

ජාතික සටහනට පණ දුන්

මෙත්තානන්ද ලිපි

50 සහ 60 දශකවල දී ජාතික ව්‍යාපාරයේ මග හෙළි කළ චිල්, එච්. මෙත්තානන්ද මහතා ගේ තෝරාගත් ලිපි එකතුවකි.

ජාතික සටහනට පණ දුන්

මෙත්තානන්ද ලිපි

- ◆ මෙත්තානන්ද මහතාගේ කාර්යභාරය සහ ඉතිහාසයේ ස්ථාන හිමි කැන තුමන් ද ?
- ◆ 1956 පෙරළිය අතර්ථයක් ද ?
- ◆ 1956 පෙරළියට බෞද්ධ තොරතුරු කොමිෂන් සභා වාර්තාව ඔලපෑවේ ද ?
- ◆ එම වාර්තාව සැකසීමට ඔලපෑ හේතු කවරේ ද ?
- ◆ 1956 පෙරළියේ සැබෑ නියමුවෝ කවරු ද ?
- ◆ 1956 දී දෙමළ ජනතාවට අසාධාරණයක් සිදු වී ද ?
- ◆ සිංහල පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව කරන ලෙසත්, පාසල් රජයට පවරාගන්නා ලෙසත්, අධ්‍යාපනය ස්වභාවිකවම ලබා දෙන ලෙසත් ඉල්ලා සිටියේ ඇයි ?
- ◆ 1956 මැතිවරණයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආසන අටට ඔරොත්තු ඇයි ?
- ◆ 1956ත් පසු ව සිදු වූයේ තුමන් ද ?
- ◆ මෙත්තානන්ද මහතා මාක්ස්වාදය සහ කොමියුනිස්ට් දේශය විවේචනය කළේ ඇයි ?
- ◆ 1956ත් වසර 50කට පසු ව අද සිදු වන්නේ තුමන් ද ?

මේ ප්‍රශ්නාවලියට පිළිතුරු

මේ කෘතියෙන් ලබාගත හැකි ය.

ජාතික සටහන පනවනු ලබන බවට ප්‍රකාශයක් ලෙස

ප්‍රථම මුද්‍රණය - ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2550 / 2006

© කම්පනියේ ව්‍යවස්ථාපිත

ISBN 955 - 99616-1-6

පරිගණක අක්ෂර සංයෝජනය - ඊ.එස්. සන්ස් ප්‍රින්ටර්ස් ප්‍රයිවේට් ලිමිටඩ්

පිටි කවරය - හර්ෂණ ජයතිලක

මුද්‍රණය - ඊ.එස්. සන්ස් ප්‍රින්ටර්ස් ප්‍රයිවේට් ලිමිටඩ්
නො. 761, කෝට්ටේ පාර, ඇතුල් කෝට්ටේ,
කෝට්ටේ, ශ්‍රී ලංකා.

පිළිම

මාගේ ආදරණීය මවුබිමේ
ජාතිමාමක ද පුතුන්ට

හැඳින්වීම

1956 සිදුවුණේ බමුණු කුලය බිඳ වැටීමක්ද? 56 දී සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමෙන් දෙමළ ජනයාට අසාධාරණයක් සිදුවිද? මේ ආදී ප්‍රශ්න ගණනාවක් 56 සම්බන්ධයෙන් දේශපාලන තලයන්හි දී නිතර නිතර මතුවෙයි. 56 දී සිදුවූයේ ආණ්ඩු මාරුවක් පමණක් ද? 56 දී විජාපය ආසන අටකට බැසීම ම.ව.පෙ. 56 දී ආණ්ඩු බලය අත්පත් කරගැනීම, මැතිවරණයකදී සාමාන්‍යයෙන් සිදුවන සංසිද්ධියෙන් ඔබ්බට නොගිය සිද්ධියක්ද? කෙසේ වුවත් පොදුවේ ගත් කල සෑම දේශපාලන ගුරු කුලයක්ම පාහේ 56, විප්ලවයක් සේ සලකනු දැකිය හැකිය. එසේ නම් සත්‍ය වශයෙන්ම 56 සිදුවූයේ කුමක්ද?

ලොකු සතු හේවා මෙත්තානන්ද හෙවත් චල්.වි.වි. මෙත්තානන්ද ගේ මෙහෙවර පිළිබඳව කතිකාවතකට මුලපිරිය හැක්කේ ඒ ප්‍රශ්නයෙන් බව අපි සිතමු. 1948 දී ඩොමිනියන් තත්ත්වයෙන් නිදහසක් ඉංග්‍රීසින් විසින් ලංකාවට පිරිනමන ලද්දේය. මේ නිදහස පිරිනැමුණේ, මෙරට තිබූ රාජාණ්ඩු පාලන ක්‍රමය තුළ නොව ඉංග්‍රීසින් විසින් අලුතෙන් ඇති කරන ලද පාලන තන්ත්‍රයක් තුළය. සර්ව ජන ජන්ද බලය ලැබී තිබුණ මුත් ඉංග්‍රීසින් ලබාදුන් සෙසු ක්‍රමය තුළ පාලන ක්‍රමය තීරණය වූ නිසාවෙන් ජන්දයෙන් පාලකයන් පත් වුවද සම්පූර්ණ කටයුතු සිදුවූයේ බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ සැලසුම් මතය. ඒ වන විටත් බ්‍රිතාන්‍යයන් බිහිකොට තිබූ පරිපාලන නිලධාරී තන්ත්‍රය හා පළාත් බෙදීම් ආදිය හේතුවෙන් බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ පාලනය හා 1948 න් පසු පාලනය අතර වතරම් වෙනසක් ඇති නොවීය. එය හුදෙක් බ්‍රිතාන්‍යයන් ගේ අතේ තිබූ පාලනය බ්‍රිතාන්‍යයන්ට රැවි අනුගාමිකයන් පිරිසකට පැවරීමට පමණක් සීමා වී තිබිණි. 1956 විප්ලවය වසරක් වන්නේ මේ අරුතිනි. ඩොමිනියන් තත්ත්වයේ තිබූ නිදහස දිනාගත්තක් නොවීය. එය බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් ප්‍රදානය කරන ලද්දක් විය. 1815 සිටම බ්‍රිතාන්‍යයන්ගෙන් නිදහස දිනාගැනීමට සටන් කළ ජාතික ව්‍යාපාරයට මේ නිදහස තම අවශ්‍යතාව සපුරාගැනීමක් නොවීය. '56 අයත් වන්නේ ඒ ජාතික ව්‍යාපාරයේ දේශපාලනික නැගීටීමක් ලෙසය.' 56 ජාතික ව්‍යාපාරයේ ජයග්‍රහණයක් වන්නේ කෙසේද යන්න පෙන්වාදීම වැදගත්ය. එය ම.ව.පෙ. හෝ ශ්‍රී.ලං.නි.යේ හෝ ජයග්‍රහණයක් බවට ඒ ඒ පක්ෂ විසින් ප්‍රචාරය කරමින් සිටියි. එම පක්ෂ ද 56 ජයග්‍රහණයේ කොටස්කරුවන් වුවත් ඔවුන්ට අයිති වන්නේ නොගැනිය හැකි තරමේ කුඩා කොටසකි.

එසේ නම් '56 ජයග්‍රහණයේ සැබෑ නියමුවෝ කවුරුන්ද? 1951 සැප්තැම්බර් දෙවෙනිදා ශ්‍රී ලංකා විනිවිදය. එය දණගාන්තටත් පෙර, මහ මැතිවරණ අභියෝගයකට මුහුණ දුන්නේය. 1952 මැයි මස 24, 26, 28, හා 30 දිනවල පැවති මේ මහා මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකාවට දිනාගැනීමට හැකිවූයේ ආසන නවයක් පමණි. මැතිවරණයෙන් විජාපය 44.08% ක ජන්ද ප්‍රතිශතයක්ද සම සමාජ හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂ 18.89% ක් ද ශ්‍රී ලංකාව 15.52% ක ජන්ද ප්‍රතිශතයක්ද ලබා ගත්තේය. විජාපය ආසන පහක් හතරක්ද සම සමාජ පක්ෂය ආසන නවයක්ද දිනා ගත් මේ මහ මැතිවරණයෙන් ශ්‍රී ලංකාවට දිනාගත හැකිවූයේ ආසන නවයක් පමණි. ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දුන් මේ පරාජය හේතුවෙන්, එය පිහිටුවීමට මුල් පියවර තැබුවන්නේ අයකු වන ශ්‍රී ලංකාවේ සම ලේකම් බර්නාඩ් අලුවිහාරේ පක්ෂය හැරදමා ගියේය.

1954 ඔක්තෝබර් මාසයේ පැවති මහනුවර ආසනය සඳහා අතුරු මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා පරාජයට පත්විය. 1955 මැයි මාසයේදී අලුත් නුවර ආසනය සඳහා පැවති අතුරු මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා පරාජයට පත්විය. එම අතුරු මැතිවරණයෙන් ශ්‍රී ලංකා පරාජයට පත්විය. මෙවන් තත්ත්වයක තිබූ ශ්‍රී ලංකා පරාජය 1956 අප්‍රියෙල් මාසයේදී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගත්තේ කෙසේද යන්න ඇත්තෙන්ම ප්‍රශ්නයකි. වසරක් තුළදී මේ සා විශාල පිම්මක් පැනීමට ශ්‍රී ලංකා පරාජයට හේතුවක් ලබාදුන්නේ කවුරුද? 56 ජයග්‍රහණයේ රහස්‍ය සොයාගත හැක්කේ මෙතැනිනි. දෙදහස් පන්සිය වැනි බුද්ධ ජයන්තිය නිමිති කරගෙන ජාතික ව්‍යාපාරය නිදහස උදෙසා සටනක් දියත් කරමින් සිටියේ මේ කාලයේය. "සිංහලය වහල්ව තිබියදී කුමන බුද්ධ ජයන්තියක් දැයි" තල්පාවිල සිලවංශ හිමි වදාළ ප්‍රකාශය මගින් ජාතික ව්‍යාපාරය තමන් දිනාගත යුතු නිදහස ලෙස අර්ථකථනය කළේ කුමක්දැයි තේරුම් ගත හැකිය. 1815 රටම ඉංග්‍රීසීන්ට යටත් වීමෙන් පසු සිවු ආකාරයක නිදහස් සටන් රටපුරා පැන නගින්නට විය. ඩොමිනියන් තත්ත්වයේ නිදහසක් පැතු ලංකා ජාතික සංගමය ප්‍රමුඛ බලවේගය ඉන් වකකි. ඔවුන් නිදහස යන්න අර්ථකථනය කර තිබුණේ රැජිණගේ කිරීටයට යටත්ව මෙරට පුරවැසියන් විසින් මෙරට පාලනය කිරීමය. මේ තත්ත්වය තුළ සීමාසහිත දේශපාලන නිදහසක් පමණක් හිමි වූ අතර "කළු සුද්දන් ගේ" නිදහස ලෙස මෙය හැඳින්විණි.

1917 ඇති වූ සෝවියට් විප්ලවය නිසා බ්‍රිතාන්‍යයෙන් නැගී ආ මාක්ස්වාදී ව්‍යාපාරය ආස්වාදය කරගත් තවත් පිරිසක් නිදහස උදෙසා සටන් කරමින් සිටියහ. සම සමාජ හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂ ප්‍රධාන වශයෙන් මේ ගණයේ ලා ගිණිය හැකිය. ආර්ථික හා දේශපාලන නිදහසකට පමණක් සීමා වූ ඔවුන්ගේ නිදහසේ ඉලක්කයට පදනම් වී තිබුණේ යුරෝපයේ ඇති වූ මතවාදයක් වූ මාක්ස්වාදයයි. සංස්කෘතික හා මතවාදීමය නිදහස පිළිබඳව මේ පිරිස සැලකිල්ලක් නොදැක්වූහ. විද්‍යාලංකාර පිරිවෙණේ හිතූ සංඝයා වහන්සේ කිහිප නමක් ද මේ ව්‍යාපාරයේ කොටස්කරුවෝ වූහ.

හෙන්රි ස්ටීල් ඕල්කොට් ගේ ලංකා ගමනයෙන් ඇති වූ පරම විඥානාර්ථ ව්‍යාපාරය සමඟ ගමන් කළ බෞද්ධ පිරිසගේ ව්‍යාපාරයක්ද මේ නිදහස වෙනුවෙන් යම් සටනක මේ කාලයේ නිරත විය. ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරයට ප්‍රධාන වශයෙන් ම හසු වී තිබුණේ අධ්‍යාපනයයි. ක්‍රිස්තියානි ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපන මාදිලිය වෙනුවට බෞද්ධ ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපන මාධ්‍යයකින් යුත් පාසල් ඇති කරවීම මේ ව්‍යාපාරයේ ඉලක්කය වී තිබිණි. ඉන් ඔබ්බට මේ ව්‍යාපාරය විහිදී ගොස් නොතිබිණි.

මේ තෙවර්ගයේම නිදහස් සටන් අධිරාජ්‍යවාදය මුළුමනින්ම පරාජය කිරීම සඳහා යොමු නොවීය. යම් තාක් දුරකට අධිරාජ්‍යවාදයේ පැවැත්මට යටත් නිදහසකට මේ තෙගොල්ලෝම එකඟ වූහ. සැබෑ නිදහස යනු සකලාකාරයෙන්ම ලබාගන්නා නිවහල් බව බැව් අවධාරණය කළේ ජාතික ව්‍යාපාරය පමණි. 1815 දී නැගී වූ නිදහස ලබාගැනීම ජාතික ව්‍යාපාරයේ ඉලක්කය විය. 1817-1818 නිදහස් සටන, 1848 නිදහස් සටන ඔස්සේ ආ මේ ජාතික ව්‍යාපාරය පංච මහා වාද, ධර්මපාලතුමාගේ ව්‍යාපාරය, කුමාරතුංග මුනිදාස ගේ භාෂා සටන, පියදාස සිරිසේනයන්ගේ සාහිත්‍ය මෙහෙවර තිබේට් මහින්ද හිමියන් ගේ කාව්‍ය මෙහෙවර ආ පිය මගින් සනිටුහන්ව තිබිණි.

ඩොමිනියන් තත්ත්වයේ නිදහස බලාපොරොත්තු වූවන්ගේ පැතුම ඉටුකරමින් 1948 දී ඒ තත්ත්වයේ නිදහසක් බ්‍රිතාන්‍යයෝ රටට ලබා දුන්නෝය. එහෙත් පැහැදිලිව පෙනීගිය කරුණක් වූයේ පොඩි කුඩුවෙන් ලොකු කුඩුවට යෑමක් මිස කුඩුවෙන් වැඩියට යෑමක් ඒ නිදහසින් සිදුනොවූ බවය. වසර අටකට පසු 56 වන විට බුද්ධ ජයන්තියේ පිබිදීමත් සමඟ ජාතික ව්‍යාපාර තමන්ගේ නිදහස් සටනට යළි වළඹෙන ලකුණු පළකර තිබිණි. ඊට පදනම වැටෙන්නේ බෞද්ධ කොමිෂන් සභාව හරහාය. මුලින්ම මෙවැනි කොමිෂන් සභාවක් පිළිබඳ අදහස, මහාචාර්ය ගුණපාල මලලසේකර මහතා ප්‍රමුඛ බෞද්ධ නියෝජිත පිරිසක්

විසින් අගමැති ඩී.වී. සේනානායක මහතාට ඉදිරිපත් කර තිබිණි. කාවධානව එම යෝජනාවට සවන් දුන් අගමැතිවරයා එම යෝජනාව පරිදි කොමිෂන් සභාවක් පත්කරන බව කීවේය. මෙම කොමිෂම සඳහා සුදුසු පුද්ගලයන් ගේ නම් ලැයිස්තුවක් ද අගමැති සේනානායක මහතා විසින් ඒ මොහොතේ ඉල්ලා තිබිණි. සාකච්ඡාවේ දෙවෙනි වටයේදී අගමැති සේනානායක මහතා තමන් දුන් පොරොන්දුව කඩකරමින් බෞද්ධ කොමිෂමක් පත්කිරීමට තමාට හැකියාවක් නොමැති බවත් ඒ ගැන බෙහෙවින් කණගාටු වන බවත් සඳහන් කර තිබිණි. එයින් නොසැලකූ ජාතික ව්‍යාපාරයේ නායකයන් තමන් විසින් පත්කර ගන්නා ලද කමිටුවක් මගින් අදාළ කර්තව්‍යයේ නියලෙන්නට වූහ. මේ කමිටුව දිවයිනේ නොයෙක් දෙස ගමන් කර සාකච්ඡා වාර්තා එක්රැස් කර ගත්තේය. මේ කරුණු ගොනු කිරීමේ මුළුමහත් වගකීම ම දැරුවේ එල්.එච්. මෙත්තානන්දයන්ය. එසේ ම වාර්තාවේ ඇති අධ්‍යාපන පරිච්ඡේදය මුළු මනින්ම සකස් කළේද මෙත්තානන්ද ය.

මෙත්තානන්ද ගේ මෙහෙවර වැදගත් වන්නේ මේ නිසාම ම පමණක් නොවේ. බෞද්ධ කමිටුවේ වාර්තාවෙන් ජාතික ව්‍යාපාරය බලාපොරොත්තු වූ කාරණා කිහිපයක් විය. ඉන් ප්‍රධාන තැනක් ගත්තේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් බෞද්ධයන්ට වූ අසාධාරණය සොයා බලා, ඒවාට පිළියමක් යෝජනා කිරීමය. මෙය පූර්ණ නිදහස කරා ගෙනයන සටනේ වැදගත් අවස්ථාවක් විය.

මහනුවර රජකළ නරේන්ද්‍රසිංහ රජු මදුරා පුරයෙන් බිසවක ගෙන්වා ගැනීම සිංහල රාජ පරපුර ලෙසින් පැවතීම අවසන් කරන්නා වූ කාරණයක් බවට පත්විය. නරේන්ද්‍රසිංහ රජුගෙන් පසු ඔහුගේ බිසවගේ සොහොයුරා ශ්‍රී විජය රාජසිංහ නමින් රජවිය. ඔහුගෙන් ඇරඹෙන නායක්කර් වංශික රාජ පරපුර ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජු තෙක් සිංහල රාජ පරපුර පවත්වාගෙන ගියේය. ඉංග්‍රීසීන් උඩරට රාජ්‍යය අත්පත් කරගැනීමත් සමඟම සිංහල පාලන ව්‍යුහය මුළුමනින්ම උඩු යටිකුරු විය. චෝල, පාණ්ඩ්‍යය කේරළ ආදී ද්වීප ආක්‍රමණිකයන් මෙරට ආක්‍රමණය කළ මුත් ඔවුහු මෙරට පාලන ව්‍යුහය පවත්වාගෙන ගියෝය. එහෙත් පෘතුගීසි, ලන්දේසි, ඉංග්‍රීසි එසේ නොවූහ. ඔවුහු මෙරට පාලන ව්‍යුහය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කළෝය. රාජ ආණ්ඩු ක්‍රමය අහෝසි කළහ. ඒ වෙනුවට බ්‍රිතාන්‍යය කිරීටයෙන් පත්කරනා ආණ්ඩුකාර වරයාගේ මූලිකත්වයෙන් යුත් නියෝජිත පාලන ක්‍රමයක් මෙරට පිහිටුවා ගූහ. සිංහල රාජ්‍යයේ පැවති රාජකාරී ක්‍රමය අහෝසි කොට විශාල ආර්ථික පෙරළියක්ද ඉංග්‍රීසිනු රටට හඳුන්වා දුන්නෝය. වැවිලි ආර්ථිකය හා නව ආණ්ඩු ක්‍රමය හේතුවෙන් රාජ්‍යත්වය පිළිබඳව මෙරට වැසියන්ට නුතරු ක්‍රම වේදයක් බලෙන්ම පැටවී තිබිණි. මේ තුළ වඩාත් අර්බුදකාරී තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නේ නිදහස් සටන් දියත් කළ ජාතික බලවේගය. සිංහල ලේ ඇති රාජ පරපුර සොයාගත නොහැකි ආකාරයකට අවුල් වීම, නායක්කර් වංශිකයන් ගේ රාජ පරපුරත් සමඟ සිදුවීම නිසාවෙන් ජාතික සටන්වලදී නායකයා ලෙස පෙන්නීමට කෙනෙකු නොමැති වීම නිදහස් සටන ජනතාවට දැනෙන නායකයකු යටතේ කරගෙන යාමට නොහැකි වීම, ඒ අර්බුදයයි. මේ නිසා එතෙක් උඩරට පැවති රාජ පරපුරේ නායකයෙකු වෙනුවට මුහුදු බඩින්, පුරන් අප්පු සටනේ නායකත්වයට ගෙන ඒමට ජාතික ව්‍යාපාරයට සිදුවිය. එතනින් අනතුරුව නායකයකු නොමැතිව සටනට විරාමයක් ලබාදීම 56 බෞද්ධ කමිටු වාර්තාවේ එක් අරමුණක් විය. රාජා සොයා ගොස් දණ ගසන මඟුල් ඇතකු සේ රට පුරා ජනතාව ගෙන් ලබාගත් තොරතුරු අනුව සකස් කළ වාර්තාව පිළිගන්නා ප්‍රතිපත්තිමය නායකයකු සොයා ගැනීමට ජාතික ව්‍යාපාරය මේ අවස්ථාව උපයෝගී කරගත්තේය. පිටු 256 න් යුත් බෞද්ධ කමිටු වාර්තාව 1956 පෙබරවාරි හතර වැනිදා කොළඹ ආනන්ද විද්‍යාලයේදී ජාතියට පිළිගන්වන්නේ පූර්ණ නිදහස දිනා ගැනීමේ දේශපාලන ඉලක්කය ඇතිවය. එල්.එච්. මෙත්තානන්ද මහතාගේ කාර්යභාරය යුග මෙහෙවරක් වන්නේ මේ අවස්ථාවේදීය. ලෝක කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරයේ කීර්තිමත් යුගයක් ඇති කරමින් කොමියුනිස්ට් රාජ්‍යයක් ලෙස

සෝවියට් දේශය බිහිවන මේ යුගයේ දී බ්‍රිතාන්‍යය වැනි රටවලද මාක්ස්වාදය තදින්ම පැතිර ගොස් තිබිණි. උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා බටහිර රටවලට ගිය ආසියානු තරුණයන් මාක්ස් වාදයෙන් මත්වීම මේ නිසා සිදුවිය. ඇමරිකාවේ උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා ගිය පිලිප් ගුණවර්ධන, බ්‍රිතාන්‍යයේ උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා ගිය එස්.ඒ. වික්‍රමසිංහ, ඇන්.ඇම්. පෙරේරා, කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා වැනි පුද්ගලයෝ හැරුණු විට ලැස්කි වැනි මාක්ස්වාදී ලන්ඩන් විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය ලැබූ මෙත්තානන්ද ඒ මඟට යොමු වූණේ නැත. මෙත්තානන්ද සතුව මාක්ස්වාදයකු වීමේ සියලු සුදුසුකම් තිබිණි. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට එරෙහි වුවකු වීම සමාජ සාධාරණය, මානව හක්තිය ඇත්තකු වීම මෙත්තානන්ද තුළ තිබුණේ ගුණාංගය නමුත් මෙත්තානන්ද ඒ රැල්ලට හසුවුණේ නැත.

සෝවියට් දේශය යුර් ගගාරින් අභ්‍යවකාශයට යවා, ලයිකා බැල්ල සඳට යැවූ මේ කාලයේ සෝවියට් විප්ලවයට මේ ගුණාංග ඇති අයකු වසඟ වීම පුදුමයට කරුණක් නොවේ. එය අනිවාර්යයි. එහෙත් මාක්ස්වාදය පිළිබඳව ගැඹුරු හැදෑරීමක් මෙත්තානන්දයන් තුළ තිබුණේ යැයි කිව හැක්කේ ඔහු ඒ මාක්ස්වාදී රැල්ලට හසු නොවීම නිසාය. ඒ වෙනුවට ඔහු තෝරාගත්තේ අනගාරික ධර්මපාලතුමා විසින් ශේෂ කර තිබූ ජාතික මඟය. උඩකැන්දවෙල හිමි වැනි දේශපාලනය පිළිබඳව උනන්දුවක් දැක්වූ විද්‍යාලාංකාරයේ බොහෝ හිමිවරුන් පවා මාක්ස්වාදය සමඟ අනුගත වෙමින් පැවති යුගයක මෙත්තානන්ද තෝරා ගත්තේ ජාතික ව්‍යාපාරයේ මඟය. එකල මාක්ස්වාදයට යොමු නොවූ දේශපාලන උනන්දුව ඇති පුද්ගලයෝ ලිබරල්වාදී මඟේ සටන් කළහ. මෙත්තානන්ද මහතා ඒ මඟ ද නොගත්තේය.

මේ කඳවුරු දෙකට අයත් නොවූ බෞද්ධ ගිහි උගත්තු බොහෝ දෙනා ඕල්කට් බෞද්ධයන් බවට පත්වූහ. මහාචාර්ය මලලසේකර වැන්නන් වඩා සම්ප වන්නේ ඒ ගොඩටය. ඕල්කට් බෞද්ධයන් ගණයට නොවැටුණු තවත් සමහර බෞද්ධ නායකයන් ජාතික ව්‍යාපාරයට තම ආර්ථික හසියෙන් උදවු උපකාර කරමින් තමන්ගේ ධනය ඒ වෙනුවෙන් කැප කළහ. එන්.කී.ඒ. දියසේ මහතා වැන්නන් අයත් වන්නේ ඒ ගොඩටය. මෙත්තානන්දයන් මේ සියල්ලන් අහිමවා ඉදිරියට පැමිණෙන්නේ ඔහු සතුව තිබූ ජාතික ව්‍යාපාරය පිළිබඳව ගැඹුරු දේශපාලන ඥාණිකභාවය නිසාය. ඔහු ජාතික ව්‍යාපාරය දේශපාලනිකව ජයග්‍රහණය කිරීමේ වටිනාකම තේරුම් ගත්තේය. න්‍යායවාදීන් සමඟ න්‍යායෙන් හැප්පෙමින් ද, බලය ඔස්සේ බලපෑම් කළ හැකි කණ්ඩායම් සමඟ බලය ඔස්සේ හැප්පෙමින්ද කටයුතු කිරීමේ අර්ථය මෙත්තානන්ද මහතා මැනවින් වටහාගෙන තිබිණි. න්‍යාය සටනින් තොර බලය වල්මත් වීමත් බවත්, ඉලක්ක ගත නොවූ න්‍යාය හටන හිස් පිට්ටනියක කඩුවක් වන වනා ඔහේ සිටීමත් බවත් මෙත්තානන්ද මහතා තේරුම් ගෙන තිබිණි.

මෙත්තානන්ද මහතා ධර්මපාලතුමා ගෙනගිය යෂ්ටිය අතට ගෙන ජාතික ව්‍යාපාරය ඔස්සේ තම සටන ආරම්භ කළේය. ජාතික ව්‍යාපාරය 1956 දී දේශපාලන සටනක් කරා මෙහෙයවීම සිදුවන්නේ මෙත්තානන්ද මහතා ගේ මේ ගමනය. 1955 මැයි මාසය වන විටත් රටේ තීරණාත්මක දේශපාලන බලවේගය නොවූ ශ්‍රීලංකාව, ම.වි.පෙ ලෙස රාජ්‍ය බලය පිහිටුවන්නේ මෙත්තානන්ද මහතාගේ දේශපාලන සවිඥානිත්වය සහ ඔහු ජාතික ව්‍යාපාරයේ මඟ නියම ලෙස හඳුනාගැනීම නිසාය. අනගාරික ධර්මපාලතුමා තම දින පොතේ සටනක් කර ඇති පරිදි "තව වසර 30න් නවසීලන්තයට වගේ අපිටත් ඩොමිනියන් තත්ත්වයක් ලබාදෙනවා. එවිට අප රට ආණ්ඩු කරගන්න අප දැනගත යුතුයි. ශිල්ප, කර්මාන්ත, විද්‍යා ඉගෙන ජපන්හු යුරෝපීයයන් පරාජය කළහ. අපේ සිංහල තරුණයෝ නීතිය හා වෙදකම පමණක් ඉගෙන ගැනීමට විරූය කරති. ශිල්ප කර්මාන්ත ගැන කල්පනා නොකරන උදවිය දුගී වන්නේය." ධර්මපාලතුමාගේ අනාවැකිය සනාථ කරමින් බ්‍රිතාන්‍යය මෙරටට වසර කිහිපයකින් නිදහස ලබා දුන්නේය. එහෙත් එය දේශපාලන වශයෙන් අර්ථවත් කරගැනීමේ මඟක් මෙරට ජාතික ව්‍යාපාරය සතුව නොවීය. දේශපාලන ජයග්‍රහණයක් ලබා රට නිදහස්

කරගැනීමේ මඟ ධර්මපාලතුමාට පවා කල්පනා වී තිබුණේ නැත. එල්.වී. මෙත්තානන්ද මහතාගේ ජාතික මෙහෙවර දියත් වී තිබුණේ දේශපාලන සටනක් ලෙසය. මේ නිසා ජාතික ව්‍යාපාරයට '56 දී දේශපාලන ජයග්‍රහණයක් ලබාගැනීමට හැකිවිය. ඉතා කෙටි කාලයකදී හෙවත් වසර දෙකක පමණ කාලයකදී මේ ජයග්‍රහණය ලබාගත හැකිවීම නිසා එල්.වී. මෙත්තානන්ද මහතාගේ මෙහෙවර ස්මිත ප්‍රතිඵල පෙන්නන්නට විය. එසේම අධිරාජ්‍යවාදීන් ගේ ආක්‍රමණයෙන් පසු මෙතෙක් ජාතික ව්‍යාපාරය ලද විශාලතම ජයග්‍රහණය ද මෙත්තානන්ද මහතා මෙහෙය වූ '56 ජයග්‍රහණයයි. ඉතා කෙටි කාලයකදී මෙම ජයග්‍රහණය ලබාගැනීමට හැකිවීම නිසා මෙත්තානන්ද මෙහෙවර පිළිබඳව ජනතාව දැනුවත්වීම වැළකී ගියේය. මෙත්තානන්ද මහතා ප්‍රධාන වශයෙන්ම පනස් හයට මුල් ගල තබන්නේ භාෂා සටන තුළින් සිංහලය පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය රට හමුවේ තබමිනි. තමා ගෙනගිය මේ සටන් පාඨයන් 56 මැතිවරණයේ තීරක සාධකය බවට පත්කර ගැනීමට තරම් ඔහු දේශපාලන දක්ෂයෙක් විය. අගමැති කොතලාවල 1954 සැප්තැම්බර් 13 දින යාපනයේ කරන ලද සංචාරයකදී කොකුවිල්ලි දී සිංහල සහ දෙමළ යන දෙකම රාජ්‍ය භාෂා බවට පත්කරන බවට කීමත් සමඟ විජාපයේ පරාජයට එය සාධකයක් කරවා ගැනීමට තරම් මෙත්තානන්ද ගේ දේශපාලනය එකල ප්‍රබලව තිබිණි. මැතිවරණය එළඹෙන විට ශ්‍රීලංකාව තම ප්‍රතිපත්තියක් ලෙස "බලයට පැමිණි පැය විසි හතරෙන් සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම" පිළිගත්තේය. මැතිවරණයට ඔත්ත මෙන්ත කියා තිබියදී කැළණි සම්මේලනයේදී විජාපය සිය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය බවට සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම පිළිගත්තේය. දේශපාලනයේ ජයග්‍රහණය තින්ද කිරීමට ජාතික ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිපත්ති යොදාගත හැකි ආකාරයේ බලයක් ඇති කරවා ගැනීමට තරම් දේශපාලන හැකියාවක් හා දුරදර්ශී භාවයක් මෙත්තානන්ද සතුවිය.

එහෙත් ඛණ්ඩාරනායක, අගමැති පුටුවට පත්වූ පසු ජාතික ව්‍යාපාරයට ලබාදුන් මේ පොරොන්දු කඩ කළේය. තමන් සමඟ සම්ප ඇසුරක් පවත්වාගෙන ගිය ඛණ්ඩාරනායක නැගී ඉඹිමඟ පා පහරින් බිම දැමීමට සැරසෙන විට හිත මිත්‍රකම් සියල්ල පසෙකලා යළිත් සටනට බැසීමට මෙත්තානන්ද තීරණය කළේය. "අගමැතිතුමාට විවෘත සන්දේශයක්" නමින් එකල තිබූ ලංකාදීප පුවත්පතට ලිපියක් ලියූ මෙත්තානන්ද මහතා සිය විරෝධය ඛණ්ඩාරනායකට එළිපිටම පළ කළේය. මේ පොතේ මෙත්තානන්ද ලියූ එම ලිපියද ඇතුළත් ය. ජාතික ව්‍යාපාරයේ දේශපාලන මඟ තැනී ඇත්තේ ශ්‍රීලංකාව හෝ ම.වි.පෙ. මත නොවන වග මෙත්තානන්ද මහතාට 56 ජයග්‍රහණයට පෙර සිටම පසක් වී තිබිණි. එක්සත් හිත්තු පෙරමුණ '56 ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ඇමති තනතුර ලබාගන්නා ලෙස මෙත්තානන්දට ඇරයුම් කර තිබුණත් ඔහු තම දේශපාලනය කොතන දැයි තීරණය කර එය භාර නොගත්තේය. අගමැති ඛණ්ඩාරනායක "මේ හිසරදයෙන් ගැලවීමට යැයි සිතාගෙන" දෝ වූරුම රටේ තානාපති තනතුර මෙත්තානන්දට පිරිනැමුවද මට වැඩ කරන්න තියෙන්නේ ලංකාවේ යැයි කියමින් ඔහු එම තනතුර ද ප්‍රතික්ෂේප කළේය. ඛණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම අත්සන් කරමින් ජාතික ව්‍යාපාරය අමතක කර ඛණ්ඩාරනායක කටයුතු කිරීමත් සමඟ අනුන්ට මුක්කු නොගසන ජාතික ව්‍යාපාරයක් වූ දේශපාලනයක් කළ යුතු යැයි මෙත්තානන්ද මහතා තීරණයකට එළඹුණේය. මාක්ස්වාදයට අනුව යන සමාජයත්, ලිබරල් නිදහසට අනුව යන නිදහස් සමාජයත් බලාපොරොත්තුවෙන් දේශපාලනය කරන අනුකාරයක් නොවී ජාතික ව්‍යාපාරයට අනුව ධර්ම සමාජයක් බිහිකර ගැනීමේ ඉලක්කය ඇතිව ධර්ම සමාජ පක්ෂය මෙත්තානන්ද නිර්මාණය කළේ මේ අරමුණිනි. ජාතික ව්‍යාපාරයේ ජයග්‍රහණයෙන් 56 දී අගමැති පුටුවට ආ ඛණ්ඩාරනායක මෙත්තානන්දගේ ප්‍රතිපත්ති අමතක කළ ද ඔහු කළ බලපෑමෙන් මිදීමට ශ්‍රීලංකාවට තවමත් නොහැකි වී ඇත. සිරිමාවෝ අගමැතිණිය විසින් පාසල් රජයට පවරා ගනිමින් මිෂනාරි අධ්‍යාපනයේ තවු සිඳ දැමුවේ මෙත්තානන්ද එල්ල කළ බලපෑම් හමුවේය. එහෙත් මෙත්තානන්ද මහතා නායකත්වය සැපයූ ධර්ම සමාජ පක්ෂය දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් ලෙස විර්ධනය නොවිණි. ධර්ම සමාජ පක්ෂය දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් ලෙස පවතින අතර ම 65' කේ.වී.පී. රාජරත්න මහතා නායකත්වයේ ක්‍රියාත්මක

වූ ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ පාර්ලිමේන්තු ආයතන කිහිපයක් දිනා ගත්තද එම ව්‍යාපාරය ද ඉදිරියට ගියේ නැත. මෙම තත්ත්වයට ප්‍රධාන වශයෙන්ම බලපෑවේ අධිරාජ්‍යවාදය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හා එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රතිපත්ති දෙකක් අනුගමනය කළත් පෙරිවල් පක්ෂය ඇතුළු දෙමළ ජාතිවාදය හමුවේ අවස්ථාවාදී ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමය. මෙම තත්ත්වය තුළ ජාතික දේශපාලන ව්‍යාපාරයකට ස්ථායීතාවයක් නොවීය. 1972 ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කිරීමේදී, 1956 දී සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමට එරෙහිව "එක් භාෂාවක් නම් රටවල් දෙකයි, භාෂා දෙකක් නම් එක් රටයි" යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ කොල්වින් ආර්.ද.සිල්වා මහතාට සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව ලෙස 72 ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කිරීමෙන් මෙම තත්ත්වය පැහැදිලි වේ. 1977 දී බලයට පැමිණි එ.ජා. පක්ෂය තුළ සිටි සිරිල් මැතිවි මහතා කටයුතු කළ ආකාරයත් මීට ඇති තවත් උදාහරණයකි. කේ.එම්.පී. රාජරත්න මහතාගෙන් පසුව සිංහල අයිතිය වෙනුවෙන් පෙනී සිටිය ප්‍රධාන නායකයා සිරිල් මැතිවි මහතාය.

තත්ත්වය එසේ වුවත් 1983 න් පසුව මේ තත්ත්වය වෙනස් විය. දෙමළ ජාතිවාදී ත්‍රස්තවාදය හමුවේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හා එ.ජා. පක්ෂය තුළින් සිටි ස්ථාවරවලින් ක්‍රමානුකූලව පසු ඛණ්ඩනයට විය. මීට ඇති හොඳම උදාහරණය වන්නේ ඉන්දු ලංකා ගිවිසුම සහ මංගල මුණසිංහ කමිටු වාර්තාවයි. මංගල මුණසිංහ කමිටු වාර්තාව මගින් පලාත් සභාවට වඩා බලතල හිමි ආයතනයක් උතුරු පලාතට හා නැගෙනහිර පලාතට නිර්දේශ කළ විට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකාව සහ එවකට විපක්ෂ නායකාව වූ සිරිමාවෝ මහත්මිය ඊට එකඟ වූවාය. මෙම තත්ත්වය තුළ යළිත් කටයුතු කිරීම වෙනුවෙන් පෙනී සිටින ව්‍යාපාරයක අවශ්‍යතාව මතුවිය. මෙම අවශ්‍යතාව ඉටුකිරීම සඳහා ව්‍යාපාර කිහිපයක්ද බිහිවිය. මෙම තත්ත්වය තුළින් පැහැදිලි වන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයටත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත් ගැති නොවූ සිංහල ජාතික ව්‍යාපාරයක අවශ්‍යතාව තේරුම් ගනිමින් ධර්ම සමාජ පක්ෂය බිහිකිරීමට මෙත්තානන්ද මහතා දුරදර්ශී වූ බවය. මෙත්තානන්ද මහතා ඇතුළු පිරිස බිහිකළ ධර්ම සමාජ පක්ෂය දේශපාලනය ව්‍යාපාරයක් ලෙස වර්ධනය කරගැනීමට සමත් වූයේ නම් 1987 න් පසුව ජාතික ව්‍යාපාරය මෙතරම් අසරණ භාවයට පත් නොවන බව පැහැදිලිය. රටත්, ජාතියත් පත්වූ ගැටළු සහගත තත්ත්වයෙන් මුදාගන්නේ ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකකට එරෙහිව නැඟී සිටි ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ හෙවත් එය සතු දේශපාලන බලයයි. ජ.වි. පෙරමුණ මෙසේ දේශපාලන අභියෝගයක් නොවන්නට ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකම දෙමළ ජාතිවාදීන්ගේ ත්‍රස්තවාදයේ බලපෑම් හමුවේ මීට වඩා බොහෝ දුර ඒ පැත්තට තල්ලු වීමට ඉඩ තිබිණි. මේ නිසා ජාතික ව්‍යාපාරයට ජ.වි.පෙ. මත යැපීමට සිදුවිය. මෙසේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ බලය මත රැඳී සිටීමට සිදුවී ඇත්තේ ධර්ම සමාජ පක්ෂය දේශපාලන පක්ෂයක් ලෙස වර්ධනය කර නොගැනීමේ හේතුවෙනි. ධර්ම සමාජ පක්ෂය දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් ලෙස වර්ධනය වී තිබුණේ නම් අද රටේ දේශපාලනය මීට වඩා භාත්පසිත්ම වෙතක් වන බව පැහැදිලිය. මේ සියලු සාධකයන්ගෙන් පෙනී යන්නේ මෙත්තානන්ද මහතා කෙතරම් දුරදර්ශීව කටයුතු කළද යන්නයි. අද රටත් ජාතියත් වෙනුවෙන් කළ යුතු ප්‍රධාන දෙය වන්නේ මෙත්තානන්ද මහතා දුටු ආකාරයටම ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකටම විකල්ප දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් ලෙස ජාතික ව්‍යාපාරයක් ගොඩනගා ගැනීමයි.

ඒ මෙත්තානන්ද මහතා අදට අදාළ වන ආකාරයයි. ධර්මපාලතුමා පවා ඩොමීනියන් තත්ත්වය තුළ ලබාගත හැකි බව විශ්වාස කළ නිදහස එසේ දිනාගත නොහැකි බවත්, ඒ සටනට අවශ්‍ය යාන්ත්‍රණයත්, එය ඉදිරියට පවත්වාගෙන යාමට ගත යුතු පියවර පෙන්නා දීමත් මෙත්තානන්ද මහතාගේ කාර්යභාරය ලෙස සඳහන් කළ හැකි අතර ඔහු ධර්මපාලතුමා ගෙන් පසුව ජාතික ව්‍යාපාරය තුළ බිහිවූ ප්‍රධාන නායකයා ලෙසත් අවිවාදයෙන් පිළිගත හැකිය.

මනෝජ් අබයදිඨ

ප්‍රකාශකගෙන්

මේ කෘතිය දිවංගත එල්.එච්. මෙත්තානන්ද මැතිතුමාගේ ලියකියවිලි එකතුවෙන් තෝරාගත් ලිපි සහ කාටූන් සමූහයකින් සංස්කරණය කර ප්‍රකාශනය කිරීමට අදහස් කළේ එතුමා විසින් මවුබ්මට කළ අමරණීය සේවයට උපහාරයක් වශයෙනි. දේශීය අනන්‍යතාවය පිබිදිගෙන ආ අවස්ථාවකදී, බටහිරට ගැහි වූ පුවත්පත් වල පළවූ එතුමාගේ ලිපි, අධ්‍යාපනය, රාජ්‍ය භාෂාව, කතෝලික ආක්‍රමණය, 1815 මාර්තු දෙවෙනිදා සිට සිංහල බෞද්ධයාට අහිමි වූ සිය මවුබ්මේ වරප්‍රසාද නැවත ස්ථාපිත කිරීම විශේෂ තැනක් ගනී. මේ ලිපිවලට විවේචන සහ අවමන් කළේ කාටූන් මගිනි.

මේ කර්තව්‍යයට මා හට නන් අයුරින් උපකාර කළ තිලක් චිදිරවීර මහතා ඇතුළු සියලු දෙනාටම ප්‍රණාමය පුද කරමි.

මෙම මෙත්තානන්ද මහතා සමඟ එතුමා ධර්මරාජ විද්‍යාලයාධිපතිව සිටි කාලය තුළදී මිත්‍රත්වයක් ගොඩනැගුවේ.

1953 දී කෑගල්ලේ පවත්වන ලද සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලන වාර්ෂික රැස්වීමකදී ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධාගම පවත්නා තත්ත්වය පරීක්ෂා කිරීමටත්, ශ්‍රී ලංකාව තුළ බුද්ධාගම සතු තැන වියට දීමට අවශ්‍ය වූද, බෞද්ධයින්ගේ අධ්‍යාපනික සමාජ ආර්ථික තත්වය නගා සිටුවීමට අවශ්‍ය වූද කටයුතු පිළිබඳව නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමටත් කමිටුවක් පත්කරන ලදී.

ඊට කලින්, එනම් 1951 ජූලි 30 දා එවකට සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලනයේ සභාපතිත්වය දැරූ මහාචාර්ය පී.පී. මලලසේකර මහතා බෞද්ධ සම්මේලනයේ නියෝජිත පිරිසක් සමඟ එවකට අග්‍රාමාත්‍යව සිටි ඩී.එස්. සේනානායක මහතා හමුවී බෞද්ධ ප්‍රශ්නය නිරීක්ෂණය කිරීමට කොමිසමක් පත්කරන්නැයි ඉල්ලා සිටියේය. එහිදී මෙම නියෝජිත පිරිස අගමැතිවරයා ඉදිරියේ කරුණු දක්වමින් රට නිදහස ලැබුවද, පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක් යටතේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගත්තද, රටේ බහුතරය අදහන ආගම වන බුද්ධාගමට නිසි තැන දීමට කිසිවක් කර නැතැයි සඳහන් කළේය. රට විදේශ ආධිපත්‍යය යටතේ පැවති ගතවර්ෂ 4 1/2 කාලය තුළ බෞද්ධයින්, තමන් බෞද්ධ නිසාම බලහත්කාරකම්වලට නිරිතරවලට භාජන කරන ලද බව මහාචාර්ය පී.පී. මලලසේකර ප්‍රධාන නියෝජිත පිරිස අගමැති ඩී.එස්. සේනානායක මහතාට පැහැදිලි කළහ.

අනුකම්පා සහගතව, සාවධානව නියෝජිත පිරිසට කන්දුන් අගමැතිවරයා ඔවුන් යෝජනා කරන අන්දමට කොමිෂන් සභාවක් පත්කරන බව කීවේය. යෝජිත කොමිෂන් සභාවට පත්කරනු පිණිස සුදුසු පුද්ගලයින්ගේ නම් ලැයිස්තුවක් තමාට ඉදිරිපත් කරන්නැයි ද එතුමා ඉල්ලා සිටියේය. නියෝජිත පිරිස අගමැතිවරයා සමඟ පැවැත්වූ දෙවන සාකච්ඡා වටයේදී එතුමා පැවසුවේ යෝජිත අන්දමේ බෞද්ධ කොමිසමක් පත්කිරීමට තමාට තත්වයක් නොමැති බවත් තමා ඒ ගැන බෙහෙවින් කණගාටු වන බවත්ය.

කිසිම ආගමක තත්වය නිරීක්ෂණය කිරීම සඳහා, එවන් කොමිසමක් පත්කිරීම, 1946 ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 29 වන ඛණ්ඩයට (2) (c) සහ (d) පටිභූත වීමක් බව නීතිය පිළිබඳ බලධාරීන් එතුමාට සැලකර ඇත.

රෝමානු කතෝලික නායකත්වයේ ඕනෑකම පිට නීතියේ අදාළ කොටසේ මුලින් තිබුණු තත්වය කිසියම් වෙනසකට භාජන කරන ලද බව පසුව දැනගන්නට ලැබී තිබිණ. මෙම වෙනස් කිරීම (සංශෝධනය) කිසිම ආගමික සංවිධානයක වැඩ කටයුතු රජය විසින් සොයා බැලීම වැළැක්වීය. අදාළ සංශෝධනය කරනු පිණිස නායක බෞද්ධ හිතැති වහන්සේලා සමඟ හෝ ප්‍රධාන පෙළේ බෞද්ධ සංවිධාන සමඟ හෝ සාකච්ඡා කරන ලද්දේද යන්න ගැන කිසිවක් ප්‍රකට නැත.

මේ තත්වය යටතේ සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලනය, බෞද්ධ ධර්මයේ කමිටුව පත්කළේය. මෙම කමිටුව රටේ ප්‍රකට බෞද්ධ ප්‍රදේශවල වැදගත් බෞද්ධ නගර හැමෙකකම වාගේ සාකච්ඡා වාර පැවැත්වීය. මෙම කමිටුව ගිය නැම තැනකම මහජනතාව විසින් පලාතේ හිඤ්ඤා සංඝයා විසින් (සංඝ සංවිධාන) ඔවුහු මහත් සැලකිල්ලෙන් පිළිගන්නා ලදහ.

හිඬි බෞද්ධයින් සහ හිඬි බෞද්ධ සංවිධාන බුද්ධ ශාසන කමිටුව (කොමිසම) ඉදිරියේ සාක්ෂි දුන්හ. ලියාගන්නා ලද මෙම සාක්ෂි වලින් කමිටුවේ වාර්තා පොත්වල පිටුගණන් පිරිණ. බෞද්ධ සංවිධාන විසින් හා තනි තනි බෞද්ධයින් පුද්ගලික වශයෙන් කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ ලියවිලි හා සටහන් පත්‍ර සංඛ්‍යාව අති විශාලය.

මෙම සියලු ලියවිලි කියවීමත්, ඒවායින් ගත් කරුණු ගොනු කිරීමත් පිළිබඳ මුළු මහත් කාර්යය පැවරුණේ මෙත්තානන්ද මහතාටය. ඉන්පසු කමිටුව, වාර්තා ලිවීම සඳහා එක්රැස්වීය. මේ කටයුත්තේ බර ඉසිලීමට සිදුවූයේද මෙත්තානන්ද මහතාටය. අතිපුජ්‍ය මඩිගේ පඤ්ඤාසීහ නාහිමියන් හා පුජ්‍ය හේන්පිට ගෞර ඤාණසීහ ස්වාමීන්වහන්සේ අදාළ කොටසේ වාර්තාව ලිවිවහ.

මහාචාර්ය තෙන්නකෝන් විමලානන්ද ඉතිහාසයට අදාළ කොටස සකස් කළ අතර, අද්වකත් සී.ඩී.එස්. සිරිවර්ධන බෞද්ධ විහාර සන්තක දේපළ පිළිබඳ කොටස සකස් කළේය. අධ්‍යාපනයට අදාළ කොටස සකස් කළේද මෙත්තානන්ද මහතාය. මේ සියල්ලම ඉක්බිති පිටු 256 න් යුක්ත බෞද්ධ කමිටු වාර්තාව මුද්‍රණය කරනු ලැබිණ.

1956 පෙබරවාරි 4 දා ආනන්ද විද්‍යාලයේ පවත්වන ලද රැස්වීමකදී මෙම වාර්තාව මහා සංඝයාට පිළිගන්වනු ලැබිණ. ඊ ළඟ ප්‍රශ්නය වූයේ මෙම බෞද්ධ කමිටු තීරණ ක්‍රියාවෙහි යොදවන්නේ කෙසේද යන්නය. ඒවා ඇත්ත වශයෙන්ම බෞද්ධයින්ගේ සාධාරණ ඉලක්ක හා අභිලාෂ අවබෝධ කරගන්නා, තේරුම් ගන්නා රජයක් විසින් ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කළ යුත්තක් විය.

එදා බෞද්ධයින්ගේ අවබෝධය වූයේ රට පාලනය කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂය, බලයේ රැඳී සිටීම සඳහා කතෝලික භක්තිකයන්ගේ ජන්ද කුටීරීය කෙරේ විශ්වාසය තබමින් රෝමානු කතෝලික පල්ලියට සුවිශේෂ අනුග්‍රහයක් දැක්වීය යන්නය. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ක්‍රිස්තියානි නයිට්වරුන් පස් දෙනෙකුගෙන් සැදී අභ්‍යන්තර කැබිනට් මඩුල්ලක් විසින් මෙහෙයවනු ලැබුවේය යන කර්තව්‍ය ද විය. බෞද්ධයින්ගේ මෙම අදහස තවදුරටත් ශක්තිමත් වූයේ කතෝලික ක්‍රියාකාරීයෙකු ලෙස ප්‍රකට ආචාර්ය එච්. ඩබ්ලිව්. හවුස් රටේ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ වශයෙන් පත්කරනු ලැබීමත් සමඟය.

පාසල් වර්ග කිරීමේදී බෞද්ධ පාසල්වලට වෙනස්කම් කරමින් කතෝලික පාසල්වලට ඔහු විසින් වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන ලදැයි බෞද්ධයෝ සිතූහ. එවන් වෙනස්කම් සිදුකොට ඇතැයි, පසුව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සිටි ස්ථීර ලේකම්වරයා පිළිගත්තේය.

සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම සම්බන්ධයෙන්ද එක්සත් ජාතික පක්ෂය අදිමදි කළේය. මේ හේතු නිසා ප්‍රසිද්ධියේ පොරොන්දු වුණත් තම කමිටු නිර්දේශ, එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් ක්‍රියාවට පරිවර්තනය නොකරනු ඇත යන අදහස බෞද්ධ කමිටුව තුළ විය.

අතින් අතට, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ නායක එස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා තම පක්ෂ ජන්ද බලයෙන් තේරී පත්වුණොත්, සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කරන්නේ යැයි ප්‍රකාශයට පත්කොට තිබිණ. මේ හේතු නිසා බෞද්ධ කමිටුව තීරණයක් ගත්තේය. එනම්, බෞද්ධ ජනතාවගේ සහයෝගය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වටා එක්රොක් කළොත්, බෞද්ධ ගවේෂණ කමිටු නිර්දේශ ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කරන්නේදැයි බණ්ඩාරනායක මහතාගෙන් විමසීමය. එතුමා මෙයට මුළුමනින්ම එකඟ විය. පසුව පිලිස් ගුණවර්ධන මහතාගේ විප්ලවකාරී සම සමාජ පක්ෂය බණ්ඩාරනායක මහතාගේ පක්ෂයට එක්විය. මෙම පක්ෂ දෙක බෞද්ධ කමිටු නිර්දේශ ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කිරීමට ඒකාබද්ධව එකඟ විය.

1956 මැතිවරණ ජන්ද ව්‍යාපාරය ඇත්තටම විශිෂ්ට එකක් විය. එය තවදුරටත් නොවූ විරූ එකක්ද විය. එය ඇත්ත වශයෙන්ම මහජනයාට ඔවුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතිය කුමක්ද යන්න පැහැදිලි කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් විය. බෞද්ධයින් වැරි සිටින කණගාටුදායක තත්වයට ඔවුන් එසේ වැටුණේ ඇයිද කෙසේද යන්න පැහැදිලි කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් විය. එම දැනුවත් කිරීමේ ව්‍යාපාරය හික්මුවහත්සේලා මෙහෙය වූහ. ඇත්ත වශයෙන්ම මහජන එක්සත් පෙරමුණ ජන්ද ව්‍යාපාරයට පරිබාහිරව හික්ම සංඝයා විසින් නිදහස් ලෙස තම ප්‍රචාරක ව්‍යාපාරය ගෙන ගියහ. අවශ්‍ය දැනුවත් කිරීමේ සාහිත්‍යය හා කරුණු කාරණා ක්‍රියාකාරී කමිටුව විසින් සපයන ලදී. මෙම ප්‍රචාරක ව්‍යාපාරයට මූල්‍යමය ආධාර සපයන ලද්දේ ප්‍රකට බෞද්ධ ත්‍යාගශීලීන් පිරිසක් විසිනි. බුද්ධිමත් බෞද්ධයෝ, විද්වත්හු, ප්‍රධාන පෙළේ මාධ්‍යවේදීහු, බෞද්ධ ලේඛකයෝ සියලුම පෙළැන්තිවල රජයේ බෞද්ධ සේවකයෝ බෞද්ධ ගොවි ජනතාව හා කම්කරු ජනතාව මෙත්තානන්ද මහතා විසින් නායකත්වය දෙන ලද ක්‍රියාකාරී කමිටුව වටා රොක්වූහ.

මේ අතර ක්‍රියාකාරී කමිටුව විසින් පූජ්‍ය හේන්පිට ගෙදර ඥානසීහ ස්වාමීන්වහන්සේ අතට පත්කරන ලද බෞද්ධ කටයුතු පරීක්ෂණ කමිටු වාර්තාව උත්වහන්සේ විසින් සියලු පන්සල් වෙත, සියලු හික්මුවහත්සේලා යෙත යොමු කරනු ලැබිණ. හික්ම සංඝයා විසින් එය මහජනතාව වෙත යොමු කරන ලදී. රටේ තමන් වැඩිය සියලු තැන්වල පූජ්‍ය හේන්පිට ගෙදර ඥානසීහ ස්වාමීන් වහන්සේ භ්‍රෙහිකායික සංඝ සභා යන නමින් බෞද්ධ සභා සංවිධාන කළ සේක. මේවායේ සාමාජිකයෝ බෞද්ධ මහජනතාවට බෞද්ධ පරීක්ෂණ කමිටු වාර්තාවේ අඩංගු කරුණු හා එය විසින් කරන ලද නිර්දේශ පැහැදිලි කළහ.

මෙම ව්‍යාපාරය ඉතා ඉහළට නැග තිබුණු අවස්ථාවකදී පැන නැඟි එක්තරා සිද්ධියක් මෙත්තානන්ද මහතා කලබලයට පත්කළේය. එහෙත් එතුමා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පිළිවෙතට සහ අවංකකමට ගරු කිරීමේ ආකල්පයක් එහිදීද දැරීය.

බෞද්ධ කටයුතු පිළිබඳ පිරික්සුම් කමිටුවේ සාමාජිකයෙකු වූද, ක්‍රියාකාරී කමිටුවේ භාණ්ඩාගාරික වූද, කැළණි රජමහා විහාරයේ බස්නායක හිළමේ තැන්පත් රිවොල්ට් ඉන් ද ටෙම්පල් (පන්සලේ විප්ලවය) පොතේ කතෘ ඩී.සී. විජේවර්ධන මහතා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළේය. එනම් මාපිටිගම බුද්ධරක්ඛිත සංවිධාන කළ "තෙතිකායික සංඝ සභාවට එක්වන සේ ආරාධනා කරන්න" යන ඉල්ලීමය. මෙත්තානන්ද මහතා මෙම යෝජනාවට ප්‍රබල ලෙස විරුද්ධ වූයේය. එහෙත්, කමිටුවේ බහුතරයේ අදහස වූයේ එසේ එක්වුණොත් එක්සත් හික්ම පෙරමුණ වශයෙන් බණ්ඩාරනායක මහතාට සහයෝගය දැක්විය හැකිය. එසේම මෙය නුවණට හුරුය යනුය. මෙත්තානන්ද නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදියෙකු ලෙස බහුතරයේ කැමැත්තට හිස නැමීය. "එක්සත් හික්ම පෙරමුණ" බිහිවූයේ ඔය අන්දමටය.

1956 මැතිවරණයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හා විප්ලවකාරී සම සමාජ පක්ෂය යන දෙකේ එකතුව අති විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් අත්පත් කරගත්තේය. මැතිවරණ වේදිකාවෙන් මහජන එකසත් පෙරමුණ ප්‍රකාශ කළේ, බුද්ධාගම, සිංහල භාෂාව, බෞද්ධ අධ්‍යාපනය තමන් විසින් ඔසවාලනු ඇති බවය. මෙය සහ 2500 බුද්ධ ජයන්තියේ උද්‍යෝගය සමඟි පෙරමුණේ අති විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයට හේතු සාධක විය. ජන්ද ව්‍යාපාරයේ තීරය පිටුපස සිටගෙන බෞද්ධ ක්‍රියාකාරී කමිටුව විසින් කරන ලද දැවැන්ත කාර්යභාරය ගැන බණ්ඩාරනායක මහතා හෝ ගුණවර්ධන මහතා දැන සිටියේ නැත. මගේ පාසල් සගයකු වූ ඩන්කන් ද අල්විස් මහතා මට පසුකලකදී කීවේ, එවන් සුවිශාල ජයග්‍රහණයක් අත්පත් කරගන්නට තමාට පුළුවන් වෙතැයි බණ්ඩාරනායක මහතා කොහෙත්ම සිතා නොසිටි බවයි.

බණ්ඩාරනායක මහතාගේ වාග් වතුරත්වය, එතුමා දැක්වූ බලවත් උනන්දුව හා එතුමා සිංහල, රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමට බෞද්ධයන්ට රටේ හිමිවිය යුතු තැන දීමටත් ජනතාවට දුන් පොරොන්දුව ජන්ද ප්‍රතිඵල ඔසවා තැබීමට හේතු වූවා නිසැකය. බෞද්ධ ක්‍රියාකාරී කමිටුව විසින් කරන ලද මූලික අවශ්‍යතම කටයුතු හා ප්‍රචාරයද බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ජයග්‍රහණයට මහත් සේ උපකාර විය. ඒවා විශාල ජයග්‍රහණයකට හේතු වූයේ ජන්ද වේදිකාවෙන් ගෙනයන ලද ප්‍රචාරය යැයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සමහර නායක සාමාජිකයන්ගේ කීට්ටුවන්තයෙකු වූ බුද්ධ රක්ඛිත විසින් බණ්ඩාරනායක මහතාට ඒත්තු ගන්වන ලදැයි කියනු ලැබේ.

සිය පක්ෂය ජයග්‍රාහී වූ පසු අගමැතිවරයෙකු මහනුවර ගොස් ශ්‍රී දළඳා වහන්සේ වැඳ පුදා, ඉක්බිති මල්වතු අස්ගිරි මහනාහිමිවරුන් බැහැ දැකීම මෙරට පිළිගත් සම්ප්‍රදාය වෙයි.

එහෙත් බුද්ධරක්ඛිත හා ඔහුගේ මිතුරෝ කැළණි විහාරයට යෑමට බණ්ඩාරනායක මහතා පොළඹවා ගත්හ. මේ තුළ ආත්මාර්ථකාමී අපේක්ෂා විය. අවස්ථාවාදීන් කෙරේ තමන් තුළ වූ අප්‍රසාදය මෙත්තානන්ද මහතා කිසිවිටෙක

වෙනස් කළේ නැත. සමප්‍රදායයන් පට පැනමට බණ්ඩාරනායක මහතා පෙළඹවූ බුද්ධිමත් ඇතුළු එක්සත් භික්ෂු පෙරමුණු නායකයන්ට මෙත්තානන්ද මහතා වාග් ප්‍රහාර එල්ල කළේය. සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ අග්‍රාමාත්‍ය බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ප්‍රයත්නයට රටේ ප්‍රබල වූද, බලගතු වූද අංශ මහත් සේ විරෝධී විය. යාපනේ දුවිඩ ජාතිකයන් මෙයට විරුද්ධවීම තේරුම් ගත හැකිවිය. රාජ්‍ය සේවයේ ඉහළ හා මැද ශ්‍රේණිවල සුවිශාල කොටසක් හිමිකරගෙන සිටියේ ඔවුන්ය. එපමණක් නොව නීති, වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු හා ගණකාධිකරණය වැනි විද්වත් වෘත්තීන්හි ඔවුන් ගත වර්ෂයක් තුළ ලත් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයේ වාසිය මත නියැළී සිටියහ. ඔවුන් මෙන්ම ඉංග්‍රීසි දැනුමේ ප්‍රතිලාභ මත පිහිටි සිංහල ක්‍රිස්තු ලබ්ධික සමහර කොටස්ද මෙයට විරුද්ධ විය. එහෙත් මෙහිදී තේරුම් ගැනීමට අපහසු කරුණ වූයේ, පෑගෙන ජනතාව වෙනුවෙන්, දුප්පත් පංතිය වෙනුවෙන්, සුරාකනු ලබන්නන් වෙනුවෙන් තමන් පෙනී සිටිනවා යයි කියාගන්නා මාක්ස්වාදීන් මෙම පියවරට විරුද්ධ වූයේ ඇයිද යන්නය. දෙමළ භාෂාවට සිංහල සමඟ සමතැන් දිය යුතු යැයි ඔවුන් කියා සිටියහ. පරිපාලනයේ භාෂාව ලෙස ඉංග්‍රීසි සදාකාලිකව තබාගැනීම යාපන දෙමළ ජාතිකයන්ගේ අවශ්‍යතාව බවත්, දෙමළ බසට සිංහල සමඟ සමතැන් ඉල්ලීම ප්‍රයත්නයෙන් පිට පැනීමේ උපායක් බවත් මෙත්තානන්ද මහතා පෙන්වා දුන්නේය. ඔහු තව දුරටත් කී පරිදි මුළු ජනගහනයෙන් ඉතා සුළුතරයක් වන 6.3% ක් ඉංග්‍රීසි දැනසිටි අතර සුවිශාල බහුතරය වන 93.7% ක් එක්කෝ සිංහලෙන් නැත්නම් දෙමළෙන් අධ්‍යාපනය (ඉගනීම) ලබා ඇත. මේ සියලු දෙනා තමන් ඉංග්‍රීසි නොදන්නා නිසාම, රාජ්‍ය සේවයේ හා පෞද්ගලික අංශයේ ලාභදායී රැකියා නොලබති. මීට අමතරව භාෂා කිසිවක් නූගත් සංඛ්‍යාවෙන් සෑහෙන විශාල පිරිසකට ඉංග්‍රීසි උගත් සමාජයේ ඉහළ ස්ථරයේ වැජඹෙන සුළු පිරිසකගේ දරදිය අදින්නන් විමට සිදුවී තිබේ.

පොරොන්දු වුණු අධ්‍යාපන සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් බොද්ධිමත්ව ප්‍රත්‍යක්ෂ වුණේ, බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ඇමති ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා අදාළ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කිසිම පියවරක් ගැනීමට උත්සුක නොවන බවය. අධ්‍යාපන සංශෝධනයට කැමති නොවූවා පමණක් නොව, යටත් විජිත අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් කරනවාටද ඔහු විරුද්ධ විය. මේ සම්බන්ධයෙන් පූජ්‍ය නාරද මහා ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ නායකත්වයෙන් ගිය බොද්ධ නියෝජිත පිරිසද කිසියම් ප්‍රතිචලයක් ලබාගැනීමට අපොහොසත් වූහ.

රජයෙන් ආධාර ලබන පාසල් පවරා ගැනීම වැනි සමහර බොද්ධ කොමිසම් නිර්දේශ, රෝමානු කතෝලික පල්ලියේ බලවත් විරෝධය මැද ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කිරීමේ කර්තව්‍යය බණ්ඩාරනායක මැතිණිය පිට වැටිණ. පාසල් රජයට පවරා ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට විරෝධීව රෝමානු කතෝලික පල්ලිය තමන් සතු සියලු බලවේග ඒකරාශී කළේය. අවසානයේදී ඉන්දියාවේ කාඩිනල් ග්‍රාසියස්ගේ මැදිහත්වීම මත B සහ C ගණයේ පාසල් රජයට පවරා දීමටත්, A ගණයේ පාසල් රජයේ ආධාර විරහිතව ස්වයංක්‍රීයයෙන් පවත්වාගෙන යාමටත් එකඟවනු ලැබිණ.

මෙම එකඟතාවට අනුගාමීව කුමන්ත්‍රණයක් සිදුවිය. යුද හමුදාවේ, නාවික හමුදාවේ සහ පොලීසියේ නියුක්ත සමහර කතෝලික හා ක්‍රිස්තියානි නිලධාරී පිරිසක් විසින් මෙම කුමන්ත්‍රණය දියත් කරනු ලැබිණ. කුමන්ත්‍රණය පරාජය කරන ලද අතර එය සංවිධාන කරන ලද්දේ "කතෝලික ඇක්ෂන්" නැමති සංවිධානය විසින් බව ප්‍රචිත්පත් මගින් අනාවරණය කෙරිණ.

මෙම එකඟතාවේදී බොද්ධ පිරිසක් එක්වී "බොද්ධ ජාතික බලවේගය" පිහිටුවා ගත්හ. කතෝලික ඇක්ෂන් නොහොත් ලේ ඇපොස්ටේට් නමින් හඳුන්වන ලද සංවිධානය විසින් ගෙනයනු ලබන ක්‍රියාදාමයට ප්‍රතිවිරුද්ධ වීම බොද්ධ ජාතික බලවේගයේ පරමාර්ථය විය. මෙම සංවිධානයේ සභාපති හා නායකයා වශයෙන් මෙත්තානන්ද මහතා පත්කරගනු ලැබිණ.

මෙත්තානන්ද මහතා පදනම් විරහිත විවේචන අනුමත නොකළේය. විවේචන කරන්නන් වාලේ විවේචන කිරීම එතුමාගේ ක්‍රමය නොවීය. ආධාර ලබන පාසල් රජය විසින් පවරාගනු ලැබූ අවස්ථාවේදී පැනනැගී වාද විවාද අතරතුරේ මෙත්තානන්ද මහතා කතෝලික සත්‍ය සමාජය විසින් ප්‍රකාශයට පත්කරන ලද ලිපි ලේඛන රාශියක් වංගලන්තයෙන් ගෙන්වා ගත්තේය. මේවා කතෝලික සභාවේ, "අධ්‍යාපන හා සමාජ ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති" ප්‍රකාශන විය. බොද්ධ ජාතික බලවේගයේ නායකත්වයට පත්වූ ඉක්බිති මෙත්තානන්ද මහතා වංගලන්තය ඇමරිකාව හා ඕස්ට්‍රේලියාව විසින් ප්‍රසිද්ධ කර තිබුණු කතෝලික ඇක්ෂන් විරෝධී හා පක්ෂපාත සියලු ප්‍රකාශ ගෙන්වා ගත්තේය. බොද්ධ ජාතික බලවේගය විසින් පළකරන ලද "ශ්‍රී ලංකාවේ කතෝලික ඇක්ෂන්" නැමති පොත බොහෝ දුරට පදනම් කරගත්තේ, ඉහත කී කතෝලික ඇක්ෂන් විරෝධී හා පක්ෂපාත ලියකියවිලි වල තිබුණු කරුණුය.

බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩුව, විශ්‍රාමලත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු කේ.ඩී.ද. සිල්වා මහතාගේ සභාපතිත්වය යටතේ ප්‍රචිත්පත් කොමිසමක් පත් කළේය.

කොමිසම ඉදිරියේ සාක්ෂි දුන් ප්‍රථම සංවිධානය බොද්ධ බලවේගය විය. එහි සභාපති වශයෙන්, මෙත්තානන්ද මහතා ප්‍රකාශ කළේ, ඊතියා ජාතික යයි කියාගන්නා සමහර ප්‍රකාශන මාධ්‍යයන්ගෙන් ජාති විරෝධී, බොද්ධ විරෝධී, අගතිගාමී ප්‍රතිපත්ති තමා හෙළා දකින අතර කිසියම් ප්‍රකාශන මාධ්‍යයක් ආණ්ඩුව සියතට ගනිමින් එහි මාධ්‍යය නිදහස නැති කරනවාට ද තමා එකඟවනු විරුද්ධ බවය.

එවන් ක්‍රියාවක් මෙත්තානන්ද මහතා කියා සිටියේ ලෙඩ්ට වැඩිය වේග භයානක වීමක් බවය. මාධ්‍යයේ අයිතිය පුළුල් පදනමක් මත විය යුතු බව කී එතුමා මාධ්‍යය සතු ප්‍රජාතාන්ත්‍රික නිදහස සීමාකිරීමේ කිසිම ක්‍රියාවකට තමා එකඟ නැතැයි ද පැවසීය. අවසානය දක්වා එතුමා සිය මතය වෙනස් කළේ නැත.

මෙත්තානන්ද මහතා අන්ත ජාතිවාදියෙක් හෝ දේශානුරාගය සීමාන්තයට ගෙනගිය කෙනෙක් හෝ නොවේ. ශ්‍රී ලංකාවේ හැම ලමයකුටම සිංහල හා දෙමළ

ඉගැන්විය යුතු යැයි කී ප්‍රථම අධ්‍යාපනඥයා මෙත්තානන්ද මහතාය. රාජ්‍ය භාෂා කොමිසමට එතුමා ඉදිරිපත් කළ ලේඛනයෙන් අපේ ජනගහනය සියට සියක් ඉංග්‍රීසි කරා කරන ජනගහනයක් කළ යුතු යැයි මෙත්තානන්ද මහතා කියා සිටියේය. එතුමා මෙසේද කීය. "සාමාන්‍ය තත්වය යටතේ, ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වීම ආරම්භ කිරීමට සුදුසු යැයි මා සිතන්නේ අද ජ්‍යෙෂ්ඨ ප්‍රාරම්භක ලෙස හැඳින්වෙන අවස්ථාවයි. අවුරුදු හතරක ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය, ඉංග්‍රීසි පොත්පත් කියවා නූතන දැනුම ලබාගන්නට හොඳටම සූදානම් විය යුතුය."

පරාර්ථකාමී පරමාර්ථයන්ය කියමින් සමාජ සේවයට හා ආගමික සේවයට බහින එහෙත් සමාජය තුළ තැන හා තනතුරු ලබාගැනීමේ අදහසින් එසේ කරන්නවුන් බහුල අප සමාජයේ මෙත්තානන්ද මහතා වැනි අය ඉතා දුලබය.

එතුමා පෞද්ගලික අපේක්ෂාවෙන් තොරව ආත්මාර්ථකාමයෙන් විප්‍රක්තව වැඩ කළේය. එතුමාගේ අභිප්‍රාය - එවැන්නක් තිබුණා නම්, "බහුජන හිතාය බහුජන සුඛාය" යන බුද්ධ වචනය පමණි.

එනම් බොහෝ දෙනාගේ හිතවැඩ පිණිස බොහෝ දෙනාගේ සතුට පිණිස යන්න පමණය.

මෙත්තානන්ද මහතාගේ සියවස් ජන්ම දිනය සැමරීම සඳහා මේ කෘතිය ලියන ලදී.

ගුණසිල විතානගේ
 බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ හිටපු ගරු ලේකම්
 1994.03.19

(පරිවර්තනය කළේ : හද්‍රා ගුණතිලක මිය)

1949.11.05 - ආනන්ද විද්‍යාලයේ ක්‍රියාකාරීත්වයට පැමිණි අගමැති මහාමාත්‍ය ඩී.එස්. සේනානායක මැතිතුමා සහ ආයතීව, මෙත්තානන්ද මහතා විසින් පිළිගනී.

1963.06.04 - 161, ගාලු පාර, කොළඹ 03 පිහිටි බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ මූලස්ථානයේදී "කැතලික් ඇක්ෂන්" ගැන සොයා බැලීම සඳහා කොමිසමක් පත්කරන්න කියා රජයෙන් ඉල්ලීමට පෙත්සමකට අත්සන තබන්නේ අතිපූජ්‍ය මදිතේ පඤ්ඤාසිහ නාහිමි සහ පූජ්‍ය බද්දේගම විමලවංශ හිමි.

1949.11.05 - ගෝල් ලේස් හෝටලයේ පැවැත්වූ රාත්‍රී හෝජන සංග්‍රහයට පැමිණි විශේෂිත අමුත්තන් සමඟ අගමැති ඩී.එස්. සේනානායක මැතිතුමා, සෞඛ්‍ය ඇමැතිව සිටි බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණිය මේ සිටි.

පටුන

පිටුව

• ශරීර ලංකාවේ සිත් එංගලන්තයේ	01
• අධ්‍යාපනය සහ දේශපාලනය	09
• අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පාසල් පොත් සැපයූ හැටි	15
• ආචාර්ය හවුස් මහතාගේ කියුම් කෙරුම්	19
• අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව උරගා බැලීමක්	23
• අපේ සංස්කෘතියට වදින පහර	31
• ඔතැති ශිෂ්‍ය පරම්පරාවක් ඇති කරන ක්‍රමයක්	43
• සිංහලෙන් ඉගෙනගෙන විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නට බැරවුණොත්	47
• ලංකාවේ ඉංග්‍රීසි ඇස්බැන්දුම්	51
• ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්විය යුතු වයස සහ ක්‍රමය	57
• අපට ඉංග්‍රීසි භාෂාව වුවමනා මක්නිසාද?	63
• උගන්වන්නට ඉංග්‍රීසිම උවමනාද?	71
• සියබසින් ඉගැන්වීමෙන් ජාතිය දියුණු වේ	77
• භාෂා මාරුව පිළිබඳ නිත්‍යානුකූල ප්‍රකාශයක්	81
• සර්. ගෙඩ්රික් සහ භාෂා මාරුව	87
• අපට අවශ්‍ය රජයේ විශ්ව විද්‍යාලයකි	93
• සියබස් සටන - අපේ ජනප්‍රධානීන්ගේ මත	99
• සිංහලට විරුද්ධව නඟන චෝදනා	103
• අපේ ඉතා හදිසි ප්‍රශ්න මොනවාද?	107
• මෙරට අධ්‍යාපනය අතළොස්සකගේ බුදුලයයි	113
• ජාතියට සියබසින් වාසනාව	121
• සුරා සාපය	129
• මේ විශ්ව විද්‍යාලය කාටද?	135
• ජාතියේ පුනර්ජීවය	147
• ජාතියේ හදවත සහ ස්වාධීන ලංකාව	157
• අනගාරික ධර්මපාලතුමා සහ අමද්‍යප ව්‍යාපාරය	167
• පෙඩරල් ව්‍යාපාරය	171
• පෙඩරල් ව්‍යාපාරයට බෙහෙව	179
• අලුතෙන් නිදහස් ලැබූ රටවල වෙනස්කම් නැතිකළ හැටි	185
• රාජ්‍ය භාෂාව සහ මූලික අයිතිවාසිකම්	191
• කතෝලික සභාව අනුගමනය කරන මුහුණු දෙකේ ප්‍රතිපත්තිය	199
• ආණ්ඩු පක්ෂය ක්‍රිස්තියානීන්ට බෞද්ධයාට බිලිදීම	209

- සිංහලයම රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතු කවර හෙයින්ද?
- අගමැතිතුමා හා මූලික අයිතිවාසිකම්
- අගමැතිතුමාට විවෘත සන්දේශයක්
- විරාගන සම්ප්‍රදායයන් හඳුන්වන ජාතික අධ්‍යාපනය
- අනේ කාලේ ! වනේ වාසේ !!
- වෙනස්කම් ඇති නිසා සිදුවන අසාධාරණකම්
- සෞඛ්‍යය ඇමතිතුමියට ලිපියක්
- මහත්මා ගාන්ධිගේ සත්‍යග්‍රහය හා පැඩරල් සත්‍යග්‍රහය
- සියලු පාසල් රජයට ගතයුතු මක් නිසාද?
- සිවිල් නිලධාරී සේවය
- සුළු ජාතිකයන්ට සාධාරණ තැන
- කටාවකට පිළිතුරක්
- ජනපද ව්‍යාපාරය
- සිංහල ජාතිය අනතුරේ
- බෞද්ධ ජනතාවට පණිවිඩයක්
(ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන්)
- මහජනතාවට බලය ලබාදීම කළ හැක්කේ කෙසේද? (ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන් උපුටා ගන්නා ලදී.)
- ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ කරුණු 12 කින් සමන්විත වැඩ පිළිවෙල
- ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ දේශපාලන ප්‍රචාර
- කතෝලික සභාව සහ කොන්ග්‍රෙස්
- මිලියන පියවර
- බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ ප්‍රඥප්ති දසකය
- බෞද්ධ බලවේගය රැස්වීමේදී ඉදිරිපත් කළ යෝජනා
- බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ දර්ශනයෙන්
- විද්‍යාව සිංහලෙන් බැරි ඇයි?
- ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ විපා නම් පාඩුවේ ගෙදර ඉන්න
- බෞද්ධ නිදහස නසන්නේ තෙවරක් කුමන්ත්‍රණය කළා
- ප්‍රගතශීලීන් සහ බෞද්ධ උතුමන් රජයට ඇතුළත් කරනු
- සදාචාරයද? දුරාචාරයද?
- පත්තර මංකොල්ලයට බෞද්ධ ජාතික බලවේගය විරුද්ධයි
- ජන්දයේදී බෞද්ධයන් ගතයුතු චක්‍ර මඟ
- රුසියාවේ විසම සමාජය
- හේදකාරයන් හට දියයුතු පිළිතුර
- පරිවර්තනයන් - රණවිරුවකුගේ දින පොතෙන්

219
229
249
259
263
267
287
297
301
305
321
325
327
329
341
351
357
361
369
373
377
379
383
393
399
403
407
411
421
425
439
449
455

ශරීර ලංකාවේ සිත් එංගලන්තයේ

උසස් මානසික බලයකින් යුක්ත පුද්ගලයන් ලංකාවේ නැළ නොවීමට හේතුව කුමක්ද?

(නවීන තක්ෂිලාවට යන සිංහල මානවකයෝ)

එංගලන්තයේ සිටින සිංහල මානවකයෙකුගේ උත්තරීතර ජූරාස්

සිංහලයන්ගේ නින්දා ලැබිය යුතු මානසික ව්‍යාල්භාවය දුරුකළ යුත්තේ කෙසේද?

"නවීන තක්ෂිලාවට යන සිංහල මානවකයෝ" යන ශීර්ෂයෙන් පසුගිය අගෝස්තු මස 11 වෙනි දින ස්වදේශ මිත්‍රයා පළකළ වාක්‍යය පත්‍රය කියවන බොහෝදෙනාට මතක ඇත. එංගලන්තයේ ඉගෙනීම ලබා ලංකාවට පැමිණෙන ශිෂ්‍යයන් පිළිබඳ තියුණු විමර්ශනයක් වියත් කර තිබුණේය. මේ ලිපිය කියවූ දැනට එංගලන්තයේ සිටින ඇල්.වී. මෙත්තානන්ද මහතා විසින් අප වෙත වචා තිබෙන අතිශයින් ප්‍රේම අදහස් රාශියකින් ගහණ වූ වටිනා ලිපියක් පහත පළවේ. ආනන්ද, නාලන්දා ආදී බෞද්ධ විද්‍යාලයන්හි උප ප්‍රධානාචාර්‍ය ආදී පදවි දරමින් සිටි එංගලන්තයට ගොස් ස්වකීය ඉගෙනීම යථා ස්ථාන ගතකර ගැනීමේ යෙදී සිටින මේ තරුණ මහතාගේ වැදගත් අදහස් හැම සිංහලයෙකුගේම විමර්ශන බුද්ධියට ගෝචර විය යුතුය. ඇතැම් කෙනෙකුගේ සිත් සංවේගයෙන් ඇතැම් කෙනෙකුගේ සිත් විලියෙන් ඇතැම් කෙනෙකුගේ සිත් විනෝදයෙන් පුරවන අදහස්වලින් යුක්ත මේ ලිපිය අපි ඉතා ආශාවෙන් පළකළෙමු."

යුධ නැතිවෙන්නම්

පසුගිය අගෝස්තු මස 11 වෙනි දින නිකුත් කරන ලද "ස්වදේශ මිත්‍රයා" පත්‍රයෙහි 'නවීන තක්ෂිලාවට යන සිංහල මානවකයෝ' යන මාතෘකාවෙන් පළවූ වාක්‍යය ප්‍රීතියෙන් කියවා බැලුවෙමි.

ලංකාවෙන් අවුරුදු පතා ඉගෙනගැනීම පිණිස වංගලන්තයට පැමිණෙන ශිෂ්‍යයන්ට කරන විශාල වියදමෙන් වලක් තිබේද නැද්ද යන බව ලංකාවට හිතැති සියලුදෙනා විසින් දැනගතයුතු කාරණයකි.

වංගලන්තයේදී ඉගෙනීම ලබා රටට වැඩදායක කම්මන්තයක් ආරම්භ කළ සිංහලයෙකු නැති බවද, ලෝකප්‍රකට ශාස්ත්‍රඥයෙක් වූ සිංහලයෙකු නැති බවද, අමුතු දෙයක් නිපදවූ සිංහලයෙකු නැති බවද ඇත්තකි. ඒ මක් නිසාද?

ලංකාව ගැන යම් ප්‍රසිද්ධියක් දැන් ලෝකයේ ඇත්තේ නම්, ඒ ඇත්තේ කාරණා දෙකක් නිසාය. පළමුවෙනි කාරණය නම් ලංකාවේ අලංකාරභාවය වේ. පිටරට ගමනේදී මට මුණගැසුණු ඉංග්‍රීසිකාරයා හෝ ප්‍රංශකාරයා හෝ ජර්මන්කාරයා හෝ වෙනත් ජාතියකට අයත් කෙනෙකු හෝ මා ලංකාවේ කෙනෙක් ය කියා දැනගත්විට "අහෝ නුඹලාගේ ලංකාව කොපමණ ලක්ෂණ රටක්ද, එහි වාසය කිරීමට වාසනාවෙන්ට ඕනෑය" යි කියති. ලංකාවේ ප්‍රසිද්ධියට හේතු වූ දෙවෙනි කාරණය නම් බුද්ධ ධර්මය අවිච්ඡින්නව පැවතීමය.

ස්විඩිෂ් ජාතික අධ්‍යාපනඥ හර් මන්නියැන්ඩර් නම් පණ්ඩිතයා ජර්මනියේ මයින් ගඟබඩ පිහිටි ප්‍රැන්ක්ෆෝට් නම් නුවරදී මා සමඟ කථාකරද්දී 'ජරා රූපං හරති' කියමින් 'මෙවැනි ගැඹුරු අදහස් මෙනෙහි කළ තැනැත්තා එසේ මෙසේ කෙනෙක් නොවේය. මුළු ලොවටම අයිති ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තමයෙක් ය' යි කීවේය. තවද යුරෝපීය මහා යුද්ධයෙන් පසු බටහිර ශිෂ්ටාචාරයේ තිබෙන අන්තරායද හිස්කමද අවබෝධ වූ බොහෝ බටහිර පඬිවරු ලෝකයේ යුද්ධ නැතිවෙන්ට නම් අනෙක්තැන් මෙකුළු අත්තිවාරම් කොට බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ධර්මය ලොව පැතිරෙන්නට ඕනෑ බව ප්‍රකාශ කරති. එක් දවසක් බර්ලිනර්සල් නම් ලෝක ප්‍රසිද්ධ ඉංග්‍රීසි පඬිවරයා ලන්ඩන් නුවර යුනිවර්සිටි කොලේජ් නම් ශාස්ත්‍ර ශාලාවේදී ක්‍රිස්තියානි ධර්මය නිසා යුරෝපයට ඇතිවුණු බලවත් විපත පෙන්වා දෙමින් 'මහත්වරුනි, තමුන්නාන්සේලා මා අදහන ආගම් කුමක්දැයි මගෙන් ප්‍රශ්න කළොත් බුද්ධාගම යයි කියමි' යි විශාල පිරිසක් ඉදිරිපිටදී කීයේය.

අපට දෙවියෝ ඔවුන්ට ලිපිකරුයි

ලෝකයට ශාන්තිය ගෙනදීමට බලය ඇති මේ බුද්ධ ධර්මය නොකඩවා පැවතගෙන ආ ලංකාවේ දැන් ඇතිවන ශිෂ්‍යයන්ට අමුතු දේ නිපදවන ඥානය පහළ නොවන්නේ මක් නිසාද? ලංකාවෙන් ඉගෙනීම ලබාගැනීමට වංගලන්තයට පැමිණෙන්නේ ඉතා දක්ෂ වූ ශිෂ්‍යයන් බැවින්

ඔවුන්ට ලෝකප්‍රකට ශාස්ත්‍රඥයන් වෙන්ට බැරි මක් නිසාද? ඒ කෙසේ වෙතත් වංගලන්තයට යන ලාංකික ශිෂ්‍යයන්ගෙන් වැඩිදෙනා තම තමන්ගේ ඉගෙන ගැනීමේ කටයුතු ඉතාම ප්‍රශංසනීය අන්දමට ඉෂ්ට කරන බැවින් ඔවුන් ගැන සිංහල ජනයා ආඩම්බර විය යුතුයි. මේ ශිෂ්‍යයෝ තම තමන්ට වංගලන්තයේදී ඉගෙනගන්නට ඕනෑ දේ ලංකාවේ පාඨශාලාවේදී ඉගෙන ගත් දේ අනුවද රටේ තොරේ වඩා හොඳය කියා පිළිගන්නා දේ අනුවද නියම කරගනිති. බොහෝ ලාංකික ශිෂ්‍යයෝ සිවිල් නිලධාරී විභාගයෙන් සමත්වීමට උත්සාහ දරති.

අපේ මිනිසුන් සිවිල් නිලධාරීන් දෙවියන් සේ සලකන්නට පුරුදුව සිටින බැවිනි. නමුත් වංගලන්තයේ මිනිස්සු සිවිල් නිලධාරීන් ලිපිකරුවන් හැටියට සලකති. එමනිසා වංගලන්තයේ සිවිල් නිලධාරියාට විශේෂ ගෞරවයක් නැත. අපේ රටේ මිනිසුන් සිවිල් නිලධාරියාට කරන ගරු බුහුමන් හේතුකොට ගෙන සිවිල් නිලධාරිකමට පත්වුණු සමහරෙක් නිවන් ලැබුවා යයි කල්පනා කරති. එක් ලාංකික සිවිල් නිලධාරියෙකුට කරන්නට තිබුණේ බලු ලැයිසන් අත්සන් කිරීමයි. ඉතින් ඔය රාජකාරි කරලා ලෝකප්‍රකට වෙන්ට පුළුවන්ද? එමනිසා ඉගෙනීමෙහි දක්ෂ වූ ලාංකිකයන් සිවිල් නිලධාරී විභාගය හිස් මුදුනේ තබාගැනීම බේදයට කරුණකි.

රිලව් නටවන සමාගම

ලාංකික ශිෂ්‍යයන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ඉංග්‍රීසි වෙදකමිද ඉගෙන ගනිති. ලාංකික ඉංග්‍රීසි වෛද්‍යයෝ අමුතු දේ සොයා රටට යහපතක් කරත් නම් එය ආඩම්බරවීමට කරුණකි. ඒ වෙනුවට ඉංග්‍රීසි වෛද්‍ය විභාගවලින් සමර්ථ වී තෘප්තියට පැමිණීම අයහපතකි. ලාංකික ඉංග්‍රීසි වෛද්‍යයා මතක් වන විට රිලවෙක්ද රිලවු නටවන්නෙක්ද මතක් වේ. රිලවු නටවන්නා රිලවාට ආමන්ත්‍රණය කොට "පුංචක්කේ, නැන්දම්මාලාගේ ගෙදර තඩ ගෙනියන්නාසේ පලයන්" කියයි. එවිට රිලවා එකී ලෙස කරයි. රිලවු නටවන්නා නම් බ්‍රිතාන්‍ය වෛද්‍ය සමාගමය. මේ සමාගම නොපිළිගත් කිසිම බෙහෙතක් ඉංග්‍රීසි වෛද්‍යයෙකුට කරන්නට බැරිය. එමනිසා ඒ සමාගම අනුමත කළ බෙහෙත් පමණක් ලාංකික ඉංග්‍රීසි වෛද්‍යයෝද 'එහෙයි හාමුදුරුවනේ' කියා පිළිගනිති.

අමුතු බෙහෙත් සොයා ගැනීමට ආශාවක් අපේ ඉංග්‍රීසි වෛද්‍යයන්ට ඇත්නම් සිය රටේ අවුරුදු දහස් ගණන් පුරුදු කරගෙන එන සිංහල බෙහෙත්වල ගුණාගුණ ඉංග්‍රීසි ශාස්ත්‍ර ක්‍රමයට සොයා දැනගන්නට බැරි මන්ද? ප්‍රසිද්ධ ඉංග්‍රීසි වෙද්දු අසාධ්‍ය කියා අත්හැරපු ලෙඩ සිංහල වෙදාගේ කසායෙන් සුවකර තිබේ නම් ඒ සුවවීමට හේතුව

ශාස්ත්‍රශාලා පිහිටුවිය යුතුයි. දැනට ඇමරිකා, චිංගලන්ත, ජර්මන්, ප්‍රංශ, ඩැන්මාර්ක් යනාදී ප්‍රදේශවල රක්ෂාවල යෙදී හෝ නොයෙදී ඉන්නා වූ බාල වයස්කාරයා පටන් අවුරුදු 55 ක් හෝ වැඩි ගණනක් වයසැති වැඩිමහල්ලා දක්වා ඉගෙනීමෙන් ප්‍රයෝජන ගන්ව පුළුවන් සියලුමදෙනාට ඉගෙනගන්ව ඕනෑකරන සියලුම කාරණා සිය බසින් ඉගැන්වීමට නානා විධ ශාස්ත්‍රශාලා පිහිටුවා තිබෙත්.

චිංගලන්තයේ අධ්‍යාපන මණ්ඩලයේ 1926-27 වර්ෂයේ වාර්තාවේ හැටියට වැඩිමහල්ලන්ට පමණක් ඔවුන් කැමති කැමති දේ ඉගැන්වීමට චිංගලන්තයේ පමණක් භාරදහස් නවසිය එකලොසක් (4911) ශාස්ත්‍රශාලා පිහිටුවා තිබෙත්. ඉගැන්වීම සඳහා වියදම් දැරීමට එකී රටවල ආණ්ඩු නිතරම සූදානම්ව සිටිති.

කළ යුතු කේෂාවක්

ලංකා ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය ඉංග්‍රීසින්ගේ වෙළඳාමිද ඉංග්‍රීසින්ගේ වැඩිලි කර්මාන්තද ලංකාවේ වර්ධනය කිරීමයි. එමනිසා සිංහල මනුෂ්‍යයන්ගේ දියුණුව ඇති කරදෙන ඉගැන්වීම් පිළිවෙළක් ලංකා ආණ්ඩුව විසින් මහජනයාගේ ඉල්ලීම නැතිව පිහිටෙව්වොත් බස්නාහිර පැත්තෙන් ඉරපායාවි. එමනිසා ලංකාවේ දියුණුවට හිතැති සියලුදෙනා දවසින් දවස ගමක් ගමක් පාසා, නුවරක් නුවරක් පාසා, පලාතක් පලාතක් පාසා මුළු ලංකාව එක නින්නාද වෙන සේ හරි ඉගැන්වීම් පිළිවෙළක් පිහිටුවා ගැනීමට ආණ්ඩුවෙන් තරයේ ඉල්ලා සිටිය යුතුයි. හරි ඉගැන්වීම් පිළිවෙළක් පිහිටුවා ගත්විට දැනට පවතින සිංහලයාගේ වහල්ගතිය හීන වේ. තවද ඉගෙනීමෙහි හරි අත්තිවාරම දමාගත් ශිෂ්‍යයාට අමුතු දේ සොයා දැනගන්නා වූ නුවණ පහළවෙනවාට නිසැකයි. උසස් ඉගෙනීමෙහි අභිලාෂී වූද ඉගෙනීමෙහි හරි අත්තිවාරම දමාගන්නා වූද ශිෂ්‍යයා සියරටදීම ඉගෙන සියරට ඉගෙන ගන්ව බැරි දේ පිටරට සමස්ත ශාස්ත්‍රශාලාවන්හිදී ඉගෙන ආපසු සිය රටට පැමිණේ. ඒ පැමිණිවිට තමා ඉගෙන ගත් දේ මුලපටන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සියරට හා සමඟ ඒකාබද්ධ කරමින් ආ නිසා මේ සිංහලයාගේ හිත ඉහත දක්වන ලද හේදයෙන් තොර වේ. එනම් ඔහුගේ ශරීරය ලංකාවේ තිබෙද්දී හිත චිංගලන්තයේ වාසය නොකරයි. එමනිසා ඉගෙනීමෙහි හරි අත්තිවාරම දමාගෙන ලෝකයෙහි දවස්පතා දියුණුවෙන්නා වූ ශාස්ත්‍ර ක්‍රමවල ආධාරයෙන් ස්වකීය ශ්‍රෝතය දියුණු කරමින් දවසරින මෙවැනි සිංහලයෙකුට රටට වැඩදායක කර්මාන්තයක් ආරම්භ කරන්ට පුළුවන. ලෝකප්‍රකට ශාස්ත්‍රඥයෙකු වෙන්ට පුළුවන. අමුතු දෙයක් නිපදවන්ට පුළුවන.

1929 සැප්තැම්බර් 10 වෙනි දින ලන්ඩන් නුවරදිය.

අධ්‍යාපනය සහ දේශපාලනය

පසුගිය දින කිහිපයක් තුළ ධර්මරාජ ශාස්ත්‍ර ශාලාවේ දෙතුන් සියයක් පමණ ශිෂ්‍යයන් විද්‍යාලයට නොපැමිණීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රධානාචාර්ය තැන වන මගේ අත්දැකීම් මහජනයාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා විස්තර කිරීමට "සිංහල බෞද්ධයා" පත්‍රයෙන් ඉඩ ලැබෙයි මම අදහස් කරමි. තමන්ගේ අදහස් ඉටුකරගැනීමට අපේ බාල පරම්පරාව ඒ ඒ අත යොදවන්නට උත්සාහ ගන්නා වූ දේශපාලනයට සම්බන්ධ වූ සමිති සමාගම් වලින් අපේ පාඨශාලාවලට ඇතිවිය හැකි අන්තරාය මෙහි දැක්වෙන කරුණු වලින් කියවන්නාට පැහැදිලි වෙනවා ඇති.

මේ විද්‍යාලයෙහි නොබෝදා ඇතිවූ කලබලය පටන්ගන්නා ලද්දේ විද්‍යාලයේම ස්වකීය මිත්‍රයන් දස දොළොස් දෙනෙකුගේ ආධාරයද, තමන් බැඳී සිටියා වූ ඒ ඒ සමිති සමාගම්වලට අයත් පිටස්තර බොහෝ දෙනෙකුගේ ආධාරයද, ලැබුණා වූ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යයන් දෙදෙනෙකු විසිනි. එසේ පිටස්තර බලයෙන් උදම් වූ මේ අපේ ශිෂ්‍යයෝ විද්‍යාලයට අහිතකර ක්‍රියාපටිපාටියක් කරගෙන යාම හේතුකොටගෙන ශිෂ්‍යයන් බොහෝ ගණනකගේම විද්‍යාලයට තිබුණු භක්තිය තුනීකර දැමූහ.

1945 ජූලි මස 3 වැනිදා දාතමින් එක්තරා ප්‍රසිද්ධ හික්ෂන්වහන්සේ නමක් විසින් එවන ලද ලිපියක්, ජූලි මස 5 වැනිදා මට ලැබුණි. මහනුවරින් සැතපුම් 12ක් පමණ ඈත පිහිටි ස්ථානයක එම මස 7 වෙනි දින පවත්වනු ලබන බෞද්ධ ශිෂ්‍ය සම්මේලනයකට අපේ නේවාසික ශිෂ්‍යයන් 45 දෙනෙකු එන්නට කැමති බවත් ඔවුන්ගේ කෑම් බිම් ඉඳම් හිටුම් ආදී සියල්ල උන්වහන්සේ විසින් පිළියෙල කර තිබෙන බවත්, ගමන් පහසුව සඳහා විශේෂ බස්රියක් සූදානම් කරන ලද බවත්, එහි කියා තිබුණේය. ඒ සම්බන්ධ සම්පූර්ණ වගකීම තමා බාරගන්නා බවත් එහි සඳහන් විය. අවසාන වශයෙන් ඒ සඳහා අවසර දෙන්නට යයි මගෙන් ඉල්ලීමක් ද කර තිබුණි. දවස් එකහමාරක් පමණ තිබියදී මේ සියල්ල මා වෙත දැන්වීමට කල්පනා කටයුතු කරුණකි. ඒ ලිපිය ලැබුණට පසු මට වැටහුණේ පිටස්තර කිසිවෙකුට අපේ නේවාසික ශිෂ්‍යයන් පිළිබඳ මගෙන් කල් ඇතුළු අවසර නොගෙන මෙබඳු පිළිවෙළක් යෙදීම නුසුදුසු බවය.

මක් නිසාද? අපේ අභ්‍යන්තර පාලනයට විසින් බාධා ඇතිවන හෙයිනි. එසේ ද වුවත් එම උත්සවයේදී සංගීතය පැවැත්වීම සඳහා නේවාසික ශිෂ්‍යයන් 8 දෙනෙකු භාරගත් බව මට කියා සිටී හෙයින් ඔවුන්ගේ එම වැඩට බාධා නොකොට "ප්‍රිග්‍රේට්" නම් ප්‍රධාන ශිෂ්‍යයෙකු භාරයේ ඔවුන්ට පමණක් යාමට ඉඩදුනිමි. අනික් අයට ඉඩනොදුනෙමි. ඊට පසු මගේ අවසරයක් නොමැතිව 81 දෙනෙක් පමණ ශිෂ්‍යයෝ ශිෂ්‍ය නිවාසයෙන් පැනගොස් එම සම්මේලනයෙහි දවස් දෙකක් ගතකළහ. ඔවුන් පෙරළා ආපසු විනය කඩකිරීමෙන් බලවත් වරදක් කළ බවත් ඉහත කී නිකුත්වන්නේගේ මැදිහත්වීම නිසා ඔවුන් හට නිසි දඬුවම් නොකරන බවත් විද්‍යාලයේ විනය සඳහා තමන් විසින්ම සුදුසු දඬුවමක් පමුණුවා ගතයුතු බවත් කියා දුනිමි.

මේ අතරේදී මගේ දැනුමක් නොමැතිව නගරයේ දේශපාලන සම්බන්ධ ලේකම් කෙනෙක් වූ එක්තරා දෛනික ශිෂ්‍යයෙක් සම්මේලනයට යාමට ඕනෑකළ සියලුම නේවාසික ශිෂ්‍යයන්ට මවිසින් අවසර නොදෙන ලදැයි රැහැණුව, විද්‍යාලයේ නිදහසක් නැත කියාද, කල් ක්‍රියාවේ වරදින් ශිෂ්‍ය නිවාසයෙන් අස්කරන ලද නේවාසික ශිෂ්‍යයන් කීපදෙනෙකු ගැන තොරතුරු කියාපාමින් ද, අනික් උසස් පංතිවල ශිෂ්‍යයන් අතර එක්තරා විෂම ක්‍රියාපටිපාටියක යෙදී සිටියේය.

මීට ප්‍රතිකාරයක් වශයෙන් "විද්‍යාලයක ඇතිවිය යුතු නිදහස" යන මාතෘකාවෙන් උසස් පංතිවල ශිෂ්‍යයන් ඉදිරිපිට කථා කීපයක්ම පැවැත්වීම ජීවිත යාත්‍රාවට හැඩගැසෙන තරුණ ශිෂ්‍යයන් තමන්ගේ අධ්‍යාපන පරමාර්ථයන් හැකිතරමින් ඉටුකරගැනීම සඳහා පංතියේ ඉගෙනගන්නා විටද, ක්‍රීඩා භූමියේ සෙල්ලම් කරන විටද, වෙනත් පාඨශාලීය ක්‍රියාවලදී ද ආත්ම දමනය පුරුදු කළ යුතු බැවින් ඒ තරමට තමන්ගේ නිදහස අවශ්‍යයෙන්ම සීමාසහිත විය යුතු බව තරයේම කියා සිටියෙමි. ස්වාධීන වූ හෝ පරාධීන වූ හෝ සෑම රටවලම තත්වයද විසේය. මක් නිසාද? ළමා ස්වභාව හැම රටවලම එකසේම පැවතෙන හෙයිනි. තමන්ගේ ජීවිතාව කරගතහැකි සම්පූර්ණ වගකීමේ තත්වයට පත්වුවාට පසුව පමණක් ළමයා සම්පූර්ණ නිදහසට හිමිවූවෙක් වෙයි.

දේශපාලන නිදහස සඳහා අපේ රටේ ඇසෙන ශෝභාව හැම පැත්තෙන්ම ඇසෙන බැවින් නිදහස සම්බන්ධ කල්පනා ඇතිවීමෙන් අපේ තරුණ පරම්පරාවගේ සිත් උනන්දුවීම ස්වභාව ධර්මයකැයි වැඩි දුරටත් කීවෙමි. සියලුම පරාධීන රටවල එම උද්ඝෝෂණයම ඇසෙන බවද විදේශ බලයන් අත්මදී අපේ ස්වාධීනත්වය ඇතිවන තුරු අප රටේ ද එසේ වීම යුතු බවද කීවෙමි. එසේද වුවත් තමන්ගේ අධ්‍යාපනයට අවශ්‍ය උපාංග වශයෙන් ස්වකීය ශූභ සිද්ධියටම, ඇතිවිය යුතු නානාවිධ නීතිරීති

අධ්‍යාපනය ලබන තරුණයෙකු විසින් කඩා බිඳ දැමිය යුතු යයි කිසිසේත් වියත් ඔප්පු නොවේ. ශිෂ්‍ය නිවාසයෙන් හෝ විද්‍යාලයෙන් හෝ නරක ළමයින් අස්කිරීම විද්‍යාලයේ තත්වයත් ගෞරවයත් පවත්වා ගැනීම පිණිස කළ යුතු දෙයක් මැයි. ගුරුවරුන් හට හෝ මට හෝ සාමාන්‍යයෙන් විද්‍යාලයට හෝ විරුද්ධව ශිෂ්‍යයන්ට යම්කිසි පැමිණිල්ලක් කිරීමට තිබේනම් කෙළින්ම විය මට හෝ ගුරුවරුන් හට හෝ දැන්විය හැකිය. වඩද පැමිණිලි කරන අන්දම මවිසින් කියන ලද කරුණු නොසලකා මෙහි කලහනායක ශිෂ්‍යයන් විසින් කෙළින්ම උසස් නිලධාරීන් වෙත කරුණු දක්වන්නට උත්සාහ ගනු ලබන බව මට දැනගන්නට ලැබුණේය.

විද්‍යාලයට බැඳී දසමසක් පමණ වූ ද ඉහත කී දේශපාලන සම්බන්ධ ලේකම් කෙනෙක් වූද කලහනායක දෛනික ශිෂ්‍යයෙක් දිනක් තමාගේ පංතියේ වැඩ තිබියදී ස්වකීය විෂම ක්‍රියාමාර්ගයට ආධාර ලබාගන්නා බව මට හොඳින්ම ඔප්පු විය. ඒ හේතුකොටගෙන ඔහු වහාම විද්‍යාලයෙන් අස්කර විනය නීති අනුව ක්‍රියාකිරීමට මට සිදුවිය. ඊට පසු දින, බොද්ධ ශිෂ්‍ය සම්මේලනයට ශිෂ්‍යයන් පොළඹවාගෙන ගිය නේවාසික ශිෂ්‍යයාද මේ දෛනික ශිෂ්‍යයාද තවත් ඔවුන්ගේ මිත්‍රයන්ගේ ආධාර ද ඇතිව විද්‍යාලයට ඇතුල්වන පාර හරස්කොට බොහෝ ශිෂ්‍යයන්ගේ විද්‍යාලයට පැමිණීම බලහත්කාරයෙන් ද අයුතු අන්දමින්ද වැළැක්වූහ. ඊට පසු ඔවුන්ගේ යම් යම් සමිති සමාගම්වල ඇතැම් සාමාජිකයන්ගේ ආධාර ද ලත් ඔවුහු නගරය තුළ මට විරුද්ධව දූෂණ ව්‍යාපාරයක් කරගෙන ගියහ. මා විසින් මේ වනතුරුත් නොකියවන ලද නිර්නාමික නින්දනීය පත්‍රිකා රාශියක් විසුරුවා හැර තිබෙන බවද දැනගන්නට ලැබුණි.

නිර්දෝෂී වූ අයෙකුට දෝෂාරෝපණය කිරීමේ දුර්විපාකය "බුමරැනයක්" මෙන් ආපසු තමා කරා එන බව නොදත් මොවුන්, මටත් විද්‍යාලයටත් විරුද්ධව ක්‍රියාකිරීමෙන් ස්වල්ප ප්‍රීතියක් භුක්ති විඳින්නට ඇතැයි සිතමි. වැරදි කරපු අපේ ශිෂ්‍යයන් හට යම් යම් ආධාර කරන්නට ඉදිරිපත් වූ අයටද මේ ව්‍යාපාරයේදී ගුප්ත ලෙස තමන්ගේ රැළට පොළඹවා ගතහැකි තරුණ අය ආශ්‍රය කිරීමට ප්‍රස්තාව ලැබුණු බව පැහැදිලි විය.

මේ වැඩ නැවැත්වූ ළමයින්ගේ අධ්‍යාපනය ගැන සලකනවාට වඩා ඔවුන්ගේ ප්‍රචාරක ක්‍රියා ගැන සැලකීම ඔවුන් හට අහිමි කරුණක් විය. බොහෝ උනන්දුවෙන්ද ධෛර්යයෙන්ද යුක්ත වූ ළමයින් යම් දිනක තමන්ගේ ප්‍රචාරක ක්‍රියාමාර්ගය රට හැමතැන පතුරුවා හැරීමට ආශ්‍රධ කරගැනීමට හැකි බව ඔවුහු හොඳාකාර දැන සිටියහ. එහෙයින් මේ වැරදිකාර ළමයින් කරන දේ පිළිබඳ හරි වැරදි නොසලකා ඔවුන්ට

වුවමනා සියලු ආධාර දීමෙන් පිහිටවීම සඳහා හැකිතාක් සියලු දේ කිරීම යුතු යයි ඔවුන් සිතුවා විය හැකියි. මෙබඳු කරුණුවලදී විද්‍යාලයාධිපතීන් සමග සාකච්ඡා කළ යුතු දරුවන්ගේ අභිවෘද්ධිය පතන දෙමව්පියවරුන් බව, මොවුන් හට ආධාර කළ ඇතැම් දේශපාලනඥයෝද නොසැලකූහ.

අපේ ඇතැම් සිසුන් විද්‍යාලයට නොපැමිණි බව දැනගත් විගසම මා කළ ඉතා සැලකිය යුතු කරුණ නම් මේ ගැන කළ යුතු ප්‍රතිකාරය ගැන සලකා බැලීම පිණිස සියලුම ශිෂ්‍යයන්ගේ දෙමව්පියන්ගෙන් යුත් රැස්වීමක් පැවැත්වීමයි. ඒ රැස්වීමේදී මේ කාරණය සම්බන්ධ උපදෙස් දීම වශයෙන් කාරක සභාවක් පත්කරන ලදින් ඒ කාරක සභාව විසින් ප්‍රස්ථාවෝචිත යෝජනා කීපයක් මා වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී.

නමුත් මේ අතර විවිධ දේශපාලන සහ තදන්‍ය සම්බිචල පමණක් නොව ගොදුරට මාන බලන ගිජු ලිහිණියන් වැනි මෙවැනි අවස්ථාවකින් ප්‍රයෝජන ගැනීමට තතනමින් සිටි මේ විද්‍යාලයෙන් අස්කළ ගුරුවරුන්ගේද වැඩකරුවන්ගේද ශිෂ්‍යයන්ගේද ඇතැම් ආත්මාර්ථකාමීන්ගේද ස්ථානාන්තර බලාපොරොත්තු වන්නවුන්ගේද සහයෝගය ලැබීම නිසා වැඩ නැවැත් වූ ශිෂ්‍යයන්ගේ තත්වය වඩ වඩාත් අවුල් විය.

ලමයින් විද්‍යාලයකට නොපැමිණීමට (ස්ට්‍රයික්) වර්ජන ව්‍යාපාරයක් යැයි කීම වැරදිය. වර්ජන ව්‍යාපාරයෙන් විය කළ අයට ලාභයක් යහපතක් සැලසේ. එහෙත් ශිෂ්‍යයෙකු විද්‍යාලයට නොපැමිණීම ලාභයක් ලැබීමට හේතු නොවේ. දුප්පත් කම්කරුවන්ගේ උදව්වෙන් විශාල ධන රැස්කරන්නා වූ පුද්ගලයන් හට හෝ වෙළඳ සමාගම්වලට අයත් වූ කර්මාන්තශාලාවල හෝ වෙළඳ ශාලාවල නම් වැඩ කරන්නන්ගේ තත්වය හොඳ කරගැනීමටත් වැඩි පඩි නඩි ලබාගැනීමටත් ස්වාමීන් වෙත තර්ජන මුඛයෙන් දැන්වීම්කොට කරනු ලබන වැඩ නැවැත්වීමේ ව්‍යාපාරය වනාහි කම්කරුවන්ගේ අන්තිම ප්‍රතිකර්මය වේ. පෞද්ගලික කර්මාන්ත කරවන්නන් හා කරන්නන් අතර අද පවතින සම්බන්ධය වූ කලී ඔවුන්ගේ වර්තමාන තත්වය හොඳටම හරියන තුරු ඔවුන් අතර ආරවුල් ඇතිකරන සුළු වේ. අනිත් අතට ගුරුවරයා හා ශිෂ්‍යයා අතර ඇති සම්බන්ධය හොඳහිත ප්‍රධාන කරගෙනම පවත්නා වකකි. මක්නිසාද යත්? එක පැත්තකට දෙන තැනැත්තාද අනික් පැත්තට ලබන තැනැත්තාද ඇතිව ලමයාගේ ආයතන අභිවෘද්ධිය සඳහා එකඟ අරමුණක් උඩ, දෙන්නා වූ ඉගැන්වීම ප්‍රධානකොට ඇති සහභාගීත්වයක් හෙයිනි. එනම්:- මේ උභය සම්බන්ධයෝ එකිනෙකට විරුද්ධ වනවා පමණක් නොව බොහෝ දුරස්තර ද වෙත්.

මේ කාරණය හේතුකොටගෙන කම්කරුවන්ගේ වර්ජන ව්‍යාපාරයකට අන්තිම ප්‍රතිකර්මයක් වශයෙන් ඉඩදිය හැකි වුවත් ශිෂ්‍යයන් අතරේ එබඳු ව්‍යාපාරයකට ඉඩදීම සත්‍ය සමාජයේ නොහැකි වෙයි.

"පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ගේ වැඩ නැවැත්වීම ව්‍යාපාරයන් නොකට යුතු යයිද මොනම කරුණක් නිසාවත් එබඳු ව්‍යාපාරයන් ලමයින් විසින් නොකට යුතු යයිද" මහත්මා ගාන්ධිතුමා අවවාද කළේත් එහෙයිනි. මක් නිසාද? යත් මනුෂ්‍යයාගේ දියුණුවටද සමාජයේ යහපතටද බාධාවක් නොකොට පාඨශාලාවල වැඩද අධ්‍යාපන කටයුතුද මොනම කරුණක් නිසාවත් නොනවත්වා ද නොකඩවාද ගෙනයා යුතු හෙයිනි.

එහෙයින් ආණ්ඩුව විසින් පවත්වනු ලබන විභාගයන් ගැනීමට ඉඩ නොදීම ආදී ආදර්ශවත් දඬුවමක් කිරීමෙන් හෝ කලහනායකයන් හට දඬුවම් කිරීමෙන් හෝ ලමයින්ගේ වැඩ නැවැත්වීම් ව්‍යාපාරයන් නැවැත්වීමට වුවමනා විධිවිධාන නීති මගින් සැලැස්විය යුතුය.

වෛතසික වර්ධනය සඳහා දෙනු ලබන අධ්‍යාපනය, කායික වර්ධනය සඳහා ආහාර ගැනීමක් වැනි ප්‍රධාන ක්‍රියාවකි. මේ ප්‍රධාන ක්‍රියා දෙකට අවහිර කිරීම මේ මිනිසිට කිසිම බලයක් නොවිය යුතුය.

දේශපාලනය අතින් හෝ අන්‍ය කරුණු පිළිබඳව හෝ පවත්නා සමිති සමාගම්වල පරමාර්ථයන් කෙසේ වුවද, අදහස් කෙතරම් හොඳ වුවද, විද්‍යාලයක අභ්‍යන්තර කාර්යය පිළිවෙළ අවුල් කිරීමට එහි සාමාජිකයන් හට ඉඩදීම යුතු නොවේ යන කරුණ කා විසිනුත් තරයේම සිතට ගත යුත්තකි.

විද්‍යාලයක අධිපති තැන වූ කලී එම විද්‍යාලයේ ප්‍රතිපත්තිය විදහාපාන එහි ආචාර්ය මණ්ඩලයේද ආධාරය ඇතිව එහි පරමාර්ථයන් ඉටුකරන්නෙකි. විද්‍යාලය ඇතුළත වේවා, පිටත වේවා, සියලු ශිෂ්‍යයන්ගේ සියලු ක්‍රියාවන් අන්‍යෝන්‍ය සාමයෙන්ද, සම්බන්ධයෙන්ද එකම අරමුණකට යෙදෙන අයුරින් අභ්‍යන්තර ක්‍රියා පරිපාටිය ගැඩගැස්විය යුතුයි. විද්‍යාලයීය ශිෂ්‍යයන්ගේ නානාවිධ ක්‍රියාවන්ගේ සාමන්තාවයෙහි අන්තර් සම්බන්ධතාවය යම් මොහොතකදී යම්කිසි පිටස්තර අයගේ ඇඟිලි ගැසීමෙන් හෝ අභ්‍යන්තර හේද වාදාදියෙන් හෝ දූෂිත වීමෙන් බිඳ වැටුණි නම් එතැන් පටන් එම විද්‍යාලයේ පරමාර්ථයෝ ව්‍යර්ථ වෙත්. සත්තකින්ම විද්‍යාලයක අභ්‍යන්තර ක්‍රියා පරිපාටිය හරියට නොකෙරේ නම් විද්‍යාලයාධිපතීන් වෙනස් කිරීම් වුවද කළමනාකාරීත්වයට භාර වූ කර්තව්‍යයකි.

විද්‍යාලයට සම්බන්ධ නොවූ පිටස්තර සමාගම් ආදියට සහභාගි වීමෙන් විද්‍යාලයක අභ්‍යන්තර ක්‍රියා පිළිවෙල බොහෝ විට අවුල් විය හැකි බව නිසැකය. එබඳු සහභාගිත්වය නිසා ඇතිවිය හැකි පිටස්තර සම්බන්ධකම් නිසා අන්තිමේදී මුළු විද්‍යාලයක්ම වුවත් විප්ලවයට භාජන විය හැකිය. තවද යම්තමින් වත් සඳහන් කළ යුත්තක් මෙහි ඇත. අලුත් සමාජ තත්වයක් ඇතිකිරීමට දඟලන්නෝ කර්මාන්තශාලා ආකාරස්ථානාදියෙහි හේද වාද ඇති කිරීමෙන්ද ඒ ඒ දේවලට යම් යම් හානි කිරීමෙන්ද විප්ලව ඇති කිරීමට ප්‍රයත්න දරත්.

මේ අතිතකාරී ක්‍රියාමාර්ගයන්ට සම්බන්ධ වන්නෝ වනාහි මුහුකුරා ගිය තැනැත්තෝය. නමුත් විද්‍යාලයක අභ්‍යන්තර ක්‍රියා පිළිවෙලට හානි කරන්නට ප්‍රයත්න කිරීම වනාහි නුසුදුසු ක්‍රියාවකි. කෙසේ වුවත් කුමක් වුවත් එබඳු ප්‍රයත්නයන් සෑම අතින්ම වැළැක්වීම වනාහි අධ්‍යාපන කාර්යාදියෙහි නියුක්තයන් විසින් පමණක් නොව දේශප්‍රේමී සියලුදෙනා විසින්ම කටයුතු අසහාය යුතුකමකි.

1945 සැප්තැම්බර්

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පාසල් පොත් සැපයූ හැටි

සිංහලෙන් පාසල් පොත් නිපදවීමට විරුද්ධව දරුණුම පහර ලැබුණේ ගරු. ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතාගෙන්ය. ලංකාව නිදහස ලැබූ විගසින්ම වාගේ ප්‍රථම අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වූයේ ඔහුය. මේ සම්බන්ධයෙන් සලකා බලන කල පෙනෙන්නේ මෙය කාටත් නොවිසඳා ඇති ගුප්ත දෙයක් වශයෙනි. මෙය සිදුවූයේ කෙසේ දැයි හරිහැටි දැනගැනීමට නම් අප ඊ.බී. ඩෙන්හැම් මහතාගේ කාලය ගැන සොයා බැලිය යුතුය. ඒ මහතා එකල අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාය. ස්වභාවික පාඨශාලාවල අපේ දරුවන්ගේ සහජ දක්ෂතාවන් නිකම් අපතේ යන බව දුටු චතුරා ඒ දරුවන්ට යහපත් අධ්‍යාපනයක් දීම සඳහා පහසුකම් ඇතිකිරීමට පැයසිය යුතු ක්‍රම දෙකක් ඇති කළේය. ඉන් එකක් නම් අප කා අතරින් දැනට ප්‍රසිද්ධ ඩෙන්හැම් ශිෂ්‍යත්ව ව්‍යාපාරය ආරම්භ කිරීමයි. අනෙක නම් 1918 දී අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ පාඨශාලා පොත් පරිවර්තන ශාඛාවක් පිහිටුවීමයි. මේ පරිවර්තන ශාඛාවේ අදහස වූයේ ඉතිහාසය, භූගෝලය, ගණිතය, නවීන විද්‍යාව සහ අනිත් විෂයන් පිළිබඳ සුදුසු පාසල් පොත් පරිවර්තනය කිරීමයි. මේ මගින් ස්වභාවික පාඨශාලාවල සහ අභ්‍යාස විද්‍යාලයන්හි ශිෂ්‍යයන්ට නවීන දේ පිළිබඳ දැනීමක් ලබාදීමට අදහස් කළ බව පෙනේ. අනිකුත් දේ අතර මේ පරිවර්තන ශාඛාව පහත සඳහන් පරිවර්තනයන් කර තිබේ.

"පාඨශාලා භූගෝලය" - කතෘ ලේ

"ලංකාවේ නටබුන් නගර" - කතෘ එච්.ඩබ්ලිව්. කේට්

ආසියාව යුරෝපය සහ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍ය

"මහා ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා" - කතෘ සිං

"මිනිසා ස්වභාව දහම ජයගත් සැටි" - කතෘ මැක් රේනෝල්ඩ්

"භූගෝලය" - කතෘ මොරිසන්

"ලංකාව පිළිබඳ දැනගත යුතු දේ"

"ඉතිහාස සන්දර්ශනය" - කතෘ අයිකින්

"වර්තමාන ලෝකය" - කතෘ ජේක්මන්

පොත් හයකින් යුත් නවීන විද්‍යා පොත් පෙළ - ඩැනියල්

මානසික විද්‍යා පිළිබඳ අධ්‍යාපනය - සර් ජෝන් ඇඩ්මිස්

බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍ය - ඇස්.ඇම්. රොබට්ස්

මේ ක්‍රමයෙන් පරිවර්තන අංශය පාසල් පොත් 90 ක් පමණ පරිවර්තනයෙන් නිපදවූ බව කියා තිබේ. එසේම භූගෝලය, රසායන විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව, ගණිතය සහ මානසික විද්‍යාව පිළිබඳ පාරිභාෂික වචන මාලාවක්ද මේ පරිවර්තන අංශය මගින් සුදානම් කර තිබේ.

පරිවර්තන අංශයට නොකඩවාම මුණපාන්ට සිදුවූ බාධක කරුණු කොතෙකුත් තිබියදීත් ඒ ඒ අංශය මගින් යහපත් වැඩක් කළ බව නිසැකවම කිව හැක. එක් බාධක කරුණක් නම් එහි කායා මණ්ඩලය ප්‍රමාණවත් නොවීමයි. දස අවුරුද්දකට සිටියේ එකම පරිවර්තකයෙකි. මේ ක්‍රමයෙන් දෙදෙන තුන්දෙන සහ සිව්දෙන බැගින් වැඩිවිය. 1947 සිට 1948 දක්වා මේ පරිවර්තකයින්ගේ සංඛ්‍යාව නවය දක්වා වැඩි විය. තවත් බාධක කරුණක් නම් 1942 සිට 1946 දක්වා කාලය තුළ පරිවර්තන අංශයේ වැඩ නවත්වා පරිවර්තකයින් යුද්ධ කටයුතුවල යෙදවීමයි. තවත් බාධාවක් වශයෙන් දැක්විය හැක්කේ මේ පරිවර්තකයන් හට පාසල් පොත් පරිවර්තනය හැරුණු විට තවත් "නොයෙක් වක්‍ර ලේඛන" පාලන වාර්තා "නිර්දේශ පත්‍ර" උගත යුතු දේ පිළිබඳ විස්තර සහ දෙපාර්තමේන්තු වක්‍ර ලේඛන ආදිය පරිවර්තනය කරන්නට සිදුවීමයි. පරිවර්තන අංශයේ අය තමන්ට නියම වැඩ පිළිවෙළක් හුදුන්වා ගොඳ පරිවර්තන ග්‍රන්ථ නිපදවූහ. තවත් කිවයුතු දෙයක් ඇත. එනම් මේ රටේ පාසල් පොත් ලියන්නන් වශයෙන් ක්‍රියාකළ අයට අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක ධුරය පැවරුණු විට පරිවර්තන අංශයට අපල කාලයක් ලැබුණේය. ඒ කෙසේ වෙතත් මේ පරිවර්තකයෝ ස්වභාවික ශිෂ්‍යයන් හට කලක පටන් අවශ්‍ය වූ දේ නිපදවීමෙහි නිරත වූහ.

1947-1948 යන වර්ෂවලදී පරිවර්තකයන් නව දෙනෙකු පමණ පත්කළ බව මම මුලින් සඳහන් කළෙමි. මේ මෙතෙක් පත්වූ විශාලතම සංඛ්‍යාවය. මෙයින් නිසැකවම ඔප්පු වන්නේ ආණ්ඩුව පරිවර්තන අංශයේ වැඩවල ප්‍රයෝජනත්වය දැනගත් බවත් එහි කටයුතු තවදුරට දිග් ගැස්සීමේ වැදගත්කම වටහාගත් බවත්ය. නමුත් මේ මෙසේ වූ බවක් නොපෙනේ. 1948 පෙබරවාරි 4 වනදා මෙරටට නිදහස උදාවෙන්නාක් සමගම මුළු තත්වයම වෙනස් විය. පරිවර්තන අංශය අත්හැර දැමීමට අගමැතිවරයා හදිසියේම තීරණය කරගත්තේය.

පරිවර්තන අංශය මගින් කළ වැඩ පිළිබඳ වාර්තාවක් ඉල්ලුවේ නැත. එසේම මේ අංශයේ වැඩ දියුණු කරගැනීමට උත්සාහයක් වශයෙන් යම්කිසි වැඩපිළිවෙළක්වත් යෝජනා නොකොටය, මේ තීරණයට ඔහු බැසගත්තේ. අනික් අතින් 1949 අගෝස්තු මාසයේ පාර්ලිමේන්තු විවාදයේදී සිදුවූයේ කුමක්ද? පරිවර්තන අංශය මගින් කළ යහපත් වැඩ අවිවාදයෙන්ම බාරගැනීම. පරිවර්තකයන්ගේ කායාශූරත්වය එකම අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා ඇතුළු සියලුදෙනාම භාරගත්හ. මේ අංශය

නැතිකර දැමීමේ හේතුව දැක්වීමට ගරු නුගවෙල මහතාට සිදුවී තිබුණි. ඔහු දැක්වූ එක් කරුණක් මෙසේය. මේ අංශය මගින් එක් අවුරුද්දක් තුළ නිපදවූයේ පොත් දෙකකි. මේ වර්ෂයේ නිපදවා ඇත්තේ පොතකුත් භාගයක්ය. මේ ප්‍රකාශයට විරුද්ධව අභියෝගයක් කරන ලද්දේ මේ සඳහන් කළ අවුරුද්දෙහි පරිවර්තනයන් සයක් පමණ නිපදවා තිබුණ නිසාය. ගරු නුගවෙල මහතා විසින් මේ වැරදි යෝජනාවට විරුද්ධව දැක්වූ සියලු කරුණුම මේ මාතෘකාව පිට පාර්ලිමේන්තු විවාදයට සම්බන්ධ වූ නොයෙක් කටීකයන් විසින් හෙළාදක්නා ලදී. අවසානයේදී ඔහු කීවේ මිලදී ගැනීමට සුදුසුකම් ඇති පරිවර්තන මුල් පොත් මිලදී ගැනීමට ඔහුගේ අදහසක් තිබෙන බවය. මෙය යහපත් බලාපොරොත්තුවක් සේ පෙනුණේය. එය අදත් එසේම පමණක්ව පවතී.

මෙසේ අවුරුදු තිහකටත් වැඩි කාලයක් තිස්සේ ප්‍රයෝජනවත් වැඩ කළ බවට සාධක පෙන්විය හැකි පරිවර්තන අංශය ශිෂ්‍යයන්ගේ නියම අවශ්‍යතාවන් අනුව පොත් සම්පාදනය කිරීමෙහි යෙදෙමින් රාජ්‍ය කටයුතුවල කේන්ද්‍රස්ථානය වශයෙන් පැවතුණේ ඒ නමුත් හදිසියේම නැතිකළ බව පෙනේ. පැහැදිලිව පෙනෙන ලෙස නම් මෙය සිදුවූයේ අපට ලැබුණ නිදහස නිසාය. මේ වෙනුවට අධ්‍යාපන ග්‍රන්ථ ප්‍රචාරක මණ්ඩලය පිහිටුවන ලදී. ඒ මණ්ඩලය මගින් කිසිම පාසල් පොතක් මේ තාක් ප්‍රසිද්ධ නොකිරීම එහි නමටම විරුද්ධය. ඇත්ත වශයෙන් නම් ඒ මණ්ඩලය අන්‍යයන් ලියූ හෝ මුද්‍රණය කළ පොත්වල දෝෂ දර්ශනය සඳහා ක්‍රියාකරනුයේ. මෙසේ ක්‍රියාකිරීම ඒ මණ්ඩලයේ සභාපති වූ කතෝලික අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාගේ මෙන්ම ඒ මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයකු වූ කතෝලික බිෂොප්වරයාගේ සිතට ප්‍රියඋපදවන දෙයකි. මෙවැනි ආයතනයක් වඩා සුදුසුවන්නේ කතෝලික රටක් වූ ස්පාඤ්ඤයට හෝ පෘතුගාලයටය. නිදහස් ලංකාවට ඒ කොහෙත්ම නොගැළපේ. කෙසේ හෝ වේවා එයින් එක දෙයක් පමණක් සිදුවන බව පෙනේ. එනම් ජාතික හෝ බෞද්ධ මුහුණුවරින් යුක්තව පොත් ලියන අය අධෛර්යය කිරීමය. උදාහරණයක් වශයෙන් ආණ්ඩුවේ අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ හිටපු ප්‍රධානාචාර්යවරයා ඉතිහාසය පිළිබඳ වටිනා පොතක් ලියූ විට එය මේ මණ්ඩලය මගින් ප්‍රතික්ෂේප කළේය. එයට හේතුව වශයෙන් දැක්විය හැක්කේ එහි බෞද්ධ ගතිය ගැබ්වී තිබීමයි. මෙයින් සිදුවන්නේ අධ්‍යක්ෂවරයා විසින්ම සිය කැමැත්ත ලෙස තෝරාගත් රීතියා සුක්ෂම පරීක්ෂකයන්ගේ මුදල් පසුම්බි පිරිසැමය.

තවත් කිව යුත්තක් නම් පරිවර්තන මුල් කොපි මිලදී ගැනීමට අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා දුන් පොරොන්දුව මේ මණ්ඩලය පටන් ගත්තායින් පසු ඉටුනොකිරීමයි. අද දක්වාම ඔහු එකම මුල් පොතක්වත් මිලදී ගත් බවක් නොපෙනේ. මේ සම්බන්ධයෙන් පොත් පළකරන්නවුන්ට යම්කිසි දෙයක් කිරීමට ඇතැයි අපි නොදනිමු. එය කෙසේ වෙතත් මෙයින් අපට

එකක් වැටහේ. එනම් පසුගිය පාසල් පොත් කොමිටියේ කටයුතුවලට පොත් ප්‍රසිද්ධ කරන්නන් ඇතිලි ගැසීමෙන් ඒ කෙතරම් දුරට කුණා ගොඩක් බවට හැරුණද කිවහොත් එහි කරුණු පරීක්ෂාකොට වාර්තා කිරීමට සර් පෙරාඩ් විජේකෝන්ගේ සභාපතිත්වයෙන් පරීක්ෂක කොමිෂමක් පත්කරන්නට සිදුවිය. එකම මුල් පොතක්වත් මෙතෙක් මිලදී ගැනීමට අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාට බැරවිය. ඔහුගේ මේ අසමර්ථතාවයට පිටුපසින් පොත් ප්‍රසිද්ධ කරන්නන්ගේ විවෘතම ඇතිලි ගැසීමක් ඇද්දැයි අපට නොතේරේ. කරුණු කෙසේ වුවත් පරිවර්තන අංශය නැතිකර දමා ඒ වෙනුවට කතෝලික හිතවත්කම බලපවත්වන පරීක්ෂක මණ්ඩලයක් පත්කිරීමෙන් ගරු නුගවෙල මහතා කළේ මේ රටේ මහජනයා මුලාකිරීමකි. සිංහලෙන් අනිනව පාසල් පොත් නිපදවීමේ උත්සාහය කඩාකප්පල් කිරීමට ගරු. ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතා ගෙනයන ව්‍යාපාරය අවටින් ගුප්ත කරුණක් තිබෙන බව මම කලින් කීවෙමි. රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව මගින් පත්කරන ලද කොමිටියේ 1946 දෙසැම්බර් වාර්තාවෙහි 43 වෙනි අනුවිෂේදයේ සඳහන් වන ඒක ඡන්දයෙන් පිළිගත් යෝජනාව වූ කලී දෙමළෙන් සහ සිංහලෙන් අවශ්‍ය සියලුම පාසල් පොත් සැපයීම සඳහා ඉක්මනින් කටයුතු කිරීමට පරිවර්තන සහ ග්‍රන්ථ සම්පාදන මණ්ඩලයක් ඇති කිරීමය. අතිරේක පරිවර්තකයන් හයදෙනෙක් පත්කරනවාත් සමඟම 1949 දී ඔහු මේ පියවර ගැනීමෙන් පෙනෙන්නේ යටකි යෝජනාව අමතක කර හැරීමකි. එසේම ඔහු මේ පියවර ගත්තේ පශ්චාත් ප්‍රාථමික අවස්ථාවේ පටන් ස්වභාෂා මාරුව අනාගතයේදී දික් ගස්සන්නට සම්පූර්ණයෙන්ම නොසලකා හැරීමෙන්ය. පාසල් පොත් සැපයීම සඳහා 1952-1953 ගණන් හිලව් වලින් සම්මත වී ඇති රුපියල් දස ලක්ෂය පාවිච්චි නොකිරීම ගැන වගකිවයුත්තා ඔහුය. අප නිදහස ලබාගැනීමෙන් පසුව ගරු. ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතාගේත් ඔහුගේ අනුගාමිකයන්ගේ හෝ ගුරුකම් දෙන්නන්ගේ මේ ජාති විරෝධී ව්‍යාපාරයට නියම හේතුව කුමක්ද? මා පුන පුනා කියන්නේ මෙයට පිටින් රහසක් ඇති බවය. රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ අධ්‍යාපන විචාරයේදී ඉතා පැහැදිලිව පෙනුණ ජාතික භාෂාවට නියමිත තැන දීම පිළිබඳ උද්‍යෝගය 1948 පෙබරවාරි 4 වෙනිදායින් පසු අඩු වී තිබේ. මම බලවත් ඕනෑකමින් එකක් අසමි. අප නිදහස ලබාගත්තේ අපේ යුද්ධ බලස්ථාන අතහැර යන පාලකයාගේම අනෙම තිබෙන ලෙස ඇතිකරගත් කොන්දේසියක් උඩය. මේ විදේශීය පාලකයා ගිය පසු වංගලන්තයට ලංකාවේ ඇති දාස බව සදහටම පවත්වා ගැනීමට උපක්‍රමයක් වශයෙන් සිය බසින් සම්පාදනය වන පොත් පිළිබඳ උත්සාහය යටපත් කොට ඒ විදේශීයයාගේ භාෂාව වන ඉංග්‍රීසි භාෂාවට ප්‍රමුඛ ස්ථානය පවත්වාගෙන යෑමට බලය දෙන කොන්දේසියකුත් ඒ නිදහස් ගිවිසුමේ තිබේද?

බවල පත්‍රිකාවෙන් නිදර්ශන

ආචාර්ය හවුස් මහතාගේ කියුම් කෙරුම

"අධ්‍යාපනය මනින මිම්ම පාඨශාලාව හෝ පංතිය නොව ශිෂ්‍යයාගේ යහපතය"යි එක්තරා තනතු ප්‍රදානෝත්සවයකදී කතා කළ ආචාර්ය හවුස් මහතා පැවසීය. එය නිවැරදි අදහසකි.

එහෙත් ජාත්‍යන්තර භාෂාවක් වූ ඉංග්‍රීසියට නිසි තැනදීම සඳහා දෙවෙනි පංතියේ පටන් ඉංග්‍රීසිය අනිවාර්ය භාෂාවක් කරනු ලබනවා ඇතැයි ද ඒ මහතා ඒ කතාවේදීම වැඩිදුරටත් කියා සිටියේය. වයස 7 පටන් ස්වභාෂාවත් සමඟ අතිරේක භාෂාවක් උගෙනීම ශිෂ්‍යයාගේ යහපතට අදාළ වේද යනු මෙහිදී පැනනගින ප්‍රශ්නයකි.

ආචාර්ය හවුස් මහතා ස්වකීය යෝජනාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ කවර සංඛ්‍යාලේඛන අනුවද ලාංකීය ශිෂ්‍යයන් සම්බන්ධව ලබාගත් කවර අත්දැකීම් අනුවද යන වග මට නොවැටහේ. මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන කාරණා අනුවත් තිස් අවුරුද්දකට වැඩි කාලයක් තුළ මා ලැබූ අත්දැකීම් අනුවත් බලන කල නම් ආචාර්ය හවුස් මහතාගේ යෝජනා ශිෂ්‍යයන්ගේ මානසික දියුණුවට පටහැනිවීමට හේතුවනු නිසැක බැව් කිව යුතුව තිබේ.

ළදරු කාලයේදී ළමයින් තුළ ක්‍රමානුකූල වූ ශාරීරික සහ මානසික දියුණුවක් ඇතිවන බව ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණවලින් පැහැදිලි වී ඇත්තේය.

ගුරුවරයාගේ කාර්යය වන්නේ සිතුවිලි සහ හැඟීම් පරම්පරාවක් වශයෙන් දරුවාගේ ජීවිතයට අන්තර්ගතවන ක්‍රමවත් විකාශය වැඩි දියුණු කරලීම මිස, ළදරු සිත පසුව ප්‍රයෝජන ගැනීම පිණිස නානාවිධ බඩු අඩුක්කුකර තබන පෙට්ටියක් කොට තැකීම නොවේ.

ළමයින්ගේ වාං මාලාව පිළිබඳ පැවැත්වූ පර්යේෂණවලින් පෙනීයන පරිදි ළමයෙක් ප්‍රාථමික පාඨශාලාවට බැඳෙන විට සාමාන්‍ය වශයෙන් වචන 2000 ක් පමණ දැන සිටී. එයින් අර්ධයක් පමණ ඔහුට

කතාවේ යොදා පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන. ඒ වචන සියල්ලක්ම ඉතා කුඩා වයසේ දී පටන් ඔහු හමු වූ ප්‍රියමනාප වූ ඔහුගේ ජීවිතයට අත්‍ය වශයෙන් සම්බන්ධ වූ දේ පිළිබඳ මව් බසේ වචනයයි.

කාව්‍යයේ ප්‍රාණයද ජාතික හැඟීමේ ජීවයද රඳා පවත්නේ වචන වචනවලින් හඟවන දේවලය. වචන වචන පාවිච්චි කිරීම තම අත් පා පාවිච්චි කරන්නාක් මෙන් දරුවාට ස්වභාවිකය.

ස්වජාතිකයන්ගේ හදවත් සමඟත් මව්බිම සමඟත් මව්බිමෙහි වායුව සහ සූර්යයා සමඟත් දරුවා ආසන්න කරලන හැඟීම් රාශියක් ඒ හැම වචනයකම ඇත්තේය. දරුවාගේ මානසික කටයුතුවලට රුකුල් දෙනු පිණිස නිතර සැරසී වචන හැඟීම් ඔහුගේ යථා සිතෙහි රැඳී පවතී.

දරුවාගේ ඉන්ද්‍රිය බද්ධ පරිසරයට ප්‍රදරුවා ගලපාලීම ප්‍රාථමික පාඨශාලාවේ කාර්යය වේ. ඒ ගලපාලීමට ප්‍රධාන වශයෙන් අදාළ වන උපකරණය මව් බසය. එහෙයින් ප්‍රාථමික පාඨශාලාවේදී මවු බස උගනීම ප්‍රදරුවා විසින් මැනවින් කළ යුත්තකි.

කුඩා ළමයින් භාෂා ප්‍රගුණ කරගන්නා අන්දම ඉතාම සංකීර්ණ වූවක් බැව් ප්‍රකටය. කියවීමේදී චිකිත්සා හඳුනාගත හැකි වචන ප්‍රමාණය, හඳුනාගැනීමේ වේගය, මුද්‍රිත ජේළිය කෙරේ ක්‍රමවත් ලෙස ඇස් යොමු කිරීම, වචන දෙස ඇසින් බලා කටින් ශබ්ද කිරීමේ ශක්ති ප්‍රමාණය යනාදී කියවීමේ සමර්ථකම් සම්බන්ධයෙන් දැනගන්නට ලැබී තිබෙන කරුණු කිහිපයකි. පොත්පත් කියවනවිට ළමයින් තුළ කුඩාම අවධියේ දී චෛතසික කැළඹීම ඇතිවෙයි. එතැන් පටන් වයස 10 වන තෙක් එහි ක්‍රමවත් දියුණුවක් සිදුවේ. වයස 10 දී දියුණු වූ තත්වය වයස 12 පමණ වන තෙක් නොවෙනස්ව පවතී. වයස 14 දී පමණ කියවීමේ සමර්ථතා නැවත දියුණු වේ.

පෘථුල අධ්‍යාපනයක පදනම විය යුත්තේ කියවීම මැයි ක්වික්ස්ට්‍රඩ් සාම් පැවසිය.

එසේ හෙයින් අධ්‍යාපනයේ මිමීම පාඨශාලාව හෝ පංතිය නොව ශිෂ්‍යයාගේ යහපත වන්නට නම් අතිරේක භාෂාවක් උගෙනීමට ඔහුට බලකරන්නට පෙර ඔහුගේ උගෙනීමේ පදනම වූ මවුබස හරි ආකාර උගැන්විය යුතුය. පින්ඩ්ලේ මහතා කියා තිබෙන පරිදි ළමයෙකුට අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීම පටන්ගත යුත්තේ වයස 10 දීය. ඉහත සඳහන් කළ පරීක්ෂණවලින් ඒ කියමනෙහි සත්‍යතාවය ස්ථුට වී තිබේ.

සුදුසු වයසට කලින් අනිවාර්ය ලෙස අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීම ආරම්භ කළහොත් මුල් භාෂාව ප්‍රගුණ කරගන්නා ශිෂ්‍යයාගේ

සංකීර්ණ ශක්තියට අවහිර ඇතිවේ. ඔහුගේ වචන අදහසින් අතර පැවතිය යුතු බැමීම වූරුල් වේ. ඔහුට දොඩමළු ගති පුරුදු වේ. ඔහු පටලැවුණු සිතිවිලි මාලාවෙන් යුක්ත වී ස්වජාතිකයන් කෙරෙන් බාහිර වුවකු බවට පත්වේ. එහෙත් ද්විතීය අධ්‍යාපනයේ කාර්යය වන සමාජ බද්ධ පරිසරයට ශිෂ්‍යයා සුදුසු කරවීමේ කටයුත්ත සඳහා ඉංග්‍රීසිය අවශ්‍යය.

ආචාර්ය හවුස් මහතාගේ යෝජනාවල අන්තරායකර වූ තවත් පැත්තක් ඇත. හැම ප්‍රාථමික පාඨශාලාවකම දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි භාෂාව උගැන්වීම කළ නොහැක. එය කළ හැකි ප්‍රාථමික පාඨශාලා ඇත්තේ ස්වල්පයකි. ප්‍රාථමික පාඨශාලා බොහෝ ගණනකම දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ පටන් ඉංග්‍රීසි උගැන්වීමට සුදුසු ගුරුවරු නැත. ඒ හිඟකම තිබියදී හවුස් යෝජනා ක්‍රියාවේ යෙදවීමෙන් සිදුවන්නේ කුමක්ද?

ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල ඉංග්‍රීසි උගැන්විය යුතු කාලය සීමාකර තිබෙන මේ දවස්වල ඇතැම් තැන්වල පිටට පෙනීම පිණිස මව්බසින් කාලසටහන ලියා තබා පංති ඇතුළතදී ඒ කාලසටහන්වල ඇති සියලුම පාඨම් සම්පූර්ණයෙන් ඉංග්‍රීසියෙන් උගන්වනු ලැබේ.

එසේ සම්පූර්ණයෙන් ඉංග්‍රීසියෙන් උගන්වන ප්‍රාථමික පාඨශාලා හවුස් යෝජනා අනුව නීත්‍යානුකූල වේ.

ඒ අතර ඉංග්‍රීසි කිසිසේත් නුගන්වන ප්‍රාථමික පාඨශාලා බොහෝ ගණනක්ද ඇතිවේ. මුලින් කී පාසල් ඉංග්‍රීසි ප්‍රාථමික පාඨශාලා වශයෙන් දෙවනු කී පාසල් සිංහල ප්‍රාථමික පාඨශාලා වශයෙන් ප්‍රකට වෙනවා ඇත. පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ විභාගයෙන් පසු සිංහල ප්‍රාථමික පාඨශාලා වලින් තෝරන ළමයින්ට ඉංග්‍රීසි ද්විතීය පාඨශාලාවලට බැඳෙන්නට අවකාශ නොලැබී යා හැකිය.

ඒ ළමයි හවුස් ක්‍රමයට අනුව පිහිටුවන සිංහල ද්විතීය පාඨශාලාවලට යා යුත්තෝ වෙති. ඉංග්‍රීසි ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල ළමයින් පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ විභාගයෙන් සමර්ථ වුවත් අසමර්ථ වුවත් ඉංග්‍රීසි ද්විතීය පාඨශාලාවලට බැඳෙනවා ඇත.

එසේ වීමෙන් තමන්ගේ සහජ දක්ෂතා කුමක් වුවත් ඇතැම් ශිෂ්‍යයෝ ස්වභාෂාවෙන් උගත්තෝ වන්නාහ. අන්‍ය ශිෂ්‍යයෝ ඉංග්‍රීසියෙන් උගත්තෝ වන්නාහ. උසස් අධ්‍යාපනයට තේරෙන්නේ බොහෝ සෙයින්ම ස්වභාෂාවෙන් උගත් අය නොව ඉංග්‍රීසියෙන් උගත් අයය. අධ්‍යාපනයේ මිමීම පාඨශාලාව හෝ පංතිය නොවී ශිෂ්‍යයා වන්නේ මේ ක්‍රමය අනුගමනය කිරීමෙන්ද?

පෙර අප රට යටත් විදේශයක්ව තිබියදී ආණ්ඩුවේ ප්‍රයෝජනය සඳහා රටවැසියා බෙදා වෙන්කර තැබීමේ පරමාර්ථය පිණිස යොදා තිබුණු උපක්‍රමය අර්ධ වශයෙන් සාර්ථක විය. එයින් හටගත් සමාජ හේදය අහිතව නිදහස යටතේ සම්පූර්ණයෙන් සාර්ථක කොට අලුත් වැඩියාකර තැබීම අපේ ප්‍රයත්නය විය යුත්තේද?

වයස 12 වූ ශිෂ්‍යයන්ගෙන් සියයට 15 කට වෙළඳාමක හෝ අන්‍යතර ශිල්පයක් පුහුණු කිරීමටද යෝජනාකර තිබේ. ඒ ළමයින් සියල්ලන්ම චින්තන ශක්තියෙන් දුර්වලයන් බැව් සිතිය නොහැක. කිසියම් සමූහයක චින්තන ශක්තියෙන් දුර්වල වන්නේ සියයට එකක් පමණය. වයස 12 වූ ළමයින්ට වෙළඳාමක් හෝ ව්‍යාපාරයක් උගන්වන රටක් මිහිපිට තිබේද? ශිල්පයක මාර්ගයෙන් අධ්‍යාපනය දීම එකකි. රක්ෂාවක් උදෙසා අධ්‍යාපනයක් වශයෙන් ශිල්පයක් උගැන්වීම අනිකකි. කීම් කෙසේ වුවත් ක්‍රියාව අනිකක් බවට නිදර්ශන රාශියක් ධවල පත්‍රිකාවෙන් මට පෙන්නුම් කරදිය හැක.

1950.12.08

අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව උරගා බැලීමක්

නියෝජිත මන්ත්‍රී සභාවට (පාර්ලිමේන්තුවට) ඉදිරිපත් කරනු ලැබූයේ 1950 ජූලි මස 19 වෙනි දිනය.

නොබෝදා නිකුත් වූ ධවල පත්‍රිකාවෙහි ඉදිරිපත්කර තිබෙන අධ්‍යාපන යෝජනා සාමාන්‍ය වශයෙන් යහපතියි හැඟේ. වයස අවුරුදු 14 වන තෙක් ළමයින්ගේ උගනීම් අනිවාර්ය කිරීමත් නිදහස් ලෙස නොමිලේ ලැබෙන්නක් කිරීමත් එහි අදහසකි. උපකෘත පාඨශාලා වලට තොග දීමනා දීමේ අදහස එහි හෙළා දැක ඇත්තේය. පාලන වියදම් සහ උපකරණ වියදම් සඳහා මූලික දීමනාවක්ද පාඨශාලීය අභ්‍යන්තර කටයුතු සඳහා අතිරේක දීමනාවක්ද එහි යෝජනාවලට ඇතුළත්. 1949 වර්ෂයේ 26 වෙනි ව්‍යවස්ථාවේ 4 වෙනි කොටසෙහි කියා තිබෙන ආගම් පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තියට අනුකූල වන බවද සඳහන් කර ඇත. තවද අධ්‍යාපන කටයුතුවලදී අත්වැඩවලට දැනට වඩා ඕනෑකමින් සැලකිය යුතු ස්ථානයක් දිය යුතු යයි එහි තරයේ පවසා ඇත්තේය. එසේ ද වුවත් ධවල පත්‍රිකා යෝජනාවන්ගේ හොඳ නොහොඳ වැටහෙන්නේ ඒවා ක්‍රියාවේ යෙදෙන කලය.

ධවල පත්‍රිකාවෙහි දුර්වල ස්ථාන කිහිපයකි. කල් ඇතුළු පිළියම් නොකළහොත් මුළු අධ්‍යාපන සැලැස්මම කඩා වැටෙන්නට පුළුවන. ස්ථීර ලෙස පහදා දී නැති ඉතාම වැදගත් කාරණා කීපයක් ධවල පත්‍රිකාවට අන්තර්ගතය. "පුද්ගලයකුගේ ආර්ථික තත්ත්වය සහ සාමාජික පරිසරය කුමක් වුවද ඔහු තුළ කිසියම් විධියක ශූරත්වයක් පවතී නම් ඒ ශූරත්වය සොයාගෙන වැඩිදියුණු කරගත හැකිවන ලෙසත්" කරුණු සලසාදීම අධ්‍යාපන සැලැස්මේ පරමාර්ථය වේ. සැලැස්මට ඇතුළත් වී තිබෙන දුර්වලකම් නිසා ඒ පරමාර්ථය මුදුන් පමුණුවා ගැනීමේදී අවහිර කීපයක් පැනනැංග හැකිය.

ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය

නිදහස් අධ්‍යාපනයෙන් අදහස් වන්නේ පාඨශාලා ගාස්තු අය නොකිරීම පමණක් නොව එකම වර්ගයේ ශිෂ්‍යයින් අතර කිසිම විධියක වෙනස්කමකට අවකාශ නොලැබීමත්ය. ප්‍රාථමික පාඨශාලා ශිෂ්‍යයින් අතර කිසිම වෙනස්කමක් ඇති කිරීමට අදහස් නොකරන බැවින් ගොඩනැගිලි උපකරණ පංති ක්‍රීඩාංගන යනාදිය සම්බන්ධයෙන් සියලුම පාඨශාලා එක සමාන විය යුතුවීම තර්කානුකූලයි. නමුත් සත්‍යය කුමක්ද? අපේ ප්‍රාථමික පාඨශාලාවලින් වැඩි කොටසක්ම ගොඩනැගිලි අතින් හරක් මඩු හා සමාන බව අලුත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක තැන ඇතුළු සියලුදෙනාම දැන සිටිති. ඇතැම් ළමයින්ට හොඳ ප්‍රාථමික පාඨශාලාත් අනෙක් ළමයින්ට හරක් මඩුත් සැලකීම යුතුකමක්ද? ප්‍රාථමික පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ට දක්වන "සැලකිල්ල" සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන යෝජනා වෙනස්කමක් බිහිකරමින් ඇරඹීම අශුභය. මේ අසාධාරණ තත්වය පිළියම් වන ලෙස ප්‍රාථමික පාඨශාලා ශිෂ්‍යයින් සඳහා පාසල් තනා දැනට පාසල් නොයන ලක්ෂ 1 1/2 ක් පමණ දරුවන්ටද පාසල් ඉදිකරවීම ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන යුතුකම විය යුත්තේය. කුඩා දරුවන් රටේ ඇති ඉතාම වටිනා ජාතික ධනය වන බැවිනි.

ධවල පත්‍රිකාවේ යෝජනා ක්‍රියාවේ යෙදවීම අවහිර වන තැනක් මෙහිදී නිදසුන් කොට දැක්විය හැකිය. "කියවීම, ලිවීම සහ ගණිතය ප්‍රාථමික පංතිවලදී බලකොට නූගැන්විය යුතුය", යි එහි කියා ඇත. යහපත් අවවාදයකි. නමුත් ප්‍රතිපත්තිය කුමක් වන්නේද? පශ්චාත් ප්‍රාථමික "ද්විතීය" උගනීම සඳහා ළමයින් තෝරා ගන්නේ භාෂාවෙන් සහ ගණිතයෙන් පරීක්ෂණ පැවැත්වීමෙනි. ඒ පරීක්ෂණ ගැන නොඉවසිල්ලෙන් සිටින දෙමව්පියෝ ප්‍රාථමික පාඨශාලාවේදී තම දරුවන්ට භාෂාව සහ ගණිතය ගැන මනා පුහුණුවක් නොලැබේ යයි අවිශ්වාස කිරීමට ඉඩ ලැබුණු වහාම, පාඨශාලාවේ සිට පැමිණියායින් පසු දරුවන්ට අතිරේක පාඩම් දෙවන්ට වැඩපිළිවෙළක් යොදා ගනිත්. ඒ අන්දමින් පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ විභාගයට විශේෂයෙන් ළමයින් පුහුණු කරන "ටියුටර්" පැනනැගීමට මං පෑදෙයි. එවැනි ටියුටර් යථා කාලයේදී ශිෂ්‍යයන් පුහුණු කරන පාසල් වේ. පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ විභාගයත් කණිෂ්ඨ ප්‍රමාණයේ විභාගයත් ආණ්ඩුව මගින් පවත්වනු ලබනවා ඇතැයි විශ්වාස කරමි. මේ විභාග දෙක පැවැත්වීමේදී ඉදිරිපත්වන වැඩ කටයුතු රාශියකට ඇහුම්කන් දෙන්නට ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව සමර්ථවේද? පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ විභාගයෙන් තම දූ දරුවන් සමර්ථ කරවන ලෙස යම් යම් උදව්

පාඨශාලා ප්‍රධානීන් වෙත නොයෙක් විධියෙන් බලපෑමට තැත්කරන බව අපි දනිමු. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතික පත්‍ර විභාගයේ ප්‍රශ්න පත්‍ර ඇතැම්විට රහසින් පිටවීමේ ප්‍රවෘත්තීන් අපි දැන සිටිමු. මේ පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට යෝග්‍ය සංවිධාන නැති බැවින් ඇතැම් දෙමව්පියන්ගේත් පිට උදව්‍යයන්ගේත් අසාධාරණ බලපෑම් හේතුකොට ගෙන පශ්චාත් ප්‍රාථමික ද්විතීය උගනීම සඳහා ප්‍රාථමික පාඨශාලා වලින් ශිෂ්‍යයන් තේරීම යුක්ති සහගත නොවිය හැකි බැව් කල්පනා කරන්නට ඉඩ තිබේ.

පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ විභාගයට පෙනී සිටින 11 හැවිරිදි ශිෂ්‍යයන් අතුරෙන් ද්විතීය අධ්‍යාපනයක් දීම සඳහා සියයට කී දෙනෙකු බැවින් තෝරාගන්නට අදහස් කර තිබේදැයි ධවල පත්‍රිකාව කියාදී නැත. එය ගැන බලාගන්නේ ළමයින්ගේ සහජ දක්ෂකම් අනුවද, ප්‍රදේශයේ ඕනෑකම් අනුවද, නැත්නම් පාඨශාලාවල තිබෙන ඉඩකඩ අනුවද? මේ වනාහි පැහැදිලි කළ යුතු කරුණකි.

තෝරාගන්නා ශිෂ්‍යයෝ

පරීක්ෂණයෙන් පසුව තෝරාගනු ලැබූ ශිෂ්‍යයින් යවන්නේ කුමන වර්ගයේ පාඨශාලාවකටද? යම්කිසි විටක යම් යම් ශිෂ්‍යයින් නිදහස් ශිෂ්‍යත්ව පිට ආගමික සමාගම්වලින් පාලනය වන ආගමි පාඨශාලාවලට ඇතුළත් කරවනු ලැබුවහොත් දෙමව්පියන්ගේ ආගම්වලින් බාහිර වූ ආගමි පාසල්වලට ඒ ශිෂ්‍යයන් ඒ ශිෂ්‍යත්ව පිට ඇතුල්කරවීම යුක්ති සහගතද? ආණ්ඩුවේ පාඨශාලාවලදී හැම ශිෂ්‍යයකුටම ශිෂ්‍යයාගේ දෙමව්පියන්ගේ ආගම පාඩම් මාලාවේ විෂයයක් ලෙස උගැන්විය යුතු යයි නියම කරන 1947 වර්ෂයේ 26 වෙනි ව්‍යවස්ථා වේ 4 වෙනි කොටසට ආණ්ඩුව අනුකූල වන බව ධවල පත්‍රිකාවෙහි කියා ඇත. එබැවින් පරීක්ෂණයෙන් තෝරන ළමයින් කෙළින්ම ආණ්ඩුවේ පාඨශාලාවලට මාරුකරනවාද? පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ විභාගයේදී විශේෂ සමර්ථකම් දක්වන ළමයින් ඉතා හොඳින් පවත්වාගෙන යන ආණ්ඩුවේ පාසල්වලට හෝ උපකෘත පාසල්වලට හෝ පෞද්ගලික පාසල්වලට හෝ මාරුකරන බවද ධවල පත්‍රිකාවෙහි කියා තිබේ. එවැනි ළමයින් උපකෘත පාඨශාලාවකට මාරුකරනවා නම් ඒ උපකෘත පාඨශාලාවන් ළමයින්ගේ දෙමව්පියන්ගේම ආගමට අයත් උපකෘත පාඨශාලා නැද්ද? ආණ්ඩුවෙන් උපකාර නොලබන පෞද්ගලික පාඨශාලාවලට ළමයින් මාරු කළ යුත්තේ මන්ද? ඒ වනාහි එවැනි පාඨශාලාවලට අයුතු වැදගත්කමක් ලබාදීමට ගෙන තිබෙන දුෂ්ට ප්‍රයත්නයක් නොවේද? මේ කාරණා හේතුකොටගෙන උසස් විද්‍යාලයන්

අතින්ව ක්‍රමයට බැඳෙන්නට මැලිවෙනවා ඇත. ළමයින් මාරුකළ යුත්තේ ආණ්ඩුවේ පාඨශාලාවලට හෝ දෙමව්පියන්ගේ ආගමිකවලට අයත් පාඨශාලාවලටය. දෙමව්පියන්ගේ ආගමිකවලට අයත් නොවන ආගමික පාසල්වලට ළමයින් මාරුකරනවා නම් ඉහත කී 1947 වර්ෂයේ 26 ව්‍යවස්ථාවේ 4 වෙනි කොටස අනුව ළමයින්ට සෑහෙන ආගමික අධ්‍යාපනයක් ඒ තැන්වලදී සලසාදීමට ආණ්ඩුව බැඳී නැද්ද? සමහර පාසල්වල උගන්වන සම්පාර්ත පාඨමි ආගම උගැන්වීම හා සමාන යයි නොසිතිය යුතුය. ශිෂ්‍යයින්ගේ ආගමික අධ්‍යාපනය ඉතා වැදගත්ය. එය තීරණයක් නොගෙන මුළුගැන්විය යුතු කාරණයක් නොවේ. මනුෂ්‍ය ජීවිතය කෙරෙහි ආගම බලපවත්වන ආකාරය පිළිබඳව රටවාසීන් ප්‍රබෝධ වීගෙන වන මේ අවධියේදී එහි වැදගත්කම උසස් වන්නේමය.

නොතෝරනු ලබන ශිෂ්‍යයෝ

11 හැවිරිදි ශිෂ්‍යයන් අතුරින් ද්විතීය අධ්‍යාපනයක් මිලදී ගැනීමට පොහොසත්කම් නැති දෙමව්පියන්ගේ දරුවන්ට යන කල දසාව අපුරුයි. ප්‍රාථමික පංතිවලදී මෙන් ඉන් ඉදිරියටත් "හරක් මඩුවල" ඉඳ ඒ ළමයින් විසින් උගනීම ලැබිය යුතු වන්නේය. ද්විතීය පාඨශාලාවලට තෝරාගන්නා ශිෂ්‍යයින් සඳහා පාඨශාලා වියදම් වශයෙන් ළමයකුට රුපියල් 12 බැගින් ගෙවන්නට යන ආණ්ඩුව එසේ තෝරා නොගත් ශිෂ්‍යයන් සඳහා පාඨශාලා වියදම් වශයෙන් ගෙවන්නේ ළමයකුට රුපියල් 2.50 බැගිනි. උගනීම ලැබීමට නිසි වයස් සීමාතූළ සිටින ඒ දෙපක්‍ෂයෙන් මුලින් කී පක්‍ෂයට තරම් හොඳින් දෙවනු කී පක්‍ෂයට නොසලකනු ලැබේ. දෙවනු කී පක්‍ෂයේ ළමයින්ගේ දෙමව්පියන්ට ස්වකීය විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට අවකාශ නොලැබෙන්නට පුළුවන. ස්වාධීන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක වාසය කරන ඔවුන්ගේ ළමයින්ටත් අන්‍ය ළමයින්ට ලැබෙන අධ්‍යාපනය හා සමාන හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලැබිය යුතු යයි බලාපොරොත්තු වෙන්නට ඒ දෙමව්පියන්ට අයිතිවාසිකමක් ඇත්තේය. යටත් පිරිසෙයින් අනිවාර්ය වයස් සීමාව එනතෙක් වත් ඒ අයිතිවාසිකම භුක්ති විඳීමට ඔවුන්ට අවකාශ තිබිය යුතුය. තමා මහජනයාගේ සේවකයා යයි නොබෝදා අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා පැවසූ පැවසීමෙහි ඇත්තක් ඇත්තේය. "දැන් ඉතින් අපේ ස්වාමිවරුන්ට උගන්වමු" යි ඒ ඇමතිවරයාට පහසුවෙන් කිව හැකි කාලය පැමිණෙන්නේය.

ධවල පත්‍රිකා යෝජනාවන්හි අත්වැඩවලට අධ්‍යාපනයේ උසස් තැනක්දීම තිබීම උචිතය. ඒ ගැන මම සතුටු වෙමි. එහෙත් ශිල්ප උගැන්වීම පිණිස මෙකල ගුරුවරුන් තෝරන ක්‍රමය මගේ සතුටට හේතු නොවේ. වයස 35 වූ ගුරුවරු කෘෂිකම්ය පුහුණු කරගැනීම

සඳහා කෘෂිකම් පාඨශාලාවකට යවනු ලබතැයි මට දැනගන්නට ලැබුණේය. කාර්මික විද්‍යාලයේද ඒ වයසෙහි සිටින ගුරුවරු ශිල්ප පුහුණු කරගන්නා බවත් මට ආරංචි වී තිබේ. කල වයස ඉක්ම ගිය පසු ශිල්ප උගන්නා උදවිය සමරට ගුරුවරු වෙතැයි සිතිය නොහැකිය. ශිල්ප උගන්වන ගුරුවරයෙකු තුළ බාල වයසේ දී ශිල්ප උගනීමට රුචියකුත් උනන්දුවකුත් තිබිය යුතුය. පසු කාලයේදී තමා උගත් ඒ ශිල්ප කර්මාන්තයෙහි ඔහු උද්‍යෝගයෙන් යෙදී සිටිය යුතුය.

අනිවාර්ය ලෙස පාඨශාලාවට පැමිණීම

යම් යම් වෙනස්කම් ඇතුළු වයස අවුරුදු 14 වන තෙක් අධ්‍යාපනය අනිවාර්ය කිරීමට ධවල පත්‍රිකාවේ එක් යෝජනාවකි. 1920 අධ්‍යාපන ව්‍යවස්ථාව යටතේද අධ්‍යාපනය අනිවාර්ය වූ බව බොහෝ දෙනෙකුට මතක ඇත. අද දින පාඨශාලාවල සිටිය යුතු ළමයින්ගෙන් හරි අඩක්ම පාඨශාලාවලට නොයන බැවින් ඒ ව්‍යවස්ථාවේ දුර්වලත්වය වටහාගත හැකිය. ළමයින්ගෙන් අර්ධයකට පාඨශාලාවල ඉඩකඩ නැත්නම් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය අනිවාර්ය කළ හැක්කේ කෙසේද? එබැවින් මේ අනිවාර්ය නීතිය 1920 ව්‍යවස්ථාව මෙන් බලවත්වම පවත්නේය. ඇතිවන ප්‍රතිඵලය නම් ළමයින්ගෙන් අඩක් අධ්‍යාපනය අතින් හාමත් වන අතර සෙසු ළමයින්ට ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන පහසුකම් සියල්ලක්ම ලැබෙන්නේය.

පාඨමි උගන්වන භාෂාව

ප්‍රාථමික පංතිවල පාඨමි උගැන්විය යුත්තේ ස්වභාෂාවෙන් යයි ධවල පත්‍රිකාවෙහි යෝජනා කර තිබේ. නමුත් දෙවෙනි පංතියේදී ඉංග්‍රීසි භාෂාව අනිවාර්ය අතිරේක භාෂාවක් ලෙස උගැන්විය යුතු ලෙසත් ඉංග්‍රීසි සඳහා දැනට වඩා වැඩිපුර කාලසීමාවක් ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල වෙන්කර තිබිය යුතු ලෙසත් නියම කිරීමෙන් ඒ යෝජනාවේ වටිනාකම දුර්වල වෙයි. ජාතියක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඇති ප්‍රයෝජනය ලඝු කොට සලකන එකම එක පුද්ගලයෙක්වත් අප රටේ ජීවමානව සිටී යයි මම විශ්වාස නොකරමි. ඉංග්‍රීසියට හිමි තැන ඉංග්‍රීසියට ලැබීම ගැන හැම කල්පනාකාරී පුද්ගලයෙක්ම සතුටු වෙනවා ඇත. භාෂා හැදෑරීමේ කායක්ෂියට නිසි තැන දීමේදී අප විසින් මුහුණ පෑ යුතු අතිවිශාල අවහිරයක් ඇත්තේය. එය, ශත වර්ෂ ගණනක් තුළ ජාතික භාෂාවන් අපහාසයට භාජනකොට මුළුගැන්වීමේ පාපයෙන් හටගෙන තිබෙන දුෂ්ට විපාකයක් වේ.

වංග දේශයේ ද්විතීයානු ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මයිකල් වෙස්ට් මහතා විසින් කරන ලද ගැඹුරු පර්යේෂණවලින් සක්සදක් සේ පැහැදිලි වී ඇති භාෂාවන්ගේ විවිධ හේදය වටහා ගැනීමට අපි බොහෝ සේ මැළිවෙමු. අමුතු හැඟීම් ඉපදවීමය, අදහස්වල පිළිරූ ලෙසින් පෙනී සිටීමය යන මේ ලෙසින් භාෂාවකට අයත් වූ ශක්තිය විවිධ වේ යයි මයිකල් වෙස්ට් මහතා පවසයි. ස්වභාවිකයින්ගේ සිතූම් පැතුම්, ජන්ම භූමිය, ජන්ම භූමියේ වාතය සහ සූර්යාලෝකය යන මේවා වෙත අප ඉතා කිට්ටුකොට තබන්නේ මව් බසය. එහි ප්‍රධාන කායාය අමුතු හැඟීම් ඉපදවීමය. නමුත් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් සිදුවන සේවය වනාහි ලෝකයේ ආර්ථික සහ විද්‍යාත්මක දියුණුවත් සංස්කෘතියත් අප වෙත ගෙන ඒම වේ. අදහස්වල පිළිරූ ලෙසින් පෙනීසිටීම යයි කීවේ එවැනි සේවයටයි.

අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීම පටන්ගැනීමට ඉතාම හොඳ වයස 10ය, යනු ජේ.ජේ. පින්ඩ්ලේ මහතාගේ මතය වේ. සුදුසු වයසට කලින් අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීමෙන් සිදුවන්නේ දරුවාගේ මානසික වර්ධනයට අවහිර ඇතිවී අනුකූලයෙන් දරුවා මේරුණු වයසට පැමිණි කල ස්වභාවිකයින්ගෙන් ස්වභාවිකයින්ගේ ජීවිතයෙන් පරිසරයෙන් බැහැර කොට තනිකරලනු ලැබීමය.

පාඨශාලාවන් භාෂානුකූලව නොව කාර්යානුකූලව වෙන් කිරීමට මහත්සි ගෙන තිබෙන බව හැඟේ. එහෙත් ධ්වල පත්‍රිකා යෝජනාවන් හේතුකොට ගෙන රටේ ඉංග්‍රීසි උගත් පක්ෂය සෙසු රට වැසියන්ගෙන් හින්ත වී සිටීම පිළියම් නොවේ. හේදය තව දුරටත් පැවතුණහොත් පුදුමයක් නොවේ. සිංහල හෝ දෙමළ විනිස පාඨශාලා තිබෙන අතර ඉංග්‍රීසි විනිස පාඨශාලා පිහිටුවීමෙන්-අන් කුමන ප්‍රතිඵලයක් ලැබේද? පළමු කී පාඨශාලාවල උගන්වන්නේ සිංහලෙන් හෝ දෙමළෙනි. දෙවනු කී පාඨශාලා වල උගන්වන්නේ ඉංග්‍රීසියෙනි. ඉංග්‍රීසි පාඨශාලාවල ඇතැම්විට යම් යම් විෂයයන් සිංහලෙන් හෝ දෙමළෙන් උගන්වන්නට පුළුවන. සිංහල හෝ දෙමළ පාඨශාලාවල ඇතැම්විට යම් යම් විෂයයන් ඉංග්‍රීසියෙන් උගන්වන්නට පුළුවන. මෙහිදී පැනනගින ප්‍රශ්නයකි. සිංහල හෝ දෙමළ පාඨශාලාවලට ඉංග්‍රීසි පාඨශාලා සමඟ එක සමාන තත්වයෙන් සැලකිලි ලැබේද? නැත්නම් මන්ද?

සිංහල සහ දෙමළ පාඨශාලා වල යම් යම් විෂයයන් ඉංග්‍රීසියෙන් උගැන්වීමටද ඉංග්‍රීසි පාඨශාලාවල යම් යම් විෂයයන් සිංහලෙන් හෝ දෙමළෙන් උගැන්වීමටද තීරණය කරන්නේ කවරෙක්දැයි ධ්වල පත්‍රිකාවෙහි කියාදී නැත. රජයේ කටයුතු, උසාවිවල කටයුතු හා උසස් වෘත්තීන්හි කටයුතු යම්කාක් කල් ඉංග්‍රීසියෙන් කරනු ලැබේද? ඒ තාක් කල් පාඨශාලාවල විෂයයන් වැඩි ගණනක්ම ඉංග්‍රීසියෙන් උගැන්විය යුතු වන්නෙහිය.

පාඨශාලා ආධාර

ධ්වල පත්‍රිකාවෙහි කියා තිබෙන පරිදි රටට කණිෂ්ඨ පාඨශාලා විශාල ගණනක් ඕනෑ වේ. ඒ ඒ පලාත්වල වැඩිදෙනාගේ ආගම්වලට අයත් සමාගම් මඟින් කණිෂ්ඨ පාඨශාලා ආරම්භ නොකළහොත්, ආණ්ඩුව ඒ සමාගම් ලවා එවැනි පාඨශාලා පිහිටුවා තැබවීමට නොවෙහෙසී ආණ්ඩුවේම කණිෂ්ඨ පාඨශාලා පිහිටුවන්නේ යයි ධ්වල පත්‍රිකාවෙහි හඟවා තිබේ. මෙහිදී "පලාත්" යන වචනයෙන් කවර ප්‍රදේශ සීමාවේදැයි පැහැදිලි කරදිය යුතුව තිබුණේය. කිසියම් ස්ථානයක පදිංචි, වැඩ දෙනාගේ ආගමින් බැහැර වූ අන්‍ය ආගම්කාර සුළු දෙනෙකුට පාඨශාලා ආරම්භකොටදී වැඩිදෙනාගේ දරුවන්ගේ උගනීම හසුරුවා ගැනීම ඒ සුළු දෙනාගේ භාරයේ තැබුවහොත් වෙන්වේ ඇබැදිදියකි. පරණ වාද හේද නැවතත් පැන නගිනවා ඇත. ජන සමාජයේ එකමුතුකම නැවතත් දෙදරුම් කනවා ඇත. එවැනි ආගමික හේද සන්සිඳවීම සඳහාය. 1947 වර්ෂයේ 26 වෙනි ව්‍යවස්ථාවේ 7 වෙනි කොටසේ 1 වෙනි අංශයේ "ඩී" ඡේදයෙන් විස්තර වෙන රීතිය පරණ රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව විසින් පනවන ලද්දේ කිසිම හේතුවක් නොදක්වා මේ රීතිය අහෝසි කිරීමට ධ්වල පත්‍රිකාව සැරසෙන ලීලාව නොමැනවි.

ද්විතීය පාඨශාලා ආණ්ඩුවේ කල්පනාවට වහාම භාජන වන බවක්ද ධ්වල පත්‍රිකාවෙහි සඳහන් වෙයි. මෙයින් අදහස් වන්නේ දැන් රටේ පවතින පාඨශාලාවලින් සමහරක් වසා දමන බවය. නැත්නම් පහළ වර්ගයකට පරිවර්තනය කරනු ලබන බවය. එසේත් නැත්නම් ආණ්ඩුවේ පාලනයට ගනු ලබන බවය. දැනට තිබෙන පාඨශාලාවලින් කුමන පාඨශාලා මේ විපර්යාසයට ඉලක්කවේද? රටේ වැඩි දෙනාගේ ආගම්වල සමාගම් මඟින් පාලනය වන පාඨශාලාද නැත්නම් රටේ සුළු දෙනාගේ ආගම්වලට අයත් සමාගම් වලින් පාලනය වන පාඨශාලාද? ඒ අතින් ආණ්ඩුව දක්වන්නේ අදහස් කරන සැලකිල්ල ඒ ඒ පාඨශාලාවන් උපරිකරණ අතින් ප්‍රමාණවත් වීම අනුව කැරකෙන්නක්ද, නැත්නම් ඒ ඒ ආගම්කාරයින්ගේ ඕනෑවිපාකම් අනුව කැරකෙන්නක්ද?

මධ්‍යම පර්යේෂණාගාර, මධ්‍යම ශිල්ප ශාස්ත්‍රාගාර සහ මධ්‍යම ගෘහ සංවිධාන විද්‍යාගාර පිහිටුවන්නට ද යෝජනාකර ඇත්තේය. මේ යෝජනාව නිසා ඇතැම් උපකෘත පාඨශාලා විසින් තමන්ගේ පර්යේෂණාගාර සහ වැඩපළවල් අත්හැර දමන්නට සිදුවේද? යම්කිසි විද්‍යාලයක (විශේෂයෙන්ම ඉහළ පංතිවල) උගන්නා ශිෂ්‍යයන් සාමාන්‍ය පාඨම් සඳහා විද්‍යාල සීමාවෙන් බැහැර යායුතු වූ කල ඒ විද්‍යාලයේ පොද්ගලිකත්වයට හානි පැමිණේ. ආත්ම ගෞරවය අඩුවීමෙන් අධ්‍යාපන

වේ. මධ්‍යම පර්යේෂණාගාර, මධ්‍යම ශිල්පාගාර සහ මධ්‍යම ගෘහ සංවිධාන විද්‍යාගාර විශේෂ අවස්ථාවලදී ඕනෑ කරන දේය. විවෘතවත්ම කිසිම පාඨශාලාවක තිබෙන පර්යේෂණාගාර, වැඩපළවල් යනාදිය අත්හැර දමන ලෙස ඒ පාඨශාලාවලට නියෝග නොකළ යුතුය.

වෘත්තීමය පාඨශාලා

කණිෂ්ඨ විභාගයෙන් අසමර්ථ වන ශිෂ්‍යයින් පාඨශාලා වලින් අස්වී කෘෂිකර්ම, වෙළඳ සහ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මගින් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සහායද ඇතුළු අරමුණු ලබන වෘත්තීමය පාඨශාලාවලට මාරුවී යායුතු යයි යෝජනා කර තිබේ. මේ දෙපාර්තමේන්තු හතර අතර සහයෝගය ඇති කරන්නේ කෙසේද? මෙතෙක් ආණ්ඩුව නොසලකා තිබුණු අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නයක් විතැන් පටන් දෙපාර්තමේන්තු හතරකම කල්පනාවට භාජන වන්නේය. මීට කලින් නොවූ පටලැවීමක් වන්නේ හට නොගැනේද? ආඬි හත්දෙනාගේ කැඳ ඉවීමට නොදෙවෙනි වන කටයුත්තක් අප ඇස් හමුවෙහි දර්ශනය වෙන්නට පුළුවන.

මේ අඩුපාඩුකම් සියල්ලක්ම ධවල පත්‍රිකාව අනුව පිළියෙල කරන අනිත්ව අධ්‍යාපන පනතින් පිළියම් වේ යයි බලාපොරොත්තු වෙමු. වයද ස්වාධීන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක වර්ධනයට ඉවහල් වන ලෙස අපේ තරුණ පරම්පරාවේ සමර්ථකම් සහ ශූරකම් මුළුතැන්වන අධ්‍යාපන පනතක් සකස් කරනු ලබනවා ඇතැයි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

අපේ සංස්කෘතියට වදින පතර

අසනීපයකින් දරුණු ලෙස පෙළෙමින් සිටි රෝගියකු කෙරෙහි උපන් අනුකම්පාවෙන් ඔහු ළඟ සිටි එක්තරා ස්ත්‍රියක් හඬනගා දුවගොස් දොස්තර මහතාට පැමිණිලිකර සිටියාය. "ඒයි වෙලාව එනතෙක් කෑ නොගසා සිටපන්" යනු ඇට ලැබුණු පිළිතුර විය. ඒ මොහොතේදී යුරෝපීය ඇඳුමින් සැරසුණු කීපදෙනෙක් මෝටර් රථයකින් ඇවිත් දොස්තර මහතා ඉදිරියෙහි සිටගත්හ. දොස්තර මහතා ඔවුන් සමඟ ඉංග්‍රීසියෙන් වචන කීපයක් කරාකොට ඔවුනතුරෙහි වූ එකකුගේ පාදයෙහි සපත්තුවට කැපී ඇති වූ තුවාලයකට බෙහෙත් දැම්මවිය.

මේ වනාහි නොබෝදා අපට පත්‍ර මාර්ගයෙන් අසන්නට ලැබුණු පුවතකි.

මේ පුවතින් ප්‍රශ්නයක් පැනනගී. දරුණු ලෙස පෙළෙමින් සිටි දුප්පත් රෝගියාට වහාම ඇහුම්කන් දීමට දොස්තර මහතා මැළි වූයේ මන්ද? ඒ වෙලාවේදීම යුරෝපීය ඇඳුමින් සැරසී සිටි කෙනෙකුගේ ඉල්ලීම පිට, වහාම ඇහුම්කන් දීම අවශ්‍ය නොවූ සුළු ආබාධයකින් පෙළෙමින් සිටි කෙනෙකු පරීක්ෂා කිරීමට ඒ දොස්තර මහතා සැරසුණේය. රෝගීන් පරීක්ෂා කිරීමේ ගාස්තුව වශයෙන් ගිනියක් නියම කොට රුපියල් 10 ක් දෙන දුප්පත් රෝගියකුගෙන් ඉතුරු සහ 50ක් ලැබෙන තුරු රෝගියාට ඇහුම්කන් නොදෙන දොස්තරවරුන් ගැනද අපි අසා ඇත්තෙමු. රෝගියාගේ දුප්පත්කම හෝ ඔහුගේ රෝගයේ දරුණුකම ඒ දොස්තරවරු කල්පනාවට නොගනිත්. ඔවුන් එසේ ක්‍රියාකරන්නේ තමන් ඇබ්බැහි වූ අපරදිග සිතුවිලිවල මිලේවිජ අංගවලින් පෙළඹිලාය. ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට උරුම වූ සංස්කෘතියෙහි විවැනි අංග සහමුලින්ම පිටුදැක ඇත්තේය.

"ආරේ ගුණ නෑරේ" යන කියමනෙහි ඇත්ත පැහැදිලි කිරීමටදෝ නවීන අපරදිග වැසියන්ගේ වර්තවලට ඇතැම් ගති ඇතුළත් වී තිබෙන්නේ ඔවුන්ගේ මුතුන් මිත්තන් තුළ පිහිටි ගති, පරම්පරා කිහිපයකට පසු ඉස්මතු වීමක් වශයෙනි. දුරාතීතයෙහිදී යුරෝපය ආක්‍රමණය කළ වණ්ඩ මිනිස්සු අසල්වැසියවුන්ගේ පෙදෙස් පෙළා ගිනි තබා විනාශ

කළහ. ඉක්බිතිව ඔව්හු එහි වැසියන් අල්වාගෙන වහලුන් බවට පත්කර ගත්හ. නැත්නම් මරු මුවට පත්කරවූහ. ඒ වනාහි අශ්ලාචාර පැවතුම් බල පැවැත්වූ කාලයක් විය. එතැන් පටන් ශත වර්ෂ 15 ක් තුළ යුරෝපීය ඉතිහාසය ලේ වැගිරීම් පිළිබඳ කථාවලින් පිරුණු ඉතිහාසයක් විය. යුක්තිය නොව ශක්තිය බලය වේ යන මිලේච්ඡ මතය ඉදිරිපත් කරගෙන ක්‍රියාකිරීම හැර අන්කිසිවක් එකල වැදගත් නොවීය. බල පවත්වන ආගම පිළිනොගත් අය ඊට කමකින් සිදුනොවූ අන්දමේ දරුණු කමින් නොයෙකුත් වධ බන්ධන වලට යටපත් කරනු ලැබූහ. ප්‍රධානීන්ගේ මතවලට පටහැනි වූ විශ්වාසයක් යමක් දැරුවේ නම් ඔහු උලඟිටවා හිනිතබනු ලැබීය. ගැලීලියෝ වැනි ප්‍රකට විව්‍යාඥයින් ඇතුළු පඬිවරු බොහෝ ගණනක් ඒ ආකාරයෙන් මෙලොවින් තුරන් කරනු ලැබූහ. මිනිසුන් දෙදෙනෙකු අතර මත හේදයක් ඇතිවූ විට එය විසඳන ලද්දේ තර්ක කිරීමෙන් හෝ සාකච්ඡා කිරීමෙන් හෝ අපකෂපාත කෙනෙකුගේ තීරණය සෙවීමෙන් හෝ නොව සටනකට එළඹී පිස්තෝල වලින් වෙඩි තබාගෙන එකකු වෙඩි පහරින් මිය යෑමෙනි.

ශක්තියේ බලය බල පෑ සැටි

සතුන් දඩයම් කිරීම දක්ෂකමක් ලෙසත් යුද්ධයේදී මිනිසුන් මරාදැමීම ශ්‍රේෂ්ඨ වෘත්තියක් ලෙසත් උසස් පංති පවුල්වල සලකනු ලැබිණ. ශක්තියේ බලය ගෙනහැරපාන මිලේච්ඡ මතය යුරෝපයේද අලුත් ක්‍රමයකට බලපාන්නට වූයේ 19 වෙනි ශත වර්ෂයේ පටන්ය. යන්ත්‍ර සූත්‍ර මාර්ගයෙන් සීඝ්‍ර ලෙස බඩු සෑදීම ප්‍රචාරය වූ ඒ ශත වර්ෂයේදී යුරෝපයේ පිහිටවනු ලැබූ කර්මාන්ත ශාලාවල ළමා ළපටීන්ගෙන් සහ බවලත් උදවියගෙන් අනුකම්පාවක් නැතුවම වහල්වැඩ ගැනීම සිරිත විය. එසේ ඔවුන්ගෙන් වැඩ නොගෙන මිස ධන හිමියන්ට විශාල ලාභ ලබාගත හැකි නොවන නිසා ධන හිමියෝ ඒ සේවකයන්ගේ සුඛ සිද්ධියට ද අධ්‍යාපනයටද තදින්ම විරුද්ධ වූහ. ඔවුන්ගේ ඒ අධිම ගති නිසා සමාජය පිරිහී ගියේය. ඔවුන්ගේ ලාභවලට බාධා කරන්නන් විනාශ කිරීමට මැරකම්ද ප්‍රචණ්ඩකම්ද පෑහ. එවැනි සිදුවීම් විරල නොවූ එම කාල පරිච්ඡේදය කාර්මික විප්ලව යුගය යන නමින් ඉතිහාසඥයින් විසින් හඳුන්වනු ලැබේ. ඊ දවාලේ පැය බොහෝ ගණනක් සය හැවිරිදි දරුවන්ගෙන් වැඩගන්ට, අනිකා භංග වෙනතුරු තරඟකොට තමාගේ ලාභය ලබාගන්නා පිළිවෙත පිළිපැදීමත්, "බැරි මිනිසා යකාට ගියාවේ" යි යන අදහස අනුව ක්‍රියාකිරීමත් කාර්මික විප්ලව යුගයේ අංග විය.

කාර්මික විප්ලවයේ ප්‍රතිඵල

කාර්මික විප්ලවයෙන් බලය ලැබූ අය විදේශයන් අත්පත්කර ගැනීමට දැගූහ. අපරදිගවාසී සටන්කාමී මිනිස්සු දියුණු නොවූ රටවලට ගොස් ඒවායේ වැසියන් යටපත්කොට ඔවුන්ගේ දේපල පැහැරගෙන ඒ රටවලින් නොනිසි ප්‍රයෝජන ගත්හ.

ඒ ක්‍රියාපටිපාටිය දුරාතීතයේදී යුරෝපය ආක්‍රමණය කළ අශ්ලාචාර මිනිසුන්ගෙන් උරුම වූ ශක්තිය බලය වේ යන මිලේච්ඡ මතය උඩ ඇතිවූවකි.

ඒ මතයට ඉමහත් ආධාරයක් ලැබුණේ 1859 දී ඩාර්වින් මහතා සත්වයන්ගේ ආරම්භය පිළිබඳ "ඔරිජින් ඔෆ් ද ස්පීශීස්" නැමති පොත පළකිරීමෙන් පසුය. ගතවූ යුගවලදී ලෝක සත්වයා වර්ගයෙන් වර්ගයට විකාශය වූ පරිදි ඒ ග්‍රන්ථයේ විස්තර කරන ලදී. එහි සාරාර්ථය මෙසේය: "ඔී විසින් ඒ මරන්න පෙර, ඒ විසින් ඔී මරනු ලැබුවහොත්, ඒ ජීවතුන් අතර සිටී. එවිට ඒ ගේ පරම්පරාව ඒ ගති උරුම වූ පරම්පරාවක් වේ." මිලේච්ඡ මතධාරී අපරදිග වැස්සන් එයින් වරදවා අවබෝධ කරගත්තේ මනුෂ්‍ය සමාජයේ නොයෙක් කටයුතුවලදී ශක්ති බලය යෙදීම ධාර්මික ලෙස තැකීමය. දුරාතීතයේ යුරෝපයේ විසූ ඉහත කී ඔවුන්ගේ මුතුන් මිත්තන්ගේ ආරයට ඔවුහුද ඒ ගැන ප්‍රීතියෙන් කල්මත් වූහ.

"ඩාර්වින්ගේ අදහස වූයේ ලෝක සත්වයාගේ පරිණාමයට අදාළ වන්නේ යුද්ධයේදී හපනා නොමැරී ජීවත්වී හපනා ලෙස තෝරනු ලැබීමය. තමන්ගේ ඕනෑකම උදෙසා කළයුතු සටනේදී සටන්කොට ජය ලබාගන්නා තැනැත්තා දිනන වර්ගයේ තැනැත්තා වේ. අපරදිග වැසියන්ගේ සිතුවිලි මාලාවට එක්වූ මේ අදහස එහි නොමැකී පවතී. ශක්ති බලය පිට ගොඩනංවන ලද ක්‍රමයක් අනුව ලෝකයේ ප්‍රගතිය හෙවත් දියුණුව ඇතිවේය යනු ඒ අදහසට අනුකූල වන්නකි. එයද දුරාතීතයෙහි යුරෝපය යටපත් කරගත් උදවියගෙන් ලැබුණු උරුමයට හිමිකම් කියන මතයකි."

යුක්තිය නොව ශක්තිය බලය වේ යයිද යුද්ධ කොට රටවල් යටපත් කිරීම සාධාරණ යයිද යුද්ධ කිරීම ස්වභාව ධර්මයට අනුකූල දෙයකැයිද ඉන්පසු කියන්නට පටන් ගත්හ. ඒ මතයෙන් මත්වූ අපරදිග ජාතීහු ලොව සෑම තැනම යටපත් කරගැනීම පිණිස රටවල් සෙවීමෙහි නිරත වූහ.

ඩාර්වින්ගේ අදහස් සමාජයට යෙදෙන හැටි

ඩාර්වින්ගේ අදහස් සමාජය සම්බන්ධයෙන්ද යෙදෙන බව ගෝල්ටන් පැවසීය. සුදු ජාතීන්ගේත් කළු ජාතීන්ගේත් වෙනස නම් කළු ජාතීන් නුවණ පසු බා සිටීම යයි ගෝල්ටන් කීය. වර්ණ හේදය, ජාති හේදය, අතිමානුෂ ශක්තිය දරණ පුද්ගලයින් ඇතිකිරීම යන මේ අදහස්වලට ගෝල්ටන්ගේ මතවලින් රුකුල් ලැබිණි. යුරෝපීය ජාතීන් ඔවුනොවුන් හා යුධ වැද කුළුල් කා ගැනීම ඊට පසු තදින්ම ඇතිවිය. ජර්මනිය ප්‍රංසය සමඟ යුද්ධ කළේය. ප්‍රංසය ජර්මනිය සමඟ කළේය. චිංගලන්තය ජර්මනිය සමඟ යුද්ධ කළේය.

ඉන්පසු ලෝකයේ ඇතිවූයේ මුළු ලොවම අත්පත් කරගැනීමේ ආශාව සහ නවීන වෙළඳ ප්‍රතිපත්ති සමූහයයි. ඒවා සදහටම යුද්ධ ඇතිකරවන ඩිප් වේ. ශක්තිය ධරයකොට ගැනීමේ මිලේච්ඡ මතයෙන් ඇතිවී තිබෙන්නේ අපරදිග රටවල් විනාශ මුඛයට ප්‍රභාවීම නොවේද?

අපරදිග වැසියා සාමාන්‍ය වශයෙන් වපල කලබලකාර නොඉවසිලි වූ කෙනෙක් බවත් ඒ සැලෙන සුළු ගතිය ගැන ඔහු පුරසාරම් දෙඩවීමට පවා ලැහැස්තිවෙන බවත් රේණේ ග්විනෝන් මහතා කියයි. තමා තුළ ඇතිවන වෙනස්කම්වලට ප්‍රගතිය යන වචනය අපරදිග වැසියා පාවිච්චි කරයි යන පැත්ත කුමක් වුවත් ගමන්කිරීම සෑහේ යයි ඔහු සිතයි. අධ්‍යාත්මික ශක්තිය දියුණු නොවීම හේතුකොට ඔහු බාහිර වශයෙන් කාර්ය බහුල කෙනෙක් වීමට ප්‍රියවෙති. ඇතැම් ප්‍රශංසනීය පුද්ගලයින් කීපදෙනෙකු හැර අපරදිග වැස්සන් ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ ඉන්ද්‍රිය ගෝචර ලෝකයෙහි සුබසෙත විඳීමටය. ඇස් කන් දිව නාසාදියට සාමාන්‍යයෙන් ගොදුරු නොවන ඉතා සියුම් දේ පවා දැනගැනීමට උපකරණ තිබීම නිසා අපරදිග වැස්සන් තුළ පවතින සුව විඳීමේ ශක්තිය තියුණුය. ඉන්ද්‍රිය ගෝචර ලෝකයෙහි සුව විඳීමට ඔවුන්ට වියින් ලැබෙන නිදහස ඊට වඩා ගැඹුරු වූ ආධ්‍යාත්මික දේ ගැන සෙවීමේදී නිදහසක් නොව අවහිරයක් වන්නේය.

අපරදිග සටන්කාමියාගේ ඉල්ලීම

අපරදිගවාසී සටන්කාමී පුරුෂයා මෙසේ කියයි: "ඔබ කොතැනක බැලුවත් මගේ ප්‍රධානත්වය ඔබට මුණගැසෙනවා ඇත. මාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා සප්‍රාණී ලෝකය පවතී. අවසානයක් නැති වූ කාලයාගේ එක් මොහොතක් බඳු මේ ජීවිතය මාගේ සුබය ලබාගැනීමට අවකාශයකි."

අනාගතයේ චිත යුගාන්තර ගැනත් මා මියගිය පසු ලෝකයේ ජීවත්වන මිනිසුන්ගේ පරම්පරාව ගැනත් මා දක්වන සැලකිල්ලක් නැත. මගේ අයිතිවාසිකම් දියවී. මාගේ මාර්ගයෙන් ඉවත් වෙයිවී. මට ඕනෑ දේ මා විසින් ලබාගත යුත්තේය." (බෙන්ජමින් කීඩ් ලියූ "සයන්ස් ඔෆ් පවර්" නැමති පොත බලන්න.)

ලංකාවේ පිළිතුර

ශ්‍රී ලංකාවාසී පුරුෂයා ඊට මෙසේ පිළිතුරු දෙයි.

“මමය මාගේ මේ
 සිත රඳවා ව දැනු මේ
 බලා දැකුරුව මේ
 සොදුරු ලියකැසි සිතා වැනි මේ”

(කාව්‍යශ්‍රවණය)

[illegible]

මේ වනාහි අපරදිග සටන්කාමියාට ශ්‍රී ලංකාවෙන් දෙන පිළිතුරයි. මෙයින් අපේ සංස්කෘතියේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය මනාසේ හැඟේ. එය රැකීම අප කාගේත් පරම යුතුකමකි. නමුත් ධවල පත්‍රිකාවේ සමහර යෝජනා අන් දෙයක් පතයි. මේ උරුමයෙන් අපේ දරුවන් ඉවත් කිරීමේ බලය ධවල පත්‍රිකාවේ ඇතැම් යෝජනාවල දී ඇති බව මා කලින් පෙන්වා ඇත. ළමයින්ගේ වයස අවුරුදු 10 වන තුරු නොසිට ඉතා කුඩා අවදියේ දී දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි අනිවාර්යය කිරීමෙන් බෙදුණු සිත් ඇතිවීමටද, දරුවාට උරුම විය යුතු සංස්කෘතියෙන් දරුවා දුරුවීමටද, ධවල පත්‍රිකාව සලසයි. එයින් සිදුවන්නේ 'ඉහළ' සමාජයේ නාස්තිකාර සිරිතට දරුවන් ඇබ්බැහි වී පසුව දු කෙළියට, බිම්ත්කමට සහ දුරාවාරයට පෙළඹීමය. ඒ සිරිත් නිසා දරුවන්ද යම් හෙයකින් බිම සාප්පුවට, සුදු පිටියට හෝ දූෂණ ශාලාවට පොළඹුණු ලබනහොත් වය මනුෂ්‍ය ජාතියට සහගතන පාප කර්මයක් වේ.

දැන්වත් සිංහලයාට සිංහල සංස්කෘතියේ අගය වටහාගන්නට බැරිද?

ඉංග්‍රීසීන්ගේ බලය ඉන්දියාවෙන් තුරන්වීමට ප්‍රධාන හේතුව නම් ඉංග්‍රීසි පාලකයින් රටවැසියාගේ සංස්කෘතියට හින්දා කරමින්ද රටවැසියා පහත්කොට සලකන දේ ඔවුන් උතුම්කොට සලකමින්ද රට වැසියාගෙන් වෙන්වී තමන් අනුභාව සම්පන්නය කියා පෙන්වන්නට යෑම වේ. මේ ගැන "ලුකර් ඕත්" නම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයෙහි මෙසේ සඳහන් විය.

"ඉන්දියාවේ සිටින ඉංග්‍රීසි පාලකයා හැමවිටම කල්පනා කරන්නේ තමාගේ ඉහළ තත්වය ගැනයි. එයින් ඔහුට වැටහෙන්නේ මහජනයා අතර ලොකුකම් කිරීමය. ඔවුන් 'පහත්' උදවිය ලෙස සැලකීමය. ඔවුන්ගේ "පහත් වූ ගණයට" නොවැටීමය. තමා දෝෂාරෝපණයට ලක්කිරීමට 'ඉඩ නොදිය යුතු බවය. ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන අදහස් පිළිනොගත යුතු බවය. ඔවුන්ගේ පණ්ඩිතකමින් වැඩක් නැති බවය. ඔහු ශක්තිමත් පාලකයෙක් විය යුතු බවය. කිසි කලෙකින් ඔහු ළතෙන් ගතියක් නොපෙන්විය යුතු බවය. එය දුබල කමකැයි වරදවා සිතාගන්නට පුළුවන් බැවිනි. තමා සෙල්ලම් බඩුවක් නොවන බව කාටත් වටහාගන්නට ඉඩ සැලැස්විය යුතු බවය.

මෙවැනි පිළිවෙතක් පිළිපැදීමෙන් තමාට ඉහළ තත්වයක් ලැබේ යයි මානසෙන් සහ මෝහයෙන් මත්වූ ඔහු කල්පනා කරයි. ඔහු ක්ලබ් නැමති සමාජශාලාවට ගොස් විස්කි බොන්නෙක් වෙන්ට පුළුවන. ඔහුගේ චරිතය කලංක වූවක් වෙන්ට පුළුවන. ඔහු නොයෙක්

තිරණවලදී පක්ෂග්‍රාහීව ක්‍රියාකරන්නෙක් වෙන්ට පුළුවන. රටවැසියන් පහත් කොට සලකන්නෙක් වෙන්ට පුළුවන. ඔහුගේ භාය්‍යාව සහ ද්‍රවණිය නටන නැටුම් ඉන්දියානු ජනයාගේ ප්‍රගුප්සාවට භාජනවන ඒවා විය හැකිය. එවැනි දේ කිරීමෙන් ඔහු අවඥාවට පාත්‍රවන බව ඔහුට තේරුම් ගන්නට බැරිය. මෙවැනි පාලකයින් කරන දුසිරිත්, නටන "අර්ථාන්විත නාට්‍ය" විදින හවහෝෂ සම්පත්තිය, පානය කරන මත්පැන්, යෙදෙන ප්‍රමිධානා සහ සමාජශාලා, ක්‍රීඩාවක් වශයෙන් කරන ප්‍රාණගාතය, විනෝදයක් කරගන්නා දඩයම්, මහජනයාගේ හැඟීම්වලට දක්වන බලවත් නොසැලකිල්ල, කරන කියන හැම කටයුත්තකදී දක්වන ආඩම්බරය යන මේවා නිසා මහජනයා මේ පාලකයින් ගැන කුමක් සිතනවාද යනු කියාදෙන්නට ඇත්නම් කොතරම් හොඳද? මෙකී ගති පැවතුම්වලින් ඔවුන්ට ලැබෙන්නේ ඉහළ තත්වයක් නොවේ. ඔවුන්ට ලැබෙන්නට පුළුවන් සැලකිල්ලත් නොලැබී ඉංග්‍රීසි යයි කියනු ලබන හැමදේටම ඉන්දියානුන්ගේ තද විරුද්ධකම හටගනී.

එසේම අපේ ප්‍රධානීන් අතරෙන් ඉංග්‍රීසි පන්නයට හැඩගැසී රට වැසියාගෙන් වෙන්වී විස්කි බොම්න්ද සුදු කෙළිමින්ද විනෝදය උදෙසා වන සතුන් මරාදමමින්ද කාන්තාවන් ආලිංගනය කොට නටමින්ද ඊට කිට්ටු අනික් දූෂණවල යෙදෙමින්ද දවසරින අය සිටිත් නම් රටවැසියන් ඔවුන්ට නිසැකවම සාප කරනවා ඇත. ඔවුන්ගෙන් ඇතිවන බලවත් විපත නම් බාල පරම්පරාව ඔවුන් අනුගමනය කොට තම ජීවිත විනාශ කරගැනීම බව රටවැසියෝ දැන සිටිති. මේ විපතට රුකුල්දීමක් වශයෙන් බොහෝවිට ඔවුන් කියවන පොත් පත්ද ඔවුන් බලන විත්‍රපට්ට ඔවුන්ට පෙනෙන රූපද කාමුක ජීවිතයට හිත් පොළඹවන ඒවාය. බටහිර මනුෂ්‍යයා තිරිසන් ගතියට ගොදුරුවීමෙන් හටගත් අනතුරුවලින් ඔහු ගලවා ගැනීමට බටහිර විශාරදයින් තැන් කරද්දී එවැනි තිරිසන් ගති අප රට බෝකිරීම මෝඩකමක් නොවේද?

ජාතික සංස්කෘතියෙන් වෙන්වී ඉංග්‍රීසි පන්නයට සැරසෙන තරුණයෙක් සහ තරුණියක් ගැන කුරුඳුවත්තේ බංග්ලාදිප්පත් පදිංචි මගේ මිත්‍රයෙක් වන ආණ්ඩුවේ නිලධාරී මහත්මයෙක් මා සමඟ මෙසේ කීවේය.

"ඔවුන් දෙදෙනාගේ වයස අවුරුදු 18 ක් හෝ 19 කි. ඔවුහු පාසල් දෙකක ශිෂ්‍යයෝය. විවේක කාලය ලැබුණු විගස ඔවුන් දෙදෙනා බයිසිකලයක නැගී වේගයෙන් පැදගෙන මගේ බංග්ලාදි ඉදිරිපිට චලිමහනට පැමිණෙති. එසේ පැමිණ කිසිම වකිතයක් නැතිව එකිනෙකා සිපගනිමින් ආලය කරමින් කාමයෙන් හරිතව කල් ගතකරති. අවට ගෙවල්වල මෙහෙකරුවෝත් ළමයින් එබී එබී කොක්හඬ දෙති.

නෝනාවරු ජනේලවලින් බල බලා සිනාසෙති. මේ විකට දර්ශනය කීපදිනක් පැවතුණා බව දැනගත්තෙමි. ඉවසන්ට බැරි තැන පොලීසිය ගෙන්වා කාමුක යුවළ අමාරුවෙන් පත්වා ගත්තෙමි."

මේ නිදර්ශනයෙන් පෙනෙන්නේ ලන්ඩන් නුවර හයිඩ්පාක් පිට්ටනිය වැනි තැන්වල නිතර බලන්නට තිබෙන නිහින අයගේ මිලේවීජ ක්‍රියා අප රට ඉංග්‍රීසි උගනීම ලබන ශිෂ්‍යයන්ට බෝවී යන බවයි.

පඤ්චේජ්‍යයන් උමතුකොට මාග සැපයට වහල්වීමෙන් බටහිර රටවල හටගත් පරිහානියද එය වැළැක්විය හැකි අපේ සංස්කෘතියද පැහැදිලි කරන නවීන ග්‍රන්ථ කතෘවරු දැන් එමට සිටිති. ඔවුන් අතුරෙන් නෝබල් ත්‍යාගය දිනාගෙන ප්‍රසිද්ධියට පැමිණි අප්ටන් සින්ක් ලෙයර් නම් ඇමරිකන් ජාතික මහතා එක්කෙනෙකි. ඒ මහතා "ඔයිල්" නැමති ග්‍රන්ථයෙහි දක්වන්නේ දුප්පතුන් නගාසිටුවීම සඳහා ආත්ම පරිත්‍යාගයෙන් යුක්තව පුරාණ බෞද්ධ පාරමිතාවක් වූ නෛෂ්ක්‍රමයෙහි යහපත් බවයි. කරත්ත කාරයෙක් වශයෙන් මුලදී ජීවනෝපාය සලසාගෙන පසුව තෙල් ආකර හිමි ධන කුවේරයකු වුවකුගේ කටාව ඒ ග්‍රන්ථයෙහි කියා ඇත්තේය. බනී යන නමින් හැඳින්වුණු තරුණයා නානාවිධ ආශ්‍රයන්ගෙන් පාඩම් ගත්තේය. ඔහුගේ මව්පියෝ දික්කසාද වී වෙන්වූහ. මවගේ දෙවැනි ස්වාමිපුරුෂයා ඇය අත්හැර දමා ගියේය.

විශ්ව විද්‍යාලය බනීට පෙනී ගියේ සිනාබසින් අල්ලාප සල්ලාපයෙහි යෙදෙන සුවඳ විලවුන් ගාගෙන මඳ පවනේ සුව විඳින තරුණ තරුණියන් පිරිණු ස්ථානයක් මෙනි. බනීට ගිය ගිය තැන් දක්නට ලැබුණේ වර්තයෙන් දුර්වල වූ ගැහැණු පිරිමිය. අලස ධනවතුන්ගේ විකට කෙළිමඬය. වරන් නැමති සහකාර ව්‍යාපාරිකයා සමඟ බනීගේ පියා නොයෙකුත් වංචනික ක්‍රම යොදා බොලර් කෝටි ගණනක් රැස්කර ගත්තෙන් රජයේ නිලධාරීන් මෙන්ම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කලාවේදීන්ව අල්ලස් මාර්ගයෙන් තමා වෙත නමාගත්තේය. "පියා මහජනයාට කී බොරු තිබුණි. පුතාට කී බොරු තිබුණි. තමාගත් බොරුද තිබුණි." පියාගේ බොරු ගැන අනුකම්පා නොවූ බනී ඔහුට දෝෂාරෝපණය කරන්ට විය. ඔහු ලජ්ජාවට පමුණුවන්ට තරම් සැක නැති විය.

"සල්ලි, සල්ලි, සල්ලි" පියා වෙත සල්ලි ගලා එන්ට පටන්ගති. තෙල් මිල එතරම් ඉහළ නැංග කාලයක් නොවීය. දස ලක්ෂ ගණනක් ලැබුණායින් පසු ඒවා කෝටි ගණනකට පරිවර්තනය කිරීමටය පියා තැත් කළේ. එය පුදුම විලවන ක්‍රියාවක් විය. කාගේ වුවත් රුචිය වඩවන ඒ ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන්නට බනී අකමැති වේද? විසිත්ත කාමරවලත්

මහජන අසුන්හල්වලත් එඩිකම් කරමින් සල්ලි හම්බකරන සෙල්ලම් සෙල්ලම් කරන්නන්ගේ අධිම වගතුගත් පහත් කුමත් ගැන සෝදිසි කිරීමෙහි බනී නිරත වූයේ මන්ද?

විශාල තෙල් ආකර හිමියකුගේ වස්තුවට උරුමක්කාරයා වන බනී ඒ කාරණා සියල්ලෙන්ම මිරිකුණේය. අවසානයේදී පියාගේ තෙල් ව්‍යාපාරය ප්‍රතික්ෂේප කොට දුප්පතකු මෙන් ජීවත්ව දුප්පතුන් සමඟ වාසය කරමින් ඔවුන්ගේ දුක සැප දෙක විඳීම බනීගේ එකම අභිලාෂය විය.

විශ්ව විද්‍යාලයේ උගනීම අවසාන කළ විට බනීගේ පියා බනීගෙන් ඇසුවේ තෝරාගත් රක්ෂාව කුමක්ද යනුයි. "මා තෝරාගත් රක්ෂාව ඔබට නොකියා බැරිනිසා කියන්නෙමි. නමුත් එයින් ඔබ කණගාටුවට පත්වෙන්නට පුළුවනැ"යි බනී පිලිතුරු දුන්නේය. දුප්පතුන්ට සේවය කිරීම තම රක්ෂාව වන්නේ යයි බනී කී විගස පියාගේ මුඛින් පිටවූයේ විස්මිත වචන මාලාවකි. "දෙවියන්ට ඔප්පු වෙව්වාට්; දුප්පතුන්ගේ ජීවිතයේ තිබෙන්නේ කුණු කසළ රෝග යනාදියයි. ඒවායින් ඔබ බේරා ගන්නෙමැයි මම සිතා උනිමි. ඔබේ කටයුතු ඉටුකර සුව පහසු සලසා දුන්නෙමැයි සිතා උනිමි. අපොයි විපර්යාසයක හැටි!"

බනීගේ ධෛර්යය අධිමල් රේණුවක්වත් එයින් අඩු නොවීය. "තාත්තේ මගේ අදහස ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ ඔබ සිතන අයුරින් නොවේ. කිසියම් තරුණයකුට හැමදෙයක්ම පහසුවෙන් ලැබෙනම් ඔහු සියුමැලි වේ. අධීෂ්ඨාන ශක්තියත් හීනවුවක් වේ. ඔබ මා වෙනුවෙන් කළ කී දේ ගැන මම කෘතඥ වෙමි. නමුත් මගේ ඕනෑකම අමුතු කටයුත්තක් ඇරඹීමයි."

"ඔය ඇත්තමද පුතේ?"

"ඔව් තාත්තේ සත්තයි."

"පුතා මේ යහපත් එකම එක පුතෙක් පමණක් සිටින පියෙකුට එය ඉවසන්ඩ බැරි දෙයක්. නුඹ ගැන මා තුළ බොහෝ බලාපොරොත්තු තිබුණා. මා මෙතරම් මහන්සියෙන් වැඩකරමින් හරිහම්බ කළේ නුඹ නිසයි."

"ඒක මම පිළිගන්නවා තාත්තේ. ඔබේ මහන්සි නිෂ්චල උනායයි නොසිතන්න. මගේ මේ අදහස හැරදමන හැටියක් මට නොවැටහේ."

පිය පුතු දෙදෙනා විනාඩියක් නිශ්ශබ්දව සිටිත්.

පියා : "නුඹ සරණ ගිවිසගෙන දිටින 'වී' නෝනා ගැන කල්පනා කළේ නැද්ද?"

ප්‍රතා : "නෑ මම ඒ කාරණය විටින් විටම කල්ලුම්මා. මගේ අදහස් අපට ගැළපේයයි මා සිතන්නේ නැහැ. අප මා හට අත්හැර දමන්නට සිදුවේ."

පියා : "ප්‍රතා මිනිහෙක් තමන් ප්‍රභව වන සැප සම්පත්තියට පයින් ගසන්නට පෙර කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ නේද?"

ප්‍රතා : "මම කල්පනා කර තිබෙනවා. නමුත් මට නම් ඔය 'ඵ' නෝනාගේ චිත්‍රපටි පීචිතයේ කොල්ලුව වී සිටින්නට බැරිය. අධික සැපයෙන් මා තෙරපෙන්නට පුළුවන. මම ස්වාධීන අදහසක් තිබෙන මිනිහෙක්. ඒවා ක්‍රියාවේ යෙදවීම මගේ අභිප්‍රායයි. කම්කරුවන්ට උපකාරවීම මගේ ආශාව නිසා ඔවුන්ගේ හැඟීම කෙබඳුදැයි දැනගැනීමට ඕනෑකර තිබෙනවා."

නැවතත් සංවාදය අත්හිටියේය. පියා ගොළු ගැසුණාක් මෙන් සිට "ඔය වැනි දෙයක් මා කිසි කලෙකත් අසා නැතැ"යි පැවසීය.

ප්‍රතාගේ පිළිතුර සිදුහත් කුමරුගේ නිදසුන විය.

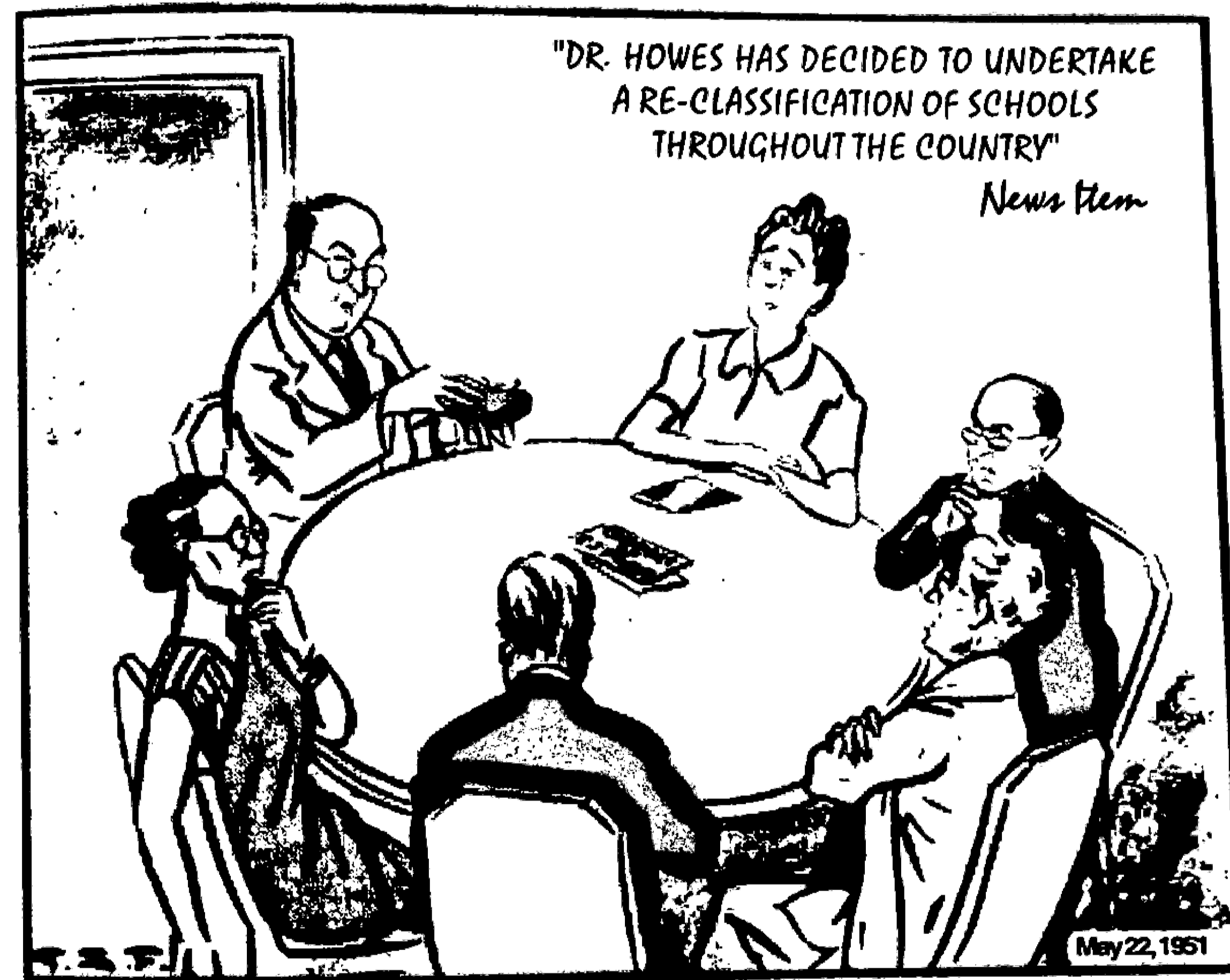
"මේ අදහස ඉතා පැරණි එකක්. අඩු ගණනේ ශතවර්ෂ 24 කට ඉහත සිට පැවතුණ අදහසක්. අපත ඉන්දියාවේ උපන් සිද්ධාර්ථ කුමාරයා බටහිර ලෝකයේ ප්‍රකට වූයේ බුදුරජාණන් වහන්සේ කියායි. ඔහු ස්වකීය ඉඩකඩම් සහ වස්තු සම්පත් හැරදමා ශ්‍රමණ වේශයෙන් සැදී පාත්‍රයක් රැගෙන පිඬුසිඟා යැපෙමින් රජවාසලේදී නොලැබිය හැකි කිසියම් සත්‍යයක් සෙවීමෙහි නිරත විය. පියරජු විසින් සිද්ධාර්ථ කුමාරයාට දී තිබුණ මාළිගාව ඉන්දියාවේ තිබුණ සැප සම්පත් සියල්ලෙන්ම පිරි තිබිණි. ප්‍රතා සැපවත් කිරීමේ අදහසිනි පියරජු ක්‍රියාකළේ. දුක් සහ කණගාටු උපදවන දේ කුමාරයාට කිසි විටෙකත් නොපෙනෙන පරිදි කටයුතු සලසා තිබුණේය. එහෙයින් ලෝකයේ දුක තිබුණු බව කුමාරයා මුලදී දැනසිටියේ නැත. යදමින් බැඳ සිටින වල් අලියා කැළෑවට ප්‍රියකරන්නාක් මෙන් කුමාරයා ලෝකය බලා දැනගැනීමට ආශා විය. පියාට ඒ බව දන්නා අවසර ඉල්ලීය. පියරජුද මිනිසෙක් සැදූ අලංකාර රථයක් ගෙන්වා පුත් කුමරා යන මාර්ගද මනාසේ සරසන්නට අණ දුන්නේය."

කථාවට සවන්දී සිටි පියාගේ මුහුණෙහි අන්දුම් කුන්දුන් ස්වභාවයක් විය. ප්‍රතා නැවතත් පියා අමතා

"තාත්තේ ඔබ මා බොද්ධයෙක් වීමට කැමතිදැ"යි ඇසීය. ඊට කුමන පිළිතුරක් දිය යුතු දැයි පියා දැන සිටියේ නැත.

දැන්වත් සිංහල සංස්කෘතියේ අගය සිංහලයන්ට වටහාගන්නට බැරිද? එය හොඳාකාර වටහාගන්නට පුළුවන් වන්නේ එක් සිංහලයෙක්වත් සමඟ කථා කරන විට සිංහලෙන් පමණක් කථා කිරීමට පුරුදු වීමෙන්ය. එසේ නැතුව හවුස් මහතාගේ හෝ ජෙකිංස් මහතාගේ හෝ ක්‍රමයෙන් සිංහල සංස්කෘතියේ අගය වටහා ගන්නට පුළුවන් වෙතොත් ඛස්නාහිර පැත්තෙන් ඉර පායාවි.

1950.12.04

(L.R) Dr. Howes, Miss Simon of Ladies, Warden de Saram of S. Thomas', Mr. Mettananda of Ananda, back view principal of Royal and Mrs. Motwani of Musaeus.

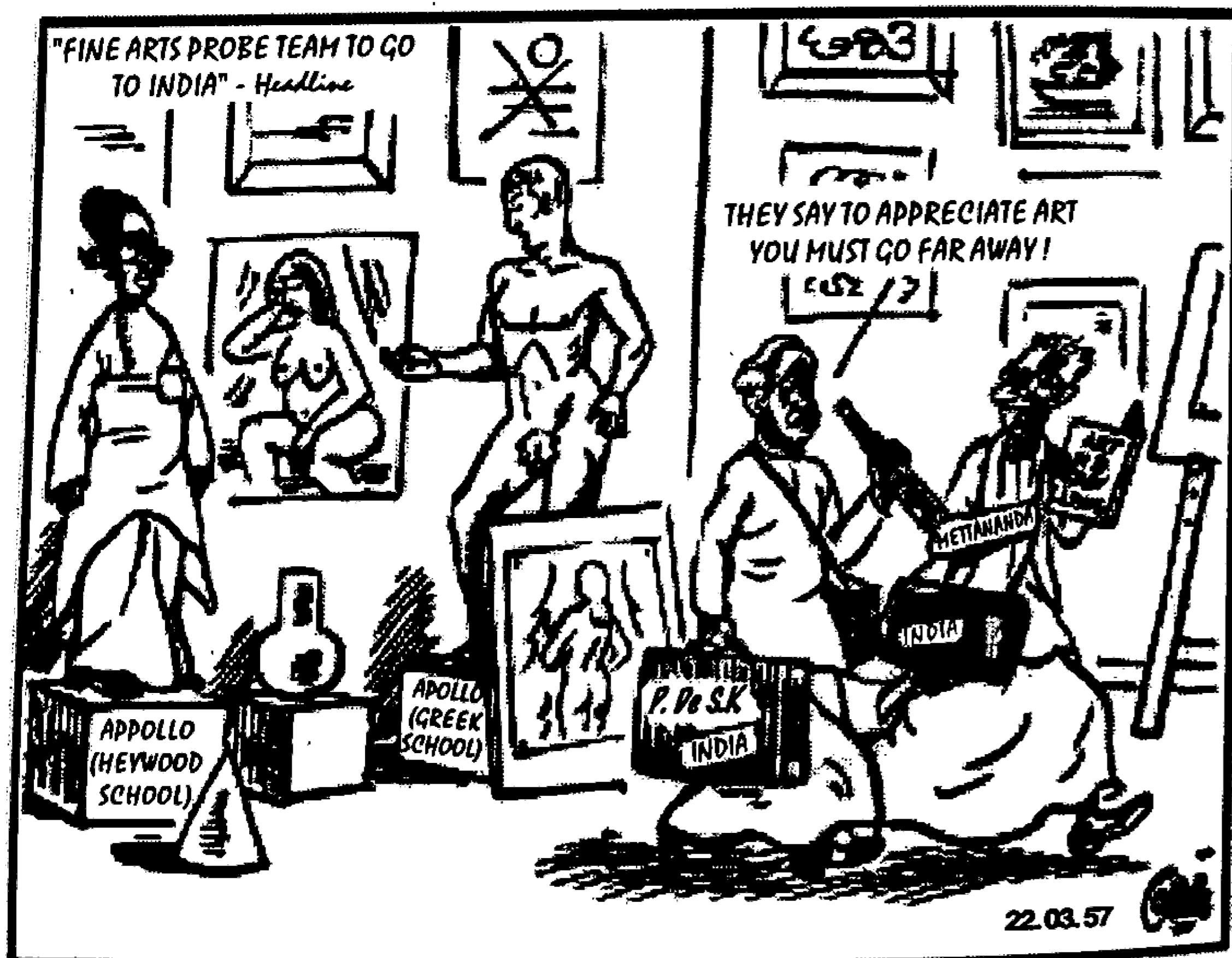
SHUFFLE AND DEAL AGAIN

දවසින් පාසල් නැවත වර්ගීය කිරීම

SITTING IS OUT

ආනන්ද විදුහලේ ආදි ශිෂ්‍ය සංගමයේ රාත්‍රී හෝපන සංග්‍රහය
වහිදී නැටුම් සහ මත්පැන් නොතිබුණි

DISTANCE LENDS ENCHANTMENT TO THE VIEW

කලාකරුවන් සඳහා

ඔහුගේ ශිෂ්‍ය පරම්පරාවක් ඇති කරන ක්‍රමයක්

ඉංග්‍රීසිය දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ද්විතීය භාෂාවක් වශයෙන්
අනිවාර්ය කිරීම සංකේධිත අධ්‍යාපන පනතේ සඳහන් ප්‍රධාන
කරුණකි. මේ අදහස තදබල දෝෂ දර්ශනයට ලක් කරන
මෙත්තානන්ද මහතා එයින් සිදුවන්නේ ළමයාගේ අධ්‍යාපනය
'කා' දැමීමකැයි මේ ලිපියෙන් කියන්නේය.

ඉංග්‍රීසි භාෂාව දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට අනිවාර්ය කිරීමට
කරගත් තීරණය ඉතාම කණගාටුදායකය. ඒ තීරණයෙන් සිදුවන්නේ
ලාංකික ශිෂ්‍යයාගේ අධ්‍යාපනය මුල් සිදුදැමීමක් බව අධ්‍යාපන
කෙටුම්පත් ව්‍යවස්ථාව සකස්කරන්න වුවත් වටහා ගැනීමට බැරවීම
බේදයකි.

ගේ.හැ.මී. වොලස්, ජේ.ජේ. පින්ඩ්ලේ, ඩබ්ලිව්.එම්. රයිබර්න්,
ආචාර්ය බැලැරඩ්, මයිකල් වෙස්ට්, භාර්ටොග් වැනි ලෝක ප්‍රසිද්ධ
අධ්‍යාපනඥයෝද, ඉන්දියාවේ විශ්ව විද්‍යාලයීය කොමිෂන් සභාව
වැනි අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාද අධ්‍යාපන විද්‍යාවේත් මනෝ විද්‍යාවේත්
සමාජ විද්‍යාවේත් නිගමනයද, ප්‍රාථමික අවධියේදී ඕනෑවට වඩා කලින්
ද්විතීය භාෂාවක් පාඩම් මාලාවට ඇතුළත් කිරීම ගැන එකාකාර
විරුද්ධය.

ඒ විරුද්ධත්වයට හේතු බොහෝය.

1. දරුවාගේ ඉන්ද්‍රිය මාර්ගයෙන් උපදින, දිනප්‍රතා කටයුතු පිළිබඳ
අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ කායකීය හා අත්වැල් බැඳ සිටින පළමුවන
භාෂාවක් ප්‍රගුණ කරගැනීමේ ඉතා සංකීර්ණ වූ කායකීයට බාධා ඇති
කරන්නකි. ඕනෑවට වඩා කලින් දෙවන භාෂාවක් උගැන්වීම. එයින්
ඇතිවන ප්‍රතිඵලය ළදරු සිත පටලවීමකි. කල්පනා කිරීම, තර්ක කිරීම,
නානා දේ පිළිබඳ තතු දැනගැනීම යන මේ මූලික සිතුවිලි ක්‍රම එයින්
ලිහි යයි. කට පාඩම් කිරීමේ ශක්තිය ළමයා තුළ නොබිඳී පවතින

හෙයින්, තමාට පැහැදිලි අර්ථයක් ගෙන නොදෙන වචන කටපාඩම් කරයි. වචන ළමයින් දාසයන්ට ඔබ්බ ගතිවලට ඇබ්බැහි වී ප්‍රාණවත් ඥානවත්ත බුහුටි දරුවන් වෙනුවට ඔතැනි ලෙස කියනදේට කන්දු සිටින්නන් වීම පුදුමයක් නොවේ.

2. දෙවෙනි භාෂාවක් ඕනෑවට වඩා කලින් උගන්වන්නට යාමෙන් ළමයි ස්වකීය ගෙදර දොරිනුත් පරිසරයෙනුත් සිය රටවැසියන්ගේ ජීවිතයෙනුත් බැහැර කරනු ලැබෙත්. එසේ බැහැර කරනු ලැබූ ළමයි තමන් සමාජයට නොබැඳී සිටින්නවුන් ලෙසත් තමන්ගේ බැම්මලින් තම පරිසරයෙන් අන්‍ය වූ ලෝකයකට තමන් බැඳී සිටින ලෙසත් කල්පනා කරත්.

3. තමන්ට උරුම වූ පොදු සංස්කෘතියෙන් ළමයි ඇත්වෙති. එසේ ඇත්වීම නිසා ඒ සංස්කෘතියත් ඒ සංස්කෘතියට ගෞරව කරන්නෝත් ළමයින්ට තිත්ත වෙති.

4. මව්බස කෙරෙහි ප්‍රාථමික අවධියේදී දක්වන උනන්දුවෙන් පසුව ඉංග්‍රීසිය වඩාත් සාර්ථක ලෙස ප්‍රගුණ කරගත හැකිවන බවත් මව් බස දැනීම දියුණුකර ගැනීමට දක්වන මහන්සියේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පසුව ලබාගන්නා ඉංග්‍රීසි දැනුම වඩාත් උසස්වන බවත් සාධක සහිතව දැන් ශාස්ත්‍රඥයින් විසින් ඔප්පුකර ඇත්තේය.

සර් බාරොන් ජයතිලක මහතා ඉංග්‍රීසි උගනීම ආරම්භ කළේ වයස අවුරුදු 10 න් පසුවය. ජෝසප් කොන්රඩ් නැමති නවකථාකාරයා ඉංග්‍රීසි උගනීම ආරම්භ කළේ වයස අවුරුදු 25 න් පසුවය. ඔහුගේ මව් බස ඉංග්‍රීසිය නොවුවත් ඔහු ඉංග්‍රීසියෙන් නවකථා විශාල ගණනක් ලියා තැබුවේය.

අපේ ස්වභාෂා පාඨශාලාවන්හි ප්‍රාථමික අංශවල දැනට ඉංග්‍රීසි උගන්වන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතිකය ලැබූ අය බැව් අපි දැන සිටිමු.

ඒ තැන්වල ශිෂ්‍යයන් සිංහලය, ගණිතය සහ ඉංග්‍රීසිය යන විෂයයන් අතින් දුර්වල බව ප්‍රකට කරුණකි. නොබෝදා පැවැත්වූ අප විද්‍යාලයේ ඇතුළුවීමේ විභාගය ඊට සාක්ෂිය. එහෙත් ස්වභාෂා පාඨශාලාවන්හි ප්‍රාථමික අංශවල ඉංග්‍රීසි උගැන්වීම ආරම්භ කිරීමට පෙර ඒවායින් පැමිණි ඉංග්‍රීසි පාඨශාලාවලට බැඳුණු ශිෂ්‍යයෝ එකල සිංහලයෙනුත් ගණිතයෙනුත් දක්ෂ වූහ. ඒ යහපත් පදනම උඩ ඉංග්‍රීසියෙන් උසස් අධ්‍යාපනයක් දී විශිෂ්ට ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකිවිය.

දෙවන ප්‍රමාණයේ සිට අනිවාර්යය ලෙස ඉංග්‍රීසි භාෂා උගැන්වීමට මා විරුද්ධ වන හේතු මෙසේය. මේ තර්කවල ශක්තිය අනිත්‍යා සිටින ශක්තියක් රටේ බලතල දරන්නවුන් විසින් යටත් විදේශ ක්‍රමයේ උරුමක්කාරයින් විසින් දක්වනු ලැබේ.

රටවැසියන් අතර හේද ඇතිකොට ඔවුන් පාලනය කිරීම පහසුවන ලෙස ඇති කරන ලද හේද අද දක්වාත් සමාජයේ පවතී.

විරාගත දුර්මත ඉවත් කිරීම පහසු නොවේ. විශේෂ අයිතිවාසිකම් වල රහ දැනගත් අය ඒවා හැර දැමීමට මැලිවෙති. අද රටේ බලතල ඇතුව සිටින අය ඒ බලපූර්වත් කාරකම් තහවුරු කරගැනීමට ඉමහත් යත්ත දරති. ඔවුන්ගේ ඒ සංහතියට බැඳීමට නම් ඔබට උපාධි තිබිය යුතුය. අශ්ව රේස්, පිට රැටියන්ගේ ක්‍රිකට් තරඟ, පැරිස් නුවර අලුත් මෝස්තර යනාදිය ගැන පිටරටින් පැමිණියකුගේ සිත් ඇදගන්නා ලෙස ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් "කතූර වගේ" කතා කළ හැකි විය යුතුය. මව් බසට අප්‍රිය විය යුතුය, පැරිස් ලන්ඩන් නිව්යෝර්ක් වැනි නගරවල සිට පැමිණි අයගේ පැණන් අනුකරණය කළ යුතුය. චිත්තන ශක්තිය නොතිබීම අවශ්‍ය ගුණයකි. එහෙත් ඔබ වෙනුවෙන් සිතන්නට පිටරටින් විශේෂඥයින් ගෙන්වීම ඉතාම අගනේය.

අපට නිදහස ලැබී තිබෙනවා වෙන්ට පුළුවන. එහෙත් බලතලකාරයින් අත බලය රැඳීම අසල්වැසියන්ගේ නිදහසට වඩා ඔවුනට වැදගත් යයි සලකනු ලැබේ. තමන්ගේ බල පුළුවන්කාරකම් සුරැකිව තබාගැනීම පිණිස බලතලකාරයින්ට ඇබ්බැහිවීම් ඕනෑය. ඔවුන් ඇබ්බැහිවී සේවයට බාල වයසේදීම අල්වා ගැනීම බලතලකාරයින්ගේ අදහසය. ඉංග්‍රීසි උගත් අය සහ ඉංග්‍රීසි නූගත් අය යන මේ දුෂ්ට සමාජ හේදය තහවුරු කිරීම පිණිස ඔවුන්ට ඕනෑකර තිබෙන්නේ දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි භාෂාව අනිවාර්යය කිරීමයි. ඒ අශාස්ත්‍රීය සාවද්‍ය අධ්‍යාපනය ලබන අහිංසක ළමයා "උසස්" යයි සම්මත වූ රටවැසියාගෙන් තොරවූ, පොදු සංස්කෘතියෙන් බාහිර වූ, මිලේච්ඡ ගතිවලින් සමන්විත වූ ජීවිතයට රැවි කරයි.

ආදි කාලීන යුරෝපීයයාගේ ආරයට පැමිණි ඇතැම් ගති වර්තමානයේ යුරෝපයේ වියවුල් බොහොමයකට මුල්වී ඇති බවත් ඒ ගති අපේ පොදු සංස්කෘතියට නොගැළපෙන බවත් බලතලකාරයින් කල්පනාවට නොගනිත්. "සයන්ස් ඔප් පවර්" නැමති ස්වකීය ග්‍රන්ථයේ කල්පනාවට නොගනිත්. "සයන්ස් ඔප් පවර්" නැමති ස්වකීය ග්‍රන්ථයේ 95 වෙනි පිටෙහි බෙන්ජමින් කිඩ් මෙසේ කියයි. "මෑත කාලයේදී සිදුවූ විප්ලවාත්මක වෙනස්කම් හේතුවෙන් ගෙන අපරදිග වැසියන්ගේ

අත්‍යන්ත වශයෙන් මිලේච්ඡ වූත් සංකල්පනාවෙන් තොරවූත් චිත්තය උසස් ශක්තීන් අතින් හිතභාවයට ගෙනෙනු ලැබ ඇත."

අද ලොව ඇති තතු මෙසේ බැවින් රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සංවිධානය කරන්නවුන් ක්‍රියාකළ යුත්තේ බලතලකාරයින් ගේ ඕනෑකම අනුව නොව මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ ගැඹුරු කාරණා අනුවය.

අපේ පාඨශාලාවල දැනට පවතින භාෂා හේදය දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසිය අනිවාර්යය කිරීමෙන් තවත් උග්‍ර වේ. 5610 ක් ස්වභාෂා පාඨශාලා සියල්ලටම ගුරුවරුන් සපයා දිය නොහැකි බැවින් වය බලයෙන් ක්‍රියාකරවිය හැකි දෙයක් නොවේ. මේවායින් සමහරක දැනට උගන්වන ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතිකකාරයෝ අපකීර්තිය ලබා සිටිති. දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි උගන්වන ප්‍රාථමික පාසල් ඉංග්‍රීසි පාඨශාලා වශයෙන් පවතිනු නිසැකය. ඒවායේ "මව් බසින් උගැන්වීම" නොකෙරෙන දෙයක් වන්නේය. ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතිකකාරයින් ඉංග්‍රීසි උගැන්වීමට මහත්සි ගන්නා ස්වභාෂා පාඨශාලා ස්වභාෂා පාඨශාලාවන් ලෙසම පවතිනවා ඇත.

ඉංග්‍රීසි පාඨශාලාවල ශිෂ්‍යයින් "උසස්" බවෙහි අංගත් ස්වභාෂා පාඨශාලාවල ශිෂ්‍යයින් "පහත්" බවෙහි අංගත් දරනවා ඇත. අධ්‍යාපනය අතින් ඒ දෙපක්‍ෂයට සමාන අවකාශ ලැබෙන්නේ නැත.

දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි අනිවාර්යය කිරීමෙන් අපේ ළමයින්ගේ අධ්‍යාපන දුර්වල වෙයි. ඇරත්, වයින් අප ජාතිය ඉතා පහත් දුර්වල ජාතියක්ද වෙයි.

1950

සිංහලෙන් ඉගෙනගෙන විශ්ව විද්‍යාලයට යනට බැරිවුණොත්?

අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා සමඟ කළ සාකච්ඡාවේ වාර්තාව

(1953 වර්ෂයේ පටන් පාඨශාලාවල ස්වභාෂාවලින් කටයුතු කිරීමට ආරම්භ කිරීමේ යෝජනාව නිසා උසස් අධ්‍යාපනය ගැන උද්ගත වන ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කිරීමට අධ්‍යාපන ඇමතිවර ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතා විශ්ව විද්‍යාලයේ උපචාන්සලර් තැන්පත් සර් අයිවර් ජෙකින්ග්ස් මහතා හමුවනු ඇත.)

ශිෂ්‍යයින්ට බාධා නොවිය යුතුයි.

(1953 සිට ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ස්වභාෂාවලින් පාඨශාලාවල කටයුතු කිරීමට ආරම්භ කිරීම ආණ්ඩුවේ අදහසයි. ස්වභාෂාවලින් පාඨශාලාවල ඉගෙනගෙන විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් වීමට යනවිට ඉංග්‍රීසි භාෂාව දන්නේ දෙවැනි භාෂාවක් වශයෙන් පමණක් හෙයින් වයින් බාධාවක් වේදැයි සැකයක් සමහර පක්ෂ අතුරෙහි ඇතිවී තිබේ.

වචන ශිෂ්‍යයින්ට විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් වීමේදී බාධාවක් ඇති නොවිය යුතු යැයි ඇමතිවරයා උප චාන්සලර් මහතාගෙන් ඉල්ලා සිටිනු ඇත. උප චාන්සලර් මහතා තමාගේ ඉල්ලීම ගැන හොඳින් කල්පනා කර බලනු ඇතැයි ඇමතිවරයා කල්පනා කරයි. අධ්‍යාපන කටයුතුවලදී සර් අයිවර් ජෙකින්ග්ස් මහතා ආණ්ඩුව සමඟ නිතරම සහයෝගය දැක්වූ බවද මේ වාර්තාවේත් සහයෝගය ලැබෙතැයි තමා කල්පනා කරන බවද නුගවෙල මහතා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.)

(පසුගිය බදාදා) කොළඹ ආනන්ද මහා විද්‍යාලයාධිපති එල්.එච්. මෙත්තානන්ද මහතා අධ්‍යාපන අමාත්‍ය ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතා සමඟ පැවැත්වූ සාකච්ඡා සභාවට අධ්‍යාපන කාර්යාංශයේ ස්ථීර ලේකම් තැන්පත් ඇල්.ජේ.ද.ඇස්. සෙනෙවිරත්න මහතා, අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක

තැන්පත් වී.ඩබ්ලිව්. හවුස් මහතා සහ ආනන්ද මහා විද්‍යාලයීය කණිෂ්ඨ අංශයේ ප්‍රධානාචාර්ය තැන්පත් කේ.ඩී.ද. ලැනරෝල් මහතාද සහභාගි වූහ.

ඉංග්‍රීසි භාෂාව අනිවාර්ය ද්විතීය භාෂාවක් වශයෙන් හැදෑරීමත් ඇතුළත් කොට 1952 සිට ආනන්ද මහා විද්‍යාලයෙහි 6 වැනි ප්‍රමාණයේ උගැන්වීම ස්වභාෂාවෙන් කළහොත් එසේ උගන්නා ළමයින්ට කිසිම අවාසියක් නොවන පරිදි විශ්ව විද්‍යාලයෙහි සිදුකළ යුතු වෙනස්කම් එතැන් පටන් අවුරුදු 7ක දිවත් සිදුකරන බවට ආණ්ඩුව සහතික කරනවාද යන ප්‍රශ්නය සාකච්ඡාවට භාජන විය.

1952 වර්ෂයේ සිට 6 වැනි ප්‍රමාණයේ පටන් උගැන්වීම සිංහලෙන් කිරීමට තමන් සූදානම්ව සිටින බව කී මෙත්තානන්ද මහතා එසේ ස්වභාෂාවෙන් උගන්වනු ලබන ශිෂ්‍යයින් එතැන් පටන් 7 අවුරුද්දක් ගිය තැන විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයට පෙනීසිටි කල්හි ස්වභාෂාවෙන් පරීක්ෂා කරනු ලබන බවටත් ඔවුන් ස්වභාෂාවෙන් උගනීම ලැබීම නිසා ඔවුන්ට කිසි වෙනස්කමක් නොකරන බවටත් පොරොන්දුවක් ඕනෑ බව පැවසීය.

ගුරුවරුන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය

ස්වභාෂාවෙන් උගැන්වීම සඳහා ගුරුවරු සිටින්නැයි ඇමතිවරයා විසින් අසන ලදින් ඒ අතින් කිසි අවහිරයක් නැතැයි මෙත්තානන්ද මහතා කීය. ඉංග්‍රීසි පමණක් උගැන්විය හැකි ගුරුවරුන්ට කුමක් වේදැයි දැනගැනීමට ඇමතිවරයාට ඕනෑවිය. ඉංග්‍රීසි භාෂාව අනිවාර්ය ද්විතීය භාෂාවක් නිසා ඒ උදවියට වැඩ ඇතිවන බවත් ස්වභාෂාවෙන් උගැන්වීම නිසා එක ගුරුවරයෙකුගෙන් අස්කරන්ට සිදු නොවන බවත් ඇමතිවරයාට දන්වන ලදී.

උසස් විද්‍යාවක් පිළිබඳ කාරණයක් ගැන විශ්ව විද්‍යාලයේදී ඉංග්‍රීසියෙන් කරන කට්ටාවක් ඔබගේ ශිෂ්‍යයින්ට තේරුම් ගත හැකි වේදැයි ඇමතිවරයා විසින් අසන ලදී. එය පුළුවන් බැව් මෙත්තානන්ද මහතා පැවසීය.

ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගය දක්වා ස්වභාෂාවෙන් උගන්වා, ඉන්පසු ශිෂ්‍යයින්ට විශ්ව විද්‍යාලයේ උගන්වන භාෂාවෙහි ප්‍රගුණත්වය දීම පිණිස එක් අවුරුද්දක් තුළ විශේෂ උගැන්වීමක් කිරීම යහපත් නැද්දැයි ආචාර්ය හවුස් මහතා ඇසීය.

"ශිෂ්‍යයින්ට අවහිර ඇතිකරලීමට අපි කැමති නොවෙමුයි සි මෙත්තානන්ද මහතා 6 වැනි ප්‍රමාණයේ උගන්වන භාෂාවෙන්ම උගනීමේ කටයුතු අවසාන වන තෙක් උගැන්විය යුතු යයි කීයේය."

"ආණ්ඩුව අධ්‍යාපන භාෂාව පිළිබඳව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවේ යෙදවිය හැකි එකක් බව සියල්ලන්ටම ස්ථිර කරදීමෙන් අපි ආණ්ඩුවට ආධාර කරන්නෙමු. අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඉතා වැදගත් කාරණා කිහිපයකදීම ආනන්ද මහා විද්‍යාලය ප්‍රමුඛ ක්‍රියාකර ඇත. මේ අවස්ථාවේදීත් ආනන්දය එසේ ක්‍රියාකිරීමට සමර්ථව සිටී" යනුද මෙත්තානන්ද මහතා කීහ.

මෙත්තානන්ද මහතාගේ මූලික අදහස ඇත්තෙන්ම පිළිගත යුත්තකැයි ආචාර්ය හවුස් මහතා කීය.

1953 සිට සියලුම ද්විතීය පාඨශාලාවල උගැන්වීම ස්වභාෂාවෙන් කළ යුතු යැයි ආණ්ඩුව ළඟදීම නියෝගයක් කරනවා ඇතැයි කී ඇමතිවරයා එබැවින් 1953 වන තෙක් යෝජනාව ක්‍රියාවේ යෙදවීම කල්දැම්ම නරක දැයි ප්‍රශ්න කළේය.

නමුත් අවුරුද්දක් කලින් පටන් ගැනීමෙන් ඒ පිළිබඳ කිසිම අවහිරයක් නැති බවත් ළතැවීමට හේතුවක් නැති බවත් අපට පෙන්වා දිය හැකි යැයි කී මෙත්තානන්ද මහතා 1960 සිට විශ්ව විද්‍යාලයේ වෙනස්කම් කිරීමටද නියෝග කළ යුතු යැයි යෝජනා කළේය. මේ කාරණය ගැන විශ්ව විද්‍යාලය සමඟ කතා බස් කරන්ට නුගවෙල මහතා ඩාරගත්තේය. එහෙත් පොරොන්දුවක් දෙනතුරු තම යෝජනාව ක්‍රියාවේ යොදවන්නට බැරි බැව්ද ශිෂ්‍යයින්ගේ ශිෂ්‍යයින්ගේ දෙමව්පියන්ගේ අස්ථානයේ අවාසි විඳින තැනකට පත්කිරීමට තමන් මැලිවන බැව්ද මෙත්තානන්ද මහතා කීය.

1951.09.23

"අපේ පොළව සරුසාරය. අපේ රටට ස්වභාවික සම්පත් බොහෝ ඇත. අපේ ජනතාව කල්පනා ශක්තිය ඇති ශ්‍රද්ධාසම්පන්න ක්‍රියාශීලී ජනතාවකි. එසේ වුවත්, කෑම හිඟකම, ඇඳුම් පැළඳුම් හිඟකම, වාසය කරන්නා ගෙවල් හිඟකම, පාසල් හිඟකම නිතර අපට ඇසේ. ඒ මක්නිසාද? එය තමා අප විසඳිය යුතු මූලික ප්‍රශ්න."

ලංකාවේ ඉංග්‍රීසි ඇස් බැහැරුම්

"අනාගතයෙහි අධ්‍යාපනය ස්වභාවයෙන් ලැබූ ඉන්ද්‍රියාව ප්‍රගතිශීලී ශක්තිමත් රටක් වන බව මට පෙනේ" යයි දිනක් රාජේන්ද්‍ර ප්‍රසාද් මහතා කිය. ඔහු එසේ කීවේ මෙයින් අවුරුදු 30කට පමණ ඉහත ඉන්ද්‍රියාවේ ජාතික අරගලය උග්‍රවී තිබුණු අවධියකදීය. පසුගියදා නාග්පුර් විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධි ප්‍රදානෝත්සවයේ මුලසුන ගෙන කථා කළ රාජේන්ද්‍ර ප්‍රසාද් මහතා තමා කලින් කළ ප්‍රකාශය අඩ වශයෙන්වත් ඉටුවී තිබෙනු දැකීම ගැන ස්වකීය ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කළේය.

අප දිවයින ගැන උදන් ඇතිමට එවැනි තත්වයක් නැතුවා පමණක් නොව අපේ ඇතැම් ප්‍රධානියෝ 2 වෙනි හෝ 3 වෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ප්‍රදරුවන් ලවා ඉංග්‍රීසි අනිවාර්යයෙන් හැදෑරවීමට සැරසෙති. දරුවන්ගේ සිත් දියුණුවීමටත් චරිත වැඩිමටත් අතිශයින් හිතවත් වන්නේ මව් බසින් උගැන්වීම බව ලෝකප්‍රසිද්ධ දේශපාලනඥයින් විසින් අධ්‍යාපන විශාරදයින් විසින් පිළිගෙන තිබෙන ඇත්තක් වුවද අපේ නායකයින් නොමඟ යන්නේ මන්ද?

ඉන්ද්‍රියාවේ මෙන් ජාතික නිදහස උදෙසා බිහිසුණු අරගලයක් නැතිවීම නිසාදෝ පිබිදුණු මහජන මතයක් නොනැඟීම නිසාදෝ පරබස මෙරට ඇතැම් අයට අතකොලුවක් වී තිබේ.

අන්‍යයන් අතර බැබළෙන්නට ඇති ආශාව

විශිෂ්ට අධ්‍යාපනඥයකු ද ශ්‍රේෂ්ඨ චින්තකයකු ද වන සර් පර්සිනන් මහතා අනුන් මැද බැබළෙන්නට ඇති ආශාව පිළිබඳව මා සමඟ කතාබස් කරමින් සිටියදී දිනක් යස නිදසුනක් දැක්වීය. දුර්වල ශිෂ්‍යයෙකු ලෙස සලකනු ලැබූ එක්තරා ළමයෙක් සිටියේය. අනුන් විසින් තමා පහත් කොට සැලකීම නොරිස්සූ ඒ ළමයා පාවිච්චි කරපු ටීෆූම් ටිකට් එකතු කිරීම සිරිතක් කරගත්තේය. මාස කිහිපයකදී ඔහු ළඟ

විශාල විරැම් විකට් තොගයක් තිබුණි. පාඩම්වලින් සෙසු ළමයින්ට වඩා දුර්වල වුවද මේ කරුණෙන් වත් අනුන්ට වඩා තමා හපනෙකු වී සිටීම ඔහුට ප්‍රීතිය ගෙනදුණි.

මනුෂ්‍යයින් සහ මොණරුන් අතර දක්නට ලැබෙන සහජ ගුණයකි අනුන් මැද බැබළීමට ඇති ආශාව. ශ්‍රේෂ්ඨ සංස්කෘතියක ආභාසය නිසා ඒ ආශාව බොහෝවිට වැඩිදෙනාගේ යහපතට අදාළ වන ස්වරූපයක් ගනී. විවැනි ආභාසයක් නැතිවූ කල විය පුහු මානය පිළිබිඹු කරන කැටපතක් වෙයි. ලංකාවේ ඕනෑම අස්සක මුල්ලක දී ඔබට ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කළ හැකි නම් අනුන් මැද බැබළීමට ඔබ තුළ පවතින ආශාව අඩු නැතිව ඉටුකර ගත හැකිනම් ඔබේ නොදැනුම්කම් සඟවාගෙන ඇස් බැන්දුමකින් මෙන් මිනිසුන් රවටන්නට පුළුවන් වේ. උසස් යයි සම්මත දිවි පැවැත්මකට හිමිකම් කිව හැකි වේ. ඔබ අදින ලෙස සිත නොමෙහෙයන මිනිසකු නම් ඔබ ඒ තරමින් සැනසීමට පැමිණෙනවා ඇත.

ඉංග්‍රීසි මායාව

කිසියම් දෙයක් ගැන තමන්ගේය කියන අදහසක් නැති කිසි වැඩක් පළක් නොතේරෙන නොකරන, අනුන්ගේ ඕපාදූප සහ අලුත් මෝස්තරේ රෙදිපිළි ගැන දොඩමින් දවසරින ස්ත්‍රිය, කැඩිවිච ඉංග්‍රීසියෙන් වුවත් කතූර වගේ කථා කිරීමට සමර්ථ නම් ඉහළ සමාජයෙහි පිළිගනු ලබයි.

හිරේට් ගිය, අනාවාරයෙහි යෙදෙන, දූෂණයෙහි ගැලෙන, පවුල් කඩන, ඔබේ යාළු මිත්‍රාදීන්ට අඳුන්වාදීමට සුදුසු නොවන, අශිෂ්ට පුද්ගලයා ඔක්ස්පර්ඩ් උච්චාරණයෙන් ඉංග්‍රීසි කථාකරන්නෙක් නම් ඉහළ සමාජයට වැද්ද ගන්නවා පමණක් නොව මහජන නියෝජිතයෙකු වශයෙන් පවා ඉදිරිපත් වෙයි.

පියා දාඩිය මහන්සියෙන් සපයන වස්තුව අපතේ යවමින් විය ගුඩ්බයම්වලටත් සුරා සැල්වලටත් රේස් පිටිවලටත් බිලිකරන තරුණයාගේ ඉංග්‍රීසියට සිංහල පමණක් දන්න පියා "නාකියා" වෙයි.

තරුණයින් පමණක් නොව තරුණියෝද ඒ ඇස් බැන්දුමට රැවටී සිටී. සහකාරයකු සෙවීමේදී ඉංග්‍රීසිය කටගාගත් තරුණිය පතන්නේ හොඳ වර්තයට වඩා පිට ඔපය ඇති කෙනෙකි. ඔහු දුෂ්ටයෙකු වුවත් මෝඩයෙකු වුවත් කම් නැත.

ඇස් බැන්දුමින් අනුන් රවටන්නට ඉංග්‍රීසියෙහි ඇති බලයෙන් ඇතැම් ආත්මාර්ථකාමීහු අයුතු ප්‍රයෝජන ගනිති. එක්තරා ගමක හරුමානිසා නැමති ගස් යන මිනිසෙක් සිටියේය. ගස් බඩ ගැමෙන් දිවි රැකගත් ඔහු ගමේ කොයි කාටත් හිස නමා ආචාර කරන බැගෑපත් කෙනෙක් විය. යුද්ධ කාලයේදී යුද්ධ සේවයට බැඳී සිටි ඔහු යුද්ධාවසානයේදී පෙරළා ගමට පැමිණියේ කාක් කලිසමකුත් පට කම්සයකුත් හැඳගත් අතේ රත්රන් ඔරලෝසුවත් බැඳගත් සිගරට් සහ බීර් බොන ඉංග්‍රීසි මඳක් දැනගත් කෙනෙකු ලෙසිනි. ගම්වැසියන් ඔහුට මහත්මිය කියා අමතා ගෙට ආවිට වාඩිවෙන්නට පුටුවක් දී සැලකීම ඔහුට පුදුමයක් විය. එහෙත් ඒ සැලකිල්ල රැකගැනීමට තමාට සෑහෙන්ට මුදල් නොතිබුණු බව කලකට පසු ඔහු වටහා ගත්තේය. ඒ වැටහීමෙන් යුක්තව ශෝකයෙන් බරව ඔහු හිස නමාගත්වනම නම්බුව පසෙක තබා යළිත් පුරුදු රක්ෂාව වූ ගස් බඩගෑම පටන්ගත්තේය.

මෙකී ඇස් බැන්දුම ඇතිකරලීම පිණිසය තවමත් අපේ රටේ පාලන තන්ත්‍රය යොදවා තිබෙන බව පෙනෙන්නේ. ඉංග්‍රීසි කථාකළ හැකි මිනිසාගේ පහසුව සැලකීම එහි පරමාර්ථය වේ. කවිචේරිය, දුම්රිය ස්ථානය, තැපැල් කන්තෝරුව, පොලිසිය, ආරෝග්‍යශාලාව යනාදී හැම තැනකදීම ඉංග්‍රීසිකාරයා කෙළින්ම ගොස් තම ඕනෑකම් ඉටුකරගන්නේ යම් සේද එසේම අද ඉංග්‍රීසි කථාකරන ස්වදේශිකයා ක්‍රියාකරයි. නිලධාරීන් ඔහුගේ වැඩ නොපමාව ඉටුකර දෙන අතර සිංහල පමණක් දත් අය මිදුලේ රස්තියාදු වෙති. පියුන්වරුන්ටත් සෙසු අතවැසියන්ටත් තමන්ගේ කටයුත්ත ගැන කිය කියා සිටිති.

'කළු ඉංග්‍රීසිකාරයා'

ඔබේ ලොකුකම් ඔබ ඔලුවට ගෙන සිටිනවා විය හැකිය. එහෙත් ඔබ කළු මිනිසෙක් නම් ඉංග්‍රීසිකාරයින්ගේ ක්ලබ්වලට ඔබට ඇතුල්විය නොහැක. නමුත් ඔබට ඉංග්‍රීසි කථා කළ හැකිනම් කළු ඉංග්‍රීසිකාරයාගේ කාර්යාලයට හෝ ගෙදරට ගිය විට ඔබ සාදරයෙන් පිළිගනු ලබනවා ඇත. ඔබ දන්නේ සිංහල පමණක් නම් ඔබට එහිදී වැඩි සැලකිල්ලක් ලැබෙන්නේ නැත.

පෙර ඉංග්‍රීසිකාරයාට ඉතා යටත් පහත්ව මෙහෙවර කළ හෝටල් සේවකයා දැන් ඉංග්‍රීසි කථා කළ හැකි අයට එසේ සැලකිලි දක්වයි. සිංහල පමණක් දත් අය නොතකයි. ඉංග්‍රීසිය කටගාගත් ඔහුට සිංහලෙන් කථාකර යමක් ඉල්ලුවොත් ඔහු නොඇසුණාක් මෙන් සිටී; නැත්නම් ඉංග්‍රීසියෙන් උත්තර දෙයි.

තානායම්වලදී ඉංග්‍රීසිකාරයින්ට උදය ආහාරය සඳහා ඕනෑ කළේ ඩේකන් සහ ඩින්තරය. කළු ඉංග්‍රීසිකාරයෝත් තානායම්වලදී ඒවා ඉල්ලති. සිංහල පමණක් දැනගත් අය ආප්ප සහ සම්බෝල ඉල්ලුවහොත් ලැබෙන්නේ තානායම් ආරව්ව්ගේ සරදම් සිනාව පමණි.

බස්රියට ගොඩනැගුණු විට කොන්දොස්තර ඔබ දෙස බැල්මක් හෙළයි. ඔබ ඉංග්‍රීසි උගතෙක් ලෙස පෙනේ නම් "මහත්මයා කොහෙන්නේද බහින්නේ?" යයි ඔහු සැලකිලි සහිතව ඔබෙන් විචාරයි. ඔබ දන්නා ඉංග්‍රීසියක් නැත්නම් ඔහු ඔබෙන් සැරව් අසන්නේ "කොහාටද?" කියයි.

මහත්සියක් නැතිව නම්බු ලබාගැනීමටත් තමන්ගේ අඩුපාඩු මකාගැනීමටත් උපායක් වශයෙන් බොහෝ දෙනෙක් ඉංග්‍රීසියෙන් කතා බස් කරති. මෙරට ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිහිටවූ බ්‍රිතාන්‍ය පාලකයින් අදහස් කළේත් එවැනි උපායකි. එනම් දේශීය භාෂාවන් උගනීමට ගියාම ඇතිවන කන්දොස්කිරියාවෙන් බේරී සිටීමේ අදහසින් රට ආණ්ඩු කිරීම සඳහා ඉංග්‍රීසි ආවර්ණිකාරයින් සමූහයක් ඇති කිරීමය. ඒ අතර ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බිහිකරලීමට කිසි ව්‍යාපාරයක් මෙහි නොතිබුණේය.

අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය

විදේශික පාලකයන් රටින් ගියවිට ඔවුන්ගේ තැන ගත් ස්වදේශිකයෝ අනුන්ගේ පානින් එළිය බැලීමට සැරසෙන්නන් මෙන් ස්වභාෂාවෙන් රජයේ කටයුතු කිරීමට මැලිවූහ. ස්වභාෂාවෙන් වැඩ කිරීම අමුතු කරදරයකැයි සිතූහ. රටේ තොටේ වැඩවලත් ආණ්ඩුවේ වැඩවලත් ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඇති කළ ඇස් බැන්දුමින් ප්‍රයෝජන ගැනීම වඩා පහසු දෙයකැයි කල්පනා කළහ. එබැවින් 2 වෙනි හෝ 3 වෙනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසිය අනිවාර්ය කරන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඉල්ලා මොර දුන්හ. අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය විය යුත්තේ සමාජයෙන් කොටසකට විශේෂ වාසි ලබාදීම නොව මුළු රටේම යහපත උදෙසා කටයුතු කිරීම බව ඉංග්‍රීසින් අනුකරණය කරන්නන්ට නොවැටහේ.

ඒ අතින් ඉන්දියාව ලංකාවට වඩා වාසනාවන්තය. ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කරලීම ඉන්දියා ජාතික අරගලයේ එක් අංගයක් විය. ඒ අරගලය උග්‍ර වූ වකවානුවලදී ඉංග්‍රීසින් ඇතිකළ ඉංග්‍රීසි පාඨශාලා පවා වර්ජනයකොට ඉන්දිය දේශප්‍රේමීහු තම රටේ අධ්‍යාපනය රැක ගත්හ. එහෙත් අවුරුදු 300ක් ක් තුළ විදේශීය ආධිපත්‍යය පැවතීම

නිසා පිරිමිකමට නිගාදෙන බෙලහින දුබලගතිවලට අප රටවැසියා ඇබ්බැහි වී සිටී. එබැවින් අධ්‍යාපනය අතින් බලතොත් ලංකාව තවමත් බ්‍රිතාන්‍යයේ යටත් විජිතයක් හා සමානය.

උසාවිවල කටයුතු සඳහා ස්වභාෂාවන් පාවිච්චි කිරීමට තවම කල් පැමිණ නැති බවත් ඉංග්‍රීසිය උසාවිවලින් ඉවත් කළහොත් වයිත් හොඳක් සිදුනොවී එය විනෝදයක් වන බවත් කියමින් නීතීඥයින්ගේ නියෝජිත පිරිසක් ආණ්ඩුවට කරුණු සැලකර සිටී බව පුවත්පත් කියවන්නන්ට මතක ඇත. ඉංග්‍රීසිය උසාවිවලින් ඉවත් කළහොත් එය කිසිසේත් විනෝදයක් නොවන බව සහතිකය. හුදෙක් වයිත් යහපත් ප්‍රීතියක්ම ඇති වන්නේය. උසාවිවල වැඩ ස්වභාෂාවෙන් කරනු දැක ඒවා තමන්ට මැනවින් වැටහෙන දේ බව මිනිසුන්ට අවබෝධවීම ප්‍රීතියක් ගෙන නොදෙන්නේද? මිනිස් සිත කුල්මත් කිරීමට නම් අවබෝධයෙන් උපදින ප්‍රීතියට වඩා දෙයක් මිනිසිට නැත.

අවබෝධයෙන් ප්‍රීතියට පැමිණීමේ නිදසුනක් ලෙස මට එක්තරා ගැමියකු පිළිබඳ කථාවක් සිහිවේ. පෙරකදෝරු කෙනෙකුට නඩුවක් භාරදීම පිණිස කොළඹ ආ ඒ ගැමියා පෙරකදෝරු මහතාගේ නිවස වෙත ගොස් තමා ආ කාරණය සේවකයකු අත දන්වා යැවීය. "පෙරකදෝරු හාමුදුරුවෝ ටිගින් ගන්නවා. එනකන් හිටපන්" යයි සේවකයා ගැමියාට කීවේය. ස්වල්ප වේලාවකින් පසුව පෙරකදෝරු මහතා නොපැමිණියෙන් කරුණු විපරම් කරනු රිසිවූ ගැමියා මිදුල වටේ ගොස් ජනේලයකින් එබී බැලුවේය. පෙරකදෝරු මහතා කෑම කන සාලයේ මේසය ලඟ පුටුවක වාඩිවී සවස කන දේ දුටු ගැමියා බක බක ගා සිනාසුණේය. පසුව පෙරකදෝරු මහතා හමුවී "ගමේ නම් ටිගින් ගස් තිබෙනවා, අතික් දවසේ එනකොට ටිගින් ගෙඩියක් ගෙනෙන්නම් අනේ හාමුදුරුවනේ අපේ ගමේ ටිගින් ගෙඩිවලට කියන්නේ කොස්" යයි ගැමියා පැවසීය.

උසාවිවල වැඩ ස්වභාෂාවෙන් කරන්ට පටන් ගත්විට නඩුකීම් සහ රාජ නීතිය පිළිබඳ පවතින ගුප්ත දේ හෙළිවෙනවා ඇත. නඩු මඟට බැසීමේ සිරිත පවා ක්‍රමයෙන් අඩුවෙනවා ඇත. නීතීඥවරුන්ට ඉවසන්ට බැරි මෙන්න මේකයි.

ඉංග්‍රීසි උගැන්විය යුතු වයස

අවබෝධයෙන් උපදින ප්‍රීතියට නිදසුනක් වශයෙන් මට තවත් සිද්ධියක් මතක් වේ. එය වැඩිදුර උගනීම සඳහා ලන්ඩන් නුවරට ගිය සිංහල ශිෂ්‍යයෙකු පිළිබඳවය. ඉන්දියානු ශිෂ්‍යයින්ගේ නිවාසයෙහි ලේකම් තන ලන්ඩන් නුවර දී මට කී පුවතකි. ලංකාවේ සිට අලුත පැමිණි ඒ ශිෂ්‍යයා බාබර් සාප්පුව කොතනදැයි ලේකම්ගෙන් ඇසීය. ලේකම් ඔහුට බාබර් සාප්පුව තිබෙන තැන පෙන්වීය. ශිෂ්‍යයා එහි ගොස් ආපසු පැමිණ එහි බාබර් කෙනෙක් නැති බවත්, සුදු කඩායක් ඇඳ සිටි ඉංග්‍රීසි මහත්මයෙක් සිටින බවත් කීවේය. "මිත්‍රය, ඒ ඉංග්‍රීසි මහතා තමා බාබර් කාණු සේදීමටත් කසළ අතු ගෑමටත් ලන්ඩන් නුවර සක්කිළි කොයින්නද? මෙහි කොණ්ඩේ කැපීමට කළු මිනිසුන් සිටිනවායයි ඔබ සිතුවාද? මේ රටේ එවැනි වැඩ සියල්ලක්ම කරන්නේ ඉංග්‍රීසිහු" යයි කියමින් කරුණු පැහැදිලි කළේය. ශිෂ්‍යයාගේ මුහුණෙහි සිනා රැල්ලක් රැඳිණ.

අවබෝධයෙන් තොරවී නොයෙක් අතින් ඇස් බැන්දුම්වලින් බැඳී සිටින මිනිස්සු අප රට විමට සිටිත්. ඒවාද අවුරුදු 300ක් තුළ යටත් විදේශ පාලනයෙන් හටගත් ඇස් බැන්දුම්ය. මේ ඇස්බැන්දුම් වලින් අප රට වැසියා මුදවා ගැනීම අපේ පරම යුතුකම වේ. එය කළ හැක්කේ ප්‍රදර්ශනයෙන් සිත ඒ ඒ දේට කෙළින්ම යොමුකර විමෙන්නය. ඒ සඳහා තිබෙන ඒකායන මාර්ගය ස්වභාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය දීමය. එබැවින් 2 වෙනි හෝ 3 වෙනි ප්‍රමාණයේ සිට අනිවාර්යය කර ඇති ඉංග්‍රීසිය වහාම ඉවත් කළ යුතුය. ඉංග්‍රීසි උගනීම ඇරඹිය යුත්තේ අවුරුදු 10 දී මිස ඊට කලින් නොවේ. අපේ දරුවන් ලවා ඉංග්‍රීසින් අනුකරණය කරවීමට ගන්නා ප්‍රයත්නය හෙළා දැකිය යුතුය.

1951

ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්විය යුතු වයස සහ ක්‍රමය

දෙවැනි ප්‍රමාණයේ සිට අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීම අනිවාර්යය කිරීමේ යෝජනාව තහවුරු කරනු පිණිස අධ්‍යාපනාමාත්‍ය ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතා පාර්ලිමේන්තුවේදී කථා කරමින් මෙසේ කීවේය. "මෙරට හැම ළමයෙක්ම මවු භාෂාවත්, ඉංග්‍රීසි භාෂාවත් එකලෙස අන්‍යයන් මෙන් හොඳින් කථාකරන කාලය අනාගතයේදී පැමිණේ යයි අපි බලාපොරොත්තු වෙමු. ඒ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට කරගැනීමට නම් කුඩා වයසේදී හෙවත් දෙවැනි ප්‍රමාණයේදී ඉංග්‍රීසි උගැන්වීම ආරම්භ කළ යුතුය." ඇමතිතුමාගේ මේ කියමන කරන්ට පුළුවන් දෙයකැයි සිතාගෙන කියන කියමනක්ද?

1950 ජන ලේඛන වාර්තාවෙහි කියා තිබෙන පරිදි, (අප රට යටත් විජිතයක් වශයෙන් අවුරුදු 150ක් පැවතීමෙන් පසුත් වයස අවුරුදු 5 වුවත් සහ ඊට වැඩි වයස්ගත වුවත් අතුරෙන් අද දින ඉංග්‍රීසි ලියන්ට කියන්ට පුළුවන්ව සිටින්නේ සියයට 6 3/10 ක් පමණකි. එසේ වුවත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ බලාපොරොත්තුව මුළු ජනතාව සියයට සියයක්ම වතුර ලෙස ඉංග්‍රීසි කථාකරන ජනතාවක් කිරීමය.

අතින්ව අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ අප ජාතියේ දියුණුව කෙරෙහි බලපාන්නකි. නූතන අධ්‍යාපන මතිමතාන්තර, විශේෂයෙන්ම අප මුහුණ පා සිටින ප්‍රශ්න හා සමාන ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පා සිටින රටවල පැතිරී තිබෙන අධ්‍යාපන මත දැනගැනීම සිටීම ඒ ප්‍රතිසංස්කරණය බිහිකරන්නවුන්ගේ යුතුකම වන්නේය.

ඉන්ද්‍රියාව පත්කළ කොමිෂන් සභාවක්

ලක්දිවට ආසන්න රටක් වන ඉන්ද්‍රියාව නිදහස ලබා ගැනීමෙන් පසු ආචාර්ය එස්. රාධා ක්‍රිෂ්ණන් මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ කොමිෂන් සභාවක් පත්කළේය. කීර්තිමත් විවක්ෂණයින් 10 දෙනෙක් ඒ කොමිෂන් සභාවට අන්තර්ගත වූහ. එහි ටෙනිසි වැලි ඔතෝරි නම් ලෝක ප්‍රසිද්ධ ව්‍යාපාරයේ ප්‍රධාන තැනද, ඇමෙරිකාවේ අධ්‍යාපන කොමසාරිස් පදවිය වරක් ඉසිලූ පඬිවරයෙක්ද ඔවුනතර වූහ. කොමිෂන් සභාව ඉදිරිපත් කළ ඒකමතික වාර්තාවෙහි, ප්‍රාථමික අවදියේදී මව් භාෂාවෙන් පමණක් උගැන්වීමෙන් ද්විතීය අවදියේදී අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීමත් යෝජනා කර තිබුණේය.

ඉංග්‍රීසි භාෂාවට ප්‍රමාණය ඉක්මවා සැලකිලි දැක්වීමේ හේතුවෙන් සිදුවූ සාපය ගැන කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව මෙසේ කියයි: - "නුවණ මෙහෙයා කල්පනා කිරීමට සහ තර්ක කිරීමට වඩා කටපාඩම් කිරීමට අප උනන්දු වීමු. ඒ ඒ දේ තත් වූ පරිද්දෙන් අවබෝධ කරගන්නවා වෙනුවට වචන වලින් තෘප්තියට පැමිණියෙමු. එයින් අපේ නිර්මාණශක්තිය නැතිවිය. මව් භාෂාවෙන් තිබෙන සාහිත්‍යය පිරිහී ගියේය. අප එසේ උනන්දුවෙන් උගත් භාෂාව දියුණු කරන්නට නුපුළුවන් වූ අයට ඉතරු වූයේ අපේ බැරකම පමණකි." මේ වනාහි මුළු ලෝකයේම ප්‍රසිද්ධ ගරු බුහුමන් ලැබ සිටින ක්‍රියාශූර චින්තකයින්ගේ කියමනකි.

දෙවැනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි අනිවාර්යය අතිරේක භාෂාවක් කිරීමෙන් අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා කරන්නට යන්නේ රාධා ක්‍රිෂ්ණන් කොමිෂන් සභාවෙන් හෙළා දක්නා ලද දෙයක්ම නොවේද?

සත්‍යයන් දෙකක්

නා නා දේ තත් වූ පරිද්දෙන් දැනගැනීම, කල්පනා කිරීම සහ තර්ක කිරීම යන මේවා කුඩා දරුවන් පාසලට ඇතුල් වෙන්නට පෙර ස්වභාවයෙන් ආරම්භ කරගෙන ආ කටයුතු බව ඇමතිතුමා නොදනිද? "ඉන්ද්‍රිය මාර්ගයෙන් දැන ගැනීම බොහෝ දේ සහ තමන්ට දිනපතා ඉදිරිපත් වෙන වැඩ කටයුතුවලදී හමුවන දේ හඳුන්වන්නට වචන මාලාවක් ඒ කුඩා දරුවන්ට ඇති බව" ඇමතිතුමාට ආරංචි වී නැද්ද? කුඩා දරුවාගේ මනෝ වර්ධනයට ඉවහල් වන ඒ වෛතසික ව්‍යාපාරවලට රුකුල් දීම ප්‍රාථමික පාඨශාලාවේ කාර්යය වේ. එසේ රුකුල් දෙන ගුරුවරයා දරුවාගේ රුචිකම් වලටත් දක්ෂකම් වලටත් ගැළපෙන ලෙස දරුවා

නානාප්‍රකාර අවස්ථාවලට යොමු කරවයි. එසේ යොමු වී ලබන පුරුද්දේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් වචන සහ අදහස් අතර ස්ථිර සබඳකම් ඇතිකර ගැනීම දරුවාට පහසු වන්නේය. භාෂාවක් ප්‍රගුණ කිරීම පිළිබඳව දරුවා ඇබ්බැහි විය යුතු පුරුදු වැල සංකීර්ණ වූවකි. ඒ පිළිබඳ පර්යේෂණවලින් කරුණු දෙකක් ඉස්මතු වී තිබේ.

1. අතිරේක භාෂාවක් උගනීමේ දක්ෂකමට පදනම විය යුත්තේ මවු භාෂාවේ දක්ෂකමය.
2. අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීම පටන්ගත යුත්තේ දරුවාට වයස අවුරුදු 10 වූ කලය.

මේ සත්‍යයන් දෙක නොසලකා හැර කොයිම නිදහස් ජාතියක වුවද අධ්‍යාපන සැලැස්ම නොතැනිය යුත්තේය. වචන සහ අදහස් අතර බැම්ම ස්ථිර විය යුතු බවත් නිර්මාණශක්තියට අවශ්‍ය වූ ඒ බැම්ම අතිරේක භාෂාවක් ඕනෑවට වඩා කලින් උගන්වන්නට යාමෙන් ඇතිකරලීම උගහට වන බවත් මීට කලින් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර වලට සැපයූ අපේ ලිපිවල සඳහන් කර ඇත්තේය. එසේ ඕනෑවට වඩා කලින් අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීම හේතු කොටගෙන දරුවාගේ සිතෙහි උපදින වචන සහ අදහස් අතර බැම්ම ලිහිල් වේ. එයින් ප්‍රදරු සිත දෙකොටසකට බෙදෙයි. ඔහුට මව් බසින් කතා කළ හැකිවන්නේ ඔහු ඉන්ද්‍රිය මාර්ගයෙන් දැනගත් දේ ගැනය. ඔහුට අතිරේක භාෂාවෙන් කතා කළ හැකිවන්නේ ඒ අතිරේක භාෂාව පිළිබඳ පාඩම් ගැනය. මෙසේ සිත දෙකොටසකට බෙදීයාම නිසා දරුවා බෙදුණු සිත් ඇත්තෙක් වේ. ඒ දුර්වලත්වය ඇතිවූ කල්හි නිර්මාණශක්තියට අවකාශ ඇති නොවේ.

බෙදුණු සිත රෝගයක් වෙයි

මානසික රෝගයකින් පෙළෙන සුළු වන බැව් මයිකල් චෙස්ට් මහතා කියයි. ඒ රෝගයට ඉංග්‍රීසියෙන් ඇපේසියා රෝගයයි කියනු ලැබේ. "මොළය ඇතුළත තුවාලවීම හේතුවෙන් ගෙන කටයුතු භාෂාවක් ලිඛිත භාෂාවක් යන දෙකම තේරුම් ගැනීම සහ ව්‍යවහාර කිරීම පිළිබඳ දුර්වලකම් තිබීම" ඇපේසියා රෝගයේ ලක්ෂණ වේ. "ප්‍රස්තාවානුකූලව වචන පිට කිරීමෙහි ප්‍රමාද වුවද ඇපේසියා රෝගීන්ට කට පාඩම් කරගත් ගීත තාලයක් සිහිකිරීම, යාච්ඤා පාඨයක් හෝ ගණන් ජේලියක් හෝ සතියේ දින හත හෝ කීම පහසු යයි බර්ග්සන් ප්‍රකාශ

කළ බව වෙස්ට් මහතා කියයි. ඒවා ඒ රෝගීන් පහසු ලෙස කියන්නේ ඕනෑකමින් සිතාමතා නොවේ. එවැනි අය කටපාඩමෙහි දක්ෂ වෙති. වචන රාශියක් දැන සිටිති. නමුත් නුවණ මෙහෙයා කල්පනා කිරීමට හැකි අය නොවෙති. දෙවැනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසිය අනිවාර්යය කිරීම පිණිස අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවට හැම දරුවකුම ඉංග්‍රීසියෙහි ප්‍රවීණයෙකු කිරීමේ අභිමතාර්ථය අරමුණු කරගත් යෝජනාවක් වුවද එයින් ඇතිවන්නේ ඇපේසියා රෝගීන් ජාතියකි. දෙවීමෙහි හපනුන් වූ, කටපාඩමට ගිජු වූ, අනුන්ගේ අණ පිළිපැදීම රුචි කරන්නා වූ ස්වාධීන ලෙස කල්පනා කළ නොහැකි ජාතියකි. එවැනි ජාතියක් බිහිවූ කල්හි ස්වාධීන කල්පනාව අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු සඳහා විදේශීයයෝ ගෙන්විය යුතු වෙති. එයින් අභිනව යටත් විජිත යුගයක් ආරම්භ නොවන්නේද?"

මුණු දෙකේ දර්ශනයක්

වරක් ප්‍රාථමික පාඨශාලාවාරියවරුන් සමූහයක් ඉදිරිපිට කථා කළ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ තැන කුඩා දරුවන් වහල් සිරිත් පුරුදුකර ගැනීම හෙළා දැමුවේය. ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල ළමයින් ලවා තමන්ගේ ඇස් දිව සහ ඇඟිලි වැඩිපුර ප්‍රයෝජනයට ගැන්විය යුතු යයි පැවසීය. අන්‍ය අවස්ථාවකදී එම අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ තැන ප්‍රාථමික ළමයින් සියලු දෙනාටම දෙවෙනි ප්‍රමාණයේ පටන් අතිරේක භාෂාවක් උගැන්විය යුතු යයි පැවසීය. මේ නම් මුහුණු දෙකේ දර්ශනයකි. ඇස් දිව සහ ඇඟිලි මාර්ගයෙන් ඉන්ද්‍රියානු සාරයෙන් දැන ඇඳින ගත් දේ ගැන දරුවා නිතැතින් මව් බසින් කථා කරයි. ඉන්ද්‍රියානුසාරයෙන් දරුවා දැනගත් දේ සවිකළ කුංඤ්ඤ වැනිය. මව් බසේ වචන ඕනෑවට වඩා කලින් අතිරේක භාෂාවක් අනිවාර්යය ලෙස උගැන්වීමෙන් ළදරු සිත පටලවේ. වහා සිතන මතන ප්‍රාණවත් පොඩිත්තකු නොවී දරුවා ගොළුවකු මෙන් බලා සිටින වහල් සිරිත් පුරුදු කරගත් ඔතැනි ළමයෙක් වේ. මුහුණු දෙකේ මිනිසුන් මෙරට බහුල බව මේ අතර සඳහන් කළ යුතුය. එවැනි උදවිය ඇතිවීමට හිතකර අවස්ථා යටත් විජිත පාලන ක්‍රමයෙහි බහුල විය. විදේශීය පාලකයන් සමඟ හාද වී සිටිනු පිණිස රටවැසියන්ගෙන් තුරන් වූ ප්‍රභූවරු එකල වූහ. ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාව නිසා එවැනි කළු ඉංග්‍රීසිකාර සිය දහස් ගණනක් බිහිවීමට මඟ පෑදේදෝයි සැක කරමු.

අපේ මහඟු උරුමය

ශිෂ්‍යයා බෙදුණු සිත් ඇත්තෙකු වීමෙන් ඔහු රටවැසියා කෙරෙහි රටවැසියාට ප්‍රියමනාප වූ දෙයින් තුරන් වෙයි. අපේ උරුමයෙහි අපේ වූ දෙයෙහි අපේ සාහිත්‍ය වාරිත වාරිත කලා සම්ප්‍රදායෙහි අප එකමුතු කරන්නාවූ, වචනයෙන් කියා සම්පූර්ණයෙන් පැහැදිලි කරදිය නොහැකි ශ්‍රේෂ්ඨ සුන්දරතාවක් ඇති බව අපි දනිමු. අපේ පොදු සංස්කෘතිය කියා හෝ අපේ පොදු ශිෂ්ටාචාරය කියා හෝ වෙන නමකින් හෝ එය හඳුන්වන්නට පුළුවන. නමින් කම් නැත. එය තිබෙන බව අපට අවංක ලෙස හැඟී යා යුතුය. මානව සංස්කෘතියට අපෙන් ලැබෙන දායාදය වශයෙන් සදාකල් පවතීවායි අපි යමක් ගැන පතමෝද මේ එය වේ. යුරෝපීයන් අවරදිග ශිෂ්ටාචාරය ගැන කථා කරන්නාක් මෙන් අපි එය ගැන කථා කරමු. එය නිසැකයෙන්ම අප දිවයිනේ මිනිසුන් වෙතින් බිහිවූ මනුෂ්‍ය සත්ත්වයයි. එය අවුරුදු 2000ක් ක් තුළ කාලයාගේ විපරිණාමයටත් අවුරුදු 400 ක් තුළ විදේශීන්ගේ ආධිපත්‍යයටත් ගොදුරු නොවූ අප දිවයිනෙහි පැවතුණේය. අපර දිගින් අපට උගත හැකි දේ තිබෙන්නාක් මෙන් අපෙන්ද අපරදිග රටවලට උගතහැකි දේ ඇත. මේ මුළු ලොව විනාශ මුඛයට ළඟා කළ ලෝක සංග්‍රාම දෙක හටගත්තේ අපරදිග සීමාන්තික භෞතිකවාදය නිසාය. ඒ සංග්‍රාම වලින් ඇතිවූ දුර්විපාක තවම සන්සිඳී නැත. ඔවුන්ගේ මේ ආබාධයට ඖෂධය අපේ සංස්කෘතියෙන් සොයාගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇත. ඔවුන්ගේ නවීන විද්‍යාවෙන් සහ කාර්මික විද්‍යාවෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීමට අපද මහත්සි ගන්නාක් මෙනි. ශිෂ්‍යයා බෙදුණු සිත් ඇත්තකු වීම නිසා හටගන්නා දැඩිම දුර්විපාකය නම් මේ ජනතාවගේ පොදු සංස්කෘතියෙන් තුරන් වී විදේශ පන්නයට කාමාවචර පිවිත ගතකිරීමය. ආචාර්ය දාස්ගුප්ත මහතා කීවාක් මෙන් "ස්වදේශීය ධන සාරයෙන්ම අප රට දියුණු කරලීමට නම් ඒ වැරදි රුවිය පිළියම් කළ යුතුය."

බෙදුණු සිත් ඇතිවීම හේතුකොටගෙන "අප සමහර කෙනෙකු - තුළ 'අප සමාජයට සම්බන්ධයක් නැත්තෝ වමිහ' යි හැඟීමක් උපදී. අන්‍ය කෙනෙකු තුළ 'අප අවට තිබෙන ලෝකයෙන් වෙනස් වූ ලෝකයකට අපි අපේ සම්බන්ධයන්ගෙන් බැඳී සිටින්නමෝ' යි අපූරු හැඟීමක් උපදී." මේ නිසා නගරයට මිනිසුන් ඇදීයාමෙන් පිරිසර තව තවත් හිස්වේ. නොබෝදා මුදල් ඇමතිවරයාට වංගලන්තයේදී හමුවූ තරුණ ලාංකික කාන්තාවන් පෙරළා ලක්දිවට පැමිණෙන්නට අකමැතිවීම ප්‍රදුමයක්ද?

ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම්වලදී සමාජ සේවය ගැන කථා කිරීමට දක්ෂ වුවද කළ යුතු දෙයක් සොයාගෙන එය කිරීමට අකමැති වුවත් ලෙස අධ්‍යාපන මහාචාර්යවරයාට මුණගැසුණු උදවිය පවා එවැනි හැඟීම් වලින් පෙළඹුණාහු දැයි සැක කරමු.

ඕනෑවට වඩා කලින් අනිවාර්යය ලෙස අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීමට විරුද්ධ වෙනවා මිස අවුරුදු 10 සිට අනිවාර්යය ලෙස අතිරේක භාෂාවක් උගැන්වීමට අපි විරුද්ධ නොවෙමු. විද්‍යාවන් අතින් කාර්මික ශාස්ත්‍රයන් අතින් පොහොසත් සාහිත්‍යයක් ඇති ඉංග්‍රීසිය ලොව සෙසු ජාතීන් ගැන දැනගැනීම සඳහා අපට අවශ්‍යය.

රටේ අන්‍ය උදවිය ලෙස හොඳින් ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කිරීම හැම දරුවකුට පුහුණු කිරීමේ අදහසින් දෙවැනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි භාෂාව උගැන්වීම කළ හැක්කේ නොවේ. දෙවැනි ප්‍රමාණයේ සිට ඉංග්‍රීසි උගැන්වීම පිණිස දක්ෂ ගුරුවරුන් පත්කිරීම පහසුවෙන ලෙස ප්‍රාථමික පාඨශාලා අතළොස්සකට ආධාර මුදල් ගෙවා ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතිකය පමණක් ලත් දුර්වල ගුරුවරුන් ප්‍රාථමික පාඨශාලා බොහෝ ගණනකට පත්කොට සෙසු ප්‍රාථමික පාඨශාලාවලට ගුරුවරුන් සපයා නොදීම සිටින්නට යොදාගත් සුත්‍රයක වෙස් මාරු කිරීම සඳහා යටෝක්ත යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ යැයි යමෙකුට සැක කළ හැකිය. එය එසේ නම් වෙනස්කම් කිරීම හා සමානය. එය කැකෝ ගසන්නට පුළුවන් බලවත් ස්වල්ප දෙනෙකු සතුටු කිරීමකි; අපක්ෂපාතව සාධාරණ ලෙස යුක්තිය ඉෂ්ට කරනු ලැබේ යන බලාපොරොත්තුවෙන් කැකෝ නොගසා සිටින වැඩිදෙනා නොසලකා හැරීමකි. වෙනස්කම් කිරීම-විශේෂයෙන් අධ්‍යාපන කටයුතුවලදී වෙනස්කම් කිරීම සමාජයෙහි නොසන්සුන්තාවය බිහිකරලයි. අසමගියට මං පාදයි. වියවුල්වලට අවකාශ ලබාදෙයි. එබැවින් එය නිදහස් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටකට නොවැද්ද දිය යුතුය.

අපට ඉංග්‍රීසි භාෂාව වුවමනා මක් නිසාද?

මෙයට පිළිතුරු වශයෙන් කරුණු තුනක් දැක්විය හැකිව තිබේ.

1. අමුතුවෙන් ජාතියක් ගොඩනැගීමටද?
2. ඉංග්‍රීසි සංස්කෘතිය හිමිකර ගැනීමටද?
3. විද්‍යාත්මක හා කාර්මික ලෝකය සම්බන්ධව දැනුම ලබාගැනීමටද?

ඉහතින් දැක්වූ ප්‍රථම කරුණෙන් අදහස් කරන්නේ අප ජනතාව සියේට සියයම ඉංග්‍රීසි භාෂාව කථා කරන්නන් බවට පෙරළීමයි. භාෂාවක් කොපමණ වැදගත් වුවද එයට මාතෘ භාෂාවේ ස්ථානය ගන්නට නුපුළුවන. මව් බස වූකලී භාෂාවකට වඩා උසස් දෙයක් හැටියට විවාද රහිතව පිළිගෙන තිබෙන්නකි. වර්තයේ මුල් පදනම මාතෘ භාෂාවයි. එහෙයින් නැවත අමුතුවෙන් ජාතියක් ගොඩනැගීම සිහිනෙකුදු කළ හැකි නොවේ. සමාජයේ උසස් අය අතරින් පහත් අය කරා සංස්කෘතික ගලායාම දෙවන කරුණෙන් දැක්වේ. ජනතාවගේ සංස්කෘතියේ වැඩිම ලෙස සිදුනොවේ. එසේම සංස්කෘතිය කෘත්‍රීම උපක්‍රමවලින් වාචාගත හැක්කක් නොවේ. එය වැඩෙන්නේ පොදු ජනතාවගේ චිත්ත සන්තාන ආශ්‍රය කරගෙනය. එහි ආරම්භය පොදු ජනතාව අතරය. ඉංග්‍රීසි භාෂාව ලක්දිවට ඉගැන්වෙන්නේ ඉංග්‍රීසි පරිසරයෙන් - ඉංග්‍රීසි පීච්තයෙන් හා ඉංග්‍රීසි මනුෂ්‍යයන්ගෙන් ඇත්කොටගෙනය. කරුණු මෙසේ හෙයින් අපට ඉංග්‍රීසි සංස්කෘතිය හිමිකර ගැනීම දුෂ්කරය. එහෙත් මේ ඉගැන්වීම් ක්‍රමය නිසා අප පොදු ජනතාවගෙන් හා පරිසරයෙන් බොහෝ ඇත්වූ නව පන්තියක මිනිසුන් කොටසක් මෙහි බෝවෙත්. මෙය ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ උන්නතියට ලොකු බාධකයකි.

ඉහතින් දැක්වූ තුන්වන කරුණ ඉටුකිරීම සඳහා විද්‍යාත්මක හා කාර්මික ලෝකයේ සිදුවීම් සම්බන්ධ දැනුම ලබාදීම සඳහා පමණක් ඉංග්‍රීසි භාෂාව මෙහි ඉගැන්විය යුතු යයි මම පිළිගනිමි. විද්‍යාවේ

දියුණුව සම්බන්ධව ප්‍රමාණවත් කරුණු ස්වභාවිකවම ග්‍රන්ථාරූඪ නොවී තිබීමත්, ඉංග්‍රීසි භාෂාවත් සමඟ උරෙහුර ගැටී ඒවා ග්‍රන්ථාරූඪ කිරීමෙහි ස්වභාවිකව පොහොසත් නොවීමත් නිසා මෙසේ පිළිගැනීමට සිදුවේ.

දැනට පවත්නා කරුණු අනුව ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වීමට යෝග්‍යතම අවස්ථාව ජ්‍යෙෂ්ඨ ප්‍රවේශය නමින් හැඳින්වෙන අවස්ථාවයි. අවුරුදු සතරක ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වීමකින් ඉංග්‍රීසි පොත පත කියවා නවීන ලෝකය පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් දැනුමක් ලබාගැනීමට සිසුන් සමත්වනවා ඇත යනු මගේ හැඟීමයි.

අපේ ශිෂ්‍යයන්ට කුමන දේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කිරීමේ ශක්තිය තිබිය යුතුද කුමන දේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කිරීමට අවශ්‍ය නොවන්නේද යන ප්‍රශ්න මෙහිලා පරීක්ෂමින් විමසිය යුතුය. ඉංග්‍රීසි පොත පත කියවා තේරුම් ගැනීමේ ශක්තිය ඔවුනට තිබිය යුතුය. එසේම ඉංග්‍රීසි කථාවට ඇහුම්කන් දී තේරුම් ගැනීමේ ශක්තියක්ද ඔවුනට තිබිය යුතුයි. මේ කරුණු දෙකම ඉංග්‍රීසි භාෂාව ලිවීම හා කථා කිරීම යන කරුණු දෙකටම වඩා පහසුය. අන්තිමට සඳහන් කළ කරුණු දෙක අවශ්‍ය වනුයේ තානාපතිවරුන්ටය. තානාපතිවරුන්ට ඒ සම්බන්ධයෙන් විශේෂ පුහුණුවක් ලබාගත යුතු නිසා පාඨශාලා ඔවුන් ගැන කරදර විය යුතු නොවේ.

අධ්‍යාපන මාධ්‍යමය

ඉගැන්වීම කුමන ඛසකින් කළ යුතුද? එය භාෂාවක ඇති වැදගත්කම හෝ වටිනාකම අනුව තීරණය විය යුතු නොවේ. ඉංග්‍රීසිය මාධ්‍යමය වශයෙන් යෙදීමෙන් වන අනිෂ්ට ඵල මෙසේ දැක්වෙයි.

"විත්තයටත් විමර්ශනයටත් සැලකිල්ල දක්වනවා වෙනුවට අප වගා පොත් කිරීම සඳහා වැඩි සැලකිල්ල යෙදෙව්වෙමු. තත්වාවබෝධය හා යථාර්ථය පසකට දමා අපි වචන පමණක් හැඳුරුවෙමු. නිවහල්ව සිටීමේ ශක්තිය මොටවීමත් ස්වභාවික සාහිත්‍යයේ දියුණුව ඇණහිටීමත් මෙයින් වූ විපාකයෝය. අප සැලකිල්ලෙන්ව හැඳුරු භාෂාව පුෂ්ටිමත් කරගත නොහැකි වූවා සේම අපිද දුබල වී සිටිමු." (1949) යේ විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව)

එහෙයින් ළදරුවාගේ ජීවිතයට හා පරිසරයට ඉතා කිට්ටු ශ්‍රෝති සම්බන්ධයක් ඇති ස්වභාවික අධ්‍යාපන මාධ්‍යමය විය යුතුය.

පොදු අධ්‍යාපනය

ආරම්භයේදී ම මා සඳහන් කළ කරුණු දෙකෙහි නිෂ්චලත්වය ප්‍රමුඛතා සමහරු ඉංග්‍රීසි භාෂාව පොදු අධ්‍යාපනයේ අංශයක් වන නිසාත් මුල් අවදියේදීම ඉංග්‍රීසියෙන් ඉගැන්වීම යුක්ති යුක්ත බව පෙන්වීමට තැත් කරත්.

පොදු අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය "කෙනෙකුගේ ජීවිතයේ විවිධ අත්දැකීම් හා ඔහුගේ පරිසරයෙහි අදහස හා වැදගත්කම දැකීමේ කවුළු සෑම පැත්තෙන්ම විවෘත කොට තැබීම නම්" ජ්‍යෙෂ්ඨ ප්‍රවේශයේ සිට ඉහළට ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වීමට අප කරන යෝජනාවෙන් ඉටුවන්නේත් මේ ලිපියේ ආරම්භයේදීම සඳහන් කළ තුන්වන කරුණෙන් ඉටුවන්නේත් එකම ප්‍රතිඵලයක් බව ඉදුරාම පළකළ හැක.

ජාත්‍යන්තරවාදය

මෙරට බොහෝදෙනා තුළ පවත්නේ ව්‍යාජ ජාත්‍යන්තර හැඟීමකි. නියම ජාත්‍යන්තර හැඟීම වූකලී අනු ක්‍රමයෙන් දියුණු වන්නකි. පළමුවෙන් තමා උපන් ප්‍රදේශයටද ඉන්පසු සිය ජාතීන්ගේ භූමියටද අවසානයේදී සමස්ත ලෝකයටද ඇල්ම කිරීම එහි නියම පිළිවෙල වේ. එබැවින් පොදු අධ්‍යාපනය හෝ ජාත්‍යන්තර හැඟීම් දියුණු කිරීමට අත්‍යවශ්‍යක වනුයේ ස්වභාවිකවයි. ස්වභාවික සම්බන්ධ විවිධ නීති රීති හා ප්‍රයෝගයන් සම්පූර්ණයෙන් අවබෝධ කරගත් පසුවයි ශිෂ්‍යයෙකු ද්විතීය භාෂාවක් ඉගෙනීමට සුදුස්සෙකු වනුයේ.

භාෂා පෙරළිය

1953 සිට ද්විතීය අධ්‍යාපනය අනුක්‍රමයෙන් ඉංග්‍රීසි බසින් සිය බසට පෙරළිය යුතුය යන අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාගේ නිවේදනය වූකලී 1945 දී බිහිවූ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවේ යෙදවීමකි. 1945 දී ඉංග්‍රීසි ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල ඉගැන්වීම ස්වභාවිකව පෙරළා ගත යුතු බවට නියෝගයක් පනවන ලදී. 1947 දෙසැම්බර් මස 12 වෙනි දින ප්‍රසිද්ධ කරන ලද නො. 9809 දරණ ආණ්ඩුවේ ගැසට් පත්‍රයේ ගුරුවරුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් පිළිබඳ නීතිරීති ඇතුළත් විය. නො. 6 (ඒ) දරණ නීතිය අනුව දස වර්ෂයක් සේවයෙහි යෙදුණ සිංහලෙන් හෝ දෙමළෙන් ඉගැන්වීම නොකළ හැකි ගුරුවරුන්ට සිය වෘත්තීය නැතිවීමේ පාඩුවට වන්දි ඇතුළු සේවයෙන් විශ්‍රාම ගැනීමට ඉඩකඩ සැලසෙයි. අප මේ භාෂා වෙනස ලබන වර්ෂයේදී සවන පංතියේ ඇතිකිරීමට සූදානම්ව

සිටිමු. මේ සඳහා පළපුරුදු ගුරුවරු මෙහි සිටිත්. එසේම අවශ්‍ය පාඩම් ද තිබේ. මේ සම්බන්ධව කිසිම සැකයක් අප තුළ නැත. ස්වභාවිකව නිමිවිය යුතු නියම තැන දීමට පියවරක් තබන්නට සූදානම් වන හෙයින් අපි මේ වෙනස සාදරයෙන් පිළිගනිමු. සුදුසු ගුරුවරුන් සොයා ගැනීමේ දුෂ්කරත්වය අප මඟහරවා ගන්නේ මෙහි පුරප්පාඩුවක් ඇතිවූ විට අවශ්‍ය විෂය පමණක් නොව ස්වභාවික සම්බන්ධවද විශේෂ දැනීමක් ඇති ගුරුවරුන් පත්කර ගැනීමෙනි.

පාඩම් පොත්

විද්‍යාව සම්බන්ධව ප්‍රමාණවත් පාඩම් පොත් මාලාවක් නැති බව පිළිගත යුතු සත්‍යයකි. මේ පොත පත සුලබ කිරීම සඳහා උනන්දුව ඇතිවන්නේ ඒ සම්බන්ධ උවමනාව ඇතිවූ විට පමණකි. දැන් ඒ උවමනාව ඇතිවී තිබෙන හෙයින් අවශ්‍ය පොත පත ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහළවනු ඇත. විද්‍යාව හා අනික් කරුණු සම්බන්ධව ඇති හොඳ පාඩම් පොත් වශයෙන් සැලකිය යුත්තේ කෘතහස්ත ගුරුවරුන් අතින් ලියවුණ පොත් මිස ඒ ඒ විෂයයන් සම්බන්ධව කිසිම අවබෝධයක් නැති පරිවර්තකයින් අතින් සම්පාදනය වුණු පොත පත නොවේ. 6 වෙනි ප්‍රමාණයට සාමාන්‍ය විද්‍යාව ඉගැන්වීම උගැන්වීමෙහි ලා නියම කළ පොත පත දැනට නොමැතිවට කමක් නැත. මෙම කාර්යය ස්වභාවිකවම මෙන්ම සාමාන්‍ය විද්‍යාවෙහිද හසල දැනීමක් ඇති ගුරුවරයෙකුට භාරදීමට මම කල්පනා කරමි. මෙසේ ඔහු විසින් පංතියට දෙන පාඩම් මාලාවන්ගෙන් අවසානයේදී නිරායාසයෙන්ම පාඩම් පොතක් සකස් කළ හැක. මෙහිදී අපට ශාස්ත්‍රීය වචනවලින් හිරිහැරයක් නොවන්නේය. සමහර අවස්ථාවලදී භාවිතයේ පවත්නා ස්වභාවික වචනද අනික් අවස්ථාවල දී ඉංග්‍රීසි වචනද යොදන්නෙමු. විද්‍යාත්මක වචන ජාත්‍යන්තර වචන වන නිසා ඉංග්‍රීසි ව්‍යවහාර වචන යෙදීම ප්‍රඥා ගෝචරය. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙහි ඇති සියලුම විද්‍යාත්මක වචනවලට ස්වභාවික වචන නිපදවන්නට යෑම මෝඩකමකි. 1949 විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව විද්‍යාත්මක ඉංග්‍රීසි වචන ස්වභාවිකවම භාවිතයට ගත යුතු යයි තීරණය කළේය. මෙහිදී අපට අවශ්‍ය වනුයේ ගුරුවරයා ස්වකීය ශිෂ්‍යයන්ට ස්වභාවිකවම කථාකිරීමද ශිෂ්‍යයන් ගුරුවරයාට ස්වභාවිකවම කථා කිරීමද වේ.

ස්වභාවික මාධ්‍යමය ක්‍රියාවේ යෙදවීමෙන් ජාතීන් වෙන්වන බව කීම අමුලික බොරුවකි. ඉංග්‍රීසි භාෂාව සිංහල හා දෙමළ දෙවර්ගය අතර සමගිය ඇති කරන බැම්මක් හැටියට කිසිම දිනක ගණන් ගත

නොහැක. මේ දෙවර්ගය අතර සම්බන්ධය ඇතිකිරීමේ ඉතාම නොඳු මාර්ගය නම් සෑම සිංහල ළමයෙකුට දෙමළ ගැන සාමාන්‍ය දැනීමක් ද සෑම දෙමළ ළමයෙකුට සිංහල ගැන සාමාන්‍ය දැනීමක්ද ලබාදීමයි. මෙය අප අධ්‍යාපන ප්‍රණාලියේ අවශ්‍යම අංගයක් විය යුතුය. මේ ක්‍රමය අනුගමනය කිරීමෙන් සිංහල හා දෙමළ ජනතාව අතර හොඳ බැඳීමක් පමණක් නොව ඔවුනොවුන් සම්බන්ධව හොඳ අවබෝධයකුත් ගෞරවයකුත් ඇතිවන්නේය. මේ භාෂාද්වය පිළිබඳ සාමාන්‍ය දැනීමක් ඇති කරගැනීමට තුන් අවුරුද්දක ඉගෙනීමක් අවශ්‍යය. එනම් 6 වන පංතියේ සිට 8 වන පංතිය දක්වා ඒ භාෂා ඉගැන්විය යුතුය. ආනන්ද විද්‍යාලයේ සිංහල ළමයින්ට දෙමළ භාෂාව 6,7,8 වන පංතිවල උගන්වනු ලැබේ. මෙය මව් පිය ශිෂ්‍ය දෙපක්‍ෂයම සතුටින් පිළිගත්තෝය.

කොළඹ ඇතැම් උසස් විද්‍යාලවල සිංහල ළමයින්ට හා දෙමළ ළමයින්ට වෙන් වෙන්ව සිංහල හා දෙමළ පංති පවත්වාගෙනයාම ජාතීන්ද ඇවිස්සීමක් නැතහොත් ජාතීන් ඇත්තර තැබීමක් සිදුවන බව කියනු ලැබේ. දකුණු අප්‍රිකාවේ ද්විභාෂා ප්‍රශ්නය (ඉංග්‍රීසි හා අප්‍රිකන් භාෂා) පිළිබඳ විධිමත් පර්යේෂණයක් කළ මහාචාර්ය ඊ.ජී. මැල්හර්ඩ් මේ විරුද්ධත්වයට හොඳ පිළිතුරක් සපයයි. අධ්‍යාපනය ශිෂ්‍යයන්ගේ මාතෘ භාෂාවෙන් දිය යුතුය යන මූලික ධර්මය ඔහු තහවුරු කරයි. ඔහු එක භාෂාවකින් පමණක් උගන්වන පාඨමාලා වෙන් වෙන්ව භාෂා දෙකකින් උගන්වන පාඨමාලා සමඟ සංසන්දනය කරයි. එක භාෂාවකින් උගන්වන පාඨමාලා යන්නෙන් ඉංග්‍රීසි ළමයින්ට ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් අප්‍රිකන් ළමයින්ට අප්‍රිකන් භාෂාවෙන් උගන්වන පාඨමාලා අදහස් වේ. වෙන් වෙන්ව භාෂා දෙකකින් උගන්වන පාඨමාලා යන්නෙන් එක් පාසලේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කථා කරන ළමයින්ට ඉංග්‍රීසියෙන් අප්‍රිකන්ස් භාෂාව කථා කරන ළමයින්ට අප්‍රිකන්ස් භාෂාවෙන් වෙන් වෙන්ව උගන්වන පාඨමාලාවන්ය. එක්වරම භාෂා දෙකකින් වෙන් වෙන්ව උගන්වන පාසල්වලට එක් භාෂාවකින් පමණක් උගන්වන පාසල්වලට වඩා සමාජය හා අධ්‍යාපනය අතින් වැඩි වාසියක් සිදුවන බව මහාචාර්ය බෙල් පර්ඩ් අදහස් කරයි. "මේ වාසිය සිදුවන්නේ දෙපක්‍ෂයේ සංස්කෘතියන් පාඨමාලාවේ වාතාවරණය පරිපෝෂිත වන හෙයිනි. කුඩා අවධියේ පටන් එකට ක්‍රීඩා කිරීමෙන් හා වැඩ කිරීමෙන් අප්‍රිකන්ස් ළමෝ හා ඉංග්‍රීසි භාෂාව කථා කරන ළමෝ වැඩිහිටියන් මෙන් එකට වැඩ කිරීමේ පුරුද්ද ලාබාල අවදියේදීම ලබාගනිත්. අනික් භාෂාව කථා කරනු ඇසීමෙන්ද පාඨමාලාවේදී කරනු ලබන භාෂා සම්බන්ධ තරමක අභ්‍යාසවලින්ද ඔවුනොවුන්ගේ චරිත-සංස්කෘතිය හා සමාජ

සැලැස්ම යන මේ කරුණු ගැන මනා අවබෝධයක් ලබාගැනීමේ ඉඩ ප්‍රස්ථාව එක භාෂාවක් පමණක් ඉගැන්වෙන පාසල්වල ශිෂ්‍යයින්ට වඩා මේ ශිෂ්‍යයන්ට ලැබේ."

මහාචාර්ය ටී.පී. හාර්ගෝස් මේ සම්බන්ධයෙන් මෙසේ ලියයි. "ඒ කෙසේ වුවද වැඩියක් රඳා පවත්නේ විද්‍යාලයාධිපතියාගේත් විද්‍යාලයේත් වැඩ පිළිවෙල උඩය. නියම ප්‍රතිපත්තියක් අනුව එකම පාසලේ අංග දෙකක් පැවැත්වීමෙන් එක මාධ්‍යයකින් (බසකින්) ඉගැන්වීම කෙරෙන පාඨශාලාවල පවත්නා අමනෝඥ ගතිය තුරන් කළ හැකි බව පරීක්ෂණ හෙළිකර තිබේ."

තව වචනයකින් කියතොත් මහාචාර්ය මැල්හර්ඩ්ගේ මතය අනුව අලුත් අධ්‍යාපන පනත යටතේ වෙන් වෙන්ව ස්වභාෂාවන්ගෙන් ඉගැන්වීම කෙරෙන සැලකිය හැකි රාජකීය විද්‍යාලය වැනි විද්‍යාලයකින් එක භාෂාවකින් පමණක් ඉගැන්වෙන විද්‍යාලයකට වඩා සමාජය හා අධ්‍යාපනය අතින් සෙතක් සිදුවේ.

ගුරුවරු

ස්වභාෂාවන්ගෙන් විද්‍යාව ඉගැන්වීම සඳහා පාසල්වලට බඳවාගැනීමට සෑහෙන ගුරු පිරිසක් ලක්දිව සිටින බව මම විශ්වාස කරමි. එබඳු ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව දෙගුණ තෙගුණ කිරීම පිණිස විශ්ව විද්‍යාලය මගින් අතිරේක දේශන පංතියක් ඇරඹිය යුතුය. මේ කාර්යයෙහිදී ස්වභාෂාව දත් කටිකාචාර්යවරයන්ගේ උපකාරය ලබාගත හැක. ඒ හැරත් අනුසාස විද්‍යාලයේ පුහුණුව ලබන්නන්ට ස්වභාෂාවන් මගින් ඉගැන්වීමට හැකිවන පරිදි එහි ඉගැන්වීමේ ක්‍රමය වෙනස් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිය යුතුය.

එසේම ස්වභාෂාව අධ්‍යාපන මාධ්‍යමය වශයෙන් සම්පූර්ණයෙන් යෙදීමට නම් මෙතැන් සිට අවුරුදු පහකින් පෙන්නුම් විභාගය හා ආණ්ඩුවේ ලිපිකාර පරීක්ෂණයන් ස්වභාෂාවන්ගෙන් පමණක් පවත්වන බව පැහැදිලිවම කියා සිටිය යුතුය. මෙතැන් සිට අවුරුදු සතකින් විශ්ව විද්‍යාල මූලික උපාධි පරීක්ෂණය ස්වභාෂාවන්ගෙන් අවුරුදු පහකින් සිවිල් සේවය පිළිබඳ පරීක්ෂණය ඉංග්‍රීසියෙන් හා ස්වභාෂාවන්ගෙන් අවුරුදු දෙකකින් ස්වභාෂාවන්ගෙන් පමණක් පවත්වන බව කලින්ම දැනුම්දිය යුතුය.

ලබන වර්ෂයේ පටන් ස්වභාෂා මාධ්‍යමය යොදාගන්නට තිබෙන ද්විතීය පාසල්වලට වැඩි වශයෙන් ගුරුවරුන් බලාපොරොත්තු විය

යුත්තේ විශ්ව විද්‍යාලයෙහි. එබැවින් විශ්ව විද්‍යාලය කල් ඇතිවම රජුල් චාරිතාවෙන් ඉදිරිපත් කළ යෝජනා අනුගමනය කර මූලික උපාධි පරීක්ෂණයේදී හා හැම අංශයකම උපාධි පරීක්ෂණයේදීත් ස්වභාෂාව අනිවාර්ය කිරීම මැනවැයි හැඟේ.

අධ්‍යාපන ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක මණ්ඩලය

පාඩම් පොත් ලබාදීමේ දුෂ්කරතාවය මඟහරවා ගත යුත්තේ අධ්‍යාපන ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක මණ්ඩලය මගිනි. එම මණ්ඩලය වෙත නීතියෙන් පැවරී තිබෙන එක් කාර්යයක් නම් ලංකාවේ අධ්‍යාපනයට මහෝපකාරී වන පොත් පත් පිළියෙල කොට ප්‍රකාශයට පත්කිරීමයි. මේ කාර්යය සඳහා අනුබලයක්-සානුකම්පාවක් ස්වදේශ මමත්වයක් මෙම මණ්ඩලය සතුව තිබිය යුතුය. දැනට එමගින් කෙරී තිබෙන සේවය බලාපොරොත්තු කඩවීම පමණක් බව කණගාටුවෙන් කිය යුතුය. මෙම මණ්ඩලය ක්‍රියාවේ යොදවනු ලබන බලතලවලින් ග්‍රන්ථ නිෂ්පාදනය පහසුවනවා වෙනුවට උසස් බලාපොරොත්තු ඇති ලේඛකයන් බියවැද්දෙන බව පෙනේ. සුදුසු ලේඛකයන්ට විශේෂයෙන්ම සුදුසු පාඩම් පොත් නිෂ්පාදනය කළ හැකි කෘතහස්ත ආචාර්යවරුන්ට හැම උපකාරයක්ම ලබාදෙන සේ ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශ මණ්ඩලය සංශෝධනය කළ යුතු යයි මම කියමි.

විශ්ව විද්‍යාලය

ලබන වර්ෂයේ සිට සවන පංතියේ සිට අධ්‍යාපනය ස්වභාෂාවන්ගෙන් ලබන ශිෂ්‍යයන් මෙතැන් සිට අවුරුදු සතරකින් විශ්ව විද්‍යාලයට ප්‍රවේශ වූ විට ඔවුන් කන්දිය යුතු සමහර දේශනයන් ස්වභාෂාවන්ගෙන් වීම වරදක් නොවේ. කලක් යනතෙක්ම විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යමය අස්කළ නොහැක. අන් රටින් පැමිණෙන විශිෂ්ට විද්වතුන්ගේ දේශනයන් මෙන්ම සමහර ගැඹුරු විෂයයන් සම්බන්ධ දේශනයන් ඉංග්‍රීසි බසින් කරගෙන යන්නට සිදුවන්නේය. එසේ වුවද ස්වභාෂාවන්ගෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ ශිෂ්‍යයන්ට ඔවුන් තුන්වන පංතියේ සිට ඉංග්‍රීසි ද්විතීය අනිවාර්ය විෂයයක් වශයෙන් ඉගෙනීම ලැබූ නිසා එම දේශනයන් තේරුම්ගත හැකිය. ප්‍රාථමික අවස්ථාව හුදෙක් භාෂාවේ ප්‍රයෝගයන් හැදෑරීම සඳහා කැපවිය යුතුය. ද්විතීය භාෂාව ඉගැන්වීම ආරම්භ කළ යුතු හොඳම අවස්ථාව සවන පංතියේදීය. සාමාන්‍යයෙන් දෙවන ස්වභාෂාව සවන පංතියේදීත් ඉංග්‍රීසිය පෙන්නුම් ප්‍රවේශ පංතියේදීත් පටන්ගත යුතුය.

විශ්ව විද්‍යාලයේ කටිකාවාරියවරුන්ට ස්වභාෂාවන්ගෙන් සිය දේශනයන් පැවැත්වීමේ පුරුද්ද ලබාගැනීමට ස්වභාෂාවන්ගෙන් අධ්‍යාපන විෂයයන් සම්බන්ධ අතිරේක කටා පෙළක් පවත්වාගෙන යෑම ප්‍රඥාප්තවර දෙයකි.

ලංකාවේ පැවැත්වෙන ලන්ඩන් විශ්ව විද්‍යාල උපාධි පරීක්ෂණවල දක්නා ලැබෙන විදේශීය උග්‍රත්ව රාජ්‍ය භාෂා වැඩ පිළිවෙල සාර්ථකව ක්‍රියාවේ යෙදවීමට ඇති තවත් එක් බාධකයකි. සෑම අවුරුද්දකදීම ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ මූලික උපාධි පරීක්ෂණයට පෙනී සිටින අයදුම්කරුවන්ගෙන් සතරෙන් කොටසක්වත් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් කරගනු නොලැබේ. සෙස්සන්ගෙන් සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලැබීමට සුදුස්සෝ වෙත්. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අවුරුද්දක් පාසාම සෑහෙන පහසුකම් නොමැති වුවද අධ්‍යේයයට පත්නොවී ලන්ඩන් උපාධිවලින් සමර්ථවීමට විශාල සංඛ්‍යාවක් මහත් ප්‍රයත්න දරත්. ලන්ඩන් විශ්ව විද්‍යාලයේ පරීක්ෂණවලට සූදානම් කරවීමේ පැරණි සිරිත අත්හැර ඒ වෙනුවට විශ්ව විද්‍යාලය බිහිකළ 1942 විශ්ව විද්‍යාල ගණන සම්බන්ධව කෙරුණු විවාදයේදීම මේ ශිෂ්‍යයන්ගේ ඉරණම රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ සානුකම්පිත සැලකිල්ල යොමුවිය. එහෙත් මෙම ශිෂ්‍යයන්ට උපකාරවීම සඳහා මෙතෙක් කිසිවක් කෙරී නැත. ලන්ඩන් පරීක්ෂණ තවත් පවත්වාගෙන යාමෙන් පෙනෙන්නේ විදේශීය උග්‍රත්ව නිසා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ අවඥාවට ලක්වූ පැරණි ක්‍රමය තවත් අනුගමනය කිරීම බව අමතක නොකළ යුතුය.

එබැවින් ලන්ඩන් උපාධි පරීක්ෂණ පවත්වාගෙන යෑම වෙනුවට දැනට පවත්නා අප විශ්ව විද්‍යාලයට ඒකාබද්ධ වූ ශාඛා විශ්ව විද්‍යාලයක් හෝ එහි බාහිර පරීක්ෂණ අංශයක් වහාම ආරම්භ කළ යුතුය. ලංකාව අතික් දියුණු රටවල් හා සසඳා බලන කල ලංකාවේ ජනගහනයට සරිලන ප්‍රමාණවත් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය පිරිසක් මෙහි නැත. එබැවින් ශාඛා විශ්ව විද්‍යාලයක අවශ්‍යකම අපට වඩාමත්ම දැනෙන්නේය.

1952.09.11

උගන්වන්නට ඉංග්‍රීසිම වුවමනාද

උසස් විද්‍යාලවලට පොත් සහ ගුරුවරු නිශය යන කීමට පිළිතුරු

නොබෝදා පැවැත්වූ තෑගි බෙදාදීමේ උත්සවයකදී අතිගරු ආචාර්ය එඩ්මන්ඩ් පීරිස් හලාවත බිෂොප්තුමා විසින් ඉංග්‍රීසියෙන් කරන ඉගැන්වීම ස්වභාෂාවට මාරු කිරීම "මත්තට සිදුවන දේ දැකීමක්" පමණ යයි ප්‍රකාශ කළ බව වාර්තා වී තිබේ. "මේ මාරුකිරීම සඳහා අපට උවමනා තරම් සුදුසු සිංහල පොත් නැතිවීම නිසා මෙය නොකළ හැකිය" යි එතුමා කියයි.

ලංකාවේ අධ්‍යාපනය සඳහා වටිනා පොත් ප්‍රසිද්ධ කිරීමට කටයුතු සැලසීම පිණිස අධ්‍යාපන පොත් ප්‍රසිද්ධ කිරීමේ මණ්ඩලය සඳහා රුපියල් දසලක්ෂයක් යෝජනා කොට විසින් භාගයක්වත් ඒ සඳහා වියදම් කළ යුතු යැයි නියම වශයෙන් කියා ඇතත්, මේ මණ්ඩලය මේ කාරණය සඳහා ඒ විශාල මුදලින් සතයක්වත් වියදම් කළ බවක් මෑතක් වනතුරු දැනගන්නට නොලැබිණි.

සමහරු පාඨශාලා පොත් නැතිවීම ගැන ජයනාද පතුරුවති. මොවුහු ඉගැන්වීම ස්වභාෂාවට මාරුකිරීම ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම විරුද්ධය. ඇමතිතුමා ගේ මේ අදහස මුදුන් පමුණුවා ගැනීම අවිනිශ්චිත වශයෙන් කල්දැමිය යුතු යයි ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටීමට නිදහසට කරුණක් වශයෙන් මොවුහු පොත් නැතිකම ගෙනහැර දක්වති.

වාසනාවකට මෙන් හොඳ පාසල් පොත් ගණනක් ප්‍රසිද්ධ කරමින් බලවත් බාධා මධ්‍යයෙහි ජාති හිතෛෂී උගත්තු අපට පිහිටවීම සඳහා ඉදිරිපත් වී සිටිති. දැන් කොතැනින්ම ලබා ගතහැකි මේ පොත්වල සංඛ්‍යාව අපේ ප්‍රීතියත් සමඟම වැඩිවේ. හවැනි පංතියේ ඉගැන්වීම පටන්ගැනීම සඳහා මේ මොහොතේ අපට උවමනා තරම් පාසල් පොත් තිබේ. ලබන අවුරුද්දේ සිට අපි ඒවා පාවිච්චි කරන්නෙමු. දැන් පොත්

වුවමනාව තදින් ඇතිවී තිබෙන නිසා තව තවත් පොත් වෙළඳ සැල්වලට ගලා වනවා ඇත.

ආචාර්ය පීරිස් බ්‍රිෂෝප්තුමා අපට කියන්නේ, හවැනි පංතියේ සිට ඉහළට ඉගැන්වීමට ස්වභාෂා ගුරුවරුන් දක්ෂ නොවන බවත්, ඉංග්‍රීසි පුහුණුව ලත් ගුරුවරුන් මෙන්ම උසස් සහතික ලත් ගුරුවරුන් වැඩි දෙනෙකුන්ද මේ පංතිවලට ස්වභාෂාවෙන් ඉගැන්වීමට තරම් ජාතික භාෂා ප්‍රමාණවත් ලෙස නොදන්නා බවත්, ඉංග්‍රීසි විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් බලවත් ලෙස දන්වා සිටින බවයි.

මගේ අත්දැකීම් මෙයට වඩා වෙනස්ය. සිය වැඩවල ඉතා දක්ෂ වූ ස්වභාෂා ගුරුවරුන් මට කොතෙකුත් හමුවී තිබේ. එසේම මගේ විද්‍යාලයේ ඉංග්‍රීසි පුහුණුව ලත් ගුරුවරුන් මෙන්ම උපාධිධාරීන්ද ලබන වර්ෂයේ පටන් හවැනි පංතියට ස්වභාෂාවෙන් ඉගැන්වීමට සිය කැමැත්තෙන්ම සතුව පවසා තිබේ.

මගේ විද්‍යාලයේ ඉංග්‍රීසියෙන් පුහුණුව ලත් ගුරුවරු තමන් පුහුණුව ලැබුවේ ඉංග්‍රීසියෙන් වුවත් හවැනි පංතියට සියබසින් ඉගැන්වීමට දක්ෂය. ඊට හේතුව ඔවුන් මවුබස හොඳින් දැනසිටීමය. මේ බස්-පෙරළිය යටතේ සියබසින් ඉගැන්වීමට යාමෙන්, හවැනි පංතිය පහත් ගුරුවරුන්ගේ අතට වැටේයයි සිතීම හා සිතවීම තලයේ පැනෙහි කිමුලන් දැකීමක් වන්න. මේ කාලයේ සියබස පහත් මිනිසුන් අතර පවතින භාෂාවක්ය කියා අපේ විශේෂ බලතල ලත් අය වී ගැන උනන්දුවක් නොදක්වති.

මා නිර්භයව කියන්නේ පාසල්වල ප්‍රධානයන් හෝ අධ්‍යක්ෂවරුන් ස්වභාෂාවෙන් හවැනි පංතියට උගන්වන්නට දක්ෂ, හොඳ ගුරුවරුන් ලබාගැනීමට උනන්දුවක් දැක්වුවහොත් ඔවුන්ට වඩා ගුරුවරු ලබාගත හැකි බවයි. 'යමක් පිළිබඳ කැමැත්තක් ඇත්නම් එය සාදාගැනීමේ මාර්ගයක්ද තිබේ.' යන්න වෙන තැන්වලදී මෙන්ම මෙහිදීත් පාවිච්චි කළහැකි කියමනකි.

කවදාවත් පාසලේදී මවුබසින් ඉගෙන නොගත් අපේ සමහර ප්‍රසිද්ධ ජන නායකයෝ අද ස්වභාවෙහි දක්ෂ කටීකයන් වී සිටිති. එයට හේතුව ඔවුන් මේ අලුත් ක්‍රමයට හැඩගැසීම සඳහා බලවත් මහන්සියක් දරා තිබීමයි. පාසලේදී ස්වභාෂාව නූගත් ගුරුවරුන්ගෙන්මය අප වඩාම ජාත්‍යන්තරයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ.

ඒ නමුත් පාසල් පොත් සහ ගුරුවරුන් ප්‍රමාණවත් නොවන නිසා මේ භාෂා මාරුව ඇත්ත වශයෙන්ම නොකළහැකි යයි ආචාර්ය

බ්‍රිෂෝප්තුමා කල්පනා කරයි. ඒ නිසා ඉංග්‍රීසි පාසල්වල කාර්යක්ෂමතාවය අප ඉදිරියේ නළචමින් පවසන විතුමා ඉංග්‍රීසි පාසල් හොඳ ගුරුවරුන්ගෙන් හා උපකරණවලින් යුක්ත නිසා ඒවා පිළිබඳ බලවත් කැමැත්තක් තිබෙන බවද පවසයි.

ඇත්ත වශයෙන් මේ ප්‍රශ්නයට අදාළ වූ කාරණය කවර භාෂාවක් මගින් ඉගැන්විය යුතුද යනු විනා ඉංග්‍රීසි පාසල්වල දක්ෂතාවය නොවේ.

තමන් ගත් මග නිවැරදියයි පෙන්වීමට විතුමා අපට මතක් කරන්නේ අපේ "ජනනායකයන්ද දේශපාලනඥයන්ද, නීතීඥයන් මෙන්ම උගතුන්ද" ඉංග්‍රීසි පාසල්වලින් බිහිවූ බවයි.

එහෙත් අපේ මීට කලින් හිටි අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා නොබෝ දා ඇසූ ප්‍රශ්නයක් නම් මෙසේ ය. "අවුරුදු 135 ක් තිස්සේ අප රට පැවති ඉංග්‍රීසියෙන් අපට පළමුවැනි පංතියේ විද්‍යාඥයකු හෝ දසවැනි පංතියේ කවියකු හෝ සවැනි පංතියේ නවකටාකරුවෙකු හෝ ඇති කරගන්නට හැකිවිද?"

එසේම පසුගියදා අපේ වැඩබලන අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කළේ, දැවැද්ද ලැබීම අප විද්‍යාඥයන්ගේ පර්යේෂණ කටයුතු නැවැත්වීමට අදෝනාවක් වන බවයි. මේ වනාහි අපේ ඉංග්‍රීසි බසින් උගන්වන පාසල්වල ප්‍රතිඵල පිළිබඳව කෙරුණ ඇත්ත වශයෙන්ම කණගාටුදායක විවරණයකි.

කෙසේ හෝ ඉංග්‍රීසි බසින් ඉගැන්වීම නිසා අප රටේ සමහර හොඳ මිනිසුන් ඇතිවුවත්, ඔවුන් හොඳ මිනිසුන් වූයේ ඒ ඉංග්‍රීසි බසින්ම ඉගැන්වීම නිසා නොව බාහිර කරුණු අනුවය. විදේශීය භාෂාවකින් උගන්වන පාඨශාලා "පස්වැනි හමුදාව" පුහුණු කරන තැනක් යයි දැනගත්, ජාතීන් ගොඩනැඟූ අන්‍ය විරයන් මෙන්ම මහත්මා ගාන්ධිතුමා ද තදින් ම කියා සිටියේ භාරත මාතාවගේ නිදහස සඳහා මෙහෙයවන ජාතික අරගලයේ අත්‍යවශ්‍ය අංශයක් වශයෙන් වඩා පාසල් වර්ජනය කිරීමටය.

මේ වර්ජන ව්‍යාපාරය ඉතා උසස් වශයෙන් ගෙනයද්දී, එක්තරා වයසක මහතෙක් ගාන්ධිතුමාගෙන් විශාල රැස්වීමකදී ප්‍රශ්නයක් ඇසුවේය. ඔහු ඇසුවේ, ඇත්ත වශයෙන්ම නිදහස පිළිබඳ ගෙනයන ඒ මුළු ව්‍යාපාරයම ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ප්‍රතිඵලයක්ව තිබියදීත් ගාන්ධිතුමාට කුමන කරුණක් නිසා වඩා වූ අධ්‍යාපන ආයතන වර්ජනය කිරීමට උවමනා කළේද? යන්නය.

"ලෝකාමාන්‍ය තිලක් සහ ගාන්ධිතුමා වැනි දක්ෂ මිනිසුන් ඇත්ත වශයෙන් ඉන්දියාවේ පහළ වූයේ එබඳු වූ ඉංග්‍රීසි අධිපත්‍යයක් නිසා නොවේදැයි" ඔහු තවදුරටත් ඇසුවේය.

අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ඉංග්‍රීසි අධිපත්‍ය ක්‍රමය පවතිද්දීත් ලෝකාමාන්‍ය තිලක් වැනි එකම දක්ෂ පුරුෂයකු පමණක් ඇතිවීම වැදගත් දෙයක් නොවේදැයි අසමින් ගාන්ධිතුමා ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන්නේය. මේ කාරණය ගැන සලකා බැලුවොත් තම ඉතිහාසයෙහි සඳහන්වන මහා පුරුෂයන්ගේ දක්ෂතම අනුව කවර කාරණයකින්වත් ලෝකාමාන්‍ය තිලක් සමකරන්නට බැරි බව පෙනේ යයි ගාන්ධිතුමා වැඩිදුරටත් ප්‍රකාශ කළේය. අප වැඩිදුර නොදන්නා මහා ඝෘෂිවරුන් ගැන සලකා බලන විටද, බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය යටතේ පහළ වූ කිසිම පුරුෂයකු ඔහුගේ දක්ෂතම අනුව ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ සහ ශංඛරාචාර්යයන් වැනි මහා යෝධයින්ට හෝ බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය මේ රටේ ඇතිවන්නට ටික කලකට පෙර ජීවත් වූ "තුල්සිදාස" සහ "කධිර්දාස" වන්නවුන්ට සමකළ හැකි යයි කිවහැකිද? විදේශීය භාෂාවකින් ඉගැන්වීමෙන් ලෝකාමාන්‍ය තිලක්ට මුණපාන්නට සිදුවූ සීමාසහිතභාවය සහ බර නොවුවා නම් ඇත්ත වශයෙන් මීට වඩා මහා පුරුෂයෙකු වන්නට ඔහුට ඉඩ නොතිබුණේ යයි කාට නම් කිවහැකිද? ඒ නිසා ගාන්ධිතුමාගේ අදහස වූයේ ඉන්දියා ජනයා ඉංග්‍රීසි අධිපත්‍යය ලැබීමෙන් යම්කිසි දක්ෂභාවයක් පෙන්වුවා නම් එය ඒ ඉංග්‍රීසි අධිපත්‍යය නිසා සිදුවූවක් නොව එයට පිටස්තර කරුණු නිසා සිදුවූ බවය.

ආචාර්ය පීරිස් ඩිෂොප්තුමා ගේ තර්කවලට පෙන්නු හේතුවල වරදක් තිබේ. එතුමා සවැනි පංතියේ පොත් සහ ගුරුවරුන් ගැන අවසානයේදී සඳහන් කළ නමුත් අධිපත්‍යයේ ප්‍රධාන කරුණු වූ ශිෂ්‍යයා සම්පූර්ණයෙන්ම නොසලකා අත්හැර දැමීමේය. අධිපත්‍යය ශිෂ්‍යයා පිට බලයෙන් පැටවිය යුතු දෙයක් යයි අප සිතූ අවදිය අප පසු කලේ බොහෝ කලකට පෙරය. හොඳ ගුරුවරයා කරුණු සමූහයකින් දරුවාගේ සිත පිරවීමට නොසිතයි. කරුණු පොත්වල අඩංගු වී ඇති බව ඔහු දනී. එසේම ඒවා ඉගෙන ගැනීමේ කටයුත්තේදී උදව්වීම වැනි අප්‍රධාන වැඩ කොටසක් කරයි. ශිෂ්‍යයාගේ ඉගෙනගැනීමේ කටයුත්ත ඔහුගේ අත්දැකීමේ පදනම පිට ගෙනයෑමට ගුරුවරයා රුකුල් දිය යුතුය.

වෘත්තලතාවල ගතිපැවතුම් ද, සතුන්ගේ ගතිපැවතුම්ද, ඉතිහාසය හා භූමි ශාස්ත්‍රය පිළිබඳ ස්ථිර සත්‍යයද, ද්‍රව්‍යයන් පිළිබඳ ගති පැවතුම් පමණක් නොව ලුහුඬින් සියලු විද්‍යාවන් පිළිබඳ මූලික

දේ දැනීමක් ඉබේටම ඒ ඒ අවස්ථාවලදී දරුවාට ලැබී තිබේ. මේ අසමාන පළපුරුද්ද ඔහු ලැබුවේ තමාගේම උත්සාහයෙනි. මේ අතර ඔහු සිය පවුලේ අය සමඟද මිත්‍රයන් සහ අසල්වැසියන් මෙන්ම සමාජයේ අනෙක් අය සමඟද මිත්‍ර වෙමින් ඔවුන් අතරම නොවෙනස්ව ජීවත්වෙයි. ජීවිතය සහ සොබාදහම පිළිබඳ තමා ලත් විවිධ අත්දැකීම් සමූහය මගින් ශිෂ්‍යයාගේ දැනගැනීම ඇති දැඩිවීමට හැකිවන සේ සිය ඉගැන්වීම් ක්‍රමය සකසාගෙන යෑම ගුරුවරයාගේ කාර්යය වෙයි.

මෙය නිසැකවම ස්වභාෂාවෙන් කළහැක. අධිපත්‍ය කටයුතු කිරීමේ ස්වභාවික මාර්ගය වශයෙන් ස්වභාෂාව ගණන් ගැනීමට මෙය ප්‍රධාන කාරණය වේ. ළමයාගේ ජීවිතයේ කටයුතුව සමඟ කිසි සම්බන්ධයක් නැති අන්‍ය භාෂාවකින් ඔහු ඉගෙන ගත් දේ දියේ ඇඳි ඉරක් මෙන් වහා නැතිවී යයි.

ත්‍රිකුණාමලයේ නාවික හමුදා දෙපාර්තමේන්තුව මගින්ද, ගල්ඔය පාලක මණ්ඩලය මගින් සහ කොළඹ මෙන්ම වෙන තැන්වලත් පිහිටි නොයෙක් කාර්මික සමාගම් මගින් ස්වභාෂා පමණක් දන්නා වඩුවන් ද යාන්ත්‍රිකයන් මෙන්ම පෙදරේරුවන්ද යොදා සිටින බව දැනගැනීමට ආචාර්ය පීරිස් ඩිෂොප්තුමා සතුටු වෙතියි මම සිතමි. ඔවුන් නවීනතම යන්ත්‍ර පවා ක්‍රියාකරවීමට තරම් බුද්ධියක් ඇතිව සිටින බව එතුමා දන්නවා ඇත. එසේම කුඹුරෙහි හෝ කැලෑවෙහි වැඩවල යෙදී සිටින අපේ ගොවියන් අතර ඉබේම පහළ වූ හොඳ තේරුම් වලින් යුත් දියුණු චචන මාලාවක් ඇත. මෙසේ මේ රටේ මිනිසාගේ ජීවිතය පිළිබඳ නොයෙක් කටයුතු නිසා ඇතිව වැඩිදියුණු වූ භාෂාව ළමයාගේ අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා සුදානම් කරගත යුතුය. ඒ නිසා අපේ අනාගත පරම්පරාවේ 'එඩ්සන්, පැරඩේ, මොරිස්, සටන් සහ ඩිර්ලා මෙන්ම තාගෝර්, තුල්සිදාස්, මිල්ටන් සහ ගීත වැනි උසස් පුද්ගලයන් පහළවීමට මඟපෑදීම සඳහා බුද්ධිය වර්ධනය කරන කටයුතු ස්වභාෂා මගින් කිරීමට උනන්දු විය යුතුය.

පැහැදිලි වශයෙන්ම මේ ස්වභාෂා මගින් ඉගැන්වීමේ වැදගත්කම ඇතිවී තිබෙන්නේ විද්‍යානුකූල කරුණු අනුවය. එසේ නැතුව මෙය ජාතික උමතුවකින් කරන වෙවිලීමක් නොවේ. "අපේ ඉතිහාසය නටබුන්වලින් පිරී තිබේ." යයි අපි දනිමු. එහෙත් ආචාර්ය ඩිෂොප්තුමා ලංකාවේ සමෘද්ධිය ගැන දිගින් දිගට කතා කිරීමේ සිරිත හෙළා දකී. ඇත්ත වශයෙන් නටබුන්වලට වඩා වැදගත් දේ අපේ ඉතිහාසයේ තිබේ.

ප්‍රමාණවත් තරම් හෝ සාදාගත් භාණ්ඩ, තම පිවිත්තයෙහි ලත් ලොකුම ලාභයයි සලකා ආරක්ෂා කරන විට ඔහුට දොස් කියන්නට ඔබට ප්‍රච්ඡන්ද? විසේම සීගිරියේ ප්‍රාකාරවල ලියා ඇති උතුම් පද්‍ය හෝ අවුරුදු දහසක් පැරණි දාගැබකින් සාරාගාත් පහනක් සොයා ගැනීම ගැන සිංහලයකු ආධිමිඛරවීම වරදක් ද, මේවා ජාතියක් විසින් ලැබිය යුතු විටිනා දේ වශයෙන් සැලකේ. එහෙත් වඩදු උසස් දේ නැති ඕස්ට්‍රේලියාව සහ ඇමෙරිකා වැනි ජාතිහු ඒවා තමන්ට නැතිකම අඩු පාඩුවක් හැටියට සලකති.

"අධ්‍යාපන කටයුතුවලදී දේශපාලන බලපෑම ඉතා අන්තරාදායකය" යනු ආචාර්ය බ්‍රිෂෝප්තුමා ගේ නිවැරදි කල්පනාවකි. කිසිම අධ්‍යාපනයක් නැතුව බොහෝ දෙනෙකුන් තැවෙද්දී අධ්‍යාපනයේ සියලුම වාසි ටික දෙනෙකුගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා අල්ලා ගන්නට දැගලන, යම්කිසි දේශපාලන බලයක් වෙතොත්, ඇත්ත වශයෙන් විය රටේ යහපත සලකා නැතිකළ යුතුය.

1952.12.07

සිය බසින් ඉගැන්වීමෙන් ජාතිය දියුණු වේ

ඊයේ පත්‍රයේ පළ වූ ලිපියෙන් ද සේරම් දේවගැතිතුමා මතක් කරන්නේ සියබසින් ඉගැන්වීමෙන් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි දැනීමේ තත්වය පහළ වැටෙන බවයි. ඒ නිසාම අධ්‍යාපනයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵලද අඩු වේ යයි චතුරා කියයි. මේ හේතු දැක්වීම සම්පූර්ණයෙන් වැරදිය. ඉංග්‍රීසි ජාතිකයකුගේ තාලයෙන් ඉංග්‍රීසි හඬ නගා කියන්නට ගණන නම් අඩුවිය හැක. එහෙත් ඉංග්‍රීසි කියවා අවබෝධ කරගැනීමට ප්‍රච්ඡන්ද ලාංකිකයන්ගේ සංඛ්‍යාව පෙරට වඩා ඉතා විශාල වන්නේය. වෙන ප්‍රයෝජනත් සමඟ අධ්‍යාපනයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵලවල තත්වය දියුණු වන්නේය. පිරිහීමක් නම් නොවන්නේය.

සේරම් දේවගැතිවරයා කල්පනා කරන්නේ භාෂා මාරුවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අධ්‍යාපනයට යහපතක් නොවන බවයි. චතුරා එසේ සිතන්නේ මුදල් ඇති අය පාඨශාලාවෙන් අස්වී සිය ඉංග්‍රීසි දැනීම දියුණු කිරීම සඳහා මුදල් වියදම් කරාවිය යන හැඟීම පිටයි. ඇත්ත නම්, මේ දැනට පවත්නා ක්‍රමය එක් අංශයකින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වන අතර අනෙක් අංශයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවීමයි.

මේ ස්වභාෂා ක්‍රමයට ඇතුළත් නොවී තිබෙන පාසල් වලට මුදලින් ආධාර දෙන රජය, මේ ක්‍රමයට ඇතුළත් පාසල්වලට සෑම අන්දමේම අධ්‍යාපන අසමානකම් ඇති කරයි. මේ නිසාය, මේ ක්‍රමය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවන්නේ. පහත සඳහන් කරුණු අනුව මෙය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වෙයි. සිංහල හෝ දෙමළ කථා කරන, සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් ජාතිකයන්ගෙන් යුත් ජනගහනයකින් සියයට 99.37 දෙනෙකුට මේ භාෂා මාරුව නිසා එම සැලකිල්ලටම දැක්වේ. විපමණක්ද නොව ජනගහනයෙන් ඉතිරි සියයට 0.63 පමණ වූ ඉංග්‍රීසි කථාකරන ලංසි මිනිසුන් හට ඉංග්‍රීසියෙන් අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමට ඉඩද සලස්වයි.

දැනට පවතින ක්‍රමය යටතේ, තුන්වැනි පංතියේ සිට ඉංග්‍රීසි අනිවාර්ය විෂයකි. එහි අදහස විශ්ව විද්‍යාලයීය මූලික පරීක්ෂණයට

ලමයකු තමා දිනාගත් තෑගි හෝ සාදාගත් භාණ්ඩ, තම පීඨිතයෙහි ලත් ලොකුම ලාභයයි සලකා ආරක්ෂා කරන විට ඔහුට දොස් කියන්නට ඔබට පුළුවන් ද? එසේම සිගිරියේ ප්‍රාකාරවල ලියා ඇති උතුම් පද්‍ය හෝ අවුරුදු දහසක් පැරණි දාගැබකින් සාරාගාත් පහනක් සොයා ගැනීම ගැන සිංහලයකු ආඩම්බරවීම වරදක් ද, මේවා ජාතියක් විසින් ලැබිය යුතු විටිනා දේ වශයෙන් සැලකේ. එහෙත් එබඳු උසස් දේ නැති ඕස්ට්‍රේලියාව සහ ඇමෙරිකා වැනි ජාතිහු ඒවා තමන්ට නැතිකම අඩු පාඩුවක් හැටියට සලකති.

"අධ්‍යාපන කටයුතුවලදී දේශපාලන බලපෑම ඉතා අන්තරාදායකය" යනු ආචාර්ය බ්‍රිෂෝප්තුමා ගේ නිවැරදි කල්පනාවකි. කිසිම අධ්‍යාපනයක් නැතුව බොහෝ දෙනෙකුන් තැවෙද්දී අධ්‍යාපනයේ සියලුම වාසි ටික දෙනෙකුගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා අල්ලා ගන්නට දැගලන, යම්කිසි දේශපාලන බලයක් වෙතොත්, ඇත්ත වශයෙන් එය රටේ යහපත සලකා නැතිකළ යුතුය.

1952.12.07

සිය බසින් ඉගැන්වීමෙන් ජාතිය දියුණු වේ

ඊයේ පත්‍රයේ පළ වූ ලිපියෙන් ද සේරම් දේවගැතිතුමා මතක් කරන්නේ සියබසින් ඉගැන්වීමෙන් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි දැනීමේ තත්වය පහළ වැටෙන බවයි. ඒ නිසාම අධ්‍යාපනයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵලද අඩු වේ යයි විකුමා කියයි. මේ හේතු දැක්වීම සම්පූර්ණයෙන් වැරදිය. ඉංග්‍රීසි ජාතිකයකුගේ තාලයෙන් ඉංග්‍රීසි හඬ නගා කියන්නවුන්ගේ ගණන නම් අඩුවිය හැක. එහෙත් ඉංග්‍රීසි කියවා අවබෝධ කරගැනීමට පුළුවන් ලාංකිකයන්ගේ සංඛ්‍යාව පෙරට වඩා ඉතා විශාල වන්නේය. වෙන ප්‍රයෝජනත් සමඟ අධ්‍යාපනයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵලවල තත්වය දියුණු වන්නේය. පිරිහීමක් නම් නොවන්නේය.

සේරම් දේවගැතිවරයා කල්පනා කරන්නේ භාෂා මාරුවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අධ්‍යාපනයට යහපතක් නොවන බවය. විකුමා එසේ සිතන්නේ මුදල් ඇති අය පාඨශාලාවෙන් අස්වී සිය ඉංග්‍රීසි දැනීම දියුණු කිරීම සඳහා මුදල් වියදම් කරාවිය යන හැඟීම පිටය. ඇත්ත නම්, මේ දැනට පවත්නා ක්‍රමය එක් අංශයකින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වන අතර අනෙක් අංශයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවීමය.

මේ ස්වභාෂා ක්‍රමයට ඇතුළත් නොවී තිබෙන පාසල් වලට මුදලින් ආධාර දෙන රජය, මේ ක්‍රමයට ඇතුළත් පාසල්වලට සෑම අන්දමේම අධ්‍යාපන අසමානකම් ඇති කරයි. මේ නිසාය, මේ ක්‍රමය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවන්නේ. පහත සඳහන් කරුණු අනුව මෙය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වෙයි. සිංහල හෝ දෙමළ කථා කරන, සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් ජාතිකයන්ගෙන් යුත් ජනගහනයකින් සියයට 99.37 දෙනෙකුට මේ භාෂා මාරුව නිසා එම සැලකිල්ලම දැක්වේ. එපමණක්ද නොව ජනගහනයෙන් ඉතිරි සියයට 0.63 පමණ වූ ඉංග්‍රීසි කථාකරන ලංසි මිනිසුන් හට ඉංග්‍රීසියෙන් අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමට ඉඩද සලස්වයි.

දැනට පවතින ක්‍රමය යටතේ, තුන්වැනි පංතියේ සිට ඉංග්‍රීසි අනිවාර්ය විෂයකි. එහි අදහස විශ්ව විද්‍යාලයීය මූලික පරීක්ෂණයට

පෙර දහ අවුරුද්දක් ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වීමයි. කෙසේ හෝ මේ භාෂා මාරුව අවසන් වූ පසු විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත්වන ශිෂ්‍යයන්ට යටත් පිරිසෙයින් අවුරුදු පහක්වත් ඉංග්‍රීසි ඉගෙනීමක් ඇතිවේ යැයි අදහස් කරනු ලැබේ.

මගේ විශ්වාසය නම් ස්වභාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ ශිෂ්‍යයෙකුට අවුරුදු පහක ඉංග්‍රීසි ඉගෙනීමකින් මනා අවබෝධයක් ඇතිව ඉංග්‍රීසි කියවිය හැකි බවයි. මෙසේ උගත් ශිෂ්‍යයන්ම ලංකාවට වැඩිකිරීමට සමත් දොස්තරවරුන්ද, නීතිවේදීන් මෙන්ම ඉංජිනේරුවන්ද, කෘෂිකම් විශේෂඥයන් පමණක් නොව ගුරුවරුන්ද කිරීමට විශ්ව විද්‍යාලයට හැකිවෙයි. සියබසින් ඔවුන් ලැබූ අධ්‍යාපනය ඔවුන් හා මහජනයා අතරද විශ්ව විද්‍යාලය හා රට අතරද, ජනප්‍රවාදය හා උන්නතිය අතරද බැඳී බැම්මක් වන්නේය.

විද්‍යාව ඉගැන්වීමට සියබස සුදුසු මගක් නොවේයැයි සිතන සමහර අධ්‍යාපන විශේෂඥයන් සිටින බව පෙනේ. හක්ස්ලි මහතා කියා තිබෙන්නේ "විද්‍යාව වනාහි වෙන කිසි දෙයක් නොව හොඳින් පුහුණු කළ මනා සංවිධානයකින් යුත් සාමාන්‍ය ඥානය" බවයි. මේ සාමාන්‍ය ඥානය ජීවිතයෙහි අත්දැකීම් හා සම්බන්ධය. එය සියබසින් හොඳින් අවබෝධ කළ හැක. හක්ස්ලි අපට කියන විදියට නම් විද්‍යා උගන්වන ගුරුවරයා කරන්නේ ශිෂ්‍යයාගේ සාමාන්‍ය ඥානය පෙළඹවීමයි.

ලංකාවේ වාසය කරන කුරුල්ලකු සම්බන්ධ පාඩමක් ගැන සිතා බලමු. තමා ඇසූ දුටු දෙයින් මේ කුරුල්ලා ගැන ශිෂ්‍යයාට දැනීමක් ඇත. පාඩම ලංකාවේ පැරණියක් ගැන යයි සිතමු. ඒ ගැනද ශිෂ්‍යයා නොයෙක් ක්‍රමවලින් දැනීම ලබාසිටී.

අප හොඳින් දන්නා දෙයක් නම්, අප යම්කිසි විජාතික කාර්මික ශිල්පියෙකු යම්කිසි විශේෂ වැඩක යොදවන කල අපේ දරුවන් මෙන්ම මිත්‍රයන්ද අසල්වැසියන්ද ඔහුගේ භාෂාවෙන් කතාකළ යුතු යැයි, අප නොසිතන බවයි. හොඳට හුරු පුරුදු ස්වභාවික ස්වභාෂා වචන එමට තිබියදී අප විද්‍යාව උගන්වන විට "විද්‍යාත්මක වචන වල තේරුම්" දෙන විදේශීය වචන පාවිච්චි කරන නිසාම අප ඒ හුරු පුරුදු ස්වභාෂා වචන අත්හැර දමා විදේශීය වචන වලින් ම ඔවුන්ට ඉගැන්විය යුතු යැයි කියන්නට ඇති උවමනාව කුමක්ද?

"ඉතාමත්ම සීමිත වූ සිංහල වැනි ජනගහනයකට" සුදුසු පොත් සම්පාදනය නොකළ හැකි දෙයක් යයි ද සේරම් දේවගැතිතුමා කල්පනා කරයි. ප්‍රසිද්ධ ලේඛකයකුගේ වචනවලින් මම මේ වැරදි මතයට පිළිතුරු දෙමි.

"භාෂාවක් තුලනාත්මක ලෙස අසම්පූර්ණවීම හෝ එය ලක්‍ෂ ටික ගණනක මිනිසුන් කතාකරන භාෂාවක් වීම හෝ එයින් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය සහ උන්නතුව අඩුවීමට හේතුවක් නොවේ. ඩෙන්මාර්කය, ස්විට්සර්ලන්තය, පින්ලන්තය, හන්ගේරියාව හා චෙකෝස්ලෝවෙකියාව යන රටවල වැසියන් තම භාෂා කතා කරන අය ලක්‍ෂ ටිකක ජනයා වුවත් ඔවුන් විසින් ලෝකයේ භෞතික දියුණුවට කර තිබෙන දේ ඉතා විශාලය. ඩෙන්මාර්කය ආදිය උදාහරණයට ගත් කල, ඒ අනුව කරුණු සැලකීම සෑම පුද්ගලයකුටම අවශ්‍යයය. ඩේනිෂ්වරු විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය අවසන් වන තුරුම ස්වකීය දරුවන්ට බාල කාලයේ පටන් සියබස උගන්වති. එසේම ඔවුන් ඉතා වැදගත් විද්‍යාඥයන් ඇතිකොට තිබේ. ඇත්ත වශයෙන් නිදහස් මනුෂ්‍ය වර්ගයකට විජාතික භාෂා දැනීම වැඩි කරගැනීමට මාර්ග වෙනවා මිසක් කතා කිරීමට මාර්ගයක් නොවේ. නිදහස ලබා වැඩිකලත් නොගිය බියසුලු බොහෝ මිනිස්සු තමන්ගේ පුද්ගලික අසම්පූර්ණත්වයක් ඇතිවේය කියා එතෙක් තමන් පාවිච්චි කළ විදේශීය භාෂාව අතහැරීමට බියවෙති."

පාසල් පොත් හිඟය යන ප්‍රශ්නය දැන් යටපත් වී තිබේ. මේ වන තුරුම කිසිම කෙනෙක් විද්‍යාත්මක පොත් සියබසට පෙරලීමට උත්සාහ නොකළහ. එය මුදල් උපයන යෝජනාවක් නොවූ හෙයිනි. ස්වභාෂාවෙන් මේ පොත් අවශ්‍ය වූ විට විද්‍යාවන් දන්නා අය ඒවා නිපදවනවා ඇත.

අප අතර සිටින විවිධ ජාතිවල මිනිසුන් එක්සත් කිරීමට විදේශීය භාෂාවක් වැනි බාහිර බැම්මක් අවශ්‍ය බව සේරම් දේවගැතිතුමා කල්පනා කරයි. මේ අදහස සම්පූර්ණයෙන් වැරදිය. සමාජ එක්සත්කම සිත හා සම්බන්ධ වූ දෙයකි. පිටතින් ඒ සඳහා බලයක් උවමනා නැත. පසුවට පසුවත් සිතට සිතත් හමුවී එක්වීමෙන් එය සෑදේ. අන්‍යෝන්‍ය දයාව සහ මනා අවබෝධයද මේ සඳහා අවශ්‍යය. එසේම එය ලබාගත හැක්කේ දෙමළ දත් සිංහල මිනිසුන් දෙමළ මිනිසුන් සමඟද, සිංහල දත් දෙමළ මිනිසුන් සිංහල මිනිසුන් සමඟද ආශ්‍රය කිරීමෙනි. මෙය සිදුවුවොත් ජනගහනයෙන් සියයට 99.37 දෙනෙකුගේ සමාජ එක්සත්කම වීකාන්තය.

මුළු ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් නෑර සෑම පළාතකම සිටින අහිංසක සිංහල සහ දෙමළ මිනිස්සු දිනපතා මුණගැසෙති. ඔවුහු තමන්ගේ ආර්ථික සාමාජික සහ සංස්කෘතික වුවමනාවලට සම්බන්ධ

වෙති. සමාජයේ එක්සත්කම සහ ප්‍රීතිය සඳහා ඔවුන් ඔවුනොවුන්ගේ භාෂා ඉගෙනගෙන තිබේ. එකට සම්බන්ධ වී ඔවුන් පවත්වන උත්සව දෙකක් නම් වෙසක් සහ දීපවාලිය. හින්දු ශාස්තෘවරයන් ගෞරවයෙන් පිළිගනිති. බෞද්ධ නොවන අය බෞද්ධ හික්මුන් වහන්සේලාට ගරු කරති. කෙසේ හෝ වේවා මිනිසුන් සිය උසස් ගති නැතිකොට පහතට වැටුණේ අපේ භාෂාවෙන්ම අප සංස්කෘතිය නොදත් තමන්ගේම වාසියට උගුල් අටවන ඉංග්‍රීසි උගත් දේශපාලන මනුෂ්‍ය වර්ගයක පැමිණීම නිසාය.

සියයට දශම 6ක් පමණ මෙහි සිටින ලංසි ජනතාව කළ යුත්තේ ඉන්දියාවේ ඇන්ග්ලෝ ඉන්දියන්වරුන් ආදර්ශයට ගෙන සියයට 99.37 පමණ විශාල ජනකාය සමඟ එකමුතු වී ජාතික භාෂා ප්‍රතිපත්තිය පිළිගෙන හෝඩියේ සිට දිගටම විශ්ව විද්‍යාලය දක්වා ස්වභාෂාව තම දරුවන්ට උගන්වන බව ප්‍රකාශ කිරීමය. ඒ සඳහා දැන් කාලය පැමිණ තිබේ.

අඩු වශයෙන් ලබන විසිපස් අවුරුද්දවත් විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගැන්වීම ඉංග්‍රීසියෙන් කළ යුතු යැයිද සේරම් දේවගැතිතුමා ස්ථීරවම කියයි. මෙය ප්‍රාර්ථනා සහිත සිතිවිල්ලකි. ජාතික පුනර්ජීවනයක් ඇතිවීමෙන් එන බව එතුමා දැනගත යුතුය. නව ලංකාවක් බිහිවී තිබේ. මිහිපිට ඇති කිසිම බලයකට මනුෂ්‍ය ධෛර්යයේ ඉදිරි ගමන නැවැත්විය නොහැක.

මවුඩසින් දෙන අධ්‍යාපනයෙන් ජීවිතය පිළිබඳ පළල් අවබෝධයක් දෙනවා පමණක් නොව අපට නොයෙක් විපත්ති වලින් බේරිය හැකි ජාතික ධෛර්යයක්ද එයින් ලැබේ. ජාතික භාෂාවලින් සියලුම කටයුතු ඉගැන්වූ විට ජාති විරෝධී ක්‍රියා සියල්ලම ඉබේම නවතිනවා ඇත.

1952.12.29

භාෂා මාරුව පිළිබඳ නිත්‍යානුකූල ප්‍රකාශයක්

ඊයේ සවස පැවැත්වූ ආනන්ද විද්‍යාලයේ වාර්ෂික ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේදී විද්‍යාලයාධිපති ඇල්.එච්. මෙත්තානන්ද මහතා විසින් ඉදිරිපත් කළ වාර්තාවෙහි සඳහන් වැදගත් කොටස් සමහරක් මෙහි පළවේ.

ස්වභාෂා මාරුව

අප නිදහස ලැබුවායින් පසුව අපේ ආණ්ඩුව විසින් ඇතිකළ ඉතා වැදගත් අධ්‍යාපන කායක් නම් මේ වර්ෂයේ ජනවාරි මාසයේ පටන් ක්‍රියාත්මක වන ලෙස පශ්චාත් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපන මාර්ගය ක්‍රමානුකූලව දියුණුවන සේ ස්වභාෂාවට මාරුකිරීම සඳහා 1951 වර්ෂයේ නිකුත් කළ ව්‍යවස්ථාවයි. සමහර තැන්වලින් මෙයට බලවත් විරුද්ධකම් ලැබුණේය. සිංහලෙන් සහ දෙමළෙන් මුද්‍රිත සුදුසු පාසල් පොත් නැති බවත්, විද්‍යාව සහ ගණිතය ඉගැන්වීමට තරම් සුදුසු වචන සියබසේ නොමැති නිසා ඒවා ඉගැන්වීමට නොහැකිවන බවත් සමහරු කීහ. අන්‍යයන් කීවේ මේ භාෂා මාරුව නිසා ඉංග්‍රීසි පහළ වැටෙන බවත් සිංහල සහ දෙමළ පිරිහෙන බවත්ය. සමහරුන් කීවේ මේ ජාතික භාෂා මගින් ඉගැන්වීම නිසා ළමයින්ගේ සිත්වලට ජාති හේද අදහස් ඇතුල්වී එයින් ජාති හේදය ඇවිස්සෙන බවය.

මේ විරුද්ධකම් නොතකා අපේ ආණ්ඩුව මේ ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට තීරණය කිරීම සතුටට කරුණකි. අපේ බාල පරම්පරාවටත්, රටටත් මෙයින් සිදුවිය හැකි විශාල යහපත ගැන දන්නා නිසා අපි මුළු හෘදයෙන්ම එය භාරගතිමු. මේ අනුව පසුගිය ජනවාරි මාසයේදී මෙතෙක් කල් කරගෙන ගිය ඉංග්‍රීසි මඟ වෙනුවට ස්වභාෂා මගින් ඉගැන්වීමට අපි හවෙති පංතිය පිළියෙළ කෙළෙමු. කෙසේ වුවත්, විරුද්ධ පක්ෂය තවම මැරී නැත. එය පොළව යට සැඟවී ඇත. සමහරවිට එය මේ වර්ෂය අගදී යළිත් චළියට අවුත් හවැනි පංතියෙන් ඉහළට මේ ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක නොකර නැවැත්වීමට රජයෙන් ඉල්ලන්නට පුළුවන.

නිදහස ලැබූ අත් රටවලට උදවු අනාගත මෙන් අනාගතයක් අප රටවල උදාවී තිබේ. එනම්, සමාජයේ උසස් පෙළේ සිටින විදේශ පාලකයාගේ පිටින පරිසරයට කිට්ටුවෙන් හෝ විහි ඇතුළත පිටත් වූ සමහර පුද්ගලයෝ ස්වකීය මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ අතුව පිටත්ව, නිදහස ලැබීමෙන් ඇතිවූ වෙනසට පසුවත් විසේම පිටත්වීමට සිතා සිටිති. මෙය සමහරවිට ඔවුන්ගේ සිරිත් විරිත්වල බලපෑම නිසා හෝ නොවිසේනම් මෙතෙක් තමන් අයත්ව තිබූ වරප්‍රසාද නිසා විය හැකිය. සිය රටවැසියන්ගේ හදපත්ලෙන් පැනනගින හඬ ඔවුනට නිකම් බිරි අලියාට විණා ගෑමකි. ජන සමාජයෙන් අතුව වාසය කරන ඔවුන් කියන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් ඉගෙනගන්න දරුවන් විජාතිය භාෂාවකින් ඉගෙන නොගන්නා බවයි. විදේශ පාලකයා ස්වභාෂාවට විරුද්ධ අයට දී තිබෙන්නේ හොඳ ආධාරයකි. විදේශිකයා විසින් විද්‍යාව සහ ගණිතය ස්වභාෂා මගින් නොගුහැන්වීම ඔහුට ලොකු රුකුලක් වී තිබේ. 19 වැනි ශතවර්ෂයේ අවසාන භාගයේදී සිය බසින් විද්‍යාව ඉගැන්වීමට අවංක උත්සාහයක් දරා තිබේ. 1833 දී සිංහලෙන් මුද්‍රිත, උද්භිත විද්‍යාව පිළිබඳ ලක්ෂණ පොතක් මා දැක තිබේ. අප විද්‍යාලයේ උද්භිත විද්‍යාව පිළිබඳ කටීකාවාර්යවරයා විය ප්‍රයෝජනවත් පොතකැයි කියයි. මේ උත්සාහය අත්හරින ලදී. යටත් විදේශ පාලකයා දේශපාලනාත්මක සහ තදන්‍ය කරුණු නිසා විද්‍යාව ජනප්‍රිය වනවාට අකමැති විය. පසුව නැවතත් උත්සාහයක් කරන ලදුව, විද්‍යාත්මක වචන මාලාවක් සුදානම් කරන ලදී. එනමුත් නිදහස ලබනවාත් සමඟ මේ වචන මාලා අතුරුදහන් විය.

මේ නිසා අප සමාජයේ ස්වභාෂාවට අකමැති කොටස කියන්නේ විද්‍යාව සහ ගණිතය ඉංග්‍රීසියෙන් ඉගැන්වීම ඔවුනට සීමාකිරීම සුදුසු බවයි.

අප රට රීතියා ඉංග්‍රීසි කථාකරන පංතිය මේ සම්බන්ධයෙන් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ උප වාන්සලර් තැන්පත් සර් අයිවර් පෙතින්ස් මහතා ඔවුන්ගේ බලය රැක දෙන්නට බලවත් ශූරයෙකු ලෙස ඉදිරිපත් කරන බව පෙනේ. 'ආසියාවේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලය' නැමති ඔහුගේ පොතෙහි ඔහු කියන දේ මේ අනන්ත. "ගෙදරදී ඉංග්‍රීසි දැනීමක් ලබන ළමයාට ලොකු ලාභයක් තිබේ. පාසලේදී ඔහු සිය බසින්ම ඉගෙනීම ලබයි. එනමුත් ගෙදරදී ඔහුට දෙමාපියන් කියාදෙන පොත්ද ඔහු විනෝදය සඳහා කියවන පොත්ද ඉංග්‍රීසියෙන් වෙයි. මේ නයිත් ඔහුට පුළුල් අධ්‍යාපන පදනමක් ඇති වේ." 1929 ඊඩ්ලි කොමිෂන් සභාවේ නියමය නොපිළිපැදීම ගැන සර් අයිවර්ට කිසිම සමාවක් නැත. ඒ නියමය නම් - ඇතුළත්වීමේ විභාගයට පෙනීසිටින්නා වූද ඊට පසුව උපාධි සඳහා ඉදිරිපත් වන්නාවූද සිංහල සහ දෙමළ ජාතිවලට අයත් සියලුම අපේක්ෂකයන් සිංහල සහ

දෙමළ භාෂාවලින් පවත්වන අනිවාර්ය පරීක්ෂණයකට පෙනී සිටිය යුතුය. ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයට සිංහල සහ දෙමළ අනිවාර්ය කොට තිබේ යයි කීම යටති නීතිය මඟහැරවීමට දරණ උත්සාහයකි. මෙයට එකම හේතුව වශයෙන් භාරනොගැනීම හෝ වය ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත්වීමේ විභාගය ඇති විභාගයක් ලෙස නොසැලකීමය.

අලුත් ක්‍රමයක්

අනෙක් අතින්, ඔහු විශ්ව විද්‍යාලයට ශිෂ්‍යයන් තෝරා ඇතුළත් කරගැනීම සඳහා ලෝකයේ කිසිම විශ්ව විද්‍යාලයක නැති අලුත් ක්‍රමයක් පටන්ගෙන තිබේ. එනම් ප්‍රවේශ පරීක්ෂණයට පසුව සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමයි. මේ පරීක්ෂණවලින් බුද්ධිය පිළිබඳ සුදුසුකම් පරීක්ෂා නොකෙරේ. ඉංග්‍රීසියෙන් පවත්වන මෙයින් ප්‍රධාන වශයෙන් සොයන්නේ ශිෂ්‍යයාගේ ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කිරීමේ පුළුවන්කමයි. මෙසේ කරමින් සර් අයිවර් ඉංග්‍රීසි කථාකිරීමේ පුළුවන්කම අවධාරණයෙන් පවසා පිට පළාත්වලින් පැමිණෙන අධික බුද්ධියක් ඇති ශිෂ්‍යයනට වඩා, ඉංග්‍රීසියෙන් දොඩවන්නට පුළුවන් රීතියා පංතිවලින් පැමිණෙන සාමාන්‍ය බුද්ධියක් ඇති ශිෂ්‍යයනට වැඩි සැලකිලි ඇතිවීමට මඟ සලසයි.

විද්‍යාව සහ ගණිතය පිළිබඳ පොත් ප්‍රසිද්ධ කිරීමට ප්‍රමාණවත් ධෛර්යක් නොදීම ගැන කෙසේ හෝ ආණ්ඩුව දොස් ලැබිය යුතුය. අද දකුණු ඉන්දියාවේ සියලුම විද්‍යාවන් පිළිබඳ විද්‍යාත්මක දෙමළ වචන මාලා ඇතා දෙකකට (සත දොළහකට) ලබාගත හැකි බව මා කියන්නට සතුටුය. දෙමළෙන් සුදුසු පාසල් පොතක් ලියූ ලේඛකයා රු. 3000 ක පරිත්‍යාගයක් ලබයි. නිදහස් අයර්ලන්තයේ ස්වභාෂාවෙන් ඉගැන්වීමෙන් ශූරැවරුනට අතිරේක ලාභයක් ලැබේ. නිදහස් තුර්කිය 1948 දී පමණක් ඝේතාන්ඩුල් විශ්ව විද්‍යාලය මගින් ලියන ලද විද්‍යාත්මක ග්‍රන්ථ 609 ක්ද, ඝාතිත කෘතීන් පිළිබඳ පරිවර්තන 594 ක්ද ප්‍රසිද්ධ කළේය. නිදහස් ලංකාවේ මේ උද්‍යෝග වලින් එකක්වත් ස්වභාෂා මාර්ගය උසස් කිරීම සඳහා පාවිච්චි කර නැත. ඒ වෙනුවට පුළුවන්නම් වය අධෛර්ය කිරීම සඳහා සෑම වර්ගයේම කපටිකම් පාවිච්චි කොට ඇත. අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිවරයන් අතුරෙන් කෙනෙකු විසින් ගොඩනැගූ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියේ වැදගත් ලක්ෂණ කීපයක් ඔහුගේ යටත් නිලධාරීන් විසින් කඩාකප්පල් කර දැමූ බව ප්‍රසිද්ධ සත්‍යයකි. ආණ්ඩුවේ වත්මාන ව්‍යාපාරය එබඳු ඉරණමකට භාජන නොවේයයි මම විශ්වාස කරමි. අධ්‍යාපන ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක මණ්ඩලය අලුත් පාසල් පොත් ප්‍රසිද්ධ කිරීම භාරගත් කටයුත්ත හරිහැටි නොකළ බව මම අවංකව ප්‍රකාශ කරමි. පොත් පරීක්ෂා කරන

වත්මන වැඩ පිළිවෙල ඒ මණ්ඩලය මගින් අත්හැර ඇමුත් පාසල් පොත් ප්‍රසිද්ධ කිරීමෙහි ලා සම්පූර්ණයෙන්ම ව්‍යාප්ත විය යුතුය.

රෝගයද දහ යුතුය

සියලු සමාජ දෝෂවලට අධ්‍යාපනයෙන් ප්‍රතිකර්මයක් ඇතිවිය යුතුය. ඇත්ත වශයෙන් ප්‍රතිකර්මයක් නියම කිරීමට වෛද්‍යව්‍යායායා විසින් රෝගය කුමක්දැයි දහ යුතුය. මේ කාරණය ඉතාමත් අවුල් නිසා රෝගය සොයා ගැනීමත් විතරම් අමාරුය. අපේ මංමාවත් ඇමති තැන්පත් ශ්‍රීමත් පෝන් කොතලාවල මහතා පසුගිය සැප්තැම්බර් මාසයේ ලන්ඩන් නුවර ලංකා ශිෂ්‍යයන් අමතා මෙසේ සෘජු ප්‍රකාශයක් කළ බව වාණී වි කිවේ. "ලංකාවේ අඩුපාඩු දෙය නම් ජාති වාත්සලයයි. කිසිවෙක් අපේ රට ගැන සිතා නැත. බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය තිබෙන කාලයේ අපි සියලුදෙනාම රජය රැවටුවෙමු. දුප්පතා සොරකම් කළේය. මධ්‍යම පන්ති මිනිසා වැඩ නොකළේය. ධනවත් මිනිසා ආදායම් බද්දෙන් බේරී සිටියේය. දැන් ලංකාවේ ව්‍යාපාර පිළිබඳ එක්සත් බවක් අවශ්‍යය." අපේ ප්‍රසිද්ධ ජන නායකයකුගේ මුඛින් ගිලිහුණු මේ අවංක ප්‍රකාශයෙන් අද අප සමාජයේ තිබෙන වැරදි බොහෝ දුරට පැහැදිලි වේ. කායක්ෂම අයුරුද, ලාබ ලැබෙන අයුරුද අපේ රජයේ සහ නගරබද ව්‍යාපාරත් ක්‍රියාකර විමෙන්ද ගුණ ධර්ම නගා සිටුවීමෙන්ද ජාති වාත්සලයය පිළිබඳ වූත් එක්සත්භාවය පිළිබඳ වූත් හැඟීමක් ඇතිකළ හැකි බවට සැකයක් නැත.

පරතෙරයක්

ගත වර්ෂ සතරක් තිස්සේ තිබුණු විදේශීය පාලනයක් යටතේ ඉංග්‍රීසි ඉගෙනගත් පංතියත් සෙස්සනුත් අතර සම්බන්ධ නොකළ හැකි සේ ඇති වූ විශාල පරතෙරයක් ඇතිකළ සමාජයක් පෙළඹවීමට කළුරේදා වාත්සලයකට හෝ එක්සත් භාවයකට පුළුවන් දැයි මම අසමි.

අධ්‍යාපනයෙහි මව් බසට ප්‍රධාන ස්ථානය ලබාදීමට උනන්දු කරවද්දී ග්‍රන්ථවිග් පරිස්සම් වූයේ පහත සඳහන් කරුණු පෙන්වීමටය. එනම් "ජාතික උද්‍යෝගය ක්‍රිස්තියානිය ඒමට පළමුව තිබුණේය. ක්‍රිස්තියානිය පැමිණිය යුත්තේ මිත්‍ර වූ ආගන්තුකයෙකු ලෙස විනා භාවාගේ ගේ ගුලට වදින ඉත්තෑවෙකු ලෙස නොවේ." ඩෙන්මාර්කයේ සිදුවූ දෙයම ලංකාවේත් සත්‍ය වශයෙන් සිදුවී නැද්දැයි බැලිය යුතුය. "සජීව වචනයේ" එකමුතුකම මගින් අප සමාජයේ කැඩී බිඳී ගිය කොටස් අතර ජාතික උනන්දුවක් ඇති කිරීම සඳහා ඩෙනිස් ක්‍රමය අනුගමනය කිරීමේ ඇති වරද කුමක්ද?

යටත් විජිත හැඟීම

එනමුත් යටත් විජිත හැඟීම ලංකාවේ තවම බල පවත්වයි. ළගදී එක්තරා තනාග ප්‍රදානෝත්සවයකදී නායක විනිශ්චයකාර සර් ඇලන් රෝස් මහතා පැවසූ, "අලුත් ගෝත්‍ර හේද වාදයක තමාම පත්වූ නායකයෝ ලේසි ජනප්‍රියභාවයක් ගැන පිපාසයෙන්" යන ප්‍රකාශයන් ශරීර පාඨ කරන්නේ, මවු බසේ සජීව-වචන බලයෙන් සමාජයේ විවිධ පන්ති එක්සත් කිරීමට උපදෙස් දෙමින් යන්න දරණ අප වැන්නවුන් නම් මා සිතන්නේ අපට ඔහු වෙත දයාවන්න විය හැකි බවයි. මක් නිසාද ඔහු තමා කටාකරන දේම නොදනී. ඔහුට දැනගන්නට ලැබේය කියා සිතන්නටද බැරිය. අපේ භාෂාව සහ ජීවන ක්‍රමය පිළිබඳවද ඔහු විතරම් නොදනී. එනමුත්, මහජන මුදල් වලින් යැපෙන ඔහු තවමත් සිතන්නේ තමා සුදු මිනිසාගේ බර උස්සන්නෙකැයි කියා නම් ඔහු වැටී සිටින්නේ කණගාටුදායක වැරදිල්ලකය.

කෙටියෙන් කියතොත් අධ්‍යාපනය අතින්ද, සමාජය සහ ආර්ථික තත්වය අතින්ද උසස් අධ්‍යාපන මාර්ගීය සඳහා ස්වභාෂාවට මාරුකිරීම සාධාරණ බව ස්ථාවර වේ. හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මූලික අධ්‍යාපනය ස්වභාෂාවට මාරුකරද්දී වියට විරුද්ධ වූවාක් මෙන් මෙයටද විරුද්ධතා නොකඩවා පවත්වාගෙන යනවා ඇත. "දෙවියනි, මගෙ අඹුද මා ද මා පුතු පෝන් සහ බිරිඳ ද රකිනු මැනවි සිවුදෙන සෙ ද අන් දහ හට කුමක් වුවද"

මෙසේ කන්නලව් කරන විදියේ සිතක් ඇති මිනිසුනට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ තැනක් නැත.

මුල් බැසගත් සිය වාසියම තකා ක්‍රියා කරන්නවුන් සතුව කිරීම සඳහා රජය දියුණුව නැමති ඔරලෝසුව ආපසු කරකවාවියයි අපට සිතන්නට නුපුළුවන. මුළු රටේම සියයට අනූනවයක් පමණ වූ දැනට සවැනි පංතියේ ළමයින්ද ඉන් පහළ ළමයින්ද නැවත වෙනස් නොකළ හැකි සේ සියබස් මග සඳහා පිළියෙළ වී සිටින බව පෙන්වන්නට සතුවය. රජය විසින් පටන්ගන්නා යම්කිසි පසුපසට ඇදීමේ ව්‍යාපාරයක් වුවොත් එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ ජාතික විපත්තියකි. තීරණාත්මක ලෙසම, මේ ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ නොවැළැක්විය හැකි උප නීතිය විය යුත්තේ මේ භාෂා මාරුව ඒ ලෙසම පවත්වාගෙන යෑමය. එනම්, 1957 ජ්‍යෙෂ්ඨ ශිෂ්‍යයන් ඉගෙනීම මෙන්ම විභාගයද ස්වභාෂාවෙන් ගන්නා තුරු අවුරුද්දකට පංතිය බැගින් ඉහළට ගෙනයාමය. එනමුත් අප සියලුදෙනා තුළම සැකයක් පවතී. මෙය අධ්‍යාපනය සඳහා හැම අංශයටම නරක දෙයකි. විශ්ව විද්‍යාලයීය

ප්‍රවේශ පරීක්ෂණයේදී මෙන්ම ඊට පසු සෑම පරීක්ෂණවලදීත් ස්වභාෂාව පිළිබඳ අභිචාර්යය ප්‍රශ්න පත්‍රයක් තිබිය යුතු යැයි විශ්ව විද්‍යාලයේ සියලුම අංශ ඒකමතික තීරණයකට එළඹී බව මට දැනගන්නට ලැබිණ. එනමුත්, ස්වභාෂා මාර්ගය පිළිබඳව, තවම ඔවුන්ට නිශ්චය වශයෙන් නියමයකට බැසීමට පුළුවන්කමක් ලැබී නැත. එයට හේතුව රජය මගින් මේ ස්වභාෂා මාර්ගය 8 වැනි පංතියෙන් ඉහළටත් ගෙනයා විද්‍යා ස්ථීර වශයෙන් ඔවුන් නොදැනීමය. 8 වැනි පංතියෙන් පසුවටත් ඉගැන්වීමේ මාභීය පිළිබඳ වෙනසක් කිරීමට පළමුව අභිනව ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඇතිකළ මේ භාෂා මාරුව විවේචනයට භාජන කිරීමට රජය පොරොන්දු වී සිටින නිසා එයින් හැඟෙන්නේ මේ බලාසිටීමෙන් සිදුවන දෙය නම් එය 8 වැනි පංතියෙන් ඉහළට ඉගැන්වීමේ මාර්ගය පිළිබඳ වෙනසක් නොවන්නට ඉඩ තිබෙන බවත් ඒ වෙනුවට දැනට තිබෙන ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කොට 6 වැනි පංතියේ සිට ඉංග්‍රීසියෙන් උගන්වන පැරණි ක්‍රමයට නැවතත් යා හැකි බවත්ය.

මේ සැකය දුරු කිරීමට ඇමතිතුමාට ඇති එකම ක්‍රමය නම් අඩු වශයෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ පංතිය දක්වා උසස් අධ්‍යාපනයේ මාර්ගය වශයෙන් මේ භාෂා මාරුව පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිය පවත්වා ගෙනයන බවට හෝ නොයන බවට නිතරානුකූල ප්‍රකාශයක් කිරීමය.

1953.04.09

THE FIRE - FIGHTERS

ශිභි නිව්ම

සර් පෙඩ්රික් සහ භාෂා මාරුව

1953 ඔක්තෝබර් 2 වෙනිදා දිනමිණ පතෙහි පළවූ පරිදි සම්මුඛ සාකච්ඡාවකදී සර් පෙඩ්රික් රිස් මහතා පවසා ඇත්තේ මෙබන්දකි.

"ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව වශයෙන්ද උසස් ඉගෙනීම සඳහා ද භාවිතයට ඉංග්‍රීසි භාෂාව වෙනුවට අනිකක් යෙදීම පුද්ගලයින්ගේ සේවය හා කාලයත් අපතේ හැරීමක් වේවි."

නමුත් මේ කීම තමා සහිතත්වය ඉසිලූ සොල්බර් කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙහි යෝජනා කරන ලද්දට හාත් පසින්ම විරුද්ධ වකකි. එහි 321/ 3 ඒ දරණ අනුච්ඡේදයේ දැක්වෙන්නේ "උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙහි සාමාජිකයකු වීම සඳහා ඉංග්‍රීසි කතා කිරීමට, කියවීමට හා ලිවීමට හැකිවීම මින්මතු අවශ්‍ය නොවේ ද" යනුයි.

මෙකී යෝජනාවෙහි අන්දමට කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකවරු ඉදිරියට පාර්ලිමේන්තුවේ දැකීමට බලාපොරොත්තතු වූයේ, ඉංග්‍රීසි කථා කරන මන්ත්‍රීන් නොව සිංහල හෝ දෙමළ කථා කරන මන්ත්‍රීන්ය. ඔවුහු පාර්ලිමේන්තුවේ වැඩපල කිරීම සඳහා පොදු ජනයාගේ භාෂාව භාවිතා කිරීම, පුද්ගලික සේවය නාස්ති කිරීමක් හෝ කාලය අපතේ හැරීමක් ලෙස ගණන් ගත් බවක් කිව නොහැක. පාලන වැඩ සඳහා අන් භාෂාවක් යොදා ගැනීමෙන් පහත සඳහන් කරුණු ඉස්මතු වන වග අවිවාදයෙන් පිළිගත හැක.

1. ආණ්ඩුව හා ජනතාව අතරේ අනෙක්තස් සම්බන්ධතාවක් නැතිවීම.
2. තෝල්කවරුන් හා අනුවාදකයින් විශාල පිරිසක් ආණ්ඩුව හා ජනතාව අතර කායායේ යෙදවිය යුතු බව.
3. රාජ්‍ය කටයුතු කරගැනීමේදී ඇතිවන අයුතු ප්‍රමාදය ආදියයි.

මුලින් සඳහන් කළ වාර්තාව පිළියෙළ කරද්දී මෙකී කරුණු ගැන සෝල්බර් කොමිසම නිසැකයෙන්ම සලකා බලන්නට ඇත. ඒ දවස්වල සර් ප්‍රේඩර්ක් එම අදහස් වලට එකඟ වුවාට සැක නැත. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ තනතුරක් දැන් ලබා සිටින හෙයින් ඔහුගේ අදහස් වෙනස් කරගෙන තිබෙන බවක් පෙනේ.

ලිටින් සාමිගේ අදහස්

මේ කියන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡාව ගැන පළවූ පුවත්පත මගින්ම මේ ගැන පැහැදිලිමත් පිළිතුරක් ඔහුගෙන් බලාපොරොත්තු වීම කාලෝචිත ලෙස සලකමි.

අනන්‍ය ජාතික භාෂාවක් භාවිතා කිරීමේදී ඇතිවන පුද්ගලයින්ගේ සේවාවල හා කාලයාගේ අපතේ යෑමද ගැන සලකා බැලීමේදී, කල්කටා විශ්ව විද්‍යාලයේ ටික කාලයක් වාන්සලර් පදවිය දැරූ ගරු ලිටින් අර්ල් තුමා විසින් 31.12.28 වෙනිදා ලන්ඩන් නගරයේදී අධ්‍යාපන සම්මේලන සභා වාරයකදී සභාපති වශයෙන් කළ කතාවකින් උපුටාගත් පාඨයක් ගෙනහැරපෑම ඉතාමත් උචිත ලෙස හැඟේ. මෙන්න එම පාඨය.

"පසුගිය වර්ෂ කීපය තුළදී උගනීම හා විභාග සඳහාද ඉංග්‍රීසි භාෂාව යෙදවීම නිසා සිසු දරුවන්ගේ සිත්වලට ඇතිවූ වෙහෙස කෙතරම්ද යත් උගනීමෙන් ලැබිය හැකි නිසි ප්‍රතිඵල ඔවුනට ලබාගැනීම උගතට වී තිබේ." මෙය හොඳින් වටහා ගැනීම සඳහා උදාහරණයක් උපයෝගී කරගනිමු. අප සියලු දෙනාටම ඉතිහාසය, භූගෝලය, ගණිතය, නවීන විද්‍යාව ආදී සෑම විෂයක්ම ජපන් භාෂාව ගැන සම්පූර්ණ අවබෝධයක් නැති ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගෙන් ජපන් භාෂාවෙන් ඉගෙනීමට සිදුවීම වැනිය. කාර්මික විෂයයන් සම්බන්ධ කියවීම් පොත් නොමැති හෙයින් උසස් පර්යේෂණ සඳහා ජපන් භාෂාවෙන් හෝ වෙන කිසියම් ප්‍රාචීන භාෂාවකින් හෝ ලියූ පොත් පාවිච්චි කළ යුතුව තිබුණු බවත් මේ සමාගම සිතිය යුතුයි. අපට උචිතතා කරන්නේ අපේම භාෂාවෙන් ඉගැන්වීමත් උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා කාර්මික පොත් හැදෑරීම පිණිස නිසි දැනීම ඇති ගුරුවරුන් ලවා ජපන් භාෂාව විශේෂ විෂයයක් ලෙස උගතයුතු බවත් යන තීරණයට බැසීමට එව්ට ඔබට වැඩි කලක් නොයනු ඇත. ඉංග්‍රීසි භාෂාව ගැන වගකිව යුතු ඉන්ද්‍රියානුත් බැසගෙන ඇති තීරණය වියමයි. කල්කටා විශ්ව විද්‍යාලයේ වාන්සලර් හැටියට අවසාන වශයෙන් මා කළ කායා නම් මැට්ටර්ක් පංතියේ ඉගැන්වීම් හා විභාග කිරීමටද දේශීය භාෂාව යෙදිය යුතු ලෙස කලින් අණ පනත් වෙනස් කිරීමය.

ජාතික භාෂාවේ අගය පිළිගැනීම

නවීන භාෂාවලින් ඉගැන්වීම සම්බන්ධව ළඟදී ලංකාවේ පැවැත්වුණු එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපනික සාමයික හා සංස්කෘතික ව්‍යාපාරයේ සම්මේලනය 'පළපුරුද්ද ලැබීමේ මාර්ගය වශයෙන්' ජාතික භාෂාවේ අගය පිළිගෙන තිබේ. එම සාකච්ඡාවලදී කියා ඇත්තේ "අධ්‍යාපනික හේතූන් පිට හා ලෝකීය සංස්කෘතික දියුණුව සඳහාද සෑම රටකම ඕනෑම ඉගැන්වීම් තත්වයකදී මව් බසෙන් ඉගැන්විය යුතු බව හා එය සාර්ථක කරලීමට අවශ්‍ය සෑම ක්‍රමයක්ම සොයාගත යුතු බවත් නියෝජිතවරුන්ගේ ඒකමතික තීරණය විය" යනුයි. මේ බව සඳහන් වූයේ 22.09.53 වෙනිදා පළවූ අන්තර් ජාතික සතිපතා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රිකාවෙහි දෙවන පිටුවේය.

මෙකී එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපනික සම්මේලනයේ අදහසටද සර් ප්‍රේඩර්ක් එකඟ නොවන බව පෙනේ. එම සම්මේලනයට සම්බන්ධ වූ රටක සැලකිය යුතු ධුරයක් උසුලන හෙයින් මෙකී අන්තර් ජාතික විශේෂඥයින්ට තමාගේ අදහස තේරුම් කරදීම සර් ප්‍රේඩර්ක්ගේ යුතුකමකි.

ඉංග්‍රීසි භාෂාවට අනෙකු සාහිත්‍යයක් ඇති බව කවුරුත් පිළිගනිති. මේ රටේ කිසිවෙක් එම භාෂාව අතහැර දැමීමට කැමති නැත. එය අනිවාර්යය දෙවැනි භාෂාව ලෙස අපි පිළිගෙන ඇත්තේ එහෙයිනි. බැදුණු උතුරුමස් ලබාගැනීම පිණිස ගෙවල් ගිනිතැබූ ලැමිබි නම් කතුවරයාගේ "හෝ-ටි" අනුගමනය කිරීම අපේ පරමාර්ථය නොවේ. එහෙත් අප ඒ වෙනුවට කරන්නේ "අවශ්‍යතාවය ගැන සලකාබලා" කාලය හා ධෛර්යය හැකි පමණ ඉතිරිකර ගන්නා අතරම ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් උචිතතා සියල්ලක්ම උකා ගැනීමයි. ඉංග්‍රීසි පොත් කියවීමට අපට ඉංග්‍රීසි උචිතතා වේ. විශ්ව විද්‍යාලීය ශිෂ්‍යයින්ට ඉංග්‍රීසි පොත් කියවා ලෙහෙසියෙන් තේරුම් ගතහැකි වන තරම් දැනීමක් ඇතිවිය යුතු බව ඉන්ද්‍රියා ආණ්ඩුවට ඉදිරිපත් කළ නිවේදනයක ප්‍රසිද්ධ අධ්‍යාපනඥයින් හා විද්‍යාඥයින් 26 දෙනෙක් විසින්ම කියා පෑවේ මේ නිසායි. විශ්ව විද්‍යාලීය ඉගැන්වීම ඉංග්‍රීසියෙන් කළ යුතු බව ඔවුහු නොකීහ. ළඟදී ඉන්ද්‍රියානු ආණ්ඩුව විසින් පත්කරනු ලැබූ පශ්චාත් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවද ඔවුන්ගේ අදහස අනුමත කරති.

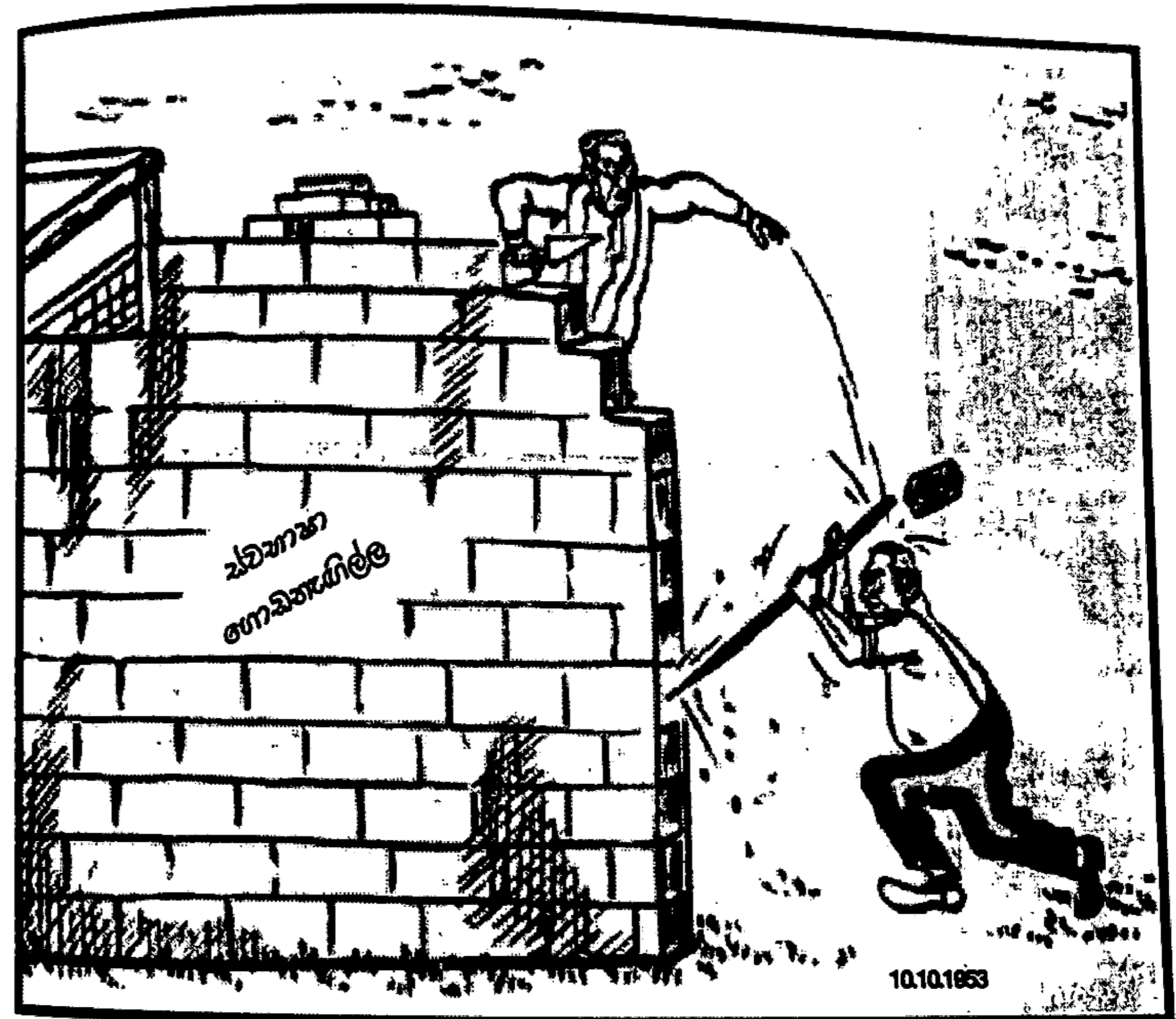
වේල්සයේ ඉගැන්වීම

1940 නිකුත් කරන ලද අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වාර්තාවෙහි 9 වෙනි පිටුවේ පළකරන ලද "වේල්සයේ පශ්චාත් ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල ද්විභාෂා අධ්‍යාපනය" යන මෑයෙන් තීරණයට බැසගත් කරුණු අනුව වේල්සයේ භාෂාව හා සම්බන්ධ සර් ප්‍රෙඩරික්ගේ අදහස්ද සලකා බැලීම වටී. නවීන විද්‍යාත්මක විෂයයන් වේල්සයේ භාෂාව ලබානැතැයි කියන විචාරකයින්ට වාර්තාවෙන් ලැබෙන පිළිතුරු මෙසේය.

"වේල්සයේ භාෂාවෙහි නොදියුණු තත්ත්වයට හේතුව වීම භාෂාවෙහි වරද නොවේ. පශ්චාත් ප්‍රාථමික පාසල්, අභ්‍යාස විද්‍යාල, විශ්ව විද්‍යාලාදියෙහි මෙම භාෂාවෙන් ඉගැන්වීමට උත්සාහයක් නොගෙන ඇති බව ඊට හේතුව වේ. විවෘතත්ව කිරීමට විත්ත ධෛර්යයක් තිබුණා නම් පොත් මදිකමින් වන කරදර කාර්මික වාංමාලාවක අවශ්‍යතාව යන මේ අඩු ලුහුඬුකම් මඟහැර දැන් බොහෝ කල් වනු ඇත. පසුගිය අවුරුදු විසිපහ තුළදී මෙවැනිම දුෂ්කරතාවයන් මඟහැරගත් රටවල් දෙකකි. බෙල්ජියම සහ පලස්තීනය මේ දෙරටයි. උත්සාහයන් නිසා ජලාමිස් භාෂාව කථා කරන බෙල්ජියමේද, හීබ්‍රූ භාෂාව කථා කරන පලස්තීනයේ ද ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල සිට විශ්ව විද්‍යාල දක්වා සෑම අධ්‍යාපනික කටයුත්තක්ම කරනු ලබන්නේ වම භාෂා මගිනි. වම නිසා දැන් සිදුවිය යුත්ත සක් සුදක් සේ පැහැදිලිය. වේල්ස් භාෂාව නූතන පරිසරයට අනුව හැඩගැසිය යුතුය. නැතහොත් එය විනාශ මුඛයට පත්විය යුතුය."

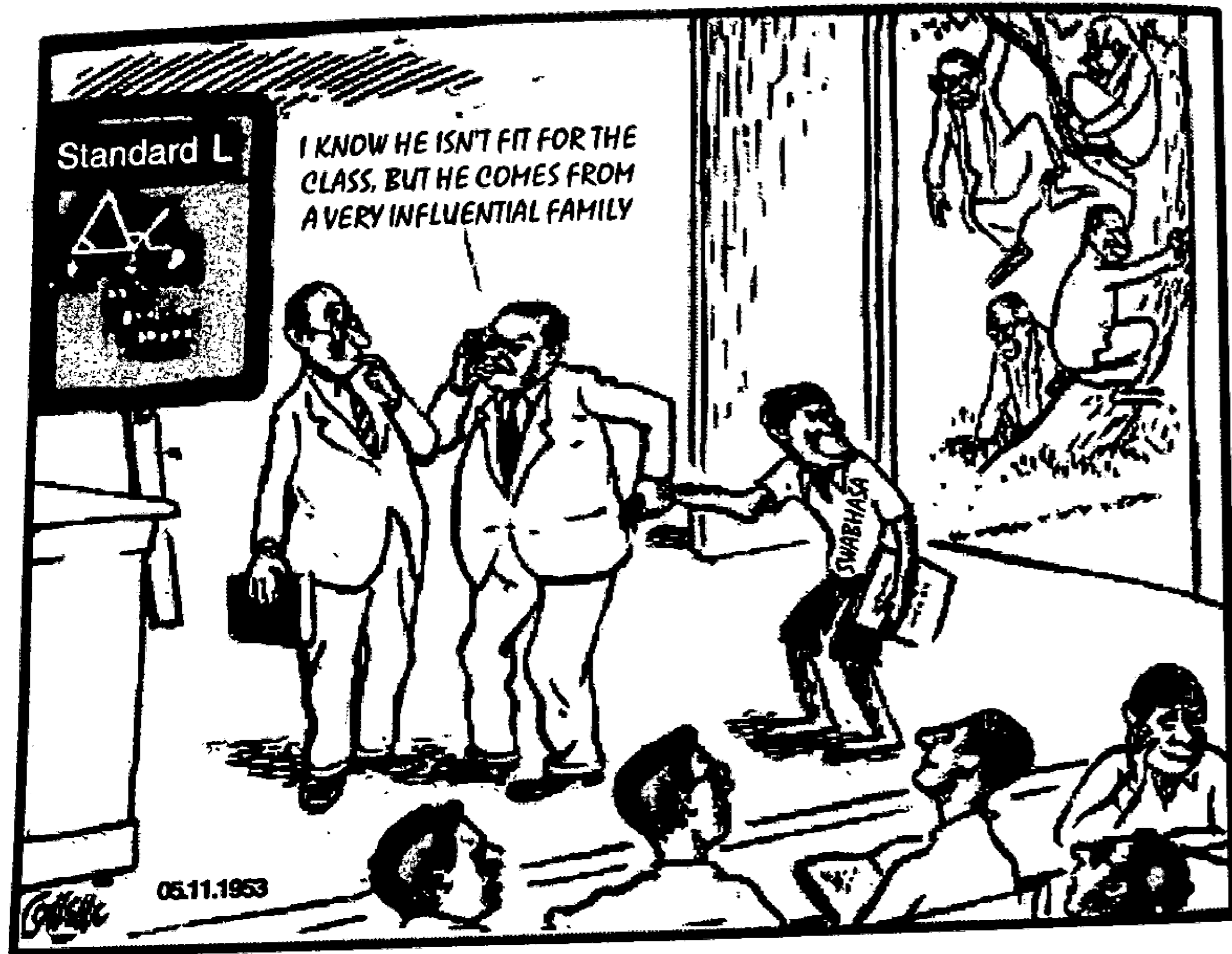
1953.10.07

ගල් පාර

සියබස් මැදුර බිඳීමට වැයමකි
හෙන ගල් පහරවල් එනමුදු හිසට

හැටේ
වැටේ

THE NEW BOY

අලුත් ශිෂ්‍යයා

අපට අවශ්‍ය රජයේ විශ්ව විද්‍යාලයකි

මෙරට ප්‍රචන්පත් වලට සංලක්ෂණ ලිපි සපයන ඇමෙරිකානු තානාපති කාර්යාලයේ විදේශ සම්බන්ධතා පිළිබඳ නිලධාරියෙක් ඇත. ඔහු කියන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාව දෙවෙනි අනිවාර්ය භාෂාවක් කොට අප අපේම බසින් ඉගෙන ගත්තොත් අපේ කලින් සිටි මුදල් ඇමතිවරයා කළාක් මෙන් ඔහුගේ මුණුබුරාටත් ජගත් සම්මේලනයක සිත් කාවදින අයුරු කටාකිරීමට කටයුතු වන්නා වූ බවයි. මෙය වූකලී මා මීට කලින් පවසන ලද්දකි. අපේ භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ගැන ඇමෙරිකානුන්ගේ අදහස කුමක්ද කියා නිසැකවම මේ කියමනෙන් පැහැදිලි වේ. එහෙත් මෙහි මතක තබාගත යුතු දෙය නම් ජාතික භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන් රඳා පවත්නේ එහි රාජ්‍ය බලය වගකීම් විෂය කරගෙන බවයි. විශේෂ වශයෙන් කෙතරම් බල ප්‍රචාරකාර වූ හෝ විදේශ ජාතියක පීඩනවලින් තොරව සිය ජාතියේ සම්පූර්ණ අභිමතය ලෙස සිදුවීමට ඉඩහැර තිබේ.

අපරට භාෂා මාරුව පිළිබඳව ඇති මෙවැනි විරුද්ධතා අවසාන ප්‍රයත්නය බව විශ්වාස කිරීමට අපට කරුණු තිබේ. පසුගිය මහා මැතිවරණ කාලේ 25.05.1952 දා තමන් ප්‍රසිද්ධ කරන ලද වීර කේසරි නම් දෙමළ දිනපතා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයෙහි මේ අදහස පැහැදිලි ලෙස විස්තර කර තිබේ. ඒ මෙසේය.

කොළඹදී ඇමෙරිකානු තානාපති කාර්යාලය මගින් පැවරුණු පක්ෂයෙහි සාමාජිකයන් සඳහා පිළියෙළ කළ සංග්‍රහයකදී ද්‍රවිඩ මිනිසුන්ගේ අනාගතය සඳහා සාකච්ඡා කරගෙන යද්දී ඇමෙරිකානුවෝ ද්‍රවිඩයන් සිංහලයන්ගෙන් වෙන්වන අවස්ථාවක් වුවොත් ඇමෙරිකානුන් ඔවුන්ගේ උදව්වට එන බවට පොරොන්දු දුන්නයි කියා තිබේ.

මේ ගැන විවේචන අනවශ්‍යය. මෙහි සඳහන්ව ඇත්තේ විදේශීය ආණ්ඩුවක වාසිය සඳහා අපරට පවතින උනෑන් හේද කරන ගති කෙතෙක් දුරට පවත්වනු ලැබේදැයි පෙන්වීමට හොඳම උදාහරණයකි. අපේ දේශපාලන ප්‍රතිපත්තියෙහි ඇති මෙබඳු විදේශීය ඇඟිලි ගැසීම් මෙන්ම මෙබඳු වාදනේද අවුස්සන විදේශීය යටි උගුල් ද ලෝකයෙහි සිදුවන කරුණු සසඳා බලන විට ජාතියක් වශයෙන් අපේ පැවැත්මටද තර්ජනය කරයි.

"කාශමිරයේ මිත් අඩිදුල්ලාට නිදහස් කාශමිරයක් ලබාගැනීම සඳහා වැඩිකර ගැනීමට ඇමෙරිකානුන් දුන් උදව් ගැන අප අසා ඇත. එනමුත් පණ්ඩිත නේරුගේ දුරදුර්භිභාවය නිසා කාශමිරය දෙවැනි කොරියාවක් වීමෙන් වැළකුණි. විදේශීය මිෂනාරි මණ්ඩල මගින් ඇතිකරන ලද උපක්‍රමවල දුෂ්ට බලපෑම් වලින් නිදහස් ඉන්දියාව පවා නොබේරී ඇත. නොබෝදා ඉන්දියාවේ අගමැතිවරයා ඔවුන් විවේචනය කළේ ඉන්දියාවේ ඊශානදිග මිනිසුන් කෙරෙහි දේශපාලන වශයෙන් බලපාන්නවුන් ලෙසය. ඔහු මෙසේ කීවේය."

"මිෂනාරිහු ඉතා හොඳ වැඩක් කළහ. මම ඔවුන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම ස්තූතිවන්ත වෙමි. නමුත් දේශපාලනය අතින් කථා කළොත් මට කියන්නට ඇත්තේ ඉන්දියාවේ වෙනසක් ඇතිවෙනවාට ඔවුන් අකමැති බවය. ඉන්දියාවේ වෙනස්වීම් ඇති වෙනවාත් සමඟම වෙනම නිදහස් රාජ්‍යයන් සාදාගැනීම සඳහා ඊශානදිග ඉන්දියාවේ මිනිසුන් ධෛර්යය ගන්වන විදියේ බොහෝ විදේශීයන්ගේ ආධාරය ලත් ව්‍යාපාරයක් ඇති විය." තවදුරටත් ඇමරිකන් මිෂනාරින් ඇතුලු විදේශීය මිෂනාරින් බොහෝ තැන්වල මිනිසුන් තමන්ගේ ආගමට හරවා ගැනීම සඳහා මුදල් දෙමින් කරන පෙළඹීම් සහ බලපෑම්ද කරන බවට චෝදනා ස්වදේශීය අමාත්‍ය වූ ආචාර්ය කට්පු මහතාට ලැබී තිබේ.

"කොචින්, ඇසැම්, බිහාර්, මධ්‍ය ප්‍රදේශය සහ අනිකුත් පළාත්වලින් එන විදේශීය මිෂනාරිවරුන්ට විරුද්ධව ඉන්දියානු පාර්ලිමේන්තුවේදී ඉන්දු විරෝධී ක්‍රියා පිළිබඳ පැමිණිලි වගයක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. මොවුන්ගෙන් සමහර දෙනෙක් ඉන්දියාවේ සමහර පළාත්වල ඉන්දියානුවන් ඉන්දියා අධිරාජ්‍යයෙන් වෙන්කොට තැබීම සඳහා ඔවුන්ට බලකරන අතර අනෙක් අය ගෝවට සහ පෘතුගීසි ආණ්ඩුවට සැලකිල්ලක් වශයෙන් ඉන්දු විරෝධී අදහස් ඇති කරගෙන තිබේ. ටීරැවන්කෝර් කොචින් ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ඇගේලෝ ඉන්දියානු නියෝජිතයා වන ඒ.ඒ.ඩී. ලුවිස් මහතා මේ ගැන ප්‍රශ්නය සඳහන් කරන්නේ පහත සඳහන් ප්‍රකාශයක් සමඟය."

මේ ව්‍යාපාරය තවම දියෝ කිසියක් සහ රෝම හෝ ගෝව ප්‍රධානීන්ගේ යටතෙහි බිසෝප් කෙනෙකුන් ඇති කිරීම සඳහා එම වර්ගයේම සමහර ගිහි මිනිසුන් සමඟ සමුපකාරයෙන් ඇගේලෝ ඉන්දියානු වර්ගයාට අයිති සමහර පූජකවරුන් විසින් බිෂෝප්තුමාට කරන ඉල්ලීමකි යනුයි.

ගාන්ධිතුමා මිෂනාරිවරුන්ට කීවේ මෙසේය.

"නුඹලා සහකාරයන් වශයෙන් හෝ සහාය පතන්නවුන් වශයෙන් හෝ පැමිණෙන්නාහු නම් නුඹලාට මෙහි තැනක් ඇත. එනමුත් නුඹලා අඳුරේ ඇවිදින මිනිසුනට නුඹලාගේ දේව ධර්මය දේශනා කරන්නට එනවා

නම් මගේ කල්පනාවේ හැටියට නුඹලාට මෙහි තැනක් නැත. මට බලය ඇතිව නීති පැනවීමට පුළුවන් නම් මම ආගමට හැරවීමේ සියලුම ක්‍රියා නවත්වමි. මම මිනිසුන් මගේ ධර්මයට හරවන්නට මහත්සි නොගන්නවා පමණක් නොව රහසින්වත් කෙනෙක් මගේ ධර්මය වැළඳ ගන්නවායි යාඥා නොපවත්වති. මම නිහතමානීත්වය නමැති ඇඳුමෙන් යුක්තව ඇවිදින මුරණ්ඩුකම පිළිබඳ සාක්ෂිකරුවෙක් වී සිටිමි. ආගමට හැරවීම සහ මහජන සේවාව එක්වුවිට වන්නේ විපතකි."

නිදහස් ලංකාව නොදකි

ආගමට හැරවීමේ වැඩපිළිවෙලින් වෙන්කළ නොහැකි වූ මේ වංක 'ආක්‍රමණය, නිදහස් ලංකාවේ ඇසට සම්පූර්ණයෙන් ලක්නොවීම බේදයට කරුණකි. "ආධාර ලබන පාඨශාලාවකට රජයෙන් මුදල් දීමේදී එම පාඨශාලාවේ අයිතිකරුගේ ආගමම අදහන මවුපියන්ගේ දරුවන්ට පමණක් ආධාර මුදල් ගෙවිය යුතු වේ." යනුවෙන් යටත් විදේශ ආණ්ඩුවේ 1947 වර්ෂයේ 26 වෙනි ව්‍යවස්ථාවේ 7 වෙනි (බී) වගන්තිය නිදහස් ලංකාව විසින් අවලංගු කිරීම කණගාටුදායක සිද්ධියකි. මේ ව්‍යවස්ථාව නැති කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් දරුවන්ගේ මවුපියන්ගේ ආගමින් ඔවුන් කොල්ලකා ගැනීමට මිෂනාරිවරුන්ට රජයේ මුදල් ගෙවනු ලැබේ. එසේ ඔවුන්ගේ සිත් දූෂ්‍ය කිරීමෙන් ඔවුන් තුළ ඔවුන්ගේ මවුපියන්ගේ හක්තියට අවමානයකුත් මිෂනාරිවරුන්ගේ හක්තියට සැලකිල්ලකුත් ඇතිවේ. ඉන්පසු ඔවුන් කෙරෙහි තම රටට හා සංස්කෘතියට ඇති ගරු සැලකිලි මුලිනිදිරි ඔවුන් තම රටින් හා සංස්කෘතියෙන් බොහෝ ඇත්කරන අලුත් විදියේ ගරු සැලකිල්ලක් හටගැනේ. කොටින් කියතොත් මහජන මුදල් මහජනයාගේ ආත්මසාතනය පිණිස යොදනු ලැබේ.

මුළු ළමයින්ගෙන් සියයට 50 කට වඩා බෞද්ධ ළමයින් සිටින ක්‍රිස්තියානි පාසල් ඇත.

ඒ මදිවාට ජනගහනයෙන් සියයට 91 කට වඩා බෞද්ධයින් හිත්දුන් හා මුස්ලිම්වරුන් සිටින රටක අධ්‍යාපන ස්තූපයෙහි කොන්ඩු විශ්ව විද්‍යාලය ක්‍රිස්තියානීන් විසින් පාලනය කරනු ලැබේ. එහි පාලක පක්ෂය සියයට 50 කට වඩා ක්‍රිස්තියානීන්ගෙන් සමන්විතය. නමුත් එහි ක්‍රිස්තියානි ලබ්ධිකයන් සිටින්නේ සියයට 9කි. සදාචාරය යන නමින් බෞද්ධ ළමයින්ට බුස්තු ධර්මය උගන්වන මිෂනාරිහු සිටිති. තමන්ට ආධාර කිරීමට ලැස්තිව සිටිනා උසස් නිලධාරීන්ගේ මාර්ගයෙන් බෞද්ධයන්ට ලබාගත නොහැකි උදවු උපකාර ලබාගන්නා මිෂනාරිහු සිටිති. රජය ළඟදී ආරම්භ කළ දත්ත ආරෝග්‍යශාලා හයෙන් පහක්ම ක්‍රිස්තියානි පාසල්වලය. එයින් එකක් ප්‍රදේශලික පාසලකය. නමුත් බෞද්ධ ස්කෝලයකට එකක්වත් නැත.

අපේ අධ්‍යාපනයට පරදේශීන්ගේ බලපෑම් කොතරම්දැයි කිවහොත් මෙහි පාසලක අධිපතිකමට ආ පරදේශීය සේවක භාෂා වෙනස් කිරීම සීමාන්තිකයන්ගේ වූව් අදහසක් හැටියට හැඳින්වීමටද මැලි නොවීය. අප විශ්ව විද්‍යාලයෙහි තාවකාලික පත්වීමකට මේ ළඟදී ආ පරදේශීය කුල භාෂා වෙනස මිනිස් බලයක් කාලයක් කා දමන්නකැයි කළ ප්‍රකාශය මහ කළ අකුරින් පළවිය. අපේ විශ්ව විද්‍යාලයෙහි උප වාන්සලුර් තැන වන තවත් පරදේශීය සේවක අපේ භාෂාව අල්ප මාත්‍රයක්වත් නොදැන එහි අඩුපාඩුකම ගැන බොහෝ සේ කතා කරයි. එහෙත් ඔහු මෙසේ කළේ එම අඩුපාඩුකම ගැන බොහෝ සේ කතා කරයි. එහෙත් ඔහු මෙසේ කළේ එම භාෂා වෙනසට උපයෝගී වන අලුත් පොත්පත් නිපදවීමෙහි විශ්ව විද්‍යාලයට ඇති මහඟු කාර්යය අතපසු කළේය. අපගේ කොළඹ බිෂොප්තුමා වන තවත් පරදේශීය සේවක අපට මෙසේ අනතුරු හඟවයි. "සමහරවිට අප එකිනෙකාට පර භාෂාවකින් කතා කරන්නට ඉගෙන නොගත්තොත් බේබල් කුළුණේ ජායාව අපමත වැටේ." ඒ අතර රටේ සෑම එක්කෙනාම ක්‍රිස්තියානිකාරයෙකු වනතුරු විවේක නොගන්නා මෙන් තම ආගමික උත්සවයේදී මෙරට බිෂොප්තුමෙක් දිවුරයි. සමහරවිට චීන, ජපන්, පිලිපීන්, වියට්නාම්, කාම්බෝජ, ඉන්දියා ආදී රටවල වුවමනා නැති මිෂනාරීන්ට ලංකාව අභයස්ථානයක් වී ඇත. මේ පරදේශී මිෂනාරීන්ට අපේ ඉස්කෝලවල ලේසියෙන්ම රක්ෂාවල් සොයාගත හැකිවාක් මෙන්ම වෙන බොහෝ රටවලට වඩා ලේසියෙන් ලංකාවට ඒමේ විසා බලපත්‍ර ලබාගත හැකි බව මට දැනගන්නට තිබේ. ජාතික භාෂා අධ්‍යාපනයට ඔවුන්ගේ භාරකාරවරුන් මහත් සේ විරුද්ධවීම් පුදුමයක් නොවේ.

කතෝලික විශ්ව විද්‍යාලයක්

දැන් මේ සියල්ලටම ඉහළින් ඇමරිකන් මහාචාර්යවරුන්ගෙන් සමන්විත රෝමානු කතෝලික විශ්ව විද්‍යාලයක් කොළඹ පිහිටුවීමට යෝජනාවක් තිබේ. මින් ලංකාව ආසියාවේ යුද්ධ භූමියක් වීමට මඟපෑදේ යයි මට බියකි. අපට වුවමනා කරන්නේ නම් නේවාසික නොවන කොළඹ පිහිටි තවත් රජයේ විශ්ව විද්‍යාලයකි.

රටේ හැම විශ්ව විද්‍යාලයක්ම ජාතික සමගිය උදෙසා නැඟිසිටිය යුතුයි. යම් කොටසකින් විශ්ව විද්‍යාලයක් පාලනය වුවහොත් ඉන් පංක්ති හේද හටගැනේ. එසේම අනික් පංතිවලටත් එවැනි විශ්ව විද්‍යාල ඇතිකර ගැනීමට උසිගැන්වේ. මෙයින් සිදුවන්නේ මිනිසුන් ඉතා දැඩිලෙස කොටස් වීමයි. අපේ ජාතික පැවැත්ම පිළිබඳ වර්තමාන අවස්ථාවෙහි අපට අවශ්‍ය වන්නේ සමගිය සහ ශ්‍රී සමෘද්ධියයි. එහෙයින් අප සමගිය සහ සෞභාග්‍ය විනාශ කළ හැකිනම් ව්‍යාපාරයක් වුවද මුළු ධෛර්යයෙන්ම මැඩලිය යුතුය. දැනට අප අතර පවත්නා ඔවුනොවුන් කොටවන ගති තවදුරටත් දියුණු වුවොත් අප ඉක්මනින්ම වංචාකාර විදේශීය බලයකට ගොදුරක් වන බව සිද්ධාන්ත සත්‍යයකි.

විශ්ව විද්‍යාලවල පරමාර්ථ

ජාතියක ඇති පරමාර්ථ වරට සියලුම විශ්ව විද්‍යාලවල පරමාර්ථ විය යුතුය යනු යුක්ති සහගත වූද සාධාරණ වූද ඉල්ලීමකි. ඒ නිසා රටේ විශ්ව විද්‍යාලයෝ ජාතියට අහිමිත සංස්කෘතික සහ සාමාජික සමගිය යන මෙයින් මුර්තිමත් විය යුතුය. මුළු ජනගහනයෙන් සියයට හතක් පමණ වූ සුළු වර්ගයක් විසින් පවත්වනු ලබන විශ්ව විද්‍යාලයකින් මුළු ජාතියෙහිම සංස්කෘතික සහ සාමාජික සමගිය සඳහා වැඩක් සිදුවේ යනු නොසිතිය හැකි දෙයකි. මෙය සිදුකළ හැකියයි කල්පනා කිරීම වනාහි 1948 දී අප විසින් ඉවත දමන ලද යටත් විදේශ පාලනය කරා ආපසු යාමකි. රටේ ජනගහනයෙන් සියයට අනූ එකක් වූ බෞද්ධයන් හින්දුන් සහ මුස්ලිම්වරු සිය දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා පහත සඳහන් විදියේ සංවිධානයකට භාරදීමට කැමති වෙතියි ඔබට සිතිය හැකිද? මේ සංවිධානය වූ කලී "ලබ්ධියක් පමණක් නොව රජයත් ඇතුළත වූ රජයකි. එසේම රජයකට උඩින් පවතින රජයකි. එපමණක් නොව ලෝකයෙහි සෑම ආකාර බලයකින්ම නිදහස් වූ භූමියක පිහිටි උස් අඩිතාලමක් මතුපිට සිට ආඥා දෙන මහේශාක්‍ය සංස්ථාවකි. වයට ගුරුවරයෙකු වශයෙන් ඇති අයිතිවාසිකම් රජයට ගුරුවරයෙකු වශයෙන් ඇති අයිතිවාසිකම්වලට වඩා පැරණිය. උසස්ය. කිසිම ආණ්ඩුවකට මේ දිව්‍යමය හිතුවක්කාර බලය නැතිකර දැමීමට නිත්‍යානුකූල අයිතිවාසිකමක් නැතැයි කියති. ඒ නිසා රෝමානු කතෝලික ව්‍යාපාරය වූ කලී ආපසු ව්‍යාපාරයකි."

කොළඹටත් විශ්ව විද්‍යාල

අපට තවත් විශ්ව විද්‍යාලයක් ඉක්මනින්ම කොළඹ පිහිටුවීමට අවශ්‍යය යනු සත්‍යයකි. එහෙත් වය පේරාදෙණියෙහි විශ්ව විද්‍යාලය මෙන් එම ක්‍රමයටම ආණ්ඩුව මගින් කරගෙන යායුතුය. නේවාසික අධ්‍යාපනයක සැප පහසුකම් සඳහා වියදම් කිරීමට නොහැකි දුප්පත් ශිෂ්‍යයන්ට ඉඩ සලසාදීම සඳහා මේ විශ්ව විද්‍යාලය ස්වභාව වශයෙන් නේවාසික නොවිය යුතුය. එසේම වය රජයේ භාෂා ප්‍රතිපත්තියටද එකඟවිය යුතුයි. අනිත්‍ය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ වගකීම් භාරය ඉසිලිය හැකි මෙරට තරුණයන් ඇතිකිරීම ප්‍රධාන පරමාර්ථය කොටගත් රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ඉවතලාම මෙරට විශ්ව විද්‍යාලවලට මොන ක්‍රමයකින්වත් ඉඩ නොදිය යුතුය.

කල්කටා විශ්ව විද්‍යාලය හා මවුබස

ඉන්දියාවේ එකමුතුකම පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති වූයේත් එසේම ටික කලක් තුළදී සාගතයෙන් පරිපීඩිත රටට ස්වයංපෝෂිත වීමට හැකිවූයේත්

ඉගැන්වීමේ මාර්ගය වශයෙන් ජාතික භාෂා යෙදීම නිසාය. මෙය වූ කලී ඉන්දියාවේ ප්‍රසිද්ධ බ්‍රිතාන්‍ය පාලකයන් දැනසිටි බව විශ්වාසදායක සම්මුඛ පරීක්ෂණයකින් පැහැදිලිව පෙනේ. මේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙහි සිටියවුන් අතර "මිහාල් සිං" මහතාද විය. ඉන්දියාවේ ප්‍රධාන විශ්ව විද්‍යාලය වූ කල්කටා විශ්ව විද්‍යාලයේ ප්‍රධාන නිර්මාණ ශිල්පියා වූ "ආසුතොෂ් මුබාර්ජ්" පිළිබඳ සිත් කාවදින ලිපියක් 1953 සැප් මොඩන් රිවිව් සඟරාවට සපයන "මිහාල් සිං" මහතා සඳහන් කරන්නේ 'අධ්‍යාපන යානය වශයෙන් මවුබස යෙදීම සඳහා ඔහු පෙන්නු දක්‍ෂතාවෙන්' බෙන්ගාලයේ ජීවිතයට නව මඟක් දුන් බවය. මිහාල් සිං කියන විදියට මේ තාක් "ආසුතොෂ්" හට ලැබී තිබෙන විශාලම ස්තූතිය නොදැනුවත්වම පිරිනැමී තිබෙන්නේ ප්‍රසිද්ධ අධ්‍යාපන විශාරදයකු සහ අධිරාජ්‍ය සංවර්ධකයෙකු වූ ලිටන් සාම්වරයාගෙනි. මොහු වරක් බෙංගාල යේ ආණ්ඩුකාරයා මෙන්ම කල්කටා විශ්ව විද්‍යාලයේ චාන්සලර්ද වූයේය.

ඔහු මිහාල් සිං සමඟ කටාකොට සම්පූර්ණ විශ්වාසය තැබුවේ ආසුතොෂ්ගේ මේ ව්‍යාපාරය නිසා නැගෙනහිර ලෝකයේ බ්‍රිතාන්‍ය බලය පිළිබඳ අභිතාලම පවා දෙදරුම් කෑහැකි බවය. අපේ ස්වභාෂා ප්‍රතිපත්තියට විදේශීන් හා ඔවුන්ගේ පන්දම්කාරයින් පටහැනි මක් නිසාද කියා මෙයින් තේරුම් ගත හැක.

උඩින් සතුරු යටින් කතුරු බව පෙන්නුම් කරන ඇමෙරිකානු මහාචාර්යයන් විසින් පවත්වනු ලබන විදේශ බසකින් උගන්වන විශ්ව විද්‍යාලයක් පිළිබඳ යහපත් පරිත්‍යාගයක වෙස් මුහුණක් යටතේ අලුත් යහපත් විදේශ වාදයක් බලයට පත්කිරීමට ලංකාවාසීහු ඉඩදෙන්නද?

ඉගැන්වීමේ මාර්ගය ගැන සලකන කල අපේ රටේ සියලුම විශ්ව විද්‍යාල එකම මාර්ගයේ ඒවා විය යුතුය. අලුත් ක්‍රමය යටතේ විශ්ව විද්‍යාලයීය තත්වයේ පංතියක ශිෂ්‍යයනට අනෙක් ස්වභාෂාව පිළිබඳව මෙන්ම ඉංග්‍රීසිය පිළිබඳවත් ක්‍රියාකාරී මනා දැනීමක් තිබිය යුතු බව අපි කල්පනා කරමු. ඒ නිසා විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගැන්වීමේ මාර්ගය වශයෙන් සිංහල සහ දෙමළ යන දෙකම භාවිතා කළ හැක. අප රටින් පිටස්තර සංවිධානයකට අයිතිව අප රටේ නිදහසට බලපාන්නට පුළුවන්කම තිබෙන නිසා රෝමානු කතෝලික විශ්ව විද්‍යාලයක් පිහිටුවීමට ඉඩනොදෙන සේ සියරට නිදහසට හිතැති මහජන මන්ත්‍රීන්ගෙන් ඉල්ලමි. ඒ වාගේම අප රට අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියට පටහැනි වූ ලබ්ධියකට අයිතිවූ පිටරට විශ්ව විද්‍යාලයකින් ප්‍රදානය කරන උපාධි රජය පිළිගත්තොත් එයින් රජයේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය මකාදැමීමට පුළුවන් වෙන නිසා එක් උපාධි පිළිගැනීමට නීති මාර්ගයෙන් තහනම් කළ යුතුයි.

සියබස් සටන අපේ ජනප්‍රධානීන්ගේ මත

මහජනයා විසින් තබන ලද විශ්වාසයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඇමති තනතුරු වැනි උසස් පදවිවලට පැමිණ සිටින අපේ ඇතැම් අදහස් ප්‍රකාශ කොට තිබේ. සියබස් මාරුවේ මිළඟ' පියවර ගැන තීරණයකට බසින මේ අවස්ථාවේදී එක් මතවලට අනුකූලව තීරණයකට බසිනවා ඇතැයි මහජනයා අපේක්ෂා කරයි.

පැහැදිලිව සිතීමට හා මනාසේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට හැකි වන්නේ ස්වභාෂාවෙනි.

මේ ගැන ඩඩ්ලි සේනානායක මහතා මෙසේ කීය.

(ඩේලි නිවුස්) - 18.5.1953

"1936 දී මා දේශපාලන භූමියට ඇතුළත් වන තුරුම මා පාසලේ හෝ විශ්ව විද්‍යාලයේ සිටිය කාලය තුළ එක සිංහල වචනයක්වත් ඉගෙනීමට අවස්ථාවක් මට නැති විය. එහෙත් දැන් මගේ කථා පැවැත්වීමේ මාධ්‍යය වී තිබෙන්නේ සිංහලයයි. ඒ නිසා මා ආධුනිකයෙක් කියා සිටින්නේ මව්බසින් සිතීමෙන් සහ කථා කිරීමෙන් මට හොඳින් සිතන්නට හා කථා කරන්නට හැකි බවය.

දේශීය භාෂා පාසල්වල ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය විය යුතුය. එසේම රටේ පාලනයද සිය බසින් විය යුතු ය යනු විවාද රහිත ප්‍රශ්නයකි. මෙය සදහටම තීරණය වී අවසන්ය. එසේම නිදහස් ලංකාවේ උදාවූ මේ තත්වය ආපසු හැරවිය නොහැක.

සමාජයේ හේද මකා දැමීමට හා කාටත් පොදුවේ අවස්ථා සලසා ගත හැකිවන්නේ ස්වභාෂා මාර්ගයෙනි.

ගරු ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතාගේ මතයයි. ඔහු ඒ මතය පහත සඳහන් කථාවෙන් සනාථ කරයි.

(කේලි නිවුස් - 29.11.1952)

"අපේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියේ ඉතා වැදගත්ම දෙය නම් උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබාගැනීම සඳහා සෑම දරුවාටම අවස්ථාවක් සලසා දීමයි. මෙයට කලින් අධ්‍යාපනය පොහොසත් අයට පමණක් ලැබිය හැකි වරප්‍රසාදයක් විය. එය දැනට ඒ උස් තැනින් පහතට ගෙන සෑම දෙනාටම ලබාගත හැකි තත්වයක තබා ඇත."

නුගවෙල මහතා තවදුරටත් කියේ මෙසේය.

මව් බස ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය කිරීම ගැන විවාදයක් තිබුණේය. මේ විරුද්ධතා ඇති වූයේ බලවත් තැන්වලිනි. අන්ධකාරයක් ගැන අනාගත වාක්‍ය ප්‍රකාශ වීණි. එහෙත් ස්වභාවික ව්‍යාපාරයේ ජයග්‍රහණය පිළිබඳ සෑම ලකුණක්ම පෙනෙන්නට තිබුණේය. දැනට ශිෂ්‍යයෝ වඩා දීප්තිමත්ය. උද්‍යෝගිමත්ය.

අවුරුදු එකසිය තිස්පහක් තිස්සේ මේ රටේ ඉංගිරීසිය තිබුණත් පළමුවැනි පන්තියේ විද්‍යාඥයන් එක්කෙනෙකු හෝ දහවැනි පන්තියේ කවියෙකු හෝ හයවැනි පන්තියේ නවකථාකරුවෙකු හෝ ඇති කිරීමට අපට පුළුවන් වීදි ඇත්ත වශයෙන් කිසිම නිෂ්පාදන ශක්තියක් නැති මෙබඳු ක්‍රමයක් දිගටම පවත්වා ගෙනයාමේ ප්‍රයෝජනය කුමක්ද?

යථෝක්ත අදහසට ගරු ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහතා මෙසේ විකඟ විය.

(කේලි නිවුස් - 10.05.1953)

අපේ පාසල් සිසුන්ගෙන් සියයට අනුවක්ම කථා කරන්නේ සිංහලෙන් නැත්නම් දෙමළෙන්ය.

එසේම දැනට ඉගැන්වීමේ යෙදී සිටින ගුරුවරුන්ගෙන් සියයට අනූ දෙනෙක් ම සිංහලෙන් හෝ දෙමළෙන් පමණක්ම ඉගැන්වීමට දනිති. ඒ නිසා අපේ පාසල්වල ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය ලෙස ඉංග්‍රීසි භාවිතා කිරීම මෝඩකමක් පමණක් නොව කළ නොහැකි දෙයකි.

ස්වභාවිකවම විරුද්ධ වන්නේ කුමක් නිසාද? කවුරුත් විසින්ද?

ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතා අතලොස්සකගේ බලපෑම මෙසේ විස්තර කළේය.

(කේලි නිවුස් මැයි 1944)

අප අතර සිටින සුළු ජාතිකයන් විදේශීය භාෂාවකින් අධ්‍යාපනය ලැබූ නිසා මුලින්ම බලය අල්ලා ගැනීමේ අවස්ථාවක් ඔවුන්ට ලැබුණු බව සත්‍යයකි. අපද ඇතුළත් වූ නීති වේදීන්ගේ පන්තියට මුලින් මේ රටේ

බලය අසුවූ බවත් එය ඔවුන් සාමාන්‍ය රටවැසියාට භක්ති විදින්නට ඉඩ නොදී තමන් පමණක් භක්ති විදින බවත් අපේ ගරු දුම්රිමර මන්ත්‍රීවරයා (ඒ රත්නායක මහතා) කියයි. ඒ අදහසට මමත් එකඟ වෙමි. බොහෝ කලක් තිස්සේ අප පමණක් භක්ති වින්ද දැනටත් ඊක දෙනෙකුත් පමණක් භක්ති විදින අර්ථ සිද්ධියක් වැඩි දෙනෙකුට දීමට අපේ කැලණියේ (ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහතා) අවංක ලෙස සැරසෙන බව මම විශ්වාස කරමි. මේ රටේ මහජනයා ගේ යහපත සඳහා අප වැඩ නොකරන බවත්, රටේ වැඩි සංඛ්‍යාවක් වූ ඔවුන් අප වැඩ නොකරන බවත්, රටේ වැඩි සංඛ්‍යාවක් වූ අප වෙනුවෙන් අපේ යුතුකම් අප ඉටුනොකරන බවත්, ඒකාන්ත වශයෙන්ම කිව හැක්කේ ඔවුන් වෙනුවෙන් මේ මන්ත්‍රණ සභාවේ නියෝජිතයන් පෙනී සිටින අප රජය වෙනුවෙන් මේ අසාධාරණ කටයුත්ත තවදුරටත් පවත්වාගෙන ගියෝය.

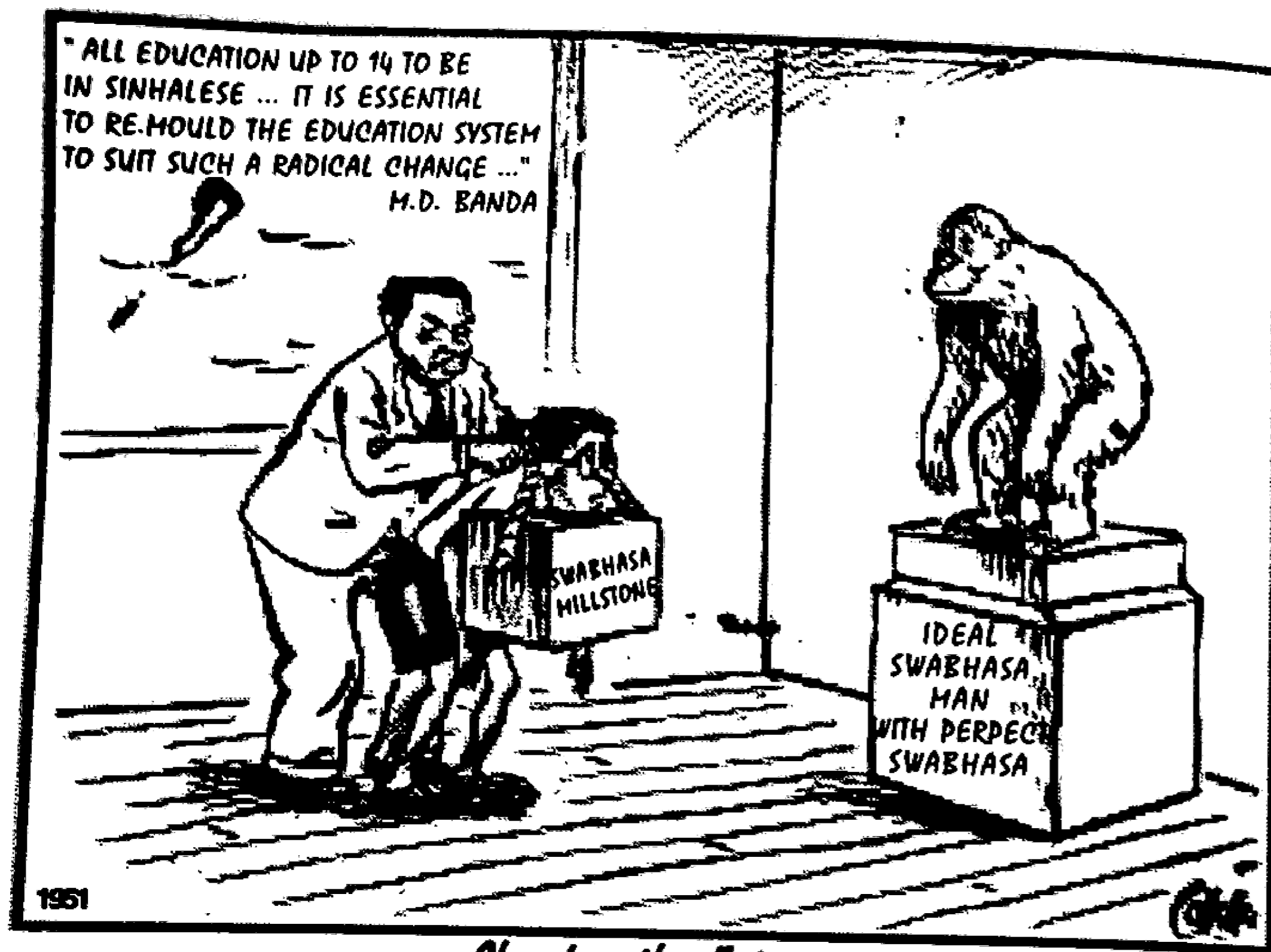
ගරු සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මහතා එකී පරතරය ගෙන ගිය හැටි මෙසේ පැහැදිලි කළේය.

(හැන්සාඩ් 1944 මැයි)

ඉංග්‍රීසි පාසල් පිහිටුවා ඇත්තේ මිනිසුන් වගයක් පුහුණු කිරීමටය. ඔවුහු මුදලිවරුන්ගේ සහ මුහන්දිරම්වරුන්ගේ පුත්තුය. ඔවුහු ආගම වෙනස් කළහ. එයින් අපට තේරුම් ගත හැක්කේ මෙයයි. එනම්, මේ ඉංග්‍රීසි පාසල් පිහිටවූයේ ඔවුන්හට භාෂා පරිවර්තකයන් ඇති කරගැනීමේ ආධාරය සඳහාත්, ඔවුන් ක්‍රිස්තියානීන් කරගෙන වඩා රාජ පාක්ෂික රට වැසියන් කරගැනීම සඳහාත්ය.

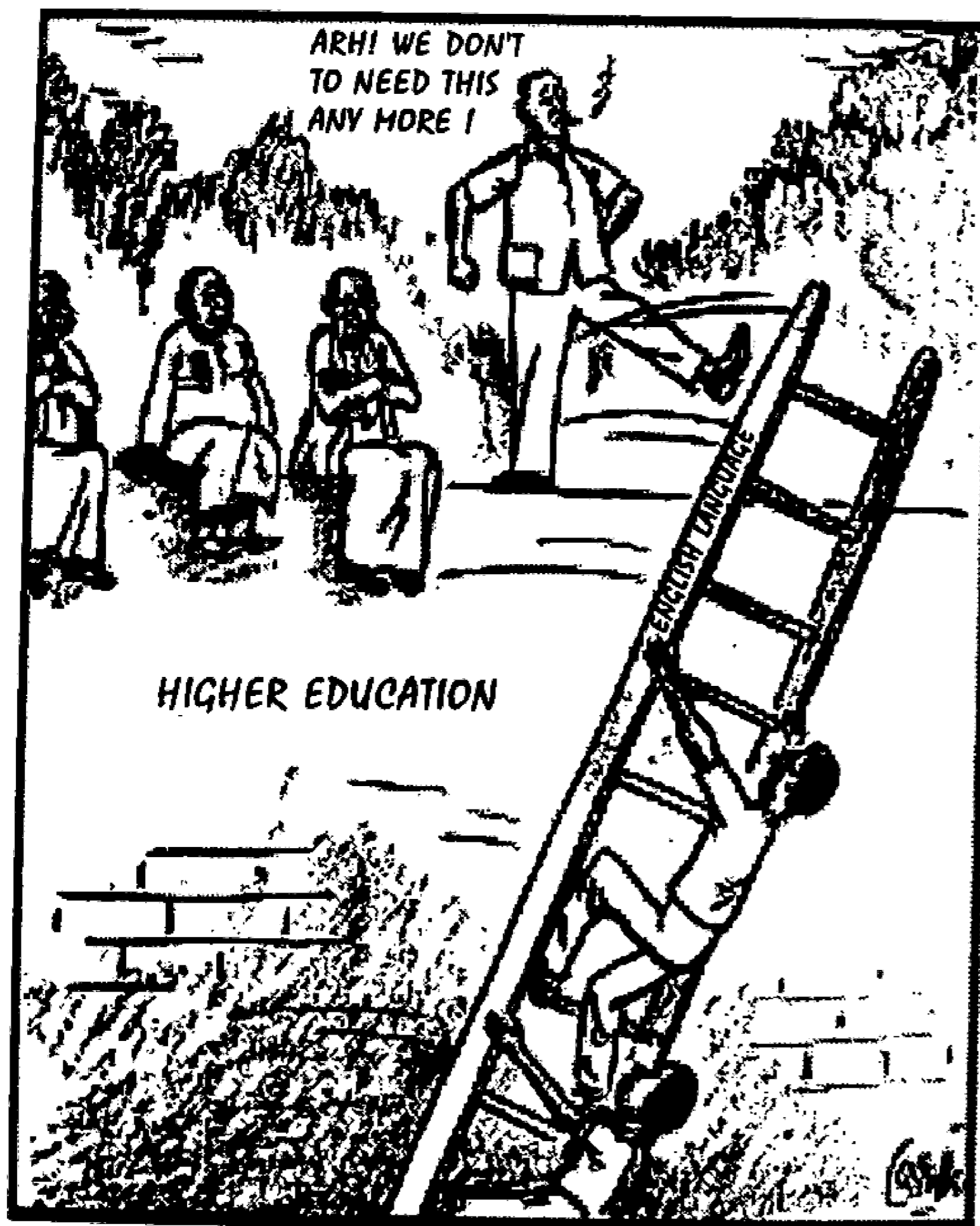
"ඇකඩමි" නමින් තිබුණු (දැනට රාජකීය විද්‍යාලය නමින් ප්‍රසිද්ධ) රජයේ පාසලේ ප්‍රධාන තැන සඳහන් කර තිබුණේ මෙසේයි. ඒ පාසලේ සියලුම ජාතිවලට සහ කුලවලට අයත් ළමයි සිටියහ. එහෙත් අවුරුදු පොළහක් ඇතුලතදී ආගම ඉගැන්වීම ගැන දෙමව්පියන්ගේ විරුද්ධතා ඇතිවී තිබෙන්නේ දෙවරකි. ඒ දෙවාරයේදීම ඔවුන්ගේ විරුද්ධතා අස්කර ගැනීමට බලකරන ලදී."

"ඇත්තෙන්ම, මේ රටේ අධ්‍යාපනයේ වෙනසක් ඇති වෙනවාට අකමැති සමහර මිනිස්සු මේ රටේ සිටිති. ඔවුන් කල්පනා කරන්නේ තමන්ට පුළුවන් සෑම තැනකදීම අධ්‍යාපනය හැසිරවීමට තමන් පමණක් දක්‍ෂ බවය. අනෙක් අය තරඟයට නුසුදුසුය. එහෙයින් ඔවුන් අධ්‍යාපනයට සම්බන්ධ නොවීය යුතුය. ඔවුන් ගේ රාජකාරිය අධ්‍යාපනයය.

Shaping the Future

අනාගත සැලසුම

NO ROOM AT THE TOP?

සිංහලට විරුද්ධව නගන වොදනා

උඩගන්ට බැරි පිලිතුරු දෙන විශේෂඥ මත

ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ වැදගත්කම ඕනෑවට වඩා සිතට ගෙන ගිය ඉදිමුණ උදවිය අප රටවාසීන් අතර සිටිති. ඉංග්‍රීසි ද්විතීය අධ්‍යාපනය සහ විශ්ව විද්‍යාලීය අධ්‍යාපනය සඳහා යොදා තිබීමෙන් තෘප්ත නොවූ ඔවුහු ඒ ඉංග්‍රීසිය මව් බස නොවූ ළමයින් සම්බන්ධයෙන් පවා ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය උදෙසා උපයෝගී කරගැනීම රුචි කරති. ඔවුහු මනෝ විද්‍යාව සහ සමාජ විද්‍යාවේ නිගමනවලට පයින් ගසති. අධ්‍යාපනය නැමති ආරක්ෂකයා විසින් ප්‍රධාන වශයෙන් රැකබලා ගතයුතු ශිෂ්‍යයාගේ ඕනෑකම් ඔවුහු කල්පනාවට නොගනිති. ශිෂ්‍යයා ගෙදරදී ඉංග්‍රීසි පාවිච්චි නොකරන බැවින් පාසලේදී විය හැදෑරීමට ඔහුට හැකි පමණ අවකාශ ලබාදිය යුතු යයිද ඒ සඳහා ඉංග්‍රීසිය බාලාංශයේ පටන් ම සියලු විෂයන් උගන්වන භාෂාව විය යුතු යයිද ඔවුහු තර්ක කරති. මේ සියල්ලක්ම ඔවුන් යෝජනා කරන්නේ ශිෂ්‍යයන්ගේ නුවණ පුහුණු කළ හැක්කේ ඉංග්‍රීසියෙන් පමණක් නිසා යයි කියනු ලැබේ.

සමාජය හේද කළ ක්‍රමයක්

කලින් මේ විධියට පිළිපැද්දේ මෙරට යටත් විදේශයක්ව තබාගැනීමේ අදහසින් සමාජය හේද කළ විදේශීන් විසිනි. ඒ විදේශීන් අද ලක්දිවින් තුරන් වී ගොස් ඇතත් අප රට ඉංග්‍රීසි පන්තියට ගිය අය සහ සෙස්සන් අතර ඔවුන් ඇතිකර ලූ පරතරය තවම පවතී. ඒ පරතරය නිසා රටවැසියන්ගෙන් සියයට 95 ක සිතූම් පැතුම් රටවැසියන්ගෙන් සියයට 5 ක් නොදනිති. නුවණ පුහුණු කිරීමට විදේශීන් අපට දුන් අධ්‍යාපනයෙහි ප්‍රතිඵල මෙසේය.

විශේෂඥ මත

ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය සඳහා ඉංග්‍රීසිය යොදා ගත යුතු යයි කියන්නන්ගේ මතයට පටහැනි වූ මතයක් ඩබ්ලිව්.එම්. රයිබර්න් මහතා ඉදිරිපත් කර තිබේ. ඔහු වනාහි ඉන්දියාවේ පාඨශාලාවල විසි අවුරුද්දක් පමණ ඉංග්‍රීසි උගැන්වූ විද්වතෙකි. ඔහුගේ මතය මෙසේය:

"ඉංග්‍රීසිය සහ ස්වභාෂාව පරස්පර විරෝධී ලෙස වරදවා තේරුම්ගෙන තිබෙන බව පෙනේ. ස්වභාෂාව ගැන වැඩි උනන්දුවක් දැක්වුවහොත් ඉංග්‍රීසි භාෂාඥාණය දුර්වලවේය යන හැඟීම එයින් හටගෙන තිබේ. නමුත් සත්‍යය විය නොවේ. අපේ පාඨශාලාවල ඉංග්‍රීසි උගැන්වීමෙන් දැනගන්නට ලැබී තිබෙන කාරණය නම් ස්වභාෂාව උගනීම ඉංග්‍රීසි භාෂාව උගනීමට බලවත් ආධාරයක් වන බවය. ස්වභාෂාව හැදෑරීම ගැන දක්වන මහන්සිය හේතුකොට ගෙන ඉංග්‍රීසිය හැදෑරීම ප්‍රමාණවත් ලෙස පහසු වේ. අන්‍යතර කාරණා එක සමානව පවතින කල්හි ස්වභාෂාව පිළිබඳ (ශිෂ්‍යයකුගේ) ශක්තිය ඉංග්‍රීසිය පිළිබඳ ශක්තියද හඟවයි. ස්වභාෂා ඥාණය දියුණු කිරීම පිණිස කරන අභ්‍යාසයන් කරණකොට "ඉංග්‍රීසි භාෂාව ප්‍රගුණ කිරීමේ ශක්තිය දියුණු වන බැව් පෙනේ."

ඉංග්‍රීසිය සහ ස්වභාෂාව ශිෂ්‍යයන් කෙරෙහි බලපාන අන්දම ගැන පර්යේෂණ පවත්වා ලබාගත් ප්‍රතිඵල රයිබර්න් මහතා පළකර තිබේ. ශිෂ්‍යයන් විශාල සංඛ්‍යාවකගේ ඉංග්‍රීසි භාෂාඥාණය සහ ස්වභාෂා ඥාණය පරීක්ෂා කර බැලූ විට ඒ විෂයන් දෙකෙන් ඔවුන් ලබාගත් ලකුණු අතර සම්බන්ධක සංගුණකය + 95 ක් වී යයි රයිබර්න් මහතා පවසයි. ලකුණු ලැයිස්තු දෙකක අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධකම් ගැන බලාගන්නා මිම්මක් වශයෙන් සංඛ්‍යා විද්‍යාවෙහි පිළිගත් ගණිත සූත්‍රයකි. සම්බන්ධන සංගුණකය +. 95 හේ සම්බන්ධන සංගුණකයෙන් අවබෝධ වන්නේ ස්වභාෂාව ගැන උද්‍යෝගවත් වීමෙන් ඉංග්‍රීසි හැදෑරීම පහසු වන බවය. අප රට ඉංග්‍රීසි උගතුන් අතර උසස්කමක් සහ නවකථාකාරයින් හිඟවන්නේ ඔවුන්ගේ ඉංග්‍රීසි භාෂා ඥාණය කෙතරම් උසස් වුවත් එහි අත්තිවාරම මව් බස නොවූ බැවින් නිර්මාණ ශක්තිය නැති බැවිනි.

නුවණ පුහුණු කිරීම සහ මව් බස

ද්විභාෂාවන් පිළිබඳ පර්යේෂණ පැවැත්වූ සුප්‍රසිද්ධ විද්වතෙකු වන ජේ.ජේ. පින්ඩ්ලේ මහතාගේ නිගමනය රයිබර්න් මහතාගේ නිගමනවලට අනුකූලය. පින්ඩ්ලේ මහතා මෙසේ කියයි. "අපේ මව් බස අපේ සිතූම් පැතුම් සමඟ අත්‍යන්ත වශයෙන් ගැටී තිබෙනුයේ පර බසක කියමනක් අපේ කන්වලට වැටුණු කෙනෙහිම අප පුරුදු වී සිටින්නේ විය මව්බසට නැඟීමටය." කරුණු මෙසේ හෙයින් ස්වභාෂාවෙහි දක්වන සම්ප්‍රදායික ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ දක්වන සම්ප්‍රදායිකම පදනම වේ.

නුවණ පුහුණු කරන අධ්‍යාපනයක ජායා මාතෘයක් දීමට වුවද සිංහල භාෂාව නොසැහේයයි නොබෝදා ලේඛකයෙක් පැවසීය. යටත් විදේශ පාලනය නැවතුණායින් පසු සිංහල භාෂාවට අවමන් කිරීම නවතියයි අපි සිතා උනිමු. නමුත් තවම එසේ අවමන් කරන අය නොවරල බැව් පෙනේ. තම තමන්ගේ සියලුම කටයුතු ඉටුකිරීමටද අදහස් හුවමාරු කරගැනීමටද සෑම සිංහලයෙකුටම සිංහල භාෂාව සැහෙන්තකි. නමුත් ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයෙන් දීමට සිංහල භාෂාව නොසැහේද?

අවුරුදු දෙදහසකට අධික කාලාන්තරයක් තුළ මෙරට වැසියන්ගේ මනුෂ්‍ය සත්‍යත්වය ඉදිරියට ගෙනාවේ සිංහල භාෂාවය. මෙරට පදිංචි වූ මනුෂ්‍යයන්ගේ මනුෂ්‍ය අධ්‍යාත්මය මෙරට ස්වභාවික පරිසරය හා ගැටීම තැන්පත් කර තිබෙන්නේ සිංහල භාෂාවෙහිය. මනුෂ්‍යයාගේ මනුෂ්‍යත්වයෙහි ඇති ගරුත්වය අපට විදහා පෙන්වන්නේ සිංහල භාෂාවය. මනුෂ්‍යයා මනුෂ්‍යත්වයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨතම අඩියට ප්‍රබෝධවීම ඒ භාෂාව අපට සදහටම දක්වයි. ඒ නිසා දැඩි වූ ප්‍රාණවත්කමක්ද ඒ සා පරිපූර්ණ වූ අතීතයක්ද ඇති සිංහල භාෂාව ශිෂ්‍යයින්ට නුවණ පුහුණු කරන අධ්‍යාපනයක් දීමට පොහොසත් නොවේ යයි කවරකුට කිව හැකිද?

ලංකාව යටත් විදේශයක්ව තිබියදී බල පුළුවන්කාරකම් ලබාගත් උදවිය තුළ තවදුරටත් අලුත් යුගයේදීත් ඒවා පවත්වා ගත හැකි නොවේ යයි චකිතයක් හටගෙන තිබේ. එබැවින් අභිනව ක්‍රමයට තමන් භුරුකරවන කිසියම් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් වුවහොත් විය ජාතියේ දියුණුවට කෙතරම් අදාළ වුවත් ඔවුහු ඊට විරුද්ධවී ඒ විරෝධයේ මුවා වී සිට සත්‍යය දකින්නට මැලිවෙති. රහස මෙතැනයි.

"මේ රට සිංහලයාගේය. සිංහලයාට තමන්ගේය කිවහැකි අන් රටක් මේ හැර නැත. රටේ වැඩි දෙනා සිංහලයෝය. සියයට හැත්තෑපහකටක් වඩා සිංහලයෝය. එහෙයින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල විය යුතුය. රටේ වැඩි පිරිස බෞද්ධයින් නිසා නිලතල අතින් බෞද්ධයින්ට දූන් කිබෙනවාට වඩා වැඩි බලයක් තිබිය යුතුය."

අපේ ඉතා හදිසි ප්‍රශ්න මොනවාද?

මේ අවස්ථාවේ ඉතා හදිසි ප්‍රශ්නය නම්, මෙතෙක් උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා පහසුකම් නොසැලසී තිබෙන පළාත්වලට ඒ සඳහා වහාම පහසුකම් ලබාදීමයි. එවිට, දැනට විනාශයට යන සියලුම "සාරය" රටේ ප්‍රයෝජනය සඳහා යෙදවීමට තව අවුරුදු කීපයකින්ම ඉඩ ලැබෙන්නේය. මේ හදිසියේ දෙවැනි වෛද්‍ය විද්‍යාලයක් ආරම්භ කොට විය සිටිවැනි පංතියේ "රොඩුවලින්" පුරවනවාට වඩා, තව අවුරුදු ස්වල්පයක්, නැතහොත් ඊටත් වැඩි ගණනක් සිට ප්‍රථම පංතියේ සාරවත් දේවලින් පිරවීමයි ඉතා ම හොඳ. කොළඹ හෝ වඩා කැමති ලෙස යාපනයේ හෝ දෙවැනි වෛද්‍ය විද්‍යාලයක් වහාම ආරම්භ කළ යුතු යැයි දුටුව විශ්ව විද්‍යාලයීය සංවිධානය විසින් හොඳට වේලාව බලා ආරම්භ කරන ලද උද්ඝෝෂණය යම් හෙයකින් ඉඩදුනහොත් අප කරන්නට යන්නේ යටකි පරිදි, සිටිවැනි පංතියේ රොඩුවලින් විය පිරවීමට ඉඩදීමයි. දෙවන වෛද්‍ය විද්‍යාලය වෙනුවෙන් වෙන් කරන ලද රුපියල් කෝටි පහෙන් එක් කෝටියක් විද්‍යා රසායනාගාරයන් ආදියෙන් සම්පූර්ණ පාසල් පිහිටුවීමට සඳහා වෙන් කළ යුතුය. මේ පාසල් පිළිවෙළින් දකුණු, සබරගමු, වයඹ සහ උතුරු වැනි පළාත්වල ජනගහනයට සෑහෙන ලෙස පිහිටුවිය යුතුය. කෙසේ නමුදු, උතුර, බස්නාහිර වැනි පළාත්වල තත්වයට කඩදා වත් පත්විය නොහැකි බව නිසැක නමුදු, හැකි තරමින් පහසුකම් ලබාදීමට ඒ පළාත්වල ජනගහනයට ගැළපෙන අයුරු යට කී අන්දමේ උසස් තත්වයේ පාසල් පිහිටුවීමට ප්‍රථමයෙන්ම කළ යුත්තකි. මේ අතරතුරදී, තමන්ගේ වරදක් නැතිව, විශේෂ වරප්‍රසාද හා සියලු අධ්‍යාපන පහසුකම් ඇති පළාත්වල උදවිය සමග තරග කිරීමට නොහැකි වන අනෙක් පළාත්වල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් වෙනුවෙන් අප යුක්තියක් කරන්නේ කොහොමද? මේ තත්වය මීට සමාන අන්දමින්ම පවතින මලයාටේ වෛද්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳව පත්කරනු ලැබූ කාරක සභාවේ යට සඳහන් කළ වාර්තාවේ මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ගැබ්වී තිබේ. එහි මෙසේ සඳහන් වෙයි:-

"විශ්ව විද්‍යාලයට, උපාධි අපේක්ෂක ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් බඳවා ගැනීමේදී විශ්ව විද්‍යාලය, පාසල් අතළොස්සකින් පමණක් ඒ අය තෝරා ගන්නා බව, අපේ පරීක්ෂණයේ මුල් අවස්ථාවේදී අපට ඒත්තු ගියේය. ඇතැම් ප්‍රදේශයන්හි අධ්‍යාපන පහසුකම් ඉතා මඳය. ඇතැම් ප්‍රදේශයන්හි කිසිදු අධ්‍යාපන පහසුකමක් නැත. පහන්ගේ, ට්‍රෙන්ගනු, කෙලන්තන්, පෙර්ලිස් හෝ කේඩා යන නම් වලින් හඳුන්වනු ලබන, දශ ලක්ෂයකට වැඩි ජනකායක් ඇති ප්‍රදේශයන්හි කිසිම පාසලක සාමාන්‍ය තත්වයෙන් උසස් කිසිම ඉගැන්වීමක් කෙරෙන්නේ නැත. මේ බාධාව ගැන සලකා බලා, විවිධ ප්‍රාන්තවල පාඨශාලා සහතික දරණ ශිෂ්‍යයින් වෙනුවෙන්, සාමාන්‍ය ප්‍රශ්න පත්‍රයකින් හා ඉංග්‍රීසි හා ගණිතය යන විෂයයන් පිළිබඳ ප්‍රශ්න පත්‍රයන්ගෙන් ද යුත් විශේෂ ඇතුළුවීමේ විභාගයක් පවත්වා එයින් සමර්ථ වන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු කරගැනීමට තීරණය කරගෙන තිබේ."

මේ තත්වය පිළිබඳව වම අධ්‍යාපන කාරක සභාව මෙසේ කියයි.

"සාමාන්‍ය තත්වයෙන් උසස් වූ කිසිම අධ්‍යාපනයක් නොලැබෙන ප්‍රාන්තවලින් ශිෂ්‍යයන් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු කරගැනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය හා විශේෂ ඇතුළුවීමේ විභාගයකින් ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු කරගැනීමෙන් ඔවුන් අවශ්‍ය මූලික අභ්‍යාසයන්ගෙන් තොරව විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයද කල්පනාවට භාජන කළ යුතුය. සාමාන්‍ය තත්වයෙන් උසස් වූ කිසිම අධ්‍යාපනයක් නැති විවිධ ප්‍රාන්තවල අධ්‍යාපන ක්‍රමය උසස් කිරීම අපේ බලාපොරොත්තුව විය යුතුය. එහෙත් ඒ තත්වය ඇතිකිරීම හදිසියෙන් කළ හැක්කක් නොවේ. මේ අත්‍යවශ්‍ය දියුණුව ක්‍රමයෙන් ඇතිවනු ඇත. මේ අතරතුර විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු කිරීමේ දෙආකාර ක්‍රමය පවත්වාගෙන යා යුතුය. එහෙත් හැකි තරම් ඉක්මනින් අඩු ගණනේ එක් ප්‍රදේශයකට එක බැගින්වත් විද්‍යාංශයන්ද සහිත උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක් ඇතිකිරීම බලාපොරොත්තු පරමාර්ථය විය යුතුය. ඒ තත්වය ඇතිවන තුරු ඒ ප්‍රාන්තවල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු විය හැකි මාර්ගයක් අත්‍යවශ්‍යය."

මලයාවේ වෙනස් වෙනස් ජාතීන් අතර ඇති අසමාන ජන සංඛ්‍යාව ගැන වම වාර්තාවේ මෙසේ සඳහන් වේ.

"එක් රාජ්‍ය ප්‍රදේශයක හෝ එක් ජනකායක හෝ මිනිසුන් වෛද්‍ය පුහුණුව සඳහා ඇතුළුවන ඔවුන්ගේ උදවිය වරප්‍රසාදයන් ගැන සලකා බලන විට, ඒ අදහස් නැති කිරීම අපහසු විය හැකි නමුදු විවිධ විශේෂ වරප්‍රසාද හෙවත් අසම තත්වයන් තවමත් පවත්වා ගෙනයාම අවාසනාවක් යැයි කිව යුතුය. තමන්ගේ භාෂාව කථා කරන, තමන්ගේ ගතිගුණ සිරිත් විරිත් ආදිය ගැන දන්නා කියන, තමන්ගේ අදහස්වලට ගරුකරන, තමන්ගේම ජාතියට අයිති වෛද්‍යවරුන්ගේ සේවය ලබාගැනීමට මලයාවේ එක ජාතියක් හෝ කැමතිව සිටින තාක් කල්, මලයාවේ ජාතීන් අනාගත වෛද්‍යවරුන් අතර, ඉතා අඩු වැඩි සංඛ්‍යාවන්ගෙන් පෙනී සිටිය යුතුද? මලයාවේ වාසය කරන හැම ජාතියකටම අවබෝධ කරදී තිබෙන දෙය නම් හැම ජාතියක්ම ඇතුළු කොට ඒකාබද්ධ මලයා ජාතියක් පිහිටුවීමට අපි දනිමු. එසේ වුවද විවිධ ජාතියක් තුළ එහි ආරම්භක මිශ්‍ර ලක්ෂණ බලපවත්වනවා ඇත. ඒ මත ජාතියට ඇතුළත් වූ එක් එක් අංශය, එහි මූලික ලක්ෂණ විශේෂයෙන් තබාගන්නා අතරම, ඒ ඒ අංශය මගින් පොදු ජාතියේ ජීවය සඳහා කළ හැකි හැම ආධාරයක්ම දිය යුතුය. මේ ආධාරය, අනික් හැම දේකටම වඩා අවශ්‍ය වන්නේ, වෙනස් වෙනස් ජාතියට අයත් ස්ත්‍රී පුරුෂයන් සමාන තත්වයක් තබාගෙන, පොදු යහපත සඳහා එකට වැඩකරන ශ්‍රේෂ්ඨ වෛද්‍ය වෘත්තියේදීය."

මේ කරුණු සම්බන්ධයෙන් කල්පනා කරන විට, අප රටේ ඇතැම් ජාතීන්ට හා ඇතැම් ප්‍රාන්තවලට අයත් උදවියට පමණක් විශේෂ වරප්‍රසාද දී ඔවුන්ම වැඩි වැඩියේ වෛද්‍ය වෘත්තියට ගැනීමේ අයුක්තිය හැකි කිරීම සඳහා, මලයාව අනුගමනය කිරීමට වඩා හොඳ දෙයක් අපට කළ නොහැකිය. එහෙයින්, උසස් විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපනයක් නොලැබෙන ප්‍රාන්තවලින් ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු කරගැනීම සඳහා විශේෂ ප්‍රවේශ විභාගයක්, තාවකාලික වශයෙන් පැවැත්වීම අප විසින්ද ආරම්භ කළ යුතුය. එමෙන්ම සැහෙන ප්‍රමාණයක් පෙනී නොසිටින ජාතීන් වෙනුවෙන් වඩා ඉඩ සලසා දිය යුතුය. දැනට කළ හැකිව තිබෙන එකම

යුක්ති සහගත විසඳීම වියයි. 1953 දී මලයාවේ වෛද්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳව වාර්තා කළ කාරක සභාවට අයත් අපකෂපාත විශේෂඥයින් වන ඔක්ස්පර්ඩ් හි බැල්ෆෝල් විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය සර් ඩේවිඩ් ලින්ඩ්සේ කීර්, ඔක්ස්පර්ඩ් විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය ටී. පොම්ලිංරොට් කීල්නර් හා බෙල්ෆාස්ට්හි ක්වින්ස් විශ්ව විද්‍යාලයේ වෛද්‍ය අංශයේ ඩීන් තැන්පත් මහාචාර්ය ජේ.එච්. බ්‍රිගාර් යන මහත්වරුන් වැනි අද්විතීය විශේෂඥයින්ගේ තීරණය අප රටටද ඒ අයුරින්ම බලපාන හෙයින් යට කී යුක්ති සහගත විසඳීම අප විසින් පිළිගත යුතුව තිබේ.

මේ ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යොදන්නට කටයුතු සලස්වන තුරු අපේ අඩුපාඩු පුරවා ගන්නේ කෙසේද? මේ ප්‍රශ්නය ලෙහෙසියෙන්ම පිළිතුරු දිය හැකි එකකි. කෙටි කාල සීමාවකට සේවය කිරීම සඳහා විදේශිකයින් ගෙන්වා ගැනීමට රජය සූදානම් වන හෙයින්, එය ක්‍රියාවේ යෙදීම තාවකාලික වශයෙන් මේ අඩුපාඩුව පුරවා ගැනීමේ හොඳම ක්‍රමය බව ප්‍රකාශ කරමු. ඒ වැඩ පිළිවෙල ගැන රජයට ස්තූතිවන්ත වෙමු.

දෙවැනි විද්‍යා අංශයක් හා දෙවැනි ඉංජිනේරු අංශයක්ද හදිසියේ ආරම්භ නොකළ යුතුය යන්න ස්ථිර කරනු සඳහා මෙතෙක් වෛද්‍ය අංශය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කළ කරුණුම සාක්ෂි වශයෙන් දක්වනු කැමැත්තෙමු.

මේ රටේ ජනතාව විශේෂයෙන් සිංහල ජනතාව ශ්‍රෝණි වේදිකාසික උරුමකම් ඇති කොටසකි. වෛද්‍ය අංශය අතින් බලන විට, මැලේරියාව බෝ කිරීමේ සතුරා මදුරුවා යැයි සිංහල වෛද්‍යවරයන් සොයා දැනසිටි බව ඉතිහාසය දෙස් දෙයි. එසේ ඔවුන් දැනසිටියේ, මේ ශත වර්ෂයේ ආරම්භයේදී සර් රොනල්ඩ් රොස් එය ඉන්දියාවේදී ඔප්පු කරන්නට අවුරුදු 1500 ක් පමණ පෙරදීය. ඉංජිනේරු අංශය ගැන සලකා බලන විට, ඔවුන්ගේ දැනීමේ තරම් අදත් දක්නට ලැබෙන නෂ්ටාච්ඡේදයන්ගෙන් හා වාරිමාර්ග කටයුතුවලින් මොනවට ඔප්පු වන්නේය. ඒවා දකින විට, දුබලව සිටින වර්තමාන පරම්පරාව ප්‍රාණවත් වන අතර, මෙකල දියුණු යැයි කියන ඉංජිනේරු විශේෂඥයෝ පුද්ගලයාට පත් නොවන්නේද? අවුරුදු දෙදහසකට ඉහත මේ තරම් අප්‍රකට ලෙස මේ තරම් දක්ෂකම් පෑ සුරයින්ගෙන් පැවතෙන්නවුන්, වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්‍රමය අනුව, අද ඔවුන්ගේ මුතුන් මිත්තන් විසින් ආරම්භ කළ, නිපද වූ පවත්වාගෙන ආ ඒ සේවයන්හි කම්කරුවන්ට වඩා ලොකු තත්වයක් නැතිව සිටින බව මතක් වෙන විට, එමෙන්ම මේ රටේ එකල පැවති ශ්‍රී විභූතිය

නැත්තට නැතිකර දමා ඒ සුරවිරයින්ගේ අද්භූත අපූර්ව විශ්මය ජනක නිපදවීම් හා ගොඩනැගිලි ද විනාශ කර දමා මේ රටේ සාමය නැතිකර රට සුණු විසුණු කර දමන්නට පැමිණි විදේශිකයින්ගෙන්ම පැවතෙන්නවුන් අද මේ වෘත්තීන්හි ඉංජිනේරුවන්ව සිටින බව සිහිවන විටද, කෙනෙකුට හැඟෙන්නේ කොතැනක හෝ මොකක් හෝ ලොකු වැරද්දක් තිබෙන බවය. මේ ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින්නේ සතුටුවිය හැකි නොවන ඉතා සැක සහිත තත්වයක් බවය.

ශ්‍රී ලංකා මාතාවගේ දීප්තිමත් පුත්‍රයින් අද කෝ? මොකද, ජීවානුකූල වෙනස් වීමක්වත් වෙලාවක්ද? විදේශීය ලේවල මිශ්‍රණයකින් ඔවුන්ගේ බුද්ධිය, ශ්‍රාණය, දූෂ්‍ය වෙලාවක්ද? නැත්නම්, වඩා දීප්තිමත් ජාතීන් විසින් ඔවුන් අභිභවනය කරලාවක්ද? (ද්විධ විශ්ව විද්‍යාලයීය සංවිධානය මේ පිළිබඳව කියන්නේ "හොඳ මොළු එන්නේ උතුරෙන්" කියයි)

නැත, ඔවුහු තවමත් සිටිති. ඒ දීප්තිමත් ලංකා පුත්‍රයෝ අදත් සිටිති. අවස්ථාවක් ලැබේදෝයි සිතමින් ලොකු බලාපොරොත්තුවකින් සිටිති. ඉවසිල්ලක් නැතිව ඔහේ බලාගෙන සිටිති. එහෙයින් දැනට ඔවුනට නොලැබෙන අධ්‍යාපන පහසුකම් ලබාදෙන්න. එවිට වුවමනා අවස්ථාවේදී මවිරට වෙනුවෙන් කළ යුතු සේවය ඔවුන් අමතක නොකරනවා ඇත.

1954

මෙරට අධ්‍යාපනය අතළොස්සකගේ බුද්ධියයි

අටවැනි පංතියෙන් ඉහළට ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය ජාතික භාෂාවලට මාරුකිරීම ගැන විරුද්ධත්වය ගොඩනැගුණු ආකාරය විස්තර වන මේ ලිපිය වර්තමාන ආණ්ඩුවේ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අවධානය අප්‍රමාදව යොමුවිය යුතු සත්‍ය සාධකයන්ගෙන් යුක්තය.

'කුඩා එන්ගලන්ත' මවාගත හැකිපරිදි අධ්‍යාපනයට ක්‍රිස්තියානි පදනමක් ලූ හැටිද මෙයින් විස්තර වෙයි.

අටවැනි පංතියේ පටන් ඉහළට ස්වභාෂා මාධ්‍යය පටන්ගෙන යනවාට විරුද්ධව දැනට එල්ලකොට ඇති බලවේගයේ ඇත්ත වශයෙන්ම අද රියේ පැන නැගුණු ඒවා නොවෙත්. ඒවාහි පටන් ගැනීම ලංකාවේ බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය පටන්ගත් දා සිටම ආරම්භවී යයි දැක්විය හැක.

අප්‍රිකාවේ

කිනියා අප්‍රිකානුන් ඔවුන්ගේ වඩා සාරවත් වූ සෞඛ්‍ය සම්පන්න වූ පලාත්වලින් එළවා දැමීම සඳහා කිනියා ආණ්ඩුව අද විශාල ව්‍යාපාරයක යෙදී සිටී. ඒ ආණ්ඩුවට පෙනී තිබෙන්නේ ඒ කිතුයු අප්‍රිකානුවන්ගේ පාරම්පරික සිරිත් විරිත්, භාෂාව හා සංස්කෘතිය නැතිකර දැමීම අවශ්‍ය දෙයක් බවයි. ඊට හේතුව මේවා ඔවුන්ගේ පරම්පරාගත පලාත් සමඟ සම්බන්ධ වී තිබීමයි. ඒ නිසා අද කිනියා ආණ්ඩුව ක්‍රිස්තියානි මිෂනාරිවරුන්ගේ සහ පල්ලිවල මාර්ගයෙන් මේ ව්‍යාපාරය පටන්ගෙන තිබේ.

ලංකාවේ

ලංකාවේද සිදුවී තිබෙන්නේ එසේමය. ලංකාවේ බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුව ලාංකික දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය භාර දී තිබුණේ ක්‍රිස්තියානි නිකායට ය. ක්‍රිස්තියානි පූජකයන්ගේ දෙපාර්තමේන්තුවක් මගින් පවත්වන ලද මේ අධ්‍යාපනය බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය පටන්ගත් දින සිට 1878 අවුරුද්ද දක්වා එසේම පැවතුණේය.

විශ්ව පසුව ඉතා කපරි සහ සියුම් ආකාරයකින් ක්‍රිස්තියානි පාසල්වලට වැඩි සැලකිලි දැක්වීමක් පවත්වාගෙන යන ලදී.

මේ කපරි උපක්‍රමය පිළිබඳ වෙනස ඇති කිරීමට හේතු වූයේ යටත් විදේශ පාලන ක්‍රමය යටතේ පළමුවැනි වරට බෞද්ධ සහ හින්දු පාසල් ඇතිවීමට පටන් ගැනීමය.

දෙවර්ගයක පාඨශාලා

මෙයින් පසු දෙවර්ගයක පාඨශාලා සංවිධාන ඇතිවිය.

ඉන් පළමුවැන්න ක්‍රිස්තියානි සංවිධානයයි.

දෙවැන්න බෞද්ධ-හින්දු සංවිධානයයි. මූලික අදහස් අනුව බලන කල මේ සංවිධාන දෙක සම්පූර්ණයෙන්ම එකිනෙකට විරුද්ධය.

"පළමුවැනි සංවිධානය මේ රටේ මහජන හමුදාවක් සහ බලඇණියක් සෑම තැනම ඇති කළේය. මේ හමුදාව රටක් යටත් කරගත් යුද්ධ හමුදාවකටත් වඩා වැදගත් විය." බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුවේ සේවකයෝ ක්‍රිස්තියානිය වැළඳ ගැනීමෙන් තමන්ගේ රාජ පාක්ෂිකභාවය වඩ වඩා පෙන්වූහ. (හැන්සාඩ් මැයි 1944)

දාසත්වය යටතේ

දෙවෙනි සංවිධානය සම්පූර්ණයෙන්ම ජාතික සංවිධානයකි. එයින් විශේෂ වශයෙන් අදහස් කළේ ජාතික භාෂාව සහ ජාතික සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීමය. එහෙත් එය ඇත්ත වශයෙන් පවත්වාගෙන යා යුතු ව තිබුණේ බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය පිළිබඳ දාසත්වය යටතේය.

බ්‍රිජ්ගේ වාර්තාව

එකල ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැත.

එහෙත් ජාතික භාෂා පශ්චාත් ප්‍රාථමික පාසල්වල අධ්‍යාපන පරිපාටියේ විෂයයක් වශයෙන් සම්මත කරගැනීමේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් වූ විට මේ සංවිධාන දෙක දෙකට බෙදුණේය. මෙසේ මේ දෙක කෙතරම් තියුණු ලෙස බෙදුණේද යන බව හොඳින් පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ 1911 සහ 12 වර්ෂයන්හි අධ්‍යාපන කොමිටිය ඉදිරියෙහි පෙනී සිට සාක්ෂි දුන්නවුන්ගේ සාක්ෂි වලිනි. මේ කොමිටිය පත්කරන ලද්දේ ප්‍රසිද්ධ බ්‍රිජ්ගේ වාර්තාව පරීක්ෂා කිරීම සඳහාය.

රෙපරමාදු සහ කතෝලික පාසල්වල ප්‍රධානීහුද, බර්ගර් ජාතිකයෝද, යුරෝපීයයෝද ජාතික භාෂා ඉගැනීමට විරුද්ධව කටා කළහ. මේ අතර බෞද්ධ සහ හින්දු පාසල්වල ප්‍රධානීහුද එමෙන්ම ඵලකට සිටි ප්‍රධාන ජාති හිතෙහිහුද විශ්ව පක්ෂව කටා කළහ.

විරුද්ධ වූ ක්‍රිස්තියානි පාසල්

කොළඹ කතෝලික පාඨශාලා පිළිබඳ සාමාන්‍යාධිකාරී චල්.ඊ. බ්‍රව්‍යර් ඕ.ඇම්. පියතුමා කීවේ මෙසේය.

"ඉංග්‍රීසි පාසල්වලට දේශීය භාෂා ඉගැන්වීම කොයි ලෙසකින්වත් ඇතුළත් නොකළ යුතු යයි මම සිතමි."

සාන්ත පෝසප් විද්‍යාලයේ අතිගරු සී.එච්. ලීටින් පියතුමා දේශීය භාෂා සාන්ත පෝසප් විද්‍යාලයට වැද්ද ගන්නේ නැත."

සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයේ ප්‍රධාන තැන්පත් ඩබ්ලිව්.ඒ. ස්වෝන් දේවගැතිතුමා මෙසේ කීය.

පශ්චාත් ප්‍රාථමික පාසල්වල දේශීය භාෂාවලට ඇත්තේ ඉතා සුළු අධ්‍යාපන වටිනාකමකි."

සාන්ත බෙනඩික් ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂක තැන්පත් ගරු බ්‍රදර් කැම්ලස් තුමාගේ අදහස මෙසේය :-

"ඉංග්‍රීසි පාසල්වල තිබෙන පංතිවලට දේශීය භාෂා ඉගැන්වීමේ කිසිම වටිනාකමක් ඇතැයි මම නොසලකමි."

වේල්ස් කුමාර විද්‍යාලයේ ප්‍රධානාචාර්යය ජේ.පී.සී. මෙන්ඩිස් මහතා දුන් අදහස මෙයයි.

"ඉංග්‍රීසි පාසල්වල දේශීය භාෂාවලට කිසිම වටිනාකමක් දිය නොහැක. එහෙත් ඉංග්‍රීසි සම්ප්‍රදායානුකූල වාක්‍ය වල වෙනස පැහැදිලි කිරීමට හෝ ඉංග්‍රීසි වචනවල සහ වාක්‍යාංශවල තේරුම කියාදීමට දේශීය භාෂා පාවිච්චි කරනු විනා වෙන ප්‍රයෝජනයක් නැත."

බම්බලපිටියේ ශුද්ධ කන්‍යාරාමයේ ප්‍රධාන තැන මෙසේ කියා තිබේ.

"දේශීය භාෂා ඉංග්‍රීසි පාසල්වලට ඇතුළත් කිරීමෙන් සිදුවිය හැක්කේ ශිෂ්‍යයන්ගේ නියම ඉංග්‍රීසි දැනීම ලබාගැනීමට බාධාවක් කිරීමයි. ශිෂ්‍යයනට ඉංග්‍රීසි නිවැරදිව කටා කිරීමට බැරවෙනවා පමණක් නොව දේශීය භාෂා ඉගැන්වීම සංවිධානය කිරීමද අපහසු වනවා ඇත."

ගාල්ලේ සාන්ත ඇලෝසියස් විද්‍යාලයේ අතිගරු ඇස්.ජේ. න්‍යූට්තුමා ප්‍රකාශ කළේ මෙසේ ය :-

“දේශීය භාෂා අධ්‍යාපනාත්මක නොවේ.”

නුවර සාන්ත ඇන්තනී විදුහලේ කතෝලික පාඨශාලා සාමාන්‍යාධිකාරී අතිගරු ඩී.බී. බික්මියර් ඔ ඇස්.බී. පියතුමාගේ අදහස මෙන්න.

“ප්‍රාථමික හෝ පශ්චාත් ප්‍රාථමික හෝ වේවා ඉංග්‍රීසි පාසල්වලට ම දේශීය භාෂා ඇතුළත් කළ යුතු යයි මම නම් නොසිතමි.

සහතරට වැවිලිකරු සංගමයේ සභාපති තැන්පත් ඇස්. ස්නයිදර් මෙසේ කියා තිබේ.

“ඉංග්‍රීසි කථා නොකරන ගෙදරක, ළමයින් විසින් ඉංග්‍රීසියෙන්ම කථා කළ යුතු යයි ද දේශීය භාෂාවලින් කථා නොකළ යුතු යයිද අනුකරණ ශිෂ්‍ය නිවාසයකින් යුත් පාසලක නැවැත්වූ කල වහාම ඉංග්‍රීසි නිවැරදිව ලිවීමේ සහ කියවීමේ දියුණුවක් ලබාගන්නවා පමණක් නොව නිවැරදිව උච්චාරණය කරන්නටද දැනගනී.”

ප්‍රැන්සිස් බෙවන් මහතාගේ මතය වූයේ මෙයයි:- “පශ්චාත් ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල උසස් අංශවල අධ්‍යාපන පරිපාටියට පැරණි සහ වර්තමාන යුරෝපීය භාෂා වෙනුවට නිවායඹ වශයෙන් හෝ අනිවායඹ වශයෙන් දේශීය භාෂා ඇතුළත් කිරීම ගැන මම තදින්ම විරුද්ධ වෙමි. ඒවාට නියම තැන ඇත්තේ මේ පාසල්වලින් පිටතය.”

ලංකා වැවිලිකරු සංගමයේ සභාපති ජී.සී. බ්ලිස් මහතා මෙසේ කියා තිබේ.

“උසස් උප්පත්තියකින් යුත් ප්‍රසිද්ධ පාසල්වල ඉගෙන විශ්ව විද්‍යාලීය පුහුණුවක් ලැබූ ඉංග්‍රීසි මිනිසුන් දැනට පවත්වාගෙන යන්නා සේ උසස් පඩියක් ඇතිව රජයේ හෝ වෙළඳ අංශයේ හෝ වතු අංශයේ හෝ ජීවිතයක් ආරම්භ කරන්නට සුදානම්ව සිටින්නාක්ම පාසල්වල අධ්‍යාපනයේ ඇති කරන වෙනස නිසා ලාංකිකයා ඒ ඉංග්‍රීසි ජාතිකයාගෙන් ඇත් වුවකු ලෙස පෙනියනවා ඇත.”

ආතර් අල්විස් මහතා කීවේ මෙසේය.

“මේ දේශීය භාෂා පශ්චාත් ප්‍රාථමික පාසල්වල ඉගැන්වීමෙන් කිසිම අධ්‍යාපන වටිනාකමක් නැත.”

දෙවැනි සංවිධානය වූ බෞද්ධ-හින්දු පාසල් වල අදහස

කොළඹ ආනන්ද විද්‍යාලයේ ඩී.බී. ජයතිලක මහතා මෙසේ කියා තිබේ.

“මේ දේශීය භාෂා පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් දැනීමක් සම්පූර්ණයෙන්ම අවශ්‍ය දෙයකි. මෙය උවමනා වන්නේ නීති පිළිබඳවත්, වෛද්‍ය කටයුතු පිළිබඳවත්, ලිපිකරු වැඩ පිළිබඳවත් සියලුම රැකියාවන් සාර්ථක ලෙස කරගැනීමය.”

නුවර ධර්මරාජ විද්‍යාලයාධිපති කේ.චග්. බ්ලිමෝරියා මහතාගේ අදහස පහත පළවේ.

“ඇත්ත වශයෙන් ලාංකිකයන්ගෙන් වැඩිදෙනාට දේශීය භාෂා ඉතා වැදගත්ය.”

ගාල්ලේ මහින්ද විද්‍යාලයාධිපති චග්.චල්. වුඩ්වඩ් මහතා කියා තිබෙන්නේ මෙසේය.

මාගේ පළපුරුද්දේ හැටියට නම් මා කරා එන දේශීය භාෂාවලින් ඉගෙනීම නොලත් ළමයින්ට යම්කිසි දෙයක අඩුපාඩුවක් තිබෙන බව පෙනේ. ඔවුන්ගේ නියම ස්වභාවය නැත. ඔවුන් මිනිසුන්ගේ ඒ කොටසට හෝ මේ කොටසට ඇතුළත් යයි ද කිව නොහැක.”

යාපනේ හින්දු විද්‍යාලයාධිපති ජී. සිවරාමි මහතා මෙසේ පවසා තිබේ.

“දේශීය භාෂා ඉගෙනීම නිසා උගත් පංතියේ අයට මහජනයා කරා ගොස් බටහිර අදහස් නැගෙනහිරට ලබාදීමේ පුළුවන්කම හොඳින් ලැබෙනවා ඇත.”

ජාතික ගති යටපත් කිරීම

පළමුවෙනි සංවිධානයේ අය යටත් විදේශ පාලන යුගයේ ඒ පාලකයන්ගේ යටතේ සිටි නිසා ඔවුන්ට උවමනා කළේ ලංකාවේ ශිෂ්‍යයන් තුළ ජාතික ගති නැතිකොට ඉංග්‍රීසි ගති පුරුදු කොට ජාතික භාෂා යටපත් කර දැමීමය. දෙවැනි සංවිධානයේ අයට උවමනා කළේ රජයේ ඇත්තන්ගේ කෙතරම් රැවුම් ගෙරවුම් තිබුණත් ළමයින්ගේ සහ ස්වකීය මහජනයාගේ සංස්කෘතිය අතර ඇති කිරීමටය.

දැනට උදාවී තිබෙන අභිනව තත්වය අනුව පළමුවැනි සංවිධානයේ මුලින් කී දෙවැදෑරුම් අදහස් අනතුරුදායක බව සහ වය වහාම අත්හැරිය යුතු බවත් පෙනේ.

අතින් අතින් අද රටට උවමනාකර තිබෙන්නේ අධ්‍යාපනයත් මහජනයාත් අතර සම්බන්ධය තව දුරටත් ළං කිරීමය. ඒ නිසා දෙවැනි සංවිධානයේ අදහස් සමස්ත ජනතාවගේම උසස් සැලකිල්ලට භාජනය වී තිබේ.

මරණාන්තික අරගලය

ඒ කෙසේ වෙතත් මුලින් බලය අල්ලා ගත්තේ මරණාන්තික අරගලයක යෙදී සිටිති. පසුගිය කාලයෙහි ක්‍රිස්තියානි සුළු ජාතියට අයත් මේ මැරෙන්නට දැගලන්නේ ඉංග්‍රීසි පාසල්වල දේශීය භාෂා ඉගැන්වීමට විරුද්ධ වූහ.

අද ඔවුන් විරුද්ධව සිටින්නේ අටවැනි පංතියෙන් ඉහළට දේශීය භාෂා මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්වීමට ඇතිකරන්නට අදහස් කරන භාෂා මාරුවටය. මුළු ජනගහනයෙන් සියයට නවයක් පමණ වූ මේ ක්‍රිස්තියානි අතලොස්ස සමස්ත ජාතියේම අධ්‍යාපනය පාලනය කරන්නට අධිෂ්ඨාන කර ඇත්තේ මේ ලෙසින්ය.

කිහිසා අප්‍රිකානුන්ගේ භාෂාව, සහ සංස්කෘතිය නැතිකොට ඔවුන් ඔවුන්ගේ රටේ සාරවත් කොටසින් පළවා හැරීමට දරණ ප්‍රයත්නයට කිහිසා ආණ්ඩුව ඉඩදෙන්නේය. එනමුත් නිදහස් ලංකාවෙහි අධ්‍යාපනය පිළිබඳ පාලනය සුක්ෂ්මදර්ශී අතලොස්සකට භාරදීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මුලින්ම නසා දැමීමකි.

ඉබේ පවරාගත් පදවි

ඇත්ත වශයෙන්ම අටවැනි පංතියෙන් ඉහළට ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය ජාතික භාෂාවලට මාරුකිරීම ගැන අතලොස්සකගේ විරුද්ධත්වය සංවිධානය වී ඇත්තේ පහත සඳහන් තමන්ම පත්වූ සමිති සමාගම් මගිනි. එනම්, ලංකා-ප්‍රධානාචාර්ය සංගමය, ලංකා අධ්‍යාපන සංගමය යන මේවාය.

තමන් විසින්ම පත්කරගත් මේ සංගම් නමින් නම් ඉතා විශාලය.

එහෙත් ලංකා ප්‍රධානාචාර්යවරුන්ගේ මණ්ඩලයෙහි නියෝජිතයන් ඇත්තේ පාසල් 25 කින් පමණක් වේ. ඒවායින් තුනෙන් දෙකකට වඩා වැඩි ගණනක් ක්‍රිස්තියානි පාසල්ය. ලංකා ප්‍රධානාචාර්ය සංගමයෙහිද නියෝජිතයන් ඇත්තේ එපමණ වූම සංඛ්‍යාවක ගැණු පාසල් වලිනි. ඒවාද ප්‍රධාන වශයෙන් ක්‍රිස්තියානිය. අවසාන වශයෙන් ලංකා අධ්‍යාපන සංගමය ගෙන බලන්න.

මේ යටත් විදේශ සමයේ පටන් පවතින්නකි. මේ සම්පූර්ණයෙන් වාගේ ක්‍රිස්තියානි නියෝජිතයන්ගෙන් යුක්තය. කලක් මේ අභාවයට ගොස් තිබුණේය. එහෙත් දැන් විශ්මය ජනක ලෙස වයට පණ ලැබී තිබේ.

මෙයින් පැහැදිලිව පෙනෙන දෙය නම් මේ නව පණ ලැබුණේ නිකම් නොව ලංකාවේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ සම්පූර්ණ වරප්‍රසාද සඳහා අවසාන සටන කිරීමටය. මේ සමාගම් තුනම ඒවාහි ආකෘති අනුව පෙනෙන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම කොළඹ සමාජය, (Colombo Club) වැනි ඉංග්‍රීසීන්ට පමණක් සීමා වූ සමාජ ශාලා ලෙසය. නමින් පමණක් ඒවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීය. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන් ඒවා කළු මිනිසුන්ට ඇතුල්වෙන්නට බැර "කුඩා වංගලන්ත" වේ.

1954.12.01

ජාතියට සියබසින් වාසනාව

අවුරුදු පහහතටත් වැඩි කාලයක් තිස්සේ විදේශීය බලයක බැම්මෙන් නිදහස් වීමට ඉන්දියාව සිය ජාතික අරගලය ගෙන ගියේය. වරට නිදහස දිනාගැනීමට පෙර ජනවාරි මාසේ 26 වෙනිදාට නියමිත නිදහස් දිනයේදී සෑම ඉන්දියානු ජාතිකයාම ප්‍රතිඥාවක් දෙන්නට පුරුදුව සිටියේය. මේ ප්‍රතිඥාවෙහි සඳහන් වන්නේ ඔවුන්ගේ රටේ සිවු වැදෑරුම් විපතකට හේතු වූ පාලනයට යටත්වීම මිනිසාට විරුද්ධව කරන මහා අපරාධයක් බවය. එක විපතක් හැටියට මේ ප්‍රතිඥාව නියමිත වශයෙන් සඳහන් කරන්නේ මෙසේය. "මුළු පාලන දක්ෂතාවම නැතිකොට තිබේ. එසේම ගම් කාර්ය ධුරවලින් සහ ලිපිකරුකම් වලින් මහජනයාට සතුටුවීමට සිදුවී තිබේ. මුළු ජනගහනයෙන් සියයට අනූ තුනක් පමණ දෙනාගේ අයහපත සලසමින් මේ රටේ ස්වභාෂා මාධ්‍යයෙන් ඉගෙනගන්නා ශිෂ්‍යයින් සියලුදෙනාම අමාරුවේ දැමීමත් ඇත්ත වශයෙන් විපත්තියක් නොවන්නේද? ඉන්දියානු නිදහස් ප්‍රතිඥාවෙහි රටට විපත්තිකර තවත් කරුණක් හැටියට පෙන්වන්නේ මෙය බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුව විසින් දුන් අධ්‍යාපන ක්‍රමය නිසා අපි අපේ සම්බන්ධතා වලින් කැඩී ගියෙමු. එසේම අපට ලැබුණ අභ්‍යාසයෙන් සිදුවී තිබෙන්නේ අප බැඳී තිබෙන බැම්ම දැඩිව බදාගෙන සිටීමය. නියමිත වශයෙන්ම විදේශීය භාෂා මාධ්‍යයකින් දෙන අධ්‍යාපනය නිසා සිදුවන වරදෙකි මේ. එහෙත් මේ විදේශීය අධ්‍යාපන මාධ්‍යය 1955 සිට 8 වෙනි පංතියෙන් ඉහළට තබාගැනීමට ලංකාවේ මුලින් බලය අල්ලා ගත් අය මහත්සි ගනිති. ඉන්දියානු ජාති හිතෙහිත් විදේශීය මාධ්‍යයක් උඩ තිබෙන අධ්‍යාපන ක්‍රමය සැලකුවේ නියම වශයෙන්ම විපත්තිකර දෙයක් ලෙසය. මක් නිසාද ඒ මගින් ඉගෙනගන්නා දරුවා ඔහුගේ දෙමව්පියන්ගෙන් ද ඔහුගේ සමාජ පරිසරයෙන් ද ඔහුගේ පාරම්පරික ගති පැවතුම් වලින් මෙන්ම ඔහු රටට බැඳී ඇති සියලු දෙයින් ම කොන්වී යයි. එහෙත් අපේ දිව දෙකේ උදවිය, මුණු දෙකේ දේශපාලනඥයෝද, අපට මෙසේ අවවාද දෙති." විදේශිකයන්ට අප බැඳී ඇති දම්වැල් අපේම රට වැසියන්ට අප බැඳී ඇති මුල් වලට වඩා හොඳය. මෙබඳු විකාර කටා වලට සැලකිල්ලක් දක්වන්නට ඔබ සුදානම් වන්නේද?

ප්‍රභූ නිදහස් වුණු රටවල් බොහෝ ඇත. එහි නායකයෝ රටවැසියා නියම තැන තැබීමේ මාර්ගයක් වශයෙන් ඔවුන්ට පුළුවන් සෑම පරමාර්ථයක්ම මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට පොළඹවන ඉතා උසස් ක්‍රමය වශයෙන් ජාතික භාෂා සැලකූහ. ඒ රටවල නායකයන් විසින් ස්වකීය භාෂා වලට නියම තැනදීම සඳහා කර තිබෙන දේ ගැන දැන් අපි සොයා බලමු.

අයර්ලන්තය

අයර්ලන්තය වංගලන්තයට අයත් යටත් විදේශයක් වශයෙන් ශත වර්ෂ හයක්ම පැවතුණේය. ඒ රට නිදහස ලැබූ මොහොතේදීම ඇගේ භාෂාව වූ අයිරිෂ් භාෂාව රටේ ප්‍රධාන භාෂාව කරන ලදී. මේ මෙසේ කළේ චිරට නිදහස් වන සමයේ තිස් ලක්ෂයක් ජනයාගෙන් දොළොස් දහස් භාරතීය හැට දෙනෙකු පමණක් අයිරිෂ් භාෂාව කරා කරන කාලයේය.

අයර්ලන්තයේ "භාෂාවට ඇති පක්ෂපාතකම ජාතියට ඇති පක්ෂපාතකම ලෙස සලකනු ලැබේ. ස්වකීය වීරයා යම්තම් අතගැසුවොත් ස්වකීය පැවැත්ම සඳහා පමණක් සෑම පරිත්‍යාගයක්ම කිරීමට සූදානම් වන තම ජීවිතය සඳහා ජීවිතයත් මරණයත් අතර අරගලයක යෙදී සිටින මිනිසුන් මෙන් අයිරිෂ් ජාති ප්‍රේමීන් ස්වකීය භාෂාවෙන් යම්කිසි ප්‍රයෝජනයක් ලබාගැනීම සඳහා විය දිගින් දිගටම පවත්වාගෙන යෑමට පමණක් ඕනෑම සීමාන්තික දෙයක් කිරීමට සූදානම්ව සිටිති.

පොදු විභාගවලදී මහජන සේවා පත්වීම් වලටද සමහර වෘත්තීය සුදුසුකම්වලටද අයිරිෂ් භාෂාව සම්පූර්ණයෙන්ම අනිවාර්යය. එපමණක් නොව විය බොහෝ පාසල්වල දැනට ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය වී තිබේ. මේ පාසල්වල ශිෂ්‍යයන්ගේ ගෙදර කරා කරන භාෂාව අයිරිෂ් බස නොවේ. එසේම ගුරුවරයාද මේ භාෂාව පිළිබඳ ව්‍යක්ත දැනීමක් නැත. එපමණක් නොවේ. ඉගෙනගන්නා ශිෂ්‍යයින්ටද මේ බස ලෙහෙසියෙන් අවබෝධ නොවේ. නීතිවලට සමහරවිට මේ විරුද්ධ දෙයක් විය හැක. එහෙත් මේ මෙසේ සිදුවී තිබෙන්නේ රජයේ බලකිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. මේ දුෂ්කරතාවලට මුහුණපාමින් උගන්වනු ගුරුවරුන් හට පාරිතෝෂික දීමනා ලැබේ. පොදු විභාගවලදී අයිරිෂ් භාෂාවෙන් පිළිතුරු දෙන පිළිතුරු පත්වලට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් වැඩි ලකුණු දෙනු ලැබේ. තෝරාගත් උගතුන් ජනප්‍රිය කිරීම සඳහා ඔවුන්ට අයිරිෂ් භාෂාව කරා කරන දිස්ත්‍රික්කවල නිවාඩු ගතකිරීමට සලසා දෙනු ලැබේ.

අයිරිෂ් භාෂාව කරා කරන දිස්ත්‍රික්කයක පවුලේ ප්‍රධානියාට සිය ශ්‍රවසේ සාමාන්‍ය භාෂාව අයිරිෂ් භාෂාව වශයෙන් පවත්නාතුරු තම ලැබේ. වෙන කිසිම ක්‍රමයකින් මෙතරම් ඉක්මනින් මෙතරම් ප්‍රතිඵල ලෙස මෙතරම් උසස් ප්‍රතිඵල ලබා නැත. මුදලේ වටිනාකම සම්පූර්ණයෙන් වැටහී ගියේය. අයිරිෂ් භාෂාව රටේ භාෂාව වශයෙන් දැන් පිළිගෙන තිබේ. දහස් ගණන් ගෙවල දවසින් දවසම කරා කරන බස අයිරිෂ් විය. අවුරුදු කීපයකට පසුව ගෙවූ මුදල ටිකක් අඩුයයි සලකන්නට වූ විට ගෙවන ප්‍රමාණය පවුම් පහ දක්වා වැඩි කරන ලදී. මේ නිසා භාෂාව පිළිබඳ උද්‍යෝගය ඉහළ නැග්ගේය.

(1949 අධ්‍යාපනය පිළිබඳ වාර්ෂික පොත)

තුර්කිය

අලුතින් නිදහස ලැබූ තුර්කියේ "1948 ඔක්තෝබර් මාසයේදී අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මගින් පාසල් පොත් (4,82,73140) භාර කෝටි අසූ දෙලක්ෂ හැත්තෑතුන් දහස් එකහිය හතළිහක් මුද්‍රණයකොට විකුණා තිබේ. මේවා විකිණීම සඳහා රටේ පමණක් 17 කට පොත් සාප්පු විවෘත කරන ලදී. මෙසේ කළේ රටේ සෑම කොටසකම මේ පොත් ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් ඇති කරවීම සඳහාය. මෙයට අතිරේක වශයෙන් අමාත්‍යාංශය මගින් විද්‍යාත්මක පොත් 609 ක් මුද්‍රණය කරන ලදී. මේවා ලියන ලද්දේ ඉස්තාන්බුල් විශ්ව විද්‍යාලය මගිනි. මෙයට සාහිත්‍යයක කෘති පිළිබඳ පරිවර්තන 594 ක්ද ඇතුළත්ය." "අධ්‍යාපන පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර වාර්ෂික වාර්තාව."

ඉන්දුනීසියාව

ඉන්දුනීසියාව සිය නිදහස ප්‍රකාශ කළේ 1954.12.17 දාය. ඉන්දුනීසියාවෙහි ලන්දේසි භාෂාව අතහැර දමන ලදී. මේ නිසා ඉන්දුනීසියාව ලන්දේසි වෙනුවට මහජන සේවා පිළිබඳ සියලු දෙපාර්තමේන්තුවලදී පශ්චාත් ප්‍රාථමික පාඨශාලා සහ සියලුම උසස් විද්‍යාලයන් ඇතුලු සියලුම පාසල් වලද ඉන්දුනීසියන් භාෂාව පාවිච්චියට ගන්නා ලදී. විද්‍යාත්මක සහ පාරිභාෂික වචන සඳහා පරික්ෂණ කොමිසමක් පත්කරන ලදී. අවුරුදු දෙකකදී පමණ ඒ සංස්ථාවල ඇතිවී තිබුණු අමාරුකම් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයට අඩු කරන ලදී. ඉන්දුනීසියානු පරික්ෂණ කොමිෂමේ පරික්ෂණය යටතේ ලන්දේසි පාසල් පොත් අනුක්‍රමයෙන් ඉන්දුනීසියානු භාෂාවට පරිවර්තනය කරන ලදී.

යුද්ධය අවසානයේදී සෑම පහසු විෂයයක් පිළිබඳවම ලියූ ඉන්දුනිසියානු පාසල් පොත් පත්වත් ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල ප්‍රයෝජනය සඳහා ලබාගත හැකිවිය.

ඉන්දුනිසියාවේ සාමාන්‍යයෙන් පවතින විශ්වාසයක් නම් මෙසේය. "බටහිර ක්‍රමය මගින් පමණක් අධ්‍යාපනය ලැබූ මිනිස්සු සාමාන්‍යයෙන් තමාගේම ස්වභාවික ඉතිහාසය නොදනිති."

ඔවුහු තමාගේ භාෂාවෙන් පවා කථා නොකරති. ඔවුහු තමන්ගේම මිනිසුන් මැද තමන්ගේම රටේ විදේශිකයන් මෙන් ජීවත් වෙති. මෙයින් පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ බටහිර අධ්‍යාපනය ජාතික සහත්වයට සහ සංස්කෘතියට අනතුරු කරන බවය.

(1949 අධ්‍යාපන වාර්ෂික පොත)

රීස්රායලය

රීස්රායලය තමන්ගේ ජාතික වාසස්ථානය නැවත ලබාගත්විට ස්වකීය භාෂාව වූ හීබ්‍රූ භාෂාව අධ්‍යාපන කටයුතු වල මෙන්ම පාලන කටයුතු වල භාෂාව කිරීම සඳහා විශාල ප්‍රයත්නයක් දැරූ බව පෙනේ.

පළවෙනි ලෝක සංග්‍රාමයෙන් පසු ලෝකයේ නොයෙක් කොටස්වල සිටි යුදෙව්වෝ පලස්තීනය කරා ආහ. ඔවුන් දැනසිටියේ රුසියන්, ජර්මන්, පෝලිෂ්, ඉංග්‍රීසි, අරාබි සහ ප්‍රංශ ආදී භාෂාය. එහෙත් රීස්රායෙල් රාජ්‍යය ගොඩනැගූ පසු, ඔවුහු එකම පරම්පරාවක් තුළදීම ඔවුන්ගේ බස වූ හීබ්‍රූ භාෂාවට පුනර්ජීවනය දී එය නවීන විද්‍යාත්මක අවශ්‍යතාවයට සරිලන සේ සකස් කළහ. මළ බස ජීව භාෂාවක් විය. එසේම නියම කාලයේදී එය විශ්ව විද්‍යාලයේ සෑම විෂයක්ම උගන්වන ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය වශයෙන් නියම තැන ගත්තේය. මේ පරිවර්තනයේ ප්‍රතිඵල 1949 වාර්ෂික අධ්‍යාපන ග්‍රන්ථයේ විස්තර වන්නේ මෙසේය. "කර්මාන්ත, කෘෂිකර්මය, වෛද්‍ය කර්මය, අධ්‍යාපනය, කාර්මික විද්‍යාව, සත්ව විද්‍යාව, අර්ථ ශාස්ත්‍රය සෑම වර්ගයකම වාණිජ කර්ම, ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර, නාට්‍ය, ක්‍රීඩා සහ චිත්‍ර කර්මය ආදී සෑම දෙයක්ම ඇතුළත් කොට ප්‍රසිද්ධ කරන අනේකවිධ සඟරා හැරුණු විට පලස්තීනයේ දිනපතා පුවත්පත් නවයක් හීබ්‍රූ බසින් ප්‍රසිද්ධ කෙරේ. ග්‍රන්ථ ප්‍රචාරක ස්ථාන විස්සකින් පමණ අවුරුද්දකට පොත් දහසක් පිටවේ. මේ පොත් අතර චිත්‍ර ලේඛන විද්‍යාත්මක වැඩ, පාසල් පොත්, ආගමික පොත් සහ යාච්ඤා පොත් ද ඇත. 1937 දී කළ ගණන් බැලීමේදී පලස්තීනයේ හීබ්‍රූ ලේඛකයන් 285 දෙනෙකුත් සිටින බව පෙනුණි. මේ ගණන තව තවත් නැංගේය. 1953 වර්ෂයේ 8 වැනි යුනෙස්කෝ සටහන් පොත

රීස්රායෙල් හි 1951 දී හීබ්‍රූ බස ඉගෙනීම ගැන විස්තර කරන විට සඳහන් කරන්නේ මෙසේය. "හීබ්‍රූ භාෂාව සහ රීස්රායෙලිය සංස්කෘතිය පිළිබඳ කිසිම දැනීමක් නොමැතිව ගුරු සහතිකය පමණක් ඇතිව වරටට පිටරටින් ඇතුල් වුවහොත් හීබ්‍රූ බස ඉගෙනීම සඳහා පාසල් විවෘත කරන ලදී.

මොවුහු සිවු මසක් කිසි වියදමක් නොමැතිව පාසල්හි ගතකරති. සිය පවුලේ නඩත්තුව සඳහාද ඔවුනට ණය මුදලක් ලැබේ. ඔවුහු පාසල්වල වැඩ සඳහා පළල් පුහුණුවක් ලබති. "ඒ වාර්තාවේ තවදුරටත් සඳහන්වන අයුරු ගුරුවරුන් පමණක් නොව දොස්තරවරුද නීතීඥවරු මෙන්ම ඉංජිනේරුවෝද ගණන් තබන අය මෙන්ම පාලක නිලධාරීන් සහ අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයෝද රටේ ජීවිතයට සම්බන්ධවීම සඳහා මුළු දවසෙහිම ඉගෙනීමේ යෙදී සිටිති. නොයෙක් යුරෝපීය භාෂා මගින් අධ්‍යාපනය ලබාගත් එසේම හීබ්‍රූ බස ගැන කිසිත් නොදත් රීස්රායලයේ ව්‍යාපාරිකයන් විසින් මෙන්ම උගතුන් විසින්ද හීබ්‍රූ බස පිළිබඳව දෙන මේ සිවුමස් පුහුණුව ලබාගනු ලැබේ.

ඉන්දියාව

ඉන්දියාවේ නිදහස් ආණ්ඩුව පිහිටෙවූ නීතියෙන්ම හින්දි භාෂාව ඉන්දියාවේ රජයේ භාෂාව හැටියට සම්මත විය. එම නීතියෙන් මහා ආණ්ඩුවේ සියලුම කටයුතු ඉංග්‍රීසියෙන් වෙනුවට හින්දි භාෂාවෙන් කිරීමට අවුරුදු පසළොස්සක් නියම කළේය. මේ කාල සීමාව තුළ එසේ කිරීම පිණිස මහා අධ්‍යාපන කාර්යාලය පස් අවුරුදු කොටස් තුනක් පිළියෙල කළේය.

එය මෙසේය.

පළමුවන කොටස

හින්දි භාෂාවෙන් විද්‍යාත්මක වචන වැඩි ගණනක් සෑදීම, හින්දි භාෂාව කථා නොකරන ප්‍රදේශවල හින්දි භාෂාව සෑම ද්විතීය පාසල්වල අනිවාර්ය වශයෙන් ඉගැන්වීමට විධි විධාන සැලැස්වීම වචන ප්‍රදේශවල හින්දි භාෂාව ප්‍රචාර කිරීම.

දෙවෙනි කොටස

හින්දි භාෂාවෙන් විද්‍යාත්මක වචන සෑදීම සම්පූර්ණ කිරීම, හින්දි භාෂාව කතා නොකරන ප්‍රදේශවල සෑම ළමයින්ට හින්දි භාෂාව ගැන දැනුම ඇති කිරීම, වචන ප්‍රදේශවල වයසින් වැඩි අයට හින්දි භාෂාව ඉගැන්වීම.

තුන්වෙනි කොටස

මේ කාලසීමාව තුළ ඉංග්‍රීසියත් සමග හින්දි භාෂාව මහා ආණ්ඩුවේ වැඩ වලට යෙදවීම. ඒ වාගේම ප්‍රාදේශික ආණ්ඩු සමග මහා ආණ්ඩුව ලියුම් කියුම් ගනුදෙනු කිරීමේදී, ඉංග්‍රීසියත් සමග හින්දි භාෂාව යෙදවීම.

මූරුමය

මූරුමය 1948 ජනවාරි 4 වෙනි දින නිදහස ලබාගත්තේය. නිදහස් මූරුමය පළමුවෙන්ම කළ දෙයක් නම් මූරුම භාෂාව රජයේ භාෂාව කිරීමය. වහාම සෑම පාසල්වලද විශ්ව විද්‍යාලයේද ඉගැන්වීම මූරුම භාෂාවෙන් කරන ලෙස විධි විධාන සැලැස්සුවේය. ඒ වාගේම සෑම පාසල්වලටද විශ්ව විද්‍යාලයටද මහජනයාටද වුවමනා පොත්පත් මූරුම භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීමට "ග්‍රන්ථ පරිවර්තන මහා සංගමයක්" පිහිටුවේය. තවද මූලික අධ්‍යාපනය වයසින් වැඩි රට වැසියන්ට සිය බසින්ම දීම පිණිස පුද්ගලික සංවිධානයක් ඇති කළේය.

මෙසේ ළඟදී නිදහස ලැබූ ජාතීන් කරදර ගැන නොසලකමින් මුදල් වියදම් ගැන නොසලකමින් ජාතික භාෂා නැවත නියම තැන පිහිටුවීම සඳහා මහත් පරිශ්‍රම දරා තිබේ. මේ ජාතික භාෂා ජාතික කටයුතු කිරීමේ වඩා හොඳ මාර්ගය හැටියටත්, අධ්‍යාපන මාධ්‍යය හැටියටත්, පාලන කටයුතු මාධ්‍යය හැටියටත් විශාල සේවාවක් කරයි. ලක්ෂ කීපයක ටික දෙනෙකුත් පමණක් කථා කරන භාෂාවක තුලනාත්මක වශයෙන් අඩු ලුහුඬුකම ඇත්ත වශයෙන්ම විශාල ජනකායකයෙක් කටයුතු පමාකොට ඔවුන් පස්සට තල්ලු කිරීම කිසි කලෙක හේතු නොවේ. ඩේනිස්වරුන් මෙන්ම ස්විස්වරුද ෆින්ස්වරුන් සහ හන්ගේරියන්වරුන් මෙන්ම වෙක් ජාතිකයෙකු තමන්ගේ භාෂාවන් ලක්ෂ කීපයක මිනිසුන් ටික දෙනෙකුත් පමණක් කථා කළත් ලෝකයේ භෞතික දියුණුව සඳහා විශාල සේවාවක් ඉටුකළහ.

ඩෙන්මාර්ක් ආදී රටවල තම භාෂාව කථා කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම සෑම පුද්ගලයාටම ප්‍රයෝජනවත් වේ. ඒ මගින් සෑම පුද්ගලයාටම තමාගේ ගෙදර වටපිටාවට අනුව විසීමටත් ජීවිතයෙහි සෑම අවස්ථාවකටම මුණදී විය වටහා ගැනීමටත් ඔහුට පුළුවන් වේ. මේ සඳහා ඔහු විසින් ඇත්ත වශයෙන්ම තම මවු බස හොඳින් දැනගතයුතු වාත් මෙන්ම සිය උසස් අධ්‍යාපනයද ඒ මගින් ලබාගත යුතුය.

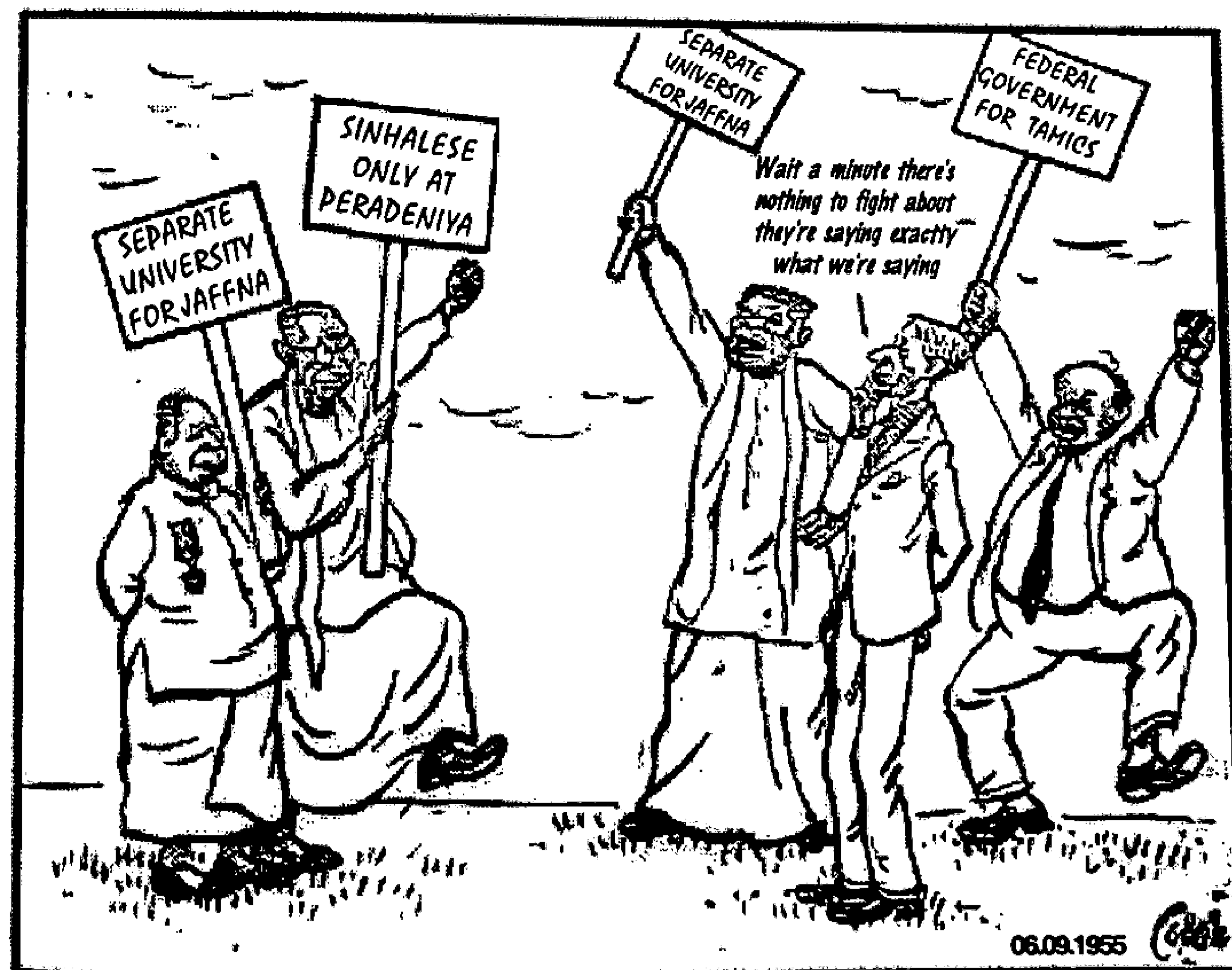
නිදහස් ජාතීන් තමන්ට පුළුවන් සෑම යහපතක්ම තම භාෂාව සඳහා සලසාදීමට කටයුතු කරන්නේ මෙසේය. එහෙත් ලංකාවේ අතලොස්සක් පමණ ටිකදෙනා සිතන්නේ අන් අයුරකිනි. ඔවුන්ගේ කුරෝපායට නිදහස් ලංකාව අසුවී තිබේ. මේ ප්‍රතිගාමිනි කණ්ඩායමට අපේ නීතිවේදීන්ද ඇතුළත් වෙ පෙනේ. මෙහි පුද්ගලයන් නැත.

1955.01.02

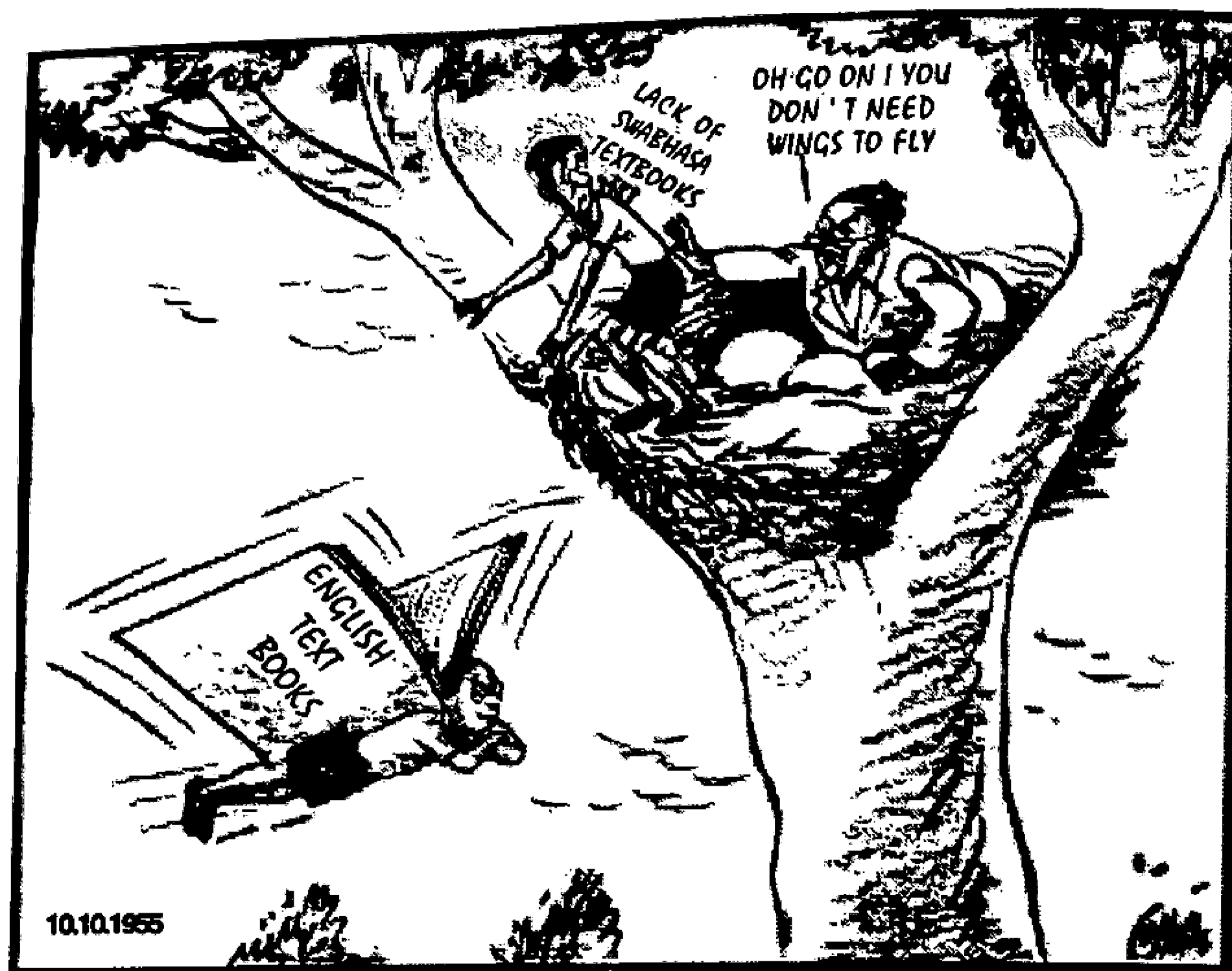
CAT'S OUT OF THE BAG

මල්ලෙන් වළියට වන්නේ කවුද?

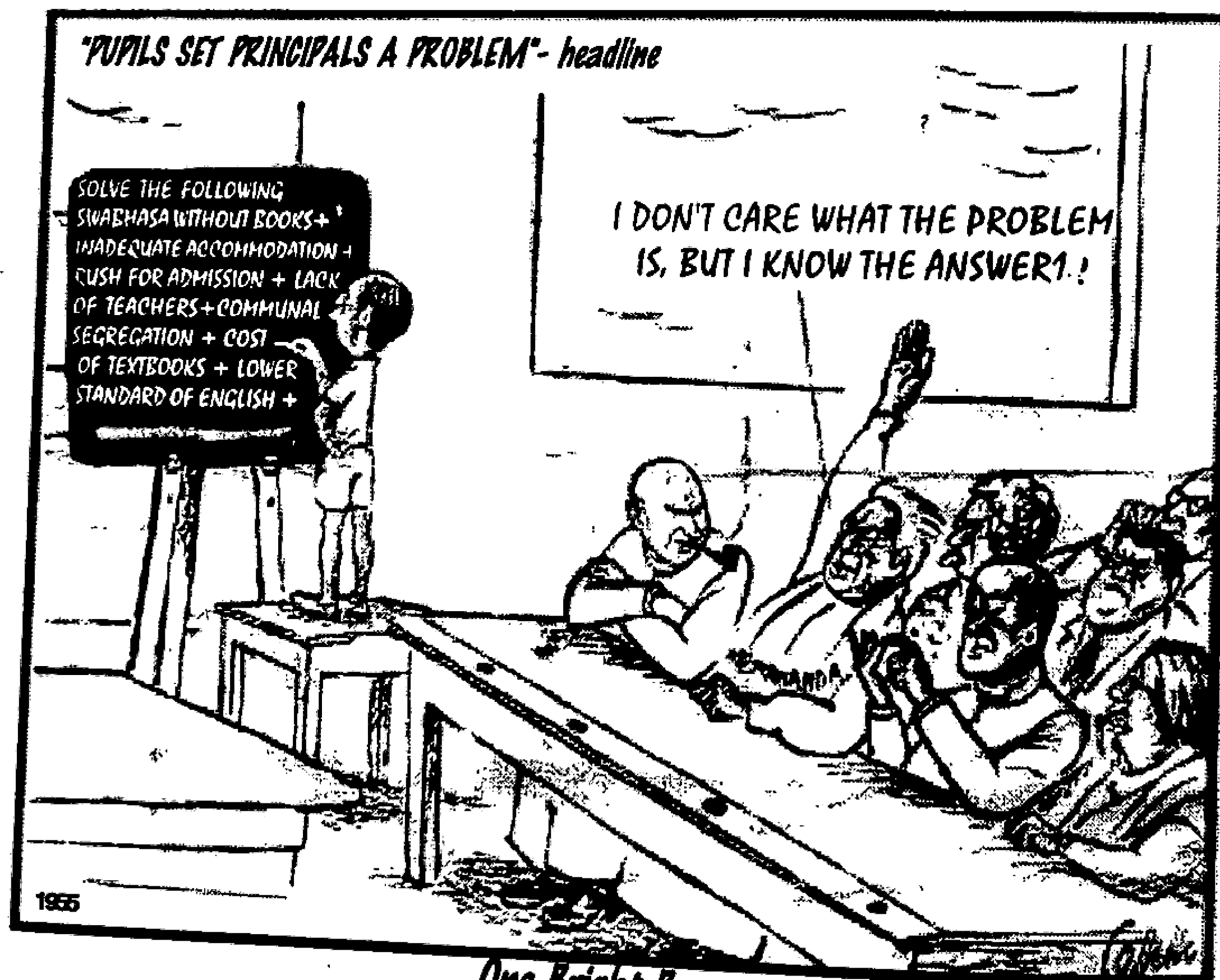
TONGUE TIE

කවේ පිටු ?

Wingless Wonder

පියාපත් නැතුව

One Bright Boy

දකුණු ශිෂ්‍යයා

සුරා සාපය

සුරා සහ රේස් තහනම් කිරීමේ යෝජනාව ගැන කොමිසමක් පත්කරන බව අද පත්‍රයේ පුවතක සඳහන් වෙයි. සුරාවෙන් ලංකාවට සිදුවී තිබෙන සාපය විස්තර කරන මේ ලියුම්කරු ඒ සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් මතද ඉදිරිපත් කරයි.

සුරා පානය ලංකාවේ මිනිසුන් අතර විදේශීය සිරිතකි. අපේ සාහිත්‍යයෙහි විය හොඳ යැයි වර්ණනා කොට නැත. සන්දේශ වැනි සමහර සාහිත්‍ය කෘතිවල යම්තම්වත් මත්පැන් භාවිතය ගැන සඳහන් කරන්නේ නම් එසේ කරන්නේද විය විපත්ති දායක දෙයක් ලෙස හෙළා දැකීමේ අටියෙහි. මෙන්න වයට උදාහරණයක් පසළොස් වැනි සියවසේදී ලියැවුණ පරවි සන්දේශය එවකට (උතුරු අප්‍රිකාවෙන්) පැමිණ බේරුවල පදිංචිව සිටි බර්බර් ජාතිකයින්ගේ බේබදුකම් විස්තර කරයි. ඩිවිට් නැමති ලන්දේසි තානාපතියා බී වෙර්මනින් සිටිනු දුටු විමලධර්ම සූරිය රජතුමා ඔහු වෙතට පිටුපස හරවා "මේ බල්ලා බැඳ දමවු." යයි තම සේවකයන් වූ රදළවරුන්ට අණකළ බව ඉතිහාසය ඉගෙනගන්නා සෑම ශිෂ්‍යයාම දනී.

නොක්ස් අපට කියන්නේ මෙසේය. "සිංහලයේ බේබදුකමට තද පිළිකුලක් දක්වති. මේ පුරුද්දට ඇබ්බැහි වූ අය ඔවුන්ගේ සුලභ නොවෙති. නොක්ස් කියන විදියට රාජසිංහ රජුගේ කාලයේ සිංහල මිනිසුන් අරක්කු පාවිච්චිය ගැන දැන සිටි බව පෙනේ. (අරක්කු යන වචනය සෑදී තිබෙන්නේ ඇරැක් යන අරාබි වචනයෙනි.) මේ රටේ පදිංචි වූ පෘතුගීසීහු මත්පැන් පෙරා ඒවාට තැබෙරුම් ඇති කළහ. (නොක්ස්ගේ ලංකාව 176 පිට බලන්න) ඩොයිලි කියන අන්දමට නම් මෙරට පසුව ඇතිවූ රජවරුන්ගේ පාලනය යටතේ පවා අරක්කු සෑදීම දඬුවම් දිය යුතු වරදක් ලෙස සලකා තිබේ."

පරංගි වචන

අරක්කු සෑදීමේදී පාවිච්චි කරන වචන පෘතුගීසි භාෂාවෙන් පැමිණ තිබීම සැලකිය යුතු කරුණකි. ඉන් සමහරක් නම් ගුදමි, කල්දේරම් ආදියයි. එකල පෘතුගීසීන් විසින් විශේෂයෙන් බල පෑ පලාත්ම අද හැළි අරක්කු සාදන පලාත් වී තිබීමද සැලකිය යුතු කරුණකි. පරංගි, ලන්දේසි, ඉංග්‍රීසි යන ලංකාවට පැමිණි විදේශිකයන්ට මත්පැන් වෙළඳාම අවශ්‍ය නිසා වෙළඳ මධ්‍යස්ථාන හෝ කර්මාන්ත ශාලාවලට යාබදව ඔවුන් විසින් පළමුවෙන්ම පිහිටුවන ලද්දේ මත්පැන් වෙළඳාමට අවශ්‍ය කැන්ටින් හෝ තැබෑරුමිය. ලේසියෙන් මුදල් සැපයීමේ හිමිකම් වෙළෙන්ඳාට හිතක් පපුවක් නැත. මිනිසුන් අතර ආශාවක් ඇතිකරවා ඒ මගින් සිය වෙළඳාම දියුණුකර ගැනීමට ඔහු සෑම කපටිකමක්ම යෙදූ බව නොරහසකි. විදේශික පාලකයාටද හිතක් පපුවක් නැත. මුළු ජාතියම දිළිඳු බවට හා අශිෂ්ට බවට යෑමේ අන්තරායට මුණ පෑවත් ඔහුට වුවමනා කළේ මුදල් සැපයීම සඳහාම මත්පැන් වෙළඳාමට 'දැඩි හිතවත්කමක්' පවත්වාගෙන යෑමටය.

ලංකාවේ ගතකළ මේජර් ස්කිනර් තමාගේ පනස් අවුරුදු ජීවිතය නම් ගුන්ටයෙහි ලියන්නේ මෙසේය. "රටවැසියන්ගේ විරුද්ධතාව කුමක් වුවත් ඒ ගැන නොසලකා රටේ සෑම අස්සක් මුල්ලක් පාසාම, සෑම පලාතකම මෙන්ම සෑම ගමකම තැබෑරුමි පිහිටවනු ලැබේ. මිනිසුන් හට මද්‍යසාරය පාවිච්චි කිරීමෙන් ලැබෙන රසය කුමක්දැයි පෙන්වීමට නිතරම පාහේ මුලින් විය ඔවුනතර නොමිලේ බෙදාහැරීමට සිදුවේ. දැනට සමහර ගම්වැස්සන් අතර බේබදුකම් කෙතෙක් දුරට පැතිරී තිබේදැයි කිවහොත් සමහර ගම්මු අරක්කු ලබාගැනීම සඳහා තමන්ගේ අස්වැන්න පවා තැබෑරුමි කාරයන්ට උගස් තබති. එහෙත් මේ පුරුද්ද ඇතිවී අවුරුදු කීපයකට පෙර මත්පැන් බීමට පෙළඹවිය හැකි මිනිසුන් සීයකින් එක්කෙනෙක්වත් නොසිටි පලාත් ගැන මම දනිමි. ආණ්ඩුව තමන් හට අරක්කු වලින් විශාල මුදලක් ලැබේය යන කල්පනාවෙන් පෙළඹීමට පත්ව සිය ඒජන්තවරුන්ගේ මාර්ගයෙන් මුළු රටේම මද්‍යසාරය පාවිච්චි කිරීමට ධෛර්යවත්ව උනන්දු වී සිටී."

ජනප්‍රිය

මත්පැන් පානය කිරීම ජනප්‍රිය කිරීම සඳහා බ්‍රිතාන්‍ය රජයෙන් ලැබුණේ අනුබලයකි. මේ නිසා බ්‍රිතාන්‍ය රජය විජාතීය එකක් ලෙසත්, වය සාන්ත වූ සිංහල බෞද්ධයන් පාලනයට අසමත් දෙයක් ලෙසත් ලාංකිකයනට පැහැදිලි ලෙසම ඔප්පු විය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ සම්පූර්ණයෙන් පිරිහීමකි. මහජන අප්‍රසාදය නිසා සමාජ විප්ලවයකට මග පෑදුණේය. 1848 දී මාතලේ කැරැල්ලේ වේශයෙන් සිදුවූයේ එහි පළමුවැන්නාය. ලංකාවේ තම යුද්ධ ඝාතන වාර්තාවේ පෝර්ඩ්ස් ඒ කැරැල්ලට එක් හේතුවක් ලෙස දක්වන්නේ මෙසේය.

"දෙලක්‍ෂයක් පමණ මිනිසුනට තද මද්‍යසාරය විකිණීම සඳහා රජයේ තැබෑරුමි එකසිය තිස් තුනක් පමණ පිහිටුවන ලදී. සිය ආගමෙන් මෙවැනි මත්පැන් පානය කිරීම ඒ මිනිසුනට තහනම් කොට ඇතත් මේ තැබෑරුමි මගින් ඒ මිනිසුන්ගේ තොල්වල මත්පැන් තැවරීම ක්‍රිස්තියානි රජය විසින් කරන ලදී." මත්පසු ඇතිවූයේ කුමක්ද? මත් පෙර කවදාවත් අසා නැති අවාසනාවන්ත, විනාසදායක ද්වීපවාසීන් මනුෂ්‍ය ඝාතන කාලයක් ඇතිවීමයි. සිංහල ගම් වැස්සා හිඳුන්වන්නේයේයේ පෙළඹවීම් යටතේ නිර්භයව සිටියේය. සිය මුතුන් මිත්තන්ගේ ආගමට ලැදිව සිටියේය. මත්පැන් පානය හෙළා දැක්ක ජාතික සිරිතට ලැදියාවක් දැක්වීය. මේ අතර බටහිර සිරිත් ගරුකළ තම රට වැසියෝම යුරෝපීය කාලයට හැඩ ගැසුණහ. ඔවුන්ගේ සිරිත් විරිත් අනුගමනය කළහ. විස්කි බීම උසස් සමාජයට ඇතුලත්වීමේ බලපත්‍රයක් විය. බ්‍රිතාන්‍ය නිලධාරීන් මත්පැන් බීම උසස් පන්නයක් ලෙස සෑම තැනම ඇති කළහ. සමාජයේ විවාහ උත්සවවලදී සහ රජයේ භෝජන සංග්‍රහවලදී ප්‍රධාන කටයුත්ත ලෙස සැලකූයේ බීම වර්ගවලින් හොඳට සැරසූ මේසයක් පිළියෙළ කිරීමය. විජාතීය වූ සිංහලයා කළේ බ්‍රිතාන්‍ය නිලධාරියා කළ දෙයමය. බ්‍රිතාන්‍ය රජයේ අධිෂ්ඨානය වූයේ සියලුම රටවැසියන් අතරම මත්පැන් බෙදාහැර පුළුවන්තරම් ලේසියෙන් මුදල් වැඩිකර ගැනීමය. විසිවැනි සියවසේ මුල් අවුරුදු කීපය තුළ යටත් විදේශ ලේකම් වූ සර් හියු ක්ලිපර්ඩ් විසින් ලංකාවේ සෑම ගමකම තැබෑරුමි පිහිටුවීමට විශාල ප්‍රයත්නයක් දරන ලදී. මෙයට ප්‍රතික්‍රියාවක් වශයෙන් මේ රට ජන නායකයෝ විශාල අමද්‍යප ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළහ.

කම්කරුවා

අමදුන් නායකයන් මහජනයාගේ කන් තමන් වෙත යොමුකොට කියා සිටියේ මත්පැන් පානය කිරීමේ සිරිත නිසා කම්කරුවා වැටී සිටින අවාසනාවන්ත තත්වය ගැනයි. උදේ සිට රෑ වනතුරු වැඩකරන ඔහු කිසිම කල්පනාවක් නැතිව තම ආදායමින් වැඩි කොටසක් තැබෑරුමට දී කට ගණනක් බී වෙරි මගින් වැනි වැනි සිය භාර්යාව සහ දරුවන් වීරයෝ මත්පැන් නිසා අපරාධ බහුල වන සැටි මහජනයාට පැහැදිලි කළහ. බාධාවක් නොමැතිව රටපුරා විවෘත කරන සුරාසැල් නවත්වන ලෙස ඔවුහු රජයෙන් ඉල්ලුම් කළහ.

මීට පිළිතුරු වශයෙන් මේ රටේ විශාලම අමදුන් සංවිධානය ලෙස පවසා අමදුන් වීරයන් රජයේ හතරන් මෙන් සලකමින් සුරා සැල් ඇරඹීම නොකඩවා රජය ගෙන ගියේය.

නිදහස් ලංකාව සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියම අනුගමනය කිරීම කණගාටුවට කරුණකි. මදුන් තහනම් පුද්ගලික නිදහසට පහර ගැසීමකැයි කියා සෞඛ්‍යමාත්‍ය ඊ.ඒ. නුගවෙල මහතා විසින් නොබෝදා ප්‍රකාශ කළ බවත් වාර්තා වී තිබේ. මේ වාර්තාව සත්‍ය නම් නිදහස යන්නෙහි තේරුම නුගවෙල මහතා දනිද යනු සැක සහිතය. කෙනෙකුට ඇති නිදහස වල්බුරු නිදහස නොවේ. තමා කැමති දේ කිරීමට ඇමති කෙනෙකුට, සාමාන්‍ය කෙනෙකුට තරම්වත් නිදහසක් නැත. සාමාන්‍ය කෙනෙකුට වඩා විශාල ආත්ම දමනයක් අමාත්‍යයෙකුට තිබිය යුතුය. බලවත් තැන්වල තිබෙන මත්පැන් බීමේ සිරිත වසංගතයක් මෙන් මහජනයා අතර පැතිරී යයි යනුවෙන් ප්‍රසිද්ධ බ්‍රිතාන්‍ය වින්තකයෙකු වූ රොනල්ඩ්ස් සාම් වරයා විසින් පැවසූ ප්‍රකාශයට නුගවෙල මහතා එකඟ වේ දැයි මම නොදනිමි. ඡැම්පේන්, වයින්, බ්‍රැන්ඩි සහ විස්කි යන මේවායින් සරසන ලද ආණ්ඩුකාරයාගේ හෝ නගරාධිපති වරයෙකුගේ හෝ හෝෂන සංග්‍රහයක් උත්සව වලට අවශ්‍ය ලක්ෂණ වලින් සමන්විත යයි ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මගින් වර්ණනා කෙරේ. මෙවැනි දේවල බලපෑම නිසා මත්පැන් පානය බොහෝ කලක් තිබෙනු පමණක් නොව එය ශාපයක් ලෙස පැතිරීමටද පුළුවන. එවිට එය අමදුන් වීරයන් දහසකටද නැතිකළ නොහැක යනු රොනල්ඩ් සේ සාම්වරයා වැඩි දුරටත් ප්‍රකාශ කළේය.

ජලේටෝ

ජලේටෝ නම් ග්‍රීක් පඬිවරයා මනුෂ්‍ය සමාජය පැවැත්විය යුත්තේ මනුෂ්‍යයාගේ යහපත උදෙසා බව පැහැදිලි කරයි. තවද ඉන්ද්‍රියන් පිනවීමට මුල් තැන දෙන සමාජය උගරු සමාජය යනුවෙන් ඒ පඬිවරයා හඳුන්වයි. මේ මතය හරිද වැරදි ද කියන නුගවෙල මහතාගෙන් මම ප්‍රශ්න කරමි. දශරාජ ධර්මයෙන් රටක් ආණ්ඩු කළ යුතු බව අපේ සාහිත්‍ය උගන්වයි. මේ ගැන ග්ලැඩ් ස්ටන් නැමති දේශපානඥයා මහජනයාට හොඳ වැඩ කිරීමට පහසුවද තරක වැඩ කිරීමට අපහසුවද සැලසීම රජයේ යුතුකම යයි ප්‍රකාශ කරයි. එමනිසා දුශ්චරිතයට දුරාවාරයට මිනීමැරීමට යනාදී නොයෙක් අපරාධවලට රුකුල් දෙන්නා වූ ද දිළිඳුකම ඇතිකරන්නා වූද මත්පැන් තහනම් කිරීම රජයේ යුතුකම නොවන්නේද?

සුරා තහනම් ඇති වූවොත් සුරාවෙන් රජයට ලැබෙන ආදායම නැතිවේ යයි සමහරු කියති. නමුත් සුරා ආදායමෙන් රජයට ලැබෙන සෑම රුපියලට සුරාව නිසා ඇතිවෙන අපරාධ හදිසි අනතුරු යනාදිය වළක්වා ගැනීම පිණිස රජයට දරන්නට සිදුවෙන වියදම රුපියල් 14ක් වේ යැයි ගණන් බලා තිබේ.

එමනිසා සුරාව තහනම් කළවිට රජයට විශාල ලාභයක් ලැබිය හැක. එසේම පොල්ගස් මැද්දවීම නතර කළ විට පොල් ගෙඩි වලින් ගතහැකි ආදායමද සුළුපටු නොවේ.

හැලි අරක්කු

තවද සුරා තහනම් ඇතිවූවොත් හැලි අරක්කු පාවිච්චිය පැතිර යන බව තවත් අයෙක් කියති.

අද දවසේ කොපමණ බීම වර්ග තිබුණත් හැලි අරක්කු නපුරු විදියට බොහෝ දෙනෙක් පාවිච්චි කරති. ඊට හේතුව නම් බීමක්කම ප්‍රචත්පත් මගින්ද ගුවන්විදුලි මගින් සිසුව ප්‍රචාරය කිරීමයි. නමුත් එවැනි ප්‍රචාරයක් එහි ආදීනව ගැන තවම නැත.

මත්පැන් පිළිබඳව දැන් ගෙනයන ප්‍රචාරය නවත්වා අමදුන් ව්‍යාපාරයට ඉන්ද්‍රියා ආණ්ඩුව සේ අපේ ආණ්ඩුවත් අනුබල දන්නොත් හැලි අරක්කු පාවිච්චිය ඉබේම නවතී. ඒ වාගේම අපේ ඉහළ සමාජය ඇමෙරිකන් පැෂන් අත්හැර දමා ඒ වෙනුවට අපේ ජාතික ශිෂ්ටාචාරය අනුගමනය කළොත් හැලි අරක්කු පාවිච්චිය මෙරටින් තුරන් වේ.

නිදහස්ව

සුරාසැල් විවෘතයට විරුද්ධව ගෙනගිය සටනම මේ රටේ දේශපාලන නිදහස් සටනේ මුල් පියවර වූ බව කවුරුත් දනිති. විපර්යේෂණ මහත්මා ගාන්ධි ප්‍රකාශ කළේ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යය විසින් මහජනයාට මත්පැන් විකුණා විසින් ලැබුණු අතිවිශාල ආදායමෙන් ඉන්දියා පාලනයේ පඩිවලට ගිය බර විසදම ගෙවූ නිසා බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයද මත්පැන් වෙළඳාමද එක සමාන බවයි. එසේම ඉන්දියාව නිදහස් කිරීම සඳහා ගාන්ධිතුමා ඇරඹූ සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරවල වැදගත්ම නිදහස් කිරීම සඳහා ගාන්ධිතුමා ඇරඹූ සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරවල වැදගත්ම කටයුත්ත වූයේ මත්පැන් සැල් වර්ජනය කිරීමයි. ඉන්දියාව නිදහස් වූ විට ප්‍රදේශ විශාල ගණනකම මත්පැන් තහනම ඉබේම ඇතිවිය. මත්පැන් වෙළඳාමෙහි ආශාව දක්වන්නවුන් හැර අන් සෑම දෙනම එයින් ලද ප්‍රයෝජනය පිළිගත්හ. එමෙන්ම මත්පැන් ශාලා නැවත විවෘත කරන ලෙස ඉල්ලීමට නියෝජිත පිරිසක් එකල මදුරාසියේ ප්‍රධාන අමාත්‍යව සිටි රාජගොපාලාචාරි මහතා වෙත පැමිණිවිට ඒ මහතා කීවේ මත්පැන් නැවත ඉල්ලීම ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව නැවත ඇති කිරීමට ඉල්ලීම සමාන බවයි.

අද ලංකාවේ මත්පැන් තහනමට විරුද්ධ අය සිටිති. ඔවුහු ඉංග්‍රීසි පත්‍රයට ආ වඩන්නෝද මත්පැන් වෙළඳාමෙන් මහජනයා ගසා කන්නෝද වෙති.

1955.04.03

මේ විශ්ව විද්‍යාලය කාටද?

1955 අප්‍රේල් 17 වෙනි ඉරිදා සිළුමිණ පත්‍රයෙහි 'ජාතියේ හඳුවන' යන ශීර්ෂයෙන් පළවූ මේ ලිපියෙහි ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව බෞද්ධ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය මිෂනාරි බලකොටුවලට කොන්ත්‍රාත්දීම නිසා සිරිලක සිංහල ජාතියෙන් වෙනස් වූ තවත් ජාතියක් බිහිවුණු බව ප්‍රකාශ කළේය.

එච්.ඒ. වින්ඩිහැම් මහතා

"අධිරාජ්‍ය භාරකාරීත්වයේ අර්බුද" නම් පොතෙහි ඒ අලුත් ජාතියට අයත් කල ඉංග්‍රීසින් ගැන වාර්තාවක් මෙසේ සඳහන් වෙයි.

"මොළයක් නැති ඔළුව ඉදිමිව්ව බාගෙට උගත් තමන් උපන් පරිසරයට ගර්භා කිරීම මිස අන් කිසිවක් ඉගෙන නොගත් පිරිසකි. තමන්ට ලැබුණ ඉගෙනීමෙන් ඉහළ යන්ට පුළුවන්ය කියා හිතාගෙන ක්‍රියාශූර සමාජයෙන් වෙන්වී අලසව කන් කෙඳිරිගාමින් උසාවිවලද රජයේ කාර්යාලවලද පිළිලයන්වීමට පුරුදු වූහ."

1867 දී ජේම්ස් ද අල්විස් මහතා ඒ කළු ඉංග්‍රීසිකාරයන් කිසි අදහසක් නැතිව නිකම් දොඩවන උගත් මෝඩයන් යැයි විවේචනය කළේය.

1906 දී මෙරට එකල ප්‍රසිද්ධියක් ඉසිලූ සඳාචාර වර්ධන සමිතියේ නියෝජිත පිරිස මොවුන් ගැන ආණ්ඩුකාරතුමා හට ඉදිරිපත් කළ අදහස නම් "ඔව්හු පොදු ජනයාගෙන් වෙන්වුණු බල්ලන් බළලුන් අශ්වයන් හා කුකුළන් ගැන කතාබහ කරන්නට සමත් වූවෝය."

කළු ඉංග්‍රීසි

1911 දී කළු ඉංග්‍රීසි පිරිසට බලාපොරොත්තු නූතන තත්වයක් ලැබුණේය. එනම් ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභාවේ උගත් ලාංකික ආසනයට නියෝජිතයකු තෝරා ගන්නා ජන්ද දායකයාගේ සුදුසුකම ඉංග්‍රීසි දැනුමය. යටත් පිරිසෙයින් ඉංග්‍රීසි කණිෂ්ඨ සහතික විභාගයෙන් සමත් වීමය. මෙහිසා එක පිම්මෙන් කළු ඉංග්‍රීසිකාරයා උසස් අඩියකට නැංගේය.

සිංහල උගතා හිටි තැනින් පහත් අතීතයට ඇද වැටුණේය. දේශපාලන කටයුතුවලදී කළු ඉංග්‍රීසි කාරයාට ඉහළ තැනක් ලැබීම තුම තුමයෙන් වැඩිවිය. නමුත් ඒ නැඟුම් ඇණ හිටියේ 1928 දී ඩොනොමුචර ප්‍රතිසංස්කරණය යටතේ බහුජන ජන්දය නීතිගත වීමෙන්ය.

එසේ වුවත් රජයේ සේවා වලදීද සමාජ කටයුතු වලදීද කළු ඉංග්‍රීසි කාරයාට ලැබුණු බලයද වරප්‍රසාදයද අඩු නොවීය. ඉංග්‍රීසි ඇඳුම ඉංග්‍රීසි කෑම ඉංග්‍රීසියෙන් කථාව, ඉංග්‍රීසි චාරිත්‍ර චාරිත්‍ර, ඉංග්‍රීසින් කරන කියන දේ කොපි කිරීම, විස්කි බීම, දුරාවාරයට ලජ්ජා භය නැතිවීම, ආලිංගන නැටුම රේස් සුදුව, පිට ඔපයට රැවටීම, සතුන් දඩයම, පිටරට බඩුවලට ගිජු වීම, මෙරට බඩුවලට නිශා කිරීම, සිංහල භාෂාවට, සිංහල සාහිත්‍යයට, සිංහල සංගතියට, සිංහල කලාවට, සිංහල ඉතිහාසයට, සිංහල වෙදකමට හා සිංහල ශිෂ්ටාචාරයට පිළිකුල් කිරීම කළු ඉංග්‍රීසි කාරයන්ගේ විශේෂ ලක්ෂණ වෙයි.

නව යුගය

දෙවෙනි ලෝක යුද්ධය ඇරඹුණු විහාම කළු ඉංග්‍රීසි ජාතියට නව යුගයක් උදාවිය. එකල ලංකාව ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයේ ප්‍රධාන යුද්ධ කඳවුරක් හැටියට පරිවර්තනය විය. එවිට කළු ඉංග්‍රීසිකාරයන්ට ගජ වාසි හැම පැත්තෙන්ම ලැබෙන්නට විය. අධිරාජ්‍යයේ නොයෙක් සේවා වලටද මිලිටරි වැඩ වලටද මිලිටරි කොන්ත්‍රාත් වලට බැඳීමෙන් කළු ඉංග්‍රීසි කාරයන්ට අගක් මුලක් නැතිව මුදල් ගලා වන්නට විය. ධන බලයෙන් හදිසියේම උදම් ඇතු කළු ඉංග්‍රීසි කාරයන්ට අධිරාජ්‍යයේ අයවලුන් සමඟ උරෙන් උර ගැටීමෙන් ඉංග්‍රීසි පන්නයට සම්පූර්ණයෙන්ම තමන්ගේ පීඩිත හැඩගැස්සීමට රාත්‍රි සමාජ ශාලා, අසහන විත්‍රපටි බීම සාප්පු, අලුත් නළු හිළියන් අලුත් විනෝද ක්‍රියා රටපුරා පැවතිණ. එබැවින් කළු ඉංග්‍රීසි ජාතිය පෙර නොවූ විරූ අන්දමින් එන්ටි එන්ටිම සිංහල ජාතියෙන් ඇත්විය.

ඒ වකවානුවේදී කළු ඉංග්‍රීසිකාරයෝ සිංහල ජාතියෙන් කොපමණ ඇත්වී සිටියේද කීවොත් සිංහල ජාතියේ කුල දේවතාවන් යයි සම්මත සංඝයා වහන්සේලා කෙරෙහි ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව කිසිම විශ්වාසයක් නැති නිසා උන්වහන්සේලා 1942 දී හිර අඩස්සි කිරීමට ලංකා ආණ්ඩුකාරතුමා විධි විධාන සැලැස්සුවේය. ඒ ආපදාවෙන් හික්මුණු වහන්සේලා බේරා ගැනීමට ශ්‍රීමත් ඩී.බී. ජයතිලක මහතාටද නොහැකි විය. එමනිසා ඒ ආපදාවට මුණපාන්නට සිදුවුවොත් ලංකාවේ හික්මුණුවහන්සේලා ගිහි ඇඳුම් පැළඳගෙන මහජනයා අතරට ගොස් බේරෙන්නට යැයි තමාගේ

කුලපග හික්මුණුවහන්සේලා මගින් ඒ මහතා කියා සිටියේය. එම අවුරුද්දේ අප්‍රියෙල් 5 වෙනි දින ජපන් ගුවන් නැවකින් වෙඩි තියද්දී ඉංග්‍රීසි නාවිකයකු අහසින් වැටෙනාවත් සමඟම තමන් පැළඳ සිටි සිවුරෙන් මුවා කරගෙන කැළණි විහාරයේ හාමුදුරු නමක් ඔහු මරණින් බේරාගත් නිසා ඉහත සඳහන් ආපදාවෙන් ලංකාවේ හික්මුණුවහන්සේලා ගැලවුණේය. එහෙත් හික්මුණුවහන්සේලා හිර අඩස්සි කිරීමට කළ තීරණයෙන් පෙනී යන්නේ උන්වහන්සේලා හා බෞද්ධයන් ගැන ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව සැක සහිතව සිටි බවය.

සරසවිය

එම අවුරුද්දේම (1942) ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය ඇරඹුණි. එකල ජාතික ශිෂ්ටාචාරය හා ජාතික දියුණුව සංවර්ධනය කිරීම පිණිස විශ්ව විද්‍යාලය පිහිට වූ බවක් විශ්වාස කළ නොහැක. එය විශ්වාස කළ නොහැකි වන්නට මෙන් තවත් කරුණක් නම් සිංහල ශිෂ්ටාචාරයේද සිංහල භාෂාවේද පරම හතුරකු වූ සර් අයිවෝර් ජැකිංස් මහතාට ඒ කටයුත්ත භාරදීමයි. ඒ පිළිබඳ පහත සකස් කිරීමද එය රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවෙන් සම්මත වූ විට ක්‍රියාත්මක කිරීමද ඔහුට රජය භාර කළේය. ජාතික විශ්ව විද්‍යාලයකින් ජාතික ශිෂ්ටාචාරය ජාතික දියුණුව අපේක්ෂා කරන බව වාද විරහිතව පිළිගන්නා දෙයකි. නමුත් අප විශ්ව විද්‍යාලයෙන් සිදුවූයේ අනිකකි.

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව සතුටු කිරීමට ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍ය හා ලංකාව අතර ඇතිවූ සම්බන්ධය සදහටම පවතින අයුරු ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය පිහිටුවීමට ජැකිංස් මහතාට වරම් දී තිබෙන බව සත් සුදක් සේ පැහැදිලි වේ. සිංහල සදාචාරයට හා සිංහල භාෂාවට ඔහුගෙන් ඇතිවූ විරුද්ධතාව එංගලන්තයේ ආශීර්වාද ලබාගැනීමට විශේෂ සුදුසුකමක් හැටියට එවකට රජය කල්පනා කරන්නට ඇත. 1915 දී නූතන බෞද්ධ විරවරයා වූ අනගාරික ධර්මපාලතුමා ඉන්දියාවට පිටමං කළා සේ 1943 දී සිංහල සදාචාරයේද සිංහල භාෂාවේද කලාණම්ත්‍රයකු වූ ශ්‍රීමත් ජයතිලක මහතා එවකට බල මහිමයෙන් උදම් ඇතු කළු ඉංග්‍රීසි ජාතියට නොගැලපුණු නිසාදෝ දිල්ලියට පලවා හරින ලද්දේය. ඉන් පසු කළු ඉංග්‍රීසි ජාතිය ලංකාවේ රජකමට පත්විය. උස් තොප්පි, වලිග කඩා යුගය, ලංකාවට උදාවිය. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය පටන්ගෙන අවුරුදු දහතුනක් මුළුල්ලේ අප ජනතාවගේ ඕනෑ විපාකම් සිතූම් පැතුම් ගැන ජැකිංස් මහතා කිසිවක් නොසෙවිවේය. සිංහල භාෂාව ගැන ඉගෙන ගත්තේ නැත.

සිංහල පරිසරය ඔහුට ගඳවිය. තිත්ත විය. නමුත් පැණි හැළියට ඇඹලයා වැටුණා සේ රජය විසින් බෞද්ධ අධ්‍යාපනය කොන්ත්‍රාත් දුන් මිෂනාරිවරුන්ගේ අත් අඩංගුවට ඔහු වැටුණේය. ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව අප මිෂනාරිවරුන්ගේ අත් අඩංගුවට ඔහු වැටුණේය. ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව අප රට අත්පත් කළ අවදියේ සිට අද දක්වා සිංහල ජාතියද බුද්ධ ශාසනයද වඳකොට ඒ වෙනුවට ක්‍රිස්තියානි පාසල් මගින් බටහිර පන්ත සිද්ධාන්ත කිරීමට මාන බලන ඒ මිෂනාරිවරුන්ට ජැනිංස් මහතා හරියටම ජාඩියට මුඩිය හා සමාන විය. ඔවුන් සිංහල ජාතියට කළ හතුරුකම් වලින් සමහරක් නම්, පළමුව බුද්ධාගම ආරක්ෂා කිරීමට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව දුන් ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කිරීම වරින්වර වැළැක්වීම දෙවනුව පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය නැති කිරීමට මග සැලැස්වීම, තුන්වැනුව ඉංග්‍රීසින්ට අවනත වූ බටහිරට ආවේණික සියරටට නින්දා කරන කළු ඉංග්‍රීසි ජාතිය ඇතිකොට විය තරකිරීම සහ සතරවනුව නීති සම්පාදක නීති විධායක මන්ත්‍රීකමිදු ඉහළ තනතුරුද නීති වෛද්‍ය යන උසස් වෘත්තීය ධන බලයද පාලන බලයද එක් කළු ඉංග්‍රීසි ජාතියට සීමාවන සේ යටි උගුල් ඇටවීමය. ඊට නිදර්ශන මෙසේයි. 1867 දී ක්‍රිස්තු භක්තිකයන්ගෙන් සමන්විත වූ මධ්‍යම පාසල් කොමිසමේ ලේකම් තැන වූ ඩේලි දේව ගැතිතුමා "නීති විධායක සභාවේ පටන් පහළ උසාවිය දක්වා රජයේ හැම ආයතනයක් පවතින්නේ එම කොමිසමෙන් දුන් ආධාර නිසා යයි කීය. එසේම 1892 දී පළමු මිෂනාරි වාර්තාවකින් අනාවරණය වූ පරිදි රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල ප්‍රධාන නිලධාරීන් හා රජයේ ආදායම් භාර ඒජන්තවරුන් සමඟ ඇති ක්‍රිස්තියානි ආගමේ අතිගරු ප්‍රසාදීන් වහන්සේලාගේ හොඳ හිත තමන්ගේ ආගමට හරවා ගත් අයවලුන්ට රැකි රක්ෂා සොයාදීම පිණිස අයුතු අන්දමට පාවිච්චි කර තිබේ."

තම ආගම

අද දවසේ පූජකවරුන් මෙවැනි වැඩ ප්‍රසිද්ධියේ කරන්නට මැළි වුවත් රජයේ සෑම දෙපාර්තමේන්තුවලට ඔවුන් රිංගා ගෙන එහි වැඩ කරන තමන්ගේ ආගමට අයිති උදවියගේ මාර්ගයෙන් එහි ඇතිවෙන ඇබැරිතු දැන සොයාගෙන ඒ ඇබැරිතුවලට තමන්ගේ ආගම අදහන්නවුන් පත්කරවා ගැනීමට උත්සාහ දරන බව නොරහසකි. මෙවැනි තමන්ගේ පක්ෂයේ අයවලුන්ට නන් අයුරින් බලතල පවරාදීමට දඟලන්නවුන්ට විශ්ව විද්‍යාලයේ පාලන සභාවල බලපෑමට ප්‍රස්ථාව ලබාදීම පතින රිළවුන්ට ඉණිමං තැබීම වැන්නකි. කලකට පෙර සර් මුතුකුමාර ස්වාමි මහතා කී ප්‍රකාර, ක්‍රිස්තියානි පක්ෂයට වුවමනා කර තිබෙන්නේ තමන්ට වඩා සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් අදහස් ඇති පක්ෂයකින්

ලැබෙන ආදායමින් තරවන භාණ්ඩයකින් ආධාර මුදල් ලබාගැනීම" යි ඒ වචන වලින්ම කියතොත් අද දවසේ ජැනිංස් මහතාගේත් ඔහුගේ සහවරයන්ගේ පිහිටෙන් ක්‍රිස්තියානි පක්ෂයට වුවමනා කර තිබෙන්නේ තමන්ට වඩා සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් අදහස් ඇති පක්ෂයකින් ලැබෙන ආදායමින් පැවතෙන විශ්ව විද්‍යාලයකට තම පක්ෂයට අයිති ආචාර්යවරුන් හා ශිෂ්‍යයන් මොනම උප ක්‍රමයකින් වුවත් ඇතුළු කරවා ගැනීමයි. මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාද විරෝධී ක්‍රියාව අද ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ පැවතෙන බවට සාක්ෂි පහත දක්වන ලැයිස්තු වලින් හෙළි වෙයි.

විශ්ව විද්‍යාලයේ පාලක සභා තුනකි.

පාලක සභා

එනම් විශ්ව විද්‍යාලයේ මණ්ඩලය (කවුන්සල්) විශ්ව විද්‍යාලීය "සැනෙට් සභාව", විශ්ව විද්‍යාලීය "කෝට් සභාව", විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලය මගින් විශ්ව විද්‍යාලයේ ගුරුවරුන් පත්කිරීම පති නියම කිරීම යනාදී බැරැරුම් ප්‍රශ්න විසඳෙයි.

විශ්ව විද්‍යාලයේ "සැනෙට්" සභාව මගින් අධ්‍යයන, විභාග නිර්දේශ පත්‍ර යනාදිය පිළිබඳ සෑම කටයුතු කරනු ලැබේ. විශ්ව විද්‍යාලයේ "කෝට්" සභාව මගින් උප චාන්සලර් පත්කිරීම, අයවැය ලේඛනය සම්මත කිරීම යනාදිය සිදුවේ.

(අ) විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලයේ සාමාජික ගණන දහ අට දෙනෙකු වන අතර ඔවුන් ගෙන් බෞද්ධයෝ 4කි. ක්‍රිස්තු භක්තිකයෝ 13කි.

(ආ) විශ්ව විද්‍යාලයේ 'සැනෙට්' සභාවේ සාමාජික ගණන පනස් හතර දෙනෙකු වන අතර, ඔවුන්ගෙන් බෞද්ධයෝ 15 කි. ක්‍රිස්තු භක්තිකයෝ 34කි.

(ඉ) විශ්ව විද්‍යාලයේ 'කෝට්' සභාවේ සාමාජික ගණන අනූ හය දෙනෙකු වන අතර ඔවුන්ගෙන් බෞද්ධයෝ 30කි. ක්‍රිස්තු භක්තිකයෝ 55කි.

"ගිය යකා කොරහ බිඳගෙන ගියාවේ!" නමුත් බෞද්ධ ජනතාවට ඉවසිය නොහැකි දෙය නම් ජැනිංස් මහතා මෙරට හැරගිය නමුත් අපේ ශිෂ්ටාචාරය, අපේ ධර්මය, අපේ භාෂාව හංග කර දැමීමට

මිෂනාරිගේ කියුම් බස් පිට ජැනිංස් මහතා ගෙනගිය වැඩ පිළිවෙළ ඔවුන්ගේ පන්දම් කාරයන් විසින් අද දවසේත් පවත්වාගෙන යෑමය. එසේම මේ ජාති විරෝධී වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යෑමට විශ්ව විද්‍යාලයියා වසවස්ථාව කුටෝපායෙන් අමුතු ලෙස පාවිච්චි කර තිබේ. යටත් විජිත ව්‍යවස්ථාව කුටෝපායෙන් අමුතු ලෙස පාවිච්චි කර තිබේ. යටත් විජිත සමයෙහි කිසිම වරප්‍රසාදයක් නොලැබුණු ශුද්‍රයන්ට පවා ඉන්දියාවේ පාලක මණ්ඩල වල ඔවුන්ට හිමි තැන නිදහස් ඉන්දියාවේ ලබා දී තිබේ. එපමණක් නොව ඉහත සිට රජ කුමාරවරුන් ඉගෙනගන්නා ඉහළම පාසල්වල පවා අද ඉන්දියා ආණ්ඩුව දෙන ශිෂ්‍යත්ව වලින් සියයට දහ හතකුත් බාගයක් 17 1/2 ශුද්‍ර ළමයින්ට වෙන්කොට තිබේ. නමුත් අප විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ බෞද්ධයින්ට ඇති තැන නිදහස් ඉන්දියාවේ ජනගහනයට අනුව ශුද්‍රයින්ට ඇති තැනට වඩා පහළය.

ලංකා විශ්ව විද්‍යාලීය පාලක සභාවල වාගේ රජයේ කැබිනට්ටු මණ්ඩලයේද ආසන සුළු ගණනක් බෞද්ධයන්ට දී විශාල ගණනක් ක්‍රිස්තු භක්තිකයන්ට දුන්නොත් එයින් ඇතිවන ක්‍රිස්තියානීන් ගේ බලපෑම නිසා මොහොතකට වත් ඊට මහජනයා ඉඩ දෙද්ද?

අයුතු බල

විශ්ව විද්‍යාලීය පාලක සභාවල ක්‍රිස්තියානීන්ගේ අයුතු බලපෑමෙන් බෞද්ධ විරෝධී හෝ ස්වභාෂා විරෝධී අයවලුන් මහාචාර්ය කථිකාචාර්ය පදවිවලට කිසිම හැල හොල්මනක් නැතුව පත්කරගන්නට පුළුවන් නොවේද? පසුගිය කාලයේදී පැවතුණු ක්‍රිස්තියානි ක්‍රියා කලාපය ගැන කල්පනා කරන විට ඔවුන් අතට පාලන බලය ආ විට ඔවුන්ගෙන් යුක්තිය බෞද්ධයන්ට ඉෂ්ට වෙතියි කිසිසේත් සිතන්නට බැරිය. තවද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය අනුව බෞද්ධ ජනගහනයට අනුකූල වන ලෙස තවද බෞද්ධයන් විශ්ව විද්‍යාලීය පාලක සභාවලට බන්දා ගැනීමට සුදුසුකම් ඇති බෞද්ධයෝ නැද්ද? මුල සිටම මධ්‍යම උපදේශක මණ්ඩලය ක්‍රිස්තියානි භක්තිකයන්ගෙන් පිරී තිබුණි. මේ අවුරුද්දේ සිට ප්‍රමාණවත් ගණනක් බෞද්ධයන් ඒ මණ්ඩලයට පත්කරගෙන තිබේ. මේ සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ක්‍රියා කළාක් මෙන් විශ්ව විද්‍යාලයේ පාලක සභා ක්‍රියා කරන්නේ ඔවුන් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන නිසාද? එක් කලෙක මෙරට අරක්කු තැබෑරුම් වැඩි කිරීමට විරුද්ධව ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවට කරුණු කියා සිටි බෞද්ධ ප්‍රධානීන්ට ආණ්ඩුවෙන් ලැබුණ පිළිතුර නම් බෞද්ධ ජනතාවගේ නියෝජිතයන් විමට බෞද්ධ ප්‍රධානීන්ට වඩා සුදුසු ඉංග්‍රීසි විජිතවරුන් බවය. ඒ වගේම විශ්ව විද්‍යාලීය පාලක සභා කල්පනා

කරන්නේ බෞද්ධයින්ගේ නියෝජිතයින් විමට බෞද්ධයන්ට වඩා සුදුසු ක්‍රිස්තියානි පක්ෂය බවද?

(අ) විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලයේ දහඅට දෙනාගෙන් බෞද්ධයන් හතර දෙනයි. ක්‍රිස්තියානීන් දහතුන් දෙනයි. මේ බරපතල අසාධාරණයකි. අසාධාරණය වළක්වා ගන්නට ලේසියෙන් පුළුවන. ඒ මණ්ඩලයට වාන්සලුර් තැන වන ආණ්ඩුකාරතුමාට පස් දෙනෙකු පත් කරන්නට නීතියෙන් බලය තිබේ. නමුත් දැනට පත්කර තිබෙන්නේ බෞද්ධ නොවූ අයයි. තවද ඒ ආසන පහටම බෞද්ධයන් පත්කරන්නට බැරිද? ඒ මණ්ඩලයෙන් තුන් දෙනෙකු විශ්ව විද්‍යාලයේ කෝටි සභාව පත්කරයි. දැනට පත්කර තිබෙන තුන්දෙනාම ක්‍රිස්තු භක්තිකයෝ යි. ඒ මණ්ඩලය ක්‍රිස්තියානීන්ගෙන් පිරී ඉතිරි යඳ්දි තවත් ක්‍රිස්තියානීන් පත්නොකර බෞද්ධයන් පත්කිරීම යුක්ති සහගත නොවේද?

(ආ) ඒ වාගේම විශ්ව විද්‍යාලීය සැනෙට් සභාවට විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලය විසින් විද්‍යාලයාධිපතීන් දෙදෙනෙක් පත්කරනු ලැබෙන්නේ ඒ දැනට පත්කර තිබෙන දෙදෙනාම ක්‍රිස්තියානි විද්‍යාලයාධිපතීන් දෙදෙනෙකි. ඒ දෙදෙනාගේම පාසල් රජයේ නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමයට පිටස්තර වූ පාසල්ය. මෙයින් පෙනෙන්නේ විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලය රජයේ නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමයට ඇතුළත් වූ පාසල්වලට වඩා සැලකිල්ලක් එයින් පිටස්තර වූ පාසල් වලට දක්වන බවයි. එමනිසා විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලය පවත්වා ගෙනයන්නේ රජයේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියට පටහැනිවූ ප්‍රතිපත්තියක්ද? විය විශ්ව විද්‍යාලයට වියදම් කරන මහජනයාට වහාම පැහැදිලි කළ යුතුයි. විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලය තව දෙදෙනෙක් සැනෙට් සභාවට ඡන්දයෙන් තෝරා ගනු ලැබෙත්. දැනට තෝරාගෙන තිබෙන දෙදෙනා ම ක්‍රිස්තු භක්තිකයෝ වෙති.

(ඉ) විශ්ව විද්‍යාලීය කෝටි සභාවේ අනූ හය දෙනාගෙන් බෞද්ධයන් තිස් දෙනෙකි. ක්‍රිස්තියානීන් පහක් පස් දෙනෙකි. මේ සභාවට සමාගම් වලින් හය දෙනෙකු තෝරා ගත හැක. ඒ සමාගම් වලින් සමාගම් තුනක් ගුරු සංගම් වෙති. (1) ලංකා මුල් ගුරු සංගමය (2) ලංකා මුල් ගුරුවරියන්ගේ සංගමය (3) සමස්ත ලංකා ගුරු සංගමය යනුයි. එහෙත් ලංකා මුල් ගුරු සංගමයට පාසල් විසිපහක් පමණකි. ඒවායින් තුනෙන් දෙකොටසක් ක්‍රිස්තියානි පාසල්ය. නමුත් නම බොහොම ඉහළයි. එනම හරියටම සුද්දන්ගේ සමාජ ශාලා වලට දී තිබෙන නම් වාගේය. කොළඹ සුද්දන්ගේ සමාජශාලා වලට "කොළොම්බු ක්ලබ්" කියා නම් කරනු ලැබේ. ඒ නමින් කොළඹ පදිංචි කාහටත් ඊට ඇතුළු වෙන්නට පුළුවන් බව

හඟවයි. නමුත් බල්ලන්ට හා කළු මිනිසුන්ට එහි යෑම තහනම් බව ඇත්තකි. ලංකා මුල් ගුරුවරියන්ගේ සංගමයට ඉංග්‍රීසි ගැහැණු පාසල් අතප්‍රෝස්සක මුල් ගුරුවරියෝ අයිති වෙති. එයින් විශාලම ගණන ක්‍රිස්තියානියි. සමස්ත ලංකා ගුරු සංගමයට එකම ස්වභාවය පාසලක්වත් ඇතුළත් නැත. නමට නම් ඒ පාසල් ඇතුළත් වේ.

ඇත්ත වශයෙන් ඒ සංගමයේ විශාලතම පාසල් ගණන කොළඹට හා යාපනයට සීමා වේ. ඒ ගුරු සංගම් තුන වෙනුවෙන් නියෝජිතයන් තුන් පලක් විශ්ව විද්‍යාලීය කෝටි සභාවට ඇතුළත් ය. ඒ තුන් දෙනාගෙන් දෙදෙනෙක් දෙමළය. එක්කෙනෙක් ලංසිය. ගුරු සංගතිය වෙනුවෙන් එකම සිංහලයෙක්වත් එකම බෞද්ධයෙක්වත් විශ්ව විද්‍යාලීය පාලක සභාවට නැත. ජාතික ගුරු සංගමයට අයිති සහිකයන් පන්දාහක් පමණ වූයේ නමුත් ඔවුන්ගේ පන්දාහට වඩා ලංකා මුල් ගුරු සංගමයේ විසිපස් දෙනාට විශ්ව විද්‍යාලය සලකයි.

සමිති සමාගම් මාර්ගයෙන් යුක්ති සහගත අන්දමට බෞද්ධයන් පත්කර ගැනීමට විශ්ව විද්‍යාලයට අවශ්‍යය. නම් එය ඉතා පහසුවෙන් කරන හැක. අධ්‍යාපනයට බොහෝ සම්බන්ධකම් ඇති

1. පරම විඥානාර්ථ බෞද්ධ සමාගම
2. මහාබෝධි සමාගම
3. බෞද්ධ මහා සම්මේලනය

යන සමාගම් විශ්ව විද්‍යාලයට නියෝජිතයන් පත්කර එවන සමාගම් ලයිස්තුවට ඇතුළත් කිරීමෙහි. ඒ නයින් සියලුම අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කරගන්නට පුළුවන. නමුත් අමාරුව මේකයි. ඉංග්‍රීසි කාරයාගෙන් අප රට අධ්‍යාපනය සදහට කොන්ත්‍රාත් ගත්තා යයි හිතාගෙන අධිරාජ්‍යවාදී මිෂනාරිහු සිංහල බෞද්ධයන් වන අප ගැන ඉස්සර සිටම මෙසේ කියන්නෝය.

“නුඹලා හිතියේ ආරක්ෂාවෙන් පිටමංව සිටින මිලේච්ඡ පිරිසකි. නුඹලා වෙනුවෙන් දෙවියන් වහන්සේට අප යාඥා කරනවා මිස නුඹලා සමග එකට වැඩ කිරීමට අපට නුපුළුවන.”

මේ ප්‍රතිපත්තිය දේශපාලනයෙන් ඉවත් වූයේ නමුත් ජැකිංස් මහතා ඇතිකළ විශ්ව විද්‍යාලය සංවිධානයෙහි බලපවත්වයි.

විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලයේ බෞද්ධයන් හතරදෙනකු වන අතර ලංසි පස් දෙනෙකි. මෙයින් පෙනෙන්නේ ලංකාවට දේශපාලන නිදහස

ලැබුණු විගස ලංකාවේ පදිංචිය නුරැස්සා ඕස්ට්‍රේලියා පදිංචිය සොයා ගිය උදවියට බෞද්ධයන්ට වඩා ඉහළ තැනක් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය දී තිබෙන බවයි. එයද ඉහත කී අධිරාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ බල පවත්වන බවට තවත් නිදසුනකි.

ලද ඉඩ

ඉහත සඳහන් පරිදි විශ්ව විද්‍යාලීය පාලක සභා තුනේම බලපෑමට ක්‍රිස්තියානි පක්ෂයට ජැකිංස් මහතා ප්‍රස්ථාව ලබාදී තිබෙන නිසා ඒ බලපෑම පහත දැක්වෙන සියලුම අවස්ථාවන්හිදී සිදුවෙන්නට පුළුවන.

එනම්, ගුරුවරුන් පත්කිරීම, ආගමික ප්‍රචාරය, ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු කිරීම, ශිෂ්‍යයන්ට ඉගැන්වීම, ශිෂ්‍යයන්ගේ විනය, ශිෂ්‍යයන්ගේ සමිති, ශිෂ්‍යයන්ගේ සමාජ ජීවිතය, ශිෂ්‍යයන්ගේ ක්‍රීඩා, ශිෂ්‍යයන්ගේ විවේක කාලය, අධ්‍යාපන ක්‍රමය, විභාග සංවිධානය, නිර්දේශ පිළියෙළ කිරීම, සමාජ සේවාව, අලුත් විෂයයෝ, අලුත් පදවි, අමුත්තන් කැඳවීම.

එකී බලපෑම් අයුතු වුවහොත් මුළු විශ්ව විද්‍යාලය තුළම හේද ඇතිවිය හැක.

විශ්ව විද්‍යාලයේ සමහර අංශ ගමන් කරන මඟ නොබෝදා නිකුත් කළ විශ්ව විද්‍යාලීය ප්‍රවේශ විභාගයේ විද්‍යා අංශවල ප්‍රතිඵලවලින් පෙනේ.

තෝරාගත් ශිෂ්‍යයන්ගේ ගණන බෞද්ධ පාසල්වලින් 52, ක්‍රිස්තියානි පාසල් වලින් 124, රජයේ පාසල්වලින් 33, යාපනේ පාසල් වලින් 88, අනික් පාසල්වලින් 11, එකතුව 308යි.

මෙයින් සිංහල ළමයි 142, දෙමළ ළමයි 145, අනික් ළමයි 21, එකතුව 308යි.

විශ්ව විද්‍යාලයේ සමහර අංශ ජනගහනයේ ප්‍රමාණයට පටහැනි බවට නිදසුන්,

(1) විද්‍යා අංශ ගුරුවරුන්ගේ ගණන

1. භෞතික විද්‍යාව - සිංහල 4, දෙමළ 4
2. ගණිතය - සිංහල 2, දෙමළ 3
3. ඉංජිනේරු - සිංහල 4, දෙමළ 8

(2) කලා අංශය

1. ඉතිහාසය - බෞද්ධ 2, ක්‍රිස්තියානි 3
2. භූගෝල ශාස්ත්‍රය - බෞද්ධ 0, ක්‍රිස්තියානි 3
3. දර්ශන ශාස්ත්‍රය - බෞද්ධ 1, ක්‍රිස්තියානි 3
4. සමාජ ශාස්ත්‍රය - බෞද්ධ 0, ක්‍රිස්තියානි 2

විශ්ව විද්‍යාලයේ මෙකී අංශවලට බෞද්ධ ගුරුවරුන් ප්‍රමාණවත් ගණනක් පත් නොකිරීම යටි උගුල් ඇටවීම නිසා ඕනෑකමින් සිදුවූවක් බව සැලකිය යුතුය.

ජනගහනයෙන් සියයට හැට හතක් වූ බෞද්ධයින්ට සියයට නමයක් වූ ක්‍රිස්තියානි අතළොස්සෙන් මෙවැනි අසාධාරණකම් ඇතිවිය යුතුද?

ප්‍රවෘත්ති

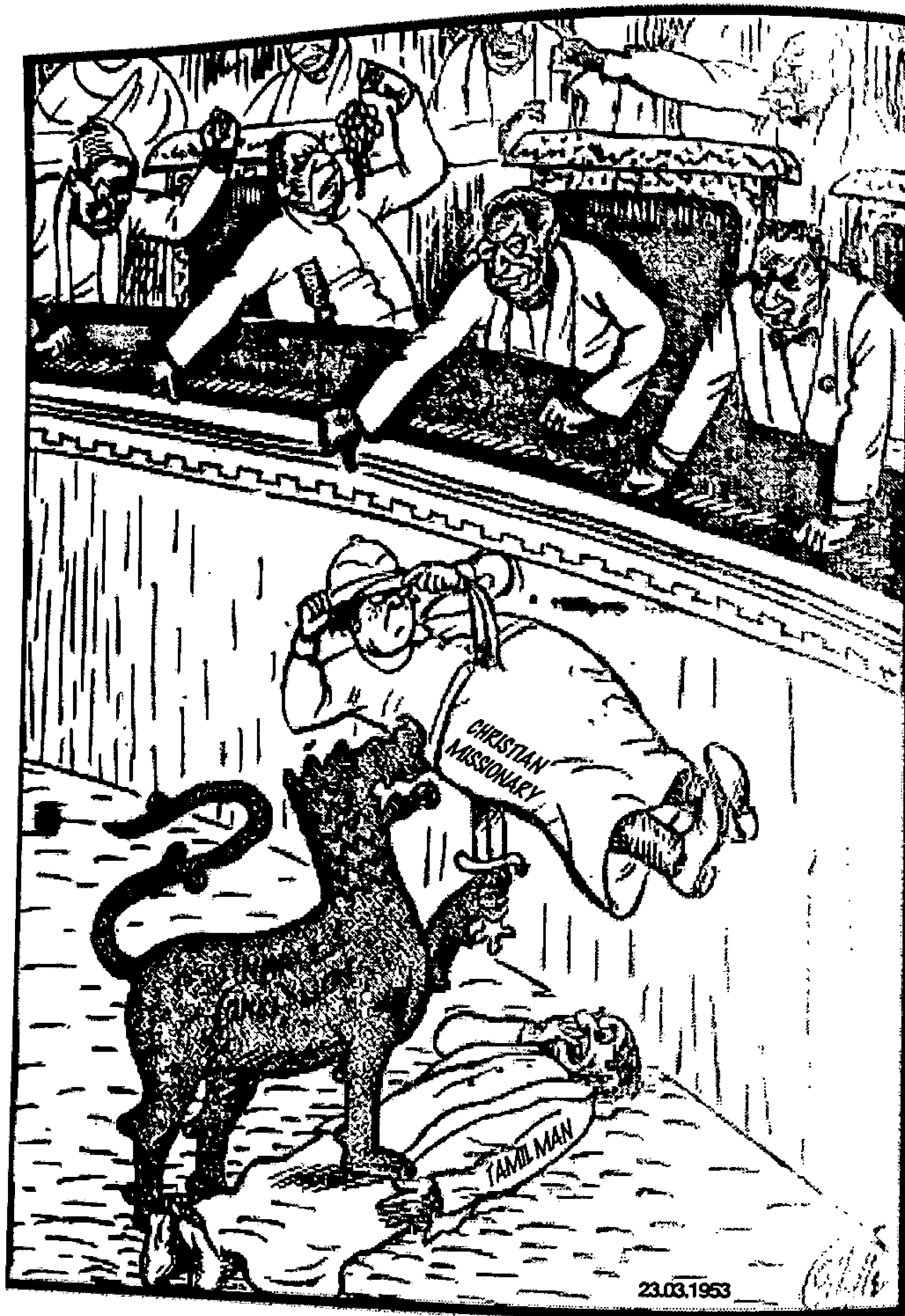
විශ්ව විද්‍යාලීය ඉතිහාස අංශයට අයත් ගුරුවරුන්ගෙන් බෞද්ධයින් දෙදෙනෙකි. ක්‍රිස්තියානීන් තුන් දෙනෙකි. නමුත් ක්‍රිස්තියානි පක්ෂය බලපවත්වයි. ලංකා ඉතිහාසයේ පදනම බුද්ධාගම බව කා විසින් පිළිගත යුතු ඇත්තකි. කතෝලික බලයෙන් සමන්විත ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක මණ්ඩලය වරක් බෞද්ධ ඉතිහාසඥයෙක් ලියූ ලංකා ඉතිහාස පොතක් විය බුද්ධාගමේ කරුණුවලින් පිරී තිබේ යයි ප්‍රතික්ෂේප කළේය. විවැනි අදහස් ඇති අයගෙන් විශ්ව විද්‍යාලීය ඉතිහාස අංශය අද දවසේ පිරී තිබේ. මේ විධියට ඉත්තෘවාගේ ගුලේ කබල්ලෑවා රිංගාගෙන ඉඳීම නිදහස් ලංකාවට මදිකමකි. විය වැඩිකල් නොගොස් වෙනස් වේ යයි අපි බලාපොරොත්තු වෙමු. කලින් අධිරාජ්‍යයන්ට අසුවී සිට නොබෝදා නිදහස ලබාගත් රටවල් බොහොමයකි. ඒ අධිරාජ්‍ය ආණ්ඩු විසින් ඒ රටවල් තමන්ට යටත්ව පවත්වාගෙන යෑම පිණිස කළ ප්‍රධාන වැඩක් නම් ඒ රටවල විරවරයන් දෝහීන් මෙන් හෝ මිනීමරුවන් මෙන් හෝ හැඳින්වෙන ඉතිහාස පොත් ඒ රටවල දරුවන්ට හැදෑරීම පිණිස සුලභ කිරීමයි. එමනිසා නිදහස ලබාගත් වහාම ඒ රටවල් විවැනි ඉතිහාස පොත් නැතිකර දමා ඒ වෙනුවට දේශානුරාගය ඉස්මතු කරන ඉතිහාස ලිවීමට සුදුසුකම් ඇති දේශීය ඉතිහාසඥයින්ට භාර කළහ. දේශානුරාගය ඉස්මතු කරන ලංකා ඉතිහාසයක් ලිවීමට සුදුසුකම් ඇති එකදු දේශීය ඉතිහාසඥයෙක් අද විශ්ව විද්‍යාලයේ නැත. නමුත් අධිරාජ්‍යවාදී අප

රටට නිගා කරන පක්ෂපාත වූවන් මගින් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලීය ලංකා ඉතිහාසය නමින් හැඳින්වෙන ග්‍රන්ථයක් පිළියෙල කිරීමට "ආසියාවේ පදනම" නැමති ඇමෙරිකානු සංවිධානය ඉදිරිපත්වීම ලංකාවට කරන බලවත් අපරාධයකි.

හමුදාව

ඒ ඇමෙරිකානු සංවිධානය වරක් අපරට පස්වන හමුදාවක් පදිංචි කරවීම පිණිස ජනපද රාශියක් ගොඩ නැංවීමට යෝජනා කළේය. ලංකා ඉතිහාසය පිළියෙල කිරීම බුද්ධ ජයන්තියේ නාමයෙන් කරන වැඩක්ද. මුලදී ව්‍යාප්ත කරුණාවක් පෙන්වා පසුව අපරට ගිලගන්ට යෑම නවීන අධිරාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය වේ. ඊට රැවටෙන පල් මෝඩයෝ අප රට දැනට ඉඳින්නද? අපේ ඉතිහාසයද අපේ සම්බුද්ධ ජයන්තියද අපට ඕනෑ හැටියට අපි සංවිධානය කරමු. සම්බුද්ධ ජයන්තිය වෙනුවෙන් කරන්ට තිබෙන පළමුවන වැඩය නම් - ක්‍රිස්තියානි බලකොටු වලට පාවාදී තිබෙන බෞද්ධ දරුවනගේ පාසල් අධ්‍යාපනයද විශ්ව විද්‍යාලීය අධ්‍යාපනයද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයට නොපමාව සකස් කිරීමය. ජනගහනය අනුව, විශ්ව විද්‍යාලීය මණ්ඩලයට අයත් දහඅට දෙනාගෙන් දොළොස් දෙනෙක් බෞද්ධයන් විය යුතුයි. (නමුත් දැන් ඉන්නේ බෞද්ධයන් හතර දෙනෙක් පමණකි.) විශ්ව විද්‍යාලීය සැනෙට් සභාවට අයත් පනස් හතර දෙනාගෙන් තිස් හය දෙනෙක් බෞද්ධයන් විය යුතුයි. (නමුත් දැන් ඉන්නේ බෞද්ධයන් පහළොස් දෙනෙක් පමණකි. විශ්ව විද්‍යාලීය කෝට් සභාවට අයත් අනූ හයදෙනාගෙන් හැට හතර දෙනෙක් බෞද්ධයන් විය යුතුයි. නමුත් දැන් ඉන්නේ බෞද්ධයන් තිස් දෙනෙකි.) ඒ වාගේම එක එක විෂයකට පත්කරගත් ගුරුවරුන්ගෙන් සියයට හැටහත් දෙනෙක් බෞද්ධයන් විය යුතුයි. එක එක විෂයකට ඇතුල් කරගත් ශිෂ්‍යයන්ගෙන් සියයට හැටහත් දෙනෙක් බෞද්ධයන් විය යුතුයි. නොවසේ නම් අප විශ්ව විද්‍යාලය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටකට සුදුසු නොවේ.

1955.04.24

Back to the Arena

ජාතියේ පුනර්ජීවය

බෞද්ධ අධ්‍යාපනය සහ ජාතික සිරිත් විරිත් විජාතිකයින්ගේ බලය නිසා පිරිහීගෙන එද්දී ඇතිවූ නව ප්‍රබෝධය ගැන

අප ජාතියේ හදවත වන අප අධ්‍යාපනය ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව මිෂනාරිවරුන්ට කොන්ත්‍රාත් දීමෙන් ජාතිය දෙකට බෙදුණේය. ජාතියේ හදවත අඩපණ විය. සිංහල ශිෂ්ටාචාරයට සිංහල උගුරුවට ඇබ්බැහිව ගමේ ගොඩේ ජීවත්වෙන සිංහලයා සිංහල ජාතියේම රැඳිණ. නමුත් සිංහල ශිෂ්ටාචාරයට පරිභව කරමින් සිංහලයන් සමග පැවති පයුරු පාසනය අත්හැරදමා සුදු ඉංග්‍රීසින් ගැවසෙන තැන්වල ගැවසෙමින් ඔවුන් අනුගමනය කරගෙන බටහිරට ආවඩන සිංහලයා කළු ඉංග්‍රීසි ජාතිය විය. ලක්දිව ඉංග්‍රීසි බලය රැකගැනීම සඳහාම පවත්වාගෙන යෑමට ඉවහල් වූ හටසේනා දෙකක් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව තැනුවේය. එයින් පළමුවන හටසේනාව නම් කාලතුවක්කු ආදී යුද්ධායුධවලට පුරුදු පුහුණු වූ ඉංග්‍රීසි හටසේනාව වන අතර දෙවන හටසේනාව වූයේ සිංහලයන් මැද පස්වෙනි හමුදාව, වශයෙන් ක්‍රියාකරවීමට ඇතිකළ කළු ඉංග්‍රීසි ජාතිය විය.

කළු ඉංග්‍රීසි ජාතිය තැනීමේ කොන්ත්‍රාත්තුව ලබාගත් මිෂනාරිවරුන්ට සිංහල පරිසරයට සිංහලයා බැඳ සිටි මුල් සියල්ලක්ම කපාකොටා වඳකරන්නට උවමනා විය. එහි මුදුන්මුල හැටියට ඔවුන්ට පෙනී ගියේ සිංහලයා එක්සත් කළ එක්සත් කළ බුද්ධාගමයි. එය නැතිකිරීම පිණිස ඒ ගැන දැනුමක් ලබාගැනීමට හාඩි සහ ගොගර්ලි වැනි මිෂනාරි පාදිලිවරු බෞද්ධ භික්ෂූන්වහන්සේලා ළඟට පැමිණ බුද්ධාගම ඉගෙනගත්හ. එසේ කළේ අවංක හිතකින් නොව බුද්ධාගමේ යම්කිසි දුර්වලතාවක් හෝ ඇද කුදක් සොයාගෙන ඒ මාර්ගයෙන් බුද්ධාගමට විරුද්ධව දීපව්‍යාප්තව ප්‍රචාරයක් පටන් ගැනීමටය. ඊටපසු ලංකාවේ තැන් තැන්වල බුද්ධාගම අසත්‍ය ආගමක් කියා පෙන්වාදීමට ආගම්වාද මිෂනාරිහු ඇති කළහ. ඒවායින් විශේෂ තැනක් 1873 දී

පැවැත්වූ පානදුරාවාදයට හිමිවිය. ඒ වාදයේ බෞද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් මිගෙට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද නිමිපාණන් ප්‍රමුඛ මහා සංඝයා වැඩසිටියේය. හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල නාහිමිද, වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල නාහිමිද, වස්කඩුවේ ශ්‍රී සුභුති නාහිමිද සහභාගි වූහ. ඒ වාදය බෞද්ධ පක්ෂයට ලොකු ජයක් විය. ඒ වාදයට පසුව මිෂනාරිවරු බෞද්ධයන් සමඟ ප්‍රසිද්ධියේ වාදකරන්නට ඉදිරිපත් නුච්ඡදයක් සිදුවිය. එයින් සමඟ ප්‍රසිද්ධියේ වාදකරන්නට ඉදිරිපත් වූ දහම රැකගෙන ආ අවුරුදු දෙදහකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ බුදු දහම රැකගෙන ආ සඟ පරපුර නැවතත් බොදු පහන දැල්වීය. එය මුළුලොව පැතිර ගියේය. එයින් කල්මත් වූ කර්නල් ඕල්කට් මහත්මා 1880 දී ලංකාවට පැමිණ ගාල්ලේදී මහා සංඝයා ඉදිරිපිටදී තිසරණ සහිත පන්සිල් සමාදන් වී බුද්ධාගම වැළඳ ගත්තේය. මේ සිද්ධියෙන් සෑම බෞද්ධයෙකුගේම සිත පස්වණක් ප්‍රියයෙන් පිනාගියේය. මෙතෙක් කල් සිංහලයන් අතරට සුදු උන්නතයෝ ආවේ හතරන් හැටියටය. නමුත් මේ සුදු උන්නතයෝ ආවේ මිතුරකු හැටියටයි. එය විශ්වාස කරන්නට බැරදෙයක් වාගේ සිංහලයාට පෙනීගියේය.

ප්‍රබෝධය

අවුරුදු අසූ පහක් තිස්සේ ලංකා ආධිපත්‍යය ලබාසිටි සුදු උන්නතයෝ බුද්ධාගම මකා දැමීමට උගුල් යොදා බුද්ධාගමිකාරයින් උන්හිටි තැන්වලින් පන්නා දමා ඔවුන් පිටකොන්ද නැති නිවයන් කරද්දී, පිටින් ආ මේ සුදු උන්නතයෝ බුදු බණ වර්ණනාකොට බුදු බණ පදනම්කොට ගොඩනැගුණ සිංහල ශිෂ්ටාචාරයේ හුවාපෑම ඇත්ත වශයෙන් ප්‍රාතිහාරියක් විය. මර නින්දෙන් සිටි සිංහලයා අවදි විය. ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් නැර බෞද්ධ ජනතාව ප්‍රබෝධමත් විය. ඕල්කොට්තුමාගේ මෙහෙයවීමෙන් බෞද්ධ අධ්‍යාපනය සංවිධානය කිරීමට බලවත් උනන්දුවක් බෞද්ධයන්ට ඇතිවිය.

1880 දී කොළඹ බෞද්ධ පරම විඥාප්ති සමාගම ඇරඹිණ. බෞද්ධ පින්වත්හු ලහි ලහියේ බෞද්ධ පාසල් විවෘත කරමින් ඒවා එකී සමාගමේ පාලනයට භාර කළෝය. මේ නිසා 1870 දී ආණ්ඩුවෙන් ආධාර ලබන එකම බෞද්ධ පාසලක් නොතිබුණේ වී නමුත් 1880 න් පසුව ලියා පදිංචි වූ පාසල් ගණන අනුක්‍රමයෙන් නැංගේය. එය පහත දක්වන ලැයිස්තුවෙන් පෙනේ.

ලියාපදිංචි වූ පාසල් ගණන

	බෞද්ධ පාසල්	මුළු පාසල්	කතෝලික පාසල්
1881	4	598	210
1885	8	580	200
1888	12	661	214
1894	44	704	251
1897	86	756	279
1900	142	781	336
1902	179	700	363
1910	225	937	453
1912	322	932	468
1928	370	643	538
1948	378	498	673

නීතියක්

නමුත් අලුත් බෞද්ධ පාසල් පිහිටුවා ගැනීම බෞද්ධයන්ට ලේසි පහසු වැඩක් නොවීය. ඒ මක්නිසාද කිවොත් එය වැළැක්වීමට ක්‍රිස්තියානි මිෂනාරි සභාද, මිෂනාරි බලයට යටත් වූ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවද මිෂනාරින් විසින් ගොඩනගාගෙන යන ලංකාවේ පස්වෙනි හමුදාව විසින් තදින් ක්‍රියා කළෝය. අලුත් බෞද්ධ පාසල් පිහිටුවීම වැළැක්වීමට මිෂනාරින් ඇතිකළ පළමුවන උගුල නම් රජය මගින් පනවාගත් පහත දක්වන නීතියයි.

එනම්,

"දැනට තිබෙන පාසලක සිට හැතැප්ම කාලක දුර ප්‍රමාණය ඇතුළත අලුතෙන් යෝජනා කරනු ලබන ඒ තත්වයේම පාසලක් සෑදීම සඳහා කිසිම අයදුම් පතක් පිළිගනු නොලැබේ."

බෞද්ධ ප්‍රබෝධයට කලින් මිෂනාරිහු ප්‍රසිද්ධ ගම්වල හා ප්‍රසිද්ධ නගරවල ඉතා රමණීය ස්ථාන සොයාගෙන ඒ ස්ථානවල පාඨශාලා පිහිටෙව්වෝය. ඒ ස්ථානවලින් සැතපුම් කාලකට දුරින් අලුත් බෞද්ධ

පාසල් තැනුවෝ ඒවා තනන්ට සිදුවන්නේ ජනගහනයෙන් අඩු, ළමයින්ගේ ගමනාගමනයට අපහසු ස්ථානවලය. ඕල්කොට් මහත්මා මේ නීතිය ඉතා දර්ශනීය තැන්වල පිහිටුවා තිබෙන මිෂනාරි පාසල් මුරකිරීමට හදාපු කාලතුවක්කු මුරගෙයක් වැනි යැයි ප්‍රකාශ කළේය. එය අස්කරවාගන්නා තුරු අලුත් බෞද්ධ පාඨශාලා තැනීම දුෂ්කර යැයිද කියා සිටියේය. එමනිසා "සැතපුම් කාලේ ආඥාව" අස්කරවා ගැනීමට බෞද්ධ ජනයා මහ සභා රැස්වීම් පවත්වමින්ද යටත් විදේශභාර මහ ලේකම්තුමාට පෙන්සම් යවමින්ද උද්ඝෝෂණය කළහ. මේ උද්ඝෝෂණයට ලංකාවේ ඉංග්‍රීසි පුවත්පත් කිසි උදව්වක් කළේ නැත. නමුත් යාපනයේ "හින්දු ඕගන්" පත්‍රයද මදුරාසියේ "මැඩ්රාස් මේල්" පත්‍රයද ආධාර කළේය. මේ බෞද්ධ උද්ඝෝෂණයෙන් කිසි පලක් නොවීය. එකී 'සැතපුම් කාලේ ආඥාව' නිදහස් ලංකාවේද අද දවසේත් වලංගු වේ.

ඉවසීම

එකී සැතපුම් කාලේ ආඥාවෙන් ඇතිකරන ලද දුෂ්කරතාවන් ඉවසාගෙන පටන්ගත් අලුත් බෞද්ධ පාසල්වලටද තවත් අවහිරකම් මිෂනාරිවරුන්ගෙන් ඇතිවිය. අලුත් බෞද්ධ පාසල් පටන්ගන්නට පෙර තමන්ගේ පාසල් වලට ගිය බෞද්ධ ළමයින් අලුත් බෞද්ධ පාසල්වලට යෑම වළක්වා ගැනීමට මිෂනාරිවරු ආණ්ඩුවේ ඒජන්තතුමාගෙන් ක්‍රිස්තියානි ආණ්ඩුවක ඒජන්ත කෙනෙකු හැටියට ඔහුගේ බලය පාවිච්චි කරන මෙන් ඉල්ලා සිටියහ. ඒ ඉල්ලීම ඉෂ්ට කිරීම පිණිස බොහෝ ආණ්ඩුවේ ඒජන්තවරුන් තම බලය පාවිච්චි කර තිබේ.

අලුත් බෞද්ධ පාසල්වලට ඇතිවූ තවත් අවහිරයක් නම් සමහර ආණ්ඩුවේ ඒජන්තවරුන් ඒ පාසල්වල දෙන අධ්‍යාපනය ආණ්ඩුව පිළිගත් අධ්‍යාපනයක් හැටියට බාරගන්නට බැරි නිසා ඒ පාසල්වලට යන බෞද්ධ ළමයින්ගේ දෙමව්පියන්ට විරුද්ධව ගම්සභාවල නඩු දමන්නට මුලදැනින්ට නියෝග කිරීමය.

ඒ පිළිබඳව 1906 ජූලි 16 වෙනි දින ආනන්ද මහා විද්‍යාලයේ පැවැත්වූ බෞද්ධ මහා සභා රැස්වීමේදී මේ යෝජනාව සම්මත විය.

"වයඹ පලාතේ බෞද්ධ පාසල්වලට යන ශිෂ්‍යයන්ගේ දෙමව්පියන්ට නඩු පැවරීම පිණිස එම දෙමව්පියන්ට දඩගැසීමට ගම්සභාපතිවරුන් ට අනුකූල පිණිසත් එම පලාතේ ආණ්ඩුවේ ඒජන්ත මහතා යොදා ඇති අයුතු ක්‍රියාකලාපයට ආණ්ඩුවේ සැලකිල්ල යොමුකිරීමට මෙම සම්මේලනය ඉල්ලා සිටී" 1906 ජූලි තැෂතල් රිට්ටි පත්‍රය"

මිෂනාරිවරුන්ගෙන් අලුත් බෞද්ධ පාසල්වලට ඇතිවූ තවත් අවහිරයක් මෙසේය. ක්‍රිස්තියානි පාසල්වල ඉගෙනගත් අයවලුන් අලුත් බෞද්ධ පාසල්වල ගුරු පදවි ලබාගෙන යෑම නිසා ඊට මිෂනාරිවරු කිසි එකී අයවලුන්ගෙන් පලිගැනීමට ක්‍රියාකළහ. මෙන්න ඊට නිදසුනක්.

පළිගැනීම

වරක් ආනන්ද මහා විද්‍යාලයාධිපතිකමට මුලදී ක්‍රිස්තියානි භක්තිකයෙකුව සිටි පසුව බුද්ධාගම වැළඳගත් ඒ.ඊ. බුලත්ස් මහතා පත්විය. ඒ මහතා සැන්ට් තෝමස් විද්‍යාලයේ ඉගෙනීම ලබා ශිෂ්‍යත්වයක් දිනාගෙන කේම්බ්‍රිජ් විශ්ව විද්‍යාලයට ගොස් ඉගෙනගත් කෙනෙකි. ඔහු ආනන්ද විද්‍යාලයාධිපතිකම බාරගත්තායින් පසු සැන්ට් තෝමස් විද්‍යාලයේ තබා තිබුණ විශ්ව විද්‍යාලීය ශිෂ්‍යත්ව දිනාගත් ශිෂ්‍යයින්ගේ නාම පුවරුවෙන් ඔහුගේ නම ඒ විද්‍යාලයාධිපති දේවගැතිතුමා මකා දැමුවේය. මේ පළිගැනීම නිසා ටියුඩර් රාජපක්ෂ මුදලිතුමා ඒ විද්‍යාලයේ ඉතා හොඳ ශිෂ්‍යයාට තමන් විසින් ප්‍රදානය කරන ලද රු. 100 වාර්ෂික ත්‍යාගය නැවැත්වුවේය. ඒ වගේම එකී නාම පුවරුවට බුල්පත්ස් මහතාගේ නම නැවතත් ඇතුල් කරනතුරු සැන්ට් තෝමස් විද්‍යාලයට කිසිම සම්බන්ධකමක් නොපෙන්වන බව එහි ආදි ශිෂ්‍ය සිවිල් නිලධාරියෙකු වූ ජී.ඩබ්ලිව්. වුඩ්හවුස් මහතා ප්‍රසිද්ධියේ කියා සිටියේය.

අලුත් බෞද්ධ පාසල් පිහිටුවීමට හේතු වූ බෞද්ධ ප්‍රබෝධයේ ලකුණු හැමතැනින්ම පහළ විය. බෞද්ධ උත්සවවලදී සැරසිලිද පෙරහැරවල්ද පුදුම උද්‍යෝගයකින් බෞද්ධයෝ සංවිධානය කළහ. ඊටද මිෂනාරිහු හරස් කැපූහ. කොළඹ නාගරික සභාවේ සමහර ක්‍රිස්තුභක්තික මහත්වරු පාරේ වෙසක් සැරසිලි නිසා ඔවුන්ගේ අශ්වයින් කුලප්පුවෙන බැවින් ඒවාට විරුද්ධ වූහ. එබැවින් ඊට රජයේ අවසරය වුවමනා විය. අවසරගෙන සැරසිලි කළත් ඊටද මිෂනාරිවරු දැක්වූ විරෝධය "බුඩ්ස්ට්" 1894 මැයි මාසයේ සඟරාවේ මෙසේ පළ විය.

"තුන්වැනි මරදානේ බෞද්ධ පින්වත්තු කොළඹ අතින් පෙදෙස්වල බෞද්ධයන් වාගේ මහ මග දෙපස සැරසීමට අවසර ඉල්ලූහ. රෝමානු කතෝලික අගරාජගුරු ප්‍රසාදීන්වහන්සේ ඇතුළු සිය පූජක පක්ෂය තමන්ගේ වාසස්ථානය ඉදිරිපිට මාර්ගය බෞද්ධ උත්සවය සඳහා පලතුරු ගස් කොළම් ආදියෙන් සරසා තිබීමේ අදහස නොඉවසූහ. එහෙයින් මෙල්ගා පියතුමා එම සැරසිලි අස්කරවාගනු සඳහා මරදානේ ප්‍රධාන පොලිස් කාර්යාලයට තෙමීම ගියේය.

රැස්විම්

1883 දී කොටහේනේ බෞද්ධ පෙරහැරකට කතෝලිකයන් ගල්මුල් ගැසීමෙන් හටගත් කැරලි කෝලාහලය ගැන ආණ්ඩුව පත්කළ කොමිසම විසින් නිකුත් කළ වාර්තාවෙන් උපුටාගත් කරුණු දෙකක් මෙන්න.

පළමුව "මහ සිකුරාලා සහ පාස්කු දිනයන්හි පවත්වන ලද නිතිවිරෝධී රැස්වීම් බෞද්ධ පෙරහැරවල් කඩා කප්පල් කිරීමේ අවියෙන් රෝමානු කතෝලිකයන් විසින් සම්පූර්ණයෙන් සංවිධානය කරන ලද බවත් කලින් පිළියෙල කරන ලද බවත් අපි විශ්වාස කරන බව මෙහි ලා විකහෙළා ප්‍රකාශ කරමු."

දෙවනුව "අපගේ අදහසේ හැටියට කැරැල්ලට හේතු වූයේ 1. කොටහේනේ බෞද්ධ පන්සල හා රෝමානු කතෝලික පල්ලියේ ආසන්නතම.

1903 දී සිදුවූ අනුරාධපුර කෝලාහලය ගැන අනගාරික ධර්මපාලතුමා (පසුව ශ්‍රී දේවමිත්ත හිමිපාණෝ) 1903 සැප්තැම්බර් 3 දින වංගලන්තයේ මහ රජතුමාට මේ සන්දේශය ලියා ඇරියේය.

..... උදවිය ඔහුගේ අනුග්‍රහය ලබාගන්නා අවියෙන් හක්තිමත් ක්‍රිස්තියානීන් හැටියට හැසිරුණාය. ඔවුහු "භාප් ක්‍රිස්තියානීන්" යන නමින් ප්‍රසිද්ධ වූහ. ප්‍රේසර් දේවගැතිතුමාගේ සහතිකය ලබාගත් ඉල්ලුම්කරුවෝ ඒජන්තතුමා විසින් පත්කරගන්නා ලදහ. ඒ අයට "ප්‍රේසර් ක්‍රිස්තියානීන්" කියා නමක් පටබැඳිණ. පූජකවරු තමන්ගේ ආගම අදහන්නවුන්ට රජයේ රැකි රක්ෂා අරන්දීම දැනුත් රහසේ කරගෙන යති. සමහරවිට ඉල්ලුම්කරුවන් අතුරෙන් වෙන ආගම් අදහන අය යම්කිසි තනතුරකට හැමඅතින්ම වඩා සුදුසු වූයේ නමුත් ප්‍රධාන පූජකවරු ඊට මැදිහත් වීමෙන් ඒ තනතුර තමන් ගේ ආගම අදහන්නවුන්ට පහසුවෙන් ලබාගනිති.

පිළිතුර

බෞද්ධ අධ්‍යාපනයට පටහැනිව මිෂනාරිවරු වරින් පිටින් පහර ගැසුවාක් මෙන් ඉලක්කෙටද පහර ගැසුවේය. කොළඹ පරම විඥානාර්ථ බෞද්ධ සමාගම රටේ අන්තරාදායක ව්‍යාපාරයකි යි කොපල්ස්ටන් බිෂොප්තුමා කියා සිටියේය. "බුඩ්ස්ට්" පත්‍රයේ ඔහුට දුන් පිළිතුර මෙසේය.

"ඇත්ත වශයෙන් මා ඔබට කියා සිටින්නේ හිරු දෙස (උඩ) බලා කෙළ ගසන්නේ තමන්ගේම මුහුණ කිළිටි කරගන්නෝ" යි බුදුන් වහන්සේ වදාළ සේක. මිෂනාරිගේ ප්‍රධාන පරමාර්ථය නම් හරි වැරදි නොහඳුනන ප්‍රදරු අවස්ථාවේදී කුඩා සිංහල ළමයින් ඔවුන්ගේ ආගමට බඳවා ගැනීමයි. වැස්ලියන් සභාවත් වංගලන්ත සභාවත් පාසල් මෙපමණ ගණනක් විවෘතකොට ඇත්තේ ඒ නිසායි. වැඩිහිටියන් තමන්ගේ ආගමට බඳවා ගැනීමට නොහැකි බව ඔවුහු දනිති. මසුන් මරන්නා මාළුවකු ඇල්ලීම පිණිස තම බිළිකටුවට පණුවකු අමුණන්නා සේ මිෂනාරිවරයාද බෞද්ධ දරුවන් අල්ලාගැනීම පිණිස ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ඇමකොටගෙන ක්‍රිස්තියානි ආගම නැමති කලබල ඔවුන්ට විසිකරයි."

ආශ්චර්යයක්! බෞද්ධයන් තමන්ගේ දරුවන් ක්‍රිස්තියානි පාසල්වලට යෑමෙන් සිදුවූ විපත වැළැක්වීමට ක්‍රියාකරද්දී බොන්ජන් බිෂොප්තුමා රෙපරමාදු පාසල්වලට යෑමෙන් කතෝලික ළමයින්ට සිදුවූ විපත ගැන බලවත් උද්ඝෝෂණයක් කළේය. ඒ බිෂොප්තුමාගේ කථාවක් මෙසේ පළවිය.

"අනතුරක් නොමැතිව ළමයෙකුට රෙපරමාදු පාසලක ගුරුවරයෙකුගෙන් ඉගෙනීම ලබන්නට හැකි යයි කීම අනතුරක් නැතිව යමෙකුට කොළරාවෙන් හෝ වසූරියෙන් හෝ පෙළෙන අය වෙසෙන ගෙදරක සිටින්නට හැකි යයි කීම හා සමානය. මෙබඳු අන්තරාදායක රෝග ඇති තැන්වලට තම දරුවන් යෑම දෙමව්පියෝ වළක්වති. ඊට අඩු නොවූ හයානක අනතුරක් වූ මිට්තා දෘෂ්ටියෙන් තම දු දරුවන් මුදාගැනීමට ඔවුන් නොවෙහෙසුණේ කවර හෙයින්ද? තමන් ලැබූ ආගමික දායාදයේ වටිනාකම තේරුම් නොගත් එක් ආගමකත් තවත් ආගමකත් කතෝලික ලබ්ධියත්, රෙපරමාදු ලබ්ධියත් අතර ඇති වෙනස නොදත් අය සිටියාහුද ඒ අඩපණ වූ කතෝලිකයෝ තුමුම රෙපරමාදු සභාවේ අයගෙන් ඉගෙනීම ලැබ සිති මුළාවෙන් ඔවුන් කල්පනා කරන ලෙසම කල්පනා කරන්නට පෙළඹුණාහු නොවෙත්ද? (1889 අගෝස්තු 7 ඉන්ඩිපෙන්ඩන්ට් පත්‍රය)

උතුරේ

බොන්පත් බිෂොප්තුමා මේ කියන කථාවෙහි රෙපරමාදු කියන තැනට "ක්රිස්තියානි" කියා යෙදුවොත් "කතෝලික ලබ්බිය" කියන තැනට "බුද්ධාගම" කියා යෙදුවොත් බොන්පත් බිෂොප්තුමා කියන්නේ හරියටම පනස් ලක්ෂයක් බෞද්ධයන් කියන කථාවය. අද දවසේ කතෝලික සභාවේ කෑමොර ගැසීමෙන් රෙපරමාදු පාසල්වලට කතෝලික ළමයින් යෑම නවත්වා ඔවුන්ට වුවමනා තරමටත් වඩා කතෝලික පාසල් හදාගෙන බෞද්ධ ළමයින් ඒවාට ගෙන්වා ගැනීමට උගුල් අටවයි. එසේ කිරීමෙන් රෙපරමාදු පාසල් කතෝලික දරුවන්ට කළ දේ කතෝලික පාසල් අද බෞද්ධ ළමයින්ට කරයි. බොන්පත් බිෂොප්තුමාගේ මතය අනුගමනය කරන්නේ නම් අද කතෝලික සභාව කතෝලික ළමයින් ගැන පමණක් වග බලාගෙන බෞද්ධ ළමයින් තමන්ගේ ආගමට හරවා ගැනීමට මාන බලන්නේ නැත. තමන්ට ඇතිවුණ වේදනාව දන්නකොට එම වේදනාවෙන් තමන් නිසා පෙළෙන අයට අනුකම්පා කිරීම මිනිස් ධර්මයක් නොවන්නේද?

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව ඇති කාලයේ පැවතුණ නියම ප්‍රජාතන්ත්‍ර සංවිධානය බෞද්ධ අධ්‍යාපනය වේ. එය ආගම් නිකාය හේද වලින් තොර වූ ලොකු කුඩා දුප්පත් පොහොසත් අයට පොදු වූ ව්‍යාපාරයක් විය. අධ්‍යාපනයේ අභිමතාර්ථය වෙත ආගමිකට හැරවීමටවත් වාසි සොයා බෙදාදීමටත් නොව රටවැසියාගේ පොදු ශුභ සිද්ධිය හා වර්තමාන සිද්ධිය ඇතිකිරීමය. බෞද්ධ අධ්‍යාපනය මිෂනාරි අධ්‍යාපනයේ දෙපිට කාර්ටුකම වගාකිරීමෙන් තෙත් යොමු කළ මග හෙළි කළේය. එය මහජනයා අතර දේශානුරාගය හා ආත්ම ගෞරවය ඇති කළේ ය. ඒ හේතුවෙන් ජාතික මමත්වය පිළිබිඹු කරන පුවත්පත්, සංගීත කලාව, සාහිත්‍ය, නාට්‍යය බිහිවිය. මේවායේ ප්‍රතිඵලයක් සේ අවංක හැඟීම් ඇති මිෂනාරි කීපදෙනෙක් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව ප්‍රගතිශීලීව අධ්‍යාපනය ගැන සම්පූර්ණ වගකීම සහ පාලනය රජය භාරගත යුතු බව කියා සිටියේය.

ඇමරිකන් මිෂම වෙනුවෙන් ජේ.එච්. ඩබ්ලිව්. ජෝන්සන් දේවගැතිතුමා 1905 දී රජයට මෙසේ කියා සිටියේය.

"පාසල් වලට ආණ්ඩුවෙන් ආධාර ලැබෙන ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම විපත්තිකාර ක්‍රමයක් ලෙස මම සලකමි. ඒ ක්‍රමය යටතේ ආණ්ඩුව අධ්‍යාපනය ක්‍රීඩා භාණ්ඩයක් හැටියට සලකයි. ආණ්ඩුව මෙරට

දුරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයේ සම්පූර්ණ භාරය උසුලනතෙක් අපට නියම ප්‍රගතිය නොලැබිය හැකිය. මගේ වැටහීමේ හැටියට මිෂනාරි මණ්ඩල එක් අවධියක ආණ්ඩුවට ආධාර කිරීමෙන් වටිනා සේවයක් ඉටුකළේය. එහෙත් ඒ කාලය දැන් ඉකුත් වී ඇත."

1919 නොවැම්බර් 19 දින මැතිං ආණ්ඩුකාරතුමා ඉහත සඳහන් උසස් මතය අනුමත කරන සංදේශයක් මන්ත්‍රණ සභාවට ඉදිරිපත් කළේය. එහි ආණ්ඩුකාරතුමා මෙසේ කීය. "අනිවාර්ය (අධ්‍යාපන) ක්‍රමයක් නම් රජයේ ක්‍රමයක් විය යුතුයි" "සියල්ලන් හටම අවබෝධ විය යුතු කරුණක් නම් ක්‍රිස්තියානි නොවූ අයට ලෞකික අධ්‍යාපනයක් දීමේ ව්‍යාපාරයේ ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයන් හැටියට මිෂනාරීන් ඉල්ලා අස්විය යුතු අවස්ථාවක් එළඹ සිටි බවයි. ක්‍රිස්තියානි නොවූ ගම්වල ක්‍රිස්තියානි පාඨශාලා කළමනාකරුවන්ගේ තත්වය ඉතා ඕනෑකමින් පරීක්ෂා කළ යුතුව තිබේ. 'බදු ගෙවන්නන්ගේ බදු මුදල් තමන්ගේ ආගම වෙනස් කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් සඳහා බදු අය කරන්නවුන් විසින් යෙදීම අයථා ප්‍රතිපත්තියකි."

මේ මතය කළු ඉංග්‍රීසි ජාතියේ විරෝධය නිසා තවම ක්‍රියාත්මක වී නැත. එය සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මකකොට අධ්‍යාපනයේ මුළු බලය හා පාලනය රජයට ඩාරගැනීමට කාලය දැන් පැමිණ තිබේ.

අමදුර්ප

බෞද්ධ අධ්‍යාපනය උදෙසා ක්‍රියාකළ ජාති හිතෙහිත් මහජනයා සමඟ උරෙත් උර ගැටී වැඩකරන්ට ඉදිරියට පැමිණියාය. මහජනයා දිළිඳුකමින්ද අපරාධවලින්ද බේරාගැනීමට අමදූප ව්‍යාපාරය පටන් ගත්හ. මීට කළු ඉංග්‍රීසි ජාතියද අධිරාජ්‍යවාදීහුද විරුද්ධ වූහ.

1915 වෙසක් පුර පසළොස්වක් පොතෝ දින මහනුවර දෙපක්‍ෂයක් අතරේ ඇතිවූ සුළු කලබලයක් වීයින් වාසිගන්ට මාන බලාගෙන සිටි තුන්වන පක්‍ෂය විය බරපතල කෝලාහලයකට පරිවර්තනය වෙන්නට ඉඩහැරියේය. ඊටපසුව අධිරාජ්‍යවාදීහු තමන්ට නොරිස්සු බෞද්ධ අධ්‍යාපනයේ හා අමදුෂ්‍ය ව්‍යාපාරයේ ප්‍රධානීන් යුද්ධ (මාර්ෂල් ලෝ) නීතිය යටතේ අල්ලා හිර අඩස්සි කළෝය. වීයින් මුළුරටම කැළඹී ගියේය. ඊට පසුව ලංකා ආණ්ඩු ක්‍රමය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම සඳහා රටපුරා උද්ඝෝෂණයක් ඇතිවිය. ඒ උද්ඝෝෂණයේ ප්‍රතිඵල කීපයක් විය. වීයින් ප්‍රධාන ප්‍රතිඵලය වූයේ 1927 බොහමුවර් ආණ්ඩු

තුමය යටතේ බහුජන ජන්දය මෙරටට ලබාගැනීමය. එයින් ඇරඹුණු රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ පළමුවරට පොදු ජනයාගේ යහපත පිණිස වැඩකරන්නට ආසා වූ මන්ත්‍රීන් පිරිසක් පෙනී සිටියාහුය. පොදු ජනයාගේ මිනිස් උරුමයද ජාතික උරුමයද ලබාදීමට ඔවුහු උනන්දු වූහ. මේ වකවානුව බෞද්ධ අධ්‍යාපනයේ ස්වර්ණමය යුගය විය. නමුත් ඒ කාලයේදී කළු ඉංග්‍රීසි ජාතිය ඔරව ඔරවා බලා උන්නේය. වරක් ඉංග්‍රීසීන් තමන්ගේ නිතේ හැටියට වැඩකිරීම ගැන සිංහල ජනතාවගෙන් ඇතිවූ විරුද්ධකම් නිසා ලංකාවේ කළු ඉංග්‍රීසීන්ගෙන් යුත් රූකඩ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ආපසු එංගලන්තය බලායෑමට අදහස් කළේය. ඒ අදහස දෙවෙනි ලෝක යුද්ධයෙන් පසුව උස් තොප්පි වලිගා කඩා පැළඳගත් අයවලුන්ට නිදහස දීමෙන් ඉෂ්ට කරගන්නට පුළුවන් විය. පින්වත්නි! උස් තොප්පි වලිගා කඩා එංගලන්ත සභාවේ දේවගැතිවරුන්ගේ ඇඳුම බව දැනගනින්නවා තිරයට මුවාවී රූකඩ නටවන්නේ බටහිර ගුරුන්නාන්සේ ලා බව සලකන්නවා.

1955.05.08

ජාතියේ හඳුවන සහ ස්වාධීන ලංකාව

දෙවෙනි ලෝක යුද්ධය අවසානයේදී ලෝකයේ ඉතා බලසම්පන්න රටවල් හැටියට ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයද, සෝවියට් රුසියාවද පත්වූහ. නමුත් ඊට පෙර ඉර නොබසින අධිරාජ්‍යයක් මෙන් ප්‍රසිද්ධ වූ ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍ය දෙවෙනි අංකයට බැස්සේය. 1947 අගෝස්තු 15 දින ඉන්දියාවටද, 1948 ජනවාරි 4 දින බුරුමයටද සම්පූර්ණ නිදහස දී ඒ රටවලින් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවට ඉවත්ව යන්නට සිදුවිය. ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව ඒ රටවලින් ඉවත්ව ගියායින් පසුව ඒ රටවල මහජනයා තෝරාගත් නියෝජිතයන් සකස් කළ නිදහස් සංස්ථා අනුව ස්වාධීන ආණ්ඩු පිහිටුවා ගන්නා ලදී. නමුත් අප රටේ නිදහස් සංස්ථාව සකස් කිරීම අයිවර් ජෙකිංස් මහතාට පැවරිණ. ලංකා ස්වාධීන රාජ්‍ය පනතේ කෙටුම්පත කොළඹ අග්‍ර ඩිෂොප්තුමා වෙත ඉදිරිපත්කොට ඔහුගේ අදහස් අනුව එය සංශෝධනය කරන්නට යෙදුණු බව ජෙකිංස් මහතා ඔහු ලෝ ක්වාටර්ලිව්ව් නම් නීති සංග්‍රහයේ 1949 ඔක්තෝබර් කලාපයේ 7 වෙනි කොටසේ 472 පිටුවේ ප්‍රකාශකොට තිබේ. ස්වාධීන රාජ්‍ය පනතේ ඒ වෙනස් කිරීම 29 (2) වෙනි වගන්තියෙන් ඇතිකළ බවද එය සිංහල ඇමතිවරුන්ගේ හොඳ වැඩක් බවද ජෙකිංස් මහතා තවදුරටත් කියා සිටියේය. ඒ හේතුවෙන් සිංහල බෞද්ධයන්ට යටත් විජිත කාලයේදී මුණපාන්නට සිදුවූ තාඩන පීඩන මඟහරවා ගැන්මට ස්වාධීන රජය කරන හැම වැඩක්ම නීති විරෝධී කියා කෑමෝර ගැසීමටද ඒ සම්බන්ධයෙන් උවමනා වූ විටක ප්‍රීතිකවුන්සලයේ රජයට විරුද්ධව නඩු පැවරීමටද කතෝලික සභාව බලය ලබාගත්තේය. මෙසේ ඇතිකරගත් 1947 සංශෝධිත ස්වාධීන රාජ්‍ය පනත යටතේ 1948 පෙබරවාරි 4 දින ලංකාවට නිදහස ලැබිණ.

අනාගතය

කලින් යටත් විජිතයක් ලෙස සිටි පසුව නිදහස ලබාගත් සෑම රටක් ක්‍රියාකළේ හදිසියෙන් අහසින් වැටුණු රටක් සේ නොව පෙර සිට පැවති ආ ජාතික ශිෂ්ටාචාරයට අනුව තම අනාගතය සංවිධානය කරගැනීමේ ප්‍රතිපත්තිය උඩය. එමනිසා ජාතික හදවත වන අධ්‍යාපනය නිසිසේ සංවිධානය කිරීම පළමුවන වගකීම විය. යටත් විජිත සමයෙහි නැතිවී ගිය දේශානුරාගය හා ආත්ම ගෞරවය මහජනයා අතර උපදවා ගැනීම රටේ සුභ සිද්ධියට ඉවහල් විය. ඒ උතුම් මගට අප රටේ පැවතුණ යටත් විජිත අධ්‍යාපනය හරවාගැනීමට 1947 දී රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව උනන්දුවෙන් ක්‍රියාකළේය. නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමය ඇතුළත් තවත් අවශ්‍ය අංග ද ඇතුළත් වූ 1947 අධ්‍යාපන ආඥා පනත රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව සම්මත කළේය.

මේ ආඥා පනත වනාහි මෙරට අධ්‍යාපනය මිෂනාරි පුජකයන්ට පවරා දී තිබීමෙන් රටට සිදුවූ අන්තරාවෙන් රට ගලවා ගැනීමට ගත් පළමුවන පියවර විය. ඒ පනත අනුව 1947 ජූලි 1 දින පටන් යම් ආගමික පාසලක් ලියාපදිංචි කිරීමට පැනවූ කොන්දේසිය නම් ඒ පාසලට රජයේ මුදලින් දෙනු ලබන ආධාර ගෙවනු ලබන්නේ එම පාසල අයිතිකාරයා ගේ ආගමි අදහන දෙමව්පියන්ගේ දරුවන් වෙනුවෙන් පමණක්ය, යනුයි. ඒ කොන්දේසිය එකී ආඥා පනතේ 7 වෙනි වගන්තියේ 1 (අ) ඡේදයෙහි සඳහන් වේ.

අලුත් පාසල්

මේ ආඥා පනත නිසා බෞද්ධ ගම්වල අලුතෙන් පාසල් තැනීම නවත්වන්නට සිදුවීමෙන් බෞද්ධ දරුවන් කතෝලික ආගමට හරවාගන්නට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලැබීම අඩුවන බැවින් කතෝලික සභාව ඒ පනතට තදින් විරුද්ධ විය. ඒ පනත රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ විවාද කරද්දී කතෝලික සභාවේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට අයි. ඇක්ස්. පෙරේරා මන්ත්‍රී විසින් 87059 දෙනෙකු අත්සන් කරනු යෝධ පෙත්සමක් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට ඔප්පුකර සිටියේය. නමුත් ඒ කතෝලික විරෝධය ගැන කිසිත් නොසලකා එකී ආඥා පනත රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව සම්මත කළේය. තවද එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ක්‍රියාශූර තත්වයෙන් යුත් සිංහල සිවිල් නිලධාරියෙක් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ධුරයට පත්විය. එකල ගුරුවරයන්ද පරීක්ෂකයන්ද කාර්යාලයද අතර පුදුම සහයෝගයක් ඇතිවිය. ලංකා අධ්‍යාපනය හරි මගට පැමිණ තිබේ යයි කවුරුත් කියන්නට පටන් ගත්තේය.

නමුත් 1948 දී ස්වාධීන ආණ්ඩුව පිහිටුවාගත් පසු හරි මගට පැමිණ සිටි අප රට අධ්‍යාපනය හදිසියේම නොමගට හැරුණේය. කුට දේශපාලකයන් විසින් අයුතු වාසි ලබාගැනීම පිණිස ඒ අවංක වූ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාට කළ බලපෑම් නිසා ඒ මහතා සිය ධුරයෙන් ඉල්ලා අස්විය. කලින් කී පරිදි ස්වාධීන රාජ්‍ය පනත සිය කැමැත්ත අනුව හොර රහසේ වෙනස් කරවාගත් කතෝලික පක්ෂය ලංකා ජාතික කොඩියද ඔවුන්ගේ කැමැත්ත හැටියට පිළියෙල කරගත්තේය. 1948 අප්‍රියෙල් 17 දින කතෝලික බිෂොප්තුමා "ජාතික කොඩියේ කිසිම ආගමක හෝ පක්ෂයක සටහනක් ඇති නොවිය යුතු ය" යි ජාතික කොඩිය පිළිබඳ කොමිටියට ලියා හැරියේය. ඊට පසු එම කොමිටිය 1950 පෙබරවාරි 14 දින නිකුත් කළ වාර්තාවෙන් ඒ අදහස පිළිගෙන තීරණය කරගත් ජාතික කොඩියෙහි කලින් මුළු හතරේ තිබුණ බෝ කොළ හතර කපාහැර ඒ වෙනුවට පුටු කකුල් හතරක් ඇතුළත් කර තිබේ.

මේ ජයග්‍රහණ වලින් උදම් ඇනු කතෝලික පක්ෂය මෙරට අධ්‍යාපනයද තම අදහස් පරිදි හරිගස්සා ගැනීමට යටි උගුල් ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියේය.

අලුත් අධ්‍යාපන පනත මගින් අලුත් ආගමික පාසල් පටන්ගැනීම තහනම් කිරීම ඔවුන්ගේ ඇඟට කටුවක් මෙන් හැඟුණේය. එමනිසා එය ඉවත්කර ගැනීම කතෝලික පක්ෂයේ විශේෂ වුවමනාව විය.

අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක ඇබේර්තුව පුරවා ගැනීමට එවකට ලන්ඩන් නුවර සිටි ලංකා තානාපති තැන කතෝලික ස්පාඤ්ඤයේ කෙළෙවරේ පිහිටි ප්‍රොටේස්ටන්ට් බලකොටුවේ පාසල් කීපයක් බලා සොයාගෙන සිටි එච්. ඩබ්ලිව් හවුස් මහතා කරාගොස් එය භාරගැනීමට ඉල්ලා සිටියේය. ඔහු ඊට කැමති විය. එවිට ඔහු නිදහස් ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක හැටියට පත්විය. ලංකාවේ කතෝලික පක්ෂය ඔල්වර හඬ දුන්න. මේ පත්වීම ලංකා අධ්‍යාපනයට මරපහරක් විය. මෙවැනි පත්වීම් වලින් සිදුවන විපත ලෝකයේ දේශපාලනඥයෝ පෙන්වා දුන්න. "ඉන්දියානු ජීවිතය හා මතය" යන ග්‍රන්ථයෙහි සුප්‍රසිද්ධ දේශපාලනඥයෙක් වූ සර් බැට්ලිස්ලි පුලර් මහතා "යම් රටක අධ්‍යාපනය සංවිධානය කිරීමට ඒ රටේ භාෂාව නොදත් විදේශිකයෙකුට භාරදීම බරපතල අයුත්තක්ය" යි ලියා තිබේ.

කඩතුරාව

ලංකා අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක ධුරයේ වැඩසටහන් වහාම හවුස් මහතා තම කාර්යාලයේ වැඩ පිටි නොපෙනෙන සේ අයෝමය කඩතුරාවක් සවි කළේය. ඒ කඩතුරාවට මුඛ වී ඔහු කළ වැඩවලින් සමහරක් මෙන්ම, තම කාර්යාලයේ ඉහළම තනතුරු පහ ක්‍රිස්තියානීන්ට භාරදුන්නේය. වෘද්ධ අධ්‍යාපනයට සිංහල නොදත් කිසිම වැඩක් නොකළ හැබැයි ක්‍රිස්තියානි ප්‍රචාරයෙහි යෙදුණ නිලධාරීන් දෙදෙනෙකු පත්කළේය. රජයේ මධ්‍යම පාසල්වලට යන්නේ සියයට අනූපහක් පමණ බෞද්ධ ළමයින් නමුත් ඒ පාසල් පහක් හතරෙන් දාහතකට පමණ මුල් ගුරු වශයෙන් කතෝලික හෝ රෙපරමාදු ගුරුවරුන් පත්කළේය. රජයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ හෝ කණිෂ්ඨ පාසල් දෙසීය තිස්පහට මුල්ගුරු වශයෙන් විසේම සියේට තිහක් පමණ කතෝලික හෝ රෙපරමාදු ගුරුවරුන් පත්කළේය.

පොත් කෝ

රජයේ පාසල්වල ආගම ඉගැන්වීම නීතියෙන් අනිවාර්ය කර තිබුණු නමුත් බුද්ධාගමේ ළමයින්ට බුද්ධාගම ඉගැන්වීම සංවිධානය කරන්නට කියා භාරදුන්නේ ක්‍රිස්තියානි නිලධාරියෙකුටය. 1945 නිකුත් කළ නිවේදනය අනුව සෑම ඉංග්‍රීසි පාසලකම ප්‍රාථමික අංශයකට ඉගැන්වීම සිය බසින් කළ යුතු නිසා සමහර පාසල්වල ප්‍රාථමික පන්ති වලට පිරිත් සියබසින් ලියන ලද කාල සටහන් එල්ලා තිබෙද්දී ඒ පන්ති ඇතුළේ සෑම පාඩමක් ඉංග්‍රීසියෙන් පෙර සේම කිරීම ගැන ඇහැත් කනත් පියාගෙන සිටියේය. ඉංග්‍රීසි පාසල්වල බාලාංශයේ සිංහලෙන් ඉගැන්වීම පරීක්ෂා කරන්නට සිංහල නොදත් සිංහල නොවූ කාන්තාවක් පත්කළේය.

තවද බොහෝ කලක් තිස්සේ ඉංග්‍රීසි ග්‍රන්ථ සිංහලට පෙරලූ අධ්‍යාපන කාර්යාලයේ පරිවර්තන අංශය 1949 දී නැවැත්වීමෙන් පසු ඇතිවුණු ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක මණ්ඩලයට කතෝලික ඩිෂොප්තුමෙකු පත්කරගෙන රජයෙන් රුපියල් දශලක්ෂයක් අලුත් පොත් ඇතිකිරීමට වෙන්කර තිබුණේ වී නමුත් කිසිම ග්‍රන්ථයක් ප්‍රකාශ කළවුන්ටත් කිසිම අනුබලයක් දුන්නේ නැත.

ඒ වෙනුවට ජාතික ශිෂ්ටාචාරයට අනුකූලව පොත් ලියන අය අධෝරයය වනසේ කතෝලික ඩිෂොප්තුමාගේ සහාය ඇතිව ක්‍රියාකළේය. විසේම කතෝලික ඩිෂොප්තුමාගේ අණසක තුළ වැජඹුණ හවුස් මහතා විසින් කතෝලික විරෝධය ගැන කිසිත් නොසලකා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව විසින් සම්මත කළ අලුත් ආගමික පාසල් පටන්ගැනීම

තහනම් කිරීමේ වගන්තිය කිසිම හැල හොල්මනක් නැතිව 1951 අධ්‍යාපන පනතින් කපාහැරියේය. 1951 මාර්තු 8 දින "ටයිම්ස්" පත්‍රයෙහි පළවූ පරිදි හවුස් මහතා අතින් ආගමික පාසල් වලට වඩා කතෝලික පාසල් හොඳ යැයි කතෝලික සභාවට ආ වැඩුවේය. මේ හේතුවෙන් කතෝලික සභාවට හිතෙන හිතෙන තැන්වල අලුතෙන් පාසල් තනන්නට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලැබිණ.

උගුල්

මින්පසු ස්වකීය පාසල්වලට යන බෞද්ධ ළමයින් කතෝලික ආගමට හරවාගැනීමට උග්‍ර ව්‍යාපාරයක් කතෝලික සභාව ගෙනගියේය. ප්‍රසිද්ධියේම කතෝලික පාසල් බෞද්ධ ළමයින්ට "සදාචාර පාඩම" කියා කතෝලික ආගම ඉගැන්වූයේය. එක්තරා ප්‍රසිද්ධ කතෝලික පාසලක ළමයින්ට "සදාචාරය" ගැන උත්තර දෙන්නට සිදුවූ වාර විභාග ප්‍රශ්න පත්‍රයේ මේ ප්‍රශ්න දෙක තිබුණේය.

"1. පව් ක්ෂමාව ලබාගැනීමට වුවමනා කොන්දේසි මොනවාද?

2. දෙවියන්වහන්සේට අප කෙසේ ගෞරව කළ යුතුද?"

කතෝලික පක්ෂය ස්වකීය පාසල්වලට එන බෞද්ධ ළමයින් කතෝලික ආගමට හරවා ගැනීමට නීති විරෝධී උගුල් අටවමින්ද, රජයේ පාසල් වලට එන බෞද්ධයින් පොළඹවා ගැනීම පිණිස ඒ පාසල්වල මුල් ගුරුකම් වලට කතෝලිකයන් හවුස් මහතා මගින් පත්කරවා ගනිමින්ද, බෞද්ධ පරිසරයට ගැළපෙන පොත් පිළිගැනීමට ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක මණ්ඩලය මගින් හරස් කපමින්ද, බෞද්ධ පරිසරයට විරෝධී කතෝලික පොත් ස්වකීය පාසල්වලට යන බෞද්ධ ළමයින් ලවා භාවිතා කරවා ගනිමින්ද, බෞද්ධ විරෝධී ප්‍රචාරයෙහි යෙදෙන කතෝලික ඩිෂොප්තුමා සියයට සියයක් පමණ බෞද්ධ ළමයින් යන රජයේ පාසල්වල නිත්‍යානුකූලව බුද්ධාගම ඉගැන්වීමටද පටහැනිව උද්ඝෝෂණයක් ඇරඹුවේය.

අතින් අතින් හවුස් මහතා තම කාර්යාලය ඇතුළේ ඉඳගෙන රජයේ පාසල්වලට යන බෞද්ධ ළමයින්ට බුද්ධාගම ඉගැන්වීම අධිපණ කළේය. පළමුව එය සංවිධානය කිරීම භාරකළේ ක්‍රිස්තියානිකාරයෙකුටය. දෙවනුව එය කඩාකප්පල් කිරීමට බෞද්ධ දරුවන්ගෙන් පිරිගිය රජයේ සමහර පාසල්වල මුල් ගුරුකමට පත්කළේ කතෝලිකයන් හෝ රෙපරමාදුකාරයින්ය. මේ අන්දමට අප රට අධ්‍යාපනයෙහි කතෝලික බලය තරකිරීමට හවුස් මහතා ආධාර

කළේය. බුද්ධාගමි ඉගැන්වීමේ කාර්යයටද කතෝලික බිෂොප්තුමා මැදිහත් වීමෙන් පෙනීයන්නේ ලංකාවේ මුළු අධ්‍යාපනය තමන්ගේ අතට ගත්ව ඔහු පරිශ්‍රම දරණ බවයි. එය පාප්තුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පවතින ලෝක ව්‍යාප්ත කතෝලික ව්‍යාපාරයෙහි ප්‍රතිපත්තියක් බව අපි දනිමු. ඊට විදේශී ආණ්ඩු සමඟ ගිවිසුම් ඇති බවද අපි දනිමු. එනමුත් එවැනි අන්තරාදායක ව්‍යාපාරවලට ලංකා බෞද්ධයෝ සහ හින්දු භක්තිකයෝ ඉඩ නොදෙත්.

රුකුල්

මෙවැනි විදේශීන්ගේ බලපෑමට දුරදිග නොබලා ඇත්ත නොවීමක අප රජය රුකුල් දෙන බව පෙනේ. පිට පෙදෙස් වලට උවමනා නොකරන කතෝලික පූජකයෝ ද කන්‍යාවරුද මෙරටට පැමිණ පහසුවෙන් ස්ථිර පදිංචි බලපත්‍රය ලබාගෙන අපේ පාසල් වල හෝ රෝහල්වල රජයේ මුදලින් ගෙවනු ලබන පඩිද විශ්‍රාම පඩිද ලැබෙන සේ රැකී රක්‍ෂා වලට බැඳීසිටිති. ඊට ආධාර කරන ලෙස රජයෙන් නිකුත් කළ නිවේදනයක් මෙන්න.

1953 මාර්තු 6 වැනිදා

කොළඹ අධ්‍යාපන කාර්යාලයේදීය.

අංක ඩී.ඇස්.ඒ. 910

සියලුම අධ්‍යාපන නිලධාරීන් වෙතටයි.

**ස්ථිර පදිංචි බලපත්‍ර ඇති ලාංකික නොවූ
කන්‍යා සොහොයුරියන් ලියාපදිංචි කිරීම**

ස්ථිර පදිංචි සහතිකයක් දෙනු ලැබුවාවූද පිළිගත් ආගමික සභාවකට අයිති වූ ද ලාංකික නොවූ තැනැත්තෙකු පාඨශාලාවල ඉගැන්වීම පිණිස අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂකතුමා විසින් අනුමත කරන ලද සුදුසුකම් ඇත්නම් ස්ථිර ගුරුවරයෙකු ලෙස ලියාපදිංචි කිරීමට ඇමති මණ්ඩලය තීරණය කරගෙන තිබේ.

2. මිත්පසු එබඳු තැනැත්තන් ගුරුවරුන් හැටියට පත්කරනු සඳහා කරන ඉල්ලුම්පත්‍ර මෙම කාර්යාලයට නොවිවිය යුතුය.

අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂකතුමා වෙනුවෙන්
අත්සන

අපේ නැගෙනහිර පලාත මිෂනාරි පූජකයන්ගේ තිත්පළක් වී තිබේ. විදේශී නාවික හමුදාවක් බාරගෙන තිබෙන ත්‍රිකුණාමලය ඒ පලාතේ පිහිටා තිබෙන බැව් සැලකිය යුතුයි. ඒ පලාතේ මිෂනාරිවරු අලුතෙන් පාසල් ද පල්ලිද ගොඩනගාගෙන යති. බෞද්ධ දරුවන් ස්වකීය පාසල්වලට ඒමට පොළඹවති. ඔවුන්ට ඉරිදා දහමී පාසල් වලට යන්න තහනම් කරති. මේ ව්‍යාපාරය ගෙනයන්නේ ඇමරිකානු පූජකතුමෙකුගේ අනුමැතිය උඩයි. තවද මේ පෙදෙස් "ආසියා පදනම" යන ආයතනය විදේශීන්ගේ බලය යටතේ ජනපද කීපයක් පිහිටුවන්නට මානබලන බව ප්‍රකට කරුණකි. මේ අන්දමට ඉන්දියාවට හතරුකම් කරන්නට මිෂනාරින් ඉන්දියාවේද හැසිරුණු බව කවුරුත් දැන් දනිති. මිෂනාරි පූජකවරුන් ගැන නේරු මහත්මා වරක් මෙසේ කීවේය.

"මිෂනාරිහු ඉතා වැදගත් සේවයක් ඉටුකළහ. මම ඔවුන්ට එකඟෙළා ප්‍රශංසා කරමි. එහෙත් දේශපාලන තත්වය අතින් සලකනහොත් ඉන්දියාවේ ආණ්ඩුව වෙනස්වීම ඔවුහු ප්‍රිය නොකළහ.

"වෙනස්කම් ඇතිවෙනවාත් සමඟම විදේශිකයන්ගේ අනුබලය පිට ඊශානදිග ජනයා වෙතම ස්වාධීන රාජ්‍යයක පිහිටුවීමට පෙළඹ වූ ව්‍යාපාරයක් ද විය."

හතරුකම්

මිෂනාරි පූජකවරු ඉන්දියාවට කළ තවත් හතරුකම් මෙන්න. ඔවුහු කාශ්මීර ප්‍රශ්නය උඩ ඉන්දියාව හා පකිස්තානය හේදකරන්නට තැත් කළහ. නේපාල සීමාවේ කඳවුරු බැඳගෙන නේපාලය ඉන්දියාව සමඟ විරුද්ධ කරවන්නට කුමන්ත්‍රණ කළහ. ගෝවා ප්‍රදේශයේ ඉන්දියාව සමඟ එක්වීමට ඇරඹුණ ජාතික ව්‍යාපාරයට අකුල් හෙලූහ. දිළිඳු හෝ වනගත ඉන්දියානුවන් අතරට පැමිණ සමාජයේ අතින් අය සමඟ හේදකරන්නට වැයමි කළහ. විශේෂයෙන් ඉන්දියාවේ මධ්‍ය ප්‍රදේශයේ මිෂනාරි පූජකයින්ගෙන් ඇතිවුණ උවදුරු නිසා ඔවුන්ගේ වැඩපිළිවෙල ගැන පරීක්ෂාකර වාර්තා කිරීමට විශේෂ කොමිසමක් ගිය අවුරුද්දේ පත්කළේය. මේ සම්බන්ධව "ඩේලි නිවුස්" පත්‍රයෙහි 1955 අප්‍රේල් 12 වෙනි දින පළ වූ පුවතක් මෙන්න.

"ඉන්දියාවට විදේශික මිෂනාරින් ඇතුළුවීම සම්බන්ධයෙන් පවත්නා රෙකුලාසි තදකිරීම පිණිස බලපත්‍ර පිළිබඳ නීති රීති මහා ආණ්ඩුව විසින් වෙනස් කර ඇත.

වෙනස් කරන ලද අලුත් රෙකුලාසි වල හැටියට ඉන්දියාවට විදේශික මිෂනාරීන්ට ඇතුළුවීමට අවසර දෙනු ලබන්නේ ඔවුනට ඉතා විශිෂ්ට වූ සුදුසුකම් තිබේ නම් හෝ ස්වදේශිකයන්ට නොමැති වූ සුදුසුකම් විශිෂ්ට වූ සුදුසුකම් තිබේ නම් හෝ ස්වදේශිකයන්ට නොමැති වූ සුදුසුකම් ඇත්තා වූ යම් විෂයයක දක්ෂයන් වනුයේ නම් පමණයි. දැනට රට පුරා පවත්නා විදේශික මිෂනාරී ආයතනවල සේවකයන්ගේ සංඛ්‍යාව දියුණු කිරීමෙහි ලා වුවත් මෙම නීතිය යෙදේ.

ඉඩකඩ

දැනට ඉන්දියාවේ සිටින විදේශික මිෂනාරීන් ජාති විරෝධී කටයුතුවල නොයෙදෙන්නේ නම් ස්වකීය කටයුතු කරගෙන යෑමට ඔවුනට ඉඩ ලැබෙනු ඇත.

අලුත් නීති සමූහය පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයෙහි සිටින මිෂනාරීන්ට මෙන්ම අන්‍යයන්ටද එකසේ යෙදෙනු ලැබේ. ඒ හැමදෙනාම ඉන්දියාවට පැමිණෙන්නට ප්‍රථමයෙන් ප්‍රවේශපත්‍ර ලබාගත යුතුය. අභිනව ආයතන මාර්ගයෙන් හෝ ආණ්ඩුවේ අවසර නැතුව තමන්ගේ කටයුතු වගාකිරීමට විදේශික මිෂනාරීන්ට ඉඩනොදෙන හැටියට ඉන්දියා ආණ්ඩුව තීරණය කර තිබේ.

යටත් විජිත සමයේදී අපේ ජාතික ශිෂ්ටාචාරය වැනසීමට ක්‍රියාකළ මිෂනාරී පුජකවරුන්ගේ බලයද ධනයද තරකිරීමට හවුස් මහතා ඉඩ ප්‍රස්ථා ලබාදුන්නේය. දන්න රෝහල් හයක් රජය මගින් පාසල්වල පිහිටුවන්නට ඕනෑ වූ විට ඊට සුදුසුකම් ක්‍රිස්තියානි පාසල් පහකට ඇති බව පෙන්වා දුනි. නමුත් එකම බෞද්ධ පාසලක් ඊට සුදුසු ය කියා ඔහු කල්පනා කළේ නැත. එසේම ප්‍රධාන පාසල් සංඛ්‍යාවට ක්‍රිස්තියානි පාසල් තිස් පහක්ද බෞද්ධ පාසල් හයක් පමණක්ද ඇතුළත්කොට ඒ තීරණය වෙනස් නොකරන සේ නියෝගකොට සිය ධුරයෙන් අස්විය. ඔහුගේ ධුරයෙහි ඔහු සිටින තෙක් කලින් හිටපු අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් ස්වකීය වාර්ෂික වාර්තාවෙහි හෙළිකළ වෙන වෙනම ආගමික පාසල් ගණනවත් එක එක ආගමික සභාවන්ට දුන් ආධාර ගණන්වත් ඒ ඒ ආගමික පාසල් වලට පැමිණෙන නොයෙක් ආගම් අදහන ශිෂ්‍යයන්ගේ සංඛ්‍යාවත් හවුස් මහතා තමාගේ වාර්තාවල හෙළි නොකළේය. ඒ කතෝලික සභාව සමග එකතු වී බුද්ධාගමට කළ හතරුකම් විලිවෙනවාට හය නිසා වෙන්ට පුළුවන.

ස්වාධීන ආණ්ඩුව පිහිටුවායින් පසු අප අධ්‍යාපනයට හෙතෙමුරුන් දෙදෙනෙක් වූහ. එක් හෙතෙමුරෙකු හවුස් මහතා වන අතර අනිත් හෙතෙමුරා අයිවර් ජෙකිංස් මහතා විය. විශ්ව විද්‍යාලයේ ජාතික

ශිෂ්ටාචාරය ඉස්මතු වීම වළක්වන අරියෙන් බෞද්ධ ගුරුවරු හා බෞද්ධ ශිෂ්‍යයන් ඇතුල්වීම පුළුවන් තරම් අඩුකර ගැනීමටද ක්‍රිස්තියානි ගුරුවරු සහ ශිෂ්‍යයන් ඇතුල්වීම පුළුවන් තරම් වැඩිකර ගැනීමටද පුළුවන් වෙන හැටියට විශ්ව විද්‍යාල පාලක සභා තුන ක්‍රිස්තියානීන්ගෙන් පුරවා ගත්තේය. විශ්ව විද්‍යාලයීය මණ්ඩලයේ සභිකයන් දහඅට දෙනාගෙන් ක්‍රිස්තියානීන් දහතුන් දෙනෙකු වන අතර බෞද්ධයන් හතරදෙනෙක් පමණක් වූහ. විශ්ව විද්‍යාල සැනෙට් සභාවේ සභිකයන් පනස් හතර දෙනාගෙන් ක්‍රිස්තියානි තිස් හතරදෙනෙක් වන අතර බෞද්ධයන් පහළොස් දෙනෙක් පමණක් වූහ. විශ්ව විද්‍යාලයීය කෝට් සභාවේ සභිකයන් අනූහය දෙනාගෙන් ක්‍රිස්තියානීන් පනස් පස් දෙනෙක් වන අතර බෞද්ධයන් තිස් දෙනෙක් පමණක් වූහ. තවද ජෙකිංස් මහතාගේ අපට නොගැළපෙන ආලිංගන නැටුමටද ඩීමත්කමටද විශ්ව විද්‍යාලයීය ශිෂ්‍යයින්ට අනුබල ලැබිණ. විශ්ව විද්‍යාලීය භූමියේ හොඳ තැන්වල ක්‍රිස්තියානි පල්ලි ගොඩනගන්නට ලක ලැස්තිකොට බෞද්ධ විහාරය අයිත් කළේ ය. මේ හැර ජෙකිංස් මහතා විශ්ව විද්‍යාලය මගින් අප රටට කළ හතරුකම් වල විස්තරයක් අප්‍රියෙල් 24 දින "සිලම්ණ" පත්‍රයෙහි පළවූ මගේ ලිපියෙන් අනාවරණය කළෙමි.

හෙතෙමුරා

ලංකා අධ්‍යාපනය බාරව සිටි මේ හෙතෙමුරන් දෙදෙනා නිසා ලංකාවේ බලයද ලංකාවේ ධනයද විදේශීන්ට ආවඩන පස්වෙති හමුදාවට අයිති විය. එක් පස්වෙති හමුදාව විදේශිකයාට අප රට පාවා දෙන්නට පුල පුලා ඉන්නා සේ පෙනේ. මට දැන් මතක් වෙන්නේ අවාසනාවන්ත රටක් වූ වියට්නෑම් ප්‍රදේශයයි. එරට ප්‍රංශ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව නිදහස් සටන කරගෙනයද්දී කතෝලික පුජකවරුන් හා කතෝලික ඩිෂොප්වරුන් ප්‍රංශ ආණ්ඩුවට පක්ෂව යුද්ධ සේනා සංවිධානය කළ බව ඇවිරො මැන්හැටන් මහතා ලියූ "යුගෝස්ලව්‍යාවේ හිතිය" නම් පොතේ 134 වෙනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන් විය.

"1950 දී කතෝලික පාදිලිවරුද පුජකවරුද ඉන්දු චීනයේ කතෝලික ත්‍රස්තවාදීන්ගේ කණ්ඩායම් හි නායකත්වය ඉසිලූහ."

මෙය පහත පෙළේ පුජකයන්ට පමණක් සීමාවූවක් නොවේ. කතෝලික පුජක බල මණ්ඩලයද එවැනි ව්‍යාපාරවලට එක්වූහ. එනම් දස දහසක් පමණ වූ පුද්ගලික යුද්ධ සේනා සකස් කරගත් කතෝලික ඩිෂොප්වරු ද වූහ." තවද එම පොතේ 108 වෙනි පිටුවේ මෙසේද සඳහන් වේ.

"ස්ටේෂනක් අග්‍රාප ගුරු ප්‍රසාදීන්වහන්සේ මෙසේ කියා ඇත. කතෝලික දේව වරප්‍රසාදය බටහිර ක්‍රිස්තියානිකාරයින්ට පරමාණු බෝම්බය දී ඇත්තේ නිකම් නොවේ.

වැඩි ප්‍රමාදවීමට කලින් ක්‍රිස්තියානි ආගම පෙරදිග රටවල පිහිටුවීමට පරමාණු බලය පාවිච්චි කිරීම බටහිර ජනයා සතු කාර්යයක් ලෙස දෙවියන් වහන්සේ විසින් සැලකීම අතිශය ස්වභාවිකයි."

ආධාර

උතුරු වියට්නාම් ප්‍රදේශයේ නිදහස් සටන සාර්ථක වූයේ නමුත් අද දවසේ දකුණු වියට්නාමිහි සිවිල් යුද්ධයක් ඇරඹී තිබේ. එක් පක්ෂයකට ස්වදේශික බොද්ධයෝ ද අනික් පක්ෂයට කතෝලික අගමැති වන ඩිං ඩියුම් ප්‍රධාන කොට ඇති කතෝලික පක්ෂයයි. මේ කතෝලික අග ඇමතිට ඇමරිකන් ආණ්ඩුව යුද්ධෝපකරණ යනාදී සෑම ආධාරයක් සපයා දෙයි. නමුත් විදේශී ආධාර ලැබෙන නිසා මේ කතෝලික අග ඇමතිවරයා රජයේ නායක තැන්පත් බාවෝ දායින් අණ පිළිගන්නවා වෙනුවට ඔහුත් යටපත් කරගෙන ඒකාධිපති ලිලාවෙන් ක්‍රියාකරයි. දකුණු වියට්නාමි ප්‍රදේශයේ මෙන් අප රටේ ද මහජනයාට විරුද්ධව සටන් කිරීමට පොළඹවා ගත හැකි ඇමරිකන් ආණ්ඩුවේ ආධාර ලබාගන්නා පස්වෙනි හමුදාවක් ඇත්තේය. ඒ පස්වෙනි හමුදාව ඩිං ඩියුම් වැනි ඇමරිකන් ආණ්ඩුවට කන් අදින කතෝලික අග ඇමති කෙනෙකුත් අප රටේද පත්කරවා ගැනීමට යටි සුත්‍ර අදිනවාද ඇත.

මීට සාක්ෂියක් වශයෙන් පසුගිය මැතිවරණයට ස්වල්ප දිනකට පෙර සිදුවූ ප්‍රචතක් ගණන් ගත හැක. ඒ ප්‍රචත 1952 මැයි 25 දින "වීරකේසරී" නම් දෙමළ පුවත්පතෙහි මෙසේ පළවිය.

කොළඹ ඇමරිකානු තානාපති කාර්යාලය විසින් පෙබරවාරි පක්ෂයේ සාමාජිකයන් වෙනුවෙන් පවත්වන ලද ප්‍රිය සම්නාමනයක් හිද දෙමළින්ගෙ අනාගතය පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් කෙරුණු අවස්ථාවකදී යම් දවසක දෙමළින් රටේ ඉතිරි ජනතාවගෙන් වෙන්වීමට සැරසුණහොත් ඇමරිකන්වරුන් පෙබරවාරි පක්ෂයට ආධාර කරන බව කියනු ලැබේ."

1955.05.17

අනගාරික ධර්මපාලතුමා හා අමද්‍යප ව්‍යාපාරය

සියලුම පුද්ගලික බලාපොරොත්තු තම සිතින් තුරන් කොට හුදෙක් ලංකා ජනතාවගේ සුභ සිද්ධිය උදෙසා තම ජීවිතය කැප කළ අනගාරික ධර්මපාලතුමා (පසුව සිරි දේවමිත්ත ස්වාමීන් වහන්සේ) වරක් ලංකා තරුණයන් අමතා මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය:

"ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව අප රට අවුරුදු සියයක් පාලනය කළායින් පසු සිංහලයින් තුළ පැවති ජාතික සමගිය නැතිවී ගෙනයයි. අවුරුද්දක් පාසා ඔවුන් අතර අපරාධ වැඩිවී ගෙනයයි. ඔවුන්ගේ අඥාණකම අතිශයින් හයංකරය. ඔවුන්ගේ දේශිය කර්මාන්ත අතුරුදහන් වෙයි. සිංහල ගොවියාට නිරාහාරව ජීවත්වන්නට සිදුවෙයි. ගවයෝ ඔවුන්ගේ කෑම උලාකන්ට තැනක් නැතිව මැරීගෙන යති. තණ බිම් හා ගම්බද කැළෑ සිංහල ගොවියාගෙන් කෲර ලෙස උදුරා ගනිමින් ආණ්ඩුව ඒවා යුරෝපීයන්ට රබර් හා තේ වවන්ට විකුණයි. ආණ්ඩුව දහස් ගණන් තැබෑරුම් ගම්මානවල පිහිටුවා මුළු මහත් ජනතාවගේ විරෝධයට කිසිසේත් කන්තොදී දුප්පත් ගැමියාට මත්පැන් පානය කරන්නට බලකරයි. ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1801 දී අසාධාරණ ලෙස මුදල් ගැරීමට පළමුවරට මත්පැන් තැබෑරුම් පිහිටුවුවේ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව විසිනි." (අනගාරික ධර්මපාල තුමාගේ "ලංකා තරුණයන්ට පණිවුඩයක්" නැමති ග්‍රන්ථයෙනි.)

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව විසින් මත්පැන් තැබෑරුම් සංඛ්‍යාව වැඩිකිරීම පිළිබඳව අනගාරික ධර්මපාලතුමා මෙසේද කියා තිබේ:

"ලංකාවේ සුරා ශාලා සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීමට ඉංග්‍රීසි මහ නිළමේ තීන්දුව දී තිබේ. ශුඛ පුරයෙන් අසුරයන් පන්නා දැමුවේ ඔවුන්ට සුරා බොන්නට දිලා බව පොතින් පෙනේ. සිංහලයා නැති කිරීමට සුද්දා මාර්ග දෙකක් තනා තිබේ. එකක් සුරාවයි. අනික සිංහල දරුවා ක්‍රිස්තියානි කිරීමයි. මේ මාර්ග දෙකෙන් සිංහල ජාතිය නැතිකළ හැකිය. සිංහලයින්, වහාම අඥාණකම නැතිකර දමා නුවණින් ක්‍රියාකරව්" ("සත්පුරුෂ සේවනය" නැමති ලිපියෙන්).

සිංහලයා තමන්ගේ ගම්බිම් වලින් තෙරපා දමා මරා දැමීමට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව යෙදූ මාර්ග දෙකෙන් එක මාර්ගයක් සුරාව බව අනගාරික ධර්මපාලතුමා මේ ලිපිවලින් අනාවරණය කරයි.

මෙය එන මිනිසා මරාදැමීමට අඩංගු යොදා ගත්තාක් මෙන් අප්‍රිකාවේ නිග්‍රෝ ජාතිකයන් වැනසීමට රම් වැනි මත්පැන් යොදා ගත්තාක් මෙනි.

විදේශ ආක්‍රමණයට පෙර සිංහලයා මද්‍ය පානයෙන් වෙන්වී සිටි ජාතියක් බව සනාථ කිරීමට බොහෝ සාක්ෂි ඇත. 1734 සිට 1737 දක්වා ලංකාවේ පදිංචිව සිටි ජර්මන් ජාතික හයිඩ්ට් මහතා සිංහලයා ගැන මෙසේ කියා තිබේ: "ඔවුන් අතරේ පෙනෙන්නට තිබෙන ඉතා උත්කෘෂ්ට දෙයක් නම් ඔවුන් බේබදුකම අතිශයින් පිළිකුල් කරන බවයි. ඔවුන් අතරේ ඉතාම පහත් අය හැර මත්පැන් පානය කරන්නවුන් පෙනෙන්නේ කලාතුරකිනි. සාමාන්‍ය වශයෙන් ඔවුහු බොහෝ ශාන්ත දාන්ත වෙති." ඉතිහාසඥ පෝල්. ඊ. පිරිස් මහතා ප්‍රතිකාල්වරුන් ගැන ලියූ පොතෙහි මෙරට රා මෙන් අරක්කු පෙරන්ට පළමුවෙන් පටන් ගත්තේ ප්‍රතිකාල්වරුන් විසින් පෙනෙන දී තිබේ.

ඉක්බිති අරක්කු පෙරීම ලන්දේසීන් විසින් පවත්වාගෙන යන ලදී. නොඅනුමානව, සෙසු සුදු මිනිසුන්ද සාමාන්‍ය වශයෙන් එක හා සමානයයි වටහාගත් සිංහලයන් සුදු මිනිසාට මත්පැන් බිළිඳාට කිරි හා සමාන යයි කල්පනා කළ බව නොකස් මහතා කියයි. එමෙන්ම කපිතාන් රොබට් පර්සිවල් මහතා තමාගේ ග්‍රන්ථයෙහි කියන්නේ ලන්දේසීන් දිනපතා වැඩ පිළිවෙල පටන් ගන්නේ පින් හා දුම්කොළ වලින්ද අවසන් කරන්නේ දුම්කොළ හා පින් වලින් බවයි.

ඉතින්, ප්‍රතිකාල්වරුන්ගේ හා ලන්දේසීන්ගේ මත්පැන් පානය කිරීමේ චාරිත්‍රය සිංහලේට ගලා ඒම වැළැක්වීම සඳහා සිංහල රජවරු දැඩි නීති පැනවූහ. "සිංහලේ හා ජාති හිතෙනෙහියෝ" නැමති පොතෙහි සඳහන් වන්නේ "ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමා තමන්ගේ රටවැසියන් අතර මත්පැන් පාවිච්චියට විරුද්ධව තදින් ක්‍රියාකළේය. රටේ මත්පැන් පෙරීම සහමුලින්ම තහනම් කළේය" යනුයි.

1815 දී සිංහලේ ඉංග්‍රීසීන් විසින් අල්ලාගත් විට මහනුවරට පැමිණි ඉංග්‍රීසි සෙබළුන්ට බොන්ට් අරක්කු නැතිවිය. සිංහලේ කිසිම තැනක අරක්කු සොයාගන්නට නොතිබුණේය. එමනිසා කළුතර දිස්ත්‍රික්කයෙන් සෙබළුන්ට අරක්කු ගෙන්වා ගන්නට සිදුවිය. ඉක්බිති රා මදින්නන් කොළඹින් ගෙනවුත් මහනුවර රාජ්‍යේද්‍යානයක අරක්කු පෙරන්නට පටන් ගත්හ. මීට ආධාර ලබාගත්තේ අරක්කු පෙරීමේ කේන්ද්‍රස්ථානය වූ කළුතර දිස්ත්‍රික්කයෙන් ආ ඩැනියෙල් ද අල්විස් නැමති කෙනෙකු ගෙනි.

සිංහලයන් අතර මත්පැන් පානය පැතිරෙවූ හැටි තෝමස් ස්කිනර් මහතා ස්වකීය "ලංකාවේ අවුරුදු පහහත්" නැමති පොතේ විස්තර කරයි. "රේන්දකාරයෝ දිස්ත්‍රික්කයක් තුළ තැබෑරුම් පිහිටුවීමේ තනි බලය ආණ්ඩුවෙන් මිලේට ගති. සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම සෑම ගමක පාහේ බොහෝවිට ඒවායේ පදිංචි ගැමියන්ට හිරිහැර කර මුලාදානියාගේ විරුද්ධත්වය නොසලකා තැබෑරුම් පිහිටුවති. ගැමියන්ට අරක්කුවල රස බලන්න නොයෙක් විට නොමිලයේ අරක්කු බෙදා දෙන්නට සිදුවේ. මත්පැන් පානය කරන්නට පටන් ගත්විට එය සීමාව ඉක්මවා බොහෝ නිසැකවම දන්නා නිසා තැබෑරුම්කාරයෝ මෙසේ කරති. අවුරුදු කීපයකට පෙර සියයකට එක් කෙනෙක්වත් මත්පැන් පානය කරන්නට පොළඹවාගන්නට බැරිවූහ. දැනට නම් බේබදුකම කොපමණ පවතින්නේද කිවහොත් අරක්කු ලබාගැනීම පිණිස කුඹුරුවල අස්වැන්න පවා තැබෑරුම්කාරයින්ට උකස්කර තිබෙන පෙදෙස් මම දනිමි." ස්කිනර් මහතා මෙසේද කියයි. "කාරුණික රූපයක යුතුකම හැටියට සැලකිය යුත්තේ එක්කෝ ගම්මානවල තැබෑරුම්වල සංඛ්‍යාව සීමාකිරීමය. නැත්නම් යටත් පිරිසෙයින් රටවැසියන්ගේ විරෝධය සලකා බලා ඒවා බලෙන් පිහිටුවන්නට ඉඩ නොදීමය" යනුයි.

එක් අතකින් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව සිංහලයින්ට බලෙන් මත්පැන් පානය පුරුදු කරවීමත් අනික් අතින් සිංහලයන්ගේ ගම්බිම්, කර්මාන්ත, කුඹුරු, ගවයින් නැතිවීමත් එකවරම සිදුවිය. මේ අන්තරා ඵලාමෙන් අදද පවතී. මේ අන්තරාවලින් සිංහල ජනතාව ගලවාගන්නට පුළුවන් වන්නේ ස්වරාජ්‍යයට ඇති ප්‍රේමය මගිනි.

අනගාරික ධර්මපාලතුමා ස්වරාජ්‍යයට ඇති ප්‍රේමය ගැන "අපේ සිංහල ජනතාව දිනෙන් දිනම පිරිහීමට යෑම" නැමති ලිපියෙහි මෙසේ පවසයි.

"සිංහල ජනතාව එක් අතකින් යුරෝපීයයන්ගේ චාරිත්‍ර ගැනීමත් අනික් අතින් මත්පැන් පානය කිරීමත් නිසා ස්වරාජ්‍යයට ඇති ප්‍රේමය නැතිවී තිබේ."

අදද දේශානුරාගය නැතිවී යාමට හේතුව මෙයයි. උසස් යයි සම්මත සමාජයේ ගෙදරවල්වලට අමුත්තෙක් පැමිණියොත් ඔහු පිළිගන්නේ කෙසේද? පළමුව ගෙදර හිමියා අමුත්තාගෙන් මෙසේ අසයි. "තමුසේ බොන්ට් කැමති මොනවාද" ඊට පසු සේවකයෙක් ඉදිරියට එයි. ඔහු ලක්ෂණ ලේඛනයක් අලවා ඇති රන්වන් පාටින් දිලිසෙන මත්පැන් බෝතලයක්ද ඒවාගේම දිලිසෙන තඹලේරු දෙකක් තුනක්ද ලක්ෂණ බන්දේසියක් මත තැබූ අලුත් පිරුවටයක් උඩින් වඩම්මා ගෙන විත් නැඹුරුව අමුත්තාට පිළිගන්වයි. අමුත්තා එහි බහා තිබූ "අමෘත

පලය" තඹලේරුවකට වත්කර විය විකිත් වික කටට ලංකර රස විය විය පානය කරයි. මේ වාර්තය වර්තමාන පරිහානියේ මුලය. නා නා විය දූෂණවල උල්පතය. රාත්‍රී සමාප ශාලාවේ මත්පැන් පානය කරනවා පැස් වාදනය කණට විය. වව්ට ඇතැමෙක් ආලිංගන නැටුම් නවයි. අඩ නිරුවතින් ගැහැණුන් කාම ක්ලේශයන් අවුස්සයි. ඇතැමෙක් සිදු කෙළිති. ලග තිබුණු මුදල් ඉවර වෙයි. තව තව මුදල් ණයට ගනී. මිත්පසු කී නොකී දූෂණවලට මඟපෑදෙයි. එකී දූෂණවලට ඇබ්බැහිවූ තැනැත්තාට ද දරුවන් අමතක වෙයි. ලැබෙන වැටුපත් මදිය. මුදල් ඇති තැනකින් සොරා ගැනීමට හෝ මුදල් ඇති තැනැත්තෙක් වංචා කර මුදල් සොයා ගැනීමට හෝ කිසිදු පැකිලීමක් ඇති නොවේ. බොහෝවිට අල්ලස් දීම හා ගැනීම්, හොරකම්, හොරවැඩ, තක්කඩිකම්, දේශද්‍රෝහී ක්‍රියා, ජාති විරෝධී ක්‍රියා මත්පැන් පානයෙන් මතු කරන අපරාධ වෙති. ඒ අපරාධකාරයින්ට මොන දේශානුරාගයක්ද? අනගාරික ධර්මපාලතුමා අපට කියා තිබෙන්නේ, "ස්වකීය පුද්ගලික ප්‍රයෝජනයට අපව දුසිරිතෙහි යොදවන සුදු මිනිසාගේ චාරිත්‍ර අප අන්ධානුකරණය කරන බවයි." එතුමා මෙසේද කියයි.

"ඔබ වැනසීම පිණිස ඔබගේ රටේම ඔබට මත්පැන් නමැති වහ බොන්ට දෙන ප්‍රබල හතුරු සේනාවක් ඔබ වටකර ගෙන සිටිනවා යයි සිතාගන්න. සුජාත විද්‍යාව දන්නා විද්‍යාඥයෝ මද්‍යසාරය පීච බලයේ බීජාංකුරයට විස වද්දවන බව උගන්වති. මත්පැන් පානය කරන පියා තම දරුවාගේ තම පරපුරේ හතුරෙකි. අයුතු වාසි බලාපොරොත්තුවෙන් අපට මත්පැන් දෙන විදේශිකයා ජාතික හතුරෙක් යයි මම කල්පනා කරමි." (අනගාරික ධර්මපාලතුමා)

ලංකාවේ සිංහල ජනතාව නැතිකර දැමීමට සැරසී සිටින යක්‍ෂයෝ නැමති ලිපියෙහි අනගාරික ධර්මපාලතුමා මෙසේ කියයි:

"විස්කි, බ්‍රැන්ඩි, අරක්කු බීමට සහ සත්ව ඝාතනය කරන්ට උගන්වන්නේ මිථ්‍යා දෘෂ්ටික ගුරුවරුය. මේ යක්‍ෂයින්ට අසු නොවන්ට බොද්ධ සිංහල ජනතාව විරියය කළ යුතුයි."

රා බීමට අතිශයින් විරුද්ධ වූ අනගාරික ධර්මපාලතුමා රා ගැන සිංහල බොද්ධ ජනතාවට දුන් අවවාදයයි මේ:

"රා බොන්ට වපා, රා බොන්නේ උගුඩුවෝ. රා බොන්නේ හික්මීමෝ. රා බොන්නේ වසලයෝ. රා බොන්ට වපා. ගෙරි මස් කන්ට වපා. සුද්දන්ට කත් අදින්නට වපා. බැන්නට තරහ වෙන්නට වපා. බහින්නේ ආදර්ථය."

පෙබරලු ව්‍යාපාරය

ලංකාවේ වැඩි ජනතාව ලංකාවේ දෙවැනි පෙළේ පුරවැසියන් හැටියටත්, සුළු ජනතාව පළමුවැනි පෙළේ පුරවැසියන් හැටියටත් සැලකීමද, වැඩි ජනතාවට වෙනස්කම් කරමින් වරප්‍රසාද ලත් සුළු ජනතාවට වාසි වන පිළිවෙලට සැලකීමද මේ දිවයිනට සිදුවී ඇති බලවත්ම විපතය. යටත් විජිත පාලකයන් විසින් අපට ඉතිරිකොට ගිය දායාදයන්ගෙන් එකක් තමා මේ අසාධාරණත්වය.

මේ මහා විපත එක්සත් ජාතීන්ගේ සන්දේශයකින් විස්තර කරදී තිබෙන්නේ මෙසේය:

"සාමාන්‍යයෙන් වෙනස්කම් විඳින්නේ, වෙනස්කම් කරන සමූහය හා සසඳන ගණනින් අඩුවන සුළු ජනතාවය. එහෙත් ස්වාධිපත්‍යය පතුරුවා සිටින සුළු ජනතාව කරන වෙනස්කම්වලට වැඩි ජනතාව භාජනය වන අවස්ථා ද ඇතිවන්නට පුළුවනි. ඒ මතද නොවේ. එවැනි අවස්ථා ඇත්ත වශයෙන් ඇතිවී තිබේ. යටත් විජිත ආධිපත්‍යය හෝ යටත් විජිත චාරිත්‍ර විධි හෝ ප්‍රවලිතව පවත්නා රටවල මෙවැනි අවස්ථා උද්ගත වන්නට පුළුවන." The main types and Causes of discrimination නැමති ග්‍රන්ථයේ 29 වැනි පිටුවෙන් උපුටා සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීමෙනි)

ලංකාව නිදහස ලබා අවුරුදු දොළහක් ගත වී තිබේ. එහෙත් ලංකාවේ පාලන පදනම, ආර්ථික පදනම සහ සංස්කෘතික රටාව තවම පවතින්නේ යටත් විජිත ක්‍රමයටයි. මේ රටාව වෙනස් කිරීම සඳහා ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපන මාධ්‍යය වෙනුවට සිංහලය අධ්‍යාපන මාධ්‍යය යෙදීමටද, ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බිහිකොට දක්‍ෂ ගම්බද දරුවන්ට විද්‍යාත්මක සහ කාර්මික අධ්‍යාපනය දීමටද යනාදී විසින් ගන්නා ලද හැම තැනකටම සංවිධානාත්මකව විරෝධය ප්‍රකාශ කරනු ලැබීය.

විදේශික ගැතිකමින් මිදීම් වස් මේ දිවයින විසින් ඇත්ත වශයෙන් ගන්නා ලද එක් පියවරක් නම්, සියයට හැත්තෑ නවයකුත් දශම දෙකක්

එහි සිංහලයන් විසින් කරා කරන භාෂාව, ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට අභිෂේක කිරීමයි.

නමුත් විමුක්තියේ ජය කෙහෙළි නැංවීමටත් පෙර, ඒ ස්වාධීන මහා ඉදිරි ගමන නැවැත්වීම සඳහා සියයට දොළහයි දශම අටක් වන ලංකා දෙමළ වෙනුවෙන් පළමුවෙන්ම දෙමළ බිෂොප්තුමෙක් සමතැන් හඬ යාඥාවට නැඟුවා.

1958 ඔක්තෝබර් 22 වැනිදා වාස් එච්. වික්‍රමනායක දේවගැහිණුම "ක්‍රිස්තියානි පූජකයෙකුට බෞද්ධ මතය පෙනෙන හැටි"

යන ශීර්ෂ පාඨයෙන් යුත් පත්‍රිකාවක් නිකුත් කරමින් මෙසේ ප්‍රකාශය කළේය.

"ඔවුන් (බෞද්ධයන්) කල්පනා කරන්නේ භාෂා ප්‍රශ්නය ක්‍රිස්තියානි පල්ලිය විසින් බිහිකරන ලද්දක් කියායි." "දෙමළ භාෂාව අන්තරාලී" යන හඬ දේශපාලනඥයන් විසින් නැගීමට බොහෝ කලකට පෙර යාපනයේ දෙවියන්ගේ පල්ලියේ බිෂොප්වරයෙකු විසින් එම හඬ නගනු ලැබීය යි කියති. ඒ අතර, මේ පාඨය මහ මෝඩකමක් හැටියට ඉන්දියාවේ මෑතක් නැමති නෝනා මහත්මියන් විසින් හඳුන්වන ලද නමුත් මේ ප්‍රතිපත්තිය දිගටම ගෙනගියේ යයි යාපනයේ ක්‍රිස්තියානි පල්ලිය චෝදනා ලබයි."

පෙබරල් පක්ෂය සමතැන් හඬ, ගාල ගෝට්ටියක් බවට පත් කරවමින් 1956 දී තීරකුණාමලයේ පවත්වන ලද සම්මේලනයේදී තීරණය කළේ "ස්වතන්ත්‍ර දෙමළ භාෂා රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට"ය. "දෙමළ කරා කරන ජනයාට තමන් ද ඉන්නා බව පෙන්වීමට හැකිවන්නේත්, පාරම්පරික නිජබිම් උල්ලංඝනය කිරීමෙන් ආරක්ෂා කරගත හැක්කේත් ඒ ආකාරයෙන් පමණකි."යි ද ඔවුහු එහිදී තීරණය කළහ.

ඒ තීරණය අනුව පෙබරල් පක්ෂය කළේ තීරකුණාමලයේ නාවික හමුදා මූලස්ථානයේ අනාගතය ගැන කිසි තීරණයකට එළඹීමට පෙර දෙමළ කරා කරන මිනිසුන් සමඟ සාකච්ඡා කොට ඔවුන්ගේ කැමැත්ත ලබාගත යුතුයයි පවසා එවකට එංගලන්තයේ අගමැති ධුරය දැරූ ඇන්තනි ඊඩින් මහතාට කේබලයක් යැවීමය.

("උයින්" - 1956.6.28)

ඒ එක්කම ඔවුහු ලංකාණ්ඩුවේ භාෂා ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධව දකුණු ඉන්දියානු දෙමළන්ගේ ආධාරය ලබාගන්නා අරියෙන් දකුණු ඉන්දියාවේ රැස්වීම් සංවිධානය කළහ.

දිවංගත බණ්ඩාරනායක මහතා යුතුකළ කරවීමෙන් 1957 දී බණ්ඩාරනායක - වෙල්වනායකම් ගිවිසුම ඇතිකරනු ලැබීය. මෙය තමන් පාවාදීමක් හැටියට පෙන්වා දුන් මහජනතාව - එතුමා බලයට පත්කළ මහජනතාව - ඒ ගිවිසුම හෙළා දුටහ.

1957 දී මඩකලපුවේ පැවැත්වූ ෆෙඩරල් සම්මේලනයේදී බණ් - වෙල් ගිවිසුමට පක්ෂව කරා කළ ඇස්.ඇම්. රාසමානික්කම් මහතා මෙසේ ප්‍රකාශය කර සිටියේය:

"අපේ සටන ඉදිරියටම ගෙනයනවා. අපේ සියලුම ඉල්ලීම් ලැබෙන තුරු අපි සටන් කරන්නෙමු. මේ වනාහි (ගිවිසුම වනාහි) අපේ මිළඟ පියවර ගැනීමට අපට පාදක වන පදනමයි."

("සිලෝන් ඩේලි නිවුස්" - 1957.7.29)

මින් අදහස් වන්නේ උතුරු නැගෙනහිර ජනපද යෝජනා ක්‍රම, දහස් ගණනින් ලංකාවට හොරෙන් පැමිණෙන්නන්ගේ පෝෂණාගාර වීමයි. සිංහලයන් අන්තිමට අභිබවනය කිරීමේ පාදක හැටියට ජනපද උපයෝගී කරගැනීමයි.

නිශ්චය වශයෙන්ම මින් අදහස් කෙරෙන්නේ ලංකාවේ ඉතිහාසය සහ පිහිටීම වෙනස් කිරීම් වස් මහා ප්‍රයත්නයක් දැරීමයි.

බ්‍රිතාන්‍යයන් ලංකාවෙන් පන්නා ගැනීමට සිංහලයෝ 1816 දී සහ 1848 දී විමුක්ති සටන් දෙකක යෙදුණහ. ඒ හැම අවස්ථාවකදී ම සිංහලයා බෙල්ජියානුවන් අත සිටින කොංගෝ වැසියකු බවට පත්විය. 1818 විමුක්ති සංග්‍රාමයෙන් පසු උතුරු නැගෙනහිර මුදුකරයෙන් සිංහලයා පිටුමං කරන ලදී. එතැන මලබාරුන්ට (දෙමළන්ට) දෙන ලදී. ඔවුන් නම්මවා ගැනීම ලෙහෙසි වූ බැවිනි.

(ජෝර්ජ් ඇම්. ෆෝලර් සහ නෙවිල්)

එහෙත් ආණ්ඩුව දෙමළ භාෂාවේ හිමිකම්වලට මුහුණදීම් වස් දෙමළ භාෂා (විශේෂ විධි විධාන) පනත කෙටුම්පත් කළේය. ඉන් පහත සඳහන් පරිදි විධි විධාන සැලසී තිබේ.

1. බාලාංශයේ සිට විශ්ව විද්‍යාලය දක්වා දෙමළ ශිෂ්‍යයන්ට දෙමළ මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්වීම.
2. දෙමළන් දෙමළ භාෂා මාධ්‍යයෙන් රජයේ සේවයට ඇතුල් කරවීම.

3. කාර්යාලය ලිපි ගනුදෙනු වලදී දෙමළ භාෂාව පාවිච්චි කිරීම.

4. නියමිත පාලන කාර්යයන් සඳහා උතුරේ සහ නැගෙනහිර පළාත්වල දෙමළ භාෂාව භාවිත කිරීම.

නීතියෙන් සම්මත වූ මේ විධි විධානයන්ගෙන් සැකිමකට පත්කොටු පෙදිරල් පක්ෂය උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල පාලනය ඇණහිටීමේ අධිකාරයෙන් කවිවේරි සහ අනෙකුත් රජයේ ආයතන වැටලීම පිණිසම ව්‍යාපාරයක් අරඹා තිබේ.

මේ ව්‍යාපාරයේදීත් වළා කළාක් මෙන් ගෙදිරල් පක්ෂය, රට දෙකට බෙදීමේ "සමතැන" ගාලගෝට්ටියෙන් රට මුළු කරවන නව ලංකා සම සමාජ පක්ෂයත් සමඟ අත්වැල් බැඳගත්තේය.

1956 දී නව ලංකා, සම සමාජය විසින් පාලික ජී.ඩී.ඇස්.යූ.ව. බම්බලපිටියේ හින්දු විද්‍යාලයේදී රැස්වීමක් පවත්වා ආණ්ඩුව අමාරු තත්වයකට හෙළමින් රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් යෝජනාවක් සම්මත කළාය. හරියටම මේ යෝජනාව සම්මත කළේ තිරිකුණාමලයට ගිය ගෙදිරල් පෙළපාලියත් සමඟ එකම වකවානුවෙනි.

1958 අප්‍රියෙල් මාසයේදී පැවැත්වූ ශ්‍රී විරෝධී ව්‍යාපාරය ලත් තැනම ලොප් විය. එවිට ගෙදිරල් පක්ෂය කළේ නව ලංකාකාරයන් සමඟ එකතුවී රජයේ සේවක ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයන් ලවා හදිසියේම වැඩ වර්ජනයක් ඇති කිරීමයි. අයිතිවාසිකම් ලබාගැනීමේ මුහුණුවරින් කරන ලද මේ වැඩ වර්ජනයේ පරමාර්ථය වූයේ ආණ්ඩුව පෙරළීමය.

සිංහල නිලධාරීන් රාශියකටම රාජකාරී වැඩට නොගොස් සිටීමට සිදුවිය. ඊට හේතුව කුමක්ද? "කොහොමද මහත්මයා අපි වැඩට යන්නේ අපේ ප්‍රධානියෝ ගෙදිරල්ල. ස්ට්‍රයිකයට සම්බන්ධ නොවුණොත් ඔවුහු අපට තර්ජනය කරනවා. හිරිහැර කරනවා. අපි බයෙන්ම වැඩට යන්නේ නෑ." ගෙදිරල්ල වැදී සිටින ලංකා සිවිල් සේවක වෘත්තීය සමිතියේ ආධාරයද අඩුවක් නැතිව මේ වැඩ වර්ජනයට ලැබුණි. ඔවුන් තීරණය කළේ "අපි සාමාන්‍යයෙන් නොකරන වැඩ අපි කරන්නේ නෑ" යනුවෙනි. ලංකා වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය, ප්‍රජාතන්ත්‍ර කම්කරු සම්මේලනය, ලංකා කම්කරු සම්මේලනය, ලංකා වෙළඳ සේවක සංගමය යන වෘත්තීය සමිතිවලද ආධාරය ඊට ලැබුණි.

නමුත් ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ගේ ඒ වැඩ වර්ජනය පුස්ස බින්දා හා සමාන විය. එකතු වූවත් 1958 මැයි දින රැළියේදී නව ලංකාකාරයෝ ඉදිරිපත් කළ සටන් පාඨ දෙකක් මෙසේය.

"සිංහල හා දෙමළ රාජ්‍ය භාෂා කරවනු."

"වතු කම්කරුවන්ට පුරවැසිභාව දෙනු."

මින් ඇතිවූ නොසන්සුන්කම 1958 කලබලවලට තුඩු දුන්නේය. එහි විපාක භයානක විය.

තව තවත්, නව ලංකාකාරයෝ "සමතැන" බෙරයම ගැසූහ. 1958.11.29 වැනි දින පත්තරවලට ලිපියක් ලියූ නව ලේකම්, රාජ්‍ය භාෂා පනත ක්‍රියාත්මක කළ නොහැකි යයි පැවසීය.

ඉන්පසු රජයේත් පෞද්ගලික අංශයේත් ගෙදිරල්ලන්ගේද සහාය මත විශ්වාසය තබා නව ලංකාකාරයෝ වැඩ වර්ජන ඇරඹූහ. නව ලංකා නායක ආචාර්ය ඇන්.ඇම්. පෙරේරා මහතා තෙල් වැඩ වර්ජනයට එකතු වූයේ නත්තල් කැරොල් ගයමිනි. වැඩ වර්ජන රාශියක්ම ඇතිවිය. බැංකු, තෙල්, ස්ට්‍රයික්. සී.ඇම්.යූ වේ බාල තම්පෝ ද වැඩ වර්ජනයක් ඇරඹීය.

1959 මැයි මාසයේදී කැබිනට් ඇමතිවරු කීපදෙනෙක් අස්වීමක් සමඟම අර්බුදය උත්සන්න විය. බලය අල්ලා ගැනීමට නව ලංකාකාරයෝ තව තවත් වෙර දැරූහ. ගත් උත්සාහය දැඩි කළහ. සී.ඇම්.යූ ව 1959 ජූලි මාසයේදී තම ශාඛා සංගම් අනුවක්ම වැඩ වර්ජනයට එකතු කළේය. ඊළඟට දුම්රිය වැඩ වර්ජනය.

වැඩ වර්ජන වැලකී. පන්සිය හයක් හැටියට ගණන් බලා තිබේ. දිවංගත අගමැතිවරයාගේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයෙහි වැඩ වර්ජන බොහොමයකටම නව ලංකාකාරයෝ වගකිව යුත්තාහ. මහජනයාට එක් අතකින් මේ නිසා තදබල හිරිහැර සිදුවූ අතර, අනික් අතට මහජන මුදල් නිකරුණේ නාස්ති වී ගියේය. 1958 දී පමණක් ආහාර දෙපාර්තමේන්තුව ආණ්ඩුවේ ආහාර සම්පාදනය සඳහා නවත්වා තැබූ නැව් වෙනුවෙන් රුපියල් 1,30,00,000 ක් ගෙවා තිබේ.

1960 ජූලි මහා මැතිවරණයේදී නව ලංකාකාරයෝ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් සමඟ මැතිවරණ ගිවිසුම ඇතිකර ගත්හ. කපන්නට බැරි අත සිඹීම කපටි ගතියකි. ඔවුහු මේ ඡන්ද ගිවිසුමෙන් තමන්ගේ සමතැන් පිළිවෙත නමැති සෙවව වසාගැනීමට උත්සාහ කළහ. ඡන්ද දායකයා සිතුවේ නව ලංකා කාරයන් සිංහල පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියට පක්ෂ අය හැටියටයි.

ශ්‍රී.ලං.නි.ප. ය ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වේය. නව ලංකාකාරයෝ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රතිපත්තිවලට සහයෝගය දෙන බව පවසමින් රජය ප්‍රගතශීලී පියවරවල් ගෙනයන්නේ තමන්ගෙන් ලැබුණු සහයෝගය නිසාය යි කියා සිටියහ.

එසේ වුවද ශ්‍රී.ලං.නි.ප. ය දිනෙන් දිනම ජනප්‍රිය වන්නට වූයෙන් කවදාහරි තමන්ට රජයක් පිහිටුවා ගැනීමට ඇති එකම මඟ ගෙවරල් පක්ෂය සමඟ අත්වැල් බැඳ ගැනීමය යි නව ලංකාකාරයන්ට පැහැදිලි විය. එබැවින්, ගෙවරල් පක්ෂයේ ඊනියා සත්‍ය ග්‍රහයට නව ලංකාකාරයෝ සහයෝගය දුන්හ.

ගෙවරල් පක්ෂයේ අලුත් පියවරේ පරමාර්ථය වනුයේ රාජ්‍ය භාෂා පනත උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල ක්‍රියාත්මකවීම වළක්වාලීම නොව ලංකා දෙමළන්ට යටත් විජිත පාලකයාගෙන් ලැබුණු වරප්‍රසාද සහිත තත්වය තවදුරටත් තමන් සතුකර ගැනීම බව සක්සුදක් සේ පැහැදිලි වනවා ඇත.

රජයේ සේවයෙහි යෙදී සිටින පහතරට සිංහල, උඩරට සිංහල, දෙමළ, යෝනක, ලංසි යනාදී කොටස්වල සංඛ්‍යා ලේඛන (පසුගිය 4 දා "දිනමිණ" පත්‍රයට) මා විසින් සපයන ලද ලිපියෙහි සඳහන් විය.

රජයේ සේවයෙහි දෙමළ ජාතිකයන්ට ලැබී තිබෙන වරප්‍රසාද තත්වයන් වැඩි ජනතාවට ලැබී ඇති පහත් තත්වයන් වාණිජ, වෙළඳ, බැංකු, වතු, කාර්මික, නැව් සහ ඉන්ජුරිවරින්ස් ව්‍යාපාරවලදී විලෙසටම පවතී.

මානුෂික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රඥප්ති සංග්‍රහය අනුව, මූලික මිනිස් අයිතියක් හැටියට ගණන් ගනු ලබන්නේ සුළු ජාතික භාෂාවක් රාජකාරී භාෂාව හැටියට භාවිතය කිරීම නොව අධ්‍යාපනය සහ රජයේ සේවයේ පත්වීම් සියලුදෙනාටම එක සමානව විවෘත වී තිබීමයි. (විසිහස වැනි වගන්තිය සහ විසි එක්වැනි වගන්තිය බලන්න.) මේ දෙකම ලංකාවේ වැඩි ජනතාව වන සිංහලයන්ට නෑ. එතකොට, මූලික අයිතිවාසිකම් අහිමි වී තිබෙන්නේ ලංකා දෙමළන්ට නොව සිංහලයන්ටයි.

රජයේ සේවයේත් පෞද්ගලික අංශයේත් අකුලිත තනතුරු සංඛ්‍යාවක් ග්‍රහණය කරගෙන සිටීම සත්‍ය ග්‍රහයද? මේ දිවයින නිෂ්පාදනය කරන හොඳ හොඳ සියලුම දේවලින් අනනුපාති කොටසක් ග්‍රහණය කරගෙන සිටීමද සත්‍යග්‍රහ කියන්නේ? එසේ ධාරණය කරගෙන ඉන්නා අතර ඉඩම් නොමැති, රැකි රක්ෂා නොමැති, දුගී දුප්පත් වී සිටී නිසා නිරාහාරයෙන් කල් ගතකරන්නට සිදුවී ඇති, ගෙදර දොරේ වැඩට දාසයන් පවා සපයන වැඩි ජනතාවට විරුද්ධව සටන් කිරීමටද සත්‍යග්‍රහය කියා පවසන්නේ?

නිල මෙහෙවරක යෙදී සිටින නිලධාරීන් රැගත් වාහනයකට ගල් ගැසීමට ද සත්‍යග්‍රහය කියා පවසන්නේ? රාජකාරී කටයුතු සඳහා ආණ්ඩුවේ කාර්යාලයකට ඇතුළුවන්නට ගිය රජයේ නිලධාරියෙකු බලහත්කාරයෙන් නැවැත්වීමටද සත්‍යග්‍රහය කියන්නේ? මහජන මුදල් නාස්තිකොට මහජන දේපොළ කාඩ්පිනියාකොට, මහා "තම්ල්නාඩි" යක කොලනියක් හැටියට මදුරාසියේ සිට පාලනය කිරීම සඳහා ලංකාවේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් විදේශික සංවිධානයක් වන "ද්‍රවිඩ මුන්නෙත්‍ර කසාගම" යට පාවාදීම රහස් සාකච්ඡා පැවැත්වීමද මොවුන් මේ සත්‍යග්‍රහය යන නමින් හඳුන්වා දෙන්නේ?

මේ සියල්ලම රාජද්‍රෝහී වැඩවලට සමානයි. සිවිල් කලබල ඇතිකරන උපක්‍රමයි. මහාත්මා ගාන්ධිතුමා සත්‍යග්‍රහ පැවැත්වූවා. එහෙත් එතුමා සත්‍යග්‍රහ කළේ පාලක සුළු පිරිසක් පාලිත වැඩි ජනතාව පාහාගෙන වරප්‍රසාද ලබාගෙන සිටීම නවත්වාලීමේ හුදු චේතනාවෙනි. එහෙත් ගෙවරල් සත්‍යග්‍රහය මෙහෙයවා ඇත්තේ වැඩි ජනතාවට නැති විශේෂ වරප්‍රසාද හිමිකරගෙන සිටින සුළු ජනතාවගේ වරප්‍රසාද රැකගැනීම සඳහාය. එමනිසා ගෙවරල් ව්‍යාපාරය ගාන්ධිතුමාගේ සත්‍යග්‍රහයට විරුද්ධ පැත්ත ගෙන තිබෙන්නකි. ගෙවරල් ව්‍යාපාරය සිවිල් කලබල ඇති කිරීමට තුඩුදීමේ වරදට හසුවෙයි. මේ වරද වනාහි, "ආක්‍රමණය" විග්‍රහය කරදුන් එක්සත් ජාතීන්ගේ කාරක සභාව "ආක්‍රමණය" යටතේ ලා සඳහන් කළ එක් ක්‍රියාවක් වෙයි.

එබැවින්, ගෙවරල් ව්‍යාපාරය සත්‍ය ග්‍රහයක් නොවේ. සත්‍ය ග්‍රහයේ මුවාවෙන් ආක්‍රමණක් හැටියට ගෙනයන අසත්‍යග්‍රහයකි.

"අවුරුදු 2500 කටත් වඩා පැරණි ඉතිහාසයක් ඇති සිංහල බෞද්ධයින් වූ අපි කිසි කලෙක අන්කිසි ජාතියකට හෝ ආගමකට හෝ හානි නොකළෙමු. මතුවටද හානි නොකරන්නෙමු. එහෙත් යම් සේ අපේ මුතුන් මිත්තෝ සිය ජාතිය හා ආගම රැකගැනීම සඳහා ජීවිත පූජාවෙන් සටන් කළෝද, එසේම දැනුණු අපි අපේ නැතිවූ අයිතිවාසිකම් ලබාගැනීම සඳහා එක්සත්ව සටන් කරමු."

"බෞද්ධ පෙරමුණ" පුවත්පතින්

ගෙඩරල් ව්‍යාපාරයට බෙහෙත

ගෙඩරල් ව්‍යාපාරය වූ කලී ලංකාව දෙකඩ කිරීමට යත්න දරණ ව්‍යාපාරයකි. එයින් ගෙඩරල් කාරයෝ බලාපොරොත්තු වන්නේ විදේශීය ආක්‍රමණය නිසා තමන් විසින් ලබාගත් විවිධ වරප්‍රසාද සඳහාම රැකගැනීමයි.

1960 ජූලි මස නිකුත් කරනු ලැබූ මාණ්ඩලීය නිලධාරීන්ගේ ලේඛණය අනුව රජයේ උසස් නිලතල බෙදී තිබෙන්නේ මෙසේය:

ජාතිය	ජනගහනය (පුරවැසි) 1953 සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව	සියයට ගණන (පුරවැසි)
පහතරට සිංහල (බෞද්ධ)	3,059,937	45
උඩරට සිංහල (බෞද්ධ)	2,157,206	30.2
ලංකා දෙමළ	9,08,705	12.7
	නිලතල ගණන	සියයට ගණන
පහතරට සිංහල (බෞද්ධ)	699	29.8
උඩරට සිංහල (බෞද්ධ)	147	4.7
ලංකා දෙමළ	1108	35.7

මෙපමණක්ද නොවේ. ලිපිකරු සේවාව, අපෝතිකර සේවාව, ගුරු සේවාව ආදී රාජ්‍ය සේවයේ මධ්‍යම ශ්‍රේණිවලද තත්වය මීට වෙනස් නොවේ.

එසේම බැංකු, ඉන්ජුරින්ස්, වතු කොම්පැණි, කාර්මික හා වෙනත් වෙළඳ කොම්පැණි ආදී පුද්ගලික අංශයේද ද රැකී රක්ෂා වැඩි වශයෙන් ලැබෙන්නේ ලාංකික දෙමළ ජනයාට හා සිංහල ක්‍රිස්තියානි හා කතෝලික ජනයාටය. සිංහල බෞද්ධයාට ලැබී තිබෙන්නේ ඉතාම දින තත්වයකි. සැබවින්ම, පුද්ගලික අංශය රාජ්‍ය සේවයට වඩා නරකය.

පුද්ගලික අංශයේ ඇතැම් ආයතන සිංහල බෞද්ධයන් නොගන්නා බව කෙළින්ම කියති. පුද්ගලික අංශයේ අනෙක් ආයතන සිංහල බෞද්ධයන් ගන්නවා යයි කලින් පොරොන්දු දී එය අමතක වෙන්ට කල්යවා පසුව ඇබ්බැහි නැතැයි බොරු කියති.

මෙබඳු වෙනස්කම් විඳින සිංහල ජනතාවගේ ජීවන තත්වය ඉතා පහත් තත්වයක පවතී. එය 1954 දී ලංකා මහ බැංකුව විසින් නිකුත් කර තිබෙන The Survey of Ceylon Consumer Finances නමැති පර්යේෂණ වාර්තාවෙහි වක්‍රයක අනුසාරයෙන් දක්වා තිබේ. මෙන්න ඒ වක්‍රය:

X1 වෙනි වක්‍රය: ආදායම්, සෑම ආදායම් ලබන්නකුට වැටෙන ගණන හා සෑම පුද්ගලයෙකුට වැටෙන ගණන

ජාතිය	ආදායම් ලබන්නකුට මසකට වැටෙන ගණන රුපියල්	ආදායම් ලබන්නකුට මසකට මධ්‍යම වැටෙන ගණන රුපියල්	පුද්ගලයකුට මසකට වැටෙන ගණන රුපියල්
උඩරට සිංහල	90.7	67.2	26.0
පහතරට සිංහල	115.9	73.5	34.2
ලංකා දෙමළ	124.7	83.1	43.2
ඉන්දියානු දෙමළ	61.7	48.2	35.3
මරක්කල හා ජා	205.6	87.5	59.5
වෙනත්	400.8	218.3	90.0
සෑම ජාතීන්ම	107.4	6.3	35.4

මෙයින් පෙනීයන්නේ ලංකා දෙමළන් අතුරින් රැකියාවන්හි යෙදී සිටින අය සිංහලයන්ට වඩා උසස් ආදායමක් ලබාගන්නා බවය. රැකියාවෙහි යෙදී සිටින උඩරට සිංහලයකු මසකට සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් 90ක් සම්බ කරන අතර, රැකියාවෙහි යෙදී සිටින ලංකා දෙමළෙක් මසකට සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් 125 ක් සම්බ කරයි. එක් එක් ජාතියේ මුළු ජනගහනයෙන් බෙදුවිට එක එක පුද්ගලයකුට වැටෙන ගණන ලැබේ. මෙහිදී ද ලංකා දෙමළා සිංහලයා පරදවා සිටී.

දැන් රැකී රක්ෂා තත්වය ගෙන බලමු. එම වාර්තාවෙන් ම උපුටාගත් පහත දැක්වෙන වක්‍රය දෙස බලන්න.

IV වෙනි වක්‍රය රැකී රක්ෂා නොමැතිකම ජාතීන් අනුව

රැකී රක්ෂා නැති සියලුම ගණන	උඩරට සිංහල	පහතරට සිංහල	ලංකා දෙමළ	ඉන්දිය දෙමළ	මරක්කල හා ජා	සියලු ජාතීන්ම
ජාතියේ වැඩකරන බලකායෙන්	15.6	18.9	8.4	17.8	15.9	16.6
ජාතියේ මුළු ජනගහනයෙන්	5.3	6.9	3.2	12.8	5.5	6.6

මේ සංඛ්‍යා වලින් පෙන්වන්නේ රැකී රක්ෂා නැති අය ඉතාම අඩු ලංකා දෙමළන් අතරය.

ඉඳහිට රැකී රක්ෂාවේ යෙදෙන අය රැකී රක්ෂා හිඟ අය හැටියට ගණන් ගනු ලැබේ. රැකී රක්ෂා හිඟ වූවන් පිළිබඳ තත්වය පහත දැක්වෙන වක්‍රයෙන් දැක්වේ.

1/1 වෙනි වක්‍රය - රැකී රක්ෂා හිඟකම ජාතීන් අනුව

රැකී රක්ෂා හිඟ අය සියලුම ගණන	උඩරට සිංහල	පහතරට සිංහල	ලංකා දෙමළ	ඉන්දිය දෙමළ	මරක්කල හා ජා	සියලු ජාතීන්ම
ජාතියේ රැකී රක්ෂාවන්හි යෙදී සිටින අයගෙන්	19.8	22.5	2.2	0.9	10	14.5
ජාතියේ වැඩකරන බලකායෙන්	16.7	18.3	2.0	0.7	8.4	11.9
ජාතියේ මුළු ජනගහනයෙන්	5.7	6.7	0.8	0.5	2.9	4.7

මෙයින්ද පෙනෙන්නේ ලංකා දෙමළන් අතර රැකී රක්ෂා හිඟය කියා දෙයක් නැති තරම් බවයි.

මේ සියලුම කරුණු අනුව ඔප්පු වන්නේ ලංකා දෙමළ ජනතාව මෙරට වාසය කරන අන් සියලුම ජාතීන්ට වඩා ආර්ථික අතින් බලවත්ව සිටින බවයි.

මෙන්න මේ ආර්ථික බලය සඳහටම පවත්වාගෙන යාමටයි උතුරේ දෙමළන් දැන් ඊනියා සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කර තිබෙන්නේ.

ෆෙඩරල් "සත්‍යග්‍රහය" නියම සත්‍යග්‍රහයක් නොවේ. අනියම් ආක්‍රමණයකි.

විදේශීය ආක්‍රමණය නිසා පැතුණු ඉන්දියානු ජනතාව වෙනුවෙන් මහත්මා ගාන්ධි ඉංග්‍රීසීන්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය නම්, නුඹලාට ඕනෑ කරන්නේ දිළිඳු ඉන්දියානු ගැමියාගේ කටට ගන්නා ආහාර ටික සොරකම් කරගෙන දියුණු වෙන්නටද? එමෙන්ම අද සිංහල ජනතාව විසින් වරප්‍රසාද ලත් ලංකා දෙමළ ජනයාගෙන් ඇසිය යුතු ප්‍රශ්නය නම් නුඹලාට ඕනෑ කරන්නේ දිළිඳු සිංහල ගැමියාගේ කටට ගන්නා ආහාර ටික සොරකම් කරගෙන දියුණු වෙන්නටද?

කලින් යටත් විජිත හැටියට පැවතුණ දැන් නිදහස ලබා තිබෙන ඇතැම් රටවල විදේශීය ආක්‍රමණය හේතුකොටගෙන තවම පැහී සිටින බහුතර ජනතාවට සිදුවී ඇති මහා විපත එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය පවා පිළිගෙන තිබේ. ("The main types and Causes of Discrimination" නැමති ග්‍රන්ථයේ 29 වෙනි පිටුව බලනු.) මේ සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මෙසේ පවසයි. "පීඩිතව සිටි ජනතාව දැන් විසේ නුඩුවත් වීද තිබෙන පීඩාවට හිලවී වෙන්නට විශේෂ සැලකිලි දැක්විය යුතුය." (United nations, Study of Discrimination Para 326)

මේ හේතූන් නිසා මදුරාසි ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපනය - අංක 1254 නැමති රෙගුලාසිය යටතේ ඉංජිනේරු විද්‍යාලයට ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු කරන විට පහත දැක්වෙන කොටස් වලින් ඇතුළු කළ යුතු ප්‍රමාණය මෙසේ සඳහන් කර තිබේ:

මානව නොවන හින්දු ශිෂ්‍යයෝ	14 න් 6 යි.
පීඩිත ශිෂ්‍යයෝ	14 න් 2 යි.
මානව ශිෂ්‍යයෝ	14 න් 2 යි.
හරිජන් ශිෂ්‍යයෝ	14 න් 2 යි.
ක්‍රිස්තියානි ශිෂ්‍යයෝ	14 න් 1 යි.
මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයෝ	14 න් 1 යි.

ඉහත කී නියෝගය පිළිබඳව යම් යම් ප්‍රශ්න මතුවුණු හෙයින්, අවසානයේදී ඉන්දියානු ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ 15 වෙනි වගන්තියට අලුත් ජේදයක් එකතු කිරීමෙන් සමාජයේ අධ්‍යාපනයේ පහත් තත්ත්වයක් ඇති ජනයාට විශේෂ සැලකිලි දැක්වීම නීත්‍යානුකූල බව ප්‍රකාශ කර තිබේ.

එමෙන්ම ආණ්ඩුක්‍රම නීතිවේදියෙක් වන ජී.ඇන්.ජෝසි මහතා මෙසේ පවසයි. "සමාන ඉඩ ප්‍රස්ථාදීමේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව රජයේ සේවාවන්හි ප්‍රමාණවත් තනතුරු නොලබා සිටින ජනයාට එබඳු තනතුරු වෙන්කර තැබීම සඳහා නීතියෙන් රජයට බලය පැවරිය යුතුය."

ඉහත කී ප්‍රතිපත්තිය විදේශීය ආක්‍රමණය නිසා පැතුණු බහුතර ජනතාවක් ඇති මලය රටද අනුගමනය කරයි.

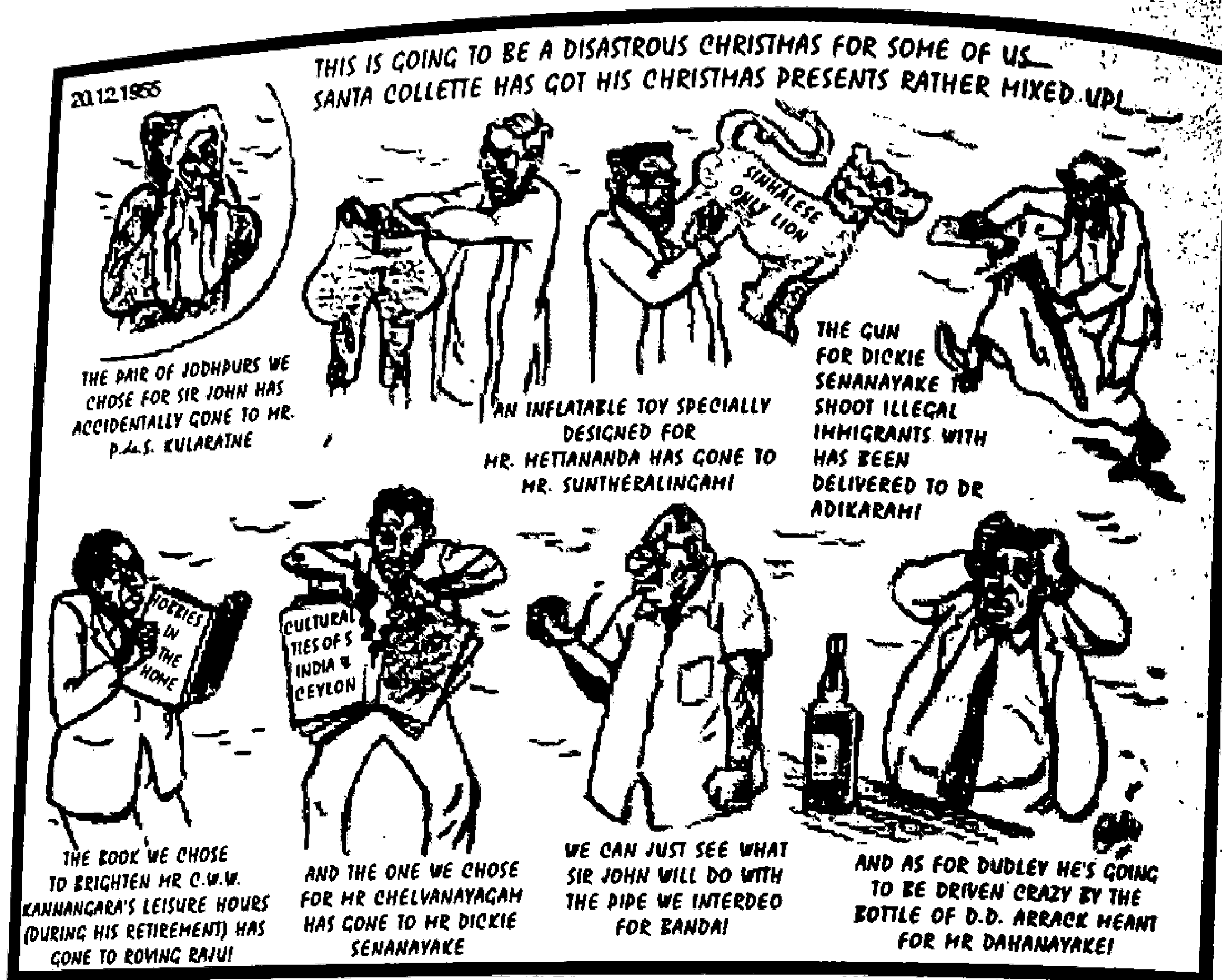
1953 දී මලයි ආණ්ඩුව නිකුත් කර තිබෙන වෛද්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ වාර්තාව මලයි රටේ වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් අතුරෙන් සියයට හැට හතරක් චීනය, දහ හතරක් ලාංකික ද, එකොළහක් ඉන්දියානුද, හතක් පමණක් මලයි ද වීම අසාධාරණ බව පෙන්වා දී තිබේ. එහෙයින් වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු කරන විට අධ්‍යාපනික පහසුකම් ඇති ශිෂ්‍යයන් වෙනුවෙන් උසස් ඇතුලත්වීමේ විභාගයක් ද, අධ්‍යාපනික පහසුකම් නැති ශිෂ්‍යයන් වෙනුවෙන් පහත් ඇතුල්වීමේ විභාගයක්ද පැවැත්විය යුතු බව නිගමනය කරයි.

අධ්‍යාපනයේ හා රජයේ සේවාවල කොයි කාටත් එක හා සමාන ලෙස ඉඩ ප්‍රස්ථා ලබාදීම මිනිස් අයිතිවාසිකමකි. එහෙයින්, පීඩිත ජනතාවට රාජ්‍ය සේවයේ තනතුරුද, විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුල් කිරීමද, පුද්ගලික අංශයේ රැකී රක්ෂා ද, නිවාස පහසුවද, ඉඩකඩම් පහසුවද, ජනගහනය අනුව ලබාදීමෙහි ලා දේශපාලන හේදවලින් තොර වූ, පක්ෂ හේදවලින් තොර වූ දීපව්‍යාප්ත සංවිධානයක් විසින් දීර්ඝකාලීන වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාවේ යෙදවීමට අප්‍රමාදව අරඹනු ලබන්නේද, එය ගෙවරල් ආක්‍රමණයට ඉතාමත්ම හොඳ බෙහෙත වන්නේය.

(රැකිවැද්ද) වටහැනේද? දැනගන්නේද?

වන මඟුලේ සිරිසර පළවෙනවා - ඇතමෙකු කඳුලෙන් පොළව තෙමනවා
 ඕනෑකම දුටුවම එක්වෙනවා - පැළ සිටුවන කොට වතුර ඉතිනවා

Christmas Present

නත්තල් තෑගි බෙදාදීම

Christmas Present

නත්තල් තෑගි බෙදාදීම

අලුතෙන් නිදහස ලැබූ රටවල වෙනස්කම් නැතිකළ හැටි

ලංකාව මෙන් නොව අලුතෙන් නිදහස ලැබූ වෙන රටවල වෙනස්කම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයටත්, රටේ එක්සත්කම හා රැකවරණය පිළිබඳ ප්‍රශ්නවලටත් විචිතරව මුහුණ දී ඇත.

ඇතැම් ආණ්ඩු ද්විතීය පාසල්වල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල ජනතාවගේ සමහර පංතිවලට පමණක් සීමාකර තිබූ ශිෂ්‍ය සමාජයේ මුහුණුවර වෙනස්කර, ජනතාවගේ සෑම පංතිවලටම අධ්‍යාපන පහසුකම් සලසා දීමේ විශේෂයෙන්ම කලින් පැති සිටි පිරිස ගැන සැලකිලිමත් වී ඇත. ඇතැම්විට කලින් පැති සිටි ජනයාට ඔවුන් බොහෝ කලක් අසමාන සැලකීම් ලබා ඇති නිසා එය පිරිමැසීම් වශයෙන් විශේෂ සැලකිලි ලැබීමටද වගබලාගෙන ඇත. (එක්සත් ජාතීන්ගේ වෙනස්කම් පිළිබඳ පොතේ 326 වෙනි පේදය)

මෙබඳු තත්වයක් අරභයා ඉන්දියානු ආණ්ඩුව විසින් කර ඇති දෑ (1956 නොවැම්බර් මස 7 වෙනි දින නිකුත් කළ එක්සත් ජාතීන්ගේ වෙනස්කම් පිළිබඳ පොතේ 330 පේදයේ) මෙසේ සඳහන් කරයි:-

"ඉන්දියාවේ සියලුම පන්තිවල අයට අධ්‍යාපන ආයතනවලට ඇතුල්වීමට සමාන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මෙසේ හටගත්තේය. 1946 නොවැම්බර් 26 වෙනි දින සම්මත කරගනු ලැබූ ඉන්දියානු ආණ්ඩු ක්‍රම පනතේ 29 වෙනි පේදයේ 2 වැනි කොටසෙන් කියැවෙන්නේ :

"ආණ්ඩුවෙන් නඩත්තු වෙන හෝ ආණ්ඩුවෙන් ආධාර ලබන හෝ කවර පාසලකට වුවත් කුලය නිසා පමණක් පුරවැසියෙකුට ඇතුලත්වීමේ අයිතිසි නොදී සිටිය නොහැක."

මදුරාසි ආණ්ඩුව විසින් වෛද්‍ය හා ඉංජිනේරු විද්‍යාලවලට අයදුම්කරුවන් බඳවා ගැනීමේදී එක්සත් ජාතීන්ගේ ප්‍රමාණය අනුව, කලින් ආණ්ඩුවෙන් පනවා තිබූ අනා පනත් සංශෝධනය කරන ලදී.

මෙම රෙකුලාසි යටතේ වෛද්‍ය හා ඉංජිනේරු විද්‍යාලවලට ඇතුළත්වීමට අයදුම්කරුවන් දෙදෙනෙකුට ඉඩ නොදෙන ලදී. එහෙත් අයදුම්කරුවන් දක්ෂතාවය උඩ පමණක් තෝරන ලද නම්, ඒ අයදුම්කරුවන් දෙදෙනාගේ ඇතුළත් කරගනු ලැබූ අතින් කොටස්වලට අයත් අයදුම්කරුවන්ට වඩා සුදුසුකම් තුඩු බැවින් ඔවුන්ද ඇතුළත් කරගත යුතුව තිබූ බව ඒත්තු ගන්නා ලදී. පසුව ඔවුන් ඇතුළත් කර නොගැනීම ගැන පෙත්සම් ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය. මදුරාසියේ ඉහළ උසාවියේදී පසුව ඇපැල් ගෙන ඉන්දියානු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදී ද පෙත්සම්කරුවන් ගේ වාසියට නඩු තීන්දුව දෙන ලදී.

ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ 29 (2) වගන්තිය අනුව අධ්‍යාපන ආයතනයකට ඇතුළත්වීමේ අයිතිය තමන් පුරවැසියෙක් වශයෙන් ලබා ඇති අයිතියක් මිස එක්තරා පක්ෂයකට හෝ පංතියකට හෝ අයත් වුවක් වශයෙන් නොවේ. මෙම නඩු තීන්දුව නිසා ඉන්දියානු ආණ්ඩු ක්‍රම පනතේ 15 වෙනි වගන්තියේ 4 වෙනි කොටස මෙසේ සංශෝධනය කරන ලදී.

"4. මෙම වගන්තියෙන් හෝ 29 වෙනි වගන්තියේ 2 වෙනි කොටසෙන් හෝ සමාජයක හා අධ්‍යාපනික වශයෙන් පහසුකම් අඩු පුරවැසියන්ගෙන් කවර කොටසක වුවත් නියමිත කුලගෝත්‍ර වල හෝ අභිවෘද්ධිය පිණිස විශේෂ පහසුකම් සැලසීමට රජයට මෙයින් කිසිදු අවහිරයක් නොමැත."

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ මදුරාසි ආණ්ඩුවේ නියෝගය වූ ජනගහනය අනුව වෛද්‍ය හා ඉංජිනේරු විද්‍යාලවලට ශිෂ්‍යයන් ඇතුළත් කරගැනීමේ රෙකුලාසි ඉන්දියානු ආණ්ඩුක්‍රම පනතින් සම්මත කළ බවය.

ඉන්දියානු ආණ්ඩුව විසින් දක්වා ඇති මේ ආදර්ශය ලංකාවද අනුගමනය කිරීම යෝග්‍ය වන්නේ අප රටේ පුරවැසියන්ට ඇති අධ්‍යාපනික වෙනස්කම් නිසාය. බලාපොරොත්තු සුන් වූ ස්වභාවය අප සමාජයට වැළඳී ඇති පිළිකා රෝගයක් සේය. වංචාවත්, නොහික්මුණු කමත්, දේශවාත්සල්‍ය නොමැතිකමත් යනාදිය බහුලවීම එම රෝගයේ බාහිර ලක්ෂණ වේ. මා කල්පනා කරන හැටියට පුරවැසි ජනගහනයේ ප්‍රමාණය අනුව ආණ්ඩුවේ සේවාවන්ට හා උසස් අධ්‍යාපනයට අයදුම්කරුවන් ඇතුළත් කිරීම මෙම රෝගයට ප්‍රතිකර්මයක් වන්නේය.

විශේෂ වරප්‍රසාද රටේ එක්සත්කමට බාධකයකි.

වර්තමාන ලංකාවේ බලවේගයන් දෙකක ගැටීමක් ඇත. එක් අතකින් පෑගී සිටින ජනතාව තුළ තමන්ගේ අවහිරකම් පිළිබඳව අවබෝධයක් ද එම අවහිරකම් මඟහරවා ගැනීමට ස්ථිර අධීෂ්ඨානයක් ද දක්නා ලැබේ. අනිත් අතට දැනට වරප්‍රසාද ලබා ඇති පිරිස විසින් එම විශේෂ වරප්‍රසාද එසේම පවත්වාගෙන යෑමට යොදන කුට උපක්‍රම හා ප්‍රයත්නය දක්නා ලැබේ. පෑගී සිටින කොටස ඔවුන්ගේ පදනම කරගෙන ඇත්තේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මගින් ප්‍රකාශයට පත්වූවා ඇති නිගමන හා නිදහස් රටවල් පිළිපදින ප්‍රතිපත්තියයි. ඔවුන්ගේ හැඟීම් එම නිගමන හා ප්‍රතිපත්ති එකම පරමාර්ථයක් ඉලක්ක කොට ඇති බවය. එනම් රටේ අභ්‍යන්තරික එක්සත්කම හා රැකවරණය හේතුවෙන් ජාත්‍යන්තර සාමය ඇතිකරලීමය. ඔවුන් වෙර වඩන්නේ අභ්‍යන්තරික එක්සත්කම හා රැකවරණය කරනුකොට ගෙන බොහෝ කලක් තිස්සේ වෙලි සිටි වහල් බැම් වලින් මිදීමටය. ජාතික පරිසරයෙන් වෙන්කර තමන් බැඳ තබන විලංගු තුරල් කරගැනීමට පුහුණු කරනු ලැබූ මේ ජනතාව හේද හින්නව ඇණකොටා ගැනීමට පුරුදු වී සිටිති. එමනිසා රටේ එක්සත්කමත් රැකවරණයත් අත්‍යවශ්‍යය.

එසේම රටේ ජනතාව විවිධ පක්ෂවලින් හා විවිධ පුද්ගලයන්ගෙන්ද යුක්ත වී ඇතත් "මෙම පක්ෂවලට හා පුද්ගලයන්ට පොදු දේවල් නිසාය ඔවුන්ගේ සහජීවනය එකම ඉරණමකට හවුල්වීම හා පොදු කටයුත්තකට එක්වීම පුළුවන් වන්නේ. මේවාය ජාතියේ මූලික පදනම." (සුළු පක්ෂ පිළිබඳ විග්‍රහ හා වර්ගකිරීම)

"වෙන් වෙන් වූ කොටස් එකට සම්බන්ධ කිරීමෙහිලා ඇති පොදු ගතිය ඒ එක් එක් ජාතික, ආගමික, භාෂාමය කොටස්වල වෙනස්කම් පිළිබඳ විවිධ ගති වෙන්ව පවත්වාගෙන යෑමට බාධාවක් නොවේ."

එහෙත් බලපුළුවන්කාර ලාංකික සුළු දෙමළ පක්ෂයට රටේ අභ්‍යන්තරික එක්සත්කමෙන් හෝ රැකවරණයෙන් හෝ කම් නැත. ඔවුන්ට ඕනෑ ඔවුන්ගේම වරප්‍රසාද රැකගැනීමය. ඔවුන් මුණ ඉව්පාවට මූලික අයිතිවාසිකම් යුක්තියේ නාමයෙන් ඉල්ලා සිටියත් ඇත්ත වශයෙන් ඔවුන්ට උවමනා වී ඇත්තේ තවදුරටත් බහුතර ජනතාව පාහැගෙන සිටීමටය.

"බලහත්කාරකම් වලත්, විශේෂ වරප්‍රසාද වලත් ස්වභාවය නම්, තමන් විවෘත්තත් වටහා නොගැනීමය. එහෙත් අභියෝග කළ විට ඔවුන් කියන්නේ, ඔවුන්ගේ අං හා කුර අන්තරාදායක නොවන බවත්,

ඒවා ප්‍රයෝජනවත් හා ලක්ෂණ පළඳනා බවත්, ආත්ම ගෞරවයක් ඇති කිසිදු සමාජයක් විසින් ඒවා තුරන් කිරීමට හිතෙන්නට නොසිතන බවත්ය. එහි ප්‍රතිඵලය පාගා ගැනීම හා පෑගීම වේ. එයින් වාසි පැත්තට කැරකමද, අවාසි පැත්තට ක්‍රෝධයද, දෙපැත්තෙහිම සැකකිරීම හා වෛරය ද හටගනී. ශිෂ්ට සමාජයක් වේ නම් ශිෂ්ටකමට සිදුසු වන්නේ වගකීමෙන් විරහිත බල පුළුවන්කාරකම නැති කිරීමෙන් පමණක් නොව, විශේෂ වරප්‍රසාද ද අයින් කිරීමෙනි." (ආර්.එච්.ටෝනි සමානාත්මතාවය - 118 පිටුව)

වහන් අගමැතිතුමාගේ දෙමළ පනතින් බල පුළුවන්කාර සුළු පක්ෂය වූ දෙමළ ජනතාවගේ වරප්‍රසාද හා විදිරිවාදිකම් වැළකේද? ලාංකික දෙමළ ජනතාවට ඔවුන් ගේ භාෂා මධ්‍යයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයට හා එයින් ඔබ්බටත් අධ්‍යාපනය ලැබීමට මූලික අයිතිවාසිකමක් තිබේ යයි කියමින්ම බහුතර ජනතාවගේ භාෂාව රටේ එක්සත්කම ඇති කිරීමට උපයෝගී කළ යුතු යයි කියන දේශප්‍රේමීන්ට මෙසේ බැණ වදි:-

"මේ රට නියම වශයෙන්ම සිංහලයන්ට පමණක් යයිද, මෙහි ජවත්වීමට අයිතියක් ඇත්තේ සිංහලයන්ට පමණක් යයිද, මෙහි සිටින අනිකුත් අය කෙසේ හෝ බලයෙන් ම සිංහල කළ යුතු යයි ද, සිංහලයන්ට යටත්කර තබාගත යුතු යයිද සිතන ඇතැම් සිංහලයන් ඇතිවිය හැක. එබඳු දේ ප්‍රසිද්ධියේ කියාසිටීමට එම සිංහලයන්ට විධිතරකමක් නැත. මා කල්පනා කරන්නේ ඔවුන් ගණන් ගත යුතු නොවන අය බවය."

මා ගැන පවසතහොත් මට විධිතරව කිවහැක්කේ, යම් දෙමළ ජාතිකයෙක් සිංහල භාෂාව දනිද ඔහු තමන්ගේ සහවැසියන් වූ සිංහලයන්ට පක්ෂපාතවේද, අවංක භාවයෙන් හා ප්‍රීති සිතින් ජාතික සෞභාග්‍යය සඳහා සහයෝගතාවෙන් ක්‍රියා කරයි ද, එබඳු දෙමළ ජාතිකයෙක් රටේ ඉහළම පදවිය ඉසුළුවත් මගේ නම් විරුද්ධත්වයක් නැති බවය.

දෙමළ මිනිසුන් සන්තෝෂ කිරීමට අගමැතිතුමා ඉදිරිපත් වූ අවස්ථාවේදී ඔහු විසින් සිංහල දේශප්‍රේමීන්ට අක්‍රෝශ පරිහව කළා පමණක් නොව මන්ත්‍රණ සභාවේදී කරන තවත් ප්‍රකාශයක් නම් රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳ මැතිවරණ ප්‍රකාශනය සිංහලට පරිවර්තන කිරීමේදී ප්‍රමාද දෝෂයක් සිදුවී ඇති බවය. මෙය අවුරුදු දෙකකට අධික කාලයකින් පසුව පෙන්නා දුන් නමුත් ඔහුගේ වැරදි පරිවර්තනවල වික්තරා පිළිවෙලක් ඇති බවක් තේරුම් ගැනීමට මහජනයාට නුපුළුවන් යයි සිතතොත් එය මුළාවකි. මේ ඊනියා වැරදි පරිවර්තනවල පිළිවෙල දක්වන නිදසුනක් මෙන්න :-

මහජන එක්සත් පෙරමුණේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනය රාජ්‍ය භාෂා පොරොන්දුව

ඉංග්‍රීසි පිටපතේ සිංහල අනුවාදය

"දෙමළ භාෂාවේ සාධාරණ පාවිච්චිය පිළිගැනෙන සේ කටයුතු කරනු ලැබේ.

සිංහල පිටපතේ ඇති සැටි

"හේතු යුක්ති අනුව දෙමළ භාෂාවටද සැලකීම දක්වනු ලැබේ"

බෞද්ධ කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ යෝජනා පිළිබඳ පොරොන්දුව

ඉංග්‍රීසි පිටපතේ සිංහල අනුවාදය

"අපි බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාවේ යෝජනා සාමාන්‍යයෙන් අනුමත කරමු.

සිංහල පිටපතේ ඇති සැටි

බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක කොමිෂන් සභාවේ යෝජනා අපෙන් අනුමත වේ."

මෙයට අවුලා වුවමනා නැත.

අනතුරු ඇඟවීමක්

වැරදි හරිගැස්සීමේ බලය මහජන මතයයි. "මහජන මතය වංචල වී ඇත. එයින් වෙනස්කම් කරනු ලැබුවත් අතර නියම අවදිවීමක් ඇති වී තිබේ. කෝටි සංඛ්‍යාත ජනකායක් තමන්ගේ නියම මනුෂ්‍ය ගෞරවය හා ලෝකයේ ඔවුන්ට හිමි තැන යළිත් ලබාගෙන ඇත. ජාතික ප්‍රබෝධයෙන් ඇතැම්විට කණගාටුදායක සිද්ධීන් සිදුවී ඇතත්, සාවධානව පිළිගත යුත්තක් නම් මනුෂ්‍යයා නිදහස් කිරීමේත්, ඔහුට කර තිබෙන වෙනස්කම් වළක්වාලීමේත් ජාතිවාක්සලය ඉතාම වැදගත් සේවයක් ඉටුකර ඇති බවය."

"මෙම බලවේගය මනුෂ්‍ය ඉතිහාසයේ ඉදිරි ගමන වන්නේය. අපේ යුගයේ වේදිකාසික සිද්ධීන් ගේ විකාශනයේ ඉක්මන හා වෙනස්කම් නැතිකර ගත යුතුය. ඒවා පවත්වාගෙන යෑම හෝ වැඩිකර ගැනීම හෝ ලෝක සෞභාග්‍යයට පටහැනි වේ. ඒවා නැති කරන බලවේගය දිනෙන්

දිනම ඉහළ නගී. එය නවත්වාලන්නට කිසිවෙකුට නුපුළුවන. මෙබඳු වෙනස්කම් නැති කිරීමට මහත්මා ගාන්ධිතුමා සිය ජීවිතය කැප කළේ. (එක්සත් ජාතීන්ගේ වෙනස්කම් පිළිබඳ පොතේ 714 පේදය)

මේ වෙනස්කම් නිසා සිංහල ජනයාගේ සහජ දස්කම් අඩපණ වී ඇත. ආත්ම ශක්තිය දුබල වී ඇත. බලපුළුවන්කාර සුළු පක්ෂයේ වරප්‍රසාදයට හා බලයට යටවී ඇත. තමන් බැඳ තබන විලංගු තුරල් කරගෙන ඇත. ලක්ෂණ වචනයට, ලක්ෂණ සිතහවට, ලක්ෂණ පොරොන්දුවට රැවටී ඇත.

වෙනස්කම්වල ආයුෂ දැන් කොටය. ඉතින් වාටු බැහැ. වරප්‍රසාද බැහැ. ජනයා පාගා ගන්නට බැහැ. රටේ අභිවාද්ධිය ම තබා එක්සත්කම හා උනන්දුව සිකුරැයි. සිංහල උරුමය විදහාපාන මග සැලසෙයි. මහජන නායකයින් මහජන හඳුවමින් පැන නගිනු නොඅනුමානය.

1955

SUMMING UP

ශ්‍රී ලංකාවේ අලුත් ඇඳුම්

රාජ්‍ය භාෂාව හා මූලික අයිතිවාසිකම්

ජනගහනයෙන් සියයට 12.7 ක් පමණක් කරා කරන දෙමළ ලංකාවේ ප්‍රාදේශීය භාෂාවක් විය යුතු යයි බලවත් සේ කියාපාන කොටසක් මේ රටේ සිටිති. ඒ අතරම ජනගහනයෙන් සියයට 82 ක් කරා කරන සිංහලය ලබන තැනට සමවූ තත්වයක් පාලන හා අධ්‍යාපන කටයුතුවලදී සුළු ජාතිකයින්ගේ භාෂාවටද ලැබිය යුතු බව සමහරු අදහති. සම තත්වයක් ඉල්ලන්නන්ගේ පක්ෂය මීට වඩා දුරටද යයි. යම් හෙයකින් මේ සම තත්වය නොලැබෙනහොත් "තම්ල්නාඩි" නමින් වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට දෙමළ කරා කරන්නන්ගේ ප්‍රදේශවලට ඉඩදිය යුතු යයි ඔවුහු ඉල්ලා සිටිති.

දෙමළ ප්‍රාදේශීය භාෂාවක් කිරීමට තැත් කරන්නන් සමහරවිට ඉන්දියාව උදාහරණයක් වශයෙන් ගත්තේ විය හැක. ඉන්දියාවද දැනට එක් එක් ප්‍රාදේශීය භාෂාවක් අනුව ප්‍රදේශ කීපයකට බෙදී ඇත. 35,70,00000 ක් වූ ජනගහනයකින් යුත් ඉන්දියාව (රුසියාව වෙන් කර ගත් පසු) යුරෝපය තරම් විශාල වූ කුඩා මහාද්වීපයකි. යුරෝපයේ රාජ්‍යයන් විසි දෙකක් ඇති අතර, ඉන්දියාවේ නව රාජ්‍ය සංවිධාන ක්‍රමය අනුව, ප්‍රාදේශීය භාෂාවන් දහතුනක් සහිත ප්‍රදේශ දහසයක් ඇත.

මේ ප්‍රදේශයන්ගේ විස්තර පහත සඳහන් ආකාරයෙනි.

ප්‍රදේශය	වර්ග ප්‍රමාණය (සතරැස් සතප්‍රමි දහස් ගණනින්)	ජනගහනය (කෝටි ගණනින්)	ප්‍රාදේශීය භාෂාව
මදුරාසිය	50.2	3.00	දෙමළ
කේරළය	15.0	1.36	මලයාලි
කර්නාටක	72.7	1.90	කනේරු
හයිද්‍රාබාද්	45.3	1.13	තෙලිගු

අප්‍රා	64.9	2.09	තෙළිඟු
බොම්බාය	151.4	4.02	(මරාටි හා ගුජරාටි)
විදුර්හ	36.9	.76	මරාටි
මධ්‍ය ප්‍රදේශය	171.2	2.61	හින්දු
රාජස්ථානය	132.3	1.60	හින්දු
පන්ජාබය	58.1	1.72	පන්ජාබි
උත්තර ප්‍රදේශය	113.4	6.32	හින්දු
බිහාරය	66.5	3.85	හින්දු
බටහිර බෙන්ගාලය	34.6	2.65	බෙන්ගාලි
ඇසෑම්	89.0	.97	ඇසෑම්
ඔරිස්සා	60.1	1.46	ඔරියා
කාශ්මීරය (?)	92.8	.44	කාශ්මීරි

මේ සෑම ප්‍රදේශයක්ම යුරෝපයේ බොහෝ ස්වාධීන රාජ්‍යයන්ට වඩා ද ඒකාන්තයෙන්ම ලංකාව මෙන් කිහිප ගුණයක්ද විශාල වේ. ලංකාවට වඩා ඊකක් කුඩා වූ ප්‍රදේශය කේරළය (ට්‍රැවන් කෝර් කොචින්) පමණයි. එහෙත් එහි ජනගහනය ලංකාවේ මෙන් දෙගුණයකි. ඉන්දියාවේ මේ නොයෙක් රාජ්‍යයන් එකට ඇලී පැවතීමට බලාමයක් මෙන් තිබෙන්නේ සමස්ත ඉන්දියානු රාජ්‍ය භාෂාව වූ හින්දියයි.

ලංකාවේ තත්වය මීට ඉඳුරාම වෙනස්ය. ලංකාව කුඩාය. ඉන්දියාවේ සෑම ප්‍රදේශයකම ජනගහනයට වඩා ලංකාවේ ජනගහනය බොහෝ සෙයින් අඩුය. ලංකාව ප්‍රමාණයෙන් හා ජනගහනයෙන් කෙතරම් කුඩා දැයි කිවහොත් ඉන්දියාව හා සමකර බැලීමට පවා නොවේ. මෙහිදී ලංකාව සමකර බැලිය හැක්කේ ඉන්දියාවේ ප්‍රදේශයන්ගෙන් එකක් පමණය. බොම්බාය ප්‍රදේශ හැරුණු විට ඉන්දියාවේ සෑම රාජ්‍යයකම ඇත්තේ එකම භාෂාවකි. බොම්බා ප්‍රදේශයද වැඩිකල් නොගොසින්ම මේ තත්වයට වැටේ යයි සිතිය හැක.

නොබෝදා ඉන්දියානු මහා ආණ්ඩුව බොම්බා රාජ්‍ය තුනකට කඩන්ට අදහස් කර ඇත. එහි මරාභි භාෂාව කථා කරන කොටස විදුර්හ දේශයට එකතුකොට මහාරාෂ්ට්‍ර නමින් රාජ්‍යයක්ද, ගුජරාභි භාෂාව කථා කරන කොටස ගුජරාත් නමින් රාජ්‍යයක්ද බොම්බා නගරය මහා ආණ්ඩුව මගින් පාලනය කිරීමටද අදහස් කර තිබේ. බොම්බා නගරයෙහි සියයට හතළිස් අට දෙනෙක් මරාභි කථා කරන අයද සියයට දහ

අටදෙනෙක් ගුජරාභි කථා කරන අයද සිටිති. එය මහා ආණ්ඩුව මගින් පාලනය කිරීමේ යෝජනාවට විරුද්ධව මරාභිහු බිහිසුණු කැරැල්ලක් ඇති කළහ. මේනිසා සමහරවිට බොම්බා නගරය මහාරාෂ්ට්‍ර රාජ්‍යයට එකතු කරනවා ඇති. මෙයින් පෙනීයන්නේ ඉන්දියාවේ අඩුම ජනගහනය ඇති ප්‍රාන්තීය රාජ්‍යයේ ප්‍රාන්තීය භාෂාව කථා කරන්නවුන්ගේ ගණන ලංකාවේ මුළු ජනගහනයට වැඩි බවයි. එහෙත් ලංකාවේ දෙමළ කථාකරන ප්‍රදේශවල ලාංකික දම්ලයන්ගේ සංඛ්‍යාව ලක්ෂ පනහකට ඊකක් වැඩිය.

යාපනේ දිස්ත්‍රික්කය	409,070
මන්නාරම	16,076
වවුනියාව	16104
මඩකලපුව	101061
ත්‍රිකුණාමලය	80,433
	572744

ඇත්තෙන්ම මෙතරම් කුඩා ජනගහනයක් ලංකාවේ ප්‍රාදේශීය භාෂාවක් ඇතිකිරීමට කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නොවේ.

සිංහලය හා දෙමළය යන දෙකම රාජ්‍ය භාෂාවක් කිරීමට අතින් යෝජනාව. මේ යෝජනාවෙන් ලංකාවටද ද්විභාෂා රටවල් වන දකුණු අප්‍රිකාව, බෙල්ජියම්, ස්විට්සර්ලන්තය, කැනඩාව සහ පිනිලන්තය යන රටවල් හා සම තත්වය ගැනේ. මේවා සියල්ලම ද්විභාෂා රටවල් වූයේ ඓතිහාසික හේතූන් නිසාය. ඒ රාජ්‍යයන් පැන නැඟුණේ මහා බලවතුන් විසින් ක්‍රියාවේ යොදවන ලද තාවකාලික වැඩ පිළිවෙළවල් අනුවය. මේ බලපැවැත්ම අවසන් වූ වහාම ඒ රටවල් ස්වභාවික වූත් ඉතා අවශ්‍ය වූත් දේශපාලනමය මණ්ඩල බවට පත්වේ යයි සිතීමට කරුණු තිබේ. එච්.පී.වෙල්ස් අපට කියා තිබෙන අයුරු බලය අනුව යන දේශපාලනයේ උපායමය අරමුණු එවැනි දේශපාලන මණ්ඩල නිසා පහත වැටේ. එසේ වූ විට ඒ ද්විභාෂා රටවල් ඒකභාෂා රටවල් බවට පෙරළෙයි. ලංකාවද ස්වභාවික වූත් ඉතා අවශ්‍යවූත් දේශපාලනමය මණ්ඩලයක් බවත් අනාදිමත් කාලයක සිටම එය එසේම වූ බවත් කීම කා විසින්හත් පිළිගත යුතු සත්‍යයකි. එමනිසා අප ළඟදී ලබාගත් නිදහසේ සෙවණේ සිට, වෙනස් නොකළ ඓතිහාසික භූමි ශාස්ත්‍රීයමය සත්‍යතාවයක් වළලා දැමීම සඳහා බලය අනුව යන දේශපාලනමය යන්ත්‍රයේ මාර්ගයෙන් උත්සාහයක් දැරීම මවිතයට කරුණකි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අත්තිවාරම මත සිටගෙන අප නැගීසිටිය යුතු යුගයකි. අපගේ ඉතිහාසය දැන් ලබා ඇත්තේ සුළු ජාතීන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් මනාව ආරක්ෂා වෙන පරිදි වැඩිදෙනාගේ කැමැත්ත අනුව සිදුවන පාලනය නැමති ශුද්ධ වූ අදහස මත ගොඩනැගුණකි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යම් සේ නිජ භූමියේ ජාතික උතුරුව කෙසේ විය යුතු දැයි තීරණය කිරීමේ අයිතිවාසිකම වැඩි දෙනාගේ පක්ෂයේ මූලික අයිතිවාසිකම් වලටත් අඩංගු වේ. එසේම සුළු ජාතීන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම වලටද පළමුවෙන්ම මවු බසින් ඉගැන්වීමේ අයිතිවාසිකමත් දෙවැනිව රාජ්‍යයෙන් සැලසෙන සෙන හා යහපත තමන්ගේ සංඛ්‍යාවට සැලසෙන අයුරින් ලබාගැනීමේ අයිතිවාසිකමත් තුන්වැනිව තමන්ගේ ආගම ඇදහීමේ නිදහසත් අඩංගු වෙති. (එන්.ඒ. භෂ්ස්ගේ “අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ප්‍රතිපත්ති” පොතේ. සුළු ජාතීන්ගේ භාෂාවද රටේ රාජ්‍ය භාෂාවක් කිරීමේ අයිතිය සුළු ජාතීන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් හැටියට අපේ ජනතාවගෙන් එක්තරා කොටසක් කියාපාති. එය එසේ නම් ලෝකයේ සුළු ජාතීන්ගේ භාෂා තිබෙන පමණටම රාජ්‍ය භාෂාවද ඇතිවන්නේය. ඉන්දියාවට රාජ්‍ය භාෂා සියයක් පමණ වූරුමයට එකසිය විස්සක් පමණ ඉන්දුනීසියාවට භාෂා සියයක් පමණත් ඇතිවිය යුතුයි. වාසනාවකට මෙන් මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල්වල එවැනි ඉල්ලීමක් කර නැත. ඔහු ජනතාවගේ පාලනය උත්තරීතර භාවයට ඔවුහු ගරු කරති.

අපගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මාර්ගෝපදේශක ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් ඔහු ජනතාවගේ අදහස පිළිගැනීමට ජනතාවගෙන් එක්තරා කොටසක් අකමැතිවීමය ලංකාවේ ඔහු ජනතාවට වැදී ඇති විනය. එය එසේ වන්නේ මන්ද? ලංකාවේ හැර එක්සත් ජනපදයේ, එංගලන්තයේ, ඉන්දියාවේ, වූරුමයේ හා වෙනත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල පමණක් ඔහු ජනතාවගේ අදහස පිළිගන්නට වටින්නේද? පරදේශීන් යටතේ මෙතෙක් සිංහල කථාකරන ඔහු ජනතාව වැඩිම දුකත් දෙමළ කථා කරන සුළු ජනතාව වැඩිම වාසිත් ලැබුණ ප්‍රියට නිදහස් ලංකාවේද ඔහු ජනතාවට දිගටම වැඩිම දුක විඳගෙන යාමටත් සුළු ජනතාවට වැඩිම වාසි ලබාගැනීමටත් එයම හේතු වන්නේද? නිදහස් ලංකාවේ එසේ සිදුවිය හැකිනම් ඉන් අප ඒත්තු ගත යුත්තේ සුළු ජනතාවගේ පාලනයක් වූ අධිරාජ්‍යය අපගෙන් තුරන් නොවී අප අතර තවම රැඳී ඇති ලෙසටය.

අපගේ පාලනයෙන්, අධ්‍යාපනයෙන් දකින්නට ලැබෙන සුළු ජාතීන්ගේ බලය ඇත්තෙන්ම අධිරාජ්‍යය නිදහස් ලංකාවේ දමාගිය

ඉවුන්ගේ දායාදයක් වැනිය. මේ තත්වය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඉඳුරාම පටහැනිය. එහෙත් අපගේ ආණ්ඩු ක්‍රමය ගැන නම් එසේ කිව නොහැක. පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායෙන් සමන්විත වූ අපගේ ආණ්ඩු ක්‍රමය නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී එකකි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව සිතෙනවිට වැඩිදෙනාගේ හා අඩු දෙනාගේ සම තත්වයන් නැත. ඒ ආකාරයෙන් ජනගහනයෙන් සියයට 82 ක් හා සියයට 12.7 ක් අතරද එක හා සමාන අයිතිවාසිකමක් නැත. ඒ කෙසේ වුවත් නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, එක් පුද්ගලයෙකු හා අනෙක් පුද්ගලයෙකු අතර ඇති සමාන අයිතිවාසිකම යනුවෙන් වෙනම ක්‍රමයක සමාන අයිතිවාසිකමක් නම් පිළිගනී. “එක තැනැත්තෙකුට එක ඡන්දයයි” යන වාක්‍යය ඔණ්ඩයෙහි එය මනාව ගැබ්වී ඇත. එහෙත් වැඩි සංඛ්‍යාවක් අඩු සංඛ්‍යාවකට සමාන ලෙසද සාමාජිකයින් 82 කු සාමාජිකයින් 12 දෙනෙකුට සමාන ලෙසද දෙමළ කථා කරන එක්කෙනෙකුට සිංහල කථා කරන 7 දෙනෙක් සමාන ලෙසද සැලකීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අහෝසිකර දැමීමකි. ඉහත සඳහන් කළ පරිදි සෑහෙන පමණට සුළු ජාතිය සඳහා ආරක්ෂාවක් සහිතව වැඩි දෙනාගේ නීතිය සෑම සමාජයකම මූලික නීතිය වීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පදනමයි. “මේ න්‍යාය යම් විටකදී අමතක කරනු ලැබුවේද එවිට හිංසාකාරී බලය හැර අන් කිසිදෙයක් ඉතිරි නොවේ. එය ඒකාන්තයෙන්ම අවසන් වන්නේ රණකාමී අත්තනෝමතිකත්වය මගින්ය” යි තෝමස් ජෙෆර්සන් කියයි.

සියයට 12 ටත් සියයට 82 ටත් අතර සම තත්වය ඉල්ලා සිටින්නෝ මලයි රටේ පාලන භාෂා හතරක් එනම් මලයි, චීන, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි ඇති කරන්නට යන බැව් මුරගා කියති. මලයි රට වනාහි ආසියාවේ පැවති අධිරාජ්‍යවලින් ඉතුරුව තිබෙන එකම යටත් විජිතයයි. එහි නිදහස් සටන දැන් ඇරඹී ඇත. අධිරාජ්‍යයන්ට යටත් වූ පසු එහි ඇතුල්වීමට විදේශී ආක්‍රමණයන්ට නොයෙක් ආධාර ලැබුණු නිසා කලින් සියයට සියයක් වූ මලයි ජාතිකයන්ගේ ගණන අද සියයට හතළිහකට බැස තිබේ. එසේම දකුණු ඉන්දියාවේ සිට හොරෙන් ලංකාවට පැමිණෙන ද්‍රවිඩයන්ගේ ගණන එන්ට එන්ටම වැඩිවීමෙන් සිංහලයන්ගේ සංඛ්‍යාව අඩුවෙතැයි සමතාවය ඉල්ලා සිටින්නෝ බලාපොරොත්තතු නොවෙත්ද?

මේ භාෂා ප්‍රශ්නය ජාතික ප්‍රශ්නයක් හැටියට අප සැලකිය යුතුයි. මෙය බේරුම් කරගැනීමේදී අප සියලුම පටු හැඟීම්වලින් තොර විය යුතුය. රටේ සමගිය හා ආරක්ෂාවක් ආර්ථික හා මුදල් පිළිබඳ ස්ථිරත්වයක් හා පාලන පහසුවක් ඒ පක්ෂවල වාසියට නොව ජාතික සුභ සිද්ධියට අදාළ විය යුතුයි. එකම රාජ්‍ය භාෂාවක් ඇතිකර ගැනීමෙන්

මේ දෑ හරිහැටි ඉටුවන්නේය. ඒ විකම රාජ්‍ය භාෂාව විය යුත්තේ වැඩි දෙනාගේ භාෂාව සිංහලයයි.

මේ ප්‍රශ්නයේදී මුළු රටම තම තීරණය දී අවසානය. මේ රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය තරම් මහජනයාගේ උනන්දුවත් සැලකිල්ලත් යොමු කරනු වෙන කිසිම මහජන ප්‍රශ්නයක් මෑත අතීතයේදී නොවූ විරූය. සමස්ත ජාතියේම පසු මොළවල පතුලට විය කාවැදී ඔවුන්ගේ අවසාන තීරණය දැන් රජය ඉදිරියේ ඇත. දැන් ඉතින් රජය මේ ප්‍රශ්නයෙන් මඟහැරී යාමට හෝ මෙය කල්දැමීමට තැත් කළහොත් සෑම කරුණකදීම දැනට තමන් සතු බලතල සහිත තත්වයම පවත්වාගෙන යාමට උපාය යෙදීමටම විකම පරමාර්ථය කොටගත්තා වූ සියලුම ජාතික ප්‍රශ්න වහකදුරු මෙන් සලකන අපේ සමාජයේ සිටි වික්තරා යටි උගුල්කාරී කොටසකගේ අදහස්වලට රජය අවනත වූවා වන්නේය. මේ ප්‍රකාශය වෙනුවෙන් මහජනයාගේ අනුමැතිය ලබාගැනීමට යයි කියා පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමට රජය අදහස් කළහොත් එය ජනතාවගේ අවසාන තීරණය ඉවත දැමීමට සුදුසු කාලය වනතුරු කල්ගත කිරීමට රජය යොදන උපක්‍රමයක් වන්නේය.

සිංහලය පමණක් රජයේ බස විය යුතු යයි දිවයින පුරා උද්ඝෝෂණයක් පවතින මේ කාලයේ, ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ වනසේ අයිතිවාසිකම් ඉල්ලීමේ පනතක් (Bill of Rights) ඇතැම් අය ඉල්ලා සිටිති. ඒ අයට පහත දැක්වෙන කරුණ අමතක වූයේද? වනම් සිංහල කථා කරන බහුජනතාවගේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැතිව මෙතුවක් කාලයක් තිස්සේ දෙමළ කථා කරන සුළු ජනතාවට ඔවුන්ගේ ජනගහනයේ ප්‍රමාණයට ලැබිය යුතුවාටත් වඩා අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමේ අයිතියත් රජයෙන් සැලසෙන යහපත හා සැලකිලි භුක්ති විඳීමේ අයිතියත් තිබුණි. මේ අවස්ථාවේදී ඒ ගැන වැඩි විස්තර කිරීමෙන් අමනාපකම් ඇතිවිය හැක. සිංහලය පමණක් රජයේ බස විය යුතු යයි පවත්නා බලවත් උද්ඝෝෂණය දෙදරවා දැමීමට මැනු උගුලක් ලෙස මේ යෝජනාව කෙනෙකුට හැඟෙන්නට පුළුවන.

සමාන තැනක් නොදෙනහොත් දෙමළ කථාකරන ජනයාට වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිට විය යුතු යයි තුන්වන යෝජනාවයි. මේ සම්බන්ධයෙන් අපට මතක් වන්නේ නිසාමගේ හයිද්‍රාබාදයයි. බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ පාලන සමයේදී හයිද්‍රාබාදය ඉන්දියාවේ කොටසක් විය. සියයට 12 ක් වූ උර්දු කථා කරන මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් හා සියයට 88 ක් වූ හින්දු වරුන්ගෙන් එහි ජනගහනය සමන්විත විය. බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුවේ

ආධාරයද ඇතිව, නිසාමිතුමා සුළු ජාතීන්ගේ භාෂාව වූ උර්දුව හයිද්‍රාබාදයේ රජයේ භාෂාව හා එහි විශ්ව විද්‍යාලයේ භාෂාව බවට පත්කළේය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් රටේ පොලිස් හා යුද්ධ හමුදා වලත් මහජන කාර්යාලවලත් සියයට අනුවත්ම තනතුරු දරණ ලද්දේ උර්දුව කථාකරන සුළු ජාතිය විසිනි. ඉන්දියාව නිදහස් වීමෙන් පසුව ඉන්දියානු දේශ සීමාව තුළ පිහිටි හයිද්‍රාබාදය ඉන්දියන් රාජ්‍යට සම්බන්ධ විය යුතු යයි බලාපොරොත්තුවක් විය. එහෙත් උර්දු කථාකරන සුළු ජනකාය කල්පනා කළේ අන් ක්‍රමයකටය. ඔවුන්ගේ නායක නිසාමි හයිද්‍රාබාදය ස්වාධීන රාජ්‍යයක් ලෙස ප්‍රකාශ කිරීම තම අදහස බව දන්වා "මහරජතුමාගේ විශ්වාසදායක මිතුරු" His Majesty's faithful ally යනුවෙන් හංවඩු ගසාගැනීමටද අතපසු නොකළේය. ඊළඟට ඔහු ප්‍රයත්න දැරුවේ, බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ පාලනයෙන් තොර නිදහස් ජාතියක් වශයෙන් ඉන්දියාව නැඟී සිටීම ගැන අසතුටු වූ ලෝක බලවතුන් යයි සම්මත වූවන්ගේ උපකාරය සොයා යෑමයි. බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ අනුබලයද පාකිස්ථානයෙන් ලැබුණු බලවත් උපකාරද ලබාගත් නිසාමි "රසාකර්ස්" නම් වූවන්ගෙන් යුක්ත වූ විශාල රණකාමී හමුදාවක් ඇති කළේය. සියයට 88 ක් වූ අසරණ හින්දුන්ට හිරිහැර කිරීමට කණ්ඩායම් ඇති කළේය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මංකොල්ලකෑම්, ගිනි තැබීම්, ස්ත්‍රී දූෂණ හා මිනීමැරීම් ඒ වකවානුවේ පැතිරෙන්නට විය.

මේවාට ප්‍රතිකර්ම යෙදීමට ඉන්දියාව සාකච්ඡා මගින් බොහෝ මහත්සි දැරීය. එහෙත් එය නිශ්චල විය. නිසාමි නිදහස් ඉන්දියාව සමඟ බැඳුණු ගිවිසුම් කඩකොට පිට බලවතුන් හා යුද්ධායුධ ගනුදෙනුවලට ලක්වී විය. එතැනදී ඉන්දියානු ආණ්ඩුව පොලිස් නීතිය ක්‍රියාවේ යෙදවීය. ඉන්දියන් සේනාවෝ හයිද්‍රාබාදයට ගමන්කොට මැරවර බලය මැඩ, පරදේශීන්ගේ ඇඟිලිගැසීම් නවත්වා රට සාමයෙහි තැබූහ. ඉතික්ඛිති නොබෝ කලකින් හයිද්‍රාබාදය නිදහස් ඉන්දියාවේ කොටසක් විය.

හයිද්‍රාබාදයේ උර්දුව කථාකරන සුළු ජනතාවට ස්වාධීන රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට උසිගැන්නුවේ අධිරාජ්‍යවාදී බලවේගයන්, බලය මත රඳා ඇති දේශපාලනය හා ජාතිවාදී හිංසාකාරීත්වය යනාදියයි. එහෙත් නොසෙල්විය හැකි බලයන් ඒ සියල්ලම අහිමවා සිටියේය. මේ අයුරින්ම අද ලංකාවේද අධිරාජ්‍යවාදී හිංසාකාරීත්වය අපේ සමාජයේ දෙමළ කථාකරන කොටසකගේ වෙන්වීමේ යෝජනාවේ පිටුපසින් විය හැක. දෙමළ කථා කරන දකුණු ඉන්දියාවේ ප්‍රදේශවලින් වැල නොකැඩී

නොරෙන් පැමිණෙන දෙමළ ජනයා මොවුන් ගණනට ගන්නවා විය හැක. අපගේ රජයේ සේවයට, වෙළඳාමට හා කර්මාන්තවලට තමන්ගේ පිරිස නොකඩවාම රිංගා ගැනීම ගැන මොවුන් ධෛර්යය වෙනවා ඇත. පිරිවට්ටල් හා සම්බන්ධකම් ඇති දේශද්‍රෝහීන් විසින් රටපුරාම ආරම්භ කරන ලද විවිධ වූ නොයෙක් ක්‍රමයේ ද්‍රෝහී ක්‍රියාවන්ගෙන් ප්‍රයෝජන ඔවුන් බලාපොරොත්තු වෙනවා ඇත. බලයටත්, ධානාන්තරයටත් පමණක් දඟලන කූට දේශපාලනඥයන්ගෙන් ඔවුන් අණ ලබාගන්නවා විය හැක. විය කෙසේ වුවත් කම් නැත. නිසාමගේ හයිද්‍රාබාදයේ උර්දු කථාකරන සුළු ජාතීන්ට වූ හදිය කරාය ඔවුන් ගමන් කරන්නේත්. ඒ මක් නිසාද? ඓතිහාසික හා භූමි ශාස්ත්‍රීය න්‍යායන් වෙනස්කරලීමට දඟලන්නවුන්ට විරුද්ධවීමට ඉන්දියාවේ මෙන්ම ලංකාවේදී ශක්තිමත් බලවේගයක් තිබෙන හෙයිනි.

1956.01.29

කතෝලික සභාව අනුගමනය කරන මුහුණු දෙසේ ප්‍රතිපත්තිය

කතෝලිකයන් වැඩි රටක කතෝලිකාගම රජයේ ආගම කරන සේ බලකරමින්ම බෞද්ධයන් වැඩි රටේ රජයට ආගම් ගැන මැදහත්ව සිටීමට අනුශාසනා කරන වගිකානු නියෝජිතයන්ට අපි කුමක් කියමුද?

පසුගිය ජනවාරි මස 16 වෙනි දින මීගමුවේ හරිශ්චන්ද්‍ර විද්‍යාලයේදී පවත්වනු ලැබූ සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සමිති සම්මේලනයේ සාංවත්සරික මහා සභා රැස්වීමේදී එහි සභාපති තැන්පත් මහාචාර්ය මලලසේකර මහතා මූලාසන යේ දේශනය කරමින් ලක්දිව රජයන් බුද්ධාගමත් අතර ඇතිවිය යුතු සම්බන්ධතාවය ගැන වැදගත් ප්‍රකාශයක් කළේය. මලලසේකර මහතා විදින ප්‍රකාශ කළේ ඒ මහතාගේ පුද්ගලික මතය නොව ළඟදීම පිටවන බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාවේ වාර්තාවේ මේ පිළිබඳව අන්තර්ගත වන යෝජනාවට අනුකූල වුවක් බැව් අපි දනිමු. ඒ නිසාම එය ලංකාවාසී බෞද්ධ ජනතාවගේ මතයද වනු නොඅනුමානය.

බුද්ධාගම රජයේ ආගම කිරීම බෞද්ධයාගේ බලාපොරොත්තුව නොවේ.

මලලසේකර මහතා රජය හා බුද්ධාගම අතර ඇතිවිය යුතු සම්බන්ධතාවය පිළිබඳ මෙසේ කීය.

"ලෝකයේ වෙනත් රටවල ජනයා ලංකාව සලකන්නේ බෞද්ධ රටක් වශයෙනි. මේ පිළිගැනීම මේ රටේදී තහවුරු කිරීම බෞද්ධයාගේ බලාපොරොත්තුවයි. අවුරුදු 450 ක විජාතික පාලනය නිසා තමන් වැටී සිටින ප්‍රජාතයේ සිටීමට බෞද්ධයාගේ කිසිම කැමැත්තක් නැත. බුද්ධාගම රාජ්‍යයේ ආගම කරන හැටියට අවස්ථාවාදී දේශපාලකයන් සෝෂා කරතත් බෞද්ධයා විවැන්නක් බලාපොරොත්තු නොවෙයි. එහෙත් තමන්ගේ ආගම ධර්මය පුනරුත්ථානයෙහි නඟාතැබීමට අවශ්‍ය ආධාර

රජයෙන් ලැබිය යුතු බව බෞද්ධයා අවධාරණයෙන් කියා සිටිති. අන්‍ය ආගමිකයන්ට ද ස්වකීය සංඛ්‍යාවට සරිලන සේ රජය ආධාර කරතොත් බෞද්ධයා කිසි කලෙකත් විරුද්ධ නොවෙයි"

මේ අතිශයින් යුක්ති සහගත සර්ව සාධාරණ ඉල්ලීම බෞද්ධ අබෞද්ධ කා විසිනුත්, යුක්තිගරුක කා විසිනුත්, රටේ හා ජාතියේ අභිවෘද්ධිය හා සාමය පතන කා විසිනුත් අවිවාදයෙන් පිළිගනු ලැබේ යයි හඟිමු. පුරවැසි ගණයට අයත් නොවූ ඉන්දියානුවන් හැරුණුවිට ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාව සැත්තෑ වත් ලක්ෂයක් පමණකි. මෙයින් පනස්තුන් ලක්ෂයක්ම බෞද්ධයෝ වෙති. විවෘතව ලංකාවාසී ජනතාවගෙන් සියයට හැත්තෑ පහක්ම බෞද්ධයෝයි. මේ රටේ වේවා වෙන මොනයම් රටක වේවා මේසා විශාල ප්‍රමාණයක් කතෝලිකයන් වී නම් හෝ ඉස්ලාමිකයන් වී නම් හෝ කතෝලිකාගම හෝ ඉස්ලාම් ආගම හෝ එකඟෙළාම ඒ රටේ රජයේ ආගම බවට නීතිගත කරනු නිසැකය. මක් නිසාද? මේ ආගම්වල උගැන්වීම හා ප්‍රතිපත්ති අනුව එසේ කළ යුතු බැවිනි. ස්පාඤ්ඤය, පෘතුගාලය, අයර්ලන්තය, (මුසොලිනිගේ කාලයේ) ඉතාලිය, ආර්ජන්ටිනාව, බ්‍රෙසීලය ආදී කතෝලික රටවල රාජ්‍යාගම කතෝලිකාගම බැව් ඒ රටවල නීති සංග්‍රහයන්හි ලියැවී තිබේ. මිසරය, සිරියාව, පර්සියාව හා පකිස්තානය ආදී ඉස්ලාම් රටවලද තත්වය මෙසේයි.

බුද්ධාගමේ විරාගත ප්‍රතිපත්තිය

බුද්ධාගම රාජ්‍යාගම කරන සේ ඉල්ලීමට බලය හා අයිතිවාසිකම් බෞද්ධයන්ට ඇතත් ඔවුන් එසේ නොඉල්ලන්නේ වෙනයම් කරුණක් නිසා නොව මේ රටේ සිටින අන්‍යාගමිකයන් හා සාමයෙන්ද මිත්‍රත්වයෙන්ද ජීවත්වීමේ අභිලාෂයෙනි. බුද්ධාගමේ විරාගත ප්‍රතිපත්තියද එයයි. නමුත් බෞද්ධයන්ගේ සාධාරණ ඉල්ලීමවලට අන්‍යාගමිකයෝ අකුල් හෙළත් නම්, විරුද්ධකම් පාත් නම් එයින් වන්නේ අන් කිසිවකුගේ අදහස් උදහස් ගැන ඔඳක්වත් නොතකන උග්‍ර ජාතිවාදීන් හා උග්‍ර ආගම්වාදීන් නුදුරු අනාගතයේදී බලයට පත්වීමයි. එවිට අනදර ගැහැට ඇතිවන්නේ අන්‍යාගමිකයන්ටයි. බෞද්ධයන්ට නොවේ.

ජාතියක සලකුණු

තවත් කිව යුත්තක් තිබේ. නූතන කාලයේ මහා දේශපාලන විශාරදයෙක් මෙන් ලොව පිළිගත් මහාවාය් හැරුණු ලැස්ති කියන අන්දමට එක් ජාතියක් අන් සෑම ජාතිවලින්ම වෙන්ව ඇදීනගන්නේ එහි ඇති භෞතික ලක්ෂණ නිසා නොව එහි ඇති අධ්‍යාත්මික ලක්ෂණ නිසායි. ජාතියක ස්ව ලක්ෂණය නොහොත් පුද්ගලභාවය පිළිබිඹුවන්නේ එහි වැඩි ජනතාවගේ භාෂාව, සංස්කෘතිය හා ආගම නැමති අධ්‍යාත්මික ලක්ෂණ වලිනි. රටක් කාලාන්තරයක් මුළුල්ලේ පරාධීනව සිටීමෙන් වන්නේ එහි ස්ව ලක්ෂණය නිරූපණය කරන භාෂාව, සංස්කෘතිය හා ආගම පිරිහීමෙන් පිරිහීමට පත්වීමයි. ජාතික පරිහානිය කියන්නේ ඒ මැයි. යම්කිසි පරාධීන ජනතාවක් නිදහස පතන්නේත් ඒ සඳහා සටන් කරන්නේත් වෙනකක් නිසා නොව නැවතත් ස්වකීය භාෂාව, සංස්කෘතිය හා ආගම නගා සිටුවීමෙන් ඒ ජනතාවගේ පුද්ගලභාවය ආරක්ෂා කරගන්නා අටියෙනි. නිර්දය විදේශික පාලකයන් වෙනුවට ඊටත් වඩා නිර්දය ස්වදේශික පාලකයන් පත්කර ගැනීමට නොවේ.

අප රටේ සම්ප්‍රදායයන්, සාහිත්‍යයන්, චාරිත්‍ර චාරිත්‍රත්, සංස්කෘතියන්, අවිච්ඡින්න ඉතිහාසයන් බෞද්ධාගම පදනම්කොට, බෞද්ධාගම හා ඇලී වෙලී තිබෙන නිසාය අප රට බෞද්ධ රටක් වන්නේ. එමෙන්ම අප ජනතාවගේ අධ්‍යාත්මික හා සංස්කෘතික ලක්ෂණ ගත වර්ෂ විස්සක් පමණ වූ කලක් මුළුල්ලේ බෞද්ධකමෙන් හැඩගැසුණු නිසායි අප රට බෞද්ධ රටක් වන්නේ. එසේ වූ අප රට අවුරුදු හාරසියයකට අධික කලක් යුරෝපීය ජාති තුනකට පරාධීනව තිබිණි. මේසා දීඝී කාලයක් මුළුල්ලේ ඒ විදේශික පාලකයෝ අපේ භාෂාව, අපේ සංස්කෘතිය, අපේ ආගම නසා ඒ නයින් අප ජාතිය මරාදැමීමට නොවක් වෙරවෑයම් දැරූහ. නොවක් කූටෝපක්‍රම යෙදූහ. ඒ නමුත් ඒවායේ ඇති බල මහිමය නිසා, අප සිංහල ජනතාව විශේෂයෙන් ගැමි ජනතාව ඒවාට දැක්වූ සාදරය හා භක්තිය නිසා ඒවා කිලිට්ටු මුත්, අඩපණ මුත් ඉතිරිවිණි. දැන් ස්වාධීන වූ සිංහල ජනතාව ඔවුන්ගේ ජීව රුධිරය වූ භාෂාව සංස්කෘතිය හා ආගම යථා විධියෙන්, අනුනට දුක් හිරිහැර නොවන සේ නැඟිසිටුවීමට තැත්කරන විට අර විදේශීන් අප අතර බෝ කළ විදේශීන්ගේ ආදරයෙන් හා අනුග්‍රහයෙන් පෝෂිත වූ විදේශීන්ගේ වරප්‍රසාද ගත් දැනුදු විදේශීන්ටම ගැතිකම් කරන, විදේශීන්ගේ ආඥා චක්‍රයට යටත් ඇතැම් උදවිය විරුද්ධව නැඟිසිටිත්.

කතෝලික ධර්ම

මහාචාර්ය මල්ලසේකර මහතාගේ කථාවේ උණුසුම යන්නටත් පෙර, රෝමානු කතෝලික සභාවේ පූජක මණ්ඩලයේ "කටහඬ" යැයි කිව හැකි "ඥානාර්ථ ප්‍රදීපය" පත්‍රය කතෘ වාක්‍යයකින් ඒ මහතාගේ ඉල්ලීමට කතෝලික සභාවේ බලවත් විරෝධය ප්‍රකාශ කරයි.

රජයේ හා බුද්ධාගමේ සම්බන්ධතාවය පිළිබඳව බෞද්ධයින්ගේ අභිප්‍රායන් හා ප්‍රාර්ථනාවන් "විමසන බොහෝ දෙනාගේ විමතියට කාරණයක් වනු නොඅනුමානය යැ" යි කියන 'ඥානාර්ථ ප්‍රදීප' කතෘ මෙසේත් කියයි.

"ධර්මය වූ කලී මිනිසුන්ගේ සිත්වලට ප්‍රභවයට හෝ අභාවයට යා යුත්තකි. ආණ්ඩුවේ ආධාරයෙන් තමා බල කිරීමෙන්වත් විය දියුණුවට නොපැමිණේ. දියුණුවක් වෙතොත් ආගම උදෙසා ජීවිතය කැපකළ ශ්‍රමණ පූජකයින්ගේ උත්සාහයෙන්ම ඒ දියුණුව සලසාගත යුතුවෙයි. ඒ කෙසේ වෙතත් ඒ ඒ ආගම් අදහන්නවුන්ගේ සංඛ්‍යාව අනුව බෞද්ධයන්ට විශාල ලෙසත් වෙන වෙනත් ආගම් අදහන්නවුන්ට ඔවුන්ගේ ගණනේ හැටියටත් ආණ්ඩුවේ ආධාර දිය යුතු යැයි කියන කල මල්ලසේකර මහතා ඉදිරිපත් කරන්නේ ජාතිවාදයකි. බෞද්ධයන්ට දියුණුව ගැනීමට විශේෂ ආධාරදීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමකැයි කීමකි."

රජයේ හා ආගමේ ඇති සම්බන්ධතාවය පිළිබඳව එංගලන්තය ආදර්ශයට ගත යුතු නොවේ යැයි කියන ප්‍රදීප කතෘ මෙසේත් කියයි.

"ප්‍රජාතන්ත්‍ර ලෝකයේ අදහස්වල හැටියට ආගම පෞද්ගලික දෙයකි. විය දියුණුවට පමුණුවා ගැනීම පුද්ගලයාගේ පළතිලවිච්ඡි."

ඔහු මෙසේ කියයි.

"වැඩිදෙනාගේ කැමැත්තට ගරුකිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය බවත්, මෙරට වැසියන්ගෙන් වැඩිදෙන බෞද්ධයන් බැවින් බෞද්ධයන්ගේ කැමැත්ත ඉටුකළ යුතු බවත් කියන මිනිස්සු අප අතර සිටිත්. මීට වඩා මහත් මුළාවක් තවත් ඇති නොවේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රීය රාජ්‍යය සියල්ලන්ට සමාන අයිතිවාසිකම් ඇති ස්ථානයකි."

මේ අදහස්ම ගැබ්වූ අනුපේදයක් ලංකාවේ කතෝලික රාජගුරු මණ්ඩලය විසින් "මානව අයිතිවාසිකම් හා යුතුකම්" යන මැයිත් මෑතදී නිකුත් කරනු ලැබූ උපදේශක සන්දේශයේ දැක්වේ.

එහි "හෘදය සාක්ෂියේ නිදහස හා ආගමික මධ්‍යස්ථතාව" ය යන මාතෘකාව යටතේ මෙසේ කියැවෙයි.

"විහෙත් සෑම මනුෂ්‍යයාටම තමාගේ හෘදය සාක්ෂිය අනුව යමින් තමා කැමති ආගම තෝරා ගැනීමට නිදහස තිබෙන බව කිවයුතු වේ. ආගම් කිහිපයක් ඇති, ජාතීන්ද හා කුලයන්ද ඇති, ලංකාව වැනි රටක විශේෂයෙන් එක ආගමකට අනුග්‍රහයක් දැක්වීම රජයෙන් බලාපොරොත්තු නොවිය හැක.

"මේ ප්‍රතිපත්තිය දැනට වඩා යුක්ති සහගතව අනුගමනය කළ යුත්තේ යැයි සිතමු. මේ රටේ ආණ්ඩු ක්‍රමයේ ව්‍යවස්ථාවන් අනුව රජය ආගම් සම්බන්ධයෙන් ගුණවත් මධ්‍යස්ථතාවයේ ක්‍රියාමාර්ගයකට බැඳී සිටියි. සමාජ සාමයට අත්‍යවශ්‍ය වූ මේ මධ්‍යස්ථතාවය රජය ස්වකීය ක්‍රියාවන්හිදී රැකගනිති යැයි බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ."

මේ අදහස් විවේචනය කිරීමට පෙර අපි කතෝලික සභාවේ පූජක මණ්ඩලයෙන් එක් ප්‍රශ්නයක් ඇසීමට කැමැත්තෙමු. එනම් මෙකී අදහස් කතෝලික සභාවේ උගැන්වීම් වලට හා ප්‍රතිපත්ති වලට අනුකූල වෙන්නැයි යන්නයි. යම්කිසි ආගමික සංස්ථාවක් මගින් සිද්ධාන්තයන් මෙන් මහජනයා වෙත ඉදිරිපත් කරන අදහස් එකී සංස්ථාව විසින්ම සත්‍ය යැයි පිළිගනු ලැබූ හෝ අදහස් විය යුතුවේ. එමෙන්ම ඒ අදහස් සභිකාධාරණ විය යුතුය. එසේ නොව ආගමික යැයි කියාගන්නා යම්කිසි සංස්ථාවක් තමන් සත්‍ය යැයි පිළිනොගන්නා අදහස් අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නා අයුරින් පමණක් සිද්ධාන්ත සත්‍යයන් සේ ඉදිරිපත් කරයි නම්, තමන් අනුගාමී ජනතාව අඩු හෝ වැඩි රටක, තත්ත්වානුරූපව හුදෙක් සිය බලය තහවුරු කරගන්නා අරියෙන්ම එක් රටක සත්‍ය යැයි ගෝවර යැයි හුවා දක්වන ප්‍රතිපත්තියම, අනික් රටක අසත්‍ය යැයි අගෝවර යැයි කියාපාතිද? එබඳු සංස්ථාවක් ආගමික යන නමට පවා නින්දා කරන්නකි. කතෝලික සභාව ඕය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යැයි හුවා දක්වන අදහස් වැඩිදෙනා කතෝලික වූ රටවල බලපාන්නේද? නොවිසේ නම් කතෝලික සභාව අනුගමනය කරන්නේ මුහුණු දෙකේ ප්‍රතිපත්තියක් නොවේද?

අප කොමියුනිස්ට් වාදය මෙතරම් පිළිකුල් කරන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල ප්‍රජාතාන්ත්‍රික නිදහසින් ප්‍රයෝජන ගනිමින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සමඟම මානුෂික නිදහසත් නැතිහංගකොට රුසියාවට වහල් වූ ආඥාදායක ආණ්ඩු පිහිටුවීමට හැම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක්ම අර අඳින බැවින්ය. කතෝලික සභාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව අනුගමනය කරන පිළිවෙතත් මීට කිසිසෙයින් වෙනස් නොවේ.

කතෝලිකයන් වැඩිදෙනෙක් සිටින රටක රජය විසින් ආගම් පිළිබඳව ගෙන යා යුතු ප්‍රතිපත්තීන් මේ යැයි, කතෝලික සභාව කිසිම සැකක්, අනුමානයක් නූපදින අයුරින් ප්‍රකාශ කොට ඇත. සදාකාලික සත්‍යයක් වශයෙන් ගණන් ගැනෙන මේ උගැන්වීම් වලින් සමහරක් මෙහි ලා පෙන්වන්නෙමු. ප්‍රදීප කතෘගේත්, ලංකාවේ රාජගුරු මණ්ඩලයේත් ඊනියා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දෙසුම් මේ උගැන්වීම්වලට කොතරම් අනුකූලදැයි සසඳා බැලීම මේ කියවන බුද්ධිමතාට භාරකරමු. කවදා නමුත් ලංකාවේ වැඩිදෙනා කතෝලික වුවහොත් මේ ඉගැන්වීම් බලපාන බැවින් ඉතා විශේෂ සැලකිල්ලකින් මේවා පරීක්ෂා කළ යුතු බැව් සඳහන් කිරීමද අවශ්‍යය.

කතෝලික උගැන්වීම්

නවවෙනි පියුස් පාප්තුමා වර්ෂ 1864 වර්ෂයේදී නිකුත් කළ "මිථ්‍යාවන්ගේ නිර්දේශ පත්‍රය" නම් පොදු ප්‍රකාශනයේ එතුමා මෙසේ කීහ.

'තමාගේ බුද්ධිය නැමති ආලෝකය අනුව යමින් තමාම විසින් සත්‍ය යැයි විසඳනු ලැබූ ආගමක් වැළඳගැනීමට හෝ ඇදහීමට සෑම මිනිසකුටම නිදහස ඇත යන විශ්වාසය නූතන කාලයේ පැතිර පවත්නා දරුණු මිථ්‍යාවකි.

විමෙන්න,

"කතෝලික සභාව රජයෙන් වෙන්කළ යුතුය. රජය කතෝලික සභාවෙන් වෙන්කළ යුතුය යන කියමනද දැන් පැතිර පවත්නා ප්‍රධාන මිථ්‍යාවකි."

දහතුන්වන ලියෝ පාප්තුමා විසින් වර්ෂ 1888 දී නිකුත් කරනු ලැබූ "මානුෂික නිදහස" නම් පොදු ප්‍රකාශනයෙහි එතුමා මෙසේ කියා තිබේ.

"එබැවින් යම්කිසි රජයක් අදෙවවාදී වීම හෝ අදෙවවාදීත්වයෙන් කෙළවර වන ක්‍රියා පටිපාටියක් අනුගමනය කිරීම-එනම් : ආගම යැයි කියාගන්නා නොවක් සංස්ථාවන්ට නොවෙනස්ව එක සමානව අයිතිවාසිකම් හා බලතල දීම හෝ, යුක්තිය මෙන්ම බුද්ධියද ප්‍රතික්ෂේප කරති. එකම ආගමක් ඇදහීම රජයට අවශ්‍ය බැවින් එසේ ඇදහිය යුත්තේ සත්‍ය වූ එකම ආගමයි."

පාප්තුමා මෙහිදී අදහස් කළේ රෝමානු කතෝලික ආගමයි.

කතෝලික රටක ආණ්ඩුව විසින් කතෝලිකාගම රැකීමෙහි උනන්දු විය යුතු බව ඇමරිකාවේ කතෝලික විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්යවරයෙක් වූ ප්‍රන්සිස් ජේ. කොනල් පියතුමා අවධාරණයෙන් කියා සිටියි. ඇමරිකාවේ කතෝලික සභාව විසින් නිකුත් කරන ලද "වැළීමේ නිදහස" නම් වූ පත්‍රිකාවෙන් එතුමා මෙසේ කියයි.

"කතෝලිකාගමට විරුද්ධව කරන බිහිවී හා ලිවීමද කතෝලික සභාව කෙරෙහි කතෝලිකයන් තුළ තිබෙන පක්ෂපාතිකම දුර්වල කරන අයුරින් ලියූ පොත් පත්ද, ඒ සඳහා තැපැල් මෙහෙය පාවිච්චියද, මෙවැනි අනිකුත් කතෝලික විරෝධී ව්‍යාපාරද මර්දනය කිරීම කතෝලික ආණ්ඩුවක යුතුකමකි. මක් නිසාද යත් එවැනි ව්‍යාපාර නිසා කතෝලික පුරවැසියන්ගේ - විශේෂයෙන් නූතන අයගේ විශ්වාසය දුර්වලවීමෙන් කතෝලික සභාව කෙරෙහි ඔවුන් තුළ ඇති පක්ෂපාතකම නැතිවන්නට පිළිවන් හෙයිනි. කතෝලික ආණ්ඩුවක් විසින් එවැනි දේ අධ්‍යාත්මය පිළිබඳ භයානක විපත්තීන් සේ සලකනු ලැබීම ස්වභාවිකය. හැකිනම් එවැනි විපත්තීන්ගෙන් රටවැසියන් රැකීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමකි" (Freedom of Worship, 1944)

පාප්තුමාගේ රාජධානිය වූ වතිකානුවත් කතෝලික රටවල ආණ්ඩුවත් අතර කලින් කල ඇතිවන සුහද ගිවිසුම් වලදී බලපාන්නේ යටකී කතෝලික ප්‍රතිපත්තීන් වෙත්. 1929 යේදී මුකෝලිනි සමඟ වූ සුහද ගිවිසුම අනුව ඉතාලියේ රාජ්‍යාගම කතෝලිකාගම විය. එමෙන්ම 1953 නේදී ප්‍රැන්කෝ සමඟ වූ ගිවිසුම අනුව ස්පාඤ්ඤයේ රාජ්‍යාගම කතෝලිකාගම විය. පෘතුගාලය, ආර්ජන්ටිනාව, බ්‍රෙසීලය, කොලොම්බියාව ආදී රටවල් සමඟ වතිකානුව කරගත් සුහද ගිවිසුම අනුව ඒ ඒ රටවල රාජ්‍යාගම වශයෙන් කතෝලිකාගම නම් කරනු ලැබීය. මේ ගිවිසුම්වල හේතුවෙන් මේ රටවල කතෝලිකයන්ට, විශේෂයෙන් පූජක පක්ෂයට විශේෂ බලතල හා වරප්‍රසාද ලැබුණු අතර සුළු ආගම් අදහන්නවුන්ට ඔවුන්ගේ මූලික මානව අයිතිවාසිකම් පවා නැතිවිය.

අවස්ථාවාදී ප්‍රතිපත්ති

රජය හා ආගම පිළිබඳව කතෝලික සභාවේ මූලික ප්‍රතිපත්තීන් මෙසේ තිබියදී අප රටේ රාජගුරු ප්‍රසාදී මඩුල්ලත් ඒ මඩුල්ලේ "කටහඬ" වූ ප්‍රදීප කතෘත් තමන් නොඅදහන නොපිළිගන්නා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් ඇදබාගෙන ඒ නාමයෙන් අපේ මේ බෞද්ධ රටේ රජය සියලුම ආගම්වලට මැදහත්ව එකාකාරව එක සමානව ක්‍රියාකළ යුතු යැයි උච්චේස් දෙන්නේ කුමක් නිසාදැයි ප්‍රශ්න කිරීම වටී.

හේද එක්තරා කතෝලික ප්‍රතිපත්තියකි. එනම් කතෝලිකයන් අඩු රටක වරට වැඩි ජනතාවගේ ආගම රජයේ ආගම කරනු තබා ඊට රජය විසින් වැඩි සැලකිල්ලක් දෙනු ලැබීමට විරුද්ධව අභිමත කතෝලිකයන් පෙළෙඹවීමේ ප්‍රතිපත්තියයි. මෙබඳු රටවල කතෝලිකයන් වෙනුවෙන් වැඩි ආගමිකයන් වකාකාර අයිතිවාසිකම් හා සමාන බලතල කතෝලික සභාව ඉල්ලා සිටිය.

කතෝලිකයන් අඩු රටක කතෝලික සභාව ගෙන යා යුතු ප්‍රතිපත්තිය ඇමරිකාවේ කතෝලික විශ්ව විද්‍යාලයේ දර්ශනවාදය පිළිබඳ මහාචාර්ය ධුරන්ධර මොන්සිංකෙට්ට් ජෙන්රජ් බී. ට්‍රල් පියතුමා විසින් මෙසේ පහදා දෙයි.

"රජයත් ආගමත් වෙන්කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය නිශ්චය වූ හෝ සඵ සාධාරණ වූ හෝ එකක් හැටියට පිළිගැනීම කතෝලිකයෙකුට නුප්‍රච්චන් බව පැහැදිය.

"ආගමික නිකායයන් බොහෝ වූද ජනතාව වැඩි ගණනක් අකතෝලික වූද ඇමරිකාව වැනි රටක සෑම ආගමිකවලට එක සමානව සැලකීමේ ප්‍රතිපත්තිය සියලු අයුරින්ම සලකනවිට ප්‍රායෝගික අවශ්‍යතාවයක් වේ. ඒ නොසෙල්විය හැකි අවහිරයන් මඟහැරීමේ එකම මාර්ගය වේ. මෙබඳු අවස්ථා වන්නිදී එය සර්වප්‍රකාරයෙන් යහපත් වූ පිළිවෙලක් නොවූවත්, රජය හා ආගම වෙනස් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රස්ථාවෝචිත ක්‍රියාමාර්ගයක් හැටියට පිළිගන්නට සිදුවේ."

මේ ප්‍රතිපත්තීන් අනුව කතෝලිකයන් ලංකාවේ අඩු ජනතාවක්ව සිටින තාක් රජය සෑම ආගමිකවලට වකාකාරව එක සමානව, මධ්‍යස්ථව සැලකීමේ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කළ යුතුය. නමුත් කතෝලික ජනතාව වැඩි ජනතාවක් වූද කතෝලිකාගම රජයේ ආගම වශයෙන් නීතිගත කළ යුතුය. ඊට පසු බොද්ධාගම හා අනන්‍යාගමි නීති මගින් ආක්‍රමණය කළ යුතුය. මේ උගැන්වීමට තවත් විවරණ උවමනාද?

හයානක උගැන්වීම්

කතෝලික සභාවේ නිකායන් අතුරෙන් ප්‍රබලතම නිකාය ජේසු කුට්ටමය. එම කුට්ටමට අයත් "ලා සිවිල්ටා කතෝලිකා" නම් ප්‍රබල පත්‍රයේ වර්ෂ 1948 අප්‍රේල් මස 3 වෙනි දින කලාපයට ලිපියක් සපයන ජේසු කුට්ටමේ ඇග්. කැවල්ලි පියතුමා අනන්‍යාගමි පිළිබඳ කතෝලික සභාවේ ප්‍රතිපත්තිය විදහාපාමින් මෙසේ කියයි.

"දෙවියන්ගෙන් ලැබුණු විශේෂ වරප්‍රසාදය නිසා එකම සත්‍ය වූ සභාව යැයි අවබෝධ කරගත් රෝමානු කතෝලික සභාව, ඇට පමණක් නිදහසේ අයිතිවාසිකම් දෙන ලෙස ස්ථිරව කියාසිටීමයි. කුමක් නිසාද යත්, එබඳු අයිතිවාසිකමක් ඇත්තේ සත්‍යයට පමණක් මිස කිසිසේත් මිථ්‍යාවට නොවන බැවිනි. ඇත්තෙන්ම අනන්‍යාගමිකවලට විරුද්ධව කතෝලික සභාව කිසිදිනෙකවත් කඩුව නොඔසවනවා ඇත. නමුත් මිථ්‍යා උගැන්වීම් ප්‍රචාරය නොවන අයුරින් නිත්‍යානුකූලව විධි විධාන සලස්වන සේ අප බලකර සිටිනු ඇත."

මේ නියායෙන් යම් රටක වැඩි ජනතාව කතෝලිකයන් නම් එහි මිථ්‍යාවන් නිත්‍යානුකූලව පලපදියන්වීමට ඉඩනොදෙන ලෙසද ඒ රටේ අනන්‍යාගමික සුළු ජනතාවක් වේ නම් ඔවුන්ට රටේ සාමාන්‍ය වශයෙන් ජවත්වීමට ඉඩහරනු මිස ඔවුන්ගේ විශ්වාසයන් ව්‍යාප්ත කිරීමට ඉඩපහසු නොතබන ලෙසද කතෝලික සභාව බලකරනවා ඇත. ඔවුන් පමණක් ජවත්විය යුතු තැන අනුන් සමඟ ජීවත්වන්නට සිදුවන සමහර රටවල කතෝලිකයන් සඵ සාධාරණ අංග සම්පූර්ණ නිදහස ඉල්ලා සිටිය යුතුය. මෙසේ කිරීමෙන් කතෝලික සභාව ඇගේ මූලික න්‍යායක් වූ (කතෝලිකාගම රජයේ ආගම වීමේ) ප්‍රතිපත්තිය ඉවත නොදමයි. එයින් අප කරන්නේ අවස්ථාව අනුව ප්‍රස්ථාවෝචිතව කටයුතු කිරීමයි. ආගමික සහනය නොදීමේ ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව කතෝලික සභාව ලජ්ජාවෙන් නොමිරිකෙයි. මක්නිසාද අප එය ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් පිළිගෙන පුරුද්දක් වශයෙන් කරගෙන යන බැවිනි." (La Civiltà Catholica 3rd April 1948)

කතෝලික සභාවේ මේ දිව දෙකේ ප්‍රතිපත්තිය නිරවද්‍ය යැයි ඔප්පු කරන්නට තැත්කරන මොන්සිංකෙට්ට් රොනල්ඩ් ඒ නොක්ස් පියතුමා කතෝලිකයන් අතර ජනප්‍රිය පොතක් වූ "කතෝලිකයන් ගේ විශ්වාසය" නැමති පොතේ මෙසේ කියයි.

"මේ කරුණු නිසා කතෝලික රජයක් ආණ්ඩු කිරීමට භාරගත් කතෝලික දේශ නිකෙයිනිගෙන් සැදුණු මණ්ඩලයක් සිය රටවැසියන් අතර කතෝලික ප්‍රතිපත්තිවල බලය තකහනියේ විරස්ථායි කිරීමේ අදහසින් මර්දන කටයුතු කිරීමට පවා මැලි නොවන්නිය.

"ආගමික සහනය පිළිබඳ මෙබඳු අදහස් කතෝලිකයන්ගේ වැඩි පිළිවෙලෙහි ගැබ්ව තිබේ නම් නූතන රජය විසින් කතෝලිකයන් භුක්ති විඳීමට කැමති දේශපාලන හා අධ්‍යාපනික නිදහස සීමාකරනු ලබනවිට ඒ ගැන රජයට දොස් පැවරීම යුක්ති යුක්ත නොවේ යන තර්කය

බොහෝවිට ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ. "පාන්තියට හොඳින් පාන්තයාටත් හොඳින්" මේ තර්කය මිථ්‍යා සහගත නිගමනයක් මත වුවකි. අප නූතන රජයෙන් නිදහස ඉල්ලා සිටිනවිට අප විසේ ඉල්ලන්නේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති උඩය. අපේ ප්‍රතිපත්ති උඩ නොවේ.

මෙබඳු අලප්පි අවස්ථාවාදී ප්‍රතිපත්තියක් තවත් ඇද්ද?

ක්‍රමලිතයේ නියෝජිතයන් වූ ඉන්දියාවේ කොමියුනිස්ට්වාදීන් බොම්බායේ මරාහීන් වැඩි ජනතාව නිසා ඔවුන්ගේ භාෂාව රජයේ භාෂාව කරන මෙන් මරාහීන් පොළඹවත්. නමුත් ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් වාදියෝ මෙහි වැඩි ජනතාවගේ භාෂාව වූ සිංහලය රජයේ භාෂාව කිරීමට විරුද්ධව මෙහි දෙමළින් පොළඹවත්. මෙබඳු අසාධාරණ ප්‍රතිපත්ති ගෙනයන අය අවස්ථාවාදීන් සේ අපි පිළිකුල් කරමු. කතෝලිකයන් වැඩි රටේ කතෝලිකාගම රජයේ ආගම කරන සේ බලකරමින්ම බෞද්ධයන් වැඩි රටක රජයට ආගම් ගැන මැදහත්ව සිටීමට අනුශාසනා කරන වතිකානු නියෝජිතයන්ට අපි කුමක් කියමුද?

1956.02.04

ආණ්ඩු පක්ෂය ක්‍රිස්තියානිත්ව බෞද්ධයාව බිලිදීම

බෞද්ධ කොමිසමේ වාර්තාව පිළිගැන්වීමේ උත්සවයේදී කළ කථාව
(මේ උත්සවය කොළඹ ආනන්ද විදුහලේදී පවත්වන ලදී)

අද දින 1956.02.04 අප ඉතිහාසයේ නව පරිච්ඡේදයක් උදාවෙයි. අද දින අප ගන්ට යන තීරණය පිට බුද්ධ ශාසනයේ අනාගතය රඳා පවතියි. අද නිකුත් කළ වාර්තාව තමුන්නාන්සේලා හොඳින් කියවා බැලීමෙන් විදේශීය ආණ්ඩු තුනක් බුද්ධ ශාසනය විනාශ කිරීමට ගත් බලවත් උත්සාහය තේරුම් ගන්නට පුළුවන. වර්තමාන ආණ්ඩුව මහජනයා විසින් තෝරාගත් අපේම මන්ත්‍රීන්ගෙන් සමන්විත නිසා බුද්ධ ශාසනය පෙරට වඩා හොඳට පවතීද? ඉංග්‍රීසීන්ට අප යටත්ව සිටියදී එංගලන්ත සභාව රාජ්‍ය ආගම විය. නිදහස් ලංකාවේ වැඩි බලය ඇත්තේ රෝමානු කතෝලික සභාවටද නැත්නම් බුද්ධ ශාසනයටද? අපේ ආණ්ඩුව බුද්ධාගමට බොහෝ දේ කරනවායයි හැමතැනම මහත් සේ සෝභා කරයි. දළඳා මාළිගාවට අලුත් ගොඩනැගිල්ලක් සාදනවා, මහියංගණ දාගැබ් වහන්සේ ප්‍රතිසංස්කරණය කරනවා, පත්තිරිප්පුව, මඟුල් මඩුව බුද්ධාගමට ආපසු දෙනවා යයි මුරගා කියයි. මේවා හොඳ වැඩ තමා නමුත් අලුත් ගොඩනැගිලි තැනීමෙන් හෝ පුරාණ ගොඩනැගිලි ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් හෝ පමණක් බෞද්ධ ජීවිතය නැවතත් මෙරට ඇති කරගන්ට පුළුවන්ද? පාලි ත්‍රිපිටකය සිංහලට පෙරලීමද බෞද්ධ විශ්ව කෝෂයක් සැපයීමද හොඳ වැඩ තමා. නමුත් ඒවායින් පමණක් බෞද්ධ ජීවිතය නැවතත් මෙරට ඇති කරගන්නට පුළුවන්ද? බෞද්ධයින්ට අපේ ආණ්ඩුව ගොඩනැගිලිද, පොත්ද දෙයි. නමුත් අපේ ආණ්ඩුව රෝමානු කතෝලිකයන්ට දෙන්නේ මොනවාද? අපේ ආණ්ඩුව ඔවුන්ට බෞද්ධ දරුවන් බිලිදෙයි. අපේ ආණ්ඩුව බෞද්ධ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය උදෙසා ක්‍රිස්තියානිත්ව රූපියල් භාරසිය ලක්ෂයක් අවුරුදු පතාදෙයි.

අපේ ආණ්ඩුව අපේ ලෙඩ්ඩු රෝමානු කතෝලික පූජක සාත්තුකාරයන්ට පාවාදෙයි. කොළඹ මහා රෝහල ඔවුන් බාරේය. නොබෝදා මහනුවර බෝගම්බර කන්දේ විදේශික පූජක සාත්තුකාරයන් පහළොස් දෙනෙකුට නැවතීමට රුපියල් 750000 ක් වියදම් කොට උඩුමාලේ පල්ලියක් ඇති විශාල මාළිගාවක් ආණ්ඩුව තනාදී තිබේ. ඒ පල්ලිය මත පිහිටුවා තිබෙන කුරුසය දළඳා මාළිගාවේ කොත් කැරැල්ලට ඉහළින් පෙනේ. විදේශීය පූජක සාත්තුකාරයන් ටික දෙනෙකුට මෙවැනි මාළිගා තනද්දී දහස් ගණන් අසරණ ලෙඩ්ඩු රෝහලේ බිම වැතිරී සිටිති. මහනුවර රෝහල එකී පූජක සාත්තුකාරයන්ට ආණ්ඩුව බාරදෙන්නට යයි. තව අවුරුදු ස්වල්පයකදී වෙනත් විශාල රෝහල්ද රෝමානු කතෝලික පූජක සාත්තුකාරයන්ට ආණ්ඩුව බාරදෙනවා ඇත. බෞද්ධ අනාථ දරුවන්, බෞද්ධ මහල්ලන්, බෞද්ධ අඳ ගොළු බිහිරි ළමයින් නඩත්තු කිරීම පිණිස ක්‍රිස්තියානි ආයතනවලට ආණ්ඩුව විශාල මුදලක් ගෙවයි. මේ ආයතනවල බෞද්ධයන්ට සිදුවන විපත අපි දනිමු.

ලංකා ආණ්ඩුවේ ආදායමට දෙවෙනි වන ආදායමක් රෝමානු කතෝලික සභාවට ඇත්තේය. ඒ සභාව කිසිම බද්දක් ආණ්ඩුවට නොගෙවයි. ඒ ධනවත් සභාව තව තවත් ධනවත් කිරීම පිණිස අග්‍ර බිෂොප්තුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි ආණ්ඩුව විසින් අලුතෙන් පටන් ගන්නා ලද ජනපද රාශියක රෝමානු කතෝලිකයන් පදිංචි කරවා ඇත. ලංකාවේ හැම පෙදෙසකම එකම කතෝලිකයෙක් නැති පෙදෙසක පවා පල්ලි සෑදීමට ආණ්ඩුවෙන් ඉඩම් දී තිබේ. ආණ්ඩුවේ මේ ක්‍රියාවට බෞද්ධයෝ තදින් විරුද්ධ වෙත්. බෞද්ධ ජනයාගේ දිළිඳුකම, නුගත්කම, අසරණකම තමන්ගේ වාසියට හරවා ගැනීම රෝමානු කතෝලික සභාවේ අයුතු ක්‍රියාවකි. "ලේක් හවුස්" පුවත්පත් ආණ්ඩුවටද රෝමානු කතෝලික සභාවටද පක්ෂව ක්‍රියාකරති. බෞද්ධයන්ගේ දුක් ගැනවිලි ගැන නොසලකති. එපමණක් නොව රෝමානු කතෝලික සභාවේ පූජකයන්ද, කතෘවරුන්ද, පෙරෙට්ටුද, පෙළපාලිද හුවා දක්වන පින්තූර හා වාර්තා ලේක් හවුස් පත්‍ර නිතරම පළ කරති. බෞද්ධයන්ගේ දුක්ගැනවිලි යටපත් කරමින් බෞද්ධයන්ට ඉවසපල්ලා, ඉවසපල්ලා කියා අවවාද කරති. එක් අතකින්, දිනමිණ, සිළුමිණ, ජනතා යන සිංහල පත්‍ර සංඝයා වහන්සේලා හා සිංහල කථා කරන උදවිය රවටති. අනිත් අනිත් ඩේලි නිවුස්, ඔබ්සර්වර් යන ඉංග්‍රීසි පත්‍ර සංඝයා වහන්සේලාට හා සිංහල කථා කරන උදවියට සරදම් කරති. ආණ්ඩුව ට්‍රිබි වෙයි. රෝමානු කතෝලික සභාව උදම් අනයි. ඉහත කී ආධාර ආණ්ඩුව කතෝලිකයන්ට දෙයි. අපේ නායක ස්වාමීන් වහන්සේලාට

ආණ්ඩුව අක්ත පත්‍ර ප්‍රදානය කරයි. උන්වහන්සේලාගේ ආදානන උත්සවවලටද සහභාගි වෙයි. මහජනයා රැස්වෙන අවස්ථාවන්හිදී පෙරහැරවල්ද වෙනත් උත්සව ආණ්ඩුව ජයට පවත්වයි. ආණ්ඩුව එසේ කරන්නේ බුද්ධාගමට හුඟක් වැඩ කරනවායයි මහජනයා රැවටීමටය. නමුත් මෙයින් ප්‍රශ්නයක් මතුවෙයි. බෞද්ධ දරුවන් රෝමානු කතෝලික සභාවට බිලිදුන්නහම එසේම දිළිඳු, අසරණ ඉඩම් නැති බෞද්ධයින් රෝමානු කතෝලික බිෂොප්තුමා අල්ලාගත්තාම තව ටික කලකින් ආණ්ඩුව හදන්නට යන බෞද්ධ ගොඩනැගිලි වලට යන්නට බෞද්ධයින් ඉතුරුවේද? ආණ්ඩුව ලියන්ට යන බෞද්ධ පොත්පත් කියවන්නටද බෞද්ධයින් ඉතිරිවේද? බුද්ධ ජයන්ති උත්සවය පිළියෙළ කිරීමේදී පවා රෝමානු කතෝලික ඔලපෑමෙන් ආණ්ඩුවට ගැළවෙන්නට බැරවී තිබෙන හැඩයි. රෝමානු කතෝලික ඩී.ආර්.ඕ. මහතා මහා පෙරහරින් බණ පොතක් රැගෙන හාමුදුරු කෙනෙක් ළඟට ගොස් "හාමුදුරුවනේ මේ බණ පොත සිංහලට පෙරළන්න" යයි ආරාධනා කරයි. සිංහලට පෙරළීම අවසාන වන විට රෝමානු කතෝලික දිසාපති කෙනෙකු සිංහල බණපොත් පෙරලූ හාමුදුරුවන්ට තෑගි බෙදාදීමේ උත්සවයක් යස රඟට පවත්වයි. සැලකිය යුතු කරුණක් නම් දළඳා වහන්සේ වැඩ ඉන්න මහනුවර හිටපු දිසාපතිතුමා ද, දැන් ඉන්න දිසාපතිතුමාද රෝමානු කතෝලිකයෝ වෙති. තවම මහනුවරට බෞද්ධ දිසාපති කෙනෙක් පත්කිරීමට ආණ්ඩුවට උවමනා වී නැත. ඕනෑත් නැත. දැන් කොළඹ පවත්වාගෙන යන ගොවිකම් රජ දැක්මේ අංගයක් වූ බෞද්ධ සංදර්ශනයද බාරදී තිබෙන්නේ රෝමානු කතෝලික කතෘවකටයි. මේ කාරණාවලින් ඔප්පුවෙන්නේ බුද්ධාගම විහිලුවක් හැටියට ආණ්ඩුව හිතාගෙන ඉන්න බවයි. හැම රෝමානු කතෝලික නිලධාරියෙක්ම "කැතලික් ඇක්ෂන්" නැමති කතෝලික ව්‍යාපාරයට බැඳී සිටිති. ඒ ව්‍යාපාරයේ පරමාර්ථය නම් කතෝලික ආගමට අන්‍ය හක්කියක් හරවා ගැනීම හා බෞද්ධාගම විනාශ කිරීමට යටින් දෝනා කැපීමයි. ආණ්ඩුව එවැනි අයට බෞද්ධ කටයුතු බාරදී තිබීම බුද්ධ ශාසනයට කරන හෙහෙහුරුකමකි.

බෞද්ධයින්ගේ සිත් රද්දන්නට ආණ්ඩුව මැලි නොවේ. ආණ්ඩු පක්ෂය පිටිපසින් ලේක් හවුස් පත්‍ර සිටින නිසාය. ලේක්හවුස් පත්‍ර බෞද්ධාගමේ පරම හතරෙක් බව අපි දනිමු. ආණ්ඩු පක්ෂයද ලේක්හවුස් පත්‍රද ඇමරිකන් ජීවිතය හුවා දක්වති. ලේක්හවුස් පත්‍ර කාමහෝගින්ද, බේබද්දන්ද, පල් හොරුන්ද ශ්‍රේෂ්ඨ අය මෙන් හඳුන්වා දෙති. නමුත් ජාති හිතෙහින්, අමද්‍යප විරවරයන්, බෞද්ධ පින්වතුන් පහත් අය

මෙන් පෙන්වා දෙති. කොටින් කියනොත් ලේක්හවුස් පත්‍ර බොද්ධ විරෝධී හා ජාති විරෝධී බලකොටුයි.

බුද්ධ ජයන්ති සංවිධානය තුළ කතෝලික බලපෑම නිසා සිදුවූ කරුණු දෙකක් සඳහන් කරමි. අනුරාධපුර ශුද්ධ නගරයේ රුවන් වැලිසෑයට අයිති පුරාණ ගඩොල්වලින් සාදන ලද රෝමානු කතෝලික පල්ලිය හා මඩම ද ශුද්ධ නගරයෙන් ඉවත්වයන්ට තවම ආණ්ඩුව දැනුම් දී නැත.

රෝමානු කතෝලික බලවතුන්ගේ ඉල්ලීම පිට ස්වදේශභාර ඇමතිතුමා කතෝලික සභාවට දොස් නගන හාමුදුරුවන්ට විරුද්ධව නඩු පැවරීමට අලුත් නීති රීති ඇතිකිරීමට සූදානම්ව සිටී. මේ සම්බන්ධයෙන් තමුන්නාන්සේලාගේ දැනගැනීම පිණිස කතෝලිකයන් බෞද්ධාගමට දෙන සංග්‍රහය ගැන කතෝලික පොත්පත් වලින් උපුටාගත් නිදසුන් දෙකක් මම දැන් කියවන්නෙමි. එකක් "හින් සැරය" කියන කතෝලික පත්‍රයෙන්ද, අනික 'නාගසේන' නම් කතෝලික කෙනෙකු ලියා තිබෙන පොතකින්ද වෙති. මම ඔහුට දෙන නම නම් ජනවාරි 27 වැනි දින මහනුවර මඟුල් මඩුවේදී අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා විසින් අලුත් අනුනායක ස්වාමීන් වහන්සේට දුන් - "පණ්ඩිවරයා" යන නාමය දෙවෙනි නිදසුන නාසේන නම් කතෝලික පණ්ඩිවරයාගේ පොතකිනි.

මට කල්පනා වෙන හැටියට අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා අනුනායක ස්වාමීන් වහන්සේ "පණ්ඩිවරයෙක්" යයි හඳුන්වා දුන්නේ ඔහු කළ සිංහල කරාව ඉංග්‍රීසි අකුරෙන් ලියවාගෙන විත් කියවන්නට යෙදුණ නිසා වෙන්ට පුළුවන. "පඬි" කියන සිංහල වචනය ඉංග්‍රීසියෙන් ලියන්නේ "Pandi" කියාලාය. ඒ වචනය සිංහල නොදත් කෙනෙක් කියවන්නේ "පණ්ඩි" කියාලාය.

"සැරය" නම් කතෝලික පත්‍රයෙන් නිදසුනක්:

"මේ මිහිඳු පිරිවර ඔවුන් ඔතාගෙන ආ කහ රෙද්ද පැත්තකින් තබා ලංකාවේ රූමත් ගැහැණුන් දැක උන් කෙරෙහි සිත් උපදවා උන් හා රතිසැප වින්දහ"

"සංඝමිත්තා නම් ඔහු නැගණියද තම සොහොයුරාට දිරි දීමක් වශයෙන් හා සිංහල පිරිමින්ගේ ද ලේ දූෂණ කිරීමටත් තවත් ගැහැණුන් පන්දහසකටත් අධික පිරිවරක් සහිතව ලංකාවට ආවාය. මෙහෙණ සස්නක් අටවාගෙන ඒ ආ ස්ත්‍රීහු ලාංකික පිරිමින්ට දාව දූවරුන් පුතුන් පුසුත කළහ."

"නාගසේන" නම් කතෝලික "පණ්ඩිවරයාගේ" පොතෙන් 20 පිටුව නිදසුන :

"බුදුන්වහන්සේගේ විහාරයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් කුස දරා ගැබක් පිහිටියේය..... දරුවා එහිදීම ලැබිණි. මෑත කාලයෙහි මහා කාශ්‍යප නමින් ප්‍රකටව සිටි මහරහතන් වහන්සේ මේ දරුවාය. බුදුන් වහන්සේ හා එක්වැනි රූ ඇතියහ..... උන්වහන්සේගේ රූප කාය බුදුන් වහන්සේගේ සමාන තත්වයට අතිශයින් සදාශයහ."

මෙරට සියවස් විස්සක් මුළුල්ලේ පැවතුණ අප සදාචාරයේ පදනම වන ජාතියේ ඉරණම වන බුද්ධ ශාසනය පිහිටෙවු මගින්ද මහරහතන් වහන්සේ ගැනද සංඝමිත්තා මෙහෙණින් වහන්සේ ගැනද රෝමානු කතෝලික සභාව හින්සැරේ ගෙන යන බොරු ප්‍රචාරය පෙනෙනවාද? අපේ බුදුහාමුදුරුවන් පිළිබඳවද ඇඟට පතට නොදැනී හොර රහසේ පළ කරන අමූලික බොරු පෙනෙනවාද? තාපස ව්‍යාපාරයෙන් බුද්ධ ශාසනය නසන්නට බැරවුණා. දැන් අපේ මහෝත්තමයාණන් වහන්සේලාට අපේ ඇති ශුද්ධාව මකාදැමීමට මර උගුල් අටවති. මේ පල්බොරු පළමුව රෝමානු කතෝලික දරුවන් අතරේ ප්‍රචාරය කරමින් ඊට පසු ඒ දරුවන් මගින් රෝමානු කතෝලික පාසල්වලට යන බෞද්ධ දරුවන්ට මේ බොරු කියාදෙත්. ඔවුන්ගේ හිත් කඩති. බුදුහාමුදුරුවන් කෙරෙහි පැහැදීම නැති කරති. හිත් කැඩුණු බෞද්ධ දරුවා ඒ බොරු තම දෙමව්පියන්ටද කවදාහරි කියමින් ඔවුන්ද වෙනස් කරන්නට යයි. මේ විධියට බුද්ධ ශාසනය විනාශ කරන්නට වෙර වෑයම් කරන රෝමානු කතෝලික සභාවේ වහලුන් හැටියට ආණ්ඩු පක්ෂයේ ලොකු ලොක්කෝ හැසිරෙති. බෞද්ධයින්ගේ මෙවැනි අනතුරකදී පවා ඔවුන් කියන ප්‍රතිකර්මය රෝමානු කතෝලික සභාව කියන ප්‍රතිකර්මයයි. එනම් රෝමානු කතෝලික සභාවට දොස් නගන හාමුදුරුවන්ට විරුද්ධව නඩු පැවරීමට අලුත් නීති රීති හැදීමයි.

බුද්ධ ශාසනය වළලාදැමීමට රෝමානු කතෝලික සභාව උගුල් අටවද්දී ආණ්ඩු පක්ෂය නිශ්ශබ්ද වන්නේ ඔවුන්ගෙන් අයුතු වාසි ලැබෙන නිසාය. මෙන්න නිදසුනක් : ආණ්ඩු පක්ෂයේ කීපපොළක් විසින් මට දන්වා තිබෙන අන්දමට ලබන මැතිවරණයට රෝමානු කතෝලික සභාව කොන්දේසි කීපයක් පිට රූපියල් දස ලක්ෂයක් ආණ්ඩු පක්ෂයට දී තිබේ. ඒ කොන්දේසි සමහරක් නම්.

1. මැතිවරණයට ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ඉදිරිපත් කරන අපේක්ෂකයන් අතර කතෝලික සභාවෙන් නම් කරන අය එක්තරා ප්‍රමාණයක් විය යුතුය.
2. සෑම ගොවි ජනපදයකම පදිංචි කරන පවුල් අතර සියයට විසිපහක් රෝමානු කතෝලිකයන් විය යුතුය.
3. කතෝලික සභාවට ඕනෑ තැනක පල්ලි සෑදීමට අවසර තිබිය යුතුය.

තවද, ආණ්ඩු පක්ෂය බුද්ධ ජයන්තියෙන් දේශපාලන වාසියක් ගැනීමට දඟලන බව නොකියාම බැරිය. ඊට සම්බන්ධ වූ ඇතැම් අය කෝක්වේල් පාර්ටිලටද, සුදුපලවල්වලද, දූෂණපලවලටද අරක්ගත් ලොකු ලොක්කෝය. ඔවුන් මහජනයාට මහා හඬින් කියා සිටින්නේ නිතරම භාවනා කරපල්ලා, නිතරම භාවනා කරපල්ලා කියාය. මේ ක්‍රියා කලාපය අන්තිම කුහකකමකි. ඒ මිනිස් බවට නොහොඳිනා නිව වැඩකි. එයින් අප රට ලෝකයාගේ භාසයට ලක්වෙනවා නියතයි. මේ විහිළුව වහාම නැවැත්විය යුතුයි සංඝයා වහන්සේලාටද, අවංක බෞද්ධයන්ටද සම්බුද්ධ ජයන්තිය සංවිධානය කිරීම පැවරිය යුතුයි.

මේ දෙබිඩි ක්‍රියාමාර්ගය ආණ්ඩුවේ වෙන වැඩවලදී පෙනේ. නිදහස් ලංකාවේ පළමුවන අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා රෝමානු කතෝලික හවුස් මහතාය. ඔහු වාගේ බෞද්ධ අධ්‍යාපනයට හානි කළ අන්තිම අධ්‍යක්ෂවරයෙකු යටත් විජිත සමයේවත් නොසිටියේය. නමුත් මේ ද්‍රෝහියා නැවතත් සාවුරුදු ක්‍රමය පිළිබඳ ඉහළ තනතුරකට ආණ්ඩුව පත්කරගෙන තිබේ.

තවත් දෙබිඩි ක්‍රියාවක් නම් මෙසේය. 1946 විසිදෙවෙනි සැසි වාර්තාවෙහි රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ කොමිටියක තීරණයක් පළවී තිබේ. ඒ තීරණය නම් "1957 ජනවාරි 1 වෙනි දින සිට ඉංග්‍රීසි භාෂාව රාජ්‍ය භාෂා තත්වයෙන් ඉවත් කළ යුතුය." යනුයි. එයට අත්සන් තැබුවේ :

ජේ.ආර් ජයවර්ධන - සභාපති
 ජේ.එච්.බී. නහිල්
 සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර
 ටී.බී. ජයා
 ඇස්. නටේසන්
 ඒ. රත්නායක

මේ තීරණය රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව විසින් පිළිගන්නා ලදී. එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපේ ආණ්ඩුව කළේ කුමක්ද? අපේ අගමැතිතුමා පසුගිය යාපන ගමනේදී මුරු දූපතේ එම්ප්‍රදේරු රජ හැටියට ඔටුනු කළේය. ඒ ප්‍රකාශයට මුළු රටම විරුද්ධ විය. සිංහලය පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතු යයි ජාතික ඉල්ලීම විය. ඒ ඉල්ලීම ආණ්ඩු පක්ෂයද පිළිගත් බව පෙනේ. නමුත් එය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට පෙර මැතිවරණයක් තැබිය යුතු යයි ආණ්ඩු පක්ෂය කියයි. එහෙත් මහජන මතය නොවීමකා අගමැතිතුමාගේ තනි කැමැත්ත පිටිය, සිංහල-දෙමළ භාෂා දෙකටම සම තත්වය ප්‍රකාශ කළේ. අපට පෙනියන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂය මහජනයා රවටන්නට ලැස්තිවෙන බවයි. ආණ්ඩු පක්ෂය මහජනයා රැවටීමට කිසිම බයක් නැත. ජාති විරෝධී ලේක් හවුස් පත්‍ර පිටිපසින් ඉඳගෙන උදවු දෙන නිසාය. අපට කදිම ආරංචියක් ලැබී තිබේ. එනම් ආණ්ඩු පක්ෂය, දෙමළ මන්ත්‍රීන් සමඟ රහස් කුමන්ත්‍රණයකට බැඳී තිබේ. ඒ කුමන්ත්‍රණය අනුව දෙමළ මන්ත්‍රීන් පළමුව ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් අස්වී, දෙවනුව සිංහල-දෙමළ සම තත්වය උඩ මැතිවරණය දිනාගෙන තුන්වෙනුව ආණ්ඩු පක්ෂයට නැවතත් එක්වීමටද, ඊට පසුව පරණ අඹ යාළුවෝ සියල්ලෝම බලයට පැමිණ සිංහලය පැත්තකට දමා ඉංග්‍රීසි භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට දිගටම පවත්වා ගෙන යෑමට ද තීරණය කරගත්තාලු. එසේ වුවහොත් ඉහත කී 1946 රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා තීරණය අහෝසි වෙයි. ආණ්ඩු පක්ෂය මහජන මතට ගරු නොකරන බව ඔප්පු වෙයි. ඊට ආණ්ඩු පක්ෂය කොහෙත්ම බය නැත. මහජනයාට පාඩම් උගන්වන ගුරුන්නාන්සේ ජාති විරෝධී ලේක්හවුස් පත්‍ර හෙයින් ආණ්ඩු පක්ෂය හරි කියා අමුතු පාඩමක් ගුරුන්නාන්සේ මහජනයාට උගන්වනවා ඇත.

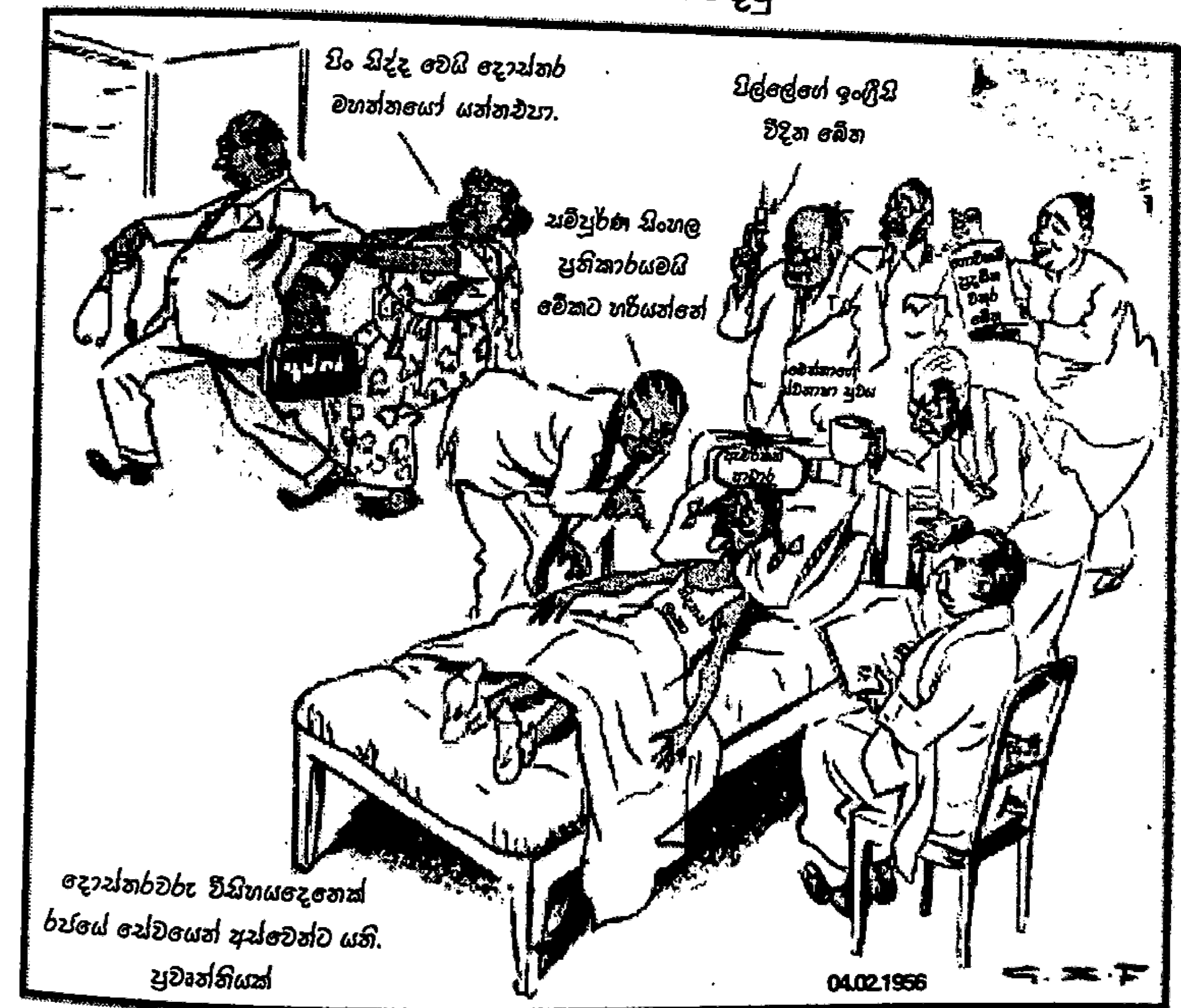
බුද්ධ ජයන්ති උත්සවයට මාසයක් පමණක් කල් තියා මැතිවරණයක් පැවැත්වීමට තීරණය කරගැනීමෙන් ඔවුන්ගේ කුහකකම මනාව ඔප්පු වෙයි. ඔවුන්ට බුද්ධ ජයන්තියෙන් කම් නැත. ඔවුන්ට බෞද්ධ ජීවිතයෙන් කම් නැත. ඔවුන්ට ඕනෑ කරන්නේ තම තමන්ගේ ආසන රැකගැනීමය. මැතිවරණයකින් නොවැළැක්විය හැකි දෙයක් නම් මහජනයා හේදවීම හා මහජනයා නොසන්සුන්වීමත්ය. එය රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය උඩ පසුගිය වතාවට වඩා උග්‍ර වෙනවා ඇත. එවිට අප රටේ බෞද්ධ ජීවිතය නැංවිය හැකි ජයන්ති උත්සවය කඩාකප්පල් වේවි. ඒ බව ක්‍රිස්තියානි බලවතුන්ට හොඳාකාර පෙනියයි. ලෝක ප්‍රසිද්ධ විජ්ජාකාරයෙක් වූ ඔවුන්ගේ මහදැනමුත්තා ළඟට ගොස් බුද්ධ ජයන්තිය අවුල් කරන්නට ඔහු ලවා උගුලක් අටවා තිබේ. ඒ උගුල නම් ජයන්තියට පෙර මැතිවරණයක් තියන්නට නියම කරවා ගැනීමයි.

මේ කරුණු වලින් ඔප්පුවන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයක සිටගෙන අපේ ආණ්ඩු පක්ෂය එක් අතකින් බුද්ධ ශාසනය ගසාකයි. අනික් අතින් රෝමානු කතෝලික ආගමට බලතල දෙයි. එමනිසා රාජ්‍යයෙන් බුද්ධ ශාසනය වෙන්කොට විය රැකබලා ගැනීම ගිහි පැවිදි උතුමන්ට භාරදිය යුතුයි. එසේම අපේ බාල පරම්පරාව මිෂනාරි පාලනයෙන් බේරාගත යුතුයි. අද දවසේ අන්තරාවේ සිටින්නේ බාල පරම්පරාව පමණක් නොවේ. අපේ වැඩි මහල්ලන් ඉගෙනීම ලබන්නේ පුවත්පත් මගිනි. ටයිම්ස් පත්‍රයට විරුද්ධව අපේ චෝදනාවක් නැත. විය කලින් සුද්දන්ට අයිතිව තිබුණේය. දැන් විය පාලනය වන්නේ රෝමානු කතෝලිකයන් මගින් නමුත් ලේක්හවුස් පත්‍ර එසේ නොවේ. ඩේලි නිවුස්, ඔබ්සර්වර්, දිනමිණ, ජනතා සිළුමිණ යන පත්‍ර ජාතික පත්‍රයන් හැටියට පාලනය බලාපොරොත්තුවීම අපට ඇති අයිතිවාසිකමකි. ඒවා පටන්ගන්නේ අපේ ජාති හිතෙහියෙක්වූ පරලෝ සැපත් ඩී.ආර්. විජේවර්ධන මහතාය. ඒ සඳහා ඔහුට ආධාර දුන්නේ තවත් ජාති හිතෙහියෙක් වූ පරලෝ සැපත් ඩී.බී. ජයතිලක මහතාය. විජයවර්ධන මහතා විශ්ව විද්‍යාලයේ සංඝාරාමය ඉදිකිරීම පිණිස තම බුදුලයෙන් රුපියල් දෙලක්ෂයක් වෙන්කර තිබෙන බව කවුරුත් දනිති. අද දවසේ ලේක් හවුස් පත්‍ර පාලනය කරනු ලබන්නේ ඔහුගේ බෑණා වූ පාදිලි පවුලකට අයත් එස්මන් වික්‍රමසිංහ මහතා විසිනි. මෙකී පාදිලි පරිසරයෙන් උද්ගත වූ ක්‍රිස්තු භක්තික වික්‍රමසිංහ මහතා ලේක්හවුස් පත්‍රවල කතෘ මණ්ඩලද අතින් ඉහළ පෙළවිද ක්‍රිස්තු භක්තිකයන්ගෙන් විශේෂයෙන් කතෝලිකයන්ගෙන් පුරවා තිබේ. ඔහුගේ සාමාන්‍ය ප්‍රතිපත්තිය නම් සිංහල භාෂාව හා බුද්ධ ශාසනය වහකදුරු මෙන් සැලකීමද, ක්‍රිස්තියානි ආගම හා ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉතා උසස් කොට සැලකීමද වේ. ඔහු ජාති විරෝධී ව්‍යාපාර වලටද ඉහළ තැනක් දෙයි. ඔහුගේ ඉංග්‍රීසි පත්‍රවල කිසිම ජාතික මුහුණුවරක් පෙනෙන්නට නැත. නමුත් ඔහුගේ ආදායමින් වැඩි හරියක් ලැබෙන්නේ සිංහල පත්‍ර කියවන්නන්ගෙන් නිසා ඔහුගේ සිංහල පත්‍ර ජාතික හැඩයට ටිකක් නැඹුරු වෙන්නට ඉඩදී තිබේ. හැබැයි විය වුවමනා වූ විටකදී හදිසියේම වෙනස් කරයි. ඔහුගේ දෙබිඩි ප්‍රතිපත්තිය පහත දක්වන කරුණෙන්ද ඔප්පු වේ. ඔහුගේ ඉංග්‍රීසි පත්‍ර ඉංග්‍රීසි භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කළ යුතු යයි ප්‍රචාරය කරමින් සිංහලෙන් ඉගෙනගන්නා ළමයා ඊලා මුණක් ඇති මොට්ටියක් හැටියටද දුටුගැමුණු රජ රා බණ්ඩියක් ඇති බේබද්දෙක් හැටියටද විකට රූප මගින් හඳුන්වා දෙති. නමුත් ඔහුගේ සිංහල පත්‍ර සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව කළ යුතු යයි ඕනෑවට විපාවට ප්‍රචාරය කරමින් කළු සුද්දන්ගේ දොස් කියන්නේත් ඕනෑවට විපාවටයි.

ලබන මැතිවරණයේදී රෝමානු කතෝලික සුජනයන් විසින් වටකර ගත් මෙකී බොද්ධ නායකයෙකුගේ ක්‍රිස්තියානි බෑණා බුද්ධ ශාසනයට පක්ෂව ක්‍රියාකරයිද? ඔහුගේ මාමා අද දින පිවතුන් අතර සිටියේ නම් ක්‍රියාකලාපය මතක් වෙන විට ඔහු බොද්ධයින්ට කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වනවා ඇතැයි සිතන්නට බැරිය. එමනිසා ලබන මැතිවරණයේදී ටයිම්ස් පත්‍රද ලේක් හවුස් පත්‍රද බොද්ධ ජන්ද දායකයින්ට කියාදෙන පාඩම නම් "ක්‍රිස්තියානි ආගමට ඉහළ තැන දෙන ක්‍රිස්තියානි ආගමට හැම උදව්වක්ම කරන දිනෙන් දින බොද්ධයන් රවටන පක්ෂයට ජන්දය දිය යුතුය" යන්නයි. මේවා මාරයාගේ ආයතනයයි. මාරයා දෙන පාඩම නම් මරණයයි. ඔවුන්ට රැවටෙන්නට විපා. රටේ බලය මාරයා දැන් අල්වාගෙන ඉවරයි. බොද්ධයා මාරයා සමඟ මහා සටනකට සූදානම් විය යුතුයි. එහි මුල් තැන මහා සංඝයාට පැවරිය යුතුයි.

1956.02.04

6වේ වෙදද

අප නම් නවකීන්ගෙන් නැහැ වෙදකම් වැඩි බව ප්‍රචාරය කරමින් ඔන්ත කමුසෙලාම කර ගන්නවා

සිංහලයම් රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතු කවර හෙයින්ද?

1. එක රටකට ඇත්තේ එක භාෂාවකි

සෑම රටකට ඇත්තේ එක රාජ්‍ය භාෂාවකි. රාජ්‍ය භාෂාව වනාහි රටේ ශුභ සිද්ධිය පිණිස මුළු ජනතාවගේ හිත් යොමු කරවීම සඳහාද, ඇතුළතින් හා පිටතින් ඉස් මතුවෙන විදේශීය උවදුරුවලින් රට බේරා ගැනීමට මුළු ජනතාව පොළඹවා ගැනීම සඳහාද ඇති එකම මාර්ගයයි. එංගලන්තය, ප්‍රංශය, රුසියාව, ජර්මනිය, ජපානය, චීනය, ඇමෙරිකාව වැනි ලොකු රටවල ද ස්වීඩනය, ඕලන්ද, තුර්කිය, පර්සියාව, සියම් වැනි කුඩා රටවලද ඇත්තේ එක රාජ්‍ය භාෂාවකි.

2. ජාතික භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව වීම

තවද කලින් යටත් විජිතයන් වැ පැවති මෑතදී නිදහස දිනාගත් හැම රටක්ම නිදහස දිනාගත් විගස ස්වකීය රාජ්‍ය භාෂාව ලොවට හෙළි කළේය.

ඉන්දියාව හින්දි භාෂාවද, බුරුමය බුරුම භාෂාවද, ඉන්දුනීසියාව මලයි භාෂාවද, ඊස්රායෙලය හෙබ්රූ භාෂාවද නිදහස දිනාගත් වහාම රාජ්‍ය භාෂා මෙන් ප්‍රකාශයට පමුණුවන ලදී.

ලඟදී නිදහස ලබාගත් මේ සියලුම රටවල ස්වකීය රාජ්‍ය භාෂාව කථා කරන ජන සංඛ්‍යාව ලංකාවේ සිංහල භාෂාව කථා කරන ජන සංඛ්‍යාවට වඩා හුඟක්ම අඩුය.

ඉන්දියාවේ හින්දි භාෂාව කතා කරන ජන සංඛ්‍යාව	48 කි.
බුරුමයේ බුරුම භාෂාව කතා කරන ජන සංඛ්‍යාව	70 කි.
පිලිපයින් දිවයිනේ වැගලොක් භාෂාව කතා කරන ජන සංඛ්‍යාව	30 කි.
ඉන්දුනීසියාවේ මලයි භාෂාව කතා කරන ජන සංඛ්‍යාව	5 කි.

ඊස් රාශියෙහි හෙබිරූ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කරන විට ඒ භාෂාව කථා කරන ජනයා සිටියේ හත් ලක්ෂයක් පමණකි.

අවුරුදු හය සියයකට වැඩි කලක් ඉංග්‍රීසි විජිතයක්ව පැවති අයර්ලන්තය අයිරිෂ් භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කරන විට ඒ භාෂාව කථා කරන ජනයා සිටියේ තිස් ලක්ෂයක් අයිරිෂ් ජනයා ගෙන් 12460 ක් පමණකි.

මේ ළඟදී නිදහස දිනාගත් රටවල තම රාජ්‍ය භාෂාව කථා කරන ජනයාගේ සංඛ්‍යාව ස්වල්ප වූ නමුදු, ඒ සංඛ්‍යාවට අධික සංඛ්‍යාවක් වනම් සියයට 82 ක් ලංකාවේ සිංහල භාෂාව කථා කරති. එහෙත් සිංහල භාෂාව ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට රජය තවම ප්‍රකාශ කර නැත. එයින් අනාවරණය වන එකම ඇත්ත නම්, එකී රටවලට සැබෑ නිදහස ලැබී ඇතත් අපේ රටට ලැබී ඇත්තේ ව්‍යාජ නිදහසක් බවයි. බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයේ සිරකරුවන් හැටියට අපේ අත් පාවල ලා තිබුණු විලංගු තවම ගලවා නැති බවයි.

බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍ය ක්‍රමය වනාහි ඔවුනට අයත් විජිතයන්හි සුළු වර්ගවලට රජයේ තනතුරු, තාන්ත මාන්ත, බලතල, වරප්‍රසාද දෙමින් ඔවුන් මහේශ්වරයා තත්වයට පමුණුවා වැඩි ජනයාගේ යුක්ති සහගත බලය බිඳ, ඔවුන් සුළු වර්ගයා කොට රට හේද කිරීමයි. එයින් රට කැළඹෙයි, ජනතාව පිරිහෙයි, විදේශිකයා ඉහළ යයි. මේ විදේශීය ප්‍රතිපත්තිය උඩ අප රට බලය අල්ලාගත් සුළු වර්ගයාට අයත් බොහෝ දෙනා අද දවසේ කියන්නේ සිංහලය-දෙමළය දෙකම රාජ්‍ය භාෂා විය යුතු බවයි. මේ යෝජනාවේ යටි අදහස කිමෙක්ද

3. රාජ්‍ය භාෂාව සමග ඇති සුළු වර්ගයාගේ භාෂා

එක රාජ්‍ය භාෂාවක් ඇති කළා වූ සියලු රටවල ම තම රාජ්‍ය භාෂාව හැර තවත් භාෂා ඇත්තේය.

ඊට නිදසුන් මෙන්න.

රට	රාජ්‍ය භාෂාව	අනිත් භාෂා
චිංගලන්තය	ඉංග්‍රීසි භාෂාව	වැල්ෂ් හා ගෙලික් යන භාෂා
ප්‍රංශය	ප්‍රංශ භාෂාව	ඇල්සේෂන්, බ්‍රිතොන්, ප්‍රොවැන්සාල් යන භාෂා
රුසියාව	රුසියන් භාෂාව	තවත් ප්‍රධාන භාෂා එක්සිය ගණනක්
ජර්මනිය	ජර්මන් භාෂාව	වැන්ඩ්, ප්‍රීසියන්, ලිතුවේනියන් යන භාෂා
ජපානය	ජපන් භාෂාව	මුන්ගොටයි, සොරොමුන්, කම්මුන් යන භාෂා
චීනය	චීන භාෂාව	මුන්ගොටයි, සොරොමුන්, කම්මුන් යන භාෂා
ස්වීඩනය	ස්වීඩිෂ් භාෂාව	ලැප් භාෂාව
ඕලන්ද	ලන්දේසි භාෂාව	ප්‍රීසියන් භාෂාව
තුර්කිය	තුර්කි භාෂාව	පර්සියන්, අරාබි, ආර්මේනියන් යන භාෂා
පර්සියාව	පර්සියන් භාෂාව	තුර්කි, පූජ්ට්, අරාබි, ආර්මේනියන් යන භාෂා
සියම්	සියම් භාෂාව	මලයි, චීන යන භාෂාව

ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ කොපමණ භාෂා තිබුණේද යත්, එහි රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට ඉංග්‍රීසි භාෂාව නීතිගත නෙකළා නම් අද දවසේ ඇති ඉංග්‍රීසි භාෂාව කථා කරන ප්‍රදේශ වෙනුවට එක එක ප්‍රදේශයට එක එක භාෂාව ගණනේ භාෂා විශාල ගණනක් ඇතිවන්නට ඉඩ තිබිණි.

සෝවියට් රුසියාවේ රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන වරට මොස්කව් විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ මහාචාර්යතුමා මෙසේ කියයි :-
 "සුළු ජාතීන්ගේ පාසල් වලද ස්වාධීන බලය ඇති පලාත්වල හා සමූහ ආණ්ඩු පවතින ප්‍රදේශවල පාසල්වලද ඉගැන්වීම ඒ ඒ ජාතීන්ගේ මව් බසින් දෙන නමුත්, ඒ පාසල්වල දෙවෙනි පන්තියේ සිට රාජ්‍ය භාෂාව වන රුසියන් භාෂාව නීතියෙන් අනිවාර්ය කර තිබේ."

තවද ළඟදී නිදහස දිනාගත් රටවලද තම රාජ්‍ය භාෂාව හැර සුළු වර්ගයා කථා කරන තවත් භාෂා ඇත්තේය.

ඉන්දියාවේ හින්දි භාෂාව හැර පස් කෝටියක් වංග භාෂාවද දෙකෝටියක් කථා කරන දෙමළ භාෂාව ඇතුළු ප්‍රධාන භාෂා 13 ක් ඇත්තේය.

බුරුමයේ බුරුම භාෂාව හැර තවත් භාෂා 120 ක් ඇත්තේය.
පිලිපීනයේ වැගලොක් භාෂාව හැර තවත් ප්‍රධාන භාෂා 9 ක් ඇත්තේය.

ඉන්දුනීසියාවේ මලයි භාෂාව හැර තවත් භාෂා 200 ක් පමණ ඇත්තේය.

රිස්රායෙලයේ හේබ්රූ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව වූයේ නමුත් එය පිළිගත් යුදෙව්වන්ගේ මවු භාෂා අප්‍රමාණ විය.

මේ විශාල රටවල මෙන්ම කුඩා රටවලද එක රාජ්‍ය භාෂාවක් වෙනුවට රාජ්‍ය භාෂා දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් ඇතිවූයේ නම්, ඒ රටවල සමගිය කැඩී බිඳී විදේශීය බලපෑම්වලට උදව් දෙන්නත්, ඔත්තුකාරයන් රට ඇතුළේ ම බෝවී අභ්‍යන්තර වූද, බාහිර වූද කල කෝලාහල වලටත් යුද්ධවලටත් රට පෙළැඹෙයි. මෙයට ලෝක ඉතිහාසය දෙස් දෙයි.

4. සුළු වර්ගයාගේ උරුමය හා වැඩි වර්ගයාගේ උරුමය

සුළු වර්ගයා පිළිබඳ ප්‍රකාශය පළමු වන ලෝක යුද්ධයෙන් පසුව - විශේෂයෙන් ඕස්ත්‍රියාව, හංගේරිය, බල්ගේරියාව, පෝලන්තය, චෙකොස්ලෝවැකියාව, රුමේනියාව, යුගෝස්ලෝවියාව, ග්‍රීසිය යන රටවල උග්‍ර තත්වයක පැවතිණ. එය එකී ලෝක යුද්ධය සමාදාන කරවීම පිණිස වර්සයිල්හි පැවැත්වුණු අන්තර් ජාතික සම්මේලනය විසින් විසඳන ලදී. ලෝක සම්මත ඒ තීරණයේ අන්තර් ජාතික සමාදාන ගිවිසුමට ඇතුළත් කරන ලද හා එයින් සුළු වර්ගයා පිළිබඳව හැම රටවල පැවති ප්‍රකාශය එකසේ තීරණය කරන ලදී. එහි ගැබ්වූ ප්‍රධාන ප්‍රතිපත්ති පහත දැක්වේ:-

අ: යම් රටකට අයත් ජාතික සුළු වර්ගවලට ඔවුන්ගේ ජනගහනය අනුව ඔවුන්ගේ මව් බසින් ඔවුන්ගේ දරුවන්ට අධ්‍යාපනය සංවිධානය රජයේ මුදලින් කළ යුතුයි. ඔවුන් සඳහා ප්‍රාථමික පාඨශාලාවක් පිහිටුවීමට ඒ පාසලට පැමිණිය හැකි ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ අවුරුදු තුනක සාමාන්‍ය ගණන 40 කට නොඅඩු විය යුතුයි. ද්විතීක පාඨශාලාවක් පිහිටුවීමට නම් ඒ පාසලට පැමිණිය හැකි ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ අවුරුදු තුනක සාමාන්‍ය ගණන 400 කට නොඅඩු විය යුතුයි. එහෙත් ඒ සියලු පාසල්වල වැඩි වර්ගයා ගේ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට අනිවාර්ය කළ යුතුයි.

ආ: එසේ වුවත් සුළු වර්ගයාගේ ගණයට විදේශීය රටවලින් සංක්‍රමණය කරන්නවුන් ඇතුළත් නොකළ යුතුයි.

ඉ: රටේ ජාතික හැඩය නිර්මාණය කිරීම වැඩි වර්ගයාට අයත් උරුමයක් බව සුළු වර්ගයා පිළිගත යුතුයි. මෙහි විස්තර ලන්ඩන් විශ්ව විද්‍යාලයේ තුලනාත්මක අධ්‍යාපනය පිළිබඳ කටීකාවාර්ය ඇන්. ඒ. හැන්ස් මහතාගේ අධ්‍යාපනයේ මූලික ධර්ම නැමති ග්‍රන්ථයේ සුළු ජාතීන් පිළිබඳ පරිච්ඡේදය බලන්න.

5. අන්තර් ජාතික ප්‍රතිපත්ති ලංකාවටද ගැළපීම

යථෝක්ත අන්තර් ජාතික ගිවිසුමට අයත් සුළු වර්ගයා පිළිබඳ එකී ප්‍රතිපත්ති තුන ලංකාවටද පිළිගන්නේ නම්

පළමුව : ලංකාවේ ජාතියට අයත් දෙමළ ජනයා රජයෙන් දෙමළ පාසල් බලාපොරොත්තු වීමට ප්‍රාථමික පාඨශාලාවක් නම් එයට පැමිණිය හැකි ඔවුන් ගේ දරුවන්ගේ අවුරුදු තුනක සාමාන්‍ය ගණන 40 ට නොඅඩු විය යුතුයි. ද්විතීක පාඨශාලාවක් නම් අවුරුදු තුනක සාමාන්‍ය ගණන 400කට නොඅඩු විය යුතුයි. එහෙත් ඒ හැම පාසලකම වැඩි වර්ගයා ගේ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව සේ අනිවාර්ය කළ යුතුයි.

දෙවනුව : දකුණු ඉන්දියාවෙන් සංක්‍රමණය කරන්නන් ලංකාවට ඒකාබද්ධ කිරීම.

දකුණු ඉන්දියාවෙන් ලංකාවේ තේ, රබර් වතු වල වැඩට සංක්‍රමණය කළ ඉන්දියානුන්ගේ දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ඔවුන්ගේ මවුබසින් නොවැ රාජ්‍ය භාෂාව වන සිංහල භාෂාවෙන් දිය යුතුයි. මේ ප්‍රතිපත්තිය නොබෝදා නිකුත් කළ නේරු- කොතලාවල ගිවිසුමට අන්තර්ගත කරතිබීම එහි අවශ්‍යතාවයට සාක්ෂියකි. ඒ ගිවිසුමෙහි ඇතුළත් කර ඇත්තේ ලංකාවට එන ඉන්දියානුන් පදංචිව සිටින පෙදෙසේ භාෂාව එනම් සිංහල භාෂාව දත යුතුය කියාය.

තවද කැනඩාවේ මැනිටෝවා පළාතේ තිරිඟු වගාව පිණිස සංක්‍රමණය කළ රුසියන්වරුන්ට ද, පෝලිෂ්වරුන්ටද, ජර්මන්වරුන්ටද, ප්‍රංශවරුන්ටද, මුලදී තම තමන්ගේ මව් බසින් තම දරුවන්ට ඉගෙනීමට ඉඩදුන් නමුත් 1916 දී එය තහනම් කොට රටේ රාජ්‍ය භාෂාව වන ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඉගෙනීමට බලකර තිබී පනවන ලදී.

එසේම ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට පිටින් ආ නොයෙක් ජාතිවලට අයත් අයට තම දරුවන්ට ඔවුන්ගේ මව් බසින් ඉගැන්වීමට

මුලදී ඉඩදුන් නමුත් පසුව ඒ සියල්ලන්ට රටේ රාජ්‍ය භාෂාව වන ඉංග්‍රීසියෙන්ද උගන්වන පාසල්වල ඉගෙනීම අනිවාර්ය කරන ලදී. එයින් පෙනෙන්නේ ලෝකයේ හැම රටක්ම පිට රටවලින් සංක්‍රමණය කරන්නාවූ ඔවුන්ගේ මව් බසින් ඉගෙනීම තහනම් කොට අලුත් රටට ඔවුන් ඒකාබද්ධ වන අයුරු අලුත් රටේ රාජ්‍ය භාෂාවෙන් ඉගෙනීමට බල කළ බවයි.

තුන්වනුව : සිංහල ජනතාවගේ උරුමය

ජාතියේ හැඩය නිර්මාණය කිරීම වැඩි වර්ගයාට අයත් උරුමයක් බව මෙරටද පිළිගනී නම් ජාතික ශිෂ්ටාචාරයට මුල් තැන දීමටද සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමටද මෙරට සුළු වර්ගයා එකඟ විය යුතුයි.

6. සිංහල හා දෙමළ භාෂා දෙකට සම තත්වය දීමේ අයුත්තිය

අධිරාජ්‍යයකට අයත් විජිතයක් නොවන හැම රටක්ම පිළිගෙන ඇති මෙකී ප්‍රතිපත්ති තුන ලංකාවේ සුළු වර්ගයා උල්ලංඝනය කිරීම ශෝක ජනක කාරණයකි. ඔවුන් බොහෝ දෙනෙකු ඉල්ලා සිටින්නේ ජනගහනයෙන් සියයට අසූ දෙනෙකු කථා කරන සිංහල භාෂාවද, සියයට දොළොස් දෙනෙකු කථා කරන දෙමළ භාෂාවද යන භාෂා දෙකම රාජ්‍ය භාෂා කරන සේය. එනම් පනස් ලක්ෂයක් කථා කරන සිංහල භාෂාවටද, නව ලක්ෂයක් කථා කරන දෙමළ භාෂාවටද සම තත්වයක් දෙන සේය.

මේ සම තත්වය ඉල්ලා උද්ඝෝෂණය කරන්නෝ ද්විභාෂා රටවල් හතරක් නිදසුන් හැටියට ගෙනහැර පාති. එනම්- ස්විට්සර්ලන්තය, බෙල්ජියම්, කැනඩාව, දකුණු අප්‍රිකාව යන රටවල්ය.

7. ද්විභාෂා රටවල්. මේ ද්විභාෂා රටවල් හතර පිළිබඳ හැබෑ තතු මෙසේය.

(අ) ස්විට්සර්ලන්තය වනාහි භාෂාවෙන් වෙන්වූද, පිහිටීමෙන් වෙන්වූද ස්වාධීන මිටියාවත් තුනක්, වටේට ඉන්නා හතරු රටවලට පණ බයේ අන්තෝන්‍ය ආරක්ෂාව පිණිස ඇතිකර ගන්නා ලද හවුලෙකි. ඒ මිටියාවත් තුන නම් ප්‍රංශ ස්විට්සර්ලන්තය, ජර්මන් ස්විට්සර්ලන්තය, ඉතාලි ස්විට්සර්ලන්තය යනුයි. ඒ එක් එක් මිටියාවතෙක පිහිටීමේ මායිම්ද භාෂාවේ මායිම්ද එකයි. එහෙයින් එක් එක් පෙදෙක් එක් එක්

භාෂාවෙන් පාලනය ගෙනයයි. සුළු වර්ගයා පිළිබඳ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැත. ඒ රට ගැන වෙන් වෙන්ව සිටියා නම් වටේ ඇති බලගතු රටවල් විසින් ඔවුන් ගිලගනු ලබනවා නියතයි. ඒ පිළිබඳව ඉතිහාසඥ වැල්ස් මහතා මෙසේ කියයි.

"අසමාන භාෂාවන්ද අසමාන ඇදහිම්ද ඇති ස්විට්සර්ලන්තයේ කඳුකර ජනයාගේ එක්වීම අන්තෝන්‍ය ආරක්ෂාව මිස අන්කිසි කරුණක් නිසා ඇති කරන්නට කිසිසේත් නුපුළුවන."

(ආ) බැල්ජියම් වනාහි දෙපැත්තෙහින් බලවත් රටවල් දෙකකට අසුවීමෙන් මිරිකි මිරිකි පවතින කුඩා රටකි. ඒ රට බලවත් රටවල ක්‍රීඩාවනට ඉත්තෙකු සමානය. ඔවුන් අතර වරින්වර ඇතිවන යුද්ධ වලදී බැල්ජියම් බලවත් රටවල යුද්ධ භූමියක්ව පවතී. ඔවුන්ගේ අදහස් පරිදි වරට දේශීය මායිම වරින්වර වෙනස් කරන ලදී. එහි දැනට භාෂා දෙකක් ඇත්තේය. එක් භාෂාවක් රටේ එක් පෙදෙසකටද අනිත් භාෂාව රටේ අනිත් පෙදෙසටද සීමා වී පවතී. වෝටර්ලුවෙන් උතුරු පෙදෙස්හි "ජ්ලැම්ෂ්" භාෂාව කථා කරනු ලැබේ. දකුණු පෙදෙසෙහි "වැලූන්" නම් ප්‍රංශ භාෂාව කථා කරනු ලැබේ. එහෙත් දේශීය මායිමද වෙනස් වෙයි. එහි ඉතිහාසයද බොහෝ සෙයින් ප්‍රංශය, ඕලන්දය, ජර්මනිය, ස්පාඤ්ඤය, ඕස්ට්‍රියාව යන අනිත් රටවල ඉතිහාසයම වෙයි. බෙල්ජියම් අස්ථිරතාවයට ප්‍රධාන හේතුව නම් එය ස්වභාවික ක්‍රමයට බිහිවුණු (ටෙක්නො වැ) අත් රටවල් විසින් පිළියෙළ කරන ලද ක්‍රමයට ඇතිවුණ රටක් වීමයි. (වෙල්ස්ගේ ඉතිහාසය 503 පිට)

(ඉ) කැනඩාව යනු ඉංග්‍රීසි විජිතයක් හා ප්‍රංශ විජිතයක් එකට එක්වීමකි. ඉංග්‍රීසි විජිතයේ භාෂාව ඉංග්‍රීසි විය. ප්‍රංශ විජිතයේ භාෂාව ප්‍රංශ විය. ක්විබෙක්හි හටගත් ඉංග්‍රීසි ප්‍රංශ යුද්ධය එක්තරා සමාදාන ගිවිසුමකින් කෙළවර විය. ඒ ගිවිසුම අනුව ප්‍රංශ විජිතයේ රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට ප්‍රංශ භාෂාවද ඉංග්‍රීසි විජිතයේ රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට ඉංග්‍රීසියද සම්මත වීමෙන් කැනඩාව ද්විභාෂා රටක් විය.

(ඊ) දකුණු අප්‍රිකාව: ඉහත විස්තර කරනු ලැබූ රටවල් තුනට වඩා දකුණු අප්‍රිකාව භාත්පසින්ම වෙනස්ය. දකුණු අප්‍රිකාව වනාහි බහු ජනතාව වන කළු මිනිසුන් රාජ්‍ය බලයෙන්ද පොළවේ උරුමයෙන්ද අයිත්තකොට ඔවුන්ගේම උදව්වෙන් රට සුරා කෑම පිණිස සුදු මිනිසුන් දෙගොල්ලක් ඇතිකළ රට ගසාකෑමේ හවුලෙකි. පළමුව රට ගසාකෑමට ආවේ ලන්දේසීන්ය. ඊට පසුව ආවේ ඉංග්‍රීසීන්ය. ඉංග්‍රීසීන් අල්ලාගත්

පලාත්වල ලන්දේසි අප්‍රිකාන්ස් භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව විය. ලෝක ව්‍යාප්ත වහල් වෙළඳාම නැවැත්වීමෙන් පසුව මේ දෙගොල්ලන් අතරේ "බ්‍රයර යුද්ධය" නමින් ප්‍රසිද්ධ යුද්ධයක් හටගත්තේය. ඒ යුද්ධය සමාජාන විමේද ඔවුන්ගේ විජිත දෙවර්ගය එක්කාසු වී ඔවුන්ගේ භාෂා දෙකම රාජ්‍ය භාෂා විය.

නැටල් විජිතය ඉංග්‍රීසි ගසා කන්නවුන්ගෙන් පිරී තිබුණ නිසා එහි භාෂාව ඉංග්‍රීසි විය. ඔරේන්ජ් විජිතය ලන්දේසි ගසා කන්නවුන්ගෙන් පිරී තිබුණ නිසා එහි භාෂාව ලන්දේසි අප්‍රිකාන්ස් භාෂාව විය. එහෙත් කේපයේදී ට්රාන්ස්වාලයේදී දෙගොල්ලම මිශ්‍ර වී සිටී නිසා ගසාකෑමේ හවුලට භාෂා දෙකම මිශ්‍ර විය.

8. ද්විභාෂා රටවල අනියම්භාවය:

කොටින්ම කිවහොත් මේ ද්විභාෂා රටවල් හතරම අනියම් විදියට නොහොත් ස්වභාව ධර්මයට පටහැණිව බිහිවුණ රටවල්ය. ඒ එක එක රටක එක එක භාෂාවක් කථා කරන අයගේ සංඛ්‍යාව අතින් භාෂාව කථා කරන අයගේ සංඛ්‍යාවට සමානය. ඒ දෙපක්ෂයට වැඩි වර්ගයා සුළු වර්ගයා යයි නම්කළ නොහැකිය. අප රට පිහිටීමෙන් එක රටෙකි. එහෙත් ඒ රටවල් එසේ නොවේ. සමහර ද්වි භාෂා රටවල් පිහිටීමෙන් එකක්ව පෙනුණත්, ඒවායේ ඒකත්වයක් ඇත්තේ එක භාෂාවකට සීමා වූ පෙදෙස්වල පමණකි. තව ද ද්විභාෂා රටවල් බිහිවුණේ ලෝක ව්‍යාප්ත ගසා කන්නවුන්ගේ බලවේග හේතුවෙනි. වාසනාවකට මෙන් අපේ දිවයින පිහිටීමේ ඒකත්වය වචනි බලවේගවලට නැති කරන්නට බැරි විය. ඊට හේතුව අප දිවයින පිහිටීමේ ඒකත්වය මහා සමුද්‍රය මගින් ආරක්ෂා කිරීමය. ඒ ස්වභාවික ආරක්ෂාව නිසාම අවුරුදු දෙදහකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ සිංහල රාජ්‍යයේ එකම භාෂාව හැටියට පැවති සිංහලය විදේශී බලවේගවලින් බේරුණේය. එසේ මේ සිංහල භාෂාව අද දවසේ ජනගහනයෙන් සියයට අසූ දෙදෙනෙකු කථා කරන භාෂාව වී ඇත. මේ අයිතිවාසිකම් වලින් එකක්වත් යටේත්ත ද්විභාෂා රටවල් හතරටම නැත. එමනිසා ඒ රටවල් අප විසින් ආදර්ශයට ගත යුතු නිදසුන් නොවේ. අප රට අනුගමනය කළ යුත්තේ ස්වභාවික අන්දමට හා අත්‍යවශ්‍ය අන්දමට බිහිවුණ සෑම රටක් අනුගමනය කරන ඉහත සඳහන් අන්තර් ජාතික ගිවිසුමට ගැබ්වූ ලෝක සම්මත ප්‍රතිපත්ති වෙයි.

9. සුළු වර්ගයාගේ ආත්මාර්ථකාමීභාවය අධිරාජ්‍ය දායාදයකි

ඒ ඒ උසස් ප්‍රතිපත්ති වලට පටහැනි වීමෙන් අපේ රටේ සුළු වර්ගයා අපේක්ෂා කරන්නේ ආත්මාර්ථයයි. ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයේ බළ මුළුවට ඇතුළත් වීමෙන් ලබාගත් යස ඉසුරු, බලතල ස්වාධීන ලංකාවෙහිත් ලබාගන්නා අටියෙන් ක්‍රියාකිරීම අයුතු වැඩකි. අධිරාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය තව මේ රටේ බලපවත්වන නිසා අද දවසේ රජයේ තනතුරුවලින් සියයට හැත්තෑවක් පමණ, ජනගහනයෙන් සියයට දොළහක් පමණ වූ දෙමළ කථා කරන්නවුනට හිමිවී ඇත. සමහර රජයේ සේවාවල තනතුරුවලින් සියයට අසූවක්, අනුවක් පමණ ඔවුනට හිමිවී ඇත. විදේශීය අධ්‍යාපන ක්‍රමය තවම මේ රටේ බල පවත්වන නිසා විශ්ව විද්‍යාලයේ නවීන විද්‍යා, ඉංජිනේරු, වෛද්‍ය, කෘෂිකර්ම යනාදී සෑම අංශවල ගුරුවරුන්ගේද, ශිෂ්‍යයන්ගේද වැඩිම සංඛ්‍යාව දෙමළ කථා කරන්නෝ වෙති.

10. සිංහල දෙමළ භාෂා දෙකටම සම තත්වයදීම ඉංග්‍රීසියට ආ වැඩිමකි

මෙරට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් නම් සමාජයේ හෝ රජයේ සේවාවල හෝ අධ්‍යාපනයේ හෝ පහසුකම් සෑමදෙනාටම එක සමාන විය යුතුයි. නොඑසේ නම් ඒ පහසුකම් වලින් වැඩි කොටසක් සුළු වර්ගයාට ද සුළු කොටසක් වැඩි වර්ගයාටද බෙදා දෙන්නේ නම් එය අධිරාජ්‍ය ක්‍රමයයි. ඒ අධිරාජ්‍ය ක්‍රමය තවම මෙහි රජ කරයි නම් ලංකාවට හැබෑ නිදහසක් නැත. අප දිවයිනේ ඒ අධිරාජ්‍ය ක්‍රමය සදහටම පවත්වා ගන්නට හැකිවන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට ඉදිරියටත් යොදා ගැනීමෙනුයි. එසේ කිරීමට විදේශීය පිහිටෙන් මහේශාධ්‍ය බවට පත්වූ සුළු වර්ගයා තැත් කරයි. එයට විදේශීය ආණ්ඩු විදේශීය වෙළඳ ව්‍යාපාරද හසින් උදව් දෙයි.

11. රාජ්‍ය භාෂාව වීමට සිංහල භාෂාවේ සුදුසුකම්

(අ) මේ රට මෙතෙක් පාලනය වනුයේ එක භාෂාවක් මගිනි. ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යවාදීහු මෙසේ කළේ තමන්ගේ පහසුව පිණිසය. මේ රටේ පවත්නා එක් මධ්‍යම ආණ්ඩුවකින් සම්පූර්ණ දිවයිනම පාලනය වන විට බෙවත් එකක්ව ආණ්ඩු ක්‍රමයක් පවත්නා විට පාලන කටයුතු කළ හැක්කේ එක් භාෂාවකින් පමණි. එබැවින් සියයට 82 කගේ භාෂාව වන සිංහල භාෂාව පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතුය.

(ආ) මෙරට බහුජාතීන්ගෙන් යුත් රටක් නොවේ. මෙහි ඇත්තේ දෙදහස් පන්සියවසරකට දීර්ඝ චේතිහාසික සංවර්ධනයක්ද, පොදු භූමි ප්‍රදේශයක්ද, පොදු ආර්ථික ජීවිතයක්ද, පොදු භාෂාවක් හා පොදු සංස්කෘතියක් ද ඇති එකම ජාතියක, එනම් සිංහල ජාතිය පමණි. සෙස්සන් දේශීය සුළු ජාතීන් වෙති. එකත්ව ආණ්ඩු ක්‍රමයක් බිහිවීමේ හේතුවද එයමය. ජාතියේ බස රජයේ බස වීම හැම රටකම සිරිත වෙයි. එබැවින් සිංහලය පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතුය.

(ඉ) සිංහල භාෂාව මේ රටේම නිපන්න වූ වචන වලින්ද, අන්‍ය භාෂාවන්ගෙන් තද්භව කරන ලද වචනයන්ගෙන් හා ඒ භාෂාවල එක හැටියටම ගත් වචනයන්ගෙන්ද සමන්විත වී දෙදහස් පන්සිය වසරක් මේ රටේම සංවර්ධනය වූ බසකි. දෙමළ බස දකුණු ඉන්දියාවේ බසය. එයට දේශීය කිසිවක් නැත. එය වූකලී විදේශීය බසකි. එබැවින්, සිංහලය පමණක් මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතුය.

(ඊ) සිංහල භාෂාව අංග සම්පූර්ණ, නූතන ලෝකයේ හැම කටයුත්තක් පිළිබඳව අදහස් පළකළ හැකි බසකි. එය රැකෙන්නේද, තවත් දුර සංවර්ධනය වනුයේද එයට හිමි තැන දීමෙනි. එය පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව විය යුත්තේ වෙනෙයි.

(උ) ජාතිය වටා දේශීය සුළු ජාතීන්ද සමඟි සම්පන්න කොට එක් ප්‍රබල ජාතියක් තැනීමේ ශක්තිය මේ රටේ ඇත්තේ සිංහල වසට පමණි. එය රාජ්‍ය භාෂාව විය යුත්තේ වෙනෙයි.

1956.01.29

The great unknown

සිංහල භාෂාව ආරක්ෂා කරගත් ගුරුවරුන්ට උපහාරයක්- නිර්නාමික ගුරුවරයෙකුගේ පිළිරුවක් තැනීමට මෙත්තානන්ද මහතා යෝජනා කරයි.

අගමැතිතුමා හා මූලික අයිතිවාසිකම්

1. අධ්‍යාපනය හා සංස්කෘතිය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්:-

අගමැතිතුමා විසින් දෙමළ පහත ඉදිරිපත් කරමින් පාර්ලිමේන්තුවේදී කරන ලද පහත දැක්වෙන ප්‍රකාශය සත්‍යයෙන් තොර බව කිය යුතුව තිබේ.

"ලෝකයේ ජාත්‍යන්තර නීති අනුව මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව මුලින් තිබූ මතාන්තර අනුව හෝ පසුකාලයක එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මගින් ප්‍රකාශයට පමුණුවනු ලැබූ මිනිස් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියට අනුව හෝ භාෂාව ආරක්ෂා කරගැනීම මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම්වලට ඇතුළත් ඉතාමත් වැදගත් එකකි. නිදසුනක් වශයෙන් කියතහොත්, දෙමළ ළමයෙකුට පහළ පංතිවලදී දෙමළ භාෂාවෙන් ඉගෙන ගැනීමට අවසර දෙනු ලැබුවහොත්, ඔහු විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් වන විට සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගෙන ගත යුතු යයි කීමට ඔබට අයිතියක් තිබේද? නොඅනුමානව ම ඔහුට විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය දෙමළ මාධ්‍යයෙන් ලබාදිය යුතු වේ. මෙහි කිසිදු වරදක් මට නොපෙනේ."

යම් භාෂා මාධ්‍යයකින් පහළ පංතිවල අධ්‍යාපනය ලැබූ ශිෂ්‍යයෙකුට එම මාධ්‍යයෙන් ම විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලැබීමට මිනිස් අයිතිවාසිකමක් තිබේයයි මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයෙහි කොතැනකවත් සඳහන් වී නැත.

එහි අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් සඳහන් 26 වෙනි වගන්තියෙන් කියැවෙන්නේ:-

"සෑම කෙනෙකුටම අධ්‍යාපනය සඳහා අයිතිවාසිකමක් තිබේ. යටත් පිරිසෙයින් ප්‍රාථමික හා මූලික අවස්ථාවේදී අධ්‍යාපනය නොමිලයේ ලැබිය යුත්තකි. ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය අනිවාර්ය විය යුතුය."

යුතුය. කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපනය ලැබීමට සාමාන්‍ය පහසුකම් තිබිය යුතුවා පමණක් නොව, උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා දක්ෂතා අනුව සියලුදෙනාට සමාන ඉඩ ප්‍රස්ථා තිබිය යුතුය."

මෙහි අධ්‍යාපන මාධ්‍යය පිළිබඳව කිසිවක් සඳහන් වී නැත.

සංස්කෘතිය පිළිබඳව එම විශ්ව ප්‍රකාශනයෙහි 27 වෙනි වගන්තියේ සඳහන් වන්නේ මෙලෙසය:-

"සාමාජයීය සංස්කෘතික ජීවිතයේ නිදහස්ව සහභාගිවීමට සෑම කෙනෙකුටම අයිතියක් තිබේ."

සුළු ජනතාවන්ගේ සංස්කෘතික ජීවිතයේ ආරක්ෂාව මෙම අයිතිවාසිකමෙන් සහතික කර තිබේ.

මේ අනුව ඉන්දියානු ආණ්ඩු ක්‍රම පනතේ

"ඉන්දියානු දේශයේ ජීවත්වන සෑම කොටසකම ජනතාවට, ඔවුන්ට විශේෂ වූ භාෂාව, අක්ෂර මාලාව හා සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කරදීම සහතික කර ඇත."

ඉන්දියානු ආණ්ඩු ක්‍රම පනතින් පැවරෙන මේ අයිතිවාසිකම විග්‍රහ කිරීමේදී, ඉන්දියානු ආණ්ඩුවේ නීතිය පිළිබඳ ඇමතිවරයා මෙසේ සඳහන් කළේය:-

"මෙයින් රජයට වගකීමක් හෝ බරක් නොපැවරේ. නිදසුනක් වශයෙන්, මදුරාසියේ ජනයා බොම්බායට ගියහොත් ඔවුන්ට දෙමළ භාෂාවෙන් හෝ අන්ද්‍රා භාෂාවෙන් හෝ වෙනත් භාෂාවකින් හෝ අධ්‍යාපනය ලබාදීම සඳහා මුදල් වියදම් කිරීමට බොම්බායේ ආණ්ඩුව නීතියෙන් බැඳී ඇති බවක් එහි සඳහන් නොවේ." (මූලික අයිතිවාසිකම් හා නීත්‍යානුකූල ප්‍රතිකර්ම - 1 කාණ්ඩය - 582 පිටුව.)

මේ කාරණා පිළිකොට ගත් කල මෙසේය:-

අධ්‍යාපනය පිළිබඳව විශ්ව ප්‍රකාශනයේ සුළු ජනතාවකට ඇති මිනිස් අයිතිවාසිකම් නම් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අයිතිය පමණකි. එම සුළු පක්ෂයේ භාෂාව අධ්‍යාපන මාධ්‍යයක් කිරීම මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකමක් බව එයින් නොකියැවේ. සංස්කෘතිය සම්බන්ධයෙන් එම විශ්ව ප්‍රකාශනයෙහි සුළු පක්ෂයකට පැවරෙන අයිතිය නම්, ඉන්දියානු ආණ්ඩු පනතට අනුව සංස්කෘතිය සංරක්ෂණය කිරීමේ අයිතිය පමණකි.

2. සුළු පක්ෂවල භාෂාව හා රාජ්‍ය භාෂාව:-

ලෝකයේ නොයෙක් රටවල සුළු පක්ෂවල භාෂාවන්ට දෙන තැන පහත දැක්වෙන නිදසුන්වලින් පැහැදිලි වෙයි:-

(අ) ඉන්දියාව

වර්ෂ 1949 අගෝස්තු මාසයේ පැවැත්වූ ප්‍රාදේශීය රාජ්‍යවල අධ්‍යාපන ඇමතිවරුන්ගේ රැස්වීමකදී කරගත් තීරණය මෙසේය. එනම්: ප්‍රාථමික අවස්ථාවේදී අධ්‍යාපන මාධ්‍යය ළමයාගේ මව් භාෂාව විය යුතුය. මව් භාෂාව, රාජ්‍ය භාෂාව හෝ ප්‍රාදේශීය භාෂාව හෝ නොවූ විට මව් භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීමට පහසුකම් සැලසිය යුත්තේ පාසලක මුළු ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් වී භාෂාව කථාකරන ගණන හතළිහකට අඩු නොවූ විට හෝ එවැනි ශිෂ්‍යයන් දහදෙනෙකු එක පංතියක සිටියොත් පමණි. ප්‍රාදේශීය හෝ රාජ්‍ය භාෂාව මව් භාෂාව නොවූ විට එය විෂයයක් විය යුත්තේ තෙවැනි පංතියට පෙර හෝ ප්‍රාථමික අවස්ථාවට පසුව හෝ නොවේ. යම්කිසි පාසලක මුළු ශිෂ්‍ය ගණනින් තුනෙන් එක පංතුවක් තම මව් භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියොත් එවැනි පහසුකම් ආණ්ඩුවෙන් සලසා දිය යුතුය. ද්විතීය අවස්ථාවේදී ප්‍රාදේශීය භාෂාව ඉගැන්වීම අනිවාර්යය වේ. (එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ අධ්‍යාපනික වෙනස්කම් 1956-489 ඡේදය)

මේ වැඩපිළිවෙල ඉන්දියානු ප්‍රාදේශීය ප්‍රතිසංවිධාන කොමිසමේ නිර්දේශයන්ට බොහෝ සෙයින්ම අනුකූල වේ. තවද සුළු පක්ෂවලට ප්‍රාථමික අවස්ථාවේදී මව් භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීමට අයිතියක් තිබිය යුතු බව එයින් නිගමනය වුවද මෙසේ ද සඳහන් කර ඇත.

"ද්විතීය අවස්ථාව තෙක් මව් භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අයිතිය දික් කිරීමට අපි නිර්දේශ නොකරමු." (හින්දු ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය - 1955.9.10)

(ආ) ඩෙන්මාර්කය

"ඩෙන්මාර්ක්හි දකුණු ජෙට්ලන්ඩ් ප්‍රදේශයේ මූලික පාසල්වල ජර්මන් භාෂාව පිළිබඳ ඉගැන්වීමක් දෙනු ලබන්නේ ශිෂ්‍යයන් දහදෙනෙකුට අඩු නොවන ගණනකගේ මවුපියන් විසින් එසේ ඉල්ලා සිටියොත් පමණකි. පිරිසරබඳ හා නගරබඳ පාසල්වල ඉගැන්වීමේ කාලසීමාව තුළදී හෝ එයින් පිටත හෝ ජර්මන් භාෂාව පිළිබඳ ඉගැන්වීමේ පහසුකම් සලසා දෙනු ලබන්නේ නගර සභාවේ ඉහළ පංතිවල ශිෂ්‍යයන් දහ දෙනෙකුට අඩු නොවන ගණනක ගේ

මව්පියන් විසින් ඉල්ලා සිටියොත් පමණකි. එහෙත් අවශ්‍ය වුවහොත් නගර සභාවක් තුළ එක පාසලක එවැනි ඉගැන්වීමක් කිරීම ගැනද සලකා බලනු ඇත." (496 ඡේදය)

(ඇ) අයිතිය

අයිතියේ ප්‍රකාශනයේ 81 වෙනි වගන්තියෙන් කියැවෙන්නේ මෙසේයි:-

"රාජ්‍ය භාෂාව මව් භාෂාව නොවූ අයිතිය ජාතිකයන් සෑහෙන ප්‍රමාණයක් සිටින නගරවල හා ප්‍රදේශවල පොදු අධ්‍යාපන ආයතනයන්හි අයිතිය ආණ්ඩුව විසින් පුරවැසියන්ගේ ළමයින්ට ඔවුන්ගේ මව් භාෂාවෙන් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමට ප්‍රමාණවත් පහසුකම් සලසා දෙනු ඇත. මෙම සහනය හේතුකොට ගෙන අයිතිය ආණ්ඩුවට එම පාසල්වල අරාධි භාෂාව ඉගැන්වීම නියම කිරීමට අවහිරයක් නොවන බව තේරුම් ගත යුතුය." (501 ඡේදය)

(ඈ) රිශායලය

"රිශායලයෙහි අරාධි ශිෂ්‍යයන්ට පාසල්වල අරාධි භාෂාවෙන් උගන්වනු ලැබේ. වර්තමානයේ එම පාසල් පාලනය කරනු ලබන පලාත් පාලන ආයතනවලට අරාධි අධ්‍යාපනය සඳහා මුදල් ලබාගැනීම පිණිස අයබදු අයකිරීමට අවසර දී තිබේ. පාසල් කීපයක ම ද්විතීය අධ්‍යාපනය දෙනු ලබන්නේ අරාධි භාෂාවෙනි. එහෙත්, උසස් අධ්‍යාපනය දෙනු ලබන්නේ හිට්ටු භාෂාවෙන් පමණකි." (504 ඡේදය)

(ඉ) ඉතාලිය

ඉතාලියේ "සුළු පක්ෂ වසන ප්‍රදේශවල මව් භාෂාව ජර්මන්, ලැටින්, සෙලාවික් ඉගැන්වීමට සුදුසු පාසල් පිහිටුවීමෙන් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් සුළු පක්ෂවල ආරක්ෂාව සැලසීම දැනටමත් ක්‍රියාවෙන්ද ඉටුකර ඇත. මෙම නව පාසල් මුළුමනින්ම වෙන්කර ඇත්තේ භාෂාමය සුළු පක්ෂවල ශිෂ්‍යයින් සඳහා පමණකි. එම පාසල්වල ස්වභාවයෙන් හා පැවැත්මෙන්ද වඩදු සීමාකිරීමක් ආවේණික වී ඇත. නියම වශයෙන් ම විය අවහිර කිරීමක් හෝ සීමාකිරීමක් හෝ නොව, විය වාසියක් ලෙස සැලකිය යුත්තේ ආණ්ඩු පනතේ 34 වෙනි වගන්තියෙන් සුළු පක්ෂවල අයට ඔවුන් සඳහාම වෙන්කරනු ලැබූ ඔවුන්ගේ භාෂාව උගන්වන පාසල් ඇතත් ඉතාලි භාෂා මාධ්‍යයෙන් උගන්වන පාසල්වලට යෑමට ද ඔවුන්ට අයිතියක් තිබෙන නිසාය." (512 වැනි ඡේදය)

(ඊ) තුර්කිය

"වර්ෂ 1923 දී තුර්කි ආණ්ඩුව විසින් ලෝසානයේදී අත්සන් තබන ලද ගිවිසුම අනුව මුස්ලිම් නොවූ පක්ෂවලට අයත් තුර්කි ජාතිකයන්ට පාසල් පිහිටුවීමට හා තම භාෂාවෙන් ඒවා පවත්වා ගෙන යෑමටත් ඇති අයිතිය පිළිගන්නා ලදී. මෙම සුළු පාක්ෂිකයන් ගේ පාසල් මගින් උගන්වනු ලබන්නේ යුදෙව්, ඇමරිකන් හා ග්‍රීක් පවුල්වල ළමයින්ටය. මෙම සුළු පක්ෂවල පාසල්වල තුර්කි භාෂාව ඉගැන්වීමට නියමකර ඇත. තවද, ප්‍රජාවාරය, භූගෝලය, ඉතිහාසය, සමාජ විද්‍යාව ආදිය ඉගැන්වීම තුර්කි භාෂාවෙන්ම කළ යුතුය. මෙම පාසල් ක්‍රියාකරන්නේද බොහෝ සෙයින්ම නිදහස්ව හා සෛවර්ථය." (517 වැනි ඡේදය)

(උ) ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය

"ප්‍රවර්ධකෝති මූලික වශයෙන් ස්පාඤ්ඤ භාෂාව හැරුණු විට, එක්සත් ජනපදයේ පොදු පාසල්වල සාමාන්‍යයෙන් උගන්වනු ලබන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනි. ඉංග්‍රීසි භාෂාව කථා කිරීමට නොහැකි ළමයෙක් පාසලකට ඇතුළත් වූ විට ඔහුට ඒ පාසලේ කටයුතුවලට මැනවින් සහභාගිවීමට හැකිවන තුරු ඉංග්‍රීසි භාෂාව පිළිබඳව විශේෂ පුහුණුවක් ලබාගැනීමට උදව්දීම සිරිතක් වශයෙන් පවතී. නිව්යෝර්ක්, පිලාඩෙල්ෆියා හා වොෂින්ටන් ඩී.සී. වැනි විශාල මධ්‍යස්ථානවල "ඇමෙරිකනයිශේෂන්" හෙවත් ඇමෙරිකන් කරන ලොකු කුඩා කාටත් භාෂාව හා වෙනත් පුහුණුවීම් ලබාදෙනු ලබන්නේ පොදු නිදහස් පාසල් ක්‍රමයේ කොටසක් ලෙසටය. වෙනත් භාෂා බොහෝ සෙයින් භාවිතය කරන ප්‍රදේශවල සිටින නිදසුනක් වශයෙන් නිර්තදිග පෙදෙසේ ස්පාඤ්ඤ භාෂාව මෙන් සාමාන්‍යයෙන් භාෂා දෙකම කථා කළ හැකි ගුරුවරු ළමයින්ට පොදුවේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලැබිය හැකි වන පරිදි කටයුතු කරති. නිදසුනක් වශයෙන් දක්වතොත් බොහෝ දෙනෙක් ප්‍රංශ භාෂාව කථා කරන උතුරු මේන් ප්‍රදේශයේ සාමාන්‍ය පාසලක් පවත්වාගෙන යන්නේ ප්‍රංශ භාෂාවෙන් හා ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනුත්ය. තවද, නිව්යෝර්ක් නගරයේ ප්‍රවර්ධකෝති නගරයෙන් පැමිණ සිටින ළමයින් වැඩි වශයෙන් ඉගෙන ගන්නා පාසල්වල ඉගැන්වීමට ආධාර කිරීම සඳහා ප්‍රවර්ධකෝති පෙදෙසෙන් තෝරාගත් විශේෂ ගුරුවරු යොදති. සමහර පුද්ගලික ද්විභාෂා ඇත. ඒවායේ ප්‍රාථමික අවස්ථාවේ බොහෝ සෙයින් උගන්වනු ලබන්නේ වෙනත් භාෂාවකිනි. එයින් රෝමානු කතෝලික සභාව හෝ වෙන ආගමික මණ්ඩල මගින් පවත්වා ගෙන වන සමහර කාර්මික පාසල් ද වෙති. අනිත් පාසල් නඩත්තු කරනු

ලබන්නේ ගාස්තු අයකිරීමෙනි. පෝලිෂ්, ස්ලෝවැක්, ස්පාඤ්ඤ, ප්‍රංශ, ජර්මන් හා ඩච් පාසල් වැඩි වශයෙන් ඇත්තේ එම භාෂා කථාකරන වැඩිහිටියන් වසන ප්‍රදේශවලය. මේ පාසල් වල සාමාන්‍ය සිරිත ඉංග්‍රීසි භාෂාව ද්විතීය භාෂාවක් වශයෙන් උගන්වා එය ඉහළ පංතිවල අධ්‍යාපන මාධ්‍යය කරගනිමින්ය." (518 සහ 519 ඡේදයන්)

(ඌ) බුරුමය

"බුරුමයෙහි, බුරුම නොවන ප්‍රාථමික පාසල්වල ඒ ඒ පලාතේ භාෂාව භාවිතයට ඉඩ දී ඇතත්, රාජ්‍ය භාෂාව වූ බුරුම බස පාසල් අධ්‍යාපනයේ දෙවන වර්ෂයේ පටන් ඉගැන්විය යුතුය." (552 ඡේදය)

(එ) ප්‍රංශය

"ප්‍රංශයෙහි පොදු ප්‍රාථමික පාසල්වල ප්‍රොවෙන්කල්, බ්‍රෙටන්, බැස්කු, කැටලන් ප්‍රාදේශීය භාෂාවන්ගෙන් අධ්‍යාපනය දීම සුදුසු යයි හැඟෙන විට ගුරුවරුන්ට එසේ කිරීමට ඉඩදී තිබේ. මෙම භාෂා අනිවාර්යය නොවන තෝරාගත් විෂයයන් හැටියට ද්විතීය පාසල්වල උගන්වන හැක. එසේම අනිවාර්යය නොවන තෝරාගත් විෂයයන් හැටියට විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගවලදී ද ගත හැකිය." (523 ඡේදය)

(ඒ) ඉන්දුනීසියාව

"ඉන්දුනීසියාවෙහි රාජ්‍ය භාෂාව ප්‍රාථමික පාසල්වල පළමුවන අවුරුද්දේ පටන් උගන්වනත් ඇතැම් ප්‍රදේශවල මුල් අවුරුදු දෙක ඇතුළත අධ්‍යාපන මාධ්‍යය වශයෙන් ප්‍රාදේශීය භාෂාව උපයෝගී කරගනු ලැබේ." (524 ඡේදය)

(ඔ) පිලිපයින් දූපත්

"පිලිපයින් දූපත්හි තවමත් බොහෝ සෙයින් අධ්‍යාපනය දෙනු ලබන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් වුවද, තගලොග් භාෂාව ඒ වෙනුවට පාවිච්චි කිරීමට යයි. වෙනත් භාෂා අටෙන් එකක් හෝ ප්‍රාදේශීය භාෂා විසි හතරෙන් එකක් හෝ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය දීම සඳහා සහාය භාෂාවක් හැටියට පාවිච්චි කිරීමට ඉඩදීම අවශ්‍ය බව සලකා තිබේ." (525 ඡේදය)

(ඕ) බ්‍රිතාන්‍ය ඒකාබද්ධ රාජ්‍යය

"බ්‍රිතාන්‍ය ඒකාබද්ධ රාජ්‍යයේ, එංගලන්තයේ සහ උතුරු අයර්ලන්තයේද අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණයෙන්ම දෙනු ලබන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනි. වේල් සයෙහි ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට වෙල්ෂ් භාෂාව අතිරේක

භාෂාවක් වශයෙන් උගන්වනු ලැබේ. සාමාන්‍ය පිළිවෙල නම් ළමයින්ගේ දක්ෂතාව අනුව ප්‍රයෝජන ගත හැකි පරිදි වෙල්ෂ් හා මොන්මත්ෂයාර් පෙදෙස්වල සියලුම ළමයින්ට ඉංග්‍රීසි හා වෙල්ෂ් භාෂා ඉගැන්වීමය. එම පෙදෙස් සියලුම පලාත්වල අධ්‍යාපන මණ්ඩල මෙම ක්‍රමය පිළිගෙන නැත. ඇතැම් ද්විතීය පාසල් එම භාෂාව සඳහා කිසිදු පහසුකමක් සලසා නැතත්, එය පාසල් විෂයයක් හැටියට අවුරුද්දක්, දෙකක් හෝ තුනක් අනිවාර්ය කොට එයින් ඉදිරියට විදේශීය භාෂාවකුත් සමග කැමති නම් එය විෂයයක් කරගත හැකිය. බොහොමයක් පාසල්වල එය හැමවිටම, අධ්‍යාපන පරිපාටිය මුළුල්ලේම අනිවාර්යය නොවන සේ යෙදී ඇත."

"ස්කොට්ලන්තයෙහි වර්ෂ 1946 ස්කොට්ලන්ත අධ්‍යාපන පනත යටතේ පලාත්වල අධ්‍යාපන මණ්ඩලවල යුතුකම වනුයේ එම පෙදෙස්වල ප්‍රමාණවත් හා ක්‍රමවත්, ප්‍රාථමික, ද්විතීය හා උසස් අධ්‍යාපනය සඳහාත් ගයිලික් කථා කරන ප්‍රදේශවල ගයිලික් භාෂාව ඉගැන්වීම සඳහාත් කටයුතු සැලසීමය." එහි රාජ්‍ය ලේකම්වරයාගේ 1954 වර්ෂයේ වාර්තාවේ මෙසේ සඳහන් වේ :- "ගෙදර දොරේදීත්, සමාජයේදීත් භාෂා ව්‍යවහාරය පිරිහියැම වැළැක්වීම සඳහා පංතිවලදී කථා කිරීමේ පුහුණුව ලබාදීමට විශේෂ පරිශ්‍රමයක් දැරිය යුතුය."

සාමාන්‍යයෙන් කියතොත් මේ හැම රටකම සුළු ජනතාවන්ගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව ප්‍රතිපත්තිය වනුයේ පහළ පංතිවල අධ්‍යාපනය එම ජනතාවගේ මව් භාෂාවෙන් ද, උසස් අධ්‍යාපනය රාජ්‍ය භාෂාවෙන්ද දෙනු ලැබීමයි. මේ කිසිම රටක සුළු ජනතාවකගේ භාෂා මාධ්‍යයෙන් උසස් අධ්‍යාපනය දීමට තෝරාගෙන නැත.

3. මව් බස හා රාජ්‍ය භාෂාව

විශේෂඥ මතය

ඉහත සඳහන් රටවල්වල සුළු භාෂාවන් හා රාජ්‍ය භාෂාවන් අතර ඇති වෙනස එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපන, විද්‍යාත්මක හා සංස්කෘතික ආයතනය මගින් "ජන්ම භාෂා අධ්‍යාපනය සඳහා පාවිච්චිය" යන පොතෙහි ඇතුළත් යෝජනාවලට අනුව නිර්දේශ කර ඇත.

(අ) මව් බස

මව් භාෂාව පිළිබඳව එම පොතෙහි මෙසේ සඳහන් වේ:- "සෑම මනුෂ්‍යයෙක්ම තමන් ගැන තමන් ගේ අදහස් ගැන හා තමන් පිටත්වන ලෝකය ගැනත් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉගෙනගන්නේ තම මව් භාෂාවේ

මාර්ගයෙනි. ඔහු විසින් තම අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට මුලින්ම ඉගෙනගන්නා භාෂාව අවශ්‍යයෙන්ම දෙමව්පියන් පාවිච්චි කරන භාෂාවම විය යුතු නොවේ. එසේම, ඔහු මුලින්ම කථා කරන්නට පුරුදු වූ භාෂාවද විය යුතු නොවේ. විශේෂ කාරණා නිසා මෙම භාෂාව ඔහු වැඩිවියට යන්නට මත්තෙන් අත්හැරීමට අවස්ථා ඇතිවිය හැකිය.

සෑම ළදරුවෙක්ම සංස්කෘතික පරිසරයක බිහිවෙයි. එම පරිසරය පිළිබිඹු කරන්නේත් හඳුන්වන්නේත් මව් භාෂාවය. එබැවින් මව් භාෂාවේ දැනීම සංස්කෘතිය උකහා ගැනීමේ මාර්ගයකි. එහෙයින් ළදරුවකුගේ මූලික සිතුවිලි හදාවඩා දෙන්නේ මව් භාෂාවෙනි.

අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් මව් භාෂාවේ පාවිච්චිය ඉගෙනීමේ අවස්ථාවේ හැකිතරම් දුරට දීර්ඝ කළ යුතු බව අපි නිගමනය කර සිටිමු."

(ආ) රාජ්‍ය භාෂාව

ඉහත සඳහන් ග්‍රන්ථයෙහි රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳව මෙසේ සඳහන් වේ:-

"පාසල්වල මව් භාෂාව ඉගැන්වීම ඇතැම්විට රාජ්‍ය භාෂාව හැදෑරීමේ අවශ්‍යතාවය නිසා ව්‍යාකූල වී ඇත. භාෂාව හා හැඟීම් අතර ඇති කිට්ටු සම්බන්ධය නිසා, කිසියම් ආණ්ඩුවක් සිය ජනතාව එකම සහෝදර බැම්මකින් වෙලීම පිණිස හෝ ජාතිකත්වයේ ලක්ෂණයක් වශයෙන් හෝ ජාතික භාෂාව රටපුරාම කථා කරන භාෂාව විය යුතු බවට අදහස් කරනු ඇත. තවද ජාතික භාෂාව, එකම භාෂාවකින් රටේ පරිපාලන කටයුතු කිරීමේ පහසුව ඇතිකරනවාත් හැර නීති රීති, රජයේ ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික ක්‍රම සම්පාදන කටයුතු පිළිබඳ තොරතුරු පහසුවෙන් ප්‍රචාරය කිරීමෙන්, අධික වියදමෙන් තොර අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් පිහිටුවාලීමෙහිත් මහෝපකාරී වෙයි. ඇතැම්විට, බොහෝ සෙයින් ආණ්ඩුවලට පෙනී ගොස් ඇති කරුණක් නම් ඒකාකාර වූ අධ්‍යාපන පරිපාටියක්, එම පාලනය යටතේ වසන සියලු රටවැසියාට මුළුමනින්ම සමානත්වයෙන් සැලකීමේ ප්‍රතිපත්තියට අවශ්‍ය බවය." (47 සිට 56 දක්වා පිටු)

(ඉ) ගැටළුවේ නිරාකරණය

"තවද, පුද්ගලයෝ බොහෝ සෙයින් ජාතික භාෂාව ඉගෙන ගැනීමට තද ආශාවක් දක්වති..... ඔවුන් දෙවන භාෂාවක් ඉගෙනගැනීම රැකී රක්ෂා පිළිබඳ නිපුණත්වයක් ලබාගැනීමට හා වෙළඳ ආයතන වලද පරිපාලන සේවාවලද උසස් තනතුරු ලබාගැනීමට මග පාදාගැනීමක් වේ.

අන්තිමේදී ඔවුන්ගේ සිතූම් පැතුම් කථාව සහ කියවීම ද්විතීය භාෂාවෙන් සිදුකිරීමට හේතු වුවත්, අපේ විශ්වාසයේ හැටියට මානසික වශයෙන් හා අධ්‍යාපනික වශයෙන් එම පරමාර්ථය ඉටුකර ගත හැකි හොඳම ක්‍රමය පියවර දෙකක් ගැනීමය. එනම් කිසිත් නොදැනීමේ සිට මව් බස දැනගන්නා තෙක් සහ මව්බස දැනීමේ සිට දෙවන බස දැනගන්නා තෙක්ද යනුය. එසේ නැතිව, මව් බස නොදැන සිට දෙවන බස දැනගැනීමට ගන්නා එක් පියවරකින් නොවේ.

කෙසේ වෙතත්, ජාතික සුභ සිද්ධිය මැනවින් ඉටුකරගත හැක්කේ අධ්‍යාපනය දියුණු වූ තරමටය. එය කරගත හැක්කේ අධ්‍යාපනය ආරම්භයේදීම මව් බස උපයෝගී කරගැනීමෙනි."

මෙහිලා නිගමන දෙකකි. එයින් පළමුවන නිගමනය නම්, ශිෂ්‍යයාගේ අධ්‍යාපනය ඉතා හොඳින් කෙරෙන්නේ මව්බසින් බවය. දෙවැනි නිගමනය නම්, රජයේ කටයුතු ඉතා හොඳින් කෙරෙන්නේ වැඩි ජනතාවගේ භාෂාවෙන් බවය. ඉහත සඳහන් විශේෂඥ මතවලින් පැහැදිලි වන්නේ පළමුවන නිගමනයත් දෙවන නිගමනයත් නිරාකරණය කිරීමේදී ඇතිවන ගැටළු මනාලෙස විසඳන මාර්ගයන්ය.

මූලික සත්‍යය නම් අභිමතාර්ථය ඉටුකරගත හැක්කේ සුළු ජාතීන්ගේ මව් භාෂාවෙන් දෙවැනි භාෂාවට පෙරළීමේදී හැකිතාක් මට සිලිටු ලෙස හා මනස්තාපයෙන් තොර ලෙස එය සිදුකිරීමට විධි විධාන සැලසීමෙනුය.

4. මූලික අයිතිවාසිකම් සඳහා සටන

පළමුවන ලෝක මහා යුද්ධයෙන් පසුව

(අ) මධ්‍යම යුරෝපයේ සුළු ජාතීන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය

පළමුවන ලෝක මහා යුද්ධයෙන් පසුව මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය පැනනැගුණේ මධ්‍යම යුරෝපයේ රටවල සුළු ජාතීන්ට දක්වන ලද වෙනස්කම් නිසාය.

"පෝර්ලන්තය, රුමේනියාව, හන්ගේරියාව, යුගෝස්ලෝවියාව යන රටවල නීතිය ඉදිරියේ සමානත්වයක් නොතිබුණේය. එය ඇතිකිරීමට වැයමක්ද නොවීය. මේ අයිතිය අත්පත් කරදීමට හැකිවන්නේ මේ රටවල සුළු ජනතාවනට එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය විසින් ආරක්ෂාව සලසා දීමෙනි. සැබවින්ම කවර අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කළ යුතු දැයි යන ප්‍රශ්නය රටින් රටට වෙනස් වේ. ඇතැම් රටවල භාෂාව ආරක්ෂා කිරීමට

සිදුවිය. පරිමන්වරු වෙක් හෝ පෝලිස් භාෂාව කථා කිරීමට බලකිරීම නොරිස්සුන. වෙනත් රටවල ආගම ආරක්ෂා කිරීමට වුවමනා විය. රටේ වැඩිදෙනාගෙන් වෙනස් වූ ආගමක් ඇදහූ පලියට රුමේයානු යුදෙව්වෝ රටේ විශ්ව විද්‍යාලවල තමන් කොන් කරනු ලැබීම ගැන විරුද්ධ වූහ. (එච්.ජේ. ලැස්කිගේ දේශපාලනය පිළිබඳ ව්‍යාකරණය 593-4 පිටු)

ජනාධිපති විල්සන් විසින් ප්‍රකාශිත තමන්ගේ රටේ ඉරණම තමන් විසින් විසඳාගත යුතු යන ප්‍රතිපත්තිය උඩ මධ්‍යම යුරෝපයේ රටවල ඇති කරන ලද සමාජාන ගිවිසුම්වලින් සුළු ජනතාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහතික කරනු ලැබීය. (එම රටවල් නම් ඔස්ට්‍රියාව, හන්ගේරියාව, බල්ගේරියාව, පෝලන්තය, චෙකොස්ලොවැකියාව, රුමේනියාව, යුගෝස්ලෝවියාව හා ග්‍රීසියද වෙති.) එම අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ වගන්ති සියලුම ගිවිසුම්වල එකාකාරය."

පෝලන්තය සමඟ ඇතිකළ ගිවිසුමේ 9 වෙනි වගන්තියේ සඳහන් වන්නේ මෙසේය:-

"පෝලන්තයෙහි නගරවල හා දිස්ත්‍රික්කවල ඇති පොදු අධ්‍යාපන ආයතනවල පෝලිෂ් භාෂාව කථා නොකරන පෝලිෂ් ජාතිකයින් සහෙන ප්‍රමාණයක් වෙතොත්, ප්‍රාථමික පංතිවල අධ්‍යාපනය එම පෝලිෂ් ජාතිකයින් විසින් භාවිතය කරන ඔවුන්ගේ භාෂාවෙන්ම ලබාදීමට පෝලන්තය බැඳෙනු ඇත. මෙම කොන්දේසිය පෝලන්ත ආණ්ඩුවට පෝලිෂ් භාෂාව එම පාසල්වල ඉගැන්වීම අනිවාර්ය කිරීමට අවහිරයක් නොකෙරේ." (හැන්ස් ගේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියේ මූලධර්ම නැමති පොතේ "සුළු ජාතිකයන්" ගැන 68 සහ 69 පිටු)

(ආ) රටක ජාතික මුහුණුවර දක්වන්නේ රාජ්‍ය භාෂාවය

සුළු ජනතාව ආරක්ෂා කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය මුවාවෙන් පිටස්තර ජනයා නිරන්තරයෙන් ඇදී වීමේ හේතුවෙන් සුළු ජනතාව වැඩි ජනතාවක් බවට වෙනස් වී, ඇතැම් ජාතීන්ගේ ජාතික මධ්‍යස්ථාන විජාතික නගරයන් බවට පත්වීමේ තත්වයක් පැනනැඟිය හැක. නිදසුනක් වශයෙන්, ලිතුවේනියාවේ පුරාණ අගනුවර වූ විලිනාව එබඳු ඉරණමකට පත්වී ඇත. දැනට එය යුදෙව් පෝලන්ත වේ. අවට ප්‍රදේශය ලිතුවේනියන් හා රුසියන් ය. එබඳුම ඉරණමකට චෝස්ලෝ නගරයද මුහුණ පා ඇත. දැනට එහි සිටින යුදෙව් ජනයා සියයට හතළිහකි. තව නොබෝ කලකින් එහි වැඩි ජනතාව යුදෙව්වන් විය හැකිය.

එබඳුම ඉරණමක තර්ජනයට සාමාන්‍යයෙන් ඇමෙරිකන් එක්සත් ජනපද රාජ්‍යයත්, විශේෂයෙන්ම නිව්යෝර්ක් නගරයත් භාජනය විය.

ජාතික මුහුණුවර ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග කීපයක් ඉදිරිපත් කළ හැක. පළමුවෙන්ම බහුතර ජනතාවට, ඔවුන්ගේ භාෂාව ඉගෙනගන්නා ලෙස සුළු ජනතාවට බල කරන හැක. දෙවනුව, සුළු ජාතීන්ගේ භාෂාවන් එම ජාතීන් මුලින්ම සිටි ප්‍රදේශවලට පමණක් සීමාකරන හැක. මේ ක්‍රියාමාර්ග දෙකම සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම්වලට හානි නොවන, රටේ ජාතික මුහුණුවර ද ආරක්ෂා කරදෙයි. (පිටු 71-72)

එබැවින් රටේ ජාතික මුහුණුවර ආරක්ෂා කරගැනීමේ අදහසින් මෙබඳු ක්‍රියාමාර්ගයන් ගැනීම ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිපත්තිවලට එකඟය - ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අනුකූලය. එසේ වුවද, එබඳු ප්‍රතිපත්තීන් මහජනයා ඉදිරියෙහි තබන්නන් අපේ අගමැතිතුමන් විසින් හංවඩු ගසනු ලබන්නේ "අන්ත ජාතිවාදීන්" යනුවෙනි. මෙබඳු සාධාරණ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිපත්ති කෙරෙහි මහජනතාවගේ සිත් යොමුවීම වළක්වා ලන අදහසින් දෝ අගමැතිතුමා "මේ රට සිංහලයන්ට පමණක්ය, සිංහලයන් පමණක් ජීවත්විය යුතුය, සිංහල නොවන අය බලයෙන් ම සිංහල කළ යුතුය, නැතහොත් සදාකාලිකව සිංහලයන්ට යටත්ව සිටිය යුතුය යනාදී අදහස් යටිතිතෙහි හුවාගෙන අනෙකක් කියමින් කෑමොර ගසන්නෝය" යන අඟුන වෝදනා මවාපාමින් ඔවුන් මහජනයා ඉදිරියෙහි අවලංගු කිරීමට තැත් කරයි.

5. මූලික අයිතිවාසිකම් සඳහා සටන

(දෙවන ලෝක මහා යුද්ධයෙන් පසුව)

සුළු ජාතිකයන් පිළිබඳව වෙනස්කම් කිරීමේ ප්‍රශ්නය දෙවන ලෝක මහා යුද්ධයෙන් පසුව යළිත් පෙරමුණට ආයේය. කථා කිරීමේද, ඇදහීමේද, නිර්භයේ සහ අගතිගතමින් තොර බවෙහිත් යන සිව් වැදෑරුම් නිදහසක් භුක්ති විඳින ලෝකයක් ඇතිකිරීමේ පරමාර්ථයෙන් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මිනිස් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව විශ්ව ප්‍රකාශනය සම්මත කරගන්නා ලදී. මෙම ප්‍රකාශනය අවශ්‍යයෙන්ම සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව ප්‍රකාශනයකි.

කොටස් තුනකින් යුත් මෙම ප්‍රකාශනයෙහි පළමුවන කොටස ජාත්‍යන්තර අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියකි. එහි දෙවන කොටස වනුයේ පොරොන්දු මාලාවකි. ඒවා පිළිගෙන අත්සන් කොට අනුමත කළ පසු ජාත්‍යන්තර ගිවිසුමකට හෝ ගිවිසුම්වලට බැඳී, ඒවා අනුගමනය කිරීමට හෝ ආරක්ෂා කිරීමට හෝ නීතියෙන් බැඳී සිටීමේ වගකීම පැවරේ. තුන්වන කොටස වනුයේ එම ගිවිසුම හෝ ගිවිසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට වැඩ පිළිවෙල යෙදීමය.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මගින් සම්මත කරගෙන ඇති මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් වලින් යුරෝපයේ නටීසිවාදීන් හා පැසිස්ට්වාදීන් විසින් එහි ජාතික, ආගමික හා භාෂාමය සුළු ජනතාවන්ට දක්වන ලද වෙනස්කම් හොඳහැටි පෙනීයයි. එබඳුම වෙනස්කම් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ යටත් විජිතවලද පැවතුණි. එසේ යටත් විජිතයන්හි වෙනස්කම් පාන ලද්දේ වැඩි ජනතාව කෙරෙහිය. මෙලෙස වැඩි ජනතාව කෙරෙහි පාන ලද වෙනස්කම් ලෝක ජනතාවගේ මිනිස් හද කම්පාකර විය. ජාත්‍යන්තර බලපෑම හේතුකොට ගෙන එබඳු යටත් විජිත ගණනක්ම නිදහස ලැබීය. ලංකාවද එසේ නිදහස ලැබූ රටකි. එසේ වුවද අධිරාජ්‍ය යුගයේ නන්ටාවශේෂයන් අදත් අප කෙරෙහි බල පවත්වයි. පුදුමයකි. මේ නිසාමය සමහර මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම් පවා අදත් මේ රටේ බහුතර ජනතාව වූ සිංහල ජනතාවට අහිමිව ඇත්තේ.

6. සිංහල ජනතාවට මූලික අයිතිවාසිකම් නොලැබීම.

(අ) වෙනස්කම් :

අඳෝමැයි ! මිනිස් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයෙහි ඇතුළත් සමහර මූලික අයිතිවාසිකම් මේ රටේ බහුතර ජනතාව වූ සිංහලයනට නොමැත.

එම ප්‍රකාශනයෙහි 21 වෙනි වගන්තියේ මෙසේ සඳහන් වේ:-

"රටක රාජ්‍ය සේවයට ඇතුළත්වීමට සියලුදෙනාටම සමාන පහසුකම් ලැබීමේ අයිතිය තිබිය යුතුය." නමුත් මෙම මිනිස් අයිතිවාසිකම් සිංහලයාට නැත්තේය. මවිසින් නොබෝදා පුවත්පත් මගින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු සහ සංඛ්‍යා ලේඛණ වලින් සිංහල ජනතාවට රාජ්‍ය සේවයේ සහ උසස් අධ්‍යාපනයෙන් කරන වෙනස්කම් හොඳහැටි පැහැදිලි විය. ඒ වෙනස්කම් අධිරාජ්‍ය යුගයෙන් පැවත එන දෑවැද්දකි!!

මිනිස් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ එම ප්‍රකාශනයෙහි 13 වෙනි වගන්තියේ (1) වෙනි ඡේදයේ සඳහන් "එනම් හැම රටකම මායිම් ඇතුළත..... පදිංචියට සෑම කෙනෙකුටම අයිතියක් තිබේ" යන අයිතිවාසිකම් සිංහල ජනතාවට නොමැතිය.

මෙරට දැනට වලංගු "තෙසවලමෙයි" නීතියෙන් යාපනය ප්‍රදේශයේ ඉඩ කඩම් පිළිබඳ හිමිකම් යාපනයේ දෙමළ ජනයාට පමණක් සීමාකොට ඇත. එම ආඥා පනත අනුව:

"තෙසවලමෙයි නීතිය යටතේ නිශ්චල දේපල විකිණීමට ඉදිරිපත් වූ විට, එම දේපල නියම මිලට හෝ වෙළඳපොළේ මිල ගණනට හෝ මිලදී ගැනීමට අයිතිය පැවරී ඇත්තේ පහත ජේත අයටය.

(අ) විකිණීමට තිබෙන දේපලවල අතින් හවුල් අයිතිකරුවන් හා

(ආ) දේපල නොලියා මළහොත්, විකුණුම්කරුගේ උරුමය පැවරෙන උරුමක්කරුවෝද වෙති.

මෙම පනතෙහි "උරුමක්කාරයන්" යන්නෙන් හඳුන්වන්නේ පිළිවෙළින් පරම්පරා තුනක සිට පැවත එන්නන් හෝ මවිසිය පරම්පරාවේ අයවලුන් හෝ සම පාර්ශවිකයන් හෝ පමණකි."

මෙයින් අනාවරණය වන්නේ යාපනයේ සිටින 4000ක් පමණ සිංහල ජනතාවට එහි කිසි ඉඩකඩමක් මිලදී ගැනීමට මේ රටේ නීතියෙන් ඉඩක් නැත. එසේ වුවත්, යාපනයේ දෙමළ ජනයාට නම් මේ රටේ ඕනෑම තැනක වුවද, ඇතැම්විට මහජන මුදලෙන් පවා ආධාර ලබාගෙන ඉඩකඩම් මිලදී ගැනීමට නීතියෙන් කිසිම අවහිරයක් නොමැත්තේය.

යටත් විජිත රටවල් නිදහස සඳහා සටන් කරන්නේ මෙවැනි වෙනස්කම් මඟහරවා ගැනීම සඳහාය. මේ බව ඉන්දියානු විසින් නිදහස් සටනේදී කළ දිවුරුමේ පැහැදිලි ලෙසම සටහන් කර ඇත. (නේරුගේ වර්ත කථාවේ 602 පිටුව)

ලංකාවට නිදහස ලැබී දැන් දස වසක් පමණ ගතවී ඇත. එහෙත් බේදයකි. සිංහලයන් තවමත් වහල් තත්වයේමය. හේතුව කිම? ලංකාවේ දේශපාලනය අතින් යම් යම් වෙනස්කම් සිදුවී ඇතත්, රාජ්‍ය පාලනයේද, අධ්‍යාපනයේද, ආර්ථික තත්වයේද අදත් බලපාන්නේ යටත් විජිත ක්‍රමයමයි. එදා අධිරාජ්‍යවාදීන් ගේ අනුබලය හා අනුග්‍රහය ලැබුණ සුළු කොටසක් වූ දෙමළ ජනයා විසින් වැඩි ජනතාව වූ සිංහල ජනයා හැම අයුරින්ම මැඩගෙන සිටියේ යම්සේ ද, අදත් එසේමය. මා මුලින් ප්‍රකාශ කළ පරිදි වෙනස්කම් අතින් යටත් විජිතයක බහුතර ජනතාවගේ තත්වය කෙසේද කිවහොත්, නටීසි හා පැසිස්ට්වාදීන් විසින් යටපත් කරනු ලැබූ ආගමික හෝ භාෂාමය හෝ සුළු ජාතියකගේ තත්වයමය. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ වාර්තාවෙහි සඳහන් කර ඇති පරිදි මානසික විද්‍යාඥයන්ගේ ද, මානව විද්‍යාඥයන්ගේද, සමාජ විද්‍යාඥයන්ගේද, අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයන්ගේද, ඉතිහාසඥයන්ගේද, සංඛ්‍යා ලේඛන ශාස්ත්‍රඥයන්ගේද හා වෙනත් විශේෂඥයන්ගේද පර්යේෂණ වලින් මේ බව පැහැදිලි ය. ඒ මෙසේය: "සාමාන්‍ය වශයෙන් කියතහොත් පාගන පක්ෂය වැඩි ජනතාවය, පෑගෙනු ලබන පක්ෂය සුළු ජනතාවය. එසේ

වුවත්, ඇතැම්විට සුළු ජනතාව විසින් පාගාගෙන සිටින වැඩි ජනතාවක්ද ඇතිවිය හැක. එසේ ඇත්තේ ද යටත් විජිත ආණ්ඩු හෝ යටත් විජිත සම්ප්‍රදාය හෝ පවත්නා රටවලය."

වෙන වචනවලින් කියනවා නම් ලංකාවේ පුරවැසියන්ගෙන් සියයට 79.2 ක් වූ සිංහල ජනතාව නියම වශයෙන් ම පෑගී සිටින ජනතාවක් වන අතර, සියයට 12.8 ක් වූ ලාංකික දෙමළ ජනයා පාගන ජනතාව වන්නේය. මේ හේතුවෙන් ය විශ්ව ප්‍රකාශනයෙහි අඩංගු ඇතැම් මිනිස් අයිතිවාසිකම් සිංහල ජනතාවට ලැබී නැත්තේත් දෙමළ ජනයා විසින් ඒ අයිතිවාසිකම් සියල්ල භුක්ති විඳින්නේත්.

(ආ) ජාතිය වැනසීම

සිංහල ජනතාවට මූලික අයිතිවාසිකම් නොදීමත් සමගම සිදුවන හයානක විපතක් නම්, සාමාන්‍ය කාලවලදී පවා ජාතිය වනසන උපක්‍රම යෙදීමය. එක්තරා කොටසකට අයත් ජනතාව මුළුමනින් ම හෝ කොටස් වශයෙන් හෝ විනාශ කිරීමේ චේතනාවෙන් කරන ක්‍රියා ජාතියක් වැනසීමට යොදන උපක්‍රම වශයෙන් විග්‍රහ කළ යුතුය. මේ ක්‍රියා වනාහි මනුෂ්‍යයන්ට සාමූහිකව වාසය කිරීමට ඇති පාරිශුද්ධ අයිතියට ප්‍රතිවිරුද්ධව කරන කටයුතු වේ. ජාතියක් විනාශ කිරීමේ උපක්‍රම ගණයට වැටෙන ක්‍රියා වනුයේ මරණයට පත්කිරීම, මානසික හෝ කායික හෝ වධ බන්ධනයන් පැමිණවීම, බලහත්කාරයෙන් වඳ බවට පත්කිරීම හා හොර රහසේ ළමයින් අන්‍ය ජාතිකයන් බවට හැරවීමද වේ.

මේ රටේ අපේ සිංහල පිරිමි ළමයින් හෝ ගැහැණු ළමයින් ද කුට උපක්‍රමයන්ගෙන් යාපනයට ගෙන ගොස් ඔවුන් ගේ සිංහලකම් නැතිකොට දෙමළන් බව පත්කරන බව නොරහසකි. තම දෙමව්පියන්ගේ කිසි අනු දැනුමක් නැතිව සිය ජාතික පරිසරයෙන් සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනස් කර, ඔවුන්ට මානසික හා කායික වශයෙන්ද නොයෙක් වධ බන්ධන පමුණුවනු ලැබේ. ගැහැණු දරුවන් සදාකාලිකව වඳ බවට පත්කිරීම සඳහා "වඳ බෙහෙත්" විදින බවද විලිදරව් වී තිබේ.

ඊට වැදගත් සාක්ෂි මෙන්න:-

1951 නිකුත්කර තිබෙන උඩරට ගැමි කොමිසමේ වාර්තාව මෙසේ කියයි:- "උඩරට පලාත් වලින් ගෙනෙනු ලබන මෙහෙකරුවෝ යාපනයේ හැම තැනම දකින්නට ලැබෙත්. ඔවුන්ගෙන් බොහොමයක් මේ පලාතට කුඩා කාලයේදීම ගෙනයනු ලැබ එහිම ඇතිදැඩි වෙත්. ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන් කවුද? ගම රට කොහේද? පවා ඔවුහු නොදනිති.

නොයෙක්විට වධ හිංසාවලට ඔවුහු ගොදුරු වේ. ගෙවල්වල මෙහෙකරුවන්ට කියා ගෙනයනු ලබන බොහෝ තරුණ ස්ත්‍රීන් අන්තිමේදී දකින්නට ලැබෙන්නේ ගණිකා මඩම්වලය."

ඇතැම් බේදවාචක සිද්ධීන් ගැන මෑතදී "සිංහල බෞද්ධයා" පත්‍රයේ කතෘ වාක්‍යවල මෙසේ සඳහන් විය:-

"..... වයස 14 ට අඩු ගැහැණු පිරිමි සිංහල ළමයි සෑම ගෙයක් පාසාම මෙහෙකරුවන් තබාගැනීමට තරම් නොවන ගෙවල පවා මෙහෙකාරකමේ යෙදී සිටින්නාහ. කුඩා කාලයේම ඒ දරුවන් ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන් රවටා බෝක්කවරුන්ගේ මාර්ගයෙන් ගෙන ගොස් තැනින් තැන මාරුකර කොහොමවත්ම දෙමව්පියන්ට සොයාගත නොහැකි වන සේ පිළියෙළ යොදා වහලුන්ගෙන් මෙන් ඔවුන්ගෙන් වැඩ ගන්න බව ප්‍රකට රහසකි. මොවුන්ට කෑම දීම පවා පුදුම සහිත බව අපට අසන්නට ලැබී ඇත්තේය. ඇතැම් තැනෙක ඔවුන්ට බත් ලැබෙන්නේ සතියකට එක් දිනයක් පමණකි. සතියේ අතික් දිනවල රෑට හා දවාලට පාන් අවුන්ස අට බැගින් දෙන බව අපට දැනගන්නට තිබේ. කුඩා කාලයේ ම එහි ගෙනයන මේ අහිංසක දරුවන්ට ඊක කලකදීම සිංහල අම්තක වී යයි. ඉන්පසු ඉබේම දෙමළ කථා කරන්නට පුරුදු වෙයි. එවිට ඔවුන්ගේ සිංහල නම ගම පවා වෙනස්කර දෙමළ නම් ප්‍රදානය කරනු ලැබේ. පසුකලකදී මේ අය ද්‍රවිඩ ජාතිකයෝය. මේ තත්වයේ අයවලුන් ද දැන් යාපනයේ දහස් ගණනින් සිටින බව වාර්තා වේ.

මෙයටත් වඩා දරුණු විමෝචන ශෝචනීය හද කඩියවන දෙය නම් යාපනයේ දෙමළ ගෙවල මෙහෙකාරකමේ යෙදී සිටින අහිංසක සිංහල තරුණියන් පිළිබඳ තත්වයය. මේ බොළඳ සිංහල තරුණියන් දෙමළ ගෙවල දාස මෙහෙවරේ යොදවාගෙන සිටිනවා පමණක් නොව, ඒ දෙමළ ගෙවල සිටින දෙමළ කොල්ලන් දඩාවතේ යෑම වැළැක්වීම පිණිස ඔවුන්ගේ කෙළිබඩු බවටද පත්කර ගෙන තිබේ. මෙසේ විමෝචන මේ අහිංසක සිංහල තරුණියන් දරුවන් ලැබෙන්නට ආසන්න වූ කල ඇතැම් ගෙවලින් තලා පෙළා පන්නා හරිති. එපරිද්දෙන්ම අතරමං ව දරුවන් දෙතුන්දෙනා විල්ලා ගෙන අතන මෙතන සිඟාකමින් ඇවිදින සිංහල ස්ත්‍රීන් යාපනේදී දැකීම අද ඉතා සුලභ දෙයකි. පිටත්වීමට මගක් නැතිවූ විට දුරාවාරයෙහි යෙදීමද සිදුවේ. මෙබඳු සිදුවීම් නිසා කරදර අවස්ථා පැමිණියහොත් වස බෙහෙත් පොවා ඒවාද වැරදී ගියහොත් කිසිත් අනුකම්පාවක් නොමැතිව ඒ අසරණ අහිංසක සිංහල ස්ත්‍රීන් හොර රහසේම මරා පුළුස්සා දමති....." (1957 ජූලි 20 දා)

"..... කොළඹ වැල්ලවත්තෙන් යාපනයට ගෙනයනු ලැබූ සුමනදාස නම් සිංහල ළමයාගේ අද තත්වය කුමක්ද? ඔහුගේ දැන් නම කේ. මුරගයි ය. උතුරේ හින්දු විද්‍යාලයක ප්‍රධාන ගුරුවරයාගේ මෙහෙකරුවකු වශයෙන් කල් ගෙවන මොහු දැන් ද්‍රවිඩ ජාතිකයෙකු බව ඔහුගේ වෙනස් වූ නමෙන් පැහැදිලි නොවේද? යාපනේ වෛනේස්වර් විද්‍යාලය අසල දෙමළ ගෙයක වෙසෙන උඩපුස්සල්ලාවේ සිට ගෙනයනු ලැබූ පහළොස් හැවිරිදි තරුණියකි. ඇයගේ ස්වාමිදුව සිංහල කථා කරන නමුත් කුඩා වයසෙහි යාපනයට පැමිණි මේ සිංහල තරුණියට දැන් සිංහල කථා කළ නොහැකිය. ඇය ද දැන් ද්‍රවිඩ තරුණියකි. මෙයට තුන් වර්ෂයකට පෙර මිගමුවේ සිට උතුරට සේන්ද්‍ර වූ හොඳ කඩවසම් පෙනුමෙන් යුත් සිංහල තරුණියන් දෙදෙනෙක් යාපනේ කවිවේරිය සම්පයේ වුණ්ඩිකුලිය නමැති ගමේ ගෙයක දාස මෙහෙවරෙහි යෙදී සිටිති. මේ අසරණ අහිංසක සිංහල තරුණියන් දෙදෙනාට මුහුණ පාන්නට සිදුවී ඇති අනතුරු දායක ජීවිතය ගැන මෙනෙහි කරමින් දිනපතා ඔවුන් දක් කඳුව බිබී දවස ගෙවන බව දැනගන්නට ලැබී ඇත්තේය. මෙයට මාස තුනකට පමණ පෙර මාතර කඹුරැපිටියේ සිට සිංහලයෙකු සමඟ යාපනයට පැමිණි තවත් තරුණියෙකි. විවාහකයෙකු වන ඒ දුෂ්ට සිංහලයාගේ අයුතු බලපෑම්වලට අවනත නොවූ මේ අසරණ අහිංසක දුප්පත් තරුණිය මධ්‍යම රාත්‍රියේ ඔහුගෙන් බේරී පැන යන විට තෙල්ලප්පල්ලේ කාට්ටුවන් නැමති ගමේ වී.ඇස්. තම්බිරාජා නමැත්තෙකුට අසුවී ඔහුගේ ගෙදරට කැඳවා ගෙනයනු ලැබ දැනට ඒ ගෙදර මෙහෙකාර සේවයේ යෙදී සිටින්නීය. මේ විධියේ භයානක නින්දනීය විමෙන්නම් සංවේගදායක අවස්ථාවලට මුහුණ පා සිටින සිංහල තරුණියන් හා ළමයින් දහස් ගණනක් දැනට යාපන ප්‍රදේශයේ සිටින බව අපේ සිංහලයන් අමතක නොකළ යුතුය."

මේවා ජාතියක් වැනසීමේ උපක්‍රම නොවන්නේද? එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මගින් එම අපරාධ වැළැක්වීම සඳහාත් ඊට දඩුවම් පැමිණවීම සඳහාත් ඒකමතිකව 1948 දී ගිවිසුමක් සම්මත කරගන්නා ලදී. ඒ අනුව ඇතැම් රටවල් සුදුසු පරිදි විශේෂ නීතිද පනවා ඇත. (ජාතියක් වැනසීමේ අපරාධය - එක්සත් ජාතීන්ගේ ගිවිසුමේ 3 වෙනි පිටුව)

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ සාමාජිකත්වයක් ඇති ලංකාවට එබඳු වගකීමක් නැද්ද? ලංකාවත් ඒ අනුව නීති පැනවිය යුතු නොවේද?

7. එදිරිවාදිකම්

බහුතර ජනතාවට කරනු ලබන මෙබඳු වෙනස්කම් වැළැක්වීම හා ජාතිය වහසන ක්‍රියා තහනම් කිරීමත් නිදහස් ලංකාව විසින් පළමුවෙන්ම කළ යුතුව තිබුණේය. එහෙත් එසේ පළමුවෙන්ම කළ යුතුව ගැනීමට මාන බලන බල පුළුවන්කාර දෙමළ සුළු ජනතාව ඉතාමත් තදින් එදිරිවාදිකම් පාත්තේ, ඔවුන් ලබාගෙන ඇති විශේෂ වරප්‍රසාද සදහාම පවත්වාගෙන යෑමටය. සිතින් මවාගත් මූලික අයිතිවාසිකම් නැමති කඩතුරාවට මුලාවී සිට පැති සිටින බහුතර ජනතාවගේ නියම අයිතිවාසිකම් යථා තත්ත්වයට පත්කිරීමේ වැඩ කටයුතු කඩා කප්පල් කර දමති.

8. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ප්‍රකාශනය අනුව සුළු ජනතාවන්ගේ අයිතිවාසිකම්

ප්‍රදුමයකට මෙන්, ඊනියා මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරමින් ලංකා පුරවැසියන් ගෙන් සියයට 12.8 ක් වන දෙමළ කථා කරන ජනතාවගේ භාෂාවටත්, සියයට 79.2 ක් වන සිංහල භාෂාව කථා කරන මහජනතාවගේ භාෂාවටත් සම තත්ත්වයක් ඉල්ලා සිටී. "මෙවැනි සම තත්ත්වයක් මොනම රටකවත් පවරා දී නැත. මා පළමුවෙන් සඳහන් කළ පරිදි මිනිස් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයෙහි සමාජයීය සංස්කෘතික ජීවිතයේ සහභාගිවීම පිළිබඳ අයිතියක් වන, සුළු ජාතීන්ගේ භාෂාමය අයිතියක් එහි සඳහන් වී නැත." එහෙත් එක්සත් ජාතීන්ගේ වෙනස්කම් වළක්වාලීමේ හා සුළු පක්ෂ ආරක්ෂා කිරීමේ උප කොමිසම ඒත්තු ගත් කරුණක් මෙසේය:-

"යම්කිසි වැසියන් කොටසක් අතින් රට වැසියන් හා සසඳන විට ගණනින් අඩු වුවත්, බල පුළුවන්කාරකම් ඇති කොටසක් නම් ඒ කොටසට ආරක්ෂාව සැලසීම අනවශ්‍ය බවය." ඒ කොමිසම ම ඒත්තු ගත් තව කරුණකි. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය විසින් ආරක්ෂාව දිය යුතු සුළු කොටසක් කවරේදැයි විග්‍රහ කිරීමේදී ඒ සංවිධානයේ විශේෂ අවධානය යොමු විය යුතු "ඒ අනුව සුළු පක්ෂවලට ආරක්ෂාව සැලැස්වීමේ ක්‍රියාමාර්ග යෙදීමේදී පැනනැගිය හැකි අවදානම් තත්වය ගැන සැලකිලිමත් වීමය. මෙම ක්‍රියාමාර්ගය වරදවා මෙහෙයවීමෙන්, නිතැතින්ම සාමකාමීව සිටීමට කැමති සුළු කොටස්වල ජනතාව අතර දේශප්‍රේමී හැඟීම් ඇවිස්සීමට ඇතැම් අගතිගාමී පුද්ගලයන්ට ඉඩ ප්‍රස්ථා ලබාදීම නිසා පැනනැගිය අවදානම් තත්වයයි."

මෙවැනි අවදානම් තත්වයක් නොවේද අප රටේද පැන නැගී ඇත්තේ?

මෙම උප කොමිසම මෙසේද යෝජනා කරයි:-

“සුළු පක්ෂ ගණයට ඇතුළත් වනුයේ ජනතාව අතර සිටින බල ප්‍රචවන්කාර කමක් නොමැති, අවශේෂ ජනයාගෙන් පැහැදිලි ලෙස වෙන්ව කැපී පෙනෙන්නා වූ ජාතික, ආගමික හා භාෂාමය සම්ප්‍රදායික විශේෂ ලක්ෂණ වලින් සමන්විත වූ අය පමණකි. එවැනි සුළු පක්ෂවලට අයත් ජනයා තමන් පුරවැසියන් වශයෙන් ජීවත්වන රටට පක්ෂපාත විය යුතුය.”

අප රටේ, නමින් පමණක් පුරවැසියන් වූ එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම රටට පක්ෂපාතකමක් නොමැති අය සිටිනවා නොවේද?

තවද, එම උප කොමිසම මෙසේ තවත් යෝජනාවක් කරයි:-

“එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහා සම්මේලනය විසින් සුළු පක්ෂ උදෙසා දක්වන සැලකිල්ලක් වශයෙන් තාවකාලිකව කළ යුතු දෙයකි. එනම්, සාමාජික රටවල් විසින් පහත දැක්වෙන කරුණු සඳහා පහසුකම් සලසන ලෙස යෝජනා කළ යුතු බවය.”

“1. උසාවිවල සාමාන්‍යයෙන් පාවිච්චි කරන භාෂාව එම සුළු පක්ෂයේ ජනයා විසින් කථා කරනු නොලබන්නේ නම්, හෝ ඔවුනට තේරුම් ගැනීමට නොහැකි නම් හෝ එම අවස්ථාවලදී එම අයගේ භාෂාව පාවිච්චි කිරීම.”

“2. එම සුළු පක්ෂයෙන් ඉල්ලා සිටියහොත්, එමෙන්ම ඒ ඉල්ලීම නිතැතයෙන්ම ඇතිවුණ අභිලාෂයක් වුවහොත්, එම සුළු පක්ෂයේ භාෂාව රජයේ අනුග්‍රහ ලබන පාසල්වල ඉගැන්විය යුතුය.”

තවද, එම උප කොමිසම තරයේ කියා සිටින්නේ :-

“එම සුළු පක්ෂ මෙවැනි හෝ වෙනත් හෝ අයිතිවාසිකම්වලට හිමිවිය යුත්තේ, රටේ සමගියට හෝ රැකවරණයට හෝ තර්ජනයක් නොවන පරිද්දෙන්ම එම අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳින තාක් පමණය.” (මිනිස් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ 6 වෙනි රැස්වීමේ වාර්තාව - 10 හා 11 පිටු)

එක්සත් ජාතීන්ගේ වෙනස්කම් වළක්වාලීම හා සුළු පක්ෂ ආරක්ෂා කිරීමේ උප කොමිසම ඉදිරිපත් කර ඇති නිර්දේශ වලින් පැහැදිලි විය යුත්තේ සුළු ජනතාවගේ භාෂා, විශේෂ අවස්ථා වලදී උසාවිවල පාවිච්චි කිරීමටත්, විශේෂ හේතූන් කරණකොට ගෙන පාසල්වල ඉගැන්වීමටත් මිස

භාෂා මාධ්‍යයක් වශයෙන් පාවිච්චි කිරීම සඳහා නොවේ. කියම වශයෙන් ම මෙම නිර්දේශය ඉන්දියාවේ ප්‍රාදේශීය ප්‍රතිසංවිධාන කොමිෂන් සභාව මගින් සුළු ජනතාවගේ භාෂාව ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයෙන් ඔබ්බට මාධ්‍ය නොකිරීමට කර ඇති යෝජනාව තරම් දුර නොයයි.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ එක් උප කොමිසම බල ප්‍රචවන්කාර සුළු පක්ෂයකට විශේෂ ආරක්ෂා සැලසීමේ ප්‍රශ්නයක් පිළිනොගත් නමුත්, නිදහස් ලංකාවේ අගමැතිතුමා විසින් බල ප්‍රචවන්කාර සුළු දෙමළ පක්ෂයට මව් බස මාධ්‍ය කොට විශ්ව විද්‍යාලයෙන් හා එයින් ඉහළටත් අධ්‍යාපනය ලැබීමට ඊනියා මූලික අයිතිවාසිකමක් මුලාවෙන් විශේෂ වරප්‍රසාදයක් නීතියෙන්ම පවරා දී තිබේ.

තවද, එක්සත් ජාතීන්ගේ උප කොමිසම සුළු ජනතාවන් පිළිබඳ ප්‍රශ්න විසඳීමේදී රටේ එක්සත්කම හා රැකවරණය ගැන විශේෂයෙන් සැලකිල්ලටත් විය යුතු බවට නිර්දේශ කර ඇති නමුත්, නිදහස් ලංකාවේ වර්තමාන ආණ්ඩුව, රටේ පුරවැසියන්ගෙන් සියයට 12.8 ක් කථා කරන දෙමළ භාෂාව දෙවන රාජ්‍ය භාෂාවක් බවට පත්කිරීමෙන් රටේ එක්සත්කම අඩපණ කළේය. රට දෙකඩ කිරීමට අත්තිවාරමක් දැමීමේය. එමෙන්ම දකුණු ඉන්දියාවෙන් හොරෙන් එන කල්ලතෝනීන්ට උතුරු ලංකාව පාරාදීපයක් බවට පත්කිරීමට ඉඩ හැරීමෙන් රටේ රැකවරණයට හානි කළේය. පසුගිය අවුරුදු පහ ඇතුළත ලංකාවට හොරෙන් ආක්‍රමණය වී ඇති “කල්ලතෝනීන්” තුන් ලක්ෂයකට අධිකය. දකුණු ඉන්දියාවෙන් මෙහි පැමිණ තාවකාලික බලපත්‍ර ඇතිව සිටින හතළිස් දාහක් පමණ ජනයාට දිගින් දිගටම ඔවුන්ගේ බලපත්‍ර දික්කර ගැනීමට අනුබල දීමෙන්, ඔවුන්ද ලංකාවේ ස්ථිර පදිංචිකාරයන් බවට පත්වෙන තුරු ඔවුන්ගේ කාලසීමාව දික්කරනු ඇත. තවත් ලක්ෂයක් පමණ අවසර පත්‍ර ඇති ඉන්දියානුවන්ට ඉන්දියාවට යෑමට ඕනෑකමක් නැත. එමෙන්ම වෙනස් වේගෙන යන තත්වයෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීම ඔවුන්ගේ ස්ථිර අභිප්‍රාය ද වනු ඇත.

අගමැතිතුමාට විවෘත සන්දේශයක්

අවුරුදු 15 ක උද්ඝෝෂණය

පසුගිය අප්‍රේල් මාසයේදී ඔබ බලයට පැමිණවීමෙන් පරණ යුගය අවසන් කළාවූද මෙරට හා ලෝකයේ අතින් රටවල් මව්න කළාවූද ප්‍රතිඵල ලබාදුන් පෙර නොඇසූ විරූ මහා මැතිවරණය ඉකුත්වී දැන් මාස තුනකි.

"1. මේ ආශ්චර්යමත් සිද්ධියට හේතු වූ සාධක අතුරෙන් බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාවේ වාර්තාවද එය මහජනයා වෙත හෙළිකළ මහා සංඝයා ද ප්‍රධාන සාධක බව සියලුදෙනාම පිළිගෙන ඉවරය.

"2. බෞද්ධයින්ගේ නැතිවී ගිය උරුමය නැවත ලබාදෙන්නේ යයි අවුරුදු පහළොවක් පමණ කාලයක් තිස්සේ නිරතුරුව ඔබ කළ ප්‍රකාශය බෞද්ධ ජනතාව කිසි කලෙක අමතක නොකරයි.

"විදේශීන්ගේ ආක්‍රමණයන් නිසා බෞද්ධයාට ඇතිවුණ නා නා තාඩන පීඩන ඇත්ත බව ඔබ පිළිගෙන ඒවාට ප්‍රතිකාර යෙදීමට යු.ඇන්.පී. ආණ්ඩුව පසුබටවීම ගැන ඔබගේ නොඉවසිලිවත්ත ප්‍රකාශණයේද, මහජන රැස්වීම්වලද බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ අනුගමනයන් නොපමාව ක්‍රියාත්මක කරන බවට ඔබ දුන් ප්‍රතිඥා ගැන ඔබ කෙරෙහිද ඔබේ පක්ෂය කෙරෙහිද බෞද්ධයා විශ්වාසය තැබීම පුද්ගලයක් නොවේ.

ප්‍රතිඥාව

"මහජන වික්සත් පෙරමුණ මගින් 1956 මාර්තු 10 වෙනි දින නිකුත් කළ ප්‍රකාශයේ 3 වෙනි වගන්තියේ මෙසේ සඳහන් වේ. "බෞද්ධ කොරතුරු පරික්ෂක කොමිෂන් සභාවේ යෝජනා අපෙන් අනුමත වෙයි"

"එසේම වික්සත් හික්ෂු පෙරමුණ මගින් සකස්කර ක්‍රියාත්මක කිරීමට පොරොන්දු වූ ඔබ අත්සන් කළ දස පනතේ 3 වන වගන්තිය මෙසේයි. "බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම" යනුයි.

"මේ දුන් පොරොන්දු ඉටුකරතැයි යන බලාපොරොත්තුවෙන් නොවේද? රට පුරා පැවතුණ මැතිවරණ රැස්වීම්වලදී බෞද්ධයන් හරසරින් ඔබ පිළිගත්තේ මේවා ඔබට අමතක වුවත් ඔබට අමතක විය නොහැකි වුවත් ඔබ හිතට තදින් කා වැදිය යුතු කරුණක් නම් 1956 මාර්තු 6 වෙනි දින කොළඹ නගර ශාලාවේදී පැවැත්වුණ ගිහි පැවිදි මහා සභාවේදී මහා සංඝයා පා සෙවණේ වේදිකාව මත වාඩිවී සිට තුන් දහසක් පමණ මහා සංඝයා ඉදිරිපිටදී 1815 සිංහල ඉංග්‍රීසි ගිවිසුම සම්මත කළාවූද, 1818 ඉංග්‍රීසි ප්‍රකාශනය අනුමත කළාවූද, බුද්ධාගමට ලැබිය යුතු තැන ඔබට ආණ්ඩු බලය පැවරුණොත් නිසැකවම ඔබ ලබාදෙන්නෙහි යයි දුන් ප්‍රතිඥාවය.

"මහජනයා ඉදිරිපිට පන්සිල් සමාදන්ව, බයාදු කමින් ද, අවංක ලෙසින්ද, සත්‍යවාදී අන්දමින් ද ඔබ දුන් මේ පොරොන්දුව, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ ඔබ බෞද්ධයාට දුන් ප්‍රතිඥා නිසාද මහා සංඝයා එකවරටම එය පිළිගත්හ. එසේ කොට දහස් ගණන් හික්ෂුන් වහන්සේලා මහජනයා අතරට වැඩිම කොට බෞද්ධ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරගෙන ජන්දය දෙන්නටයයි කියා සිටියෝය. බමුණු ගණයට අයත් වැඩවසම් හා ඉඩකඩම්වලට අයිතිවාසිකම් කරටගත් මල්වතු පාර්ශවයේ ඇතැම් ස්වාමීන් වහන්සේලා වැනි යු.ඇන්.පීයට කත් අදින හාමුදුරුවරුන් හැර අනික් සියලුම ස්වාමීන්වහන්සේලා මහජන වික්සත් පෙරමුණට ජන්දය දී රට ද ආගමද රැකගන්නට යයි බෞද්ධ ජනතාවට අනුශාසනා කළහ.

"මහා මැතිවරණයෙන් ජය ලබාගැනීම අඩමානයයි ඔබට හැඟුණු නිසා හදිසියේම මාක්ස්වාදීන් සමග තරඟ නොකරන සේ ගිවිසුමකට ඔබ බැඳුණෙහිය. අප්‍රියෙල් 6 වෙනි දින උදෑසන යු.ඇන්.පීය අහිබවා ඔබේ පක්ෂයට ලැබුණු ජය පුදුමෙන් පුදුම නොවේද? ඒ ජය දෙවෙනි හා තුන්වෙනි ජන්ද දිනවලින් ලැබුණ දිනුම් වලින් සම්පූර්ණ වුණා නොවේද? බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාව පිටවීමෙන් බෞද්ධ ජනතාවට ඇතිවූ ප්‍රබෝධයෙන් මාර්තු 6 වෙනි දින නගර ශාලාවේදී පැවතුණ මහා

සභා රැස්වීමේදී කුල්මත්ව පසුව මුළු රටම සිසාරා ගොස් ඔබටද ඔබේ පක්ෂයටද ප්‍රමුඛස්ථානය ලබාදුන්නා නොවේද? මහජනයාගෙන් ඔබ ඉල්ලා සිටියේ ආසන 35 ක් පමණක් නමුත් අනිත් සියලුම පක්ෂවල මුළු ගණනටත් වැඩිවන හැටියට ඔබේ පක්ෂයට ආසන 52 ක් දෙමින් ඔබට ස්ථිරවම ආණ්ඩු බලය පැවරුවා නොවේද?

"එමනිසා බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ නිගමන ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඔබ දුන් පොරොන්දු නොපමාව ඉටුකරතැයි බෞද්ධ ජනතාව බලාපොරොත්තු වූහ. නමුත් පසුගිය මාස තුනේදී පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ බෞද්ධයන්ගේ ඉල්ලීම් අනුක්‍රමයෙන් හමස් පෙට්ටියට තල්ලු කරන වැඩ පිළිවෙළක ලකුණුය. මා එසේ කියා සිටින්නේ පහත දැක්වෙන කරුණු නිසාය.

"1. ඔබේ ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙළ විදහාපාන ප්‍රධාන මාර්ගය වූ සිංහාසනයේ කථාවේදී බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ නිගමන ගැන කිසිම දෙයක් සඳහන් වී තිබුණේ නැත.

"2. බෞද්ධයන් අතර නොබෝදා ඇතිවී තිබෙන රාවයක් නම් රෝමානු කතෝලික අග්‍ර ඩිමොක්‍රැසි සමග ඇතිවූ සාකච්ඡාවකදී අධ්‍යාපන පාලනය හා සංවිධානය ගැන බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ නිගමන කිසි කලෙක ක්‍රියාත්මක නොකරන්නේ යයි ඔබ කියා තිබෙන බවය. මේ නිගමන බෞද්ධ දරුවාගේ අයිතිවාසිකම් රැකදීමට අසහාය බව ඒකාන්තයි.

මරු පහරක්

"මේ රාවය තව දුරටත් පිළිගැනීමට සිදුවී තිබෙන්නේ සැන් බ්‍රිජට් කොන්වන්ට් පාසලේ තැනි බෙදාදීමේදී ඔබ කියා තිබෙන කථාවය. එනම් ඔබේ දරුවන් රෝමානු කතෝලික පාසලක ඉගෙනීම ලබන නිසා ඔබට වඩා හොඳ බෞද්ධයන් වී සිටින බවය. බුද්ධාගමට ඔබේ ඇති හක්තිය ඇත්ත බව මට හැඟියන්නේ මේ නිසාය. රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදී බෞද්ධ දරුවන් අන්‍ය ආගම්වලට අයත් පාසල්වලට යැවීම වැළැක්වීම පිණිස ඔබ ඉල්ලා සිටියේ යම් පාසලක ඒ පාසලේ ආගම අදහන්නේ නැති ළමයින් වෙනුවෙන් ආණ්ඩුවේ ආධාරදීම තහනම් කිරීමටය. එසේ වුවත් බෞද්ධ දරුවෙකුට ඉගෙනගැනීමට තිබෙන සුදුසු පාසල කතෝලික පාසලක් යයි හැඟෙන සේ ඔබේ කියාපෑම හැම බෞද්ධයෙකුටම ඉවසිය නොහැකි මරු පහරකි.

"තවද යු.ඇන්.පී ආණ්ඩුව යටතේ ඉහළ තනතුරු බොහොමයක් රෝමානු කතෝලිකයින්ට පැවරීම නිසා රෝමානු කතෝලික සභාවට මෙරට ආණ්ඩුව මිරිකාගෙන සිටීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ විරෝධය ප්‍රකාශ කොට ඇත. යුද්ධ හමුදාවේ ඉහළම තනතුරු, නාවුක හමුදාවේ ඉහළම තනතුරු යනාදී තනතුරු කිසිම වෙනසක් නොකොට විසේම තිබෙන්නට ඉඩ තබා එම ප්‍රතිපත්තිය ඔබ තහවුරු කරන්නට යන්නේ බෞද්ධයෙකු වූ ඇල්.ජේ.ද.ඇස් සෙනෙවිරත්න මහත්මයා රජයේ භාණ්ඩාගාරයේ ස්ථීර ලේකම් පදවියෙන් අස්කොට ඒ වෙනුවට තද රෝමානු කතෝලිකයෙකු වූ ඇස්.ඇස්. අමරසිංහ මහතාට පැවරීමෙන් නොවේද? අළුත් රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව පාලනය කිරීමට සෙනවිරත්න මහත්මයා ඉතාම සුදුස්සා යයි ඔබ කල්පනා කරන්නෙහි නම්, ඔහුගේ වැඩ සාර්ථක කිරීමට හොඳම අවස්ථාව ඔහුට දීමට ඔබට ආසා ඇත්නම්, ඔහු රජයේ සේවාවේ ප්‍රධාන පදවියේ සිටිද්දීම අළුත් රාජකාරියේ වැඩද කරන්නට ඉඩදෙන්නට පුළුවන්කම තිබුණි.

"මේ හැර, බෞද්ධ පොලිස්පති තැනට විරුද්ධව අයුතු චෝදනා නගමින් එම ධුරයෙන් ඔහු අස්කරවා ගැනීමට නොබෝදා ගෙනගිය පරිශ්‍රමයක් එම ධුරයන් රෝමානු කතෝලිකයෙකුට ධාරදෙන්නට ඇරඹුණ පළමුවන පියවර නොවන්නේද?

"3. තවද, මහා මැතිවරණයට පෙර රටේ නායකයන්ගේ විලාසයෙන් ඉදිරිපත් වුණ ඇතැම් පුද්ගලයින් අනුන්ගේ ගෑණුන් බඳාගෙන නටන කොක්ටේල් පාර්ටිවලටද රාත්‍රී සමාජ ශාලාවලටද ගොස් බටහිර පන්නයේ අතිතකර දේ මෙරටට පුරුදු කිරීම ගැන මහජනයා අතර මහත් පිළිකුළක් ඇතිව තිබුණා බව ඔබට මතක ඇත. සමාජ ජීවිතයේ මේ පිරිහීම වැළැක්වීමට බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාව රජයෙන් විධිවිධාන සැලැස්වීමට ඉල්ලා සිටියේය.

නිදසුනක්

"එහෙයින් ඔබ ඇමතිවරුන් තෝරා ගැනීමේදීවත් පසුගිය ආණ්ඩුවට කරගන්නට බැරිව තිබුණු කාමුක ජීවිතයට වඩා ධාර්මිකයානම් අගය පෙන්වා දියහැකි අයවලුන් පත්කර ගැනීමට යුතුසුළු වේ යැයි මම සිතුවෙමි. නමුත් ඔබේ ප්‍රධානම ඇමති ධුරය වන මුදල් ඇමති ධුරය පවරා දී තිබෙන්නේ ඉහත කී සමාජය පිරිහෙන දේට ගිජු වූ පුද්ගලයෙකුටය. ඔහුද රෝමානු කතෝලිකයෙකි. ක්‍රියාත්මක

කරනවා යයි ඔබ ලියා පොරොන්දු වූ බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ නිගමනයන්ට පටහැනිව කතා පවත්වමින් සාමූහික වගකීමේ නීති රීති ඔහු කඩා තිබේ.

"මෙය නිදසුනකි. සාත්තු සේවයෙහි යෙදී සිටින කන්‍යා සහෝදරියන්ගේ සේවය නැති කිරීමට ආණ්ඩු පක්ෂය කටයුත්තක් සඳහන් නොකළේ යයි ඔහු කියා තිබේ. මේ කතාව බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ 26 වැනි නිගමනයට පටහැනියි.

"බෞද්ධ ශිෂ්ටාචාරයට ඔහුගේ ඇති විරෝධය තවත් කරුණකින් ස්පූට වේ. එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපනික, විද්‍යා හා සංස්කෘතික ආයතනය සිය වියදමින් ලෝකයේ උසස් ග්‍රන්ථ ලෝක භාෂාවලට පිටපත් කොට ප්‍රචාරය කරගෙන යන හෙයින් "පුජාවලිය" ද විසේ පිටපත්කොට ප්‍රචාරය කිරීමට යන වියදමට සුළු ආධාරයක් වශයෙන් රුපියල් 4,750 ක් ඉල්ලා සිටී විට මුදල් ඇමතිවරයා ඒ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කර තිබේ.

"බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ ප්‍රධාන කොටසක පොදු ජනතාවගේ ජීවන තත්වය උසස් කිරීමට කරුණු හෙළිකර තිබේ. 7 වෙනි පරිච්ඡේදය බලනු. මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන අයවැය ලේඛණයේ රැකී රක්ෂා නැති අයට ඒවා ලබාගැනීමට වඩා ඉඩකඩ සලස්වා දීමද, මහජනයාට අවශ්‍ය දේ මෙරට නිපදවීමට පිළිවෙළ සකස් කිරීමද වෙනුවට ඔහු ආසාව දක්වා තිබෙන්නේ තමන්ගේ රුව අතින් දේවලට වඩා ඉහළින් සලකන ගෑණුන්ට වඩා පහසුවෙන් තොල් රතු කරන අඩුවැඩියා ලබාදීමටයි. මේවාට යු.ඇන්.පී. ආණ්ඩුව කලින් තීරු බද්ද වැඩි කළ නමුත් ඒ තීරුව මොහු අඩුකර තිබේ.

"4. ඔබේ කැබිනට්ටුව පැවැත්වූ පළමු දිනම පාර්ලිමේන්තු දෙපොළේද, රජයේ උත්සවවලද, පිටරට තානාපති කාර්යාල වලද, ශ්‍රාවස්තියේද මත්පැන් සැපයීම නවත්වනවා යයි ප්‍රකාශයක් කළේය. නමුත් ඊට පසු පිටරට තානාපති කාර්යාලවල මත්පැන් පාවිච්චි කිරීමට ඔබ වතු ලේඛනයකින් ඉඩදී තිබේ. තවම පාර්ලිමේන්තු දෙපොළේද මත්පැන් සපයන්නේය. මැති සභයේ මත්පැන් බිගත් මැති ඇමතිවරුන්ගේ කියුම් කෙරුම් ගැන මහජනයා දැන් කලකිරී සිටිති.

"දැන් පවත්වාගෙන යන සුරා සුදු විරෝධී කොමිසමට එකම බෞද්ධයෙක්වත් නැත. පත්‍ර මාර්ගයෙන් අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන්නේ එහි අළුත් සභාපති තැන තිබුණත් වහන්සේලා ඇතුළු සුරා තහනමට පක්ෂව සාක්ෂි දෙන අයට කඩා පතින බවයි.

නොතේරෙයි

"5. 1955 පෙබරවාරි මාසයේ දී යු.ඇන්.පී. ආණ්ඩුව සුරා සුදු තහනම් කිරීමට තීරණය කළේය. ඒ තීරණයෙන් පසු තැබෙරුම් වැසීමට මිස විවෘත කිරීමට පළාත් ජන්ද විමසීම් ඇති නොකළේය. නමුත් ඔබේ ස්වදේශ භාර ඇමතිතුමා පසුගිය ආණ්ඩුව වසා දැමූ තැබෙරුම් විවෘත කිරීමට ජන්දය විමසයි. ඔබේ ස්වදේශ භාර ඇමතිතුමා බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ 23 වැනි නිගමනයට විරුද්ධව සුරා සුදු විරෝධී කොමිසම තම වාර්තාව පිළියෙළ කරගෙන යද්දී මෙසේ ක්‍රියාකරන්නේ මක්නිසාදැයි බෞද්ධ වූ අපට නොතේරේ.

"6. යු.ඇන්.පී. ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමතිවරයා අයබදු කොමිසමේ තීරණය වන වෙළඳපොළාම් යනාදියෙන් මුදල් හම්බකරන ආගමික ආයතනවලින් බදු අයකිරීම පිළිගෙන විය අය වැය ලේඛනයට ඇතුළත් කළේය. ඒ අයබද්දෙන් අදහස් කළේ ආණ්ඩුවට ගෙවිය යුතු ආදායම් බද්ද, ලාභ බද්ද, අධික ලාභ බද්ද, මළ බද්ද යන අයබදුවලින් එකී ආගමික ආයතනවලට අයිතිව තිබෙන ඉඩකඩම්, වෙළඳපොළාම් යනාදිය දැනට නිදහස්ව තිබීමෙන් ආණ්ඩුවට ඇතිවෙන විශාල අලාභ වැළැක්වීමටය.

මේ අයබද්ද ගැන විශේෂ නිගමනයක් බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාව සඳහන් කර ඇති නමුත් ඊට ඔබේ ආණ්ඩුව සම්පූර්ණයෙන් නිශ්ශබ්දව සිටී.

ලංකාවේ තැන්ග

"7. ලංකාව මගින් ලෝකයට දෙන්නට පුළුවන් උතුම්ම තැන්ග "බුද්ධාගම" යයි ඔබ නොයෙක් වතාවලදී මෙරට මහජනයාට කියා තිබේ. නොබෝදා ඇතිවූ විවෘත අවස්ථාවක් නම් රාජකීය විදුහල්ලේදී කළ ඔබේ ජයන්ති කතාවයි. අද දින ලංකා ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරයේ වෙළඳ අංශය ලොවට හෙළිකරන්නේ රෝමානු කතෝලික ප්‍රචාරයයි. ඔබේ තැපැල් හා ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරක ඇමතිවරයා වෙළඳ ව්‍යාපාරවලට උපකාර වන එකී වෙළඳ අංශයෙන් ක්‍රිස්තියානිය ප්‍රචාරය කිරීම නැවැත්තුවේය. යම්කිසි ආගමක් ලංකා ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කළ යුත්තේ නම් එය බුද්ධාගමම පමණක් විය යුතුයි. එසේ විය යුත්තේ ඔබේ නිගමන ඔබේ ආණ්ඩුව ක්‍රියාවෙහි යොදන්නට කැමති නම්ය. නමුත් ඔබේ ඇමතිවරයා රෝමානු කතෝලික ප්‍රචාරය නැවතත් පටන්ගෙන තිබේ. ඒ ප්‍රචාරය ඇත්තවම බුද්ධ ජයන්ති වර්ෂයේදී ලංකාවෙන් පිටවෙන ශූභ ආරංචියද?

පෝය නිවාඩුව

"8. ඔබේ කම්කරු ඇමතිවරයා සුමානයේ වැඩ දින පහකට සීමාකිරීමට ප්‍රකාශයක් කර තිබේ. මුදල් ඇමතිවරයා ප්‍රතිඥා දී තිබෙන හෙයින් ඉරිදා නිවාඩුව සිතුවෙයි. ඔබට සහ ඔබේ ඇමතිවරුන්ට බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාව කියා තිබෙන පරිදි බෞද්ධයින්ට සුමානයකට වරක් සිය ආගමික කටයුතු කරගැනීම පිණිස හැම පෝයක්ම නිවාඩු දිනයක් කිරීම අමතක වී තිබේ. මේ නිගමනයද අනික් නිගමන වාගේම අමතක වී තිබේ.

"9. ඉන්දියාවේ මධ්‍ය ප්‍රදේශ ආණ්ඩුව විසින් පත්කළ ක්‍රිස්තියානි මිෂනාරි ක්‍රියා පරීක්ෂණ සභාවේ වාර්තාව මෙසේ පවසයි. "විදේශීය මිෂනාරින් විශාල සංඛ්‍යාවක් ආක්‍රමණය කිරීම අහිතකර නිසා එය නැවැත්විය යුතුයි. ඉන්දියාවේ ක්‍රිස්තියානි ක්‍රියා කලාපය අධ්‍යාත්මික සේවයක් නොව ක්‍රිස්තියානියට නව ජීවිතයක් දීමෙන් බටහිර ආධිපත්‍යය නැවතත් පිහිටුවීම පිණිස අරඹා තිබෙන ක්‍රමාන්විත ලෝක ව්‍යාප්ති ප්‍රතිපත්තියකි. ක්‍රිස්තියානීන්ගෙන් සුළු කොටසක් ක්‍රිස්තියානි නොවන සමාජය ඇතුළට රිංගවා ගෙන ඒ සමාජයේ එකමුතුකම කඩා කප්පල් කිරීම ඔවුන්ගේ එකම අරමුණයි." (1956 ජූලි 18 "හින්දු" බලනු) එසේ වුවත් ලංකාවේ නම් විදේශී මිෂනාරින් ඕනෑම ගණනකට ඇතුළත්වීමට දොර විවෘත වී තිබේ.

"අමුතු විලාසයක් ඇති දුම්රු පාට සාරි ඇඳගත් බයිසිකල් උඩයන, කිසිම ආගමික සංවරයක් නැති හංගේරියන් කතෝලික කනන ස්ත්‍රීන් අපේ මිනිසුන් පොළඹවන සැටි කොළඹ හා අවට නගරවල දැන් නිතර දකින්නට ඇත. මේ උදවියට ලංකාවට ඇතුල් වෙන්නට බලපත්‍ර දෙන්නේ මන්ද? කොහොමද?

බලකොටු

"10. පසුගිය ආණ්ඩුව හරියාකාර නොවිසඳූ උග්‍ර ප්‍රශ්න තවම වර්තමාන ආණ්ඩුව කල්පනා කර නැත. මෙරට හැම දෙනෙකුටම දවසකට එක වේලක්වත් හරියට කැමි ලබාගැනීමටද, අසනීප වූ විටක බේත් හේත් ගැනීමටද පුළුවන් වන සේ ගතයුතු හැම මඟක්ම ඔබේ ආණ්ඩුව ගනිවි යයි යන බලාපොරොත්තුවෙන් ඔබට ජන්දය දී ඔබ බලයට පැමිණ වූ විශාල ජනකායක් තවම දිළිඳුව දකින්න පෙළෙති. නමුත් ලෝක සචාරද, ජාත්‍යන්තර පලහිලව්ද ඔබට ඕනෑකර තිබෙන ලොකුම දේවල්ය. හිටපු අගමැතිද ලෝක ප්‍රසිද්ධිය නම් මිරිඟුව පස්සේ දුවගොස් ලබාගත් ඉරණම ඔබ දන්නවා නොවේද?

"ලංකාවේ බ්‍රිතාන්‍ය බලකොටු පිළිබඳව ඔබට ලොකු ජයක් ලැබුණේ යයි උදම් ඇතුළු නමුත් එයින් ලාභයකට වඩා අලාභයක් ඇතිවෙන බව පෙනේ. රටේ උවදුරු ඇති වෙනවාට කැමති වූ ඇන්.ඇම්. පෙරේරා හා පීටර් කෙනමන් සහෝදරයෝ ඊට සතුටු වෙනවා ඇති. වෙන කෙනෙක් සතුටුදැයි මම නොදනිමි. බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුව ඒ බලකොටු වෙනුවෙන් රුපියල් කිස් කෝටියක් අවුරුදු පහා මෙහි වියදම් කරයි. අපේ ජනයාගෙන් දහ දාහකට රැකී රක්ෂා දෙයි. අපේ ආර්ථික තත්ත්වය හරියට විසඳන තුරු මේවා නැවැත්වීම නුවණට හුරුද? හිටපු අගමැති කළාක් මෙන් අන්තර් ජාතික වේදිකාවේ ලංකාව වැනි කුඩා රටක නියෝජිතයෙක් හපන්කම් පාන්නට යාම ලොකු සිවිපාවෙක් දැක උග්‍ර තරමට මහත් වෙන්ට තමාගේ බඩ පුම්බාගැනීම සඳහා මැඩියාගේ තැටීමේ වාගේ නොවේද?

"11. මෙරට එක්තරා විදේශීය ආණ්ඩුවක් මෙරටට විරුද්ධව නපුරු ව්‍යාපාරයක් ගෙනයන බව කවුරුත් දනිති. ඒ ආණ්ඩුව අපේ සංඝයා වහන්සේලාට විරුද්ධව ගෙන යන විනය වර්ධන ව්‍යාපාරයට බොහෝ මුදල් වියහියදම් කරයි. පෙරේරා හා කෙනමන් සහෝදරයින් ගේ සහය බලාපොරොත්තු වෙමින් කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුවල නියෝජිතයින්ද මෙරටට ඔබ කැඳවන්නට යන බව පෙනේ. ආගම මහජනයාට අඩංගු වාගේ යයි ප්‍රකාශ කරන්නේ මුන්නැහේලා නොවේද?

"ඔබ පෙම් කෙළින කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩු ඔබ අල්ලා ගන්නට නොයෙක් ඇම් දෙනවා ඇත. එසේම ඔබ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවෙන් ඇත් කිරීමට විශේෂ ගුරුකම් ද දෙනවා ඇත. එවිට මෙරට අන්තර් ජාතික කුමන්ත්‍රණ වලින් හා කඩා කප්පල්කාරී ක්‍රියාවන්ගෙන් ගිනි ඇවිලී යනවා ඇත.

අය වැය ලේඛණය

"ඔබේ ආණ්ඩුව ඔබේ පොරොන්දු වලින් ඇත්ව යන බව ස්පුට් කිරීමට මා මේ ඉදිරිපත් කරන කරුණු ප්‍රමාණවත් යයි හැඟිමි. විපමණක් නොව ඊට වඩා සැලකිය යුතු දේ නම් මෙරට උග්‍ර ප්‍රශ්න වලින්ද ඇත්ව යන බවයි. තවත් සාධකයක් ඕනෑනම් මෙන්න එය. ඔබේ මුදල් ඇමතිවරයා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන අය වැය ලේඛණයට ගුරුහරුකම් දී තිබෙන්නේ "ඇට්ලන්ටා" යන නමින් ප්‍රසිද්ධ රාත්‍රී සමාජ ශාලාවට අරක්ගත් අය වලුන්දෝයි සැකයක් පැන නගී. නොඑසේ නම් ඔහුගේ අය වැය ලේඛනයේ ඔබේ පක්ෂයට ජන්දය දුන් සියයට අනූ

දෙනෙක් පාවිච්චි නොකරන්නා වූ ගැහැන්ගේ තොල් රතු කරන අඩු වැඩිය, පිටරට සෙල්ලම් බඩු, පැමි, බටර්, මොටෝ කාර් යනාදියට පමණක් තීරුව අඩුකිරීමට වෙන හේතු තිබේද?

"යටත් පිරිසෙයින් දුප්පත් ජනයා තමන්ගේ කම්හලට යන බයිසිකලයට අය කරන අධික තීරුවෙන් අඩුකර නැත. සහනාති වූ අයගේ මදිකම විදහාපාන මේ අයවැය ලේඛනය ගැන මහජන මුදල් විශාල ගණනක් වියදම් කරන්නට සිදුවෙන විවාදයකට මිලිය සති තුන ගත කරන්නට ඔබ සුදානම් වෙයි. එවැනි විගඩමක් නැතිවුවත් මේ අවුරුද්දේ අය වැය ලේඛනය "ගැහැන්ගේ තොල් රතු කරන අය වැය ලේඛණය" යන නමින් ඉතිහාස ගතවෙනවා ඇත.

"එක්තරා දූෂිත කණ්ඩායමක් බෞද්ධයාට ඉවසාපල්ලා, ඉවසාපල්ලා කියා හොර පාෂේ ගිය නිසා ඔවුන්ට අද මෙරට සාප කරයි. ඉතිහාසය නැවත වරක් ගියමග යෑම අවාසනාවකි. මෙරට බෞද්ධයින් අපේක්ෂා කරන දෙය නම් මෙයයි. අවස්ථානුකූලව රෙදි බැනියන් මගින් වෙස් වලාගෙන පොදු ජනයා වාටු කරන්නට යෑම එන්න එන්න අඩුකිරීමද, කොපමණ ලක්ෂණව වචන යෙදවත් කථා හිස් නම් එවැනි කථා එන්න එන්න අඩුකිරීමද, ඒ වෙනුවට දුන් පොරොන්දු ඉටුකිරීමට හා අගමැති වශයෙන් පැවරී තිබෙන මහජනයාට කළ යුතු යුතුකම ඉටුකිරීමට අවංක උත්සාහ දැරීමද වෙයි. මහජනයා වනාහි විදේශීය ආධිපත්‍යය යටතේ බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නොයෙක් දුක්ගැහැට විඳින්නට සිදුවූ අඳුරු සමය ඔබගේ ජයග්‍රහණයෙන් අවසානයයි පුලු පුලා සිටින්නහුය."

1956.07.30

චෝදිත චෝදිත අයුතු වැඩ දැක්වීම
පැතිරෙන්නට නොහොමවත් බැරෑරුම් ඉඩ
ගින්න
දෙන්න

විරාගත සම්ප්‍රදායයන් හඳුන්වන ජාතික අධ්‍යාපනය

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය විසින් ඒකජන්ද්‍රයෙන් පිළිගෙන තිබෙන දෙයක් නම් ඒ ඒ රටවල ජාතික සම්ප්‍රදාය අනුව ජීවත්වීමේ නිදහස ඒ ඒ රටවලට අයත් අනගිභවනීය උරුමයක් බවය.

ජාතික සම්ප්‍රදායයන් හඳුන්වන්නේ ලොව අතින් අයගෙන් වෙන්කොට පෙන්වන ගති පැවතුම් ද, සිතූම් පැතුම් ද, සිරිත් විරිත් ද යන මේවායි. ඒවායින් එක් එක් රටක ඉරණම විසඳෙනවා පමණක් නොව මුළු මිනිස් සංහතියටම සෙතක් සැලසෙන බව සත්‍යය සේ තේරුම් ගෙන එක් එක් රටකට හිමිවූ සම්ප්‍රදාය ලොව අනෙක් රටවලට හෙළිකරන්නට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය තීරණය කරගෙන තිබේ. ඒ තීරණය අනුවය නොබෝදා අපේ "පුජාවලිය" ලෝකයේ ප්‍රධාන භාෂාවලට නගා මුද්‍රණය කරන්නට කටයුතු පිළියෙල කරගෙන යන්නේ.

නිදහස් වූ රටවල ජාතික ශිෂ්ටාචාරය රැකගැනීම හා සංවර්ධනය කිරීම ඉබේම වාගේ සිදුවන දෙයකි. උදාහරණයක් නම් චිංගලන්තයයි. එහි ජාතික ශිෂ්ටාචාරයේ පදනම වූයේ ඔක්ස්පඩ් හා කේම්බ්‍රිජ් යන විශ්ව විද්‍යාලයි. ඒ විශ්ව විද්‍යාලවල දැල්වුණු පහතින් මුළු චිංගලන්තයම ඒකාලෝක විය. රට පුරා පිහිටුවන ලද පාසල් හා විශ්ව විද්‍යාල තව තවත් එය බබලවමින් ඉංග්‍රීසි ජනතාවගේ ජීවිත දීප්තිමත් කොට ඔවුන් ශක්ති සම්පන්න හා සමගි සම්පන්න ජාතියක් කළාණය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එක්සත් වූ ඉංග්‍රීසි ජනතාව පසුගිය ලෝක යුද්ධයේදී හිට්ලර්ගේ අණසකට මුළු යුරෝපයම යටත් වීමෙන් ලොව හැම රටක්ම හයින් වෙවිලද්දී බිහිසුණු බෝම්බ හෙළමින් චිංගලන්තයේ නගරවල් විනාශ කරද්දී හටගත් සියලුම උපද්‍රවයන්ට තනිවම මුහුණපාමින් අන්තිමේදී ජයග්‍රහණය කළාණය.

නමුත් නිදහස නැතිවුණ රටකට යන කල දසාව එසේ නොවේ. එහෙල් වූ රටකට ඇතිවෙන මාරක අපලය නම් ඒ රටේ ජනතාවගේ

මිනිස්කම අතුරුදහන් වීමයි. මිනිස්කම පවතින තාක් වහල්කම ඇති නොවන බැවිනි. මිනිස්කම රළු සිටින්නේ ජාතික සම්ප්‍රදාය උඩයි. එමනිසා මෙරට ආක්‍රමණය කළ පරදේසක්කාරයින් රටවැසියන් වහලුන් කරගැනීමේ චේතනාවෙන් අවුරුදු හාරසියයක් මුළුල්ලේ පරිශ්‍රම දැරුවේ රටවැසියන් සමඟි කරන ශක්තිමත් කරන ජාතික ශිෂ්ටාචාරය වැනසීමටයි. මෙරට අවුරුදු දෙදහසකට වැඩිකල් පැවත ආ ජාතික ශිෂ්ටාචාරයේ පදනම පිරිවෙන් වූහ. ඒ පිරිවෙන් දඹදිව තක්සලා නාලන්දා යන විද්‍යා පීඨවලට සම්බන්ධ වූහ. අපට සර්ලන ගති පැවතුම්, සිතූම් පැතුම්, සිරිත් විරිත් අපට පුරුදු පුහුණු කෙරෙව්වේ මහා සංඝයාය. පිරිවෙන් ආචාර්‍යවරයෝ සංඝයා වහන්සේලා වූහ. මෙවැනි දීර්ඝ ඉතිහාසයක් ඇති පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය පවතින තුරු සංඝයා වහන්සේලා මහජනයා අතර ගැවසෙන තුරු මහජනයා වහල් තත්වයට පමුණුවන්නට බැරි බවද දැනී විදේශීය ආණ්ඩු පිරිවෙන් හා මහා සංඝයා අධිපණ්‍ය කරන්නට හැම මගක්ම ගත්හ. විදේශී ආක්‍රමණයක් නැතිව පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය නිදහසේ පවත්වාගෙන යෑමට ඉඩ ලැබුණේ නම් වයින් පිළිබිඹු වන ජාතික සම්ප්‍රදාය හැම පාසලකම බලපවත්වනවා නියතයි.

නමුත් විදේශිකයන් තමන්ගේ වාසිය තකා පිරිවෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම අයිත්තකොට ඒවා වෙනුවට පාසල් දෙවර්ගයක් මෙරට පටන් ගත්හ. එක් වර්ගයකින් දුප්පත් දරුවන් වහලුන් කිරීමට සුදුසු පුහුණුව දුන්හ. අනිත් වර්ගයෙන් පොහොසත් දරුවන් වහලුන්ගේ ස්වාමීන් කිරීමට සුදුසු පුහුණුව දුන්හ. මේ පාසල් දෙවර්ගයේම සැලැස්ම මිෂනාරීන් විසින් සංවිධානය කරන ලදී. මේ දෙවැදෑරුම් පාසල් වලින් අනාවරණය කරනු ලබන්නේ පරදේසක්කාරයාගේ බල පුලුවන්කාරකම හා ස්වදේශිකයාගේ දිනහාවය වෙති. මේ පාසල් දෙවර්ගය ඉන්දියාවේදී විදේශිභූ ඇති කළහ.

වයින් උපදින හේද හින්න හැඟීමෙන් බාල පරම්පරාව ගලවා ගැනීම පිණිස මහත්මා ගාන්ධිතුමා විසින් ඇරඹූ නිදහස් සටනේ මුල් පියවරක් වූයේ විදේශීන් විසින් පිහිටුවන ලද පාසල් වර්ජනය කිරීමයි. ඉන්පසු රවින්ද්‍රනාත් තාගෝර් ගුරු දේවයන්ගේ ශාන්ති නිකේතනය, හාර්ද්වාරි ගුරු කුල විද්‍යාලය වැනි ජාතික විද්‍යා පීඨවල අවශ්‍යතාවය ඉන්දිය ජනයා පිළිගත්හ.

එමෙන්ම අපේ ජනනායකයෙක් වූ ඩී.බී. ජයතිලක මැතිතුමා එංගලන්තයේ ඔක්ස්පඩ් විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙනීම ලබා ආපසු ලංකාවට පැමිණි අවස්ථාවේදී මහජනයා අමතා කියා සිටියේ මෙයයි. 'මව්පින්

කවර දෙයක් ඔක්ස්පඩ් විශ්ව විද්‍යාලයේදී හැදෑරුවේ නමුදු මට මහජනයා සමග ආශ්‍රය කරමින් මහජනයාගේ දුක් ගැනවිලි ගැන ක්‍රියාකිරීමට හා මහජනයාගේ ශුභ සිද්ධිය ගැන වැඩිකිරීමට ධෛර්යය වහන්සේලාගෙන් මට ලැබුණු අධ්‍යාපනය නිසාය. එහෙයින් ඔක්ස්පඩ් විශ්ව විද්‍යාලයෙන් ලැබුණු අධ්‍යාපනයට වඩා විද්‍යාලංකාර පිරිවෙනෙන් ලැබුණු අධ්‍යාපනය උතුම් බව මම සලකමි.' යනුයි.

පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය විශ්ව විද්‍යාල තත්වය නගාසිටුවීමට තවම උද්ඝෝෂණය කරන්නට සිදුවී තිබේ.

පිරිවෙනේ ඉගෙන ගත් නිසා ජයතිලක මැතිතුමාට ජාතික සංස්කෘතිය ගැන හැඟීම හදපත්ලෙන් පැනනැග තිබේ. නමුත් මිෂනාරීවරුන්ගේ උකුල් ඇති දැඩිවුණ පාලකයින්ට එවැනි හැඟීමක් හදපත්ලෙන් පැන නොනැගේ.

මිෂනාරීන්ගේ නායකත්වයෙන් පටන්ගත් පාසල්වලින් පිළිබිඹු වෙන අරමුණු කවරේද?

(අ) කාමහෝගී ජීවිතයේ අගය, වාන් ජීවිතයේ හිස්කම

(ආ) පිටරට දේට සැලකිල්ල, ජාතික දේට පිළිකුල

(ඉ) විදේශීන් සමග එක්වීමේ ගෞරවය, ස්වදේශීන් සමග එක්වීමේ අගෞරවය යන අරමුණු නොවේද?

එසේම අපේ විශ්ව විද්‍යාලය විදේශීය පන්දම්කාරයින් බිහිකරන්නා වූ විදේශීය රඟමඩලක් නොවේද? මේ මඟ තවදුරටත් අපි ගමන් කළහොත් අප රටට හොඳක් සිදුවේද? නිදහස් රටක අධ්‍යාපනය ජාතික ශිෂ්ටාචාරය පිළිබිඹු කළ යුතු යැයි අධ්‍යාපනඥයෝ තරයේ කියා සිටිති. ඉහත කී අරමුණු ජාතික ශිෂ්ටාචාරයට පටහැනිවෙන්. ජාතික ශිෂ්ටාචාරයට හුරුවෙන් ඒ අරමුණු මෙසේ වෙනස් විය යුතුයි.

(අ) වාන් ජීවිතයේ අගය, කාමහෝගී ජීවිතයේ හිස්කම

(ආ) ජාතික දේට සැලකිල්ල, පිටරට දේට පිළිකුල

(ඉ) ස්වදේශීන් සමග එක්වීමේ ගෞරවය, විදේශීන් සමග එක්වීමේ අගෞරවය යනුයි

මේ සංශෝධිත අරමුණු පෙර සිටම පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයේ අරමුණු වූහ.

තවද කාමතෝගී පිටිතයේ කෙළවර ජලකර බෝම්බයයි. බර්ට්රම් රසල් නම් ලෝක ප්‍රසිද්ධ චින්තකයා විසින් නොබෝදා පළකර තිබෙන (Portraits from Memory) නැමති ග්‍රන්ථයෙහි කියා තිබෙන්නේ මින් පසු ඇතිවෙන ලෝක යුද්ධයේදී පාවිච්චි කරන්නට වෙන ජලකර බෝම්බය පසුගිය යුද්ධයේදී ජපානයේ හිරෝෂිමා විනාශ කළ පරමාණු බෝම්බයට වඩා විසිපන්දහස් වාරයක් (25,000) උග්‍ර බවත්, එය පාවිච්චි කරන්නට සිදුවුවහොත් මනුෂ්‍ය වර්ගයා සහමුලින්ම නැතිවී යන බවත්ය. ගිය මාසයේදී නේරු මහතා ලෝවැස්සන් අමතා කළ කථාවකදී මෙකී මාරක මඟ ගමන් නොකොට බුදුහාමුදුරුවන් පෙන්වාදී තිබෙන පැරණි පාථේ ගමන් කළ යුතු බව ප්‍රකාශ කර තිබේ.

මෙයින්ද අපට පැහැදිලි වන්නේ අපේ ජාතික ශිෂ්ටාචාරයට නව පණක් දිය යුතු බවය. වර්තමාන පාසල්වලින් දෙනු ලබන වැරදි අරමුණු නිසා අපේ දරුවෝ නොමඟ යති. අපේ රට පරිහානියට ලඟාවේ. මේ අන්තරාවෙන් මහජනයා රැකගෙන ඔවුන් සුඛිත මුදිත කිරීමට ප්‍රධාන පිරිවෙන් විශ්ව විද්‍යාල තත්වයට නගාසිටුවීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

1956.12.10

අහේ කාලේ ! වහේ වාසේ !!

දෙමළ ජනයාට දෙමළ භාෂාවෙන් ආණ්ඩුව සමඟ ලියුම් ගනුදෙනු කිරීමට නීතියෙන් බලය පැවරීමෙන් රාජ්‍ය භාෂා පනත නිසැකවම අහෝසි වන හැටි මේ ලිපියෙන් කියාපාමි.

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව පැවතුණ කාලයේදී ආණ්ඩුව මහජනයා සමඟ ලියුම් ගනුදෙනු කළේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පමණකි. ආණ්ඩුවේ ඒජන්තට පෙත්සමක් යවන ගම්මුදු ඒ පෙත්සම යැවුවේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනි. ඒ පෙත්සමට පිළිතුරු යවන ලද්දේත් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනි. මෙය භාවිතාවට ආ එකක් මිස නීතියෙන් ඇති කළ එකක් නොවේ.

මහජනයා ස්වභාෂාවෙන් ලියා එවන ලියුම් කියුම් බාරගෙන ඒවාට ඒ ඒ භාෂාවෙන් ම පිළිතුරු යවන ලෙස මෑත කාලයේදී ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව විසින් රජයේ සේවකයන්ට නියමයක් කරන ලදී. ඒ කාලයේ පටන් ආණ්ඩුවේ සමහර පෝරම කොළ භාෂා තුනෙන්ම නිකුත් කරන ලදී. මෙසේ කරන ලද්දේ මහජනයාට තමන් කැමති භාෂාවකින් ඒ පෝරම කොළ පාවිච්චි කිරීමට ඉඩදීම සඳහාය.

එතෙකුදු වුවත් ස්වභාෂාවෙන් එවන ලියුම්වලට ස්වභාෂාවෙන්ම පිළිතුරු යැවිය යුතු බවට නීතියක් තිබුණේ නැත. එය හුදෙක් ආණ්ඩුවේ පාලන කටයුතු වලට අදාළ වූ නියමයක් පමණි. තම මනාපයේ හැටියට ස්වභාෂාවෙන් ලියූ ලියුම් බාරගැනීමට හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හෝ ආණ්ඩුවේ නිලධාරියෙකුට පුළුවන්කම තිබුණේය. මේ මෑතක් වන තුරුම මුදල් හුවමාරුවලට අදාළ මිනිසිබර්, ඉල්ලුම් පත්‍ර පෝරම, වවුචර් පෝරම, මුදල් ආපසු ගැනීමේ පෝරම ආදිය පිළියෙල කර තිබුණේ ඉංග්‍රීසියෙන් පමණකි. බොහෝ අවස්ථාවලදී ස්වභාෂාවෙන් කරනු ලබන අත්සන් බාරගන්නා ලද්දේ පිළිගත් ඉංග්‍රීසි උගතකුගේ සහතිකයක් පිට පමණකි.

නීත්‍යානුකූල නියමය හා පරිපාලනාත්මක නියමය යන මේ දෙකේ මහත් විශාල වෙනසක් තිබෙන බව සිහි තබාගත යුතුය. දෙමළෙන්

එවනු ලබන ලියුමකට දෙමළෙන් පිළිතුරු යැවිය යුතුය යන්න පරිපාලනාත්මක නියමයක් නම් ඒ ලියුම ලැබෙන නිලධාරියාට කැමති නම් ඊට දෙමළෙන් පිළිතුරු යැවිය හැකිය. ඔහු දෙමළ නොදන්නම් ඊට පිළිතුරු ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලයේදී ඉංග්‍රීසියෙන් යැවිය හැකිය.

ප්‍රධාන වශයෙන්ම සිංහල මිනිසුන් පදිංචි වී සිටින්නා වූ ප්‍රදේශයක රාජකාරි කරන දෙමළ භාෂාව නොදන්නා වූ හෝ දෙමළ භාෂාව දත් නිලධාරියෙකු තම කාර්ය මණ්ඩලයට බඳවාගෙන නැත්තා වූ ආදායම් නිලධාරියෙකුට වී පළාතේ සිටින දෙමළ ජාතිකයෙකුගෙන් ලැබුණ දෙමළෙන් ලිය ලද පෙත්සමකට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලයේදී ඉංග්‍රීසියෙන් පිළිතුරු යැවිය හැකිය. එමෙන්ම ප්‍රධාන වශයෙන් ම සිංහල මිනිසුන් පදිංචි වී සිටින්නා වූ ප්‍රදේශයක තැපැල් කන්තෝරුවක වැඩකරන, දෙමළ භාෂාව නොදන්නා වූ හෝ දෙමළ භාෂාව දත් නිලධාරියෙකු තම කාර්ය මණ්ඩලයට බඳවාගෙන නැත්තා වූ තැපැල් මහතෙකුට ඉදිරිපත් කරන මිනිසුන් පෝරමයක් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලයේදී ඉංග්‍රීසියෙන් සම්පූර්ණ කරදෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිය හැකිය.

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලයේදී ආණ්ඩුව සමඟ සිංහලයෙන් හෝ දෙමළෙන් කටයුතු කිරීමට සිංහලයන්ටවත් දෙමළ ජාතිකයන්ටවත් නීතිප්‍රකාර අයිතිවාසිකම් තිබුණේ නැත. ආණ්ඩුව සමඟ තම භාෂාවෙන් ලියුම් කියුම් ගනුදෙනු කිරීමට ඉඩදෙන ලද්දේ නිකම් වරප්‍රසාදයක් වශයෙනි.

ආණ්ඩුව වූ කලී ගම් මුලාදැනියාගේ පටන් ආණ්ඩුවේ ඒජන්ත දක්වා නිලධාරීන් සමූහයකින් කටයුතු කෙරෙන පාලන යන්ත්‍රයෙකි. ආණ්ඩුව සමඟ ලියුම් ගනුදෙනු කිරීමට දෙමළ ජනයාට නීතියෙන් ඉඩ සලසා දුන්නොත්, එයින් තේරෙන්නේ පහළම ගම්මුලාදැනියාගේ පටන් උසස්ම ආණ්ඩුවේ ඒජන්ත දක්වා හැම නිලධාරියෙකු විසින්ම දෙමළ ඉගෙනගත යුතු බව හා දෙමළෙන් ලියුම් කියුම් ලිවීමට පුළුවන් කාර්ය මණ්ඩලයක් හැම කන්තෝරුවකටම පත්කළ යුතු බවය.

උදාහරණ:

(අ) දිවයින පුරා දෙමළ ජනයාට ආණ්ඩුව සමඟ දෙමළෙන් ලියුම් ගනුදෙනු කිරීමට නීති ප්‍රකාර බලය දුන්නොත් සිංහල ගම් පලාතක වාසය කරන තනි දෙමළ මිනිසකුට පවා ගම්මුලාදැනියකුට කරන පැමිණිල්ලක් දෙමළ භාෂාවෙන් සටහන් කරවා ගැනීමට නීති ප්‍රකාර බලය තිබේ. ගම්මුලාදැනියා සිංහලෙන් කරන ලද සටහනක් තමාට අත්සන් කරන්ට බැරියයි ඔහුට ප්‍රතික්ෂේප කළ හැකිය. එහෙයින් සිංහල

ගම්බද පෙදෙස්වල සිටින ගම්මුලාදැනින් විසින්ද දෙමළ ඉගෙනගත යුතුය තිබේ. සිංහල ගම්මුලාදැනින්ට දෙමළ ඉගෙනගන්ට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලයේදීවත් සිදුවුණේ නැත.

(ආ) වැඩි වශයෙන් සිංහල මිනිසුන් පදිංචිව සිටින පලාතක සිටින දෙමළ පවුල් කීපයකට වුවමනා නම් තමන්ගේ උප්පැන්න මරණ විවාහ ආදිය දෙමළ භාෂාවෙන් සටහන් කරන ලෙස රෙජිස්ත්‍රාර්වරුන්ට බල කළ හැකිය. මේ අනුව උප්පැන්න මරණ විවාහ රෙජිස්ත්‍රාර්වරුන් විසින්ද දෙමළ ඉගෙනගත යුතුව තිබේ.

(ඉ) වැඩි වශයෙන් සිංහල මිනිසුන් පදිංචි ප්‍රදේශයක සිටින දෙමළ මිනිසකුට දෙමළෙන් ලියන ලද මිනිසුන් ඉල්ලුම් පත්‍ර, ටැලිග්‍රෑම් යනාදිය බාරගන්නා ලෙස එම පළාතේ තැපැල් මහතාට බල කළ හැකිය. එහෙයින් තැපැල් මහතන් විසින්ද දෙමළ ඉගෙනගෙන තැපැල් කන්තෝරුවලට දෙමළ භාෂාව දත් සේවක පිරිසක් පත්කර ගත යුතුව තිබේ. දුම්රිය නිලධාරීන්, පොලිස් නිලධාරීන් හා උසස් නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන්ද මෙසේම අදාළ වේ.

(ඊ) රාජකාරි කටයුතු සම්බන්ධයෙන් මහජනයා සමඟ ලියුම් ගනුදෙනු කිරීමට සිදුවන ගොවිකම් උපදේශක, සෞඛ්‍ය පරීක්ෂක, ආහාර නිෂ්පාදන නිලධාරීන්, ග්‍රාම සංවර්ධන නිලධාරීන්, මිනින්දෝරුවන් වැනි ආණ්ඩුවේ සියලුම සේවකයන්ට දෙමළ භාෂාවෙන් ලියු ලියකියවිලි ලැබීම ඒකාන්තය. එහෙයින් ඒ සියලුදෙනා විසින්ම ඒ ලියුම්වලට දෙමළෙන් පිළිතුරු යැවීමට නීතියෙන් බැඳී සිටිති. මේ අනුව සලකා බලන විට මෙකී නොකී ආණ්ඩුවේ හැම නිලධාරියාටම දෙමළ ඉගෙන ගැනීමට සිදුවනු නොඅනුමානය. එපමණක් නොව එම කාර්යාලවලට දෙමළ ලිපිකරුවන් ආදිය බඳවා ගැනීමට සිදුවන්නේය.

ආණ්ඩුවේ හැම දෙපාර්තමේන්තුවකටම ආණ්ඩුවේ හැම කාර්යාලයකටම මේ අනුව ස්ථිර වශයෙන් දෙමළ භාෂා පරිවර්තක පිරිසක් පත්කරන්ටද සිදුවන්නේය. නීතිය අනුව එසේ නොකර බැරිවන්නේය.

එහෙයින් දෙමළට සාධාරණ තැන දෙන පනතින් සිදුවන්නේ වහාම ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සමර්ථ දෙමළ තරුණයන් 5000 කට පමණ රක්ෂාව සැපයීමය. තැපැල් කන්තෝරු ඩී.ආර්.ඕ. කන්තෝරු හා විවැනි කුඩා කාර්යාලවලට වහාම දෙමළ භාෂාව දත් නිලධාරීන් 2000 ක් පමණ වුවමනා වේ.

දැනට දිවයිනේ තැපැල් කන්තෝරු 241 ක්ද, උප තැපැල් කන්තෝරු 1299 ක්ද, රිසිට් තැපැල් කන්තෝරු 106 ක්ද තිබෙන බැව් අපි දනිමු. මේවායින් වැඩි හරිය පිහිටුවා ඇත්තේ සිංහල මිනිසුන් පදිංචි පලාත්වලය.

මේ හැර ලංකා සේවිංස් බැංකුව, තැපැල් කන්තෝරු, සේවිංස් බැංකුව, වැන්දඹු හා අනන්දුරු විශ්‍රාම වැටුප් කාර්යාලය වැනි අර්ධ ආණ්ඩුවේ කාර්යාලවලටද තවත් දෙමළ නිලධාරීන් වුවමනා වනු ඇත.

මෙය මෙපමණකින් කෙළවර නොවේ. දෙමළ ජනයාට දෙමළෙන් ආණ්ඩුව සමඟ ලියුම් ගනුදෙනු කිරීමට නීතියෙන් බලය පැවරුවහොත්, ඉන්දියානු ආණ්ඩුව පවා පිළිගත් ප්‍රතිපත්තිය වන ලංකාවේ පුරවැසිකම බලාපොරොත්තු වන ඉන්දියානු සිංහල භාෂාව දැනගත යුතුය යන්න කිසිකලෙක ක්‍රියාත්මක නොවේ.

එසේ ක්‍රියාත්මක නොවීමෙන්, මෙරට දැනට ජීවත්වෙන පුරවැසිකම නොලත් ඉන්දියානු පමණක් නොව හොරෙන් පැන වන ඉන්දියානු පවා ඉබේම ලංකාවේ පුරවැසිකමට පත්වෙනු නියතයි. ඒ හේතුවෙන්, මෙරට බහුතර ජනතාව වන සිංහල ජනතාව වැඩි කලක් යන්ට මත්තෙන් සුළු ජනතාවක් හැටියට පරිවර්තනය වනු ඇත.

එමනිසා සිංහලය පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව කර තිබෙන නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්නට යන්නේ, පළමුව රජයේ සේවයේ සිටින සියලුම සිංහල නිලධාරීන්ට දෙමළ භාෂාව ඉගෙනගන්නට බලකිරීමෙන්ද,

දෙවනුව, මෙරට බහුතර ජනතාව වන සිංහල ජනතාව නොබෝ කලකින් සුළු ජනතාවක් වීමට මඟ සැලසීමෙන්ද?

අනේ කාලේ ! වනේ වාසේ !!

1957.06.07

වෙනස්කම් ඇති නිසා සිදුවන අසාධාරණකම්

පින්වත්නි,

පසුගිය අවුරුදු දෙක තුළ 1954-1955 බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාව ලංකාවේ නොයෙක් පලාත්වලට ගොස් බෞද්ධයන් පිළිබඳ තොරතුරු විමසූ බව ඔබට මතක ඇත. ගිය හැම පලාත්වලම එකී සභාව හරසරින් පිළිගෙන බෞද්ධ ජනතාව තමන්ට සිදුවී තිබෙන දුක්ගැනවිලි කියා සිටියහ. ඉක්බිති එකී සභාව ඒ පිළිබඳ කළ යුතු දේ ද ගතයුතු නිගමනවල්ද සහිත විස්තර වාර්තාවක් පිළියෙල කොට ඒ වාර්තාව මහා සංඝයාට ඉදිරිපත් කළේය. මහා සංඝයා එය පිළිගෙන රජය මගින් එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ප්‍රතිඥා දුන්හ. පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී එකී බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ නිගමනයන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට මහජන එක්සත් පෙරමුණේ පක්ෂය පොරොන්දු දුන්හ. එමනිසා මහා සංඝයා එම පක්ෂයට ජන්දය දෙන්නට මහජනයාට අනුශාසනා කළේය. ඒ අනුශාසනය අනුව මහජනයා පුදුම උනන්දුවක් දක්වමින් මහජන එක්සත් පෙරමුණට රාජ්‍ය බලය පවරා දුන්හ. එසේ කර දැන් මාස හතක් පසුවිය. ආණ්ඩු පක්ෂය බෞද්ධයාට දුන් පොරොන්දු ඉෂ්ඨකරාවියයි හැම බෞද්ධයෙක්ම බලාපොරොත්තුව සිටි නමුත් බලාපොරොත්තුවෙන් පමණක් බෞද්ධ ඉරණම ඉටු නොවන්නේය. එබැවින් බලාපොරොත්තුව වහාම ක්‍රියාවට යොදවා ගැනීම අපේ පරම යුතුකමකි. ඊට අප විසින් කළ යුත්තේ ආණ්ඩු පක්ෂය දුන් පොරොන්දු ඉෂ්ට කරන තුරු රටපුරා උද්ඝෝෂණ කිරීමය. දැන් ඊට කාලය පැමිණ තිබේ. එවැනි උද්ඝෝෂණයකින් බෞද්ධයා නිවට නොවන බව ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. ආණ්ඩු පක්ෂය බලයට පැමිණියේ කුමක් හෙයින්දැයි වරින්වර පහදාදීම ආණ්ඩුවටද කරන යහපතකි.

බෞද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ ප්‍රධානම නිගමනය වන්නේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ නිගමනයයි. එනම් - "1958 ජනවාරි 1 වෙනිදා වන

විට ආධාර ලබන සියලුම පාඨශාලා රජයට භාරගත යුතුය" යන්නයි. මේ නිගමනයට හේතු කවරේදැයි වාර්තාවේ සවිස්තරව සඳහන් කර ඇත. අද දවසේ බොහෝ බෞද්ධ ළමයින්ට යන්ට සිදුවී තිබෙන්නේ ක්‍රිස්තියානි පාසල්වලටයි. විශේෂයෙන් කතෝලික පාසල්වලටයි.

මේ බලන්න.

විද්‍යාල හෙවත් පළමුවැනි පන්තියේ පාසල්

බෞද්ධ ළමයින් 23757	ට	පාසල් 13
ක්‍රිස්තු භක්තික 4884	ට	පාසල් 13

ජ්‍යෙෂ්ඨ හෙවත් දෙවැනි පන්තියේ පාසල්

බෞද්ධ ළමයින් 74254	ට	පාසල් 13
ක්‍රිස්තු භක්තික 5342	ට	පාසල් 13

කණිෂ්ඨ හෙවත් තෙවැනි පන්තියේ පාසල්

බෞද්ධ ළමයින් 35924	ට	පාසල් 13
ක්‍රිස්තු භක්තික 1239	ට	පාසල් 13

මෙයින් පෙනෙන්නේ

1. ක්‍රිස්තු භක්තිකයන්ට බෞද්ධයින්ට වඩා 27 ගුණයක් විද්‍යාල හෙවත් පළමුවන පන්තියේ පාසල් ඇති බවයි.
2. ක්‍රිස්තු භක්තිකයන්ට බෞද්ධයින්ට වඩා 14 ගුණයක් ජ්‍යෙෂ්ඨ හෙවත් දෙවන පන්තියේ පාසල් ඇති බවයි.
3. ක්‍රිස්තු භක්තිකයන්ට බෞද්ධයින්ට වඩා 29 ගුණයක් කණිෂ්ඨ හෙවත් තෙවන පන්තියේ පාසල් ඇති බවයි.

බෞද්ධ ළමයින්ට මෙසේ වෙනස්කම් ඇතිවූ යේ නමුදු නිදහස් අධ්‍යාපනයට වියදම් රජයෙනි.

බෞද්ධ ළමයින්ට ඇති වෙනස්කම් සේම බෞද්ධ ගුරුවරුන්ටද වෙනස්කම් ඇතිවේ.

1954 වර්ෂයේ පරිපාලන වාර්තාව අනුව එම වර්ෂයේ පුහුණුව ලැබූ ගුරුවරුන්ගේ මුළු ගණන 2509. මේ ගණනින් ක්‍රිස්තියානි භාණ්ඩුවේ අභ්‍යාස විද්‍යාලවල පුහුණුව ලැබූ ක්‍රිස්තියානි ගුරුවරුන් 570 ගුණයකි. මේ අයුක්තිය නිසා දක්ෂ වූ බෞද්ධ ගුරුවරුන් අයින් වේ. ප්‍රවේශ විභාග වලින් ලකුණු සියයට 50 ට වැඩියෙන් ලබාගන්නා බෞද්ධ අයදුම්කරුවෝ 400 ට අධික ගණනක් අවුරුදු පතා සම්මුඛ පරීක්ෂණවලට පවා නොකැඳවා ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබෙත්. නමුත් සියයට ලකුණු 35-40 ලබාගත් ක්‍රිස්තියානි කතෝලික අයදුම්කරුවෝ අභ්‍යාස විද්‍යාලවලට ඇතුල් කරගනිති. ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීම සඳහා සම්පූර්ණ වියදම දරනු ලබන්නේ රජය විසිනි.

බෞද්ධ ළමයින්ට වැඩියෙන් ඇත්තේ පිරිසරබද පාසල්ය.

ක්‍රිස්තු භක්තික ළමයින්ට වැඩියෙන් ඇත්තේ නගරබද පාසල්ය. ඒවායේ වෙනස්කම් මෙසේය.

පිරිසරබද පාසලක එක ළමයෙකුට මසකට ආණ්ඩුව දරණ වියදම රු. 2.33

නගරබද පාසලක එක ළමයෙකුට මසකට ආණ්ඩුව දරණ වියදම රු. 5.83

රාජකීය පාසලේ එක ළමයෙකුට මසකට ආණ්ඩුව දරණ වියදම රු. 37.40

තවද රජය අධ්‍යාපනය උදෙසා කරන වියදමෙන් සියයට අසූවක් ක්‍රිස්තියානි පක්ෂයට ගෙවති. එසේ වුවත් ක්‍රිස්තියානි පක්ෂය ජනගහනයෙන් සියයට නමයක් පමණකි.

විශ්ව විද්‍යාලයේ බෞද්ධයින්ට විදින්නට සිදුවී තිබෙන වෙනස්කම් ඉතාම උග්‍රයි.

1953 අවුරුද්දේ විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 2392 යි.

එයින්	-	බෞද්ධයන් 1094
		හින්දූන් 574
		ක්‍රිස්තියානින් 666

ජනගහනය අනුව බෞද්ධයන්ට සරිලන ගණනට අඩුව සියයට 31 යි.
 ජනගහනය අනුව හින්දුන්ට සරිලන ගණනට වැඩිය සියයට 21 යි.
 ජනගහනය අනුව ක්‍රිස්තියානීන්ට සරිලන ගණනට වැඩිය සියයට 217 යි.

තවද 1954 වර්ෂයේදී නවීන විද්‍යා අංශයට ඇතුළත් කරගෙන ඇත්තේ සිංහල 142, දෙමළ 145

1955 වර්ෂයේදී ඉංජිනේරු අංශයට ඇතුළත් කරගෙන ඇත්තේ සිංහල 4, දෙමළ 23 කි.

විශ්ව විද්‍යාලයේ වෙනස්කම් පාලක මණ්ඩලවලදීද හොඳාකාර පෙනේ. ඒ මෙසේය.

විශ්ව විද්‍යාලයීය මණ්ඩලයේ සාමාජික ගණන 18 කි. මෙයින් බෞද්ධයන් 4, ක්‍රිස්තියානීන් 13කි.

විශ්ව විද්‍යාලයීය සැනෙට් සභාවේ සාමාජික ගණන 54 කි. මෙයින් බෞද්ධයන් 15, ක්‍රිස්තියානීන් 54 කි.

විශ්ව විද්‍යාලයීය කෝට් සභාවේ සාමාජික ගණන 96 කි. මෙයින් බෞද්ධයන් 30, ක්‍රිස්තියානීන් 55 කි.

මේ අධ්‍යාපනික වෙනස්කම් නිසා බෞද්ධයා පහත් තත්ත්වයක වැටී සිටී. අධ්‍යාපනය යම්සේද, දිවයිනේ සෑම කටයුත්තක්ම විසේමය. පරිපාලන යන්ත්‍රය දුවවන්නේ අධ්‍යාපනයයි. ආර්ථික යන්ත්‍රය චලවන්නේ අධ්‍යාපනයයි. එමනිසා බෞද්ධයාගේ ජනගහනය සියයට හැත්තෑ දෙකක් වූයේ නමුත් රජයේ සේවාවල තනතුරු බෞද්ධයින්ට සියයට විස්සක්වත් නැත. එසේම වෙළඳාමේ වතු පිටි හෙවත් ආර්ථික බලයෙන් ද සියයට අසුවක් ඇත්තේ සුළු වර්ගයාටයි. මේ පරිපාලන යන්ත්‍රය යටත් විජිත ක්‍රමයයි. මේ ආර්ථික තන්ත්‍රයද යටත් විජිත ක්‍රමයයි. මෙයාකාර යටත්විජිත ක්‍රමයක් පරිපාලන යන්ත්‍රයේද ආර්ථික තන්ත්‍රයේද රඳවා ගැනීමට හැකිවී තිබෙන්නේ යටත් විජිත අධ්‍යාපන ක්‍රමය නිසාය. අප රට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඇත්තේ දේශපාලනය පමණකි. රජයේ සේවාවන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට තවම හැඩගැසී නැත. බහුජනතාව මැඩගෙන සුළුවර්ගයාට ඉහළ තැනක් දීම යටත් විජිත ක්‍රමයකි. මෙය පවත්වාගෙන යාමට ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයට සහය ලැබුණේ මිෂනාරිවරුන්ගෙන්ය. ආණ්ඩුවේ රාජකාරියට සුදුස්සන් යයි පිළිගත්තේ මිෂනාරි පාසල්වල ඉගෙනීම ලැබූ උදවියයි. ක්‍රිස්තියානි ආගමට ගිය

උදවියයි. ඔවුන් සුදුසු වූයේ මෙරට ජනතාවගෙන් ඇත්වුණු නිසාත් විදේශී කාලයට නටන නිසාත්ය. මිෂනාරි පාසල් පිහිටුවීමට අරමුණු දෙකක් බෞද්ධ දරුවා නරක බෞද්ධයෙක් කිරීමටත් එය හුදුවන්නේ වුණොත් අතුරෙන් ක්‍රිස්තියානි සිංහලයාට විශේෂ වරප්‍රසාද ලැබිණ. සිංහල හා ද්‍රවිඩයන් අතුරෙන් සිංහලයන්ට වඩා ද්‍රවිඩයන්ට බලතල, සත්කාර සම්මාන ලැබිණ. හැම අතින්ම නිවට බවට පත්වූයේ සිංහල බෞද්ධයායි. නිලධාරීන්ද අවංක මිෂනාරිවරුන්ද පවා පෙන්නා දුන්න. මහජනයාගෙන් රජය ලබාගන්නා ආදායම ඔවුන්ගේ ආගම වෙනස්කිරීමට අනුගමනයට දීම බලවත් අසාධාරණයකැයි තරයේ ඒ උතුමෝ කියා සිටියහ. නමුත් බෞද්ධයන්ගේ අධ්‍යාපනය ගෙනයෑමට මිෂනාරිවරුන්ට ඔවුන්ගෙන්ම ලබන මුදල් දීම විදේශී ආණ්ඩුව නතර කළේ නැත. ලංකාවට නිදහස ලැබුණායින් පසුවත් මේ අයුතු ක්‍රමය වෙනස් නොකළේය. ඊට ප්‍රධාන හේතුව කපටි ඉංග්‍රීසීන්ට ඕනෑකළේ ඔවුන්ට මෙරටින් ලැබුණු වාසි පසුවටත් ලබාගැනීමට හැකිවන පරිදි ඔවුන්ට විශ්වාස වූ උදවිය අතට ආණ්ඩු බලය පැවරීමය. මිෂනාරීන් විසින් තෙමිපරාදු කරපු අයවලුන් කෙරෙහි ඔවුන්ගේ තද විශ්වාසය පැවතිණ. එමනිසා අද වෙනතරු පරිපාලන බලය ආර්ථික බලය ඇත්තේ මිෂනාරීන් පුරුදු පුහුණු කළ උදවියටයි. කවුද ඒ උදවිය? සියරට ජනතාවගෙන් ඇත්වූ විදේශීන්ට පන්දම් අල්ලන ජාතිද්‍රෝහී පිරිසකටය.

මොවුන් යටත්විජිත අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් කරනවාට කැමති නැත. මිෂනාරීන් ජාතික සහයත්වයට විරුද්ධ වුවත්, ජාතික සම්ප්‍රදායට විරුද්ධ වුවත් කම් නැත. ජාතික සහයත්වයට හිත අය, ජාතික භාෂාවට හිත අය, ජාතික සම්ප්‍රදායට හිත අය දේශානුරාගයෙන් පිරී ඇත. මහජනයාට ඇල්මක් ඇත. වාන් ජීවිතයට ප්‍රිය කරති. මිෂනාරීන් තෙමිපරාදු කරපු උදවිය අලප්පි කාමයෙහි අදුරදර්ශී පිරිසයි. එය අල්ලස් වසංගතයෙන්ද, රජයේ සමුපාකාර සමිතිවල හොරකම්වලින්, රජයේ කර්මාන්තශාලා කඩාකප්පල් වීමෙන්, රජයේ සේවාවල දූෂණ වැඩ වලින් මනාව ඔප්පු වේ.

ක්‍රිස්තියානි සභාවේ ප්‍රතිපත්තිය මෙසේ හෙළි කර තිබේ. "ඉන්දියාවේ ජාතික ප්‍රබෝධය හා උන්නතිය නිසා යුරෝපයේ ආධිපත්‍යය බිඳවැටේ. මේ විපත වැළැක්විය හැක්කේ එකම ආගමක් ඇතිවීමෙනි. මේ අදහසට ක්‍රිස්තියානි ආගම සමඟ තරඟ කළ හැකි වෙන ආගමක් ඇත්තේද?" Page 595 Encyclopedia of Religion and ethics Vol 9

වබැවින් ජාතික ප්‍රබෝධයට හා ජාතික උන්නතියට ක්‍රිස්තියානි ආගම පටහැනි වේ. ක්‍රිස්තියානි ආගමට වුවමනා කරන්නේ සුදු මිනිසාගේ අධිරාජ්‍යයයි. මහත්මා ගාන්ධිතුමා පවා "ක්‍රිස්තියානි ආගම යන්නෙන් පජාතික කිරීම හා සුද්දන් මැවීම හඳුන්වන බව" කියා තිබේ. Young India 11.8.1927

රටවැසියන් පජාතික කරන මේ ක්‍රිස්තියානි සභාවට අප දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය කොන්ත්‍රාත් දී තිබීම රටට කරන හතුරුකමකි. මෙසේ අධ්‍යාපනය කොන්ත්‍රාත් දී තිබෙද්දී, අපේ ඉංග්‍රීසි දොස්තරවරු පඩි වැඩි නොකළහොත් වැඩ නැවැත්වීමට කරන තර්ජනයට සෝක වන්නේ ඇයි? ඉඩෝරය නිසා දහස් ගණන් ජනයා සාහිත්‍යෙන් පෙළෙද්දී අපේ කෝටිපතින් පැරිසියේ රාත්‍රී සමාජශාලාවල වෙරිවීම ගැන සෝක වන්නේ ඇයි?

අපේ රටවැසියන් ජාතික ශිෂ්ටාචාරයෙන් පිටුමංකරන්නටත්, පොදු ජනතාවගෙන් තුරන් කරන්නටත් යුරෝපයට ආ වඩන කළු සුද්දන් කරන්නට දඟලන ක්‍රිස්තියානි සභාවට අපේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය කොන්ත්‍රාත් දීම වැඩි කාරතර පාපයක් මේ මිහිපිට නැත. අපේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වැනසීමට හා විදේශීන්ට අප පාවාදීමට සැරසෙන කතෝලික සභාවට අපේ දරුවන් භාරදීම වැඩි බිහිසුණු අන්තරායක් අපට හිතිය නොහැක. පාප්තුමා කියන පරිදි කතෝලික සභාවේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය මෙයයි.

"දෙවියන් වහන්සේ විසින්ම කතෝලික සභාව වෙත පමණක් පවරා ඇති දිව්‍යමය බලයේ හේතුවෙන් දෙයාකාරයකින්ම, සියල්ලටම පළමුව, අතහැරීම ලෙස, අධ්‍යාපනය ඒ සභාවට අයිති වේ. දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙහිම ආ බලයක් බැවින් මේ මිහිපිට ඇති අන්තිසි බලයකට වඩා විය පරම උත්තරීතර එකක් වේ."

මෙහි අවශ්‍ය ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අධ්‍යාපනය දීමේ දූත මෙහෙයේ උත්පත්තියෙහිදීද හා වය ක්‍රියාවේ යෙදවීමෙහිදීද මේ මිහිපිට ඇති අන්තිසිම බලවේගයකට යටත් නොවේ. මේ සෛවරීතාව බලපවත්වන්නේ ඇගේ යුක්ති සහගත අභිප්‍රායය හා පරමාර්ථය කෙරෙහි පමණක් නොව ඒ අභිප්‍රායය ඉෂ්ට කරගන්නා උපක්‍රමයන්ද කෙරෙහිය.

තවද සියලුම පොදු හා පුද්ගලික ආයතනයන්හි සිය දරුවන්ගේ ආගමික උගැන්වීම කෙරෙහි පමණක් නොව අධ්‍යාපනයේ අන්තර්ම අංශයන් කෙරෙහිද ආගම හා සුවර්තය පිළිබඳ වූ හැම නියෝගයන් කෙරෙහිද සුපරීක්ෂාකාරීව සිටීම ඇගේ අත්‍යවශ්‍යක යුතුකමක් පමණක් නොව කිසිසේත් අහිමි කළ නොහැකි අයිතිවාසිකමකි.

"සියලුම ජාතින්ට උගන්වව්" යැයි යන ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ආඥාව අනුව කතෝලික සභාව සතු අධ්‍යාපනය දීමේ දූත මෙහෙයට එකම ජාතියක් නොහැර සෑම ජාතියක්ම ඇතුළත් වන්නේය. මේ කාර්යයට විරුද්ධව නීත්‍යානුකූලව නැගී සිටිය හැකි බලයක් මේ මිහිපිට නොමැත්තේය. (Papal Encyclical on the education of youth.)

මෙයින් අනාවරණය වෙන ඇත්තක් නම් රෝමානු කතෝලික සභාව කොමියුනිස්ට් වාදය මෙනි. ඔවුන් දෙදෙනාම අනුගාමිකයන්ගෙන් කල්පනා කිරීමේ ශක්තිය බලාපොරොත්තු නොවෙති. ඔවුන් දෙදෙනාටම ඕනෑ පුළුකයා හෝ නායකයා කියන දේ ඉස්මුදුනින් භාරගෙන කීකරුවීමයි. ඔවුන්ට ඕනෑ ලෝක ව්‍යාප්ත බලයයි. ඒ දෙකම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවේ. මෙරට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති කිරීමට කතෝලික සභාව ක්‍රියාකරන බව දැන යුතුයි. ඔවුන් සිංහලෙන් ඉගැන්වීමට විරුද්ධයි. රාජ්‍ය භාෂාවට විරුද්ධයි. රජයේ පාසල්වල බෞද්ධ ළමයින් බුද්ධාගම බුද්ධාගම ඉගෙනගන්නවාට විරුද්ධයි. නිදහස් අධ්‍යාපනයට විරුද්ධයි. එමනිසා ප්‍රජාතන්ත්‍ර ක්‍රමයට බාල පරම්පරාව හැඩගස්සන්නට මොවුන්ට ඩාරදීම සම්පූර්ණයෙන් වැරදිය. කතෝලික සභාව මෙරට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මකා දැමීමට කැතලික් ඇක්ෂන් නම් රහස් ව්‍යාපාරය යොදන බව හැමදෙනාම දැනගත යුතුයි. බුද්ධාගමට හා බුදුහාමුදුරුවන්ට නිශාකිරීම ඉන් එකකි. බුදුහාමුදුරුවන්ගේ ඇස වැසෙන සේ සකස් කළ පින්තූරද, බුදුපිළිමයක් කෙළෙසන අයුරින් ඒ මත කතෝලික පිරිසක් වාඩිවී සිටි ආකාරය දක්වන ඡායාරූපද, ධූපාරාම විහාරයට ඉහළින් කුරුසය විදහාපාන චිත්‍රද ඔබ දැකලා ඇතැයි සිතමි.

ඒ ඇර පහත දැක්වෙන අභ්‍යාස ලිපි රෝමානු කතෝලිකයන් බුද්ධාගමට විරුද්ධව පළකර තිබේ:-

1. "සැරය" නම් කතෝලික පත්‍රයෙන් නිදසුනක්:

"මේ මිහිඳු පිරිවර ඔවුන් ඔතාගෙන ආ කහ රෙද්ද පැත්තකින් තබා ලංකාවේ රූපත් ගැහැණුන් දැක උන් කෙරෙහි සිත් උපදවා උන් හා රතිසැප වින්දාහ."

"සංඝමිත්තා නම් ඔහු නැගණියද තම සොහොයුරාට දිරිදීමක් වශයෙන් හා සිංහල පිරිමින්ගේද ලේ දූෂ්‍ය කිරීමටත් තවත් ගැහැණුන් පන්දහසකටත් අධික පිරිවරක් සහිතව ලංකාවට ආවාය. මෙහෙණ සස්තක් අටවාගෙන ඒ ආ ස්ත්‍රීහු ලාංකික පිරිමින්ට දාව දවරැන් ප්‍රතුන් ප්‍රසූත කළහ."

2. කතෝලික "නාගසේන" ගේ පොත් 20 පිටුව නිදසුනක්:

"බුදුන් වහන්සේගේ විහාරයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් කුස දරාගැබක් පිහිටියේය. දරුවා එහිදීම ලැබිණි. මෑත කාලයෙහි මහා කාශ්‍යප නමින් ප්‍රකටව සිටි මහරහතන් වහන්සේ මේ දරුවාය. බුදුන්වහන්සේ හා එක්වැනි රූ ඇතියහ. උන්වහන්සේගේ රූපකාය බුදුන් වහන්සේගේ සමානත්වයට අතිශයින් සදෘශ්‍යයහ."

කරුණු මෙසේ වුවත් මේවාට පිළිතුරක් වශයෙන් එක්තරා හික්මුන් වහන්සේ නමක් විසින් පළකරන ලද "කන්‍ය මරියාගේ හැටි" නම් පොත් පිංච ගැන මගේ අප්‍රසාදය ප්‍රකාශ කරන අතර බුද්ධාගමට අසහන ලෙස නින්දිත ලෙස අපහාස කරන්නට පළමුවෙන් ඉදිරිපත් වූයේ කතෝලිකයන් බව සිහිකටයුතුයි. ප්‍රතිඵලද වෙනස් වන්නේ හේතුවත් වෙනස් වූ විටය. එනම් බෞද්ධ දරුවන් කතෝලික සභාවට බිලිදීම පළමුව නැවැත්විය යුතුයි.

3. බෞද්ධ දරුවන් ජපානික කිරීම.

තවද රෝමානු කතෝලික පූජකයින්ගේ සහාය ඇතිව හොරට සිවුරු පොරවාගත් තාපස වෙස් ගත් අවිනිත පිරිසක් මහා සංඝයා වහන්සේට කළ අපහාසය මුළු රටම දන්නවා නොවේද?

රෝමානු කතෝලික පාසලකට යන බෞද්ධ දරුවා අමතා කතෝලික පූජකයා කියන්නේ: ළමයා ඔබගේ පියා ගස්වලට, මැටිවලට, ගඬොල්වලට වදින්නෙකි. ඔබගේ සංඝයා බත්ගුල්ලෙකි. ලෝකයේ දියුණුවූ අය ක්‍රිස්තු භක්තිකයෝය. බුද්ධාගම අදහන්නේ ගොඩයෝය. බලන්න, කතෝලිකයන්ට ලැබෙන සැප පහසු, වරප්‍රසාද, ඉහළ තනතුරු. නමුත් බෞද්ධයන්ට ලැබෙන්නේ මොනවාද? මෙවැනි කථාවලට උදේ සවස හැමදාම පාහේ බෞද්ධ දරුවා සවන් දෙයි. පාසලේ වටපිටාවද ඒවා සනාථ කරයි. මේ බෞද්ධ දරුවාගේ මොළකැටි මොළයට දුරදිග නොපෙනේ. ඒ සවන්දුන් දෙය ඇත්ත යයි ඔහු හිතේ තබාගනී. බෞද්ධයෙක්ව ඉපදීම ගැන දුක්වෙයි. තමාගේ දෙමව්පියන් ගැන, තමාගේ ගමරට ගැන, තමාගේ ආගම ගැන ඔහු ලජ්ජා වේ. තමාගේ සිංහල නම පවා ඔහුට එපා වේ. සිංහල නම් අත්හැර කතෝලික නම් ගන්නයි කතෝලික බිෂොප් කෙනෙක් ප්‍රසිද්ධියේම කියා තිබේ. පසුව ඔහුට මෙසේ කල්පනාවක් ඇතිවෙයි. කතෝලික පාසල නිසා මට ලැබෙන උසස් තැනට මගේ දෙමව්පියන් මට මදියි. මගේ ගමරට මට මදියි. මගේ ආගම, භාෂාව, පරිසරය මට මදියි. ඒවා මට එපා. මම ඒවායින් හැකි පමණ ඉක්මනින් ඈත්වෙමි.

4. සාත්තු සේවා වෙළඳාම.

රජයේ රෝහලේ රෝගාතුරව සිටින බෞද්ධයා ළඟට රෝමානු කතෝලික කන්‍යා සොහොයුරියක් ගොසින් මෙසේ කියයි: ඔබ රෝමානු කතෝලික වුවහොත් හොඳ බෙහෙත් දෙනවා. හොඳ ආහාර දෙනවා. ලෙඩේද ඉක්මනින් සුව කරනවා. බෞද්ධයෙක් නිසා සාත්තුව හරියට නොලැබෙයි. ලෙඩේද සුවකිරීම සැක සහිතයි. බලන්න, කතෝලික ලෙඩුන්ට ලැබෙන ඇප උපස්ථාන, ස්වාමි නිතරම ඇවිත් යාඥා කරනවා, දොස්තර නිතර එනවා. මෙයින් බෞද්ධ ලෙඩාට පෙනීයන්නේ තමාගේ ලෙඩේ සුවකර ගැනීමට තමාගේ ආත්ම ගෞරවය, හා තමාගේ ආගම විකුණන්නට සිදුවෙන බවයි. ලෙඩාගේ ආගම වෙනස් කරන සාත්තු සේවය වෙළඳ ජාවාරම්කරයැයි මහත්මා ගාන්ධිතුමා පෙන්වා දී තිබේ.

5. බෞද්ධ දුප්පතුන් මුදලට ගැනීම

අනාථ වූ, අසරණ වූ, දිළිඳු වූ, කොටින් කියතොත් ආර්ථික තත්වයෙන් පහත් වූ අයවලුන්ට කතෝලික පූජකයා මෙසේ කියයි:

මුදල් දෙන්නා	-	කතෝලික වෙයන්
ආහාර දෙන්නා	-	කතෝලික වෙයන්
රක්‍ෂාව දෙන්නා	-	කතෝලික වෙයන්
ඉඩමක් දෙන්නා	-	කතෝලික වෙයන්

පරෝපාකාරය මගින් කතෝලික ආගමට බෞද්ධ අසරණයින් හරවා ගැනීම මිනිස්කමට නොහොඳි. එය අධිම ක්‍රියාවකි. එක්තරා බෞද්ධ ගමක දුප්පත් බෞද්ධ ස්ත්‍රියකුට කතෝලික ඒමේ පොරොන්දුව පිට රුපියල් හයක් කතෝලික පූජකයෙක් දුන්නේය. ඊට තම පවුල හේද හින්න විය. තම සැමියා ද දුවරුන් දෙදෙනාද ඊට විරුද්ධ වූහ. මිලේච්ඡයන් වුවද, වැද්දන් වුවද, කිසිම බලාපොරොත්තුවක් නැතිව ආගන්තුක සත්කාරය කරනවා නොවේද? ඉඩෝරය නිසා සාහිත්‍යේ පෙළුණු වන්නියේ ජනයාට ලංකාවේ නොයෙක් පලාත්වල බෞද්ධ පින්වතුන් ආහාර, වස්ත්‍ර, මුදල් යනාදිය රැගෙන ගොස් බෙදා දුන්නේ කිසිම කොන්දේසියක් පිටද? නොඑසේය. ඉතසිතින්මය. මහජනයා හෝ රජය විසින් පටන්ගන්නා වන්නි සේවය වැනි පරෝපකාර වැඩ පිළිවෙලකට රෝමානු කතෝලික සභාව කිසිසේත් සහභාගි වන්නේ නැත. ඒ මන්ද? එවැනි වැඩකින් බෞද්ධයන් රෝමානු කතෝලික කරගන්නට

ඉඩ නොලැබෙන නිසයි. පොදු ජනතාවගේ ආර්ථික තත්වය දියුණු කිරීම රජයට භාර වගකීමකි. පරෝපාකාරය පිණිස යමෙක් ඉදිරිපත් වුවහොත් ඒ පිණිසම විය කළ යුතුයි. නොවිසේනම් විය කිරිසන්කමකි. විදේශි ආණ්ඩුවක් හෝ විදේශි ආයතනයක් හෝ සමාජ සේවාවලට උදව් දීමට කැමති වුවහොත් ඒ උදව් රජයට රුපි වූ පරිද්දෙන් පාවිච්චි කිරීමට රජයටම භාරදිය යුතුයි. නැත්නම් වයිත් සිදුවන්නේ රටේ ඔත්තුකාර පිරිසක් බිහිකිරීමකි.

6. බෞද්ධ අනාථ දරුවන් වහලුන් කිරීම.

කතෝලික අනාථ නිවාසවලට ඇතුල්වෙන බෞද්ධ පිරිමි හෝ ගැහැණු ළමයි බොහොමයක් ඒවායින් පිටවන්නේ කතෝලික ධනවතුන්ගේ වහලුන් හැටියටයි. මේ වහල් ජාවාරමට යන වියදම ලබාගන්නේ රජයෙනි. අනාථ දරුවන්ගේ නීත්‍යානුකූල භාරකාරයා රජයයි. එමනිසා අනාථ නිවාස රජයම පාලනය කළ යුතුයි. බෞද්ධ අනාථ දරුවන්ගේ සොයා බැලීම කතෝලික සභාවට කොන්ත්‍රාත් දුන්නොත් වයිත් බුද්ධාගමට විරුද්ධ වූ, ජාතියට විරුද්ධ වූ, පරදේශක්කාරයින්ට පක්ෂ වූ හතුරු හමුදාවක් රට ඇතුළෙන් මහජන මුදලින්ම පැන නගිනවා ඇත. විය නරියාට බොක්ක හෝදන්නන්ට දන්නා වැනිය.

සමහර බෞද්ධ ගම්වල කතෝලික රහස් ව්‍යාපාරය ගෙනයන්නේ මෙසේය: එක්තරා යාබද ගම් දෙකකි. ඒ ගම් දෙකේ ඉඩම් වැඩි හරියක් දැන් අයිතිව තිබෙන්නේ රෝමානු කතෝලිකයන්ටයි. ඒ ගම් ගැන දන්නා පින්වතෙක් මට මෙසේ ලියයි : "දුප්පත්කම නිසා ඒ ඒ අයගේ වුවමනාවන් පිරිමසා ගැනීමට මෙගම්වාසීහු ඉහත කී කතෝලිකයන්ට ඉඩකඩම් විකුණති." ස්වාමිවරුන්ද මේ අවට වතුවල සිටින රෝමානු කතෝලික වතු සුපිරින්නන්ඩන්ටි මහතුන්ද මේ අලුතෙන් බැඳුණු රෝමානු පවුල්වල අයට නොයෙක් අයුරින් උදව් උපකාර කරන්ට පටන් ගත්හ.

තමන්ගේ දරුවන් මඩම්, රෝමානු විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කර නොමිලයේ උගන්වන බැව් ප්‍රචාරය කරන ලදී. රෝමානු ආගමිකාර මහතුන්ට අයිති ඉඩම්වල කුලීවැඩ දීමට නම් රෝමානු ආගමට බැඳිය යුතු විය. එපමණක් නොව ඒ වතුවල හරකුන් බැඳීමට නම් ආගමට යා යුතු විය. වතුවලට අයිති කුඹුරු ගමේ තිබේ නම් ඒවා වැඩ කිරීමට නම් ආගමට යන්නට ඕනෑ විය. මේ හැම සහනයක්ම ඇතිවෙන්නේ රෝමානු කාරයින්ට පමණය.

මේ අතර රෝමානු ආගමිකාර වතු හිමියකුගේ ඉඩමක් පල්ලියක් සාදාගැනීමට තැනි කරන ලදී. මේ ඉඩමේ දැන් තාවකාලික පල්ලියක් තනා තිබේ. මේ ගමින් පළමුවෙන්ම ආගමට ගිය මහතා ඒ පල්ලියේ මහත්වරු ගමේ ප්‍රචාරය කළේය. අවුරුද්දකට හයමාසයකට වරක් ඒ පවුල්වලට රෙදිපිළි ආදියෙන් සංග්‍රහ කළේය. මේවා බොහෝ ලොකුවට ගමේ ප්‍රසිද්ධ කළේය.

තවද ගමේ රක්ෂාවක් නැතිව සිටින අයවලුන් යම් යම් තඩු පනත්වලට අසුවූ විට කුරුණෑගල රෝමානු ආගමිකාර පෙරකළෝරු මහත්වරුන් නොමිලයේ නඩුවලට ඉදිරිපත්වෙන බැව් ගමේ ප්‍රසිද්ධ කරන්ට පටන් ගත්හ.

වතුවල සිටින රෝමානු කතෝලික වතු සුපිරින්නන්ඩන්ටි මහත්වරුන් බුද්ධාගමිකාරයන්ට කුලී වැඩදීම නතර කරන ලදී. ආගමට ගියොත් කුලී වැඩ දෙන්නට සලස්වන බැව් ඉහත කී රෝමානු පවුල්වල මහතුන් ගමේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.

7. බෞද්ධ හා රජයේ පාසල් වැනසීම.

බෞද්ධ ගම් කතෝලික කිරීමට රෝමානු කතෝලික සභාව බලවත් සටනක් කරයි. අලුතෙන් පටන් ගන්ට යන බෞද්ධ පාසල්වලට හරස් කපයි. රජයේ පාසල් නැතිකිරීමට උගුල් අටවයි. එකම කතෝලිකයෙක්වත් නැති තැන්වල ඉඩම් හොර රහස් ලබාගෙන පල්ලි සාදන්නට හා පාසල් හදන්නට සූදානම් වෙයි. එක්තරා බෞද්ධ ගමක පාසලක් හදන්නට තෝරාගත් ඉඩමක් වටිනාකමට වඩා වැඩි මුදලක් දී මිලයට ගත්තේය. තවත් බෞද්ධ ගමක රජයේ පාසලට යාබදව ඉඩම් මිලයට ගෙන එහි කතෝලික පාසලක් තනා විය ලියාපදිංචි කරවාගෙන රජයේ පාසල වස්වා ගැනීමට කුමන්ත්‍රණය කරයි. තවත් බෞද්ධ ගමක අලුතෙන් පටන්ගත් කතෝලික පාසලක් ලියාපදිංචි කිරීමට කතෝලික ළමයි තිස් දෙනෙක් වුවමනා නිසා බෞද්ධ ළමයින්ට සිනිබෝල, තැනිබෝග දී ඔවුන් කතෝලික ආගමට හරවා ගත්තේය. වයට ඔවුන්ගේ දෙමව්පියෝ කිපුණාහ. මේ උදවිය රැකී රක්ෂාව නැති දුප්පත් අයයි. එමනිසා ඔවුන් කරා කතෝලික පූජකයා ගොස් ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකුට රක්ෂාද සමහරෙකුට මුදල්ද සමහරෙකුට ආහාර පානාදියද දී රචවාගෙන ඔවුන්ද කතෝලික ආගමට හරවා ගත්තේය.

රෝමානු කතෝලික සභාව ස්වකීය පාසල් වැඩිකර ගැනීමට යොදා තිබෙන අලුත් උපායක් මෙයයි. දැනට ඇති පාසලක අංශයක් වෙන දිනාවකට ගෙන යනවාය කියා ගෙනගියායින් පසු එය අලුත් පාසලක් හැටියට ලියාපදිංචි කරවාගෙන ලියාපදිංචි පාසල් දෙකක් ඇතිකර ගැනීමයි. ඒ උපාය සාර්ථක කළ හැකිවන්නේ කුමන්ත්‍රණයකින් පසුවය. මේ කුමන්ත්‍රණයට කතෝලික සභාව සමඟ වරක් එක්වූයේ කතෝලික පාසල් පරීක්ෂක තනතුරු (District Inspector) කතෝලික පලාත් පරීක්ෂක තනතුරු (Circuit Inspector) හා පාසල සම්බන්ධ වූ අධ්‍යාපන මහා කාර්යාලයේ කතෝලික නිලධාරී තනතුරු යන තුන්දෙනාය. මේ කතෝලික තුන් යාළුවෝ එක්තරා කතෝලික පාසලක කොටසක් එකම කතෝලිකයෙක්වත් නැති හැතැපීමක් පමණ ඈත තනතුරට ගෙනයාමට අවසර දුන්න. ඊට පසු ඒ කොටස අලුත් පාසලක් මෙන් ලියාපදිංචි කරන ලදී. මේ තොරකම සඟවා තැබීම පිණිස ඒ පිළිබඳ ලියවිලි එකම මිටියක තබනවා වෙනුවට මිටි හතරකට දමා වෙන් කරන ලදී. බෞද්ධයා කැළඹිණ. බෞද්ධ විරෝධය නිසා කතෝලික තුන් යහළුවන් විසින් කතෝලික සභාවට දුන් අවසරය අවලංගු කරන ලදී.

තවද කතෝලික පාසල් ගැන විරෝධය දක්වා එවන සාමාන්‍ය ලියවිලි කතෝලික ලිපිකරුවෝ ඒවා කුණු කුඩයට විසිකරති. ලියාපදිංචි කරන ලද ලියුම් නම් විසි නොකර සඟවා තබති.

කතෝලික පාසලකට පැමිණෙන බෞද්ධ ළමයින්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩිකර ගැනීම පිණිස කරන අයථා ක්‍රියාවක් නම් - ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සමර්ථ වූ කතෝලික වෙන්ට කැමති බෞද්ධ ළමයින්ට රක්ෂාදී කතෝලික අභ්‍යාස විද්‍යාලයකට දැනුම අඩු වුවත් ඇතුල් කරවා ගැනීමයි. ඔවුන් පෙනී සිටින්නේ කතෝලික හැටියට වුවත් ඔවුන්ගේ උප්පැන්න සහතික වලින් බෞද්ධ බව ඔප්පු වේ. අභ්‍යාස විද්‍යාලවලට වියදම මහජන මුදලින් ගෙවන බව දන යුතුයි. රෝමානු කතෝලික සභාවේ හිතුවක්කාරකම් සීමාන්තිකය. රජයේ පොහෝ නිවාඩු දිනවල සමහර කතෝලික පාසල් නොවසනු ලැබේ. මෙය රජයේ නීති කැඩීමක් නොවන්නේද?

නොබෝදා දූතගත නම් බෞද්ධ ගමේ බෞද්ධ ජනතාවගේ විරුද්ධත්වය දක්වද්දී රෝමානු කතෝලික සභාව ඒ ගම මැද ඉඩමක් ලබාගෙන එහි පල්ලියක්ද කතෝලික පාසලක්ද තන්නට මාන බලයි. ගිය අවුරුද්දේ ඇතිවුණ බෞද්ධයින්ගේ උග්‍ර විරෝධය නොතකා මරදානේ ඩින්ස් රෝඩ් මාවතෙහි විශාල පල්ලියක් දැනු ගොඩනඟාගෙන යයි. එහි අවට දැන් පදිංචිව සිටින බෞද්ධයින් පන්නා දමා කතෝලිකයින් පදිංචි කරවා

ගැනීම පිණිස පල්ලිය වටේ ඉඩම් හා ගෙවල් රෝමානු කතෝලික සභාව වටිනාකමටත් වඩා මුදල් දී මිලයට ගනියි. මේ ජාති විරෝධී වැඩවලට පාර පළල්කොට අලංකාර ලෙස රජයේ වියදමින් සාදා තිබේ. එසේ වුවත් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ පළල් කරන්නට යයි බෞද්ධයා මුරගා කීව් ආනන්ද මහා විද්‍යාලය ඉදිරිපිට ඇති ග්‍රොලියන පටු පාර තවම එසේමයි.

කුමන්ත්‍රණ මගින් හොඳ ඉඩම් අල්ලා ගැනීමට රෝමානු කතෝලික සභාව හරි හපන්ය. කොළඹ ඉතාම රම්‍ය වූ පෙදෙසක පිහිටි ලක්ෂ දෙකහමාරක් පමණ වටිනා වූ ඉඩමකට අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ රෝමානු කතෝලික බිෂොප්තුමා ඇස ගසාගෙන සිටියේය. එය අයිතිව තිබෙන්නේ බෞද්ධයෙකුටය. ඔහුට හදිස්සි උවමනාවක් නිසා ආණ්ඩුවේ ණය මණ්ඩලයට ඒ ඉඩම උගස් කරන්නට සිදුවිය. අවාසනාවකට මෙන් ආණ්ඩුවේ ණය මණ්ඩලයේ ලේකම් වශයෙන් සිටියේ රෝමානු කතෝලික සභාවේ ඉහළම පූජක පදවි දරණ සහෝදරයන් තුන්දෙනෙක් ඇති තදම රෝමානු කතෝලිකයෙකි. මේ රෝමානු කතෝලික ලේකම්වරයා රෝමානු කතෝලික සභාව සමඟ කුමන්ත්‍රණ කොට නොයෙක් කපටි සුත්තර යොදා අයිතිකරු නොදැනුවත්වම රෝමානු කතෝලික බිෂොප්තුමාට සුළු මුදලකට ඒ වටිනා ඉඩම මිලයට ගැනීමට ඉඩ සලසා දුණි. ඊට පසු ඒ පිළිබඳ ලියකියවිලිද රහසින් විනාශ කරවා දමා ඇත. මේ අපරාධය හේතුකොට ගෙන ඒ ඉඩම අයිතිව සිටි බෞද්ධ පිංවතා අද දවසේ මහ මග බැසයන අසරණ අධියකට පත්ව සිටී. ඒ විපතක් ඔහු ගලවා ගැනීමට රජය ඉදිරිපත් විය යුතුය.

තවද රජය අලුතෙන් පිහිටුවා ගෙනයන ගොවි ජනපද රෝමානු කතෝලික සභාව අතිශයින් ප්‍රිය කරයි. එකම කතෝලිකයෙක්වත් නැති "පදවිය" නම් මහා ගොවි ජනපදය අසල ගැමියන් 300 ක් පමණ උරුම කියන, අද දක්වා ගැමියන් වැළඹී පිදුම් කරන පැරණි විහාරයන්ද ඇති අක්කර 750 ක් විශාල ඉඩමක් ජාති ක්‍රමයෙන් එකෙකු හෝ දෙන්නෙකු මගින් රහස් ලබාගෙන කල්තියා දැවැන්ත පල්ලියක් තනන්නට දැන් කැලේ සුද්දකරගෙන යති.

මෙසේ ලංකාවේ හැමතැනම අක්කර සිය දහස් ගණන් ඉඩකඩම් අයිතිකරගෙන තව තවත් රම්‍ය වූ ස්ථාන රෝමානු කතෝලික සභාව සොය සොයා යයි. ළඟදී රජය විසින් වරායේ වැඩිකරන නිලධාරීන් පදිංචි කරවා ගැනීමට තට්ටු ගෙවල් සෑදීම පිණිස වෙන්කර තිබෙන වරාය ඉදිරිපිට රම්‍ය වූ විශාල ඉඩමක් කතෝලික බිෂොප්තුමාට ඕනෑවි

ඒ ඉඩමේ තට්ටු ගෙවල් හදන්නට ව්‍යාපාරික මට ඕනෑ. ඒ ඉඩම වෙනුවට අලුත් මාවත පාරේ මට අයිති ඉඩමක් දෙන්න කියා රජයට හිතුවක්කාරකමක් කර තිබේ.

මේ අන්දමේ බෞද්ධයින් විදේශීන්ට පාවා දෙන්නට රෝමානු කතෝලික සභාව නොයෙක් උපක්‍රම යොදව්වේ රජයේ පාලන බලය තව තවත් අල්ලා ගැනීමට කැතලික් ඇක්ෂන් නම් රහස් ව්‍යාපාරය තදින්ම ගෙනයයි. ඒ මගින් රජයේ සේවාවල ඇබැරිතු සොයාගෙන ඒවා කතෝලිකයින් ගෙන් පිරවීමටද, ඉහළ තනතුරු හා වරප්‍රසාද කතෝලිකයින්ට ලබාදීමට ද රෝමානු කතෝලික සභාව ක්‍රියාකරයි. දැනට පොලීසිය, යුද්ධ හමුදාව, නාවුක හමුදාව යන ත්‍රිවිධ හමුදාවල ඉහළ තනතුරු බොහොමයක් කතෝලිකයන්ට හිමි වී තිබේ. එසේම රජයේ භාණ්ඩාගාරයේ ඉහළ තනතුරුද ඔවුන්ට හිමිවී තිබේ. රජයේ සේවාවල ඉහළ තනතුරු රෝමානු කතෝලිකයන්ට හිමිවීමෙන් ජාතික ප්‍රශ්න නොපිටට පෙරළෙයි. ඇමති මණ්ඩලයේ ලියකියවිලි රාජ්‍ය භාෂාවෙන් සකස් කළ යුතු යයි කර තිබුණ නියෝගය කඩා කප්පල් වෙත අයුරින් භාණ්ඩාගාරයේ කතෝලික මහා ලේකම්තුමා ඒ ලියකියවිලි සමඟ ඉංග්‍රීසි පිටපත් යැවිය යුතු යයි කළ නියමය ටික කලකට බලපෑවේය. කතෝලික අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ හවුස් මහතා නිසා රජය විසින් පාසල්වල පිහිටෙව් දන්ත චිකිත්සාගාර හයෙන් එකක්වත් බෞද්ධ පාසලකට නොලැබිණ. මුස්ලිම් ළමයින්, සියයට පනහකට වැඩි ගණනක් සිටින රජයේ පාසල්වල මුල් ගුරුවරයා මුස්ලිම් කෙනෙක් වුවද, බෞද්ධ ළමයින් සියයට සියක් පවා සිටි ඇතැම් රජයේ පාසල්වල මුල් ගුරුවරයා තවම කතෝලිකයි.

රජයේ සියලුම කටයුතුවලදී කැතලික් ඇක්ෂන් නම් රහස් ව්‍යාපාරයේ මෙහෙයීමෙන් කතෝලිකයින්ගේ ප්‍රමාණයට ලැබිය යුතු ගණනට වඩා වරප්‍රසාද ඔවුන් ලබාගනිති. නිදසුනක් මෙන්. මෑතදී රජය විසින් බම්බලපිටියේ සාදා නිමකරන ලද තට්ටු ගෙවල් බෙදාදීමට යොදවා සිටින ප්‍රධාන නිලධාරීන් කතෝලික වෙති. ඔවුන්ගෙන් එක් නිලධාරියකුගේ සහෝදරියක් වූ කතෝලික කන්‍යා සොහොයුරියකගේ මැදහත්වීම කරණකොට ගෙන ඒ තට්ටු ගෙවල් අසූ අටෙන් "88" කතෝලිකයින්ට පහස් හතක් "57" බෙදා දී තිබෙන අතර බෞද්ධයන්ට ලැබී තිබෙන්නේ එකොළහක් "11" පමණි.

කැතලික් ඇක්ෂන් නම් කතෝලික රහස් ව්‍යාපාරයෙන් කෙරෙන තවත් අකටයුතු නම් මේවාය:- ඉහළ තනතුරක් දරණ බෞද්ධ

තරුණයෙකුට කතෝලික ස්ත්‍රියක් නිතර නිතර මුණගස්වා ඔවුන් දෙදෙනා විවාහවීමට උපක්‍රම යොදයි. ඔවුන්ගේ විවාහයද සිදුවන්නේද පල්ලියේය. ඔවුන්ගේ දරුවන්ද කතෝලික කරන කොන්දේසි පිටයි. කතෝලික පන්තියට නැමී යයි. මේ හැර රජයේ එක්තරා නිලධාරී පිරිසකට ලැබිය යුතු හිඟ පඩි මුදල් ලැබුණේ ඔවුන් අතරේ සිටි කතෝලිකයන් විසින් ඔවුන්ගේ දේව මෑණියන්ට යාවිඥා කිරීම නිසා යයිද, ඒ යාවිඥාව නිසා බෞද්ධයින්ට ද වාසි යුගය යයි කියමින් ඒ ලැබුණු පඩි මුදලෙන් කොටසක් රාගම සාදන කතෝලික මහා පල්ලිය සඳහා දෙන ලෙස බෞද්ධයින්ගෙන් ඉල්ලා සිටි බව රහසක් නොවේ. මෙයත් කැතලික් ඇක්ෂන් ව්‍යාපාරයේ කපටිකමකි.

තවද සිංහල පනත නීති ගතවුවායින් පසු විය රජයේ සේවාවල ක්‍රියාත්මක වීම අවුල් කිරීමට කතෝලික සභාවේ බලවතුන් පිරිසක් රහස් සිංහල කතෝලික නිලධාරීන් උසිගන්න බව දැන් ප්‍රකටය. මෙයද කැතලික් ඇක්ෂන් ව්‍යාපාරයේ උගුලකි.

තවද වෙළඳපොළදාම් වලින්ද, ඉඩකඩම් වලින්ද, අධ්‍යාපන, රෝහල් සමාජ සේවා යන කොන්ත්‍රාත් වලින්ද, මස්මරන්නන්ගේ දහයෙන් පංගු බද්දක්ද යන විවිධ ක්‍රමවලින් රජයට කිසියම් ආදායම් බද්දක් නොගෙවා මුදල් සම්භාරයක් හම්බකරන එකම පුද්ගලයා රෝමානු කතෝලික බිෂොප්තුමාය. කතෝලික ලිපියකින් හෙළිවී තිබෙන පරිදි ඔහුගේ වාර්ෂික ආදායම රුපියල් පහළොස් කෝටියකට වැඩිය. පසුගිය ආණ්ඩුව ඒ විශාල ආදායමෙන් බද්දක් අයකර ගැනීමට සූදානම් වුණේ ඒ නමුත් නව ආණ්ඩුවට විය තවම වුවමනා වී නැත. මේ විධියට රෝමානු කතෝලික සභාවේ ආදායම වර්ෂයක් පාසා වැඩිවී ගොස් තව අවුරුදු කීපයකින් ලංකාණ්ඩුවේ ආදායමෙන් හරි අඩක් පමණ වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැත. විවිධ ලංකාව පාලනය පිණිස ලංකාණ්ඩුවටද රෝමානු කතෝලික සභාවද තරඟ වෙනවා ඇත. ඒ තරඟයෙන් දිනන්නේ රෝමානු කතෝලික සභාවයි. ඒ මන්ද? ඔවුන්ට විදේශීන්ගේ අනුබලය හා ආධාර ලැබෙන හෙයිනි. දැනටම රෝමානු කතෝලික සභාවට ලැබී තිබෙන රාජ්‍ය සේවා බලය, ආර්ථික බලය, සමාජ බලය තව තවත් වැඩි දියුණු වීමෙන් දකුණු වියට්නාමය මෙන් ලංකාව රෝමානු කතෝලික රටක් වීමට ඉඩ තිබේ. එමනිසා ලංකාව විදේශීන්ට පාවාදෙන්නට දඟලන, ජාතික ව්‍යාපාර හේද හින්ත කරන්නට සැරසෙන රෝමානු කතෝලික සභාවට තව තවත් බෞද්ධ ගම්වල

කතෝලික පල්ලිද, කතෝලික පාසල්ද තනන්නට ඉඩදිය යුතුද? මේවා දැන දැන පිටකොන්ද නැති, තම බලය පමණක් රැකගත්තොත් සේරම හරි කියා හිතන ඇතැම් දේශපාලකයන් කියනුයේ ඕවා ඔහොම තමා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව ඕවාට ඉඩදෙන්නට ඕනෑ. මෙවැනි පාලකයෝ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ හය හතරවත් නොදනිති. මහජනයා අතර නොසන්සුන්කම් හා කලකෝලාහල ඇතිකරන්නා වූ, මහජනයාගෙන් කොටසක් විදේශීය බලපෑම්වලට ඇදෙන්නා වූ, හොරෙන් චරපුරුෂයන් පුරුදු පුහුණු කරන්නා වූ ව්‍යාපාර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව යයි කියන්නේ මොන කටකින්ද? රෝමානු කතෝලික සභාවේ මෙවැනි ජාති විරෝධී වැඩ හොඳට අවබෝධ කරගත් ඉහත සඳහන් කල ඉන්දියා මධ්‍ය ප්‍රදේශ ආණ්ඩුවේ වාර්තාවෙන් තීරණය කරගෙන තිබෙන්නේ ඒ සභාව මගින් කතෝලික නොවන උදවිය බෞතීස්ම කිරීම පවා රජයේ අවසරය ඇතිව පමණක් විය යුතු බවයි.

ඉන්දියා මධ්‍ය ප්‍රදේශ ආණ්ඩුවේ වාර්තාවෙන් රෝමානු කතෝලික ව්‍යාපාරය ගැන කදිම පාඩමක් අපේ අදුරදුර්භී පාලකයන්ට ඉගෙනගත හැක. ඒ වාර්තාවෙන් හෙළිකර තිබෙන කරුණක් කියමි. ඉන්දියාවට නිදහස ලැබීගෙන වන අවධියේදී රෝමානු කතෝලිකයන් බහුලව සිටින ජාර්ඛණ්ඩ් නම් ප්‍රදේශයේ ජනතාව තමන් රෝමානු කතෝලික වීමෙන් වෙනම ජාතියක් වී යයි උද්ඝෝෂණය කළෝය. එමනිසා ධුරුමයේ ක්‍රිස්තු භක්තික කේරන්වරු ධුරුමයෙන් වෙන්වුණා සේ ඒ කතෝලික ප්‍රදේශය ඉන්දියා රාජ්‍යයෙන් වෙන්වූ රටක් කළ යුතු යයි ඉල්ලා සිටියහ. ඒ ඉල්ලීමට ඉංග්‍රීසින්ද, ඇංග්ලෝ ඉන්දියන්වරුද සහයෝගය දුන්හ. දැනට කතෝලික පුජකවරුන් යටතේ ඔවුන් ගෙනයන ව්‍යාපාරය නම් ජවහර්ලාල්ගේ රාජ්‍යය ඉක්මනින් අවසන් වෙයි. ක්‍රිස්තු රාජ්‍යයක් ඇතිවෙයි. හැම ඉන්දියන්කාරයාගේම නමස්කාරය වන "ජයිහින්ඩ්" වෙනුවට ඔවුන් "ජය ක්‍රිස්තු" කියා යොදාගත තිබේ. එසේම කතෝලිකයන් වෙසෙන පෙදෙස "ස්වර්ගයේ ජනපදය" "Colony of heaven" කියා හඳුන්වයි. එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අධිරාජ්‍යයට "The empire of Christ" ඇදීමට කතෝලික සභාව බලාපොරොත්තු වෙයි. මේ ප්‍රයෝග වලින් ඉන්දියාවේ එකී කතෝලික ප්‍රදේශය විදේශී ආණ්ඩුවේ බලකොටුවක් කර ඉන්දියා රාජ්‍ය පාලනය කඩා කප්පල් කරන්නට මහත් පරිශ්‍රම දරයි.

එවැන්නක් ලංකාවේද සිදුවන්නට බැරිද? රෝමානු කතෝලික සභාවේ රහස් වැඩ පිළිවෙල කෙසේද කිවහොත් බෞද්ධයාගේ ජන්දය නිසා බලයට පත් නව ආණ්ඩුවට දැන් බෞද්ධයාට දුන් පොරොන්දු

අමතක වී හැම අතින්ම කතෝලික සභාවේ සිත් සතුටු කිරීමට වෙහෙසෙන බව පෙනේ. ඊට නිදර්ශනයක් මෙයයි. එක පලාතක බෞද්ධ පාසල්වලට නොයෙක් අවහිරකම් කළ කතෝලික පාඨශාලා පරීක්ෂකවරයෙක් වෙත පලාතකට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මාරු කළේය. නමුත් ඔහුගේ භාර්යාව නව ආණ්ඩුවේ මහා දේශපාලකයෙකුගේ භාර්යාව සමඟ එකම මඩමේ ඉගෙනගත් නිසා මේ කාරණාව පිළිබඳ ඇ හමුවන්නට ගියාය. ඊට පසු ඇගේ මැදිහත්වීමෙන් එකී පරීක්ෂක තැනගේ මාරුකිරීම නවත්වන ලදී. එසේම කතෝලික පුජක සේවිකාවන්ගේ සේවය නැවැත්වීම පිළිබඳ බෞද්ධ ඉල්ලීම නිෂ්ප්‍රභා කිරීම පිණිස එම තැනැත්තියම හමුවීමට කතෝලික කන්‍යා සොහොයුරියන් නිතර යන බවද සැලකි. ඊට පාලනය නව ආණ්ඩුවට භාරදන්නා විනා පාලකයින් ගේ භාර්යාවරුන්ට එය භාරදන්නේ නැති බව ඔවුන් නිතරම සිහියේ තබාගත යුතුයි. තවත් කණගාටුවට කරුණක් නම් ඇතැම් රජයේ කාර්යාලවල ඒවායේ කතෝලික බෞද්ධ වැඩ කරන බෞද්ධ නිලධාරීන් එක්කෝ මාරුකරයි. නැත්නම් උසස්වීම හතර කරයි. මේවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටකට ඔබ්බ නැතිද? කතෝලික සභාව නව ආණ්ඩුව රුකකියක් මෙන් නටවන බව පෙනේ.

කොයි කවුරු වුණත් දන්නා ඇත්තක් නම්, රෝමානු කතෝලික සභාව පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී යු.ඇන්.පී යට පක්ෂවද, නව ආණ්ඩුවට විපක්ෂවද ක්‍රියාකළ බවය. දැනුදු රහස් එසේ කරයි. නව ආණ්ඩු පක්ෂයේ හැම කතෝලික මන්ත්‍රී කෙනෙක්ම ජය ලබාගත්තේ බෞද්ධ ජන්දය නිසාය. ඇත්ත මෙසේ වුවත් බෞද්ධ ඉල්ලීම නව ආණ්ඩුව දැන් හමස් පෙට්ටියට දමා තිබෙන හැඩයි. නමුත් බුද්ධාගම ව්‍යසන ව්‍යාපාරය රෝමානු කතෝලික සභාව තදින්ම ගෙනයයි. ධුරුමයේ ක්‍රිස්තු භක්තිකයන් වෙසෙන කේරන් ප්‍රදේශය මෙන් වියට්නාමයේ කතෝලිකයන් වෙසෙන දකුණු වියට්නාමය මෙන් ලංකාවද විදේශී බලකොටුවක් කිරීමට දැන් රෝමානු කතෝලික සභාව මුල් පියවර වශයෙන් මුළු ලංකාවම ඔවුන්ගේ මරිය වහන්සේට පාවාදී තිබේ. ඒ පාවාදීමට පහත දැක්වෙන තැන්ද ඇතුළති :-

පොළොන්නරුව, අනුරාධපුරය, සීගිරිය, සංකඩගලපුරය, රුහුණු මායා, පිහිටි, පිදුරුතලාගල, නමුණකුල, ශ්‍රීපාදකන්ද, නිසා වැව, සේරුවිල, මින්නේරිය, කැළණි ගඟ, මහවැලි ගඟ, කළු ගඟ වෙති.

මවිසින් මෙතෙක් ඉදිරිපත් කළ කරුණු වලින් රෝමානු කතෝලික සභාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට හාත්පසින් විරුද්ධ බවද එය

පරදේශක්කාර ආයතනයක් බවද මනාව ඔප්පු වේ. ඔවුන්ට අපේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය භාරදීම බරපතල අපරාධයකි. ජාතියේ ඉරණම වැනසීමකි. ඔවුන් අපේ දරුවන්ගේ ඇස් කණා කරති. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවන අධ්‍යාපනය නිසා ලක්ෂයක් ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ගේ ඇස් කණා කර තිබේ. ඔවුන්ගේ සහජ දස්කම් රජයේ සේවයට නොලැබී තිබේ. සුදුස්සන්ට සුදුසු තැන නොලැබේ. ළමයින්ට සැලකීම එකාකාර විය යුතුයි. එවිට බෞද්ධයින් 72% දෙනාට යුක්තිය ඇතිවේ. අපේ ජාතික ශිෂ්ටාචාරය විනාශ කරති. අපේ රට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටකි. රටේ හැම වැඩක් හොඳින් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ කිසිම පක්ෂයකට වෙනස්කමක් නොකරන හුදෙක් පොදු ජනතාවට ඒකාබද්ධ වැඩ කරන්නට කැමති දේශානුරාගයෙන් පිරී ඇති අයටයි. මෙවැනි අධ්‍යාපනයක් දිය හැක්කේ රජය මගින් පැවතෙන පාසල්වලට පමණකි. ජාතියේ හදවත අධ්‍යාපනය බැවිනි.

ලංකාණ්ඩුව වැනි ප්‍රජාතන්ත්‍ර රජයක් අධිරාජ්‍ය පාලන ක්‍රමය අනුගමනය කිරීම වැරදි වැඩකි. අධිරාජ්‍යවාදියා සුළු වර්ගයා සමඟ රහස් කුමන්ත්‍රණවල යෙදෙමින් ඔවුන්ට බලතල දෙමින් ඔවුන්ගේ ආධාරය ලබාගෙන බහුජනතාව මැඩගෙන තමන්ගේ වාසියට රට පාලනය කළේය.

බහුජනතාව වන සිංහල බෞද්ධයන්ට නොයෙක් පොරොන්දු දී ඔවුන්ගේ ජන්දයෙන් බලය අල්ලාගෙන සුළු වර්ගයා වන ද්‍රවිඩ ජනයා නැත්නම් කතෝලික සභාව සමඟ රහස් කුමන්ත්‍රණවල යෙදෙමින් බෞද්ධ ජනතාවට දුන් පොරොන්දු හමස් පෙට්ටියට දමන්නට තැත් කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි වැඩකි. එමනිසා අලුත් ආණ්ඩුව විසින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ප්‍රතිඥා දුන් බෞද්ධ කොමිසන් වාර්තාවේ ප්‍රධාන නිගමනය වන "1958 ජනවාරි 1 වැනිදා වන විට ආධාර ලබන සියලුම පාඨශාලා රජයට භාරගත යුතුයි" යන්න නොපමාව ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි.

බහුජනතාවට ආණ්ඩු පක්ෂය දුන් තවත් පොරොන්දුවක් නම් සිංහල පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව කළ යුතුය යන්නයි. එය නීතිගත කර තිබේ. නමුත් රාජ්‍ය භාෂා නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මහජනයා බලාපොරොත්තු නුටු දෙයක් නව ආණ්ඩුව කරන්නට යයි. එනම් දෙමළ විශ්ව විද්‍යාලයක් පටන්ගන්නට අදහස් කිරීමයි. මෙය රාජ්‍ය භාෂා පනතට සම්පූර්ණයෙන් විරුද්ධයි. විශ්ව විද්‍යාලයේ මාධ්‍යය රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතුයි. එංගලන්තය, ප්‍රංශය, ඇමරිකාව, ඩැන්මාර්කය, ස්වීඩන්, ජපානය, රුසියාව, චීනය, බුරුමය, සියම්ය යන හැම රටවලම

වසේමය. ආණ්ඩු පක්ෂය රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන හිතරම් හිතේ තබාගත යුතු කරුණක් මම කියමි. ගිය අවුරුද්දේ උසස් අධ්‍යාපන ඇතැම් කරුණු ගැන මතභේදයක් ඇතිවුණු බැවින් ඒ සභාවේ සාමාජිකයින් හත්දෙනාගෙන් තුන්දෙනෙක් එනම් ද සේරම් දේවගැතිතුමා, මයිල්වාගනම් මහත්මයා හා ඊ.ඕ. පෙරේරා මහත්මයා සාකච්ඡා රැස්වීම්වලට නොගොස් සිටියහ. ඊට පසු සාකච්ඡාවලට එක්වූයේ සභාපති සර් ආතර් විජයවර්ධන මහත්මයා ඇල්.ජේ.ඩී. සෙනවිරත්න මහත්මයා පී.පී. මලලසේකර මහත්මයා හා මාය. අප හතරදෙනාගේ සාකච්ඡාවේදී ලංකාවේ විශ්ව විද්‍යාලයේ මාධ්‍යය සිංහලය විය යුතු බව රෙකමිදාරු කිරීමට හිත හදාගත්තෙමු.

මේ මතය කොහේදෝ පත්‍ර වාර්තාකරුවන් දැනගෙන මුළු රටේම එය ප්‍රචාරය කළේය. ඊට පසු සුළු වර්ගයා ඊට විරුද්ධව එවකට ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය සිංහලට දෙමළට සම තත්වයට දීම තීරණය කරගෙන සිටි හෙයින් විශ්ව විද්‍යාල මාධ්‍ය සිංහලය පමණක් වීම අයුතු යයි උද්ඝෝෂණයක් කළේය. ඒ උද්ඝෝෂණයට බහුජනතාව එරෙහි වී මුළු රටේම අස්සක් මුල්ලක් නෑරම සිංහලය පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතු යයි පුදුමාකාර ව්‍යාපාරයක් පවත්වාගෙන ගියාහුය. මහජන ව්‍යාපාරය කෙළවර වුණේ එවකට තිබුණ ආණ්ඩුව පෙරළී නව ආණ්ඩුවට බලය පැවරීමෙනුයි. ඒ මහජන මතයට පයින් ගහන්නට යෑම යටත් විජිත ක්‍රමයක් බව නව ආණ්ඩුව දැනගත යුතුය. පෙබරල් පක්ෂයේ රට වෙන්කිරීමේ අරමුණ මෙයින් ඉෂ්ට වෙන්නට පුළුවන.

1957

"ලංකාව දේශයෝගී වෙළෙන්දන්ගේ හා කල්ලතෝනියන්ගේ ස්වර්ගය වී තිබේ. මේ කරුණු වලින් මතුවන ප්‍රශ්නයක් - පිටරටියන්ගේ අතේ වෙළඳාම පැවතෙන රටක් නිදහස් රටක් යයි හඳුන්වන්නේ කෙසේද? එමනිසා අපරට වෙළඳාම ලාංකික කරන්නේ නම් සම්මාන පුරවැසිකම් ලැබූ දේශයෝගී වෙළෙන්දන් අයිත්තකොට පාරම්පරික ලාංකිකයන්ට පමණක් අප රට වෙළඳාම සීමාකරන්නී පැනවිය යුතුය."

සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමියට ලිපියක්

සෞඛ්‍ය ඇමතිවරිය මාර්තු 8 වැනි දින ඇගේ උපන්දින ප්‍රීති උත්සවය පැවැත්වුවාය. උපන්දින සාදයන් පිළියෙළ කිරීම, තැනි ලැබීම හා අවස්ථාවට උචිතාකාරයෙන් ප්‍රීතූත්සව පැවැත්වීමත් බටහිර ශිෂ්ටාචාරයට අනුව හැඩගැසුණු අපේ උසස් පංතිය අතර පවත්නා චාරිත්‍රයකි.

සෞඛ්‍ය ඇමතිණියද ඇගේ නිතම්තුරන්ගෙන්, සුබ පතන්නන්ගෙන් මෙන්ම - තවදුරටත් අපරදිග චාරිත්‍රයන් අනුව යමින්, ඇගෙන් මතු උපකාරයන් බලාපොරොත්තු වන්නන්ගෙන්ද තුටු පඬුරු ලදැයි සිතමු.

මේ තුෂ්ටිජනක සිද්ධියෙන් දින කිහිපයකට පසු ඇමතිණිය විසින්ද පරිත්‍යාගයක් කරන ලද බැව් පුවත් පත් මගින් දුටුමු. මේ ත්‍යාගය ලද්දවුන් පිළිබඳව අප පුදුම වූයේ, ඇමතිණිය හා ඔවුන් අතර මෙතරම් සුහදතාවක් නොපැවතිණැයි අප විශ්වාස කළ හෙයිනි.

අප මෙහිලා සඳහන් කරන්නේ, ඉතා බලවත් විමෝචන ධනවත් සංවිධානයක් වූ රෝමානු කතෝලික සභාවට, මෙරටට රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවන්හි රෝගීන් රැකබලා ගැනීමේ මුඛාවෙන් කරගෙන යන ගුප්ත ව්‍යාපාරය උදෙසා ඔවුන්ගේ කන්‍යා සහෝදරයන් පත්කිරීමේ කාලය තව පස් අවුරුද්දකින් දීර්ඝ කරමින් දෙන ලද අවසරයයි.

තවදුරටත් විමර්ශනයෙහි යෙදීමෙන් අපට ඒ පිළිබඳ සත්‍ය අවබෝධ කොට ගැනීමේ මඟ පෑදිණි. අපෙන් සිදු වී ඇති වරද ප්‍රකටව පෙනෙන්නට විය. ලෝකයෙහිම ධනවත්ම වගකීමේ සංස්ථාව හා සමඟ ගනුදෙනුවෙහි යෙදී සිටි බව - ඇත්ත වශයෙන්ම තාවකාලික වශයෙන් අපි අමතක කළෙමු. රෝමානු කතෝලික සභාව යළිත්, සිරිත් පරිදි ජයග්‍රාහකයන් වී ඇති බැව් අපට අපගේ පුදුමවීම මඟින් හෙළිදරව් විය. හැම කෙනෙකුම අවනත කරගැනීමට යම්කිසි මඟක් ඇත.

කෙසේ වුවද මේ අධි භක්තිමත් සේවා පිරිස බැහැර කිරීමෙහි මා ඇමතිවරියට සංවේගය දනවන වැදගත් කරුණු කිහිපයක් මෙහිදී

ඉදිරිපත්ව ඇති බැව් පෙනේ. මේ තොරතුරු සපයන ලද්දේ, ඇමතිවරියටත්, ගිහි මහජනයාටත් වඩා හොඳින් ඔවුන් ගැන දන්නා තැනැත්තෙකු වූ, රෝමානු කතෝලික සභාව පිළිබඳින් අත්හැරදමා ගිය, එහි පූජ්‍යයකු ව සිටි එමට් මැක්ලෝලීන් පියතුමන් විසිනි. ඔහුගේ "ජනතා දේවගැතියා" (Peoples padre) නැමති පොතේ ඔහු මෙසේ සඳහන් කරයි.

105 වැනි පිටුව:

"කන්‍යා සහෝදරිය කතෝලික සභාවේ අති විශිෂ්ට නිෂ්පාදනයන්ගෙන් එකකි. ඇය නියත වහලියකි. ඇය සභාවට සිය ගණන් ආරෝග්‍යශාලාවන් බිහිකිරීමට සහාය වන," ඇමෙරිකාව කතෝලික කිරීමේ දේවසභා නායක සංස්ථාවේ දෘඩ පරිශ්‍රමයේ අභ්‍යන්තරික ආයාසාකර කාර්යාලයන්හි නියැළී තැනැත්තියයි. ඇයද ස්ත්‍රියක තුළ තිබිය හැකි අභිලාෂය, සහජ ලැදිකම් පක්ෂපාතීත්වයන් හා යද යන සියල්ලෙන් යුක්ත වූ ; ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ හා සමඟ වූ ඇගේ විවාහයෙහි ලා නිරන්තර ප්‍රගුණ කිරීම් මගින් ස්ව ආත්මයට අතිශයාවන්ත වූ ; ඇගේ සොහොයුරු කන්‍යා සේවිකාවන් හා ආරෝග්‍යශාලා ශිෂ්‍ය සාත්තු සේවිකාවන් හා සල්ලාප ප්‍රිය, ප්‍රලාප භාෂිණී කාන්තාවකි." තමන් සේවයෙහි යෙදී සිටින ආරෝග්‍යශාලාවන්හි මොවුන්ගෙන් ඉටුවන ඉතා වැදගත් සේවයන් කවරුද? ඔහු රජයේ හෝ වෛද්‍ය කර්මය පිළිබඳ අවාර විද්‍යාවේ නීතීන්ට අනුකූලව ක්‍රියාකරන්නද? නැතහොත් ඔහු ඔවුන්ගේම ව්‍යවස්ථා පද්ධතියකින් හසුරුවනු ලැබෙන්නද? මැක්ලෝලීන් පියතුමා මෙසේ කියයි.

213 වැනි පිටුව.

"සෑම ගර්භස්ථයකුම කතෝලික සභාවෙහි බවුනිස්ම කළ යුතු යැයි ඔවුහු උගන්වනු ලැබ සිටිති."

"රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික නීතීන්ගෙන් බලය පවරනු ලැබ ඇති විටෙකදී වුවද, ප්‍රතිකාර විද්‍යාත්මක ගබ්සා කිරීමක් ලැබීමට වඩා මාතාවක වූ භාර්යාවක් ශල්‍යාගාරයෙහිදීම මියයන්නට සැලසීම මැනවි."

"ආරෝග්‍යශාලා 772 ක පවත්නා රෝමානු කතෝලික ආගමානුකූල විනය නීති, එක්සත් රාජ්‍යයේ රටවල් 48 ක නීතීන් අභිබවයි. එසේම ඇමෙරිකානු දොස්තරවරු මේ ගැන කිසිවක් නොකියති. එමෙන්ම ඇමෙරිකානු වෛද්‍ය සංගමය කිසිවක් නොකියයි. එසේම මව්වරුන්ගේ ජීවිතයන් බේරාගැනීම රෝමානු කතෝලික සභාවේ නීතීන්ට පටහැණි හෙයින් වැඩි වැඩියෙන් මව්වරුන් මරණයට

කැපකිරීම සඳහාත්, රටේ නීතීන්ට තර්ජනයක් කිරීමේ මාර්ගයක් වශයෙන් වැඩි වැඩියෙන් කතෝලික ආරෝග්‍යශාලාවන් ගොඩනගනු සඳහාත් එක්සත් රාජ්‍යයේ ආණ්ඩුව, කතෝලික නොවන බදු ගෙවන්නන්ගේ මුදල් බොලර් දශ ලක්ෂ ගණනින් කතෝලික සභාවේ ආරෝග්‍යශාලාවට පරිත්‍යාග කරයි."

"එක්සත් රාජ්‍යයේ මහජන සෞඛ්‍ය සේවය මෙවැන්නක් සිදුවන්නට ඉඩ හරින්නේ, එය කතෝලික සභාවේ බලපෑම් කෙරෙහි ඇති බියත්, "කතෝලික ජන්ද සංඛ්‍යාවක් හේතුකොට ගෙනය." මේ සියල්ලක්ම සම්පූර්ණ සත්‍යයන් බව මා දන්නේ මෙය ලියන මේ මොහොතේදීත් මා ඇරිසෝනා රාජ්‍යයේ සෞඛ්‍ය මණ්ඩලයේ ලේකම් තැන වන හෙයිනි. ඇමෙරිකානුන්ගේ ජීවිතයන් කෙරෙහිම එල්ලකොට ඇති මේ භයානක බලපෑම රඳවාගෙන ඇත්තේ ඉහළම අතිශයෝක්තියෙන් දක්වනු ලබන සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව වුවද, ජනගහනයෙන් 20% කට වඩා නොමැති වූ ආගමික අඩු පක්ෂයක් විසිනි."

මෙරටෙහිද දැන් මේ දේවල් සිදුවේ. දැන් වැඩි වැඩියෙන් කන්‍යා සහෝදරියෝ වින්නඹු සේවයෙහි ලා පුහුණුව ලබති. එහෙත් අවුරුදු 25 කට පෙර මෙවැනි එක් තැනැත්තියකුද නොවූවය. දැන් ඔවුන් ප්‍රාදේශීය ආරෝග්‍යශාලාවන් වැඩි ගණනක සුතිකාගාර වාට්ටුවල සේවයෙහි යෙදෙන අතර, ඔවුන් අනුගමනය කරන්නේ පෝප් තුමාගේ නීති පද්ධතියයි. එසේම ඇමෙරිකාවේදී සිදුවූවාක් මෙන් මව්වරුන්ගේ ජීවිතයන් බේරා ගැනීම රෝමානු කතෝලික සභාවේ නීතීන්ට පටහැණි හෙයින් වැඩි වැඩියෙන් මව්වරුන් මරණයට කැපකිරීම සඳහාත්, දිවයිනේ රජයේ නීති මාලාවට තර්ජනයක් ඇති කිරීම පිණිසත් වැඩි වැඩියෙන් කතෝලික ආරෝග්‍යශාලා ගොඩනගනු සඳහා රජය රෝමානු කතෝලික සභාවට ඉඩ දෙන්නට යයි.

226 වැනි පිටුව.

"ආරෝග්‍යශාලාවක ජ්‍යෙෂ්ඨ කන්‍යා සහෝදරියෝ, මියයාමට ආසන්න රෝගියකුගේ අන්තිම අවස්ථාවට ආධාරවීම සඳහා කතෝලික නොවන පූජ්‍යවරයෙකු නොකැඳවිය යුතුය."

මෙය අපේ ආරෝග්‍යශාලාවල සුලභ දර්ශනයක් වන්නේ කන්‍යා සාත්තු සේවිකාවන විසින් කිසිවිටෙකත් රෝමානු කතෝලික නොවන පූජ්‍යවරයෙකු කැඳවනු නොලබන හෙයිනි. ඇත්ත වශයෙන්ම රෝමානු කතෝලික නොවන රෝගීන් කැමති වුවත් නොවූවත් ඔවුන් උදෙසා රෝමානු කතෝලික පූජ්‍යවරුන් කැඳවන ලද ඉතා ප්‍රකට අවස්ථාවක් ඇත්තේය. බොද්ධ හික්මුන්

වහන්සේ නමකගේ අන්තිම අවස්ථාවෙහිදී පවා මේ දේව මෙහෙය බලයෙන් සිදුකොට ඇත්තේය. හුදුරු දිනෙකදී, මියයාමට ආසන්න මුස්ලිම් මිනිසකුටද ඔවුන්ගේ මෙහෙයට එකඟ වන්නට සිදු වී ඇත.

මියයන තැනැත්තකුගේ සිතෙහි ඒ අවස්ථාවේ පහළවන සිතුවිලි හා හැඟීම්වල ස්වභාවය ඔස්සේ ඔහුගේ මතු භවය සනිටුහන් කෙරෙන හෙයින්, බුද්ධාගමට අනුව යම් පුද්ගලයකුගේ ජීවන පැවැත්මේ අතිශයින් වැදගත් මොහොත වන්නේ මියයන අවස්ථාවය.

එසේ හෙයින් මෙවැනි තත්වයක සිටින්නකුගේ සිතේ සාමයට බාධා පැමිණවීම, සිතිස හැකි අති දුෂ්ටම අපරාධය වන නමුත් මේ නොමඟ යවන්නට සැරසී සිටින කනනය සහෝදරයන් විසින් විධිමත් ක්‍රියාමාර්ගයක් ලෙස මෑතක් වනතුරු කරගෙන යාමට පුරුදුව සිටි සිරිතකි. කණිෂ්ඨ සේවක පිරිස විශේෂ කොට ඇති අනෙක් නිලධාරීන්ගේ උසස් පරික්ෂාකාරීත්වය හේතුවෙන් දැනට කරුණු සිදුවන අන්දම එතරම්ම දුරුණු නොවේ.

කනනය සහෝදරයන් කුලය, ආගම, ජාතිය නොතකා රෝගීන්, සාත්තු සේවිකාවන් හා අනෙක් සේවකයන් කෙරෙහි ඉතා අපක්ෂපාතීවත්, සාධාරණ ලෙසත් ක්‍රියාකරතැයි විශ්වාසයක් මහජනයා අතර ඔවුන් ගැන එඩා හොදින් දන්නා මැක්ලෝලීන් පියතුමා මෙසේ පවසයි:-

71 වැනි පිටුව.

"කනනය සහෝදරයන්ගේ ආරෝග්‍යශාලාවන්හි පුදු හා නිශ්‍රෝ දැරියනට එකට එක්ව සාත්තු සේවා පුහුණුව ලබාදීම ප්‍රතික්ෂේප කොට ඇති බැව් ඇසීමෙන් මා තුළ මහත් කම්පාවක් ඇතිවිය. 1941 දී එක්තරා නිශ්‍රෝ කතෝලික මෙහෙවියක් සාත්තු සේවිකාවක් වීමට බලාපොරොත්තු වූවාය. ඒ පිළිබඳ වැඩිදුර අවශ්‍ය දෑ සංවිධානය කිරීමට පොරොන්දු වූ මම සාත්ත පෝසප්ගේ ආරෝග්‍යශාලාවේ සාත්තු සේවිකා අධ්‍යක්ෂවරියක වූ කනනය සහෝදරියක හමුවිමි. ඇය වය ප්‍රතික්ෂේප කළාය. එවැන්නක් රෝගීන්, දෝස්තරවරුන් හෝ අනෙක් සාත්තු සේවිකාවන් හෝ නොඉවසනු ඇත. බලවත් කෝපයට පැමිණි මම, මම ම ආරෝග්‍යශාලාවක් ගොඩනඟන්නෙමැයි ඒ දයාවේ කනනය සහෝදරියනට දිවුළා කියෙමි. ඇමෙරිකාවේ සියලු ප්‍රදේශයන්ගෙන්ම කළු, සුදු, රතු සහ කහ හේදයක් නොතකා මෙහෙවියන් බඳවා ගන්නා සාත්තු සේවා අභ්‍යාස පාඨශාලාවක් පිහිටුවන බවත්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් හුදෙක් හිස් ප්‍රලාපයක් බවට එළැඹෙන බවත් සියලු කනනය සහෝදරියන්, සුළුපයන් හා බිෂොප්වරුන්ට ඔප්පු කරවන බවත් කිමි....."

ඇමතළවටයද. (අප සිතන පරිදි තමා විසින්ම ඒත්තු ගන්නා ලැබූ රටේ පෞද්ගලික ආරෝග්‍යශාලා ආරම්භ කිරීමට සමහර ආගමික සංස්ථාවන්ගෙන් ඉල්ලා සිටීමට බලාපොරොත්තු වෙයි. ඇමෙරිකාව වැනි ධනවත් රටෙක සිදු වූ දෙය මෙයයි.

213 වැනි පිටුව.

"ජාතියේ විශාලතම ක්‍රියාමාර්ගයන්ගෙන් එකක් වන ආරෝග්‍යශාලා ක්ෂේත්‍රයෙහි ලා රෝමානු කතෝලික සභාවට ප්‍රබලතම ස්ථානයක් හිමිවන බැව්/සිසැකය. ඊට ආරෝග්‍යශාලා 722 ක් අයත් වන අතර, 1951 වර්ෂයේදී රෝගීන් 5,177,094 දෙනෙකුට ප්‍රතිකාර කොට ඇත. රජයේ නොවන ජාතික ආරෝග්‍යශාලාවට ඇතුළුවුවන්ගේ ගණන 12,490,844 කි. ඒ අතුළත් වූ අයගෙන් සියයට හතළිහකට වැඩි සංඛ්‍යාවක් කතෝලික භාවයට හසුව ඇත."

ඇමතිවරයා කතෝලික සභාවට ආරෝග්‍යශාලා ආරම්භ කිරීමට අවසර දුනහොත් අවුරුදු කිහිපයෙකදී මෙරටෙහි ද නිරනුමානයෙන්ම සිදුවන්නේ යටති තත්වයමය.

මේ ආරෝග්‍යශාලාවන් අපේ දුප්පත් ජනතාවට කවර විදියේ සේවයක් සලසන්ද? මුදල් ගෙවීමට ඇති හැකි නොහැකිකම් අනුව ඒවායේ වෙනස්කම් සැලසේද? එය කතෝලික පල්ලිවල ආසන සඳහා මුදල් ගෙවීමට සමාන වූවක් වේද?

කතෝලික සභාවට විරුද්ධව දුපස්තුන් උදෙසා ආරෝග්‍යශාලාවක් ආරම්භ කළ මැක්ලෝලීන් පියතුමා මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙයි.

116 පිටුව .

"ප්‍රාන්තිකානු නිකාය පිළිබඳව - එහි අල්පේච්ඡා සපරියක් තිබියදීත්, කැලිෆෝර්නියාවේ තෙල් ලිංවලින් ලැබෙන ආදායම ඇති බැව් දැන, මම ඩොලර් 30,000 ක ණයක් දෙන ලෙස එහි පුජකවරයාගෙන් ඉල්ලුවෙමි. ඔහු එය ප්‍රතික්ෂේප කළා පමණක් නොව, ප්‍රාන්තිස්කානුවකු නොවෙතැයි ද, කනනය සහෝදරයන්ගේ ආරෝග්‍යශාලාවලට බාධකයෙකැයිද පවසමින් මට ප්‍රසිද්ධියේ චෝදනා කළේය. අපේ ආරෝග්‍යශාලාව රෝගීනට මුදල් ඇතුළු හෝ නැතිවා හෝ සෑම හදිසි අවස්ථාවක් පිළිබඳවම යටත් පිරිසෙයින් සලකා බැලීම හෝ කරන බවත්, කනනය සහෝදරයන්ගේ ආරෝග්‍යශාලාව එසේ කිරීමට නොකැමතිව සිටි බවත් මම ඔහුට පෙන්වා දුනිමි. එවිට ඔහු ප්‍රකාශ කළේ, ඒ අය පිළිබඳව කතෝලික සභාවට වගකීමක් නැත. මගේ තැකීමේ ප්‍රමාණය අනුව නම් උණට විදිවල මිය යා හැකියි. එවිට ඔවුන් පිළිබඳ වගකීම ඇත්තේ නගරයටයි." යනුවෙනි.

ඇමෙරිකාවේ හෝ වේවා ලංකාවේ හෝ වේවා කතෝලික සභාවද විශේෂ වන අතර, එම ප්‍රතිපත්තියම ඔවුන් විසින්ද අනුගමනය කරනු ලැබේ. මුලාරම්භයේදී සිරිත් පරිදි දුප්පතුනට විශේෂයෙන්ම කතෝලික නොවන දුප්පතුනට- ප්‍රධාන වශයෙන්ම බෞද්ධයනට නොමිලයේ ප්‍රතිකාර කිරීම් මගින්, ජනතාව මුළු කිරීමට උත්සාහ වඩන බැව් යමෙකුට නිසැක වශයෙන්ම සිතාගත හැක. නමුත් කල් යාමේදී එමගින් මුදල් ගැරීම ඇරඹෙනු ඇත. මෙපරිද්දෙහි කතෝලික සභාව ලෝකයේ ධනවත්ම සංවිධානය බවට පත්වී ඇත්තේ.

අපේ රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවල සිටින කන්‍යා සහෝදරියන් අපේ 'දුප්පත් රෝගීන් වෙනුවෙන් "නොමිලේ" කරන සේවයන්, ඔවුන්ගේ අල්පේච්ඡතා සපයා අනුව මහන්සිය උදෙසා මුදල් ගෙවනු ලැබීමෙන් වළකන අයුරුත් පිළිබඳව විශ්වාස කිරීමට අප පොළඹවා ඇති අයුරු ලංකාවේ කවුරුත් දැන් දනිති. ඔවුන්ගේ අල්පේච්ඡතා සපයා තිබුණේ ඒ නමුදු ඔවුනට මෙරට සාත්තු සේවිකාවනට වැඩියෙන් පඩි ගෙවනු ලබන බැව් කවුරුත් දැන් දන්නා සත්‍යයකි.

මේ කන්‍යා සහෝදරියන් විසින් අපේ රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවන්හි කතෝලික නොවන්නන්ට විරුද්ධව කෙතරම් වෙනස්කම් දක්වත්ද යන්න දැන් හොඳටම පැහැදිලි කරන්නාකි. ඇඳුන්, හොඳ ආහාර පාන ආදියෙන් කතෝලිකයන්ට විශේෂ සැලකිලි දැක්වේ. මේ රෝගියකුගේ තත්වය අසාධ්‍ය අතට හැරේනම් වහාම පූජ්‍යවරයා කැඳවන අතර ඉක්මනින්ම දොස්තර මහතාද ගෙන්වයි. අනෙක් අතට කතෝලික නොවන රෝගීන් සමහරවිට කිසිවකු නොදැනුවත්වම ඇඳුන් උඩ මැරී සිටිනු උදෑසන දක්නට ලැබෙයි. "සත්‍ය ඇදහීම" ට අයත් නොවන්නවුන් කෙරෙහි දක්වන මේ අඩු සැලකිල්ල මේ ඉවත්වූ පූජ්‍යවරයා මෙසේ විවරණය කරයි:-

67 වැනි පිටුව.

"කතෝලික දේවගැතිකයන් හා ගිහියන් කතෝලික නොවන්නන් කෙරෙහි දක්වන අකරුණාව ඉතාම අශෝභනය. පහත සඳහන් කථාව ඒ පිළිබඳ අන්තයක් විය හැකි වුවද සත්‍යයකි. මගේ නැන්දා කෙනෙකු එක්සත් රාජ්‍යයේ විශාල නගරයක වෙසෙයි. එක් ශීත උදෑසනක දේව පූජාවෙන් පසු ගෙදරට එමින් සිටි ඇයට ගරාදි වැටක් මත තිබී විස්කි බෝතලයක් හමුවිය. ඇය එය ඇගේ බෑගයට දමා ගෙනැවිත් ගෙදරදී සුරැකිව සිට පරීක්ෂා කළාය. එහි මුද්‍රාව කඩා තිබිණි. ඇය වහාම කතෝලිකයෙකු වූ ඇගේ සිල්ලර වෙළෙන්ඳා වෙත එය රැගෙන ගියාය. එය රෙපරමාදුවකු විසින් කතෝලිකයෙකු වෙත මැනු උගුලක්

වශයෙන් එම මුහු කරන ලද්දක් විය හැකැයි පැවසූ ඔහු ඇයට එය පානය නොකරන ලෙස අවවාද කළේය. ඇය බෝතලය සුරැකිව තැබුවාය. අන්තිමේදී එක් මිනිසෙක් යම් වැඩක් ලබාගනු සඳහා ඇගේ දොරටු තට්ටු කළේය. ඔහුගේ නම අයිරිෂ්ය. ඔහු වැඩ කරගෙන යද්දී රෙපරමාදු කාරයෙකු බව දැන බලවත් සේ සිත් කැළඹීමට පත්වූවාය. ඇය ඔහුට නින්දා කිරීම පිළිබඳ ක්‍රමයක් සිතමින් සිටියදී, ඔහු එදින පැවති අධික ශීතලය නිසා සැහෙන ප්‍රමාණයක් විස්කි බොන්නට ලද්දත්, වඩා හොඳින් පින්තාරු කිරීමට එය උපකාරයක් වන බවත් නොවළඟා කීය. ඇය ඉක්මනින් ගෙට ඇතුල්ව වස යැයි සිතාසිටි බෝතලය ගෙන නොමසුරු පාන සංග්‍රහයක් කළාය. "කොයි හැටි වෙතත්, ඔහු කතෝලිකයෙකු නොවන නිසා එයින් ඔහු මළේ නම් එය විතරම් සැලකිය යුතු කරුණක් නොවේ." යයි ඇ කීවාය. බෝතලයේ ඉතිරි වූ කොටස ඇයම බීවාය."

සියුම් ප්‍රචාරක වැඩ හේතුකොටගෙන කන්‍යා සහෝදරියන්, උසස් ප්‍රතිපත්ති හා අවංක ගතිගුණ ඇත්තාවූ ද, සත්‍ය හා අවංක භාවය කෙරෙන් ඇත්විය නොහැක්කා වූද පිරිසක් හැටියට සලකනු ලැබේ. එහෙත් තමා දේවගැති ධුරය ඉසිලූ කාල සීමාව තුළදී ඔවුන් ඉතා ළඟින් ආශ්‍රය කළ මැක්ලෝලින් පියතුමා ඔවුන්ට කළ හැකි දේවල් පිළිබඳව උදාහරණයක් හැටියට මේ සිද්ධිය දක්වයි.

115 වැනි පිටුව.

"ගැහැණු ළමයි හතර දෙනෙක් සිටියහ. ඔවුන්ගෙන් තිදෙනෙක් සුළු විනාශානුකූල හේතූන් නිසා කතෝලික ආරෝග්‍යශාලාවෙන් අස්කර දමන ලද්දාහු වූහ. අපේ සාත්තු සේවා පාසල අනුමත කරන ලද්දක්ව නොපැවති බැවින්, රාජ්‍ය මණ්ඩලය මගින් පවත්වනු ලබන විභාගවලට පෙනී සිටීමට ඔවුන්ට ඉඩදිය නොහැකි බව ඇරිසෝනා රාජ්‍යයේ සාත්තු සේවා පරීක්ෂක මණ්ඩලය විසින් නියම කරන ලදී. සාත්තු සේවා පරීක්ෂක මණ්ඩලයේ සභාපති තැන, නිග්‍රෝවරුන් පිටමං කරන රෝමානු කතෝලික සාත්තු සේවා පාසලේ නිලයක් දරණ කන්‍යා සහෝදරියකි. අපි නඩු දැමුවෙමු. කන්‍යා සහෝදරියනට විරුද්ධව පූජ්‍යවරයෙකු නඩු මඟට බැසීම රෝමානු කතෝලික සභාවේ විත්ත පීඩාවට හේතු විය හැකි බැවින් නඩුව ඉල්ලා අස්කරගන්නා ලෙස ඩිමෝස්තුමා මගෙන් ඉල්ලීය. නමුත් මම එය ප්‍රතික්ෂේප කළෙමි. පාසල පිළිබඳ වාර්තා සතුටුදායක නොවූ බැවින්, එය අනුමත කිරීමට නොහැකි වූ බව කන්‍යා සහෝදරිය උසාවියේදී දිවුරා කීවාය. අපේ පාසලේ වාර්තා

ඇගේ පරීක්ෂක මණ්ඩලය විසින් පරීක්ෂාකොට බලා නැති හෙයින්, ඒවා සතුටුදායක වීද, නැද්ද යන්න දැනගැනීමට ඔවුන්ට ක්‍රමයක් නොමැති වූ බව කන‍්‍යා සහෝදරියන්ගෙන් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී හෙළි විය. විනිශ්චයකාරකුමා නඩුව ඇසීම නතර කළේය. ඔහු පාසල අනුමත කිරීමට පරීක්ෂක මණ්ඩලයට නියම කළේය."

මේ රටේ මිටත් වඩා හයානක දේ සිදුවෙයි. අලේ ආධුනික සාත්තු සේවිකාවන්ගේ අනාගතය සම්පූර්ණයෙන්ම රඳා පවතින්නේ, ඔවුන්ගේ පාලනය පැවරී ඇති මේ අධි භක්තිමත් කන‍්‍යා සහෝදරියන් අතේය. ඔවුන් වාට්ටුවල කරන වැඩ සතුටුදායක යැයි කන‍්‍යා සහෝදරියන් වාර්තා කළහොත්, ස්වකීය විභාගවලට පෙනී සිටීමෙන් වළක්වනු ලැබිය හැකිය. ඔවුන් පශ්චාත්-උපාධි කටයුතු සඳහා තෝරාගනු ලැබීම බොහෝ දුරට රඳා පවතින්නේ, ඔවුන් ගැන කන‍්‍යා සහෝදරියන් හා මදුර්වරු (Mother Superior) විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන වාර්තා අනුවය. තමන්, පෙනී සිටින විභාගවලින් සමත්වීම හෝ ජ්‍යෙෂ්ඨ සාත්තු සේවිකාවන් (Sisters) හැටියට පුහුණු කිරීම සඳහා තෝරා ගැනීම පිළිබඳව බෞද්ධ ගැහැණු දරුවන්ට බලාපොරොත්තු ඇති කරගත නොහැකිවීම පිළිබඳ කවර ප්‍රදුමයක්ද?

කොළඹ කණ්ඩායමේ ආරෝග්‍යශාලාවල නියුක්ත ජ්‍යෙෂ්ඨ සාත්තු සේවිකාවන් 48 දෙනාගෙන් බෞද්ධයන් ඇත්තේ 8 දෙනෙක් පමණි. අනෙක් අතට, හින්දුන් දෙදෙනෙකුත්, මුස්ලිම් එකකුත්, රෙප්‍රමාදු නිකායට අයත් පස් දෙනෙකුත් හැරුණු විට ඉතිරි සියල්ලෝම රෝමානු කතෝලිකයෝය. මේ ගැන වැඩිපුර අවුවා අනවශ්‍යය. කන‍්‍යා සහෝදරියන්ගේ "අවංකභාවය" හා "සෘජුභාවය" පියතුමා විසින්ම විස්තර කොට ඇති පහත සඳහන් සිද්ධියෙන්ද මනාව පැහැදිලි වේ. අලුත් ආරෝග්‍යශාලාවක් විවෘත කිරීමට ඔහු අදහස් කළ විට, තමන්ගේම ආයතනයක් හැටියට "සාන්ත ජෝසප් ආරෝග්‍යශාලාව" පවත්වාගෙන යනු ලබන කන‍්‍යා සහෝදරියෝ වහාම ඊට විරුද්ධ වූහ. අලුත් ආරෝග්‍යශාලාව ගොඩනැගීම සඳහා, දැනට පවත්නා ආරෝග්‍යශාලාවල අධික ජනගහනයක් සිටින බව ඔප්පු කිරීමට පියතුමාට සිදුවිය. මෙන්න එවිට කන‍්‍යා සහෝදරියන් කළ දෙය:-

105 වැනි පිටුව.

"කන‍්‍යා සහෝදරියන්ගේ මෙතෙක් ගුප්තව පැවති ඊර්ෂ්‍යා සහගත විරුද්ධවාදීකම් හෙළිදරව් වූයේ මේ අවස්ථාවේදීය."

රජයේ පාලක මණ්ඩලය මගින් ඒ පිළිබඳව නිකුත් කරන ලද ප්‍රශ්න මාලාවෙහි අනෙකුත් විස්තර අතර, 1940, 41, 42 යන වර්ෂවලදී

ආරෝග්‍යශාලා ඇඳහවල පැවති ඉඩකඩ ප්‍රමාණය පිළිබඳව සංඛ්‍යා විස්තර දක්වමින්, දැනට පවත්නා ආරෝග්‍යශාලා විසින් පිළිතුරු දියයුතු ප්‍රශ්න 12 ක් විය.

යහපත් සැමරිටත් මැතෝදිස්ත ආරෝග්‍යශාලාව මහත් කැමැත්තෙන් මේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන් නමුත්, "ශාන්ත ජෝසප් ප්‍රතික්ෂේප කළහ."

1942 දී, සාමාන්‍යයෙන් ඇඳන්වලින් සියයට 91 ක් ලෙඩුන්ගෙන් යුක්තව පැවති බව යහපත් සැමරිටත් මැතෝදිස්ත ආරෝග්‍යශාලාව මගින් පෙන්වා දෙන ලදී. හදිසි අවස්ථාවකදී හෝ මහා විපතකදී, මේ සියයට ප්‍රමාණය ආරක්ෂා සහගත මට්ටමෙන් බොහෝ අතය. වඩා පැරණි වූත්, වඩා ජනප්‍රිය වූත්, එසේම ඇඳන් සියල්ලම පිරි ඇතැයි යන්න නිදහසට කරුණු කොටගෙන අවුරුද්දේ කිසිම විටෙක දුප්පත් රෝගීන් වැද්ද නොගත්තා වූත්, (කන‍්‍යා සහෝදරියන් විසින් පවත්වාගෙන යනු ලබන) සාන්ත ජෝසප් ආරෝග්‍යශාලාව, 1942 දී එහි රෝගීන් සිරියේ ඇඳන්වලින් සියයට 78 ක පමණක් බව රජයට කියා සිටියේය. ඇඳන් පාවිච්චි කිරීම පිළිබඳ සියයට ප්‍රමාණය පහළ බැසීමෙන් පෙනෙන්නේ ඇඳන් හිඟයක් නොපැවති බවයි. ඇඳන් හිඟයක් නැතිනම්, අලුත් ආරෝග්‍යශාලාවක් ඉදිකිරීම අනවශ්‍යය. රජයේ පාසලකට, මණ්ඩලය, දයාවේ කන‍්‍යා සහෝදරියන්ගේ වාර්තාව ගැන නොසලකා අලුත් ආරෝග්‍යශාලාව ඉදිකිරීම සඳහා ප්‍රමුඛත්වයෙහි ලා අවසරය නිකුත් කළේය. කන‍්‍යා සහෝදරියන් මෙසේ ක්‍රියාකිරීම ප්‍රදුමයක් නොවේ. මේ ආකාර වූ ක්‍රියාමාර්ගයන් සිදුවෙතැයි මට බලාපොරොත්තු විය හැකි වූයේ මා එම ආරෝග්‍යශාලාවේම ජ්‍යෙෂ්ඨ රෝමානු කතෝලික දේවගැති තැන වශයෙන් සෑහෙන අවුරුදු ගණනක් සේවය කොට තිබූ හෙයින්.

තවත් අවුරුදු පහක කාල පරිච්ඡේදයක් සඳහා, ඇමරිකාවේ විසින් අපේ රජයේ ආරෝග්‍යශාලා භාරදී ඇත්තේ මෙබඳු ශුද්ධවත්ත ගැහැණුන්ටය. ඊට පසු ශුද්ධ වූ රෝමානු සභාව විසින් පවත්වනු ලබන පෞද්ගලික ආරෝග්‍යශාලාවන්හි ඔවුන්ගේ (දයාවේ කන‍්‍යා සහෝදරියන්ගේ) කටයුතු නොඩකවා කරගෙන යනු ඇත.

මේ අතරතුර අපේ උගත් තරුණියෝ රක්ෂා නැතිව සිටිති. හිය අවුරුද්දේ ආධුනික සාත්තු සේවිකාවන් (ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතික දරණ) සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවූ අවස්ථාවකදී 7500 දෙනෙක් අයදුම්පත් එවූහ. එයින් තෝරා ගන්නා ලද්දේ 100 ක් පමණි. ඊට වැඩි ගණනක් සඳහා ඉඩකඩ නොතිබිණි. එහෙත් අලුත් කන‍්‍යා සහෝදරියන් සඳහා නම් ඕනෑ

සෝ ප්‍රංශයෙන් සුදුසාට අනන් දරුවන්, ගොවෙහ හා වයපනාමයෙන් සංකරයන් ගෙන්වීම වෙනුවට වෙන්නප්පුවෙන් හා නායක්කන්දෙන් කළු තරුණියන් බඳවා ගැනීම පමණය.

අපේ ගැහැණු දරුවන්ට ඇත්තේ එකම එක මගක් පමණි. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක්, සුන් වී ගිය බලාපොරොත්තු ඇතිව, තමන්ට ඉගැන්වීම උදෙසා සියල්ල කැපකළ තම වයස්ගත දෙමව්පියන් නඩත්තු කිරීමට ක්‍රමයක් නැතිව - ඒ මඟ ගෙන සිය දිවි හානිකර ගනිති. රක්ෂාවක් සොයාගත නොහැකිව-එහෙත් පහත් ක්‍රියාවන් ජීවිතා වෘත්තිය කොටගෙන ඉන් තම ගෞරවය කෙළෙසා ගැනීමට ද අකමැතිව, මේ මැනකදී දුම්රියට ගෙල තබා මැරී ගිය තරුණිය පිළිබඳ සිද්ධිය අපට තවම හොඳහැටි මතකය. එහෙත්, බොහෝවිට තුමුද අනාථයන් හෝ දුප්පත් පැල්පත්වලින් පැමිණෙන්නවුන් වන - පිරිත් පින්තාරු කර පෙන්වන තරමට ශුද්ධවත්ත භාවයක් ඇතුළතින් කෙසේවත් නැති, ඔවුන්ගේ පසුතලය ගැන අප හරිහැටි නොදන්නා - මේ විදේශික කනතා සහෝදරියෝ - හොඳ ආහාර බුදිමින් - වයිත් හා මත්පැන් බොමින් - නිවාඩු සමයේදී සැප ගැනීමට උඩරට යමින් මාළිගා වැනි මන්දිර වල සැප සම්පතින් ජීවත් වෙති. ඔවුන්ගෙන් එකියක්, තරුණ දෙමළ දොස්තරතු සාර්ථක ලෙස වසඟකොටගෙන, තමා හා පැනසාමට පවා ඔහු පොළඹවා ගත් බව, වාර්තා වී ඇත. මීට අඩු තරමින් සාර්ථක වූ "ප්‍රේම පවතිනා" කොතෙකුත් ඇත.

මේවාට යන වියදම් ගෙවන්නේ අපේ රටවැසියා බව - ගරු ඇමතිවරිය, ඔබ තේරුම් ගන්නවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙමු.

ඒවාගේම මැතිණිය, ඔබේ සිත මේ තරම් ඉක්මනින් වෙනස් කරන්නට - ඔබට ලැබුණු, ඒ තෑග්ග අසාමාන්‍ය එකක් විය යුතුය.

"කීපදෙනෙකු සැමදාමත්, හැමදෙනම ටික කලකුත්, රැවටිය හැකි වුවත්, යමෙකුට හැමදෙනාම සැමදාම රැවටිය නොහැකිය යන කීමක් ඇත."

මැතිණිය, තවදුරටත් රැවටෙන්නට අප සූදානම් නැත.

1957

මහත්මා ගාන්ධිගේ සත්‍යග්‍රහය හා පැඩරල් සත්‍යග්‍රහය

ලෝකයට සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය හඳුන්වා දුන්නේ මහත්මා ගාන්ධිතුමාය. එතුමා විසින් අරඹනු ලැබූ එම සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය හේතුකොට ගෙන පරදේශී ආණ්ඩුවට ඉන්දියාව අත්හැර දමා යන්නට සිදුවිය. සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය වනාහි ඉතා උතුම් පදනමක් උඩ ගොඩනැගුවකි. එය සත්‍යයට බැඳීමක් හෙවත් සත්‍යය දැඩි ලෙස අල්ලා ගැනීමකි. සත්‍යය දැඩි ලෙස අල්ලා ගැනීමෙන් මිනිස් සංහතියට මුණ පාන්නට සිදුවන සියලුම විපත් මඟහරවා ගන්නට පුළුවන.

අපේ ගරු ස්වාමීන් වහන්සේලා පිරිත් සජීක්‍යයනා කිරීමේදී කියවෙන පහත සඳහන් රතන සූත්‍ර පාඨය ඔබට මතක ඇතුළුවා තිසැකය. එනම්,

**'ඉදම්පි බුද්ධං රතනං පණිතං
එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු' යි**

එහි අදහස සිංහලෙන් මෙසේය. කෙලෙසුන් දුරු කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ අපේ රත්නයකි. ඒ සත්‍යයේ බලයෙන් ඔබට සෙනක් වේවා! මෙයින්ම සත්‍යයේ බලය නොපෙනේද?

ගාන්ධිතුමා දැඩිලෙස අල්ලා ගත් සත්‍යය නම් මෙයයි. එකල ඉන්දියාව ආණ්ඩු කළ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව දුෂ්ට වූ ආණ්ඩුවක් විය. සුළු පිරිසක් ඉන්දියාව ආක්‍රමණය කොට ඉන්දියාවේ ජනතාව වූ තිස්පන් කෝටියක් පමණ වූ මහජනයා මැඩගෙන එම සුළු පිරිස මහජනතාව උපයාගත් ධනය සුරාකමින් ඉන්දියාවේ ස්වදේශීය කර්මාන්ත විනාශ කොට නොයෙකුත් උපක්‍රම යොදා පරදේශී බඩු එම ඉන්දියානු ජනයාට විකුණා ඒ මගින් මහත් ධන සම්භාරයක් රැස්කොට මේ අධිරාජ්‍යවාදී දිනෙන් දිනම පිරිහෙමින් අන්ත ප්‍රපාතයට වැටුණි. එමනිසා මහත්මා ගාන්ධිතුමා ඉන්දියානු ජනතාවට කියා සිටියේ පරදේශී බඩු පාවිච්චි

කරන්නට වපා! විශේෂයෙන් වංගලන්තයෙන් ගෙනෙනු ලබන රෙදිපිළි අදින්නට වපා! පරදේශී බැංකුද, ඉන්ජුවරන්ස් සමාගම්ද, නැව් සමාගම්ද, වෙනත් ආයතන ද වර්ජනය කරපල්ලා! දුෂ්ට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවේ සේවයෙන් ඉවත් වෙයල්ලා! දුෂ්ට පරදේශීන්ගේ පාසල් වර්ජනය කරපල්ලා! දුෂ්ට අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩුවට අයබදු ගෙවන්නට වපා! තම තමන් ගේ ආරවුල් සාමකාමීව නිරවුල් කරගැනීමෙන් දුෂ්ට අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩුවේ උසාවි වර්ජනය කරපල්ලා! කියයි.

මහත්මා ගාන්ධිතුමා ජනතාවගෙන් කළ මේ ඉල්ලීම් සත්‍යය පදනම් කොටගත් නිසා සඵල විය. එතුමාගේ ඉල්ලීම් අනුව ගුජරාත් ප්‍රදේශයේ ඉන්දියානු ජනයා අය බදු ගෙවීමෙන් සම්පූර්ණයෙන් වැළකී සිටියහ. මේ නිසා ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව ගුජරාත් ජනයාගේ දේපළ අල්ලාගත් බැවින් ඔවුන්ගේ ඉඩකඩම් ගේ දොරවල් සියල්ලම අත්හැරදමා අන් පලාත්වලට යන්නට සිදුවිය. අය බදු නොගෙවීම නිසා ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව අල්ලා ගත් ඉඩ කඩම් ප්‍රසිද්ධ වෙන්දේසියේ විකුණන ලදී. නමුත් කිසිවෙක් ඒවා මිලයට ගැනීමට ඉදිරිපත් නොවීය.

එහෙත් ලංකාවේ සත්‍යග්‍රහය කරනවාය කියා ඉදිරිපත් වන දෙමළ ජනයා ආණ්ඩුවට ගෙවිය යුතු අයබදු නොගෙවීමෙන් ඔවුන්ගේ දේපළ ප්‍රසිද්ධ වෙන්දේසියේ විකුණනු ලැබුවහොත් එබන්දක් සිදුවේද? සිංහල ජනයා පමණක් නොව ඇතැම් දෙමළ ජනයාද පොරකකා ඒවා මිලයට ගැනීමට ඉදිරිපත් නොවන්නේද?

මහත්මා ගාන්ධිතුමාගේ උපදෙස් අනුව ඉන්දියානු නිලධාරීන් ආණ්ඩුවේ සේවය වර්ජනය කිරීමෙන් සිදුවූයේ පරදේශී ආණ්ඩුවේ බලය බිඳවැටීමය. ඒ හේතුවෙන් ඉන්දියාවට ස්වරාජ්‍ය ළඟාවිය. දෙමළ ජනයාගේ ඊනියා සත්‍යග්‍රහය අනුව රජයේ දෙමළ නිලධාරීන්ද රජයේ සේවය අත්හැරිනු ලැබුවහොත්, ඉන්දියාවේ අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩු බිඳවැටුණාක් මෙන් ලංකාවේ රජයද බිඳ වැටේද? දෙමළ ජනයා රජයේ සේවාවන්ගෙන් අස්වුවහොත් ඇත්තෙන්ම කියලාවත් කරගන්නට නුපුළුවන් යහපතක් ඉන් සිදුවන්නේය. එනම් දෙමළ ජනයා ගේ ප්‍රමාණයට වඩා බොහෝ සෙයින් වැඩි ගණනක්, හෙවත් සියයට 60 ක් පමණ රජයේ තනතුරු ඔවුන් අල්ලාගෙන සිටීම වැළකෙනවා ඇත. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කූට උපක්‍රම හේතුකොට ගෙන බහුතර ජනතාව යටපත් කරමින් සුළු ජනතාව ලබාගත් විශේෂ වරප්‍රසාද ඔවුන්ගේම මැදිහත්වීමෙන් නැතිකර ගැනීමට මේ ඊනියා සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය හේතුවන බවට අනුමානයක් නැත.

නව ලක්ෂයක් පමණ වූ දෙමළ ජනයාගෙන් වැඩි පිරිසක් වෙළඟෙළඳාම් ආදී නොයෙකුත් ව්‍යාපාරවල යෙදී සිටීමෙනි. බහුතර ජනතාවගේ මුදල් උපයාගන්නේ බහුතර ජනතාව වාසය කරන පළාත්වල සිටීමෙනි. බහුතර ජනතාව ගේ භෞමික හා විශ්වාසය දිනාගැනීමෙනි. එහෙත් ඉන්දිය ජනතාව අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ වෙළඟෙළඳාම් වර්ජනය කළ නිසා එම දුෂ්ට අධිරාජ්‍යවාදීන් ගේ ව්‍යාපාර අභාවයට ගියේය. ඉන්දියාවේ තත්වය වසේමුත් මෙරට දෙමළ ජනතාව සිංහල ජනයා සමඟ වෙළඟෙළඳාම් ආදී කටයුතු වර්ජනය කළහොත්, සිංහල ජනතාවට ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරවලට හරස් කැපූ දෙමළ වෙළෙන්ඳන් අතුරුදහන්වීම නිසා, සිංහල ජනතාවට වෙළඟෙළඳාම් ආදී නොයෙකුත් ව්‍යාපාරවල ඔවුනට ලැබිය යුතු නියම උරුමය ආපසු ලැබෙනවා නොවේද? ඒ මක්නිසාද කිවහොත්, දෙමළ ජනයා බලාපොරොත්තු නුවූ ප්‍රතිඵල මේ ඊනියා සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය නිසා ඇතිවන නිසාය.

මහත්මා ගාන්ධිතුමාගේ සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය පදනම් කොටගත් ප්‍රධාන සත්‍ය කීපයක් මෙසේය. එනම්,

පළමුවෙනි සත්‍යය

රජයේ සේවයේ තනතුරු අතළොස්සකට අල්ලා ගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලැබීමද, බහුතර ජනතාවට සුළු තත්ත්වයක් ලැබෙන සේ කටයුතු සැලසී තිබීමද අසාධාරණයකි.

දෙවන සත්‍යය

වෙළඟෙළඳාම් ආදී ව්‍යාපාර සුළු පිරිසක් අල්ලාගෙන ඒ මගින් බහුජනතාව පෙළීම අසාධාරණයකි.

තෙවෙනි සත්‍යය

රටේ විශේෂ වරප්‍රසාද අතළොස්සකට පමණක් ලැබෙන සේද, බහුජනතාව පහත් තත්ත්වයකට පමුණුවන සේද අධ්‍යාපනය සකස් කිරීම අසාධාරණයකි.

සතරවෙනි සත්‍යය

ඉඩකඩම් වලට බහුජනතාවට ඇති උරුමයන් නොසළකා සුළු පිරිසක් විසින් ඒවා නොයෙක් උපක්‍රම වලින් අල්ලා ගැනීම අසාධාරණයකි.

ඉන්දියාවේ මේ අසාධාරණ නැති කරලීමට මඟ සැලසුණේ මෙම අයුතුකම් වලට ගොදුරු වූ මහ ජනතාවගේ සත්‍යග්‍රහයෙනි. අන් වචන වලින් කියතොත්, ඉන්දියාවේ සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය ගෙන ගියේ සුරාකන්නා වූ සුළු පිරිසකට විරුද්ධව සුරාකෑමට ගොදුරු වූ බහුතර ජනතාව විසිනි. එහෙත් අප රටේ මේ ඊනියා සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය අරඹන්නට යන්නේ සුරාගනු ලබන්නා වූ බහු ජනතාවට විරුද්ධව සුරාකන සුළු පිරිසක් විසිනි. සත්‍ය නම් සුරාකෑම අසාධාරණ බවය. සත්‍යය ජයගනී. සුරාකන්නාට කවදා හෝ සුරාකෑම අත්හරින්නට සිදුවේ. සුරාකනු ලබන්නාට නියම වශයෙන්ම තමන්ට හිමි උරුමය ලැබෙනවා ඇත.

1957

සියලු පාසල් රජයට ගතයුතු මක් නිසාද?

යම්කිසි රටකට අධ්‍යාපනය වුවමනා කරන්නේ මහජනතාවගේ ශ්‍රේෂ්ඨ සිද්ධිය උදෙසාය. පොදු යහපතට ඉවහල් වූ සියලුම කටයුතු කිරීමට දැනුමද, දස්කම්ද, උනන්දුවද ලබාදෙන්නේ අධ්‍යාපනය බැවිනි. රටේ ලොකු කුඩා, උසස් පහත්, පොහොසත් දුප්පත් යන හේද නොතකා කොයි කාටත් ඵකාකාර ලෙස අධ්‍යාපනික පහසුකම් ලබාගත හැකිවන පරිද්දෙන් අධ්‍යාපනය සංවිධානය කිරීම රජයේ පරම යුතුකමයි. මේ යුතුකම අද පවතින අධ්‍යාපනයෙන් කිසිසේත් ඉටුවී නැත. වයස 14 වන තෙක් හැම ශිෂ්‍යයෙකුට සලසා තිබෙන අනිවාර්ය අධ්‍යාපනයේ දී හෝ ඊට පසු ලබාදෙන විශේෂ අධ්‍යාපනයේදී හෝ හැම අවස්ථාවකදීම අප රට අධ්‍යාපන පාලකයෝ බහුජනතාවගේ දරුවන්ට වෙනස්කම් කරති. එසේ වෙනස්කම් කරන්නට පටන් ගත්තේ පරදේශීයය. පරදේශීයට බහුජනතාවගේ දරුවන්ගෙන් ඕනෑ කළේ බැලුමෙහෙවරකම් පමණකි. ඉහළ තනතුරු හා විශේෂ වරප්‍රසාද ඔවුන් ලබාදුන්නේ සුළු වර්ගයාටය. ඔවුන් මහජනයා කොටවමින් රට පාලනය කළේ ඔවුන්ගේ ලාභ ප්‍රයෝජන පිණිසය. මෙම යටත් විජිත ක්‍රමය මෙරට පවතින අධ්‍යාපන සංවිධානයෙන් මනා සේ පිළිබිඹු වෙයි. පරදේශී බැම්මෙන් තවම අපේ අධ්‍යාපනය මුද්‍රාගන්ට බැරවී තිබේ. අද පවතින අධ්‍යාපනයෙන් බහු ජනතාවගේ දරුවන්ට කරන වෙනස්කම් සමහරක් දැන් කියාදෙමි. මෙම වෙනස්කම් ශිෂ්‍යයන්ට, පලාත්වලට, ගුරුවරුන්ට කරන වෙනස්කම් යයි තුන් ආකාරයක වෙනස්කම් වේ.

ශිෂ්‍යයන්ට වෙනස්කම්

ඉංගිරිසි පාසල්වලට යන ශිෂ්‍යයන්ට, උපාධිලත් ගුරුවරුද, නවීන විද්‍යා ඉගෙනීමට පර්යේෂණාගාර වැනි පහසුකම්ද, ඉඩකඩ ඇති ක්‍රීඩා භූමිද ඇත්තේය. නමුත් ස්වභාෂා පාසල්වලට යන ශිෂ්‍යයන්ට ඒ කිසිවක් නැත.

ඉංගිරිසි පාසලකට යන ශිෂ්‍යයෙකු වෙනුවෙන් රජය වියදම් කරන්නේ අවුරුද්දකට රු. 127කි. නමුත් ස්වභාෂා පාසලකට යන ශිෂ්‍යයකු වෙනුවෙන් රජය වියදම් කරන්නේ රු. 54 ක් පමණකි.

ස්වභාෂා පාසල් අතුරෙන් සිංහල පාසල් රජය පහත්කොට සලකති. දෙමළ පාසල් උසස්කොට සලකයි. දෙමළ පාසලකට යන ශිෂ්‍යයන් 61 දෙනෙකුට එක පුහුණු ගුරුවරයෙක් රජය දී තිබෙන අතර සිංහල පාසලකට දී ඇත්තේ ශිෂ්‍යයන් 138 කට එක පුහුණු ගුරුවරයෙකි.

වමෙන්ම ස්වභාෂා පාසල්වල ඉහළම විභාගය වන ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සමත් වුවන්ට තවම විශ්ව විද්‍යාලයේ දොර විවෘත වී නැත. ඔවුන්ගේ දියුණුව ඇණහිටී. නමුත් ඉංගිරිසි පාසල්වලට යන ශිෂ්‍යයන්ට හැම අතින්ම ඉඩ තිබේ.

පළාත්වලට වෙනස්කම්

ඉංගිරිසි පාසල් වැඩි හරියක් නගරවලය. ස්වභාෂා පාසල් වැඩි හරියක් ගම්වලය. ඉංගිරිසි පාසල් වලින් බොහොමයක් ඇත්තේ උතුරු පළාතේ හෝ බස්නාහිර පළාතේ ය. එසේ වුවත් ජනගහනය 425,881 ක් ඇති කොළඹට උසස් විද්‍යාලයන් 9 ක්ද, ජනගහනය 62543 ක් ඇති යාපනයට උසස් විද්‍යාලයන් 14 ක්ද රජය ලියාපදිංචි කර ඇත. එපමණක් නොව පසුගිය අවුරුද්ද වනතෙක් කොළඹ සිට ගාල්ල දක්වා එක බොද්ධ පාසලක්වත් උසස් විද්‍යාලයක් හැටියට රජය ලියාපදිංචි කළේ නැත. එසේම දෙමළ ළමයින්ට ඉංගිරිසි පාසල් අධිකවීම නිසාද සිංහල ළමයින්ට ඉංගිරිසි පාසල් ස්වල්ප වීම නිසාද, සිංහල ළමයින්ගෙන් සියයට දහසය දෙනෙක් උසස් අධ්‍යාපනය ලබාගන්නා අතර දෙමළ ළමයින්ගෙන් සියයට පනස් දෙනෙක් උසස් අධ්‍යාපනයට පැමිණෙති.

ගුරුවරුන්ට වෙනස්කම්

සමාන කටයුතු කරන සමාන සහතික පත්‍ර ඇති ස්වභාෂා ගුරුවරුන්ට ලැබෙන වැටුප් ප්‍රමාණය අඩුය. ඉංගිරිසි ගුරුවරුන්ට ලැබෙන වැටුප් ප්‍රමාණය වැඩිය. ගුරුවරුන් පුහුණු කරන අභ්‍යාස විද්‍යාලවල පවා ඇතැම් අයදුම්කරුවන්ට වෙනස්කම් කරති. අභ්‍යාස විද්‍යාලය ප්‍රවේශ විභාගය පවත්වන්නේ රජය මගින් වුවත්, සාමාන්‍යයෙන් සියයට ලකුණු 50ට වැඩියෙන් ලබාගන්නා බොද්ධ අයදුම්කරුවෝ 400 කට අධික ගණනක් සම්මුඛ පරීක්ෂණවලට පවා නොකැඳවා ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබෙත්. නමුත් ලකුණු 35-40 ලබාගත් ක්‍රිස්තියානි, රෝමානු කතෝලික, මුස්ලිම් අයදුම්කරුවන් අභ්‍යාස විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කරගනිති. මේ හැර ස්වභාෂා ගුරුවරුන්ට උගන්වන්නට නියම කර ඇති

ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව ඉංගිරිසි ගුරුවරුන්ට නියම කර ඇති ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවට වඩා අධිකය. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ පරිපාලන වාර්තාවල සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව, ඉංගිරිසි ගුරුවරයෙකුට ශිෂ්‍යයන් 25 ක් වෙතත්, ස්වභාෂා ගුරුවරයෙකුට ශිෂ්‍යයන් 37 ක් ඇත.

බහුජනතාවට කර තිබෙන මේ වෙනස්කම් අධිරාජ්‍යවාදයේ නෂ්ටාවශේෂයෝය. මහජන මුදලින් පොදු යහපත උදෙසා පවත්වනු ලබන අධ්‍යාපන සේවයෙහි මෙවැනි අධිරාජ්‍යවාදී වරප්‍රසාද වලට තැනක් නැත. ඒ වරප්‍රසාද සුළු කොටසකට ලබාදෙන ආධාර ලබන පාසල් රජයේ පාසල් වලට වඩා හොඳයයි රටේ ප්‍රචාරය කිරීම පිණිස ආධාර ලබන පාසල්වල මැනේජර්වරු රජයේ පාසල්වලට දෙන ආධාර වලට වඩා රජයෙන් ලබාගනිති. එනම් රජයේ පාසලක ශිෂ්‍යයෙකු සඳහා අවුරුද්දකට රු. 70 ක් වියදම් කරන රජය ලවා ආධාර ලබන පාසලක ශිෂ්‍යයෙකු සඳහා අවුරුද්දකට රු. 105 ක් වියදම් කරවා ගනිති. මෙය හරියටම ඌරාගේ මාළු ඌරාගේම ඇඟපිට තබාම කපන්නාක් මෙනි. එහෙයින් පළමුව රජය විසින් කළ යුත්තේ ආධාර ලබන පාසල්වල කම්හල්, පර්යේෂණාගාර, පුස්තකාල යනාදියට දෙන ආධාර රජයේ පාසල්වලටත් දීමය. රජයේ පාසල් 4044 ක් වෙති. ආධාර ලබන පාසල් ඇත්තේ 2273කි. මේ ආධාර ලබන පාසල් පවත්වාගෙන යන්නේ මහජන මුදලින් වුවත් ඒවා පාලනය වන්නේ රෝමානු කතෝලික, වැස්ලියන්, බැප්ටිස්ට්, එංගලන්ත සහ හින්දු, මුස්ලිම්, බොද්ධ යන ආගමික සභා මගින් හා පුද්ගලයන් විසින් වෙති. මැනේජර්වරු අතුරෙන් සමහරු පාලනය කරනු ලබන්නා වූ පාසල් වලින් අයථා අන්දමට මුදල් උපයන බවද, තවත් සමහරු ඒ පාසල් දේශපාලන කටයුතුවලට ආධාරයක් වශයෙන්ද තවත් අය දූෂණ ක්‍රියාවලට පහසු මගක් හැටියටද පවත්වාගෙන යති. මේ සියලුම පාසල් රජයට භාරගත යුත්තේ මේ නිසාය.

"A democracy depends for its safety on its education, which is consequently too important an instrument to be provided or developed by any agency other than the State" (Education in the United Kingdom Dependencies, 1955, page 21).

("ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක ආරක්ෂාව රඳා පවත්නේ අධ්‍යාපනය උඩය. එය ඇත්තෙන්ම රජයක් හැර වෙනයම් ආයතනයක් මගින් පවත්වාගෙන යෑමට හෝ දියුණු කිරීමට හෝ නොහැකි තරම් වැදගත් දෙයකි.)

එමනිසා ආධාර ලබන පාසල් රජයට ගැනීමට අලුත් අධ්‍යාපන නීතියක් සකස් කළ යුතු ය යන්න බොද්ධ කොමිෂන් වාර්තාවේ නිගමනය

වේ. අලුත් අධ්‍යාපන නීතිය යටතේ -

1. ප්‍රධාන පාසල් පාලනය ආදි ශිෂ්‍යයන්ගෙන්ද, අධ්‍යාපනඥයන්ගෙන්ද, දෙමව්පියන්ගේ නියෝජිතයන්ගෙන්ද සමන්විත වූ පාලක මණ්ඩලවලට පැවරීම.
2. සාමාන්‍ය පාසල් පාලනය පළාත් ආණ්ඩු සභා මගින් පත්කරනු ලබන සභිකයන්ගෙන් හා අධ්‍යාපනඥයන්ගෙන් සමන්විත ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන මණ්ඩල වලට පැවරීමය.
3. ජනගහනය හා වර්ග සැතපුම් ප්‍රමාණය ගැනද සලකා අලුත් පාසල් පිහිටුවීමද ඉහත කී ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන මණ්ඩල වලට පැවරීම.
4. දෙවෙනි හා තෙවෙනි වගන්ති යටතේ මහා ආණ්ඩුව විසින් ගෙවන්නට තීරණය කරනු ලබන ආධාර ඉහත කී ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන මණ්ඩලවලට දීම.
5. දෙවෙනි හා තෙවෙනි වගන්ති ක්‍රියාත්මක කරවා ගැනීමට කොළඹ මධ්‍යම කාර්යාලයක අධිගෘහිත මහේශ්වරිය තනි පුද්ගලයෙකුගේ නියෝගය නොව පළාත්වාසී මහජනයාගේ සහයෝගය පැතීම.

අපරට අධ්‍යාපනය මේ අන්දමට සකස් වීමෙන් යම්කිසි බලවේගයකට අපේ දරුවන් කෝවේ දමා මකාගන්නට නුපුළුවන් වේ. කානටත් සාධාරණ ලෙස අධ්‍යාපනික ඉඩ ප්‍රස්ථා ලැබේ. කිරියෙන් දියර වෙන්කර ගන්නා හංසයා මෙන් නුසුදුස්සාගෙන් සුදුස්සා රජය වෙන්කර ගනී. වව්ට බාහිර ඔපය නොව අවංකවම හා ධර්මිෂ්ඨතාවය දක්ෂකමද කැටුව රජයේ සියලුම කටයුතු වලට එළඹේ.

1957

සිවිල් නිලධාරී සේවය

සිවිල් නිලධාරී සේවය මහජන රජයට ලොකු හිසරදයක් වී තිබේ. එය පුදුමයක් නොවේ. දැන් මෙරට ගමන් කරන්නේ මහජනතාව සුබිත මුද්‍රිත කරන මාර්ගයේය. ඒ ප්‍රගතිශීලී ගමනට හැම පියවරක් ගැනීමට නව ආණ්ඩුව මහජනතාවට ප්‍රතිඥා දී තිබේ. ඒ ප්‍රතිඥා අනුව රාජ්‍ය භාෂා අධ්‍යාපන, ආර්ථික රැකී රක්ෂා, ඉඩම්, සෞඛ්‍ය, ස්වදේශීය කර්මාන්ත, ඉන්ද්‍රියානු යන ප්‍රශ්න නව ආණ්ඩුවට විසඳන්නට සිදුවී තිබේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් නව ආණ්ඩුව වරින් වර මහජන මතය අනුව නොයෙක් තීරණවලට එළඹෙයි. ඒ තීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාර්ය පැවරී තිබෙන්නේ සිවිල් නිලධාරී සේවයටය.

එහෙත් එකී තීරණ මහජනයා බලාපොරොත්තු වන අන්දමට සිවිල් නිලධාරීහු ක්‍රියාත්මක කරන්නේ දැයි සුපරීක්ෂාකාරීව සොයා බැලීමට මට දැන් අවස්ථාව පැමිණ තිබේ. ඒ මන්ද? පාලන ප්‍රතිපත්තිය එකකි. එය ක්‍රියාවෙහි යෙදවීම අනිකකි. නිතර පන්සිල් ගත් පලියට ඒ පන්සිල් රැකේවි යයි කල්පනා කිරීම වැරදිය. එසේම නව ආණ්ඩුව මහජන මතය අනුව අණ පනත් සම්මත කරගත් පලියට ඒවා ක්‍රියාවෙහි යෙදවීම යයි යමෙක් කල්පනා කරන්නේ නම් ඔහු අලි මෝඩයෙකි.

ඇත්ත වශයෙන් දැන් සිදුවන්නේ කුමක්ද? නව ආණ්ඩුව විසින් පනවනු ලබන අණ පනත් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස සිවිල් නිලධාරීන් වෙත යවනු ලැබෙත්. සියලුම අමාත්‍ය අංශවල නිත්‍ය ලේකම්වරු සිවිල් නිලධාරීහුය. සියලුම දිසාපතිවරු සිවිල් නිලධාරීහුය. (ස්වල්ප දෙනෙක් හැර) සියලුම දෙපාර්තමේන්තුවල පාලකයෝ සිවිල් නිලධාරීහුය. කොටින්ම කියතොත් දිවයිනේ සම්පූර්ණ පරිපාලනය සිවිල් නිලධාරීන් අතේය. එමනිසා මහජනයාගේ අභිවෘද්ධිය ඇති කිරීම හෝ නැති කිරීම හෝ සිවිල් නිලධාරීන්ට භාරය. මෙකී සිවිල් නිලධාරීන් ඉදිරිපිට බන්දේසි දෙකක් ඇත්තේය. තමන්ට ලැබෙන රජයේ අණ පනත් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ද හමස් පෙට්ටියේ දැමිය යුතු දැයි නිශ්චය කිරීමේ බලය මේ සිවිල් නිලධාරීන්ට තිබේ. එමනිසා ඇතැම් සිවිල්

නිලධාරීහු තමන් කැමති නැති අණ පනත් හමස් පෙට්ටියේ තැබීම පිණිස එක බන්දේසියකට දමති. අනිත් බන්දේසියට දමාගන්නේ ක්‍රියාවෙහි යොදන්නට යන අණ පනත්ය. මේ බන්දේසි දෙකෙන් පළමුවන බන්දේසියේ දැමූ කරුණු ටිකින් ටික අමතක වීමෙන් අන්තිමේදී ඒවා අහෝසි වෙත්. දෙවෙනි බන්දේසියේ දැමූ කරුණු ඉන්ට කිරීමට අවශ්‍ය වූ නිවේදන ඉතා ඕනෑකමින් නිකුත් කරති.

බොහෝ සිවිල් නිලධාරීන් සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව වීම ගැන කැමති නැත. සිංහලය උසස් අධ්‍යාපනයේ මාධ්‍යය වීම ගැන කැමති නැත. කොටින්ම කියතොත් මහජන මතයට කැමති නැත. එය සනාථ කිරීමට පහත දක්වන නිදසුන් ප්‍රමාණවත් වෙත් යයි හැඟිමි.

එක් නිදසුනක් නම් රාජ්‍ය භාෂාව ඉගෙන ගන්නා ලිපිකරුවන්ට උසස් තත්වයක් හා විශේෂ වේතන ද දෙන බව දන්වා රජය විසින් නිකුත් කර තිබෙන නිවේදන ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීන්ට ලැබුණා වී ඒවා තමන් යටතේ සේවය කරන ලිපිකරුවන්ට නොදන්වා රහසිගතව සඟවා තබති. දෙවන නිදසුන නම් එක් එක් ඇමතිවරයෙක් අතින් ඇමතිවරුන්ට යවන ලියුම් කියුම් රජයේ බසින් විය යුතු බව රජයේ තීරණය කර තිබෙන නමුදු ඊට විරුද්ධ ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීහු එවැනි ලියුම් කියුම් කල් තියා ඉංගිරිසියෙන් ලියා හැර ඇප හැරනෙන් ගැලවෙන්නට අන්තිම මොහොතේදී කඩි මුඩියේ ඒවායේ සිංහල අනුවාද සකස්කර ලියා යවති. මේ ක්‍රියාවෙන් හෙළිවන දෙය නම් රජයේ තීරණය කොලොස්පමට බාරගැනීම හා නිස්කාරණයේ මුදල් නාස්ති කිරීමද වේ. තුන්වන නිදසුන නම් එක් දිනක පැවතුණා කොක්ටේල් පාර්ටියකදී එක්තරා සිංහල සිවිල් නිලධාරියෙක් සුද්දන් ඉදිරිපිට සිටගෙන ඔහුගේ මුළු ජීවිතයේදීම කටා කළේ සිංහල වචන පහක් පමණ බවත් ඒ කටා කරේත් මෙහෙකරුවන්ට බවත් ප්‍රකාශ කළේය. සතර වන නිදසුන නම් නව ආණ්ඩුව පියුන්ලාගේ ආණ්ඩුවක් යයි ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීහු නින්දා අපහාස කරති. පස්වන නිදසුන නම් යම්කිසි ඇබැරතුවක් ඇති වූ විට ඊට හැම සුදුසුකමක් ඇති නව ආණ්ඩුවට හිතැති අයවලුන් සිටියදී ඔවුන් ගැන කිසිත් නොතකා සමහර සිවිල් නිලධාරීහු තමන්ගේ අඹ යාලුවෙක් පත්කරවා ගනිති. මෙවැනි ජාති විරෝධී ජනතා විරෝධී සිවිල් නිලධාරීන්ට ධෛර්යය දීමක් වශයෙන් ඔවුන්ගේ රබර් සීල් එකක් මෙන් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමද බොහෝවිට ක්‍රියාකරයි. එහි සභාපති තැන නොබෝ දා පැවතුණා නගර සභා මැතිවරණයේදී නව ආණ්ඩුවට විපක්ෂව ක්‍රියාකළ හැටි දැන් මුළු රටම දැනගෙන තිබේ.

තමන්ට ලැබෙන රජ සැප මහජන මුදලින් ලැබෙන බව දැන දැනත් ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීහු මහජනයා පත්කර තිබෙන ආණ්ඩුව විසි කරති. ඔවුන්ගේ අත්තනෝමතික ක්‍රියාවන් හොඳටම හරිය කියා තරයේ ඔවුහු කියා සිටිති. ඔවුන්ගේ බලතල නිතර නිතර ඔවුහු විදහාපාති. ඇත්තෙන්ම ඔවුන්ගේ මහේශාක්‍ෂ තත්වය රැකගැනීමය ගේ පුද පූජා ඔවුහු තවමත් බලාපොරොත්තු වෙති. ඒවා විශේෂයෙන් සිවිල් නිලධාරීහු රජයේ වැඩ පොදු ජනයාගේ බසින් කරන්නට යෑමෙන් තමන්ගේ තත්වය පහත් වේ යයි හොඳාකාර ඒත්තුගෙන තිබේ. ඉංගිරිසියෙන් උසස් අධ්‍යාපනය දෙන්නේ නම් එවැනි සිවිල් නිලධාරියාගේ පුතා ඉහළ තනතුරකට දමාගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්තාවක් ලැබෙන්නේ නමුදු සිංහලෙන් උසස් අධ්‍යාපනය දෙන විට ජේම්ස් අයිසාගේ පුතාටත් ඊට සමාන ඉඩ ප්‍රස්තාවක් ලැබෙන හෙයින් කුඩු කේඩු හිතක් ඔහුට පහළ වේ. එසේම නව ආණ්ඩුවේ ප්‍රගතිශීලී අණ පනත්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පොදු ජනයාගේ ජීවන තත්වය උසස් වන්නේ නම් ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීන් වැනි අයට අතට පයට වැඩකාරයින් සොයාගැනීම දුෂ්කර වන්නේය.

මෙරට බොහෝ සිවිල් නිලධාරීහු රජයේ ශුභ සාධක ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැනි බව දැන් පැහැදිලිව පෙනේ. එහෙත් ඉන්දියාව මුරුමය වැනි නොබෝදා නිදහස ලබාගත් රටවල ශුභ සාධක වැඩවලට ඒ රටවල උසස් නිලධාරීහු සම්පූර්ණ අනුකූලතාවය දක්වති. ඒ රටවල රාජ්‍ය පරිපාලනයේ සියලුම අංශද ඉන් පිටස්තර වූ සියලුම ආයතනද එකට අත්වැල් බැඳගෙන මහජන සුභ සිද්ධිය කරා ගමන් කරති.

නමුත් ලංකාවේ සිවිල් නිලධාරී සේවයට මහජන සුභ සිද්ධිය අහිතකර මක්නිසාද? තම තමන්ගේ පුද්ගලික බලතල රැකගැනීමට ඊට වඩා උත්සාහ දරන්නේ මක් නිසාද? ලංකාවේ සිවිල් නිලධාරී සේවයේ මැවුම්කාරයා ඉංගිරිසි ආණ්ඩුවයි. සිවිල් නිලධාරී සේවය ඉංගිරිසිකාරයා මවා හදා වඩා ගත්තේ ලංකාව යටත් විජිතයක් ලෙස පවත්වාගෙන යෑමටත් රටවැසියන් මැඩගැනීමටත් රටේ සාරය එංගලන්තයට ඇදගැනීමටත්ය. මේ අදහස මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට ඉංගිරිසි යුද්ධ හමුදාවට වඩා ලංකා සිවිල් නිලධාරී සේවය ඉංගිරිසින්ට පිහිට වූයේය. බොහෝ කලක් මේ සිවිල් නිලධාරී සේවයට ඉංගිරිසි ආණ්ඩුව බන්දවා ගත්තේ ඉංගිරිසි ජාතිකයන් පමණකි. පසු කාලයක ලාංකික වූ ටික

දෙනෙක්ද බන්දවා ගත්තේය. එසේ බන්දවා ගැනීමට ලාංකිකයන්ගේ ඉංගිරිසි ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වුණ විශේෂ සුදුසුකම් නම් පළමුව මහජනයාගෙන් ඇත්වීමය. දෙවනුව ඉංගිරිසින්ට කිට්ටුවෙන් සිටීමට ඉංගිරිසි ගති පැවතුම් පුරුදු පුහුණු කිරීමය. එහෙයින් විස්කි බීම, රාත්‍රී සමාජ ශාලාවල ගැවසීම, තුරුග තරඟ වලට සහභාගිවීම, සිංහලෙන් කථා නොකිරීම, ඉංගිරිසියෙන්ම කථා කිරීම, ජාතික දෙයට පරිභව කිරීම, විදේශී දෙයට ආ වැඩිම උදාර ගුණාංගයන් හැටියට සිවිල් නිලධාරීහු සැලකූහ. අනුක්‍රමයෙන් සිංහල සිවිල් නිලධාරියාට ජන්මෙට වඩා මේ පුරුද්ද ලොකු විය. එමනිසා සිවිල් නිලධාරී සේවයේ නොසෙල්වන පදනම වූයේ මෙකී ජාති විරෝධී ජනතා විරෝධී පදනමයි. ආණ්ඩු ක්‍රමය වෙනස් වූයේ නමුදු ආණ්ඩු ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් වූයේ නමුදු ආණ්ඩුවේ පරිපාලනය භාර සිවිල් නිලධාරී සේවයේ යටත් විජිත පදනම වෙනස් නොවූයේය.

අද දවසේ උභතෝකෝටික ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබේ. එක් අතකින් මහජන රජයේ පාලකයින්, ආණ්ඩුවේ සේවාවල පත්වීම් මාරුකිරීම් ආදී සිවිල් නිලධාරීන්ගේ පාලන කටයුතුවලට ඇඟිලි ගසන්නේ යයි බොහෝ දෙනා පාලකයින්ට දෝස් නගති. අනික් අතින් පරිපාලනයට එසේ ඇඟිලි ගසන්නේ මහජන ඕනෑ විපාකම් අනුව මහජනයාට දී තිබෙන ගිවිසුම් ඉෂ්ට කරන්නට යෑමේදී ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීන් සහයෝගය නොදෙන බැවින් යයි පාලකයෝ කියා සිටිති. සිවිල් නිලධාරීන් ගේ අත්තනෝමතික ක්‍රියා ගැන මහජනතාව එරෙහි වෙති. මීට කුමක් කළ යුතුද?

ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීන් මහජන රජය විසින් මහජනයාට දුන් ප්‍රතිඥා අනුව ගන්නා තීරණ නිෂ්ප්‍රභ කරන්නට හින් නූල් සුත්තර යොදන බව හෙළි කළෙමි. මේ ද්‍රෝහී ක්‍රියාවට බලවත් සංවිධාන රහස්සේ උදව් දෙති. එවැනි සිවිල් නිලධාරියෙකු - දෙපාර්තමේන්තුවක අධ්‍යක්ෂකවරයෙකු හෝ වේවා දිසාපති කෙනෙකු හෝ වේවා අමාත්‍යාංශයක නිත්‍ය ලේකම්වරයෙකු හෝ වේවා - ස්වකීය දෙපාර්තමේන්තුවේ හෝ කාර්යාලයේ හෝ සහකාර නිලවලට හෝ ලිපිකාර තනතුරුවලට හෝ ටැලිෆෝන් කරන්නට හෝ ටයිප් ගසන්නට හෝ බන්දවා ගැනීමට උත්සාහ දරන්නේ තමාගේ යටි අදහසකට අවනත වේ යයි විශ්වාස කළ හැකි උදවියයි. තමාට නීතියෙන් බලය අත්පත් කිරීම තෙමීම කරයි. අනික් පත්කිරීම් වලදී තමාට අහිමත අය පත්කරවා ගැනීමට වෙනත් සිවිල් නිලධාරීන්ගේ පිහිට සොයා යයි. ඊට පිහිට ඉල්ලන්නේ ලියුම් වලින් නොවේ. එක්කෝ ටැලිෆෝනය මගිනි. නැත්නම් රාත්‍රී සමාජ ශාලාවෙහි හෝ ගෙදරදී හමුවීමෙනි. මෙවැනි දෙයට

එකිනෙකාට උදව් දෙන සිවිල් නිලධාරීන්ගේ ඉමක් තිමක් හැක. අතරින් පතර මහජනයාට හිතැති මහජන රජයට හිතැති අයුත්තට නොනැමෙන සිවිල් නිලධාරීන් ටික දෙනෙකු සිටින නමුදු බොහෝ සිවිල් නිලධාරීහු එසේ නොවෙත්. ඇත්තෙන්ම බොහෝ සිවිල් නිලධාරීහු මෙරට ඉහළ පෙළේ යයි සම්මත පවුල් ස්වල්පයකට සීමාවන බව නොරහසකි. ඒ පවත්වීමට පුරුදු පුහුණු වූ පජාතික පවුල්ය. ඒ පජාතික පුරුද්ද සදහටම පවත්වාගෙන යෑමට ඒ පවුල් අතරේ පුදුමාකාර සමගියක් ඇත්තේය. මේ පවුල් හවුලට අයත් ඕනෑම සිවිල් නිලධාරියෙකුට තමා බලාපොරොත්තු වන උදව්ව නිරායාසයෙන් ලබාගත හැක.

තමාට කුළුපග අයවලුන් මෙසේ පත්කරවා ගත් පසුවද තමාට කුළුපග නොවන එක්කෙනෙකු හෝ දෙන්නෙකු හෝ වැඩි ගණනක් බාගවෙලාවට තමාගේ දෙපාර්තමේන්තුවේ හෝ කාර්යාලයේ හෝ ඉන්නට බැරි නැත. එසේ වුවහොත් ඒ ගැන ඔත්තු සෙවීමට තමාගේ සහයෙකු යොදවන්නට සිදුවෙයි. එසේත් ඒ අය මට්ටු කරගන්නට නොහැකි වුවහොත් ඔවුන් තමාගේ සේවයෙන් මාරුකරවා ගැනීමට උපක්‍රම යොදයි. එක් උපායක් නම් ඔවුන්ට විරුද්ධව නිර්නාමික ලියුම් යැවීමට තමාගේ වරපුරුෂයන් යෙදීමය. බොරු චෝදනා වලට මුහුණපාන්නට සිදුවන සේවකයා ඉල්ලා අස්වෙයි. නොහොත් වෙන තැනකට මාරුකරන ලෙස ඉල්ලා සිටියි. මේ නියායෙන් ජාති විරෝධී ජාතික විරෝධී සිවිල් නිලධාරී තැනට තමාට විශ්වාස නැති අය මට්ටුකිරීමට හෝ මාරුකිරීමට හැකිවන්නේය.

ඉන්පසු තමාගේ රහස් ව්‍යාපාර නිදහසේ ගෙනයන්නට කිසිදු අවහිරයක් නැත. තමාගේ සහවරයන් හා සේවකයන් සමඟ හැංගි හොරා කුමන්ත්‍රණවල යෙදෙයි. මහජන රජයට හා මහජනයාට නින්දා පරිභව කරයි. රජයේ වැඩ පිළිවෙළ ව්‍යර්ථ කිරීමේ චේතනාවෙන් ඊට රජය වෙන්කර තිබෙන මුදල ඒ සඳහා ඇතැම්විට නොයොදවයි. මෙබඳු ජනතා විරෝධී කටයුතු දැනගන්නට ලැබෙන්නේ බොහෝ කල් ගියාට පසුවය. ඊට උදාහරණයක් සිංහලෙන් පොත් සැපයීම පිණිස රජය වෙන්කළ රුපියල් දස ලක්ෂයක මුදල ඒ කටයුත්තට නොයොදන ලදී. යම්කිසි ජාතික ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳව ඇමතිවරයෙකු තතු හා තොරතුරු විමසුවිට ඇත්ත සඟවා ඒ ඇමතිවරයා මුළාකරන පරිද්දෙන් වාර්තා කරයි. ඒ වාර්තා පිළිගෙන ඒ උඩ වැඩකරන ඇමතිවරයා නිසැකවම මහජනයාගේ අප්‍රසාදයට ලක්වේ. තවත් බොහෝවිට කෙරෙන අකටයුත්තක් නම් මහජනයාගේ වැඩ අතපසුකර ඒ නියායෙන් මහජන රජය කෙරෙහි ජනතාවගේ හිත් කලකිරවීමයි. තමන්ට සිදුවූ අතවරයක්

ගැන පැමිණිලි කරන්නට ගිය කෙනෙකුට ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීන්ගෙන් ලැබෙන උත්තර නම් "පලයන් ගිහිල්ලා උඹලාගේ බණ්ඩාරනායකට කියාපන්" යනුයි.

මෙයාකාර සිවිල් නිලධාරීන් අද දවසේ ගෙනයනු ලබන "ශ්‍රී" - විරෝධී ව්‍යාපාරයට පක්ෂ වෙත්. එසේම හැම ජාති විරෝධී ව්‍යාපාරයකට පක්ෂ වෙත්. එකී ව්‍යාපාර වලට සම්බන්ධ වූ උන්නතේලා ඒ සිවිල් නිලධාරීන්ට අනුබල දෙති. මේ අනුබලය හේතු කොටගෙන රජය තුළ පහත දක්වන ද්‍රෝහිකම් සිදුවී තිබේ.

රජය අරඹා තිබෙන කම්හල් කඩා කප්පල් කිරීම.

දිවයිනේ ජලාශ යන්ත්‍රවල අත්‍යවශ්‍ය කොටස් ගලවා ගැනීම.

රෝහල්වල දුර්ලභ ඖෂධ වර්ග අතුරුදහන් කිරීම.

හොරෙන් පැනලා එන ඉන්දියන්කාරයින් අල්ලා ගන්නට යන දුම් බෝට්ටුවේ සුක්කානම් තරක් කිරීම.

පිටරටින් ගෙන්වනු ලබන යන්ත්‍රෝපකරණ අපතේ හැරීම.

කොන්ත්‍රාත්තු වලින් රජයට බලවත් පාඩු සිදුකිරීම, සිමෙන්ති කම්හල සැරින් සැරේ ක්‍රියාවිරහිත කිරීම, සිංහලයට ලැදිකමක් දක්වන නිලධාරීන් උපහාසයට මෙන් අපහාසයට ලක්කිරීම.

රාජ්‍ය භාෂාවෙන් පොත් සැපයීමේ කාර්යයට අකුල් හෙළීම.

නුසුදුස්සන් උසස් කොට, සුදුස්සන් කොන්කොට රජයේ සේවාවල නිලධාරීන් අතර නොසන්සුන් ඇති කිරීම.

කොක්ටේල් පාටි වලදී රජයේ සංරක්ෂණය පිළිබඳ රහස් විදේශී බලවතුන්ට හෙළි කිරීම යනාදියයි.

මහජන රජයට හතුරුකම් කරන ව්‍යාපාර අතර විදේශී වෙළඳ සමාගම් හා වතු සමාගම්ද රජයේ හා වරායේ කොන්ත්‍රාත්කාරයෝද බොහෝ ඉංගිරිසි විද්‍යාලවල අධිකාරීන් හා විදුහල්පතින්ද විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්යවරුන්ගෙන් හා කථිකාචාර්යවරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්ද දොස්තරවරුන්ගෙන් හා නීතීඥවරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ද වෙති. මේ ගොල්ල එක වල්ලේ පොල්ය. ඔව්හු කොක්ටේල් පාටිවලදී හෝ රාත්‍රී සමාජ ශාලාවලදී හෝ විද්‍යාලයීය තැනි බෙදාදීමේ උත්සවයන්හිදී හෝ හෝටල්වල රාත්‍රී කෂමවලදී හෝ මුණගැසෙති. ඒ සියලු අවස්ථාවන්හිදී ඔවුන්ගේ හුරුකල් කථාව නම් ජාති විරෝධී ජනතා විරෝධී කථායි. අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයෙන් ලබාගත් බලතල හා වරප්‍රසාද පෙරසේම භුක්ති

විඳීම ඔවුන්ගේ එකම පරමාර්ථයයි. ඊට ඇති එකම බාධාව මහජන රජයේ ඉහ සාධක වැඩපිළිවෙළ බැවින් මහජන රජය විදහෙළීමට මේ උදවිය නොයෙක් උත්සාහ දරති. ඔවුන්ගේ බලතල තව තවත් තහවුරු අතින් සංවිධානවලට අයත් අයට ලැබෙන සේ ඉඩ ප්‍රස්තා ගොදුරු. එමගින් මේ සංවිධාන වලට අයත් තැනැත්තන්ට රැකී රක්ෂා ඉහළ තනතුරු, ශිෂ්‍යත්ව, කොන්ත්‍රාත්තු, බංගලාවල්, තට්ටු ගෙවල්, ණයට මුදල් යනාදිය මේ විදියට නිතැතයෙන් ලබාගත හැක. කොටින්ම කියතොත් මෙරට අද දින පවතින අරගලයේ එක් පැත්තක් නම් කවර වේශයකින් වුවත් මේ අරගලයේ අධිරාජ්‍යවාදී බල ඇණියයි. අනික් පැත්ත නම් මහජනයායි. නිලධාරීන් මහජන රජයට ද්‍රෝහිකම් කරති.

නොබෝදා නිදහසට පා තැබූ හැම රටක කලින් තිබුණ අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩුවට කත් ඇද්ද මහජන නිදහසට පටහැනි මහජනයාගෙන්ම බිහි වූ පිරිසක් සිටි බව කවුරුත් පිළිගන්නා සත්‍යයකි. ඉන්දියාව ඉංග්‍රීසීන්ගේ විජිතයක් මෙන් පාලනය කරනු ලැබුවේ ඉංග්‍රීසින් හදාවැඩූ ඉන්දිය සිවිල් නිලධාරීන් විසිනි. අවුරුදු පණහකට වැඩි කාලයක් පැවතුණ ඉන්දිය නිදහස් සටනට සහභාගි වූ ඉන්දිය විරවරයන් මඩිනා ලද්දේත් හිර අඩස්සි කරන ලද්දේත්, මරුමුවට පත්කරන ලද්දේත්, ඉන්දිය සිවිල් නිලධාරීන් විසිනි. නිදහස් සටනින් ඉන්දිය ජනතාව ජයග්‍රහණය ලබන තෙක් එකී ඉන්දිය සිවිල් නිලධාරීන් ඉංග්‍රීසීන්ට පක්ෂපාත වූහ. නිදහස් ලැබුණායින් පසු ඔවුන් වෙනස් වුණු බවට නොයෙක් සාධක තිබුණේ වී නමුත් කොටියාගේ පුල්ලි වෙනස් නොවෙන බව දැන සිටි ජවහර්ලාල් නේරු වැනි ජන නායකයෝ ඒ අය නිදහස් සේවයේ නවත්නා ගැනීමට අකමැති වූහ. එහෙයින් ඔවුහු නිදහස් සේවයෙන් ඉවත් කරන ලදහ. එහෙත් පිටිමිං කරන ලද සිවිල් නිලධාරීන්ගෙන් ඉතා ස්වල්ප දෙනෙක් කාල සීමාවක් ඉක්ම ගියායින් පසු මහජන පැත්තට සම්පූර්ණයෙන් හැරුණු හෙයින් නැවතත් නිදහස් සේවයට කැඳවන ලදහ.

ඉන්දිය සිවිල් නිලධාරීන් මෙන් ලංකා සිවිල් නිලධාරීන් ද අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයේ අතකොලු වූහ. අපේ ජාති හිතෙමින් අමදුෂ්ඨ විරයන් ජාතික අධ්‍යාපනඥයන් රාජ්‍ය ද්‍රෝහින් මෙන් සලකන ලද්දේත් හිර අඩස්සි කරන ලද්දේත් මරු මුවට පත්කරන ලද්දේත් ලංකා සිවිල් නිලධාරීන් විසිනි. නමුත් නිදහස ලැබෙන අවධියේ ඉන්දිය සිවිල් නිලධාරීන් තුළ ඇතිවුණ අධ්‍යාත්මික පරිවර්තනය අපේ සිවිල් නිලධාරීන්

තුළ ඇති නොවිය. නිදහස ලැබෙන විකවානුවේදී අප රට පැවතුණ නිදහස් සටන නම් අපේ නායකයින් අතළොස්සක් හා ඉංගිරිසි ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයන් දෙතුන් දෙනෙක් අතර ඇතිවුණ සාකච්ඡාවයි. ඒ සාකච්ඡාවද ජාවාරමක් පිළිබඳව කෙරුණු කතාබහක් මෙන් විය. අපේ සිවිල් නිලධාරීන් අතර අධ්‍යාත්මික පරිවර්තනයක් ඇති නූනාක් මෙන් මහජනයා අතරද අධ්‍යාත්මික පරිවර්තනයක් ඇති නොවිය. රටේ නිදහසට සරිලන පරිවර්තනයක් ඇති කරන්නට කිසිවෙකු ඉදිරිපත් නොවූ බැවිනි. රටට නිදහස වුවමනා කුමක් නිසාදැයි නායකයින්ටද සිවිල් නිලධාරීන්ටද මහජනයාටද විවකට කිසිම අවබෝධයක් නොතිබුණේය. නායකයෝ අලුතෙන් ලැබුණ බලතල බෙදාහදා ගෙන අධිරාජ්‍ය සංවිධානය තුළම රටේ පරිපාලනය ගෙනයෑමට සුදානම් වූහ. සිවිල් නිලධාරීහුද නව යුගයක් උදාවූ බව නොතකා රජයෙන් වාසියක් ලබාගැනීමට විනා රජයට වාසියක් දීමට ඉදිරිපත් නොවූහ. මහජනයාද දුරදිග නොබලා අලුතෙන් ගරු නම්බූ ලබාගත් හොර කඩකාරයින්ටත් සමාජය දූෂණය කරන්නවුන්ටත් ආවසරයට තොරත් බඳින්නට මල් මාලා පළඳවන්නට පුරුදු වූහ. රට හැමතැනම විදේශී මුහුණුවරක් ගත්තේය. කාමහෝගී ජීවිතය රටේ ඉහළටම නැංගේය. විදේශී කාලයට රටේ හැමදෙනාම නැටුණ. ජාතික ශිෂ්ටාචාරය, ජාතික උන්නතිය, ජාතික ශූභ සිද්ධිය යනාදි ගියේය.

විපමණක් නොව 1931 දී දිනාගත් සර්වජන ඡන්දයෙන් ගොඩනැංවූ රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව විසින් අරඹන ලද මහජන අභිවෘද්ධියට අදාළ වූ වැඩ පිළිවෙල අභාවයට ගියේය. එහි පදනම මෙන් සැලකිය යුතු අධ්‍යාපන පනතද අයිතිකර දමන්නට විවකට පිහිටෙවූ නිදහස් ආණ්ඩුව සැරසුණේය. නිදහස ලැබී අවුරුදු අටක් තිස්සේ අධිරාජ්‍යවාදී සම්ප්‍රදායම රජ කළේය. ඒ සම්ප්‍රදායම සිවිල් නිලධාරීන් අනුගමනය කළාහුය. යම්කිසි වෙනසක් ඇතිවූයේ නම් ඒ සම්ප්‍රදායට නව පණක් ලැබීම පමණකි. මෙරට ජනගහනයෙන් සියයට අනූනම දෙනෙක් ගසාකන විදේශ වෙළඳාම, විදේශ වැවිලි, විදේශ ආර්ථික, විදේශ අධ්‍යාපන යන ව්‍යාපාර වලින් සමන්විත අධිරාජ්‍යවාදී බලඇණිය එන්නට එන්නටම උග්‍ර විය. සිවිල් නිලධාරීහු ඒ බලඇණියේ අතවැසියෝ වූහ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මහජන තත්වය උසස්වීම වෙනුවට උසස් වූයේ අධිරාජ්‍යවාදී බලඇණියේ තත්වයයි. එහෙයින් රජයට සිවිල් නිලධාරීන්ගේ පෙර සිට පැවත ආ සුදුසුකම්ව ප්‍රමාණවත් විය. නව යුගය බලාපොරොත්තු වන්නේ මහජනයාගේ ඕනෑ විපාකම් අනුව සිවිල් නිලධාරීන්ගේ හැඩගැසීම වුවත්, අප රටට සිදු වී තිබෙන්නේ සිවිල් නිලධාරීන්ගේ ඕනෑ විපාකම් අනුව මහජනයාගේ හැඩගැසීම්මය. අවුරුදු භාරසියයක් මුළුල්ලේ විදේශීය

ආක්‍රමණයෙන් හා පීඩනයෙන් දුක්විත්ද ජනතාවගේ පරාධීනතාවය දිගටම පවත්වාගෙන යන්නට ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීන්ට. මහජන රජයට පක්ෂපාතකමක් දක්වන්නට තවම ඕනෑ නැත. ඊට කුමක් කළ යුතුද?

සිවිල් නිලධාරීන්ගේ කුටෝපයෙන් අපේ යුද්ධ හමුදාවද එම අධිරාජ්‍යවාදී බල ඇණියට අනිමත වන පරිද්දෙන් හැඩගැසී එන බව දක්නට ලැබේ. අපේ වර්තමාන යුද්ධ හමුදාව පටන් ගත්තේ නිදහස ඕනෑ අන්දමට විය සංවිධානය කරගන්නට කිසිම අවහිරයක් නොතිබුණේය. නමුත් සිදුවූයේ කුමක්ද?

1948 දී ලංකාව නිදහස් වී වැඩි කලක් යන්ට ප්‍රථම ඉංගිරිසි ආණ්ඩුව ඇතිකර තිබුණු නිවාඩු දවස් පිළිවෙල බහුජනතාවගේ අදහස් පරිදි වෙනස් කරගැනීම ගැන විවකට පැවතුණ ආණ්ඩුව සලකා බැලුවේය. එසේ සලකා බලා සුළු කොටසකගේ පාස්කු හා නත්තල් උත්සවවලට දී තිබුණු දීර්ඝ නිවාඩුව අඩු කිරීමටත් බහු ජනතාව ගේ වෙසක් හා අවුරුදු උත්සවවලට දී තිබුණු කොට නිවාඩුව දික් කිරීමටත් එම ආණ්ඩුව තීරණය කළේය. නමුත් මේ සාධාරණ තීරණය දිවයිනේ යුද්ධ හමුදාවට වලංගු නොවන සේ නීති පනවා තිබේ.

වර්ෂ 1949 අංක 17 දරණ යුද්ධ හමුදා ආඥා පනතේ 155 වෙනි වගන්තිය යටතේ වර්ෂ 1950 ඔක්තෝබර් 30 වෙනි දින ආරක්ෂක අමාත්‍ය අංශයේ නිත්‍ය ලේකම්වරයා වූ චෛත්‍යනාදන් මහතාගේ අත්සනින් නිකුත් කළ නිවේදනයේ 4 වෙනි වගන්තිය මෙසේය.

"ස්ථීර යුද්ධ හමුදාවේ සෑම හටයෙකුටම පාස්කු නිවාඩු දවස්වලදී දින තුනක් හා නත්තල් නිවාඩු දවස් වලදී දින හතරක් අණදෙන නිලධාරියාගේ කැමැත්ත ඇතිව නිවාඩු ලබාගන්නට පුළුවන. අනික් රජයේ නිවාඩු දවස් වලදී ස්ථීර යුද්ධ හමුදාවේ හටයෙකුට, ඉක්මන් වුවමනාව යන කොන්දේසියට යටත්ව, තමන් අදහන ආගම පිළිබඳ උත්සවවලට නිවාඩු ලබාගන්නට පුළුවන."

ක්‍රිස්තියානි නිවාඩු දවස් හැම හටයෙක් සඳහාම වුවත්, බෞද්ධ නිවාඩු දවස් බෞද්ධ හටයන්ට පමණක් සීමාකොට ඇත. හින්දු මුස්ලිම් නිවාඩු පිළිබඳ තත්වය ද එසේමය.

ක්‍රිස්තියානි නිවාඩු දවස්වල දී නිවාඩු ගැනීමට කිසිම කොන්දේසියක් නැත. අවශ්‍ය වන්නේ අණදෙන නිලධාරී තැනගේ කැමැත්ත පමණි. ඔහු බොහෝවිට ක්‍රිස්තියානිකාරයෙකි. නිලධාරියා ක්‍රිස්තු භක්තිකයෙක් නුවුවත් නිවාඩුවට කැමැත්ත දෙන බවට

තුළ ඇති නොවිය. නිදහස ලැබෙන විකවානුවේදී අප රට පැවතුණ නිදහස් සටන නම් අපේ නායකයින් අතළොස්සක් හා ඉංගිරිසි ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයන් දෙතුන් දෙනෙක් අතර ඇතිවුණ සාකච්ඡාවයි. ඒ සාකච්ඡාවද ජාවාරමක් පිළිබඳව කෙරුණු කතාබහක් මෙන් විය. අපේ සිවිල් නිලධාරීන් අතර අධ්‍යාත්මික පරිවර්තනයක් ඇති නූනාක් මෙන් මහජනයා අතරද අධ්‍යාත්මික පරිවර්තනයක් ඇති නොවිය. රටේ නිදහසට සරිලන පරිවර්තනයක් ඇති කරන්නට කිසිවෙකු ඉදිරිපත් නොවූ බැවිනි. රටට නිදහස වුවමනා කුමක් නිසාදැයි නායකයින්ටද සිවිල් නිලධාරීන්ටද මහජනයාටද විවකට කිසිම අවබෝධයක් නොතිබුණේය. නායකයෝ අලුතෙන් ලැබුණ බලතල බෙදාහදා ගෙන අධිරාජ්‍ය සංවිධානය තුළම රටේ පරිපාලනය ගෙනයෑමට සුදානම් වූහ. සිවිල් නිලධාරීහුද නව යුගයක් උදාවූ බව නොතකා රජයෙන් වාසියක් ලබාගැනීමට විනා රජයට වාසියක් දීමට ඉදිරිපත් නොවූහ. මහජනයාද දුරදිග නොබලා අලුතෙන් ගරු නම්බූ ලබාගත් හොර කඩකාරයින්ටත් සමාජය දූෂණය කරන්නවුන්ටත් ආවසන්ට තොරන් බඳින්නට මල් මාලා පළඳවන්නට පුරුදු වූහ. රට හැමතැනම විදේශී මුහුණුවරක් ගත්තේය. කාමහෝගී ජීවිතය රටේ ඉහළටම නැංගේය. විදේශී තාලයට රටේ හැමදෙනාම නැටූහ. ජාතික ශිෂ්ටාචාරය, ජාතික උන්නතිය, ජාතික ශූභ සිද්ධිය යකාට ගියේය.

විපමණක් නොව 1931 දී දිනාගත් සර්වජන ඡන්දයෙන් ගොඩනැංවූ රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව විසින් අරඹන ලද මහජන අභිවෘද්ධියට අදාළ වූ වැඩ පිළිවෙල අභාවයට ගියේය. එහි පදනම මෙන් සැලකිය යුතු අධ්‍යාපන පනතද අයිතිකර දමන්නට විවකට පිහිටෙවූ නිදහස් ආණ්ඩුව සැරසුණේය. නිදහස ලැබී අවුරුදු අටක් තිස්සේ අධිරාජ්‍යවාදී සම්ප්‍රදායම රජ කළේය. ඒ සම්ප්‍රදායම සිවිල් නිලධාරීන් අනුගමනය කළාහුය. යම්කිසි වෙනසක් ඇතිවූයේ නම් ඒ සම්ප්‍රදායට නව පණක් ලැබීම පමණකි. මෙරට ජනගහනයෙන් සියයට අනූනම දෙනෙක් ගසාකන විදේශ වෙළඳාම, විදේශ වැවිලි, විදේශ ආර්ථික, විදේශ අධ්‍යාපන යන ව්‍යාපාර වලින් සමන්විත අධිරාජ්‍යවාදී බලඇණිය එන්නට එන්නටම උග්‍ර විය. සිවිල් නිලධාරීහු ඒ බලඇණියේ අතවැසියෝ වූහ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මහජන තත්වය උසස්වීම වෙනුවට උසස් වූයේ අධිරාජ්‍යවාදී බලඇණියේ තත්වයයි. එහෙයින් රජයට සිවිල් නිලධාරීන්ගේ පෙර සිට පැවත ආ සුදුසුකම්ව ප්‍රමාණවත් විය. නව යුගය බලාපොරොත්තු වන්නේ මහජනයාගේ ඕනෑ විපාකම් අනුව සිවිල් නිලධාරීන්ගේ හැඩගැසීම වුවත්, අප රටට සිදු වී තිබෙන්නේ සිවිල් නිලධාරීන්ගේ ඕනෑ විපාකම් අනුව මහජනයාගේ හැඩගැස්වීමය. අවුරුදු භාරසියයක් මුළුල්ලේ විදේශීය

ආක්‍රමණයෙන් හා පීඩනයෙන් දුක්විත්ද ජනතාවගේ පරාධීනතාවය දිගටම පවත්වාගෙන යන්නට ඇතැම් සිවිල් නිලධාරීන්ට මහජන රජයට පක්ෂපාතකමක් දක්වන්නට තවම ඕනෑ නැත. ඊට කුමක් කළ යුතුද?

සිවිල් නිලධාරීන්ගේ කුටෝපයෙන් අපේ යුද්ධ හමුදාවද එම අධිරාජ්‍යවාදී බල ඇණියට අහිමි වන පරිද්දෙන් හැඩගැසී එන බව දක්නට ලැබේ. අපේ වර්තමාන යුද්ධ හමුදාව පටන් ගත්තේ නිදහස ලැබී එක් අවුරුද්දක් පමණ ඉකුත් වූවායින් පසුවය. එහෙයින් අපට නමුත් සිදුවූයේ කුමක්ද?

1948 දී ලංකාව නිදහස් වී වැඩි කලක් යන්ට ප්‍රථම ඉංගිරිසි ආණ්ඩුව ඇතිකර තිබුණු නිවාඩු දවස් පිළිවෙල බහුජනතාවගේ අදහස් පරිදි වෙනස් කරගැනීම ගැන විවකට පැවතුණ ආණ්ඩුව සලකා බැලුවේය. එසේ සලකා බලා සුළු කොටසකගේ පාස්කු හා නත්තල් උත්සවවලට දී තිබුණු දීර්ඝ නිවාඩුව අඩු කිරීමටත් බහු ජනතාව ගේ වෙසක් හා අවුරුදු උත්සවවලට දී තිබුණු කොට නිවාඩුව දික් කිරීමටත් එම ආණ්ඩුව තීරණය කළේය. නමුත් මේ සාධාරණ තීරණය දිවයිනේ යුද්ධ හමුදාවට වලංගු නොවන සේ නීති පනවා තිබේ.

වර්ෂ 1949 අංක 17 දරණ යුද්ධ හමුදා ආඥා පනතේ 155 වෙනි වගන්තිය යටතේ වර්ෂ 1950 ඔක්තෝබර් 30 වෙනි දින ආරක්ෂක අමාත්‍ය අංශයේ නිත්‍ය ලේකම්වරයා වූ චෛත්‍යනාදන් මහතාගේ අත්සනින් නිකුත් කළ නිවේදනයේ 4 වෙනි වගන්තිය මෙසේය.

"ස්ථීර යුද්ධ හමුදාවේ සෑම හටයෙකුටම පාස්කු නිවාඩු දවස්වලදී දින තුනක් හා නත්තල් නිවාඩු දවස් වලදී දින හතරක් අණදෙන නිලධාරියාගේ කැමැත්ත ඇතිව නිවාඩු ලබාගන්නට පුළුවන. අතික් රජයේ නිවාඩු දවස් වලදී ස්ථීර යුද්ධ හමුදාවේ හටයෙකුට, ඉක්මන් වුවමනාව යන කොන්දේසියට යටත්ව, තමන් අදහන ආගම පිළිබඳ උත්සවවලට නිවාඩු ලබාගන්නට පුළුවන."

ක්‍රිස්තියානි නිවාඩු දවස් හැම හටයෙක් සඳහාම වුවත්, බෞද්ධ නිවාඩු දවස් බෞද්ධ හටයන්ට පමණක් සීමාකොට ඇත. හින්දු මුස්ලිම් නිවාඩු පිළිබඳ තත්වය ද එසේමය.

ක්‍රිස්තියානි නිවාඩු දවස්වල දී නිවාඩු ගැනීමට කිසිම කොන්දේසියක් නැත. අවශ්‍ය වන්නේ අණදෙන නිලධාරී තැනගේ කැමැත්ත පමණි. ඔහු බොහෝවිට ක්‍රිස්තියානිකාරයෙකි. නිලධාරියා ක්‍රිස්තු භක්තිකයෙක් නුවුවත් නිවාඩුවට කැමැත්ත දෙන බවට

විකාන්තයි. එහෙයින් ක්‍රිස්තියානි නිවාඩු දවස් කාටත් පොදු අනිවාර්ය නිවාඩු දවස් බවට නියම කර ඇති බව නොකියාම බැරිය. එහෙත් බෞද්ධ නිවාඩු දවස්වලට ඉක්මන් වුවමනාව යන කොන්දේසිය ඇටවීමෙන් අනාවරණය වන්නේ බෞද්ධ නිවාඩු දවස්වල දී යුද්ධ හමුදාවට ඉක්මන් වුවමනාවන් ඇති වෙන්නට පුළුවන් බවය. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ රහස් කුමන්ත්‍රණයක් නිසා වර්ෂ 1915 වෙසක් දින ඇතිවූ බෞද්ධ මුස්ලිම් කෝලාහලය වැන්නක් මතුවටත් ඇතිවේය යන අහේතුක හිතිය නිසා මේ නීතිය පැනවූයේද එසේ නැත්නම් යුද්ධ හමුදාවේ සේවය කරන ක්‍රිස්තු භක්තික හටයන්ට විශේෂ වරප්‍රසාදයක් ලබාදීමේ කූට අභිප්‍රායෙන් කරන ලද ක්‍රියාවක් ද යනු විමසා බැලීම වටී. යටත් විජිත කාලයේ මේ රටේ ඇති වූ ඇතැම් කලබල අදත් ඇතිවේය යන විශ්වාසයක් ඇති කරගත හැක්කේ අධිරාජ්‍ය අදහස් ඇත්තෙකුට පමණකි. එහෙයින් යුද්ධ හමුදාවේ ආඥා පනතේ මෙබඳු අසාධාරණ නීතියක් පනවා තිබීම නිසා බහු ජනයාට අපහාසයක් නොවන්නේද? ඉහත කී කොන්දේසිය හින්දා මුස්ලිම් නිවාඩු දවස් වලටත් බලපවත්වන නිසා ඒ අපහාසය ඔවුන්ට ද එල්ල වුවකි.

බෞද්ධ හටයෙකුට වෙසක් උත්සවය සඳහා අමාරුවෙන් මුත් ලබාගත හැක්කේ නිවාඩු දින දෙකකි. නමුත් තමන්ට වුවමනා නැති නත්තල් උත්සවයට නිවාඩු දින හතරක් නීතියෙන්ම ලබාදෙයි. හින්දු මුස්ලිම් හටයෙකුට අසිරුවෙන් මුත් ලබාගත හැක්කේ එක දවසක නිවාඩුවක් පමණි. නමුත් තමන්ට වුවමනා නැති නත්තල් උත්සවයට දින හතරක නිවාඩුවක් ලබාගැනීමට නීතියෙන් අවකාශ තිබේ.

යුද්ධ හමුදාවේ විනය පිළිබඳ නිවේදනයේ ද උසාවි පිළිබඳ නිවේදනයේ ද බෞද්ධ හින්දු, මුස්ලිම් හටයන්ට තවත් වෙනස්කම් කර තිබේ. ඒ පිළිබඳ විස්තර මෙසේය.

වර්ෂ 1949 අංක 17 දරණ යුද්ධ හමුදා ආඥා පනතේ 155 වැනි වගන්තිය යටතේ ඉහත සඳහන් කළ චෛත්‍යනාදන් මහතා විසින් වර්ෂ 1950 සැප්තැම්බර් මස 15 වෙනි දින ඔහු ගේ අත්සනින් නිකුත්කර තිබෙන යුද්ධ හමුදා විනය පිළිබඳ නිවේදනයේ 30 වෙනි වගන්තිය මෙසේය:

"යුද්ධ හමුදා භාරයේ සිටින තැනැත්තන්ට විරුද්ධව නගා තිබෙන චෝදනා විභාග කිරීම හෝ විසඳීම හෝ ඉරිදා, මහ සිකුරාදා හා නත්තල් දා හැර අන් සියලුම දිනවල පැවැත්විය යුතුවා මෙන්ම හමුදාවේ ප්‍රධාන පෙළපාලිය ඉදිරිපිටදී පුළුවන් අන්දමින් උදය කාලයේ එසේ කටයුතුයි."

වර්ෂ 1949 යුද්ධ හමුදා ආඥා පනත යටතේ මුලින් සඳහන් කළ චෛත්‍යනාදන් මහතාගේ අත්සනින් වර්ෂ 1950 සැප්තැම්බර් 28 වෙනි දින නිකුත් කරන ලද යුද්ධ හමුදා උසාවි පිළිබඳ නිවේදනයේ 20 වෙනි වගන්තියේ 4 වෙනි උප වගන්තිය මෙසේයි.

"යුද්ධ හමුදාවේ උසාවිය හෝ කැඳවන නිලධාරියා හෝ වෙනත් ඉහළ පදවියක් දරන්නෙකු හෝ යුද්ධ හමුදාවේ ඉක්මන් වුවමනාවෙන් නොහොත් විනය ප්‍රශ්නයක් උඩ ඉරිදා හෝ නත්තල් දා හෝ මහ සිකුරාදා හෝ උසාවිය පැවැත්විය යුතු යයි කල්පනා කරන්නේ නම් එසේ පැවැත්විය හැකිය. නමුත් නොවෙසෙනම් මේ දිනවලින් කිසිම දිනයක විය පැවැත්විය යුතු නොවේ."

මේ නීතියේ හැටියට සාමාන්‍ය වශයෙන් බෞද්ධ හටයෙකුට විරුද්ධව යම්කිසි නඩුවක් වෙසක් පොහෝදා හෝ වෙනත් පොහෝ දිනයක විභාග කරන්නට පුළුවන. නමුත් ක්‍රිස්තියානි ආගමික දිනවල නඩු ඇසීම තහනම්ය.

යුද්ධ හමුදාවේ හටයන් වැඩි දෙනෙක් බෞද්ධයෝය. මේ වෙනස්කම ගැන ඔවුන්ගේ නොරිස්සීම සැලකිය යුත්තක් බව යුද්ධ හමුදාවේ නීතියට නොපෙනේ. දිවයිනේත් වැඩි දෙනෙක් ක්‍රිස්තියානි නොවන අයයි. බහුජනතාවගේ හැඟීම් ගැන යුද්ධ හමුදා නීතිය සලකා නැත. නමුත් යුද්ධ හමුදාව පිහිටුවා දැන් අවුරුදු අටක් ගතවූයේ නමුත් යුද්ධ හමුදාව පිළිබඳ කරුණු හටයන්ගේ දැනගැනීම පිණිස තවම සිංහලෙන් පොත් පත් සපයා දී නැත. හටයන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් හොඳට සිංහල දැනගෙන සිටියදීත් එසේ නොකිරීම බලවත් වරදකි.

යුද්ධ හමුදාවේ ප්‍රධාන නිලධාරීහු බහු ජනතාවගෙන් බාහිර වූ අය හෙයින් බහුජනතාවගේ ආගමික සිරිත් විරිත් නොසලකා හරිති. යුද්ධ හමුදාවේ උත්සව බොහෝවිට පවත්වන්නේ පොහෝ දිනවලය. ඒ උත්සව බොහෝවිට මත්පැන් ගලායන "කොක්ටේල් පාර්ටි" ස්වරූපය ගනී. මෙවැනි විදේශීය පරිසරයකින් අපේ හටයන් තුළ ස්වදේශ වාත්සලය, ස්වදේශානුරාගය ඇති කළ හැකිද? ඔවුහු මේ විදේශීය පරිසරය තවදුරටත් තහවුරු කරගෙන යති. බෞද්ධ හටයන් වැඩි පිරිසක් සිටින යුද්ධ හමුදාවේ සුභ සාධක වැඩි සඳහා කොයි කාගෙන්ම එකතු කරන ලද සම්මාදමෙන් පිහිටුවා තිබෙන්නේ උරු කොටුවකි. බෞද්ධ හටයින්ගේ ආගමික කටයුතු පවත්වාගෙනයෑම පිණිස චෛත්‍යයක් තනාගන්නට අවසර ඉල්ලා සිටීමෙන් පසු ඔවුන්ට ලැබෙන්නට යන්නේ හමුදා කඳවුරේ රම්‍ය වූ උස් තැනක විශාල පල්ලියකි.

යුද්ධ හමුදාව සිය කාර්ය ඉටුකිරීම මහජනයා පෙරටුවට පැමිණෙන අවස්ථාවලදී එහි නියම ස්වභාවය ප්‍රකාශ වෙයි. මෙවැනි අවස්ථා දෙකක් නොබෝදා ඇති විය. එකක් නම් හම්බේගමුවේ කංසා සංහාරයයි. අනික ගාලු මුවදොර පවත්වන ලද හමුදා සංදර්ශනයයි. මේ අවස්ථා දෙකෙහිම යුද්ධ හමුදාවේ ක්‍රියාකලාපයට මහජනයා කුපිත විය. යුද්ධ හමුදාව මහජනයාගේ රැකවරණය පිණිසම පවතින බව එහි ප්‍රධානීන්ට අවබෝධ විය යුතුය. නොයෙක් ආපදාවන්හිදී මහජනයාට උපකාර කිරීමට අවස්ථා සැලසෙති. ඉඩෝරයෙන්, ගංවතුරෙන්, දුර්භික්ෂයෙන්, වසංගත රෝගවලින් මහජනයා පීඩා විඳින කල්හි මහජනයාට ආධාර කරන්නට යුද්ධ හමුදාවේ හටයන් යොදවන්නට පුළුවන. මෙබඳු සහනදායක කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය උපකරණ ආදියද ඔවුන්ට තිබේ.

යුද්ධ හමුදාවට කරන්නට තිබෙන එකම කර්තව්‍යය නම් සිරිත් පරිදි කරගෙන යන යුද්ධාභ්‍යාසවල යෙදීම පමණක් හෙයින් යුද්ධ හමුදාවේ බොහෝ දෙනෙකු කිසිම වැඩක් පලක් නැතිව නිකම්ම කාලය ගතකරනු දක්නට ලැබේ. එසේම හමුදාවේ උපකරණ ද වැඩකට නොගෙන නිකම්ම ගොඩගසා තිබේ. හමුදාවේ උසස් නිලධාරීහු අපේ ජාතික සේවාවන් ගැන ඇස් කන් පියාගෙන සිටිති. මීට හේතුව සත් සුදක් සේ පැහැදිලිය. ඔවුහු තවම වෙනස් වූ මේ රටේ ස්වාධීන පරිසරයට හැඩගැසී නැත. ඔවුන්ගේ පරම අදහස යටත් විජිත ක්‍රමයටම හමුදාවේ ඊනියා මහේශාකාරත්වය රැකගැනීම මිස අන් කිසිවක් නොවේ. බ්‍රිතාන්‍ය පාලන යුගයේ දී තමන් ඇබ්බැහි වී සිටි අධිරාජ්‍යවාදී ආකෘතිය යටතේ පුද්ගලික ශාකාරත්වය රැක ගැනීම මිස අන් කිසිවක් නොවේ. බ්‍රිතාන්‍ය පාලන යුගයේදී තමන් ඇබ්බැහි වී සිටි අධිරාජ්‍යවාදී ආකෘතිය යටතේ පුද්ගලික සැප පහසුකම් හා ලාභ ප්‍රයෝජන බුක්ති විඳිමින් අමුතු මහේශාකාර ජීවිතයක් මවාගත හැකිවන බැවින් හමුදාවේ උසස් නිලධාරීහු වර්තමාන තත්වය අනුව ස්වකීය සේවාව හැඩගස්සා ගැනීමට උත්සුක නොවන්නාහ. ඊනියා විදේශීය උග්‍රරූට හැඩගැසුණු විජාතික සිරිත් විරිත් වලට ඇබ්බැහි වුණ හමුදා නායකයෝ ඉංග්‍රීසි නූගත් සාමාන්‍ය සිංහල හටයන් අමතා කතා කරන්නේ පරිහාසාත්මක විලාශයෙනි. ස්වජාතික පරිසරයක ස්වදේශීය උග්‍රරූට හැඩ ගැසුණු හටයන්ට උසස් පදවිවලට පත්වීමට ඔවුහු ඉඩ නොදෙති. ඔවුන්ගේ කල්පනාවේ හැටියට ස්වදේශීය සිරිත් විරිත් අනුව වැඩුණු සිංහල හටයා යටත් විජිත ආකෘතිය රැකගැනීමට මහත් බාධාවකි.

සිවිල් නිලධාරීන් පිටුපස බලපාන මේ අධිරාජ්‍යවාදී ආකෘතිය ගැන කුමක් කටයුතුද?

මහජන රජයේ වැඩ පිළිවෙළ අවුල් කිරීමට හෝ ව්‍යර්ථ කිරීමට රහසිගතව මාන බලන සිවිල් නිලධාරීන් කිසිසේත් රජයේ සේවයට අවශ්‍ය යයි සිතීම මෝඩකමකි. අප රටට නිදහස ලැබුණායින් පසු, පරිපාලනය පිළිබඳව මනා පටුන්වයක් ඇතිව සිටි අධිරාජ්‍යවාදී ඉංග්‍රීසි ජාතිකයන් අපට අවශ්‍ය නොවීය. ඔවුන්ගේ සේවය පිටුදැකීමට අපට හේතු වූයේ මෙරට බහුජනතාවගේ දියුණුව ඔවුන්ගෙන් සිදුනොවන හෙයිනි. සිවිල් නිලධාරී සේවයෙහි දැන් ඉතිරි වී ඇති අධිරාජ්‍යවාදී කළු සුද්දන්ද එසේම පිටමං කළ යුතුයි. ඔවුන්ට පොදු ජනතාවගේ අභිවෘද්ධිය පෙනෙන්නේ නයාට අඳුකොළ මෙනි. ඔවුන්ගේ එකම අරමුණ සිය පවුල් ටික දේවත්වයේ තබාගැනීමය. මේ ආත්මාර්ථකාමී පිරිසට රට ජාතිය බිලිදෙන්නට පුළුවන. ජනතාවට ද්‍රෝහිකම් කරන සිවිල් නිලධාරීන් තව තවත් රජයේ සේවයෙහි රඳවා ගැනීමෙන් රජයේ මුදල් නාස්ති වෙනවා පමණක් නොව අලුත් ශුභ සාධක පිළිවෙළද කඩාකප්පල් වනු ඇත. එහෙයින් නේරැතුමා කළාක් මෙන් ජාති විරෝධී ජනතා විරෝධී සිවිල් නිලධාරීන් නොපමාව රජයේ සේවයෙන් අස්කළ යුතුයි.

මෙහිදී විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු කරුණක් නම් අප රටේ නිදහස ලැබුණායින් පසු නිදහස් ආණ්ඩුව යටතේ සේවය කිරීමට අකමැති වූ සිවිල් නිලධාරීන්ට සේවයෙන් අස්වීමට ඉඩ සලසා දුන් නමුත්, සිවිල් නිලධාරී සේවයේ ජාති විරෝධී වැඩ දෙනෙක් අස්වූයේ නැත. මේ නිසාම නිදහස ලැබුණායින් පසුත් ජාතියේ ඉදිරි ගමන ඇණ හිරියේය. එකලට වඩා ජාතික ප්‍රබෝධයක් වර්තමානයෙහි පවත්නා නිසාම බහුජනතාවගේ උවමනාවන් සපුරාලීම සඳහාම මහජන ආණ්ඩුවේ පරම යුතුකම වනුයේ, මහජන ශුභ සිද්ධියට මෙතෙක් කල් බාධා කළා වූ අධිරාජ්‍යවාදී සිවිල් නිලධාරීන් සේවයෙන් අස්කිරීමය. මෙය පළමුවන සංශෝධනයයි.

සිවිල් නිලධාරී සේවයේ කළ යුතු දෙවෙනි සංශෝධනය වුවමනාවන්නේ අධ්‍යාත්මික පරිවර්තනයක් උඩය. ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව සිවිල් නිලධාරීන් මහජනයාගෙන් වෙන්ව විසීම අවශ්‍යතාවයක් හැටියට සැලකුවේය. නිදහස් රජය සිවිල් නිලධාරීන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ මහජනයා අතර වෙසෙමින් මහජන සුභ සාධක වැඩවල නිරතවීමය. ඊට කදිම ආදර්ශයක් අපේ නිදහස් දින වූයේ එක් ලායි එන අගමැතිතුමා

විසින් ලංකා ජනතාවට දෙන ලදී. තමා ඉදිරිපිට රැස්ව සිටි විශාල ජනකායක් මහ වැස්සේ තෙමි තෙමි සිටිද්දී තමාට නොතෙමී සිටීමට අල්වන ලද කුඩය තුන් වරක් ප්‍රතික්ෂේප කළේය. මේ ආදර්ශයෙන් අපේ සිවිල් නිලධාරීන් උගත යුතු පාඩමක් තිබේ. එනම් දිවයිනේ ජනගහනයෙන් අඩකට අධික ජනතාවට දවසකට එක වේලක්වත් බඩ පිරෙන්න කෑම නොලැබෙද්දී, මසකට රු. 3000 දක්වා නගින වේතනයක් සිවිල් නිලධාරියෙකු බලාපොරොත්තුවීම අසාධාරණයක් බවය.

කරුණු මෙසේ තිබියදී ලංකාවේ සිවිල් නිලධාරීන්ට දෙන ඉහළම වේතනය මසකට රු. 1000 කට වැඩි නොවිය යුතුය. මෙරට අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට හෝ අනාගතයෙහිදී ඇතිවිය හැකි ජනාධිපතිවරයෙකුට හෝ මසකට රු. 1500 කට වැඩි වේතනයක් ගෙවිය යුතු නොවේ. මේ අන්දමින් රටට ආදර්ශයක් දීම මහජන මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් ඇමතිවරුන්ගේත් යුතුකමකි. මෙසේ වුවහොත් රජයේ සේවකයන්ගේ ඔලුව ඉදිමීමද, වැඩි පඩි ඉල්ලාකරන සටනද, රජයේ රැකි රක්ෂා ලබාගැනීමට ඇති කෑදරකමද නවතිනවා පමණක් නොව, රට වාමි ජීවිතය කරා පැමිණවීමට මහත් අනුබලක් ද වන්නේය.

සිවිල් නිලධාරී සේවය පිළිබඳ කළ යුතු තෙවෙනි සංශෝධනය රාජකාරී කටයුතු පිළිබඳවයි. සිවිල් නිලධාරී සේවයේ සිටින බොහෝ දෙනා අතර වැරදි හැඟීමක් තිබේ. එනම් ලංකාවේ ඉහළම කටයුතු කිරීමට ඔවුන් හැර අන් කිසිවකු නැති බවත්, ඒ කටයුතු ඔවුන්ට සදහටම සින්නක්කර ලැබී ඇති බවත්, ඒ කටයුතු ඔවුන්ගෙන් බැහැර කිසිවෙකුට නොපැරවිය යුතු බවත්ය. මේ වැරදි මතය රජය කිසිසේත් පිළිගත යුතු නොවේ. දිවයිනේ අලුතෙන් පටන්ගත් බොහෝ දෙපාර්තමේන්තු ද, ආයතනද සිවිල් නිලධාරී සේවයට අයිති නොවන නිලධාරීන්ට භාරදීමෙන් පසු ඒවායේ කටයුතු ඉතා සාර්ථක අන්දමින් කර තිබෙන බව කා විසිනුත් පිළිගත යුතුයි. පොත් කටපාඩම් කිරීමෙන් ලබාගත් ශ්‍රාණයට වඩා උසස් ශ්‍රාණයක් පළපුරුද්දෙන් බොහෝ දෙනෙක් ලබාගෙන තිබේ. එමනිසා දැනුමෙන් හා ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් යුක්තව නිලධාරීන්ද සිවිල් නිලධාරී සේවයට බඳවා ගැනීමට එය වහාම පුළුල් කළ යුතුයි. නිදහස් ඉන්දියාව කළාත් මෙන් අධිරාජ්‍යවාදී හංවඩුව ඇති "සිවිල් නිලධාරී සේවය" යන නම අත්හැර දමා ඒ වෙනුවට "රාජ්‍ය පරිපාලන සේවය" යන නම භාවිතා කළ යුතුයි. එවිට රාජ්‍ය පරිපාලන සේවයට පළපුරුද්දෙන් සුදුසුකම් ලබාගත් සුදුසු පරික්ෂණයකින් තෝරාගත් නිලධාරීන් විශාල සංඛ්‍යාවකගෙන්ද "රාජ්‍ය පරිපාලන සේවය" පිළිබඳ විභාගයෙන් සමත් වූ උපාධිධරයන්ගෙන්ද සමන්විත විය යුතුය.

සිවිල් නිලධාරී සේවය පිළිබඳ කළ යුතු සිව්වෙනි සංශෝධනය විභාගයෙන් තෝරා ගන්නා උපාධිධරයන් පිළිබඳවයි. දැන් පවතින සිරිත නම් සිවිල් නිලධාරී සේවය පිළිබඳ විභාගයෙන් සමත් වූ අය කෙළින්ම කච්චේරියක හෝ වෙනත් කාර්යාලයක වැඩට පත්කිරීමය. ඒ අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමයට හුරුවේ.

ඉන්දීය නිදහස් ආණ්ඩුව එහි "රාජ්‍ය පරිපාලන සේවා" ආධුනිකයන් සඳහා අරඹා ඇති අභ්‍යාස ක්‍රමය වැන්නක් ලංකාවේද රාජ්‍ය පරිපාලන සේවා විභාගයෙන් සමත් වූවන් සඳහා පැවැත්විය යුතුය. වර්තමානයෙහි පවත්වනු ලබන "සිවිල්" නිලධාරී විභාගයෙන් සමත් වන්නෝ අපේ විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවන උපාධිධරයෝයි. ඔවුන් විශ්ව විද්‍යාලයේ ගතකරන කාලයේදී මහජන ආශ්‍රයෙන් ඇත්ව ජාතික සංස්කෘතියෙන් වෙන්ව විදේශීන්ට ගැතිකම් කරමින් වැඩි වැඩක් නැතිව ලොකු පඩියක් ලැබෙන ඉහළ රක්ෂා බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නා පිරිසකි. එවැන්නන්ට නිදහස් ඉන්දියාවේ මහජන සේවයට හුරු කිරීම පිණිස දෙන අවුරුදු දෙකක පුහුණුව වැනි විශේෂ අභ්‍යාසයක් ලබාදීම අත්‍යවශ්‍යය. ඒ අතරතුර තාවකාලික වශයෙන් කළ යුතු අවශ්‍ය කාර්යයක් ඇත්තේය. බොහෝ තැන්වල බැටළුවන් ගේ වේශයෙන් පැමිණෙන වෘකයෝ මහජනයා වෙත කඩා පැන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මුඛාවෙන් අධිරාජ්‍යවාදය තර කරති. ඒ හේතුවෙන් සිදුවන අතවර කරණ කොටගෙන මහජනයා අතර නොසන්සුන්කම් පැතිර පවතී. එයින් මහජනයා මුදාදීමට තාවකාලික ප්‍රතිකර්මයක් යෙදිය යුත්තේය. පහත දැක්වෙන නිදසුනින් මේ කාරණය වඩාත් පැහැදිලි වෙයි.

කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ බෞද්ධයන් 380,431 ක් වෙසෙති. එහි ජනගහනයෙන් සියයට 84 දෙනෙක් බෞද්ධයෝ වෙති. එසේ වුවත් කළුතර කච්චේරියේ ප්‍රධාන නිලධාරීන්ගේ නිල නම් හා ආගම් මෙසේය.

දිසාපති, සිංහල කතෝලික; උප දිසාපති, දෙමළ කතෝලික; ප්‍රාදේශීය ඉඩම් නිලධාරියා, සිංහල ක්‍රිස්තියානි; ඉඩම් නිලධාරියා, සිංහල කතෝලික; ඉඩම් නිලධාරියා, දෙමළ කතෝලික; සහකාර ආහාර පාලකයා, සිංහල කතෝලික; සමාජ සේවා නිලධාරියා, දෙමළ ක්‍රිස්තියානි; කාර්යාලීය සහකාර නිලධාරියා, දෙමළ හින්දු; වැඩිපුර කාර්යාලීය සහකාර නිලධාරියා, දෙමළ හින්දු; ප්‍රධාන ලිපිකරු, සිංහල ක්‍රිස්තියානි දිස්ත්‍රික්කයේ බෞද්ධයින්ගේ ගණන සියයට අසූහතර දෙනෙකි. මේ පාලනය අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයකි. යටත් විජිත සමයේ දී වර්ෂ 1865 වන තෙක් බෞද්ධයන් රජයේ සේවයට නොගත් හෙයින් බෞද්ධයන්

පාලනය කරනු ලැබුයේ අබොද්ධයන් විසිනි. අද දින කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ මෙන්ම වෙනත් පෙදෙස්වලද බහුජනතාව වන බොද්ධයන් පාලනය කරනු ලබන්නේත් එසේමයි.

රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ අසතුටුදායක තත්වය ගැන බොහෝ දෙනෙක් කියා සිටිති. අධ්‍යාපන ඇමති දහනායක මහතාද ඒ ගැන වරක් කියා සිටියේය. එසේම මහජන රජය බලයට පත්වී නොබෝ කලකින් පවත්වන්නට යෙදුණු ප්‍රථම පාර්ලිමේන්තු රැස්වීමේදී කළ සිංහාසනයේ කටාවේ ඇතුළත් වූ කරුණක් නම් රාජ්‍ය සේවා කොමිසන් සභාවේ වර්තමාන සංවිධානය වෙනස් කරන බවය. එය වෘත්තීය සංගම් මගින්ද කරන ලද ඉල්ලීමකි. ඒ සිංහාසන කටාව පවත්වා දැන් පුරා අවුරුද්දක් ගතවන්නට ආසන්න මුත් ඒ කාරණය තවම ක්‍රියාත්මක වී නැත. එබැවින් රජයේ සේවාවල පත්වීම පිළිබඳ රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ක්‍රමය ගැන උද්ඝෝෂණයක් මහජනයා විසින් නොඩකවා ගෙන යා යුතුය. නොඑසේ නම් අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය දිවයිනේ සෑම අතින්ම බලපවත්වන බව කිවයුතු නොවේ.

රාජ්‍ය පරිපාලන සේවය හා රාජ්‍ය සේවා කොමිසම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයට සංවිධානය වනතෙක් බහුජනතාවගේ සුභ සිද්ධිය ළඟා නොවන බව සියල්ලෝම සලකන්නවා.

1957

සුළු ජාතිකයින්ට සාධාරණ තැන

දෙමළ ජනයාට සාධාරණ තැනක් දිය යුතුයැයි දැන් මහත් ආන්දෝලනයක් මෙරට පවත්නා හෙයින්, ලෝකයේ වෙනත් රටවල මෙවැනි ප්‍රශ්න කෙසේ විසඳා තිබේදැයි සොයා බැලිය යුතුයි. සුළු ජාතින්ට දියයුතු සාධාරණ තැන පිළිබඳව ප්‍රශ්නය පළමුවන ලෝක මහා යුද්ධය අවසාන වූ විට ඉතා උග්‍ර ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නයක් බවට පත්විය. එවකට ඕස්ත්‍රියා අධිරාජ්‍යය වැනි බලසම්පන්න රාජ්‍යයන් සුණු විසුණුවීම නිසා, ඒ ඒ රටවල් ආණ්ඩු කිරීම ඒ ඒ රටවල ජනතාව විසින්ම විය යුතු යැයි මුළු ලෝකයම එකඟව පිළිගත්තේය. ඒ ප්‍රතිපත්තිය "මර්සායි ගිවිසුම" නම් ජාත්‍යන්තර ගිවිසුමට ගැබ්කොට අලුත් රාජ්‍ය පිහිටුවන ලැබුනි. ඒ රාජ්‍යයන් තුළ වාසය කළ සුළු ජාතින්ට ලැබිය යුතු සාධාරණ තැන එම ගිවිසුමෙන් තීරණය කරන ලදී.

එම රටවල සුළු ජාතින්ට එකී ජාත්‍යන්තර ගිවිසුමෙන් දී තිබෙන අයිතිවාසිකම් නම්,

පළමුව, සුළු ජාතින්ගේ දරුවන්ට ඔවුන්ගේ භාෂාවෙන් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය දීම,

දෙවනුව, මහ ජාතින්ගේ භාෂාව සුළු ජාතින්ගේ අධ්‍යාපනයේදී අනිවාර්ය කිරීම හා

තෙවනුව, සුළු ජාතින්ගේ අධ්‍යාපනයට වියදම් කරන මහජන මුදල් ප්‍රමාණය ඔවුන්ගේ ජනගහණයට සරිලන ප්‍රමාණයක් වීම යනුයි.

ඉහත කී ජාත්‍යන්තර ගිවිසුමෙන් සුළු ජාතින්ට පැවරී තිබෙන අයිතිවාසිකම් ලෝක ප්‍රසිද්ධ දේශපාලන චින්තකයෙක් වූ මහාචාර්ය හැරල්ඩ් ලැස්කි මහතා මෙසේ විග්‍රහ කරයි. කුමන විධියකින් වුවත් ඇති කරගත් දේශීය මායිම තිබුණු පළියට ආවේණික විශේෂතා ඇතැයි

කියන එක් එක් මනුෂ්‍ය කණ්ඩායම්වලට ප්‍රාන්තීය ස්වාධීනත්වයට කිසිදු හිමිකමක් නැත. ආර්ථික හේතූන් නිසාද එසේ වෙන්වීම සුදුසු නොවේ. වඩාත් සුළු ජාතීන්ට තමන්ගේ සංස්කෘතික ජීවිතයට අවශ්‍ය වූ අයිතිවාසිකම් සහතික කිරීම වැදගත් කරුණකි. ස්වභාවයෙන් කිනම් අයිතිවාසිකම් වලට රැකවරණය දිය යුතු දැයි යන්න රටින් රටට වෙනස් වේ. ඇතැම් රටවල භාෂාව පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් වලට රැකවරණය දිය යුතුය. තවත් ඇතැම් රටවල ආගමික අයිතිවාසිකම්වලට රැකවරණය දිය යුතුය."

සුළු ජාතීන්ගේ භාෂාවන්ට රැකවරණය ඉන්දියානු ආණ්ඩු ක්‍රම පනත මෙසේ සහතික කරයි.

"ඉන්දියා දේශය වාසභූමිය කොටගත් විශේෂ භාෂාවක් හෝ හෝඩියක් හෝ සංස්කෘතියක් හෝ ආවේණික කොටගත් පුරවැසි කොටසක් වේ නම් ඒවා ආරක්ෂා කරගැනීමට ඔවුන්ට අයිතියක් තිබෙන බව සහතික කරයි.

මේ වගන්තිය ක්‍රියාත්මක වන පිළිවෙළ පිළිබඳව විස්තරයක් කරමින් ඉන්දියාවේ අධිකරණ ඇමති මෙසේ සඳහන් කළේය.

"මෙය ආණ්ඩුවට කිසියම් වගකීමක් හෝ බැඳීමක් නොපවරයි. උදාහරණයක් වශයෙන් කියතොත් මදුරාසියේ ජනයා බොම්බායට පැමිණියොත් බොම්බායේ ආණ්ඩුව ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා දෙමළ භාෂාවෙන් හෝ ආන්ද්‍ර භාෂාවෙන් හෝ වෙන මොනම භාෂාවකින් හෝ කෙරෙන අධ්‍යාපන ව්‍යාපාරයකට මුදල් වියදම් කිරීමට නීතියෙන් අවශ්‍යතාවයක් ඇති බවක් එම නීතිය ප්‍රකාශ නොකරයි.

තවද ඉන්දියානු ආණ්ඩුව මගින් මෑතදී පත්කරනු ලැබූ රාජ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණ කොමිෂන් සභාව සුළු ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයද සලකා බැලුවාය. එම කොමිෂන් සභාවේ අදහස වූයේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය මවුබසින් ලැබීමට සුළු ජාතීන්ට අයිතිවාසිකමක් තිබිය යුතු බවයි. එසේ වුවද "මවු බසින් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අයිතිය පශ්චාත් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය දක්වා දික්කිරීමට අපි නිර්දේශ නොකරමු." යැයි ඒ සභාව ප්‍රකාශ කර තිබේ.

මේ නිගමනය ඉහත දැක්වූ "වර්සායි ගිවිසුමේ" නිගමනයට අනුකූල වේ.

චලෙසම සුළු ජාතීන්ගේ ආගමික ආරක්ෂාවද ඉන්දියානු ආණ්ඩු ක්‍රම පනත මෙසේ සහතික කරයි.

"පොදු සාමය, සද්‍යවාරය හා සෞඛ්‍ය යන මේවාට යටත්ව හඳුනාගැනීමේ නිදහස, නිදහස්ව ආගම ඇදහීමේ අයිතිවාසිකම හා ආගම ප්‍රචාරය කිරීමේ නිදහස මෙයින් සහතික කරනු ලැබේ.

මේ අයිතිවාසිකම් පමණක් නොව වෙනත් අයිතිවාසිකම්ද අපරාධ සුළු ජාතීන්ට ලැබී තිබේ.

ජාතික මුහුණුවර ආරක්ෂා කරගැනීමට නොවක් මාර්ග ගත හැක. පළමුව, මහජනතාවගේ භාෂාව රජයේ භාෂාව කිරීමෙන් සුළු ජනතාවට බලෙන්ම මහජනතාවගේ භාෂාව උගැන්විය හැක. දෙවනුව සුළු ජනතාවගේ භාෂාව ඒ භාෂාව මුලින්ම පාවිච්චි කරනු ලැබූ ප්‍රදේශයන්ට සීමාකළ හැක.

මීටම අදාළ වූ තවත් ප්‍රශ්නයක් නම් ආක්‍රමකයන්ගේ අධ්‍යාපනයයි. පුද්ගලික ජාතික ස්වාධීනත්වය පිළිබඳ සීමාන්තික අදහස් දරණ ඇතැම් අය ආක්‍රමකයන් උදෙසා ඔවුන්ගේ මවු භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය දෙන පාඨශාලා ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතු යැයි කියති. එහෙත් මෙලොව කිනම් රටක්වත් එබඳු ප්‍රතිපත්තියක් අනුමත නොකරනු නිසැකය.

සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිටුකොට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය පිළිගත් මානුෂික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියේ මෙසේ සඳහන් වී ඇත්තේය.

"සමාජයේ සංස්කෘතික ජීවිතයේ නිදහස්ව සහභාගිවීමට සෑම කෙනෙකුට අයිතියක් තිබේ."

මේ ප්‍රඥප්තියද ඉන්දියානු ආණ්ඩු ක්‍රම පනතට ඇතුළත් කොට තිබේ.

මෙහි සඳහන් කරනු ලැබූ කිසිම ජාත්‍යන්තර ගිවිසුමකින් හෝ කිසිම ආණ්ඩු ක්‍රම පනතකින් හෝ කිසිම විද්‍යාඥ නිගමනයකින් හෝ අප අගමැතිවරයා විසින් දෙමළ භාෂාවේ සාධාරණ පාවිච්චිය කියා ඉදිරිපත් කරන චතුර්විධ යෝජනා අනුමත නොවේ. ඒ යෝජනාවලින් කියැවෙන්නේ

පළමුව, දෙමළ භාෂාවෙන් ආණ්ඩුව සමඟ සදහටම ලියුම් ගනුදෙනු කිරීමට අයිතියක්ද,

දෙවනුව, දෙමළ භාෂාවෙන් සදහටම විභාගවලට පෙනී සිට සදහටම රජයේ සේවයට ඇතුල්වීමට අයිතියක්ද,

තෙවනුව, උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල පළාත් ආණ්ඩු සභාවලට හා රට සභාවලට මහ ආණ්ඩුව සමඟ සඳහටම දෙමළ භාෂාවෙන් ලියුම් ගනුදෙනු කිරීමට අයිතියක්ද,

සතරවෙනුව, දෙමළ භාෂාවෙන් සඳහටම උසස් අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමේ අයිතියක්ද, දෙමළ ජනතාවට ඇති බවය.

මේ යෝජනා දෙමළ භාෂාව දෙවෙනි රාජ්‍ය භාෂාවක් කිරීමට තුඩු දෙයි. අගමැතිවරයාගේ කුලපගයෙකු වන උත්තර මන්ත්‍රී ඇස්. නඩේසන් මහතා අගමැතිවරයාගේ යෝජනාවලට එක්කළ යුතු තවත් යෝජනාවක් පෙන්වා දෙයි. එනම් පාර්ලිමේන්තුවේ දෙමළෙන් කථා කරන මන්ත්‍රීන්ගේ පහසුව සඳහා පාර්ලිමේන්තුවේ සියලුම ලියකියවිලි දෙමළ භාෂාවට පරිවර්තනය කළ යුතු බවත්, ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවල පරිපාලන වාර්තා, ගැසට් පත්‍ර සහ වෙනත් නිවේදන දෙමළ භාෂාවෙන් පළකළ යුතු බවත් දෙමළ සංස්කෘතිය සිංහල සංස්කෘතිය සමඟ මිශ්‍රවීමෙන් ඇතිවන අපවිත්‍රතා වැළැක්වීම සඳහා දෙමළ ජනයා පමණක් වාසභූමි කරගත් වෙනම ප්‍රදේශයක් පිහිටුවිය යුතු බවත්ය.

අගමැතිවරයාගේද ඔහුගේ කුලපගයාගේද යෝජනා සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් හැටියට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෝකය පිළිගෙන නැත. එපමණක් නොවේ. මේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක වුවහොත් මහජනයාට නව ආණ්ඩුව දුන් පොරොන්දු ද කිසියම් හැල් හොල්මනක් නැතිවම, නිතැතයෙන්ම කැඩීයයි.

මෙය උග්‍රත්ගේ මස් උග්‍රාගේ ඇඟපිට තබාම කැපීම වැන්නක් නොවේද?

1957

කථාවකට පිළිතුරක්

(අගමැති ඇස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් පමුණුගම බෝපිටියේ දී ගිය ඉරිදා කළ කතාව සම්බන්ධයෙන් ඇල්.ඇච්. මෙත්තානන්ද මහතාගේ ප්‍රකාශය)

ආඥා ජන්දදායක කොට්ඨාශයේ පිහිටි පමුණුගම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ශාඛාවේ මෙහෙයවීමෙන් බෝපිටියේ දී පසුගිය 18 වෙනිදා පවත්වනු ලැබූ මහජන රැස්වීමකදී අගමැතිතුමා භාෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කළ කථාව 19 වෙනි දින පළ වූ දිනපතා පුවත්ති පත්‍රවල වාර්තා වී තිබුණි. ඒ කථාවේදී අගමැතිතුමා විසින් මා පිළිබඳව සඳහන් කළ බවක්ද පුවත්ති පත්‍රවල වාර්තා වී තිබුණේය.

බිමත්වූ ගම්බද වණ්ඩිත් පාවිච්චි කරන භාෂාව අපේ රටේ ජනතාව මතුව දනිත්. බණ්ඩාරනායක මහතාට හෝ වෙන කිසිවෙකුට විරුද්ධව කවදාවත් කිසිම විටක මා විබද වචන පාවිච්චි නොකළ බව බණ්ඩාරනායක මහතාට තරයේ කියා සිටීමට මම කැමැත්තෙමි. මා කළ කථා අසා සිටි අය මීට සාක්ෂි දරනු නොඅනුමානය. පැඩරල්වාදීන් සමඟ කරගත් ගිවිසුම සම්බන්ධව බණ්ඩාරනායක මහතා ගෙනයන ක්‍රියාමාර්ගය වේගවත් වචන වලින් විවේචනය කළ බව නම් සැබෑවකි. මා එසේ කළේ පැඩරල්වාදීන්ගේ තර්ජනවලට බියෙන් බණ්ඩාරනායක මහතා සිංහලයන්ගේ උරුමය පාවාදෙන්නට තැත්කරන බව මගේ දැඩි විශ්වාසය නිසාය. වේගවත් භාෂාව අසන්න භාෂාවත් අතර මහත් වෙනසක් තිබෙන බව සිංහල භාෂාව දන්නා කාටත් අවබෝධ විය යුතුය.

"මා අරක්කු බී, වෙරි මරගාතේ අනුන්ට නිකරුණේ නින්දා පරිභව කරන ගම්බද වණ්ඩියකුටත් අන්ත එකෙකැයි හඳුන්වාදීමෙන් අපේ අගමැතිතුමා කර ඇත්තේ කොතරම් සහ්‍ය, ශිෂ්ට දෙයක් දැයි මම මෙහිදී අගමැතිතුමාගෙන් විමසනු කැමැත්තෙමි.

"මා කෙරෙහි ඵල්ල කළ නින්දා පරිභව ඇතුළත් ඒ පමුණුගම කථාව ලංකා ගුවන් විදුලියෙන් නැවත නැවත ප්‍රචාරය කළ බව දනිමි.

ලංකා ගුවන් විදුලියේ අධිකාරීන් එසේ කරන්නට ඇත්තේ නිසැකවම අගමැතිතුමාගේ අනුමැතිය ඇතිවය.

"මා දන්නා හැටියට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක මහජන මුදලින් නඩත්තු වන පොදු ආයතනයක් අනුන්ට ප්‍රසිද්ධියේ නින්දා පරිභව කිරීමට උපයෝගී කරගත් පළමුවන වතාව මෙයයි. මේ අවස්ථාවේ කළ වරද වඩාත්ම බරපතල වන්නේ වරදකාරයා රටේ අගමැති බැවිනි. මේ විදියට පොදු ආයතන, පුද්ගලික ඇතුළු බැහැර ගෙවුම් වලට යොදා ගැනීම නවීනවාදී ජර්මනියේද, පැසිෆික්වාදී ඉතාලියේද වූ බව මා අසා තිබේ. මෙබඳු දේ දැනුනු කොමියුනිස්ට් රැකියාවේ ද වන බව ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල කියැවේ. එහෙත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල නම් මෙවැනි අයථා ප්‍රයෝජන ගැනීම් සිදුනොවේ.

"මෙයින් තවත් ප්‍රශ්නයක් පැනනගී. අගමැතිතුමා එතුමාගේ කට්ටි පැවැත්වූයේ දේශපාලන පක්ෂයක රැස්වීමකදීය. එතුමාගේ කට්ටිවේ ගැබ් වූයේ දැන් මහජනයා අතර තියුණු මතභේදයකට හේතු වී තිබෙන දේශපාලන කරුණක් පිළිබඳවය. ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සම්ප්‍රදාය අනුව විවැනි කරුණු ගැන එක් පක්ෂයක මත පමණක් මහජන මුදලින් නඩත්තු වන ගුවන් විදුලි සේවය වැනි ආයතනයක් මගින් ප්‍රචාරය කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ක්‍රියාවකි.

"මේ පුද්ගලික දේය. මේ පොදු දේය යන විශේෂය නොසලකා ඉවත් බවක් නොමැතිව නොසරුප් විධියට ක්‍රියාකරන්නේ ගම්බද වණ්ඩිත්ය. එසේ ඇත්ත යුත්ත නොවීමකා අනුන්ට ප්‍රසිද්ධියේම පොස් නගන්නේත් බැණ වදින්නේත් ගම්බද වණ්ඩිත්ය. මේ නයින් බලනවිට ගම්බද වණ්ඩියකුට සැසඳෙන්නේ මාද අගමැතිතුමාද යන්න විමසීම මේ කියවන පාඨකයන්ට භාරය. අරක්කුවෙන් මත්වීම වතරම් හයානක දෙයක් නොවේ. ඒ මත්වීම තාවකාලික වකකි. ඒ අනුන්ට හානිකර දෙයක් වන්නේද කලාතුරකිනි. එහෙත් බලයෙන් මත්වීම ඊට වඩා හයානක දෙයකි. බලයෙන් මත්වූ නායකයෙකුගෙන් වන්නේ මුළු මහත් ජනතාවටම හානියකි.

"දැන් දැන් කරුණු සැලවීගෙන එන අන්දමට බණ්ඩාරනායක මහතාගේ මාර්ගෝපදේශකත්වයේ හේතුවෙන් සිංහලයන්ගේ උරුමය පාවාදීම පමණක් නොවේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයද මෙරටින් සඳහටම තුරන් වන බවට ලක්ෂණ තිබේ."

1957.8.22

ජනපද ව්‍යාපාර

අක්කර ලක්ෂ ගණන

ලංකාවේ මුළු බිම් ප්‍රමාණය	160
වගාකළ නොහැකි (පර්වත, මඩවතුරු, ගංගා යනාදී) බිම් ප්‍රමාණය	35
වගාකළ හැකි බිම් ප්‍රමාණය	125
උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල වගා කළ හැකි බිම් ප්‍රමාණය	45
ඉතිරි පළාත්වල වගා කළ හැකි බිම් ප්‍රමාණය	80

එහෙත් වාරිමාර්ග තනන්ට හැක්කේ ජල මට්ටමෙන් අඩි භාර සියයක් (400) පහළ පෙදෙස්වල නිසා, වාරිමාර්ග තනන්ට හැකි බිම් ප්‍රමාණයෙන් වැඩි හරියක් ඇත්තේ උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලය.

තවද ඉතිරි පළාත්වල වගා කළ හැකි බිම් ප්‍රමාණයෙන් වැඩි හරියක් දැනට වතුයාය වලින් වැසී තිබේ.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල මුළු ජනගහනය	9,45,000
ඉතිරි පළාත්වල මුළු ජනගහනය	80,00,000
ඉතිරි පළාත්වල ලාංකික දෙමළ ජනගහනය	2,30,194
ඉතිරි පළාත්වල ඉන්දියානු දෙමළ ජනගහනය	9,56,588

එහෙයින් උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ජනාවාසී නොවේ. ඒ පළාත් දෙකේ වැඩි හරියක් වගා කළ හැකි බිම් ප්‍රමාණයද වැඩි හරියක් වාරිමාර්ග තනන්ට හැකි බිම් ප්‍රමාණයද ඇත්තේය.

උතුරු පළාත

උතුරු පළාතේ මුළු ජනගහනය	571,214
උතුරු පළාතේ (යාපනේ අර්ධද්වීපය හැර) මුළු ජනගහනය	156,880
උතුරු පළාතේ (යාපනේ අර්ධද්වීපය හැර) ලාංකික දෙමළ ජනගහනය	117,832

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් දෙමළ ජනගහනය	185,651
ලාංකික දෙමළ	91,476
ඉන්දියානු දෙමළ	94,175

එහෙයින් උතුරු පලාතේ (යාපනේ අර්ධද්වීපය හැර) ලාංකික, දෙමළ ජනගහනය කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් සිටින දෙමළ ජනගහනට හුඟක් අඩුය.

නැගෙනහිර පලාත

මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කය මුළු ජනගහනය	270,722
ලාංකික දෙමළ පමණක් ජනගහනය	129,940
සිංහල හා මුස්ලිම් පමණක් ජනගහනය	136,533
ත්‍රිකුණාමලේ දිස්ත්‍රික්කය මුළු ජනගහනය	84,509
ලාංකික දෙමළ පමණක් ජනගහනය	35,132
සිංහල හා මුස්ලිම් පමණක් ජනගහනය	43,559

එහෙයින් මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩිදෙනා සිංහල හා මුස්ලිම් වෙති. එමෙන්ම ත්‍රිකුණාමලේ දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩි දෙනාත් සිංහල හා මුස්ලිම් වෙත්.

1956 - 57 අය වැය ලේඛනයේ ජනපද ව්‍යාපාර වෙනුවෙන් වෙන්කර ඇති මුදල්

	රුපියල්
බස්නාහිර පලාත	12,488,000
දකුණු "	10,179,000
මධ්‍යම "	18,987,000
උතුරු	41,733,000
නැගෙනහිර	45,334,000
සබරගමුව	1,992,000
උළුව	15,288,000

මේ සා විශාල මුදලක් උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වල ජනපද ව්‍යාපාර වෙනුවෙන් වෙන්කර ඇතත්, ඒ පලාත් දෙකෙන් ආණ්ඩුවට ලැබෙන ආදායම නම් මුළු ආදායමෙන් සියයට අටක් පමණකි. අනිත් මුදල් ලැබෙන්නේ සෙසු පලාත්වලිනි.

සිංහල ජාතිය අනතුරු

අපේ රටේ ඉරණම විසඳන බැරැරැම් ප්‍රශ්න කීපයක් ගැන පැඩරල් නායකයන් සමඟ අගමැතිවරයා එක්කරා ගිවිසුමකට බැඳී තිබේ. ඒ ගැන අගමැතිවරයාගේ ප්‍රකාශයක් වෙනත් බොහෝ අය මෙන්ම මම ද ඉතා ඕනෑකමින් බලාපොරොත්තුව සිටියෙමි.

එහෙත් ඒ පිළිබඳව අගමැතිවරයා නිශ්ශබ්දව සිටීම අවාසනාවකි. එසේ වුවත් පැඩරල් නායකයා හා ඔහුගේ සහචරයන් විසින් අගමැති - පැඩරල් සාකච්ඡාවලදී කරගත් යම් යම් තීරණ දැන් එළිදරව් කර තිබේ. ගාන්ධි-අර්වින් ගිවිසුම හා සමාන එකකැයි හඳුන්වා දී තිබෙන මේ ගිවිසුම ඊට සම්බන්ධ වූ ප්‍රධානීන්ගේ අත්සන් තබා තිබුත් නොකිරීම පුදුමයට කරුණකි. එසේ තිබුත් කර නොතිබීම නිසා නොබෝදා මඩකලපුවේ පවත්වන ලද පැඩරල් සම්මේලනයේදී දෙඩු පුරසාරම් වලින්ද අපට ඇත්ත සොයාගත හැකිව තිබෙන්නේ.

පැඩරල් ක්‍රමයේ පියා

මඩකලපුවේ මන්ත්‍රී තැන්පත් සී.ඒ. රාජදොරෙයි මහතා "බණ්ඩාරනායක මහතා පැඩරල් ක්‍රමයේ පියා" බව ප්‍රකාශ කරනු ලැබීම අපේ බේදයට හා විශ්මයටද හේතු විය.

"දෙමළ ජනයා පැඩරල් ක්‍රමය ගැන හිතන්නට පෙර 1926 දී බණ්ඩාරනායක මහතා මෙරටට ඉතාම සුදුසු ආණ්ඩු ක්‍රමය නම් පැඩරල් ක්‍රමය යයි කියා තිබේ. එවැනි අදහස් වර්තමාන මුදල් ඇමති ස්ටැන්ලි සොයිසා මහතා විසින් ද ප්‍රකාශ කර තිබේ" යනු රාජදොරෙයි මහතාගේ තවත් ප්‍රකාශයකි.

අගමැතිවරයා විසින් පැඩරල් පක්ෂය සමඟ ඇතිකරගෙන තිබෙන ගිවිසුම සවිස්තරව පළකර නැති හෙයින් භාෂා ප්‍රශ්නය කෙසේ විසඳා තිබේදැයි අපට තවම දැනගත නොහැක.

එහෙත් අපට දැනට ලැබී තිබෙන වාර්තා අනුව වෙනත් කරුණක් පිළිබඳව පැඩරල් නායකයින්ගේ ඉල්ලීම් බණ්ඩාරනායක මහතා විසින්

සම්පූර්ණයෙන්ම ඉටුකර තිබෙන බව පෙනේ. මේ නිසා සිංහල ජනතාව දැන් ඉමහත් කුතුහලයට පත්ව සිටිති. ඒ කරුණ නම් ජනපද පිහිටුවීම පිළිබඳව පැඩරල් නායකයන්ට දී තිබෙන පොරොන්දුවයි.

ජනපද ව්‍යාපාර

පසුගිය සතියේ මඩකලපුවේ පැවති පැඩරල් මහා සම්මේලනයට සහභාගි වූවෝ ජනපද පිහිටුවීම ගැන දෙමළ ජනයා කර තිබෙන ඉල්ලීම් බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් ඉටුකර තිබෙන නිසා ඒ මහතා අනාගත දෙමළ රාජ්‍යයේ පදනම පිහිටවූ බව කියා සිටියහ.

ඒ පිළිබඳ තීරණය විවේචනය කිරීමට පෙර දැනට පළවී තිබෙන කරුණු පෙන්වා දිය යුතුව තිබේ. ජූලි 27 දා "ඩේලි නිවුස්" පත්‍රයේ මෙසේ සඳහන් විය.

"ඒ ඒ රට සභාවලට අයත් කොට්ඨාශවල ජනපද යෝජනා ක්‍රමයන්හි පදිංචි කරවන අය තේරීමේ හා වැඩ කටයුතු වලට අවශ්‍ය සේවකයන් පත්කර ගැනීමේ කාර්යයද එම රට සභා සතුය.

ගල්ලිය සංවර්ධන මණ්ඩලය විසින් දැනට පාලනය කරනු ලබන ප්‍රදේශය ගැන සලකා බැලිය යුතුව තිබේ."

ඉහත කී පැඩරල් සම්මේලනයේදී වෙල්වනායගම් මහතා කර තිබෙන කට්ටුවෙන් පැඩරල් ගිවිසුමෙන් ඇතිවිය හැකි ප්‍රතිඵලය හා පැඩරල් ප්‍රතිපත්තියද හොඳහැටි පැහැදිලිය. ඒ කට්ටුව "ඩේලි නිවුස්" පත්‍රය මෙසේ වාර්තා කරයි.

"දෙමළ ජනයාගේ බලාපොරොත්තුව දැන් ඉටුවී තිබීම ගැන ප්‍රීතියෙන්ම." ජනපද පිහිටුවීමේ වැදගත් ප්‍රශ්නය දැන් විසඳා තිබේ. උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වල සියලුම ජනපද පිහිටුවීමේ වගකීම ඒ ඒ පලාත්වලට රට සභාවලට බාරයැයි ඇස්.ජේ.වී. වෙල්වනායගම් මහතා කීයේය.

නැගෙනහිර පලාතේ දෙමළ ජනයා ඔවුන්ගේ රට සභා මගින් සිය ආවේණික ජන්ම භූමි සිංහලයින් විසින් කොල්ලකෑම් වළක්වා ගත යුතු යයි කී ඔහු දෙමළ ජනයාට රැකවරණ දෙකක් ලැබී ඇති බව තරයේම කියා සිටියේය. එනම් සිංහලයන් විසින් දෙමළ පලාත්වල ජනපද පිහිටුවීම වැළැක්වීමද ඔවුන්ගේ ආවේණික ජන්ම භූමියේ ඔවුන්ගේ භාෂාවේ භාවිතාව නැවැත්වීම වැළැක්වීමද යන මේ දෙකය.

යුක්තිය ඉටු උනාල

පැඩරල් පක්ෂයේ සභාපති සී. වන්නියසංහම් මන්ත්‍රීවරයා මෙසේ කීවේය. බොහෝ කලක් තිස්සේ උග්‍රව පැවති ජනපද පිහිටුවීමේ ප්‍රශ්නය දැන් සාර්ථක ලෙස විසඳා ඇත. අන්තිමයේදී යුක්තිය ඉටුවී තිබේ. දෙමළ ජනයාගේ ආවේණික ජන්ම භූමිය සිංහලයන් විසින් පැහැර ගැනීම සාර්ථක අන්දමට වැළැක්වීම සඳහා කටයුතු යොදා ඇත.

සිංහල ජාතිය අනතුරේ

පදිරිප්පුවේ හිටපු මන්ත්‍රී ඇස්.ඇම්. රාසමානික්කම් මහතා මෙසේ කී බව වාර්තා වේ. "රට සභා පනතේ සඳහන් වන පරිදි අපේම ප්‍රදේශයේ එනම් උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වල ජනපද පිහිටුවීමට අයිතිවාසිකම් ලබාගැනීම ඉතා වැදගත් හා විශිෂ්ටතම ජයග්‍රහණය වන්නේය. මින්පසු අපේ ප්‍රදේශයේ අපිම ස්වාමිවරු වමින."

පල විපාක

අවසාන වශයෙන් සඳහන් කළ යුත්තේ ඉහත සඳහන් පැඩරල් සම්මේලනය සම්මත කරගත් පළමුවන යෝජනාවය. එය මෙසේ කියවෙයි:

"රජයේ අධාර ඇතිව උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වල පිහිටුවන ලබන ජනපදවලින් සිංහලයන් පදිංචි කරවීම අගමැතිවරයා සමඟ ඇති කරගත් ගිවිසුමෙන් සම්පූර්ණයෙන් නැවැත්වෙන හෙයින් එම ගිවිසුම තාවකාලික ගිවිසුමක් හැටියට මේ සම්මේලනය පිළිගනී."

බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමේ ලුහුඬු විස්තර මෙසේ නම් එයින් සිංහල ජනතාවට ඇතිවන එල විපාක මෙහි ලා සලකා බැලිය යුතුයි. බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් රැකී රක්ෂා හිඟය පිළිබඳ ප්‍රශ්න විසඳන බවට මහජනයාට ප්‍රතිඥා දී ඇති බව අපට මතකය. ඒ සම්බන්ධයෙන් කිව යුත්තේ අවුරුදු භාරසියයකට වැඩි කලක් යටත් විජිත පාලනයන් නිසා සිංහල ජනතාව අතර රැකී රක්ෂා හිඟය ඉතා උග්‍ර තත්ත්වයකට පත්ව ඇති බවය.

රැකී රක්ෂා

ලංකාවේ පදිංචිව සිටින සියලුම ඉන්දියානුවෝ රක්ෂාවල යෙදී සිටිති. ලාංකික දෙමළ ජනයා පිළිබඳව ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ

ප්‍රතිපත්තිය වූයේ යාපනේ අර්ධද්වීපයේ වඩ වඩාත් ඉංග්‍රීසි පාසල් පිහිටුවමින් ආණ්ඩුවේ සහ වෙළඳ සේවාවල රැකී රක්ෂා වඩා වඩාත් දෙමළ ජනයාට ලබාදීමය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වූයේ විදේශීයත්වයේ විශේෂ සැලකිලි නිසා මෙකී සේවාවල රැකී රක්ෂා ලබාගත් දෙමලුන්ද තමන්ට නෑ සබඳකම් ඇතිවූන්ටත් ඔවුන්ගේ අභිවෘද්ධිය සඳහා වෙළඳපොළෙහි හා වෙනත් රැකී රක්ෂා ලබාදීමට වඩ වඩාත් උත්සුක වීමය. මේ කරුණු නිසා රැකී රක්ෂා නැති ලාංකික දෙමළ අයෙක් නොමැත. ඔවුන්ට ඉඩකඩම් ඇත. නැතහොත් හොඳ රක්ෂා ඇත. මීට සාධකයක් වශයෙන් ඉතා සැලකිය යුතු කරුණකට අවධානය යොමු කරමි. යාපනය පෙදෙස්වල දෙමළ ජනයා අතරෙන් මෙතෙකරුවන් ලබාගැනීම දුෂ්කරය. යාපනේ ගෙවල්වල වහල් මෙතෙවරයෙහි යෙදී සිටින දහස් ගණන් සිංහල ගැහැණු දරුවන් ගැන බොහෝ දෙනෙක් නොදනිති. ඔවුන් ඒ සඳහා ගෙනයනු ලබන්නේ අපේ ප්‍රදේශවල අපට රැකියාව දෙන දෙමළ සිවිල් නිලධාරීවරුන්, දොස්තරවරුන්, නීතීඥවරුන්, සෞඛ්‍ය පරීක්ෂකවරුන්, සුරාබදු පරීක්ෂකවරුන්, ලිපිකරුවන්, පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර්වරුන්, දුම්රිය ගාඩ්වරුන්, වෙළෙන්ඳන් හා වෙනත් අය විසිනි. මේ අසරණ ගැහැණු ළමයි නොයෙක් වඩ හිංසාවලට දූෂණවලට හා බේදජනක අපරාධවලට ගොදුර වී යති.

ඉඩම් නැතිවීම

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය වූයේ අනුක්‍රමයෙන් සිංහල ගැමියන් තම ඉඩම් කඩම් වලින් පලවා හැර ඒ පලාත්වල ජන සමාජය හේද හින්ත කර පහත හෙළන අතර උතුරේ දෙමළ ජනයාට විශේෂ අනුග්‍රහ වරප්‍රසාද දී ඔවුන්ගේ තත්වය උසස් කිරීම බව අපි දනිමු. මුඩු බිම් පහත වැනි ඉඩම් පිළිබඳ අණ පනත් කීපයක් කරණකොට ගෙන උතුරේ පිහිටි අනුරාධපුරයේ පටන් දකුණේ පිහිටි මොරවක් කෝරළය හා තංගල්ල දක්වා පදිංචි වූ සිංහල ජනතාවට ඉඩම් නැතිවී ගියේය. උඩරට ගැමි කොමිසම වාර්තාවෙහි සියවසක් තිස්සේ පැවති මෙම දුෂ්කරතාවය පෙන්වා දී ඇත. එය තවම විසඳා නැත. සිංහලයන් තම ඉඩම් වලින් පලවා හළ තව උපක්‍රමයක් නම්, සිංහල ප්‍රදේශවල උදෙස්ගවත් හා ක්‍රමවත් ලෙස දෙමලුන් පදිංචි කරවීමය. එක්තරා යටත් විජිතභාර මහ ලේකම්වරයෙක් මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක් යෙදූ ආණ්ඩුකාරයෙකුගේ දුරදර්ශිභාවයට ප්‍රශංසා කර තිබේ.

පැඩරල්වාදීන් සඳහන් කරන ඊනියා දෙමළ ජනයාගේ ආවේණික ජන්ම භූමි 1815 වන තෙක් සිංහල රජවරුන් විසින් පාලනය කළ සිංහල ප්‍රදේශ බව ඕනෑම පාසල් යන ශිෂ්‍යයෙක් දන්නවා ඇත.

මේ අන්දමට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලය මුළුල්ලේම සිංහල ජනතාවට අධ්‍යාපන පහසුකම් නැතිව ගියේය. ඉඩකඩම් නැතිව ගියේය. පිටත්වීමට අවස්ථාවක් නැතිව ගියේය. පරදේශීය කර තිබෙන මේ අපරාධ නිසා තවම සිංහල ජනයා අනාර්ථ වී සිටිති. තම රටේ අනාර්ථ වී සිටින සිංහල ජනයාට කෝටි ගණන් මහජන මුදල් වියදම් කොට පිහිටුවා තිබෙන ගල්ලිය, ගන්තලාව අල්ලෙයි, සිදුවිය යනාදී ජනපද ව්‍යාපාරයන්හි පදිංචි වීමට හෝ රැකී රක්ෂා ලබාගැනීමට හෝ පුළුවන් කමක් නැත්තේය. එමෙන්ම කෝටි ගණන් මහජන මුදල් වියදම් කොට අලුතෙන් පිහිටුවන්නට යන හැඳූය, මාදුරු ඔය, යාංඔය, මහවැලි පහල තැනිතලා පෙදෙස, ගල්ලිය දකුණු ඉවුර, මෝදර ගම්මය, මල්වතුමය යනාදී ජනපද ව්‍යාපාරයන්හි වුවද තම රටේ අනාර්ථ වී සිටින සිංහල ජනයාට පදිංචි වීමට හෝ රැකී රක්ෂා ලබාගැනීමට හෝ පුළුවන් කමක් නැත්තේය. එසේ වුවත් මේ සියලුම ජනපද ව්‍යාපාරවලට කෝටි ගණන් මහජන මුදල් වියදම් කර තිබෙන්නේ හෝ වියදම් කරන්නට යන්නේ උතුරු නැගෙනහිර පලාත් හැර ලංකාවේ සෙසු පලාත්වලින් ලැබෙන ආදායමකි.

මා කලින් කී පරිදි රැකී රක්ෂා හිඟයක් යාපනේ දෙමළ ජනයා අතර දක්නා නොලැබේ. ඉන්දියානු දෙමළ ජනයාද, වෙළඳාමෙහි සහ උඩරට වතුකරයෙහි රැකියාවන්හි නියුක්තව සිටිති.

යාපනේ දෙමළ ජනයා කෙරෙහි බලපාන "තෙසවලමයි" නීතිය අනුව යාපනය අර්ධද්වීපයෙන් සිංහලයින්ට කිසිසේත් ඉඩම් ලබාගත නොහැකිය. ඒ කෙසේ වුවත් දෙමළ ජනයාට නම් ලංකාවේ ඕනෑම තැනක ඉඩම් ලබාගැනීමට කිසි අවහිරයක් නැත. මේ හේතුවෙන් සිංහලයන් ගහණ පලාත්වල අක්කර දස දහස් ගණන් සරුසාර ඉඩම් ඔවුන් අල්ලාගෙන තිබේ. දැනටම වැල්ලවත්තේ සිට මොරටුව දක්වා වූ මුහුදු බඩ පෙදෙස දෙමලුන්ගේ වාසභූමියක් වී තිබේ.

හොරෙන් එන අය

තවත් කිව යුත්තක් තිබේ. දෙමළ පෙදෙස්වල රට සභා මගින් පිහිටුවනු ලබන ජනපද ව්‍යාපාරයන්හි දෙමළ ජනගහනය වැඩිකිරීම පිණිස හොරෙන් පැමිණෙන ඉන්දියානුවන් පදිංචි කරවීම නොවැළැක්විය හැකි කාරණයක් වන්නේය.

"අපේ ඉල්ලීම් සියල්ල ඉටුවන තුරු අපේ සටන නොනවත්වාම ඉදිරියටත් ගෙන යන්නෙමු. මේ දැන් ඇති කරගත් ගිවිසුම අපේ පරමාර්ථය කරා ගමන් කිරීමේ මුල් පියවර පමණකි." යනු මඩකලපුවේ පැඩරල් සංගම් වාරයෙහිදී හිටපු මන්ත්‍රීවරයෙකු වූ රාජ මානික්කම් මහතා විසින් කෙළින්ම එල්ල කළ තර්ජනයකි.

රාසමානික්‍යය මහතාගේ තර්ජනය ළඟදීම ක්‍රියාත්මක කරවීමේ පෙර නිමිති පැවරුණු සම්මේලනයේදීම අනාවරණය විය. මුලදී පැවරුණු රැස්වීම්වලට කිසිසේත් සහභාගි නොවූ උඩරට වතුකරයේ වතු කම්කරුවන්ගේ නායකයින් දෙපළම මේ රැස්වීම්වට සහභාගි වූහ. එසේ සහභාගි වී පැවරුණු විජයග්‍රහණය ගැන ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කළහ. ඉන්දියානු වතු කම්කරුවන්ට ලංකාවේ පුරවැසිභාවය ලබාදීමට සහයෝගය දීමේ යෝජනාවද මෙහිදී සම්මත වූ බව සැලකිය යුතුයි.

තර්ජනයක්

මෙයින් උද්ගත වන කරුණක් ඇත. එනම් එක් තර්ජනයකින් ලාංකික දෙමලුන් ලබාගත් ජයග්‍රහණය ආදර්ශය කොටගෙන උඩරට වතුකරයේ ඉන්දියානු දෙමලුන් හා මහා වැඩ වර්ජනයක් වැනි තවත් තර්ජනයක් අගමැති කෙරේ චල්ලකොට ඔවුන්ගේ අභිප්‍රායද ඉෂ්ට කරගැනීම දෙමළ රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ දෙවන පියවර වීමයි. එය මොළේ ඇති කාට වුවත් තේරුම් ගත හැකිය.

මේ බණ්ඩාරනායක - පැවරුණු ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක වුවහොත් උතුරේ හා නැගෙනහිර ජනපද ව්‍යාපාර නිසැකවම හොරෙන් එන දහස් ගණන් ඉන්දියානුවන් පදිංචි කරවීමේ කඳවුරු වන බව මම තරයේම අපේ සිංහල ජනතාවට කියා සිටිමි. එසේම ඒවා නුදුරු අනාගතයේදී සිංහලයන් මැඩලීමට දැන් සිටම තනන දෙමලුන්ගේ බලකොටු බවට පරිවර්තනය වන බවද කියා සිටිමි. එසේ නම් බණ්ඩාරනායක මහතා අපේ රටේ අනාගත දෙමළ රාජ්‍යයක පදනම දැමූ බව කියමින් රාජදොරෙයි මහතා පුරසාරම් දෙඩීම පුදුමයක් නොවේ.

ඒ මේ කියමින් හැම එකක්ම අසාගෙන බණ්ඩාරනායක මහතා නිශ්ශබ්දව සිටීම අතිශයින් අන්තරාදායකය.

එසේ නොසිට පැවරුණු පක්ෂය සමඟ ඇතිකරගත් ගිවිසුමේ ඇත්ත ඇති සැටියෙන්ම මහජනයාට ප්‍රකාශ කරන ලෙස මේ රටේ සිංහල ජනතාව වෙනුවෙන් මම ඒ මහතාගෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වල පටන්ගත් ජනපද ව්‍යාපාර

ගල්ඔය, ගන්තලාව, අල්ලෙයි, පදවිය යනාදියයි.

මේවාට රුපියල් හතලිස් කෝටියකට වඩා වියදම් කර තිබේ. මේ මුදල් ලබාගත්තේ උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වලින් නොවේ. ලංකාවේ සිංහල ප්‍රදේශ වලින්ය. උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වලින් ලැබෙන ආදායම මේ සංවර්ධන වැඩවලට මදිය.

පටන්ගත් යන ජනපද ව්‍යාපාර

හැඩ ඔය, මදුරු ඔය, මල්වතු ඔය, යාං ඔය, මහවැලි යනාදියයි.

මේවාට රුපියල් කෝටි ගණන් සිංහල පෙදෙස් වලින් ලබාගෙන වියදම් කරන ලදී.

මේ සියලුම ජනපද ව්‍යාපාර ඇත්තේ උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වලය. පටන් ගත් හෝ පටන්ගත් යන ජනපද ව්‍යාපාරවලින් උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වලින් පිට ඇත්තේ දෙකක් පමණි. ඒ දෙක නම් ඇළහැර හා වළවේ ව්‍යාපාරයි.

1946 ජන ලේඛනයෙන් උපුටා ගත් ජනගහනය පිළිබඳ සංඛ්‍යාවන් මෙසේය.

වර්ග හතරේ 1 ට ජනගහනය

පළාත් වශයෙන්:

බස්නාහිර පලාත	1310
මධ්‍යම පලාත	496
දකුණු පලාත	448
උතුරු පලාත	140
නැගෙනහිර පලාත	73

දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන්:

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය	1758
කළුතර දිස්ත්‍රික්කය	732
මාතර දිස්ත්‍රික්කය	732
ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කය	72
වවුනියා දිස්ත්‍රික්කය	16

හින්සිරුවේ කෙරෙන ලාංකික ද්‍රවිඩ ආක්‍රමණය

සිංහලයන් වැඩි පළාත් ලාංකික දෙමළන් විසින් සිඝ්‍රව ආක්‍රමණය කරන අයුරු.

පහත සඳහන් සංඛ්‍යා 1921, 1946 හා 1953 ජන සංඛ්‍යා ලේඛන වලින් උපුටා ගන්නා ලදී. ඉන්දියානු ද්‍රවිඩයන්ගේ සංඛ්‍යා මීට ඇතුළත් නොවේ.

ලංකා දෙමළ ජනගහනය			
දිස්ත්‍රික්කය	1921	1946	1953
කොළඹ	23,484	58,654	91,474
කළුතර	1,588	3,804	6,090
මහනුවර	6,715	29,903	32,333
මාතලේ	1,417	4,883	9,340
නුවරඑළිය	1,610	5,277	9,225
ගාල්ල	770	3,119	3,655
මාතර	383	2,343	2,944
හම්බන්තොට	614	787	1,237
කුරුණෑගල	3,117	7,361	10,079
පුත්තලම	5,440	5,514	8,062
හලාවත	5,386	7,222	8,856
බදුල්ල	3,261	15,550	18,713
අනුරාධපුර	6,182	9,304	14,278
රත්නපුර	1,534	4,306	7,916
කෑගල්ල	1,486	3,236	5,990
මුළු ගණන	62,987	160,987	230,194

1921 ලංකාවේ මුළු ජනගහනය 44,98,605

1946 ලංකාවේ මුළු ජනගහනය 66,57,339

1953 ලංකාවේ මුළු ජනගහනය 80,93,637

මේ අනුව ලංකාවේ ජනගහනයේ සාමාන්‍ය වැඩිවීම මෙසේ විය.

1921 සිට 1946 අතර අවුරුදු 35 ඇතුළත සියයට 49 යි.

1946 සිට 1953 අතර අවුරුදු 7 ඇතුළත සියයට 21 යි.

මේ කාල තුළම සිංහලයන් වැඩි ප්‍රමාණවල දෙමළ ජනගහනය මෙසේ විය.

1921 සිට 1946 අතර අවුරුදු 35 ඇතුළත සියයට 156 යි.

1946 සිට 1953 අතර අවුරුදු 7 ඇතුළත සියයට 43 යි.

ලංකාවේ වගාකළ හැකි ඉඩම් ප්‍රමාණය

ලංකාවේ මුළු භූමි ප්‍රමාණය-අක්කර 169 ලක්ෂයකි.

වගා නොකළ හැකි භූමි ප්‍රමාණය-අක්කර 35 ලක්ෂයකි.
(පර්වත, මඩවතුරු, ගංගා යනාදිය)

වගා කළ හැකි භූමි ප්‍රමාණය-අක්කර 125 ලක්ෂයකි.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලට අයිති

වගාකළ හැකි භූමි ප්‍රමාණය-අක්කර 45 ලක්ෂයකි.

ලංකාවේ සෙසු හරියට අයිති-වගාකළ හැකි භූමි ප්‍රමාණය අක්කර 80 ලක්ෂයකි.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල ජනගහනය-945,000

ලංකාවේ සෙසු හරියේ ජනගහනය-80 ලක්ෂයකි.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල දශ ලක්ෂයට අඩු ජනගහනයට වගා කළ හැකි අක්කර 45 ලක්ෂයකි.

සෙසු පළාත්වල අසූ ලක්ෂයට වගාකළ හැකි භූමි ප්‍රමාණය අක්කර 80 ලක්ෂයකි. මේ අක්කර අසූ ලක්ෂයෙන් වැඩි හරියක් අලුත් ජනපද කළ නොහැකි වූ වතුයායවලිනි.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලට අයත් අක්කර 45 ලක්ෂය පාලනය කරනු ලබන්නේ දෙමළ රට සභාවලින් වුවත්, දැනට ඒ පළාත් දෙකේ පිහිටා තිබෙන නීත්‍යානුකූල සිංහල ප්‍රදේශ භූමි ප්‍රමාණය අක්කර 15 ලක්ෂයට ටිකක් අඩුය.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල අලුතෙන් පිහිටුවන්නට යන විශාල ජනපද ව්‍යාපාර

1. හැඳෑමය	5. පදවිය
2. ගල්ඔයේ දකුණු ඉවුර	6. මල්වතු ඔය
3. මදුරු ඔය	7. මහවැලි පහල තැනිතලා
4. යාං ඔය	8. මෝදරගමි ඔය

දකුණු පළාතේ :- වලවේ හා කිරිඳි ඔය

ආදායම :- උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලින් ආණ්ඩුවට ලැබෙන්නේ මුළු වාර්ෂික ආදායමෙන් සියයට 8 ක් පමණකි.

සිංහල ශිෂ්‍යයන්ට අධ්‍යාපනයේ වෙනස්කම්

පළාතේ නම	පාසල් යන සිසුන්ගේ ගණන	විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේස විභාගයට උගන්වන පළමුවෙනි පංතියේ පාසල් ගණන
උතුරු	136,799	27
වයඹ	171,325	9
සබරගමුව	164,543	6
දකුණු	273,671	10
මධ්‍යම	229,242	13
උතුරු	72,488	3
බටහිර	490,131	37
උතුරු මැද	38,010	2
නැගෙනහිර	58,283	5

උසස් අධ්‍යාපනය

උසස් අධ්‍යාපනය ලබන සිංහල ශිෂ්‍යයන්ගේ සියයට ගණන 16
උසස් අධ්‍යාපනය ලබන දෙමළ ශිෂ්‍යයන්ගේ සියයට ගණන 52

පුහුණු ගුරුවරු

දෙමළ ශිෂ්‍යයන් 61 ට එක් පුහුණු ගුරුවරයෙකි.
සිංහල ශිෂ්‍යයන් 138 ට එක් පුහුණු ගුරුවරයෙකි.

අභ්‍යාස විද්‍යාල

12,45,847 සිංහල ශිෂ්‍යයන්ට ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීමට විද්‍යාල 9 යි.
2,13,490 දෙමළ ශිෂ්‍යයන්ට ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීමට විද්‍යාල 8 යි.

යාපනේ වහල් මෙහෙවරකමට සිංහල ළමයින් ගෙනයෑම

1951 නිකුත්කර තිබෙන උඩරට ගැමි කොමිසමේ වාර්තාව මෙසේ කියයි :- "උඩරට පළාත්වලින් ගෙනෙනු ලබන මෙහෙකරුවෝ යාපනයේ හැමතැනම දකින්නට ලැබෙත්. ඔවුන්ගෙන් බොහොමයක් මේ පළාතට කුඩා කාලයේදීම ගෙනයනු ලැබ එහිම ඇති දැඩි වෙත්. ඔවුන්ගේ

දෙමව්පියන් කවුද? ගම් රට කොහේද? පවා ඔවුහු නොදනිති. නොයෙක් වධ හිංසා වලට ඔවුහු ගොදුරු වෙත්. ගෙවල්වල මෙහෙකරුකමට කියා ගෙනයනු ලබන බොහෝ තරුණ ස්ත්‍රීන් අත්තිමේදි දකින්නට ලැබෙන්නේ ගණිකා මඩම් වලය."

සිංහලයන් වැඩි පළාත්වල පදිංචිව සිටින ලාංකික හා ඉන්දියානු දෙමළන්ගේ සංඛ්‍යා 1953 ජන ලේඛනය අනුව

දිස්ත්‍රික්කය	ලාංකික දෙමළ	ඉන්දියානු දෙමළ
කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය	91,476	94,175
කළුතර "	6,090	34,327
මහනුවර "	32,333	253,686
මාතලේ "	9,340	39,831
නුවරඑළිය "	9,225	191,193
ගාලු "	3,655	10,648
මාතර "	2,944	11,080
හම්බන්තොට "	1,237	203
කුරුණෑගල "	10,079	9,853
පුත්තලම් "	8,062	1,570
හලාවත "	8,856	7,216
අනුරාධපුර "	14,278	3,695
බදුලු "	18,713	158,204
රත්නපුර "	7,916	36,288
කෑගල්ල "	5,996	53,688
මුළු ගණන	230,194	955,558

දෙමළන් වැඩි පළාත්වල පදිංචිව සිටින ලාංකික හා ඉන්දියානු දෙමළන්ගේ සංඛ්‍යා

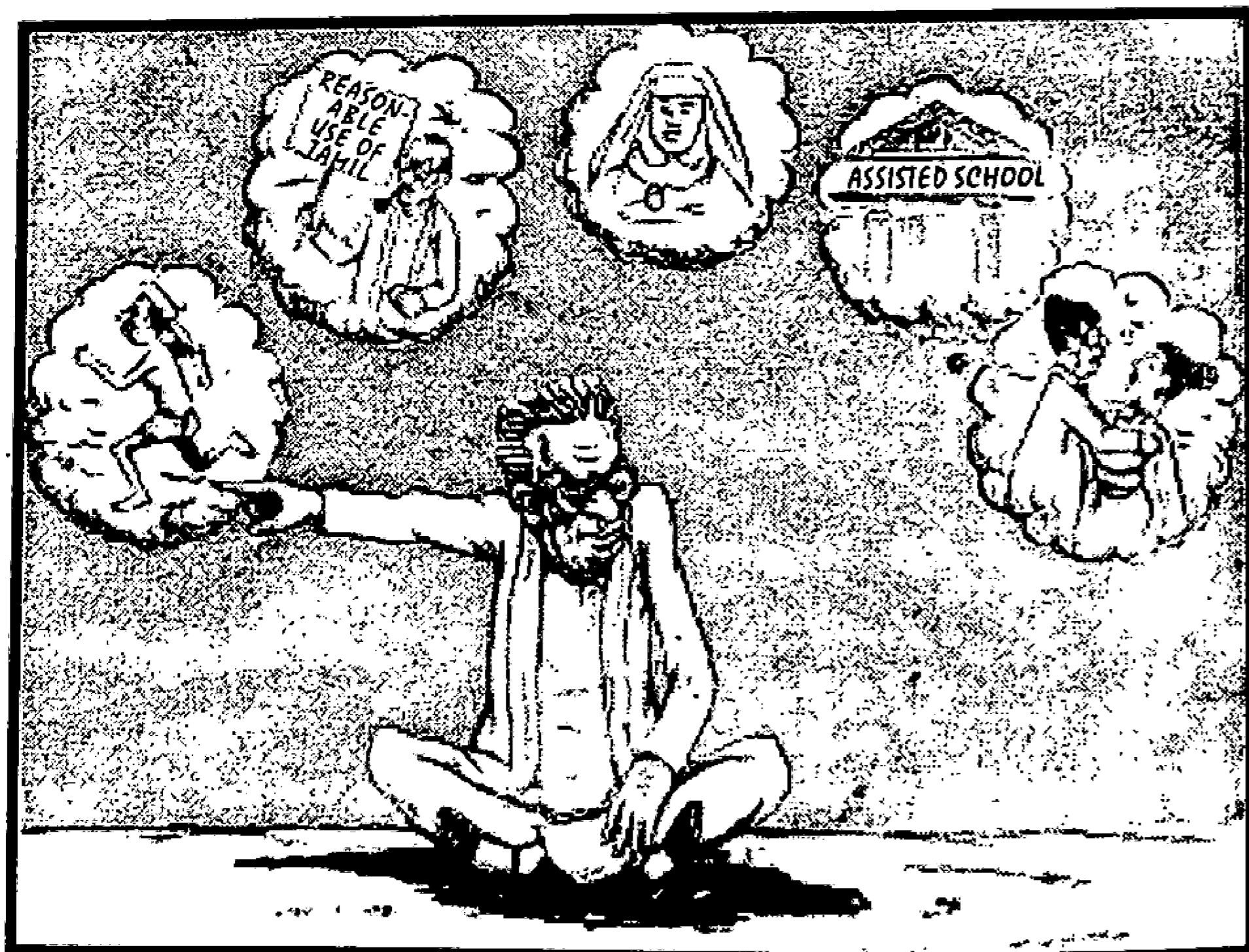
දිස්ත්‍රික්කය	ලාංකික දෙමළ	ඉන්දියානු දෙමළ
යාපනේ දිස්ත්‍රික්කය	469,559	8,401
මන්නාරම්	20,237	10,274
වවුනියා	23,643	2,507
	339	

මඩකලපු	129,940	2,227
ත්‍රිකුණාමලේ	35,132	4,337
මුළු ගණන	678,511	27,746

දෙමළින් වැඩි පළාත්වල පදිංචිව සිටින සිංහලයන්ගේ සංඛ්‍යා

දිස්ත්‍රික්කය	සිංහලයෝ
යාපනේ දිස්ත්‍රික්කය	6,372
මන්නාරම්	2,080
වවුනියා	5,892
මඩකලපු	31,041
ත්‍රිකුණාමලේ	15,156
මුළු සිංහලයන්ගේ ජනගහනය	5,621,332
උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල	1,08%
මුළු ලාංකික දෙමළින්ගේ ජනගහනය	908,705
සිංහලයන් වැඩි පළාත්වල	25,3%
මුළු ඉන්දියානු දෙමළින්ගේ ජනගහනය	983,304
සිංහලයන් වැඩි පළාත්වල	97,2%
උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල	2,8%

1957

THOUGHTS OF METTA by WIJESOMA

මෙත් සිතුවිලි

බෞද්ධ ජනතාවට පණිවුඩයක්

(ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන්)

ඔබ, පාඨශාලාවට ඇතුළත් කිරීමේ වයසට පැමිණ සිටින පුතකුගේ හෝ දුවකුගේ පියකු හෝ මවක් හෝ වන්නට පිළිවන.

ඔබ, මේ ළඟ දී පාසලින් අස්ව රක්ෂාවක් බලාපොරොත්තු වන තරුණයකු හෝ තරුණියක වන්නට පිළිවන. ඔබට ඔබේ මේ රටේ අවංක ජීවන මාර්ගයක් සොයා ගැනීමට අයිතිවාසිකමක් තිබේ.

ඔබ, යම්කිසි රෝගයකින් පෙළෙමින් රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවකට ඇතුළුවීමට අදහස් කර සිටින කෙනෙකු වන්නට පිළිවන.

ඔබ, පිරිසර පළාතක ඉඩම් නැති දුප්පත් කෙනෙකු බැවින් ආණ්ඩුවෙන් ඉඩමක් ඉල්ලා ප්‍රදේශයේ ඉඩම් කම්මේරියක් ඉදිරියේ පෙනී සිටිය කෙනෙකු වන්නට පිළිවන.

එසේත් නැතහොත්, ඔබ ගෙයක් තනාගැනීම සඳහා නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ණයට මුදලක් ඉල්ලා සිටි කෙනෙකු හෝ ඒ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සාදා තිබෙන බම්බලපිටියේ තට්ටු ගෙවල් වැනි ගෙයක් කුලියට ඉල්ලා සිටි කෙනෙකු විය හැක.

ඔබ, හෙදියන් වශයෙන් ඇතුළත් වීමේ විභාගය වැනි වෘත්තීය විභාගයකට පෙනී සිටි කෙනෙකු ද විය හැක.

එසේත් නැතහොත් ඔබ පොලිස් සේවයට හෝ යුද්ධ හමුදාවේ හෝ නාවුක හමුදාවේ හෝ සේවයට බැඳීමට ඉල්ලා සිටි කෙනෙකු ද විය හැක.

ඔබ යටකි අවස්ථාවලින් මොනයම් අවස්ථාවකට හෝ මුහුණ පා සිටින කෙනෙකු නම් ඔබ බෞද්ධයෙකු වීම ම ඔබේ අවාසියට කොතරම් හේතුවී තිබේදැයි වටහා ගෙන ඇතැයි සිතමි. ඇතැම් විට එයට හේතු ඔබ නොදන්නවා ඇත. එහෙත් ඔබේ දරුවා හොඳ පාඨශාලාවකට ඇතුළත් කරගැනීම කොතරම් අසීරු කරුණක් දැයි ඔබ දන්නෙහිය.

විශේෂ, ආණ්ඩුවෙන් ඉඩමක් ලබාගැනීම හෝ ගෙයක් ලබාගැනීම හෝ විශේෂ බල නොපා ඉටුකරගැනීම හෝ කොතරම් අමාරු කරුණක්දැයි ඔබ දන්නෙහිය.

ඔබ අලුතෙන් ආණ්ඩුවේ සේවයට බැඳෙන්නෙකු නම් ඔබේ බෞද්ධකම නිසා ඔබට හොඳ සනීපදායක පළාතක් නොලැබෙන්නේය. ඔබ ආණ්ඩුවේ සේවයෙහි නියුක්තව සිටින කෙනෙකු නම්, කල්පනා කරන්න! ආශ්චර්යයක් මෙන් ඔබ බෞද්ධ සම්භිසක නිල තලයක් භාරගත් විගස ම ඔබේ මාරුවීම සිදුවන හැටි.

ඇතැම්විට, ඔබ බෞද්ධයෙකු වීම මහත් අපරාධයක් සේ සලකන පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන්නෙකු විය හැක. එවැනි තැන්වල ඔබේ බෞද්ධකම නිසා ඔබ විවාහ පිවිතයට ඇතුළු වුවත්, අවුරුදු ගණනක් යන තෙක් ම ඔබට විවාහකයන්ට නියමිත නිවාසයක් නොලැබෙන්නේය.

පුරවැසියන්ගෙන් සියයට හත්තෑ පහක් බෞද්ධයන් සිටින බෞද්ධ රටකැයි කියන මේ නිදහස් ලංකාවේ මෙවැනි දේ හා මෙවැනි වෙනත් දහසක් දේ සිදුවෙයි.

මීට හේතුව කුමක්දැයි ඔබ අසනවා ඇත.

ලංකාව ගතවර්ෂ කිහිපයක් මුළුල්ලේ ම පරදේශීන්ගේ පාලනය යටතේ තිබුණේය. ඔවුන්ගේ අභිප්‍රාය වූයේ මෙරට ආණ්ඩු කරන පන්තිය වශයෙන් බලවත් ක්‍රිස්තියානි පිරිසක් මෙහි ඇති කිරීමය. අධ්‍යාපනයේදී හා රාජ්‍ය සේවයේදී ක්‍රිස්තියානීන්ට වැඩි සැලකිලි දැක්වීමෙන්ද, ඔවුන්ට වෙනත් විශේෂ වරප්‍රසාද දීමෙන්ද, මේ පන්තිය ගොඩ නංවනු ලැබීය. බෞද්ධයන් පාගා තැබීමට මේ ක්‍රිස්තියානි පිරිස ප්‍රමාණවත් නොවූයෙන්, අධිරාජ්‍යවාදීහු ජාතික හා ආගමික වෙනස්කම් ඉස්මතු කරමින්, මේ ආණ්ඩු කරන පන්තිය බලවත් කිරීමට රටේ වෙනත් සුළු ජාතීන් උපයෝගී කරගත්හ.

ආණ්ඩුවේ කාර්යාලවල ද, බැංකුවලද, වෙළඳ ආයතනවලද සේවකයන් පත්කිරීම්, උසස් කිරීම් ආදියේදී දැනුදු සුළු ආගමිකයන්ට හා සුළු ජාතිකයන්ට වැඩි සැලකිලි දක්වන බව ඔබ දන්නෙහිය. නැතහොත් අසා ඇත. සිංහලයකු යම් හෙයකින් තෝරා පත්කර ගතහොත් එසේ කරන්නේ ඔහු 'හරි ආගමට' අයත් කෙනෙකු වුවොත් පමණකි. ඒ මේ හේතූන් නිසා සැබවින්ම අද බෞද්ධයා සිටින්නේ ඉතාම හීනදින තත්වයකය.

අපට රටට නිදහස ලැබුවායින් පසු, පරදේශීන් මෙරට ආණ්ඩු කළ අවධියේ බෞද්ධයන්ට කරගෙන ආ වෙනස්කම් නැතිකර දැමීමට කිසිවක් කරනු ලැබුයේද? යම්කිසි ජනතාවකට වෙනස්කම් ඇතිවන අයුරින් අතීතයේදී පනවන ලද හෝ වර්තමානයේ හෝ අනාගතයේ හෝ පැනවෙන සෑම නීතියක්ම අවලංගු වන පරිද්දෙන් නිදහස් ඉන්දියාවේ ආණ්ඩුක්‍රම පනත යටතේ විශේෂ නීති පනවා තිබෙන බව ඔබ ඇතැම්විට දන්නවා ඇත. රජයේ සේවකයෙකු විසින් පාලනයේදී කෙරෙන වෙනස්කම් නීතිවිරෝධී වන හැටියටද ඒ පනත සකස් වී තිබේ. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ එබඳු නියෝගයක් නොමැත.

අප රට නිදහස් වූවායින් පසු, ආණ්ඩුවට පහත සඳහන් ප්‍රතිපත්ති දෙකින් එකක් අනුගමනය කිරීමට හැකිව තිබුණි. පරදේශීන්ගේ පාලනය නිසා පැහී සිටි ජනතාව සඳහා විශේෂ නීති පනවා ඒ අනුසාරයෙන් ඔවුන් වැටී සිටින හීන දින තත්වයෙන් ගොඩනගාලීම කළ යුතුව තිබුණි. එසේ නැතහොත් ආණ්ඩුවට කරන්නට තිබුණේ මධ්‍යස්ථව සිට ආගම්, ජාති ආදී කිසිදු හේදයක් නොසලකා සෑම අයකුගේම මූලික අයිතිවාසිකම් රැකෙන සේ විධිවිධාන සැලැස්වීමය.

1948 සිට මේ දක්වා ප්‍රකාශයට පමුණුවන ලද එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සෑම මැතිවරණ ප්‍රකාශනයකම වැඩි ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ගැන හෝ ජාති, ආගම් ආදී කිසිදු හේදයක් නොසලකා සෑම අයකුගේම අයිතිවාසිකම් රැකීම ගැන හෝ වචනයකුදු සඳහන් නොවන බව මෙහි ලා විශේෂයෙන් මතක් කරදිය යුතුය. එහෙත් සුළුජනතාවට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් දීම ගැන නම් ඒ සෑම ප්‍රකාශනයකම විශේෂයෙන් සඳහන් වේ.

සැබවින්ම ඔබ බෞද්ධයෙකු වශයෙන් බෞද්ධයන් වෙනුවෙන් විශේෂ වරප්‍රසාද නොඉල්ලන්නෙහිය. එහෙත් උදාහරණයක් වශයෙන්, දරුවන් පාඨශාලාවකට ඇතුළු කිරීමේදී ක්‍රිස්තියානි දරුවාට යම්කිසි ඉඩ ප්‍රස්ථාවක් ලැබේද, ඒ හා සමාන ඉඩ ප්‍රස්ථා ඔබේ දරුවාටත් ලැබේනම් එය සාධාරණයක් සේ ඔබ සලකනවා ඇත. එහෙත් තවම ඒ ඉඩ ප්‍රස්ථාව ඔබට නොලැබේ. මෙය පුදුමයට කරුණක් නොවේ. මක්නිසාදයත්, ක්‍රිස්තියානි දරුවා ඔබේ දරුවාට වඩා නිදහස් ආණ්ඩුවෙන් වරප්‍රසාද ලබන්නෙකු බැවිනි. අප රටේ ක්‍රිස්තියානීන්ගේ ගණන පුරවැසි ජනතාවගෙන් සියයට නවයක් වුවත්, ආණ්ඩුව විසින් අවුරුදු පතා උපකෘත පාඨශාලා සඳහා දෙන ආධාර මුදල වූ රුපියල් හත්කෝටි එක් ලක්ෂයෙන්, රුපියල් හතළිස් ලක්ෂයක්ම ගෙවන්නේ ක්‍රිස්තියානි පාඨශාලා සඳහාය.

1959 යේ ඔක්තෝබර් මස 30 වෙනි දින පාර්ලිමේන්තුවේදී අගමැති හා අධ්‍යාපන ඇමති වී. දහනායක මහතාගෙන් අසන ලද ප්‍රශ්නයන් ගැන ඒ මහතා විසින් දුන් පිළිතුරුවලින් ඒ බව මනාව අනාවරණය වූයේය. අගමැති විසින් කියා සිටින ලද ගණන් හිලව් පහත දැක්වේ.

පාලන පක්ෂය	පාඩශාලා ගණන	1958-59 දත් මුළු
		ආධාර මුදල රුපියල්
1. රෝමානු කතෝලික	735	2,80,18,601
2. වෙනත් ක්‍රිස්තියානි	556	1,60,34,760
3. පරම විඥානාර්ථ බෞද්ධ සමිතිය	415	1,1567,723
4. හින්දු අධ්‍යාපන මණ්ඩලය	151	30,56,908
5. ඉස්ලාම් ආගමික සංස්ථා	10	7,95,425
6. වෙනත් බෞද්ධ සමිති	661	99,90,422
7. වෙනත් හින්දු සමිති	47	29,11,700

(හැන්සාඩ් වාර්තාව - 30.10.59)

මේ සංඛ්‍යා විග්‍රහ කළවිට පෙනෙන්නේ, ආණ්ඩුව රෝමානු කතෝලික පාඩශාලාවකට යන දරුවකුට අවුරුද්දකට රු.123/-ක් හා ක්‍රිස්තියානි පාඩශාලාවකට යන දරුවකුට රු.112/- ක්ද වියදම් කරන අතර, බෞද්ධ පාඩශාලාවකට යන දරුවකුට අවුරුද්දකට රු.70/- ක්ද, හින්දු පාඩශාලාවකට යන දරුවකුට රු.68/- ක්ද, මුස්ලිම් පාඩශාලාවකට යන දරුවකුට රු. 86/- ක්ද වියදම් කරන බවය. බෞද්ධයන් විසින් පත්කරන ලද ආණ්ඩුවක් බෞද්ධයන්ට දක්වන කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල මෙලෙසය.

රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය දෙස බැලුවත් තත්වය මීට වෙනස් නොවේ. ලංකාවේ "කැතලික් ඇක්ෂන්" නම් කතෝලික රහස් සංවිධානයක් වේ. මේ සංවිධානයේ සාමාජිකයෝ යුද්ධ හමුදාව, නාවුක හමුදාව, පොලිස් සේවය, රජයේ සේවය යනාදී නොයෙක් තැන්වල සිටිති. "කැතලික් ඇක්ෂන්" යේ එක් පරමාර්ථයක් නම් එහි සාමාජිකත්වයක් දරණ සෑම රජයේ නිලධාරියෙකු විසින්ම තමාගේ තනතුරු බලය උපයෝගී කරගෙන කතෝලික සභාවේ සෙසු කතෝලිකයන්ගේත් වැඩි දියුණුවට අදාළ දේ

කිරීමය. රජයේ නිලධාරීන්ගේ පත්වීම්වලදී, උසස් කිරීම් වලදී, ශිෂ්‍යත්ව දීමේදී, 'කැතලික් ඇක්ෂන්' යේ සාමාජිකයෙකු විසින් අනුගමනය කළ යුතු ප්‍රතිපත්තිය නම් කතෝලිකයනට විශේෂ සැලකිල්ල දැක්වීමයි.

රජයේ කාර්යාලයන්හි පමණක් නොව යුරෝපීය හා කතෝලික පාලනය පිට පවත්නා ඇතැම් විශාල වෙළඳ ආයතන විසින්ද සේවකයන්ට බඳවා ගැනීමේදී වැඩි සැලකිල්ල දක්වන්නේ කතෝලිකයන්ටය. මේ ආයතන සේවකයන් බඳවා ගන්නේ කතෝලික රැකියා රක්ෂා කාර්යාල මගින්ය.

මෙපමණක් නොවේ. මේ මෑතක් වනතුරුම කොළඹ පිහිටි ආණ්ඩුවේ රැකියා රක්ෂා කාර්යාලය භාරව සිටි මණ්ඩලික නිලධාරීන් කිහිප දෙනෙක්ම කතෝලිකයන් වූහ. මේ නිලධාරීන්ගෙන් එක් අයෙක් කතෝලික රැකියා රක්ෂා කාර්යාලයේ ලේකම් පදවියද දැරුවේය. බෞද්ධ පිරිසක් විසින් කළ චෝදනාවකින් පසු හිටපු කම්කරු ඇමතිවර ඉලංගරත්න මහතා විසින් කරවන ලද පරීක්ෂණයකින් හෙළි වූයේ මේ නිලධාරියා විසින් රැකියා රක්ෂා කාර්යාලයේ සියලුම නීති රීති උල්ලංඝනය කොට කතෝලිකයන්ට රැකියා රක්ෂා සපයා දී තිබෙන බවය.

බෞද්ධයන්ට රැකියා රක්ෂා නොලැබෙන්නේ කුමක් නිසා දැයි දැන් ඔබට අවබෝධ විය යුතුය.

හෙළි වෘත්තිය වනාහි විදේශීය පාලන කාලවලදී, රෝමානු කතෝලික කන්‍යා සහෝදරයන්ටත්, රෝමානු කතෝලික මධ්‍යම වල ඉගෙනගත් තරුණියන්ටත් සීමාවූවක් විය. එම හෙළි සේවය පුළුල් වීමෙන් පසු දැන් කාටත් වියට ඇතුළු විය හැක. මේ සේවය සඳහා ඉල්ලුම්කාරීන්ගේ සංඛ්‍යාව අධික වන බැවින් දැන් හෙළියන් පත්කරගන්නේ විභාග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඒ සඳහා වෙනම විභාගයක් පැවැත්වීමෙනි. එහෙත් විභාගයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ සේවයට පත්කිරීමට සුදුස්සන් තෝරන මණ්ඩලය සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ කතෝලිකයන්ගෙන් හා ක්‍රිස්තියානීන්ගෙන් යුක්ත වේ. කෙසේ වුවද පළමුවන විභාගයේදී බෞද්ධ තරුණියෝ වැඩි ගණනක් පත්වීම් ලැබූහ. ඊට පසුව තේරීම් ක්‍රමය වෙනස් විය. දැන් කරන්නේ, තෝරන මණ්ඩලය විසින් 18,000 ක් පමණ වූ සියලුම ඉල්ලුම්කාරීන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට කැඳවා, එයින් තෝරාගත් අයට පමණක් ඉහත කී ආණ්ඩුවේ විභාගයට පෙනී සිටීමට ඉඩදීමය. ඒ තේරීම් මණ්ඩලයෙන් මේ තේරීම කෙරෙන්නේ බෞද්ධ තරුණියන් කොන්වෙන අයුරිනි.

බෞද්ධයන්ට විරුද්ධව හින්සිරුවේ කෙරෙන මෙබඳු වෙනස්කම් වලට සිය ගණන් උදාහරණ දැක්විය හැක. ඒ අතරම කතෝලික සභාවට

ධනය රැස්කරගෙන ඒ මගින් බලවත්ව තම ආගමික හා දේශපාලන පරමාර්ථයන් ඉටුකර ගැනීම සඳහා ආණ්ඩුව නොයෙක් ක්‍රමයෙන් ආධාරෝපකාර දෙන විධිය ගැනද උදාහරණ ගෙනහැර දැක්විය හැක.

මීට අවුරුදු හැටකට හෝ හත්තෑවකට හෝ ඉහත දී ක්‍රිස්තියානි ආගමික සංස්ථාවන් ආණ්ඩුව විසින් නීතිගත කරන ලදී. අප රටට නිදහස ලැබුණ පසු නිදහස් ලංකාවේ පළමුවන අගමැතිවරයා ව සිටි දිවංගත ඩී.ඇස්. සේනානායක මහතා වෙත එසේ බෞද්ධයන්ට කර තිබෙන අනඩුව කියා සිට බෞද්ධයන්ගේ දුක් ගැනවිලි ගැන පරීක්ෂා කර වාර්තා කිරීමට කොමිෂන් සභාවක් පත්කරන ලෙස බෞද්ධයන් ඉල්ලා සිටි බව ඔබට මතක ඇත. එයට ඒ මහතාගේ පිළිතුර වූයේ "බෞද්ධයන්ට ආණ්ඩුව සරණා ගවිජාමි" කියා හය වන සිල්පදයක් උවමනා ද යනුයි. බෞද්ධයන් විසින්ම බලයට පත්කළ ආණ්ඩුවක නායකයෙකුගේ මේ පිළිතුර පුදුම ඵලවන සුළු එකක් විය. එහෙත් ඒ ආණ්ඩුව විසින්ම හැකි හැම අවස්ථාවකදීම, අබෞද්ධයන්ට විශේෂ සැලකිලි හා විශේෂ වරප්‍රසාද දෙන ලදී.

1. රජයේ සේවය පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨතම බල මණ්ඩලය වූ පොදු සේවා කොමිෂමට කවදාවත්ම ස්ථිර වශයෙන් බෞද්ධයෙකු පත්කරනු නොලැබීය.
2. නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමය අනුව අප රටේ අධ්‍යාපනය සංවිධාන කිරීමට භාරදෙන ලද්දේ පිටරටින් විශේෂයෙන්ම ගෙන්වා ගනු ලැබූ "කැතලික් ඇක්ෂන්" කාරයෙකු වූ ආචාර්ය හවුස් මහතාටය. ආචාර්ය හවුස් මහතා විසින් පාඨශාලා වර්ග කිරීමේදී බෞද්ධයන්ට වෙනස්කම්කර තිබෙන බව අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවද පසුව පිළිගත්තේය. (පානදුරේ ශ්‍රී සුමංගල විද්‍යාලය උසස් නොකිරීම මීට නිදසුනකි.)
3. අප රටේ අවිගත් හමුදාවන් කතෝලික නිලධාරීන්ගේ පාලනය යටතට පත්කළේය. මණ්ඩලික නීතිවලට සියයට අනුවක් අබෞද්ධයන් පත්කොට නමට පමණක් බෞද්ධයන් අතලොස්සකට මේ හමුදාවල උසස් පදවි දෙනලදී.
4. ආණ්ඩුවේ දිසාපති පදවිවලට වැඩි වශයෙන් ම කතෝලිකයන් හා ක්‍රිස්තියානීන් පත්කරනු ලැබීය. බෞද්ධ සිවිල් නිලධාරීන්ට අමාත්‍යාංශවල උප ලේකම් තනතුර දී ඔවුන් මහජනයාගෙන් ඇත් කරන ලදී.

5. රජයේ මුදල් භාරව තිබෙන භාණ්ඩාගාරයේ මණ්ඩලික පදවි වලට වැඩි වශයෙන් කතෝලිකයන්ම පත්කරන ලදී. අධ්‍යාපනය සඳහා මුදල් වෙන්කිරීමේදී හා රාජ්‍ය භාෂා පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී භාණ්ඩාගාරය කරන අවහිරකම් ගැන දැන් කවුරුන් දනිති.

හින් සිරුවේ නුල් සුත්තර ක්‍රමයෙන් ආණ්ඩුව කතෝලික සභාවේ පරමාර්ථයන් ඉෂ්ට වන තැනට කටයුතු කරන නියාවද, බෞද්ධයන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් බලදෙන නියාවද පෙන්වන තවත් බොහෝ නිදර්ශන දැක්විය හැක.

ආණ්ඩුවේ බලවතුන්ගේත් ආධාරෝපකාර ඇතිව ජනතාවට විරුද්ධව ගෙනයන මේ කුමන්ත්‍රණයට විරුද්ධව සටන් කිරීම ජාති හේද හා ආගම් හේද ගැන කථා නොකොට කළ හැකි දෙයක් නොවන බව ඔබ පිළිගන්නවා ඇත. එහෙත් මේවා පෙන්වා දෙනවිට, ඇතැම් අය බෞද්ධ, ක්‍රිස්තියානි, හින්දු, මුස්ලිම් යනාදී වශයෙන් වෙන් වෙන්ව නොසිතා එකම ලාංකික ජනතාවක් මෙන් සිතා කටයුතු කළ යුතු බව කියති. එසේ කියන අතරම බෞද්ධයන්ට, බෞද්ධයන්ම නිසා කෙරෙන වෙනස්කම් ගැනත් ඔවුන්ට රජයෙන් ලැබිය යුතු ඵල ප්‍රයෝජන පැහැර ගැනීම ගැනත් නිහඬ ද වෙති.

මේ තත්වය කාලාන්තරයක් මුළුල්ලේ ම පැවත ආ එකකි. නිදහස ලැබීමෙන් පසුව වත් බෞද්ධයන්ට කරනු ලබන මේ වෙනස්කම් නැතිවේ යයි ඔවුහු බලාපොරොත්තු වූහ. එහෙත් සැබවින්ම නිදහස ලැබීමෙන් පසුව තත්වය වඩාත් නරක අතට හැරුණි. ආණ්ඩුවද බෞද්ධයන් මේ ආපදාවෙන් මුදාගැනීමට කිසිවක් නොකළේය.

1948 සිට බලයට පැමිණ සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව බෞද්ධ මහජනතාව විසින් 1956 දී නෙරපා දමා, මහජන එක්සත් පෙරමුණට ආණ්ඩු බලය බාරදුණි. මහජන එක්සත් පෙරමුණේ නායක දිවංගත අගමැති බණ්ඩාරනායක මහතා, බෞද්ධයන්ගේ ඉල්ලීම් අඩංගු වූ බෞද්ධ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාවේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීමට පොරොන්දු වූයේය. ඒ යෝජනාවලින් ඇතැම් ඒවා ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබීය. එහෙත් වැදගත්ම යෝජනා ක්‍රියාත්මක නොකරන ලදී. ශාසන ශුද්ධිය සඳහාත් බෞද්ධ කටයුතු සංවිධානය සඳහාත් ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ගය කවරේද දැයි සොයා බලා වාර්තා කිරීමට බුද්ධ ශාසන කොමිෂන් සභාවක් පත්කිරීම බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ආණ්ඩුවේ අතිශයින් වැදගත් ක්‍රියාවක් විය. අගමැති බණ්ඩාරනායක මහතාත් ඒ මහතා ඇවෑමෙන් සංස්කෘතික ඇමති කලුගල්ල මහතාත් කීපවරක්ම බුද්ධ ශාසන කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කරන බවට මහජනතාවට පොරොන්දු වූහ.

විහාර, දේවාල, ගම් පාලනය හික්මුත් වහන්සේලාගෙන් ඉවත්කොට, එක් එක් විහාරය වැඩි දියුණුව සඳහා ඒ ඒ විහාරයට අයිති දේපළ යොදවන පරිද්දෙන් පාලනය වන සංවිධානයක් පත්කොට නීතිගත කිරීමද, සංඝයා වහන්සේ විසින්ම දුශ්ශීල හික්මුත් ශාසනයෙන් තොරපා හරින තැනට කටයුතු සැලැස්වීමද, බෞද්ධයින්ගේ සාමාජිකයා කටයුතු ගැන ක්‍රියාකිරීමට ගිහි පැවිදි දෙපාර්ශවයෙන්ම යුත් ශාසන මණ්ඩලයක් පත්කොට නීතිගත කිරීමද, හික්මුත් වහන්සේලාගේ ශුභ සිද්ධිය සැලැස්වීම සඳහා ද, වාද හේද විසඳීම සඳහාද සියලුම නිකායවල නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත සංඝ සභාවක් ඇතිකිරීම යනාදිය බුද්ධ ශාසන කොමිෂන් සභාවේ ඇතුළත් යෝජනා වේ.

නිකාය පාලනය පිළිබඳ කටයුතු ගැන කිසිවකුදු සඳහන් නොකොට ඒවා දැන් තිබෙන විධියට වසේම තිබෙන්නට ඉඩහරින සේ නිර්දේශ කිරීම බුද්ධ ශාසන කොමිෂන් සභාවේ යෝජනාවල වැදගත් අංගයකි.

විහෙත් ධන උපයන ව්‍යාපාරයන්හි යෙදී සිටින පක්ෂද, ප්‍රතිගාමී දේශපාලනඥයන් ද එකතු වී දැන් මේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීමට විරුද්ධව නැඟිසිටීම සැලකිය යුතු කරුණකි.

මල්වතු - අස්ගිරි දෙපාර්ශවයේ කාරක සභා බුද්ධ ශාසන කොමිෂන් වාර්තාව නොකියවාම එහි යෝජනාවලට විරෝධීව නැඟී සිටිති. ලංකාවේ කතෝලික නායක පූජකයන්ගේ භොරණාව වූ "කැතලික් මැසෙන්ජර්" පත්‍රය මල්වතු අස්ගිරි දෙපාර්ශවයේ මේ පියවර ගැන ප්‍රශංසා කරයි අගමැති දහනායක මහතා විසින් ද ඒ පාර්ශවවල ප්‍රතිපත්ති අනුමත කරමින් බුද්ධ ශාමන කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව ක්‍රියාත්මක නොකරන බවට ප්‍රතිඥා දී තිබේ. මේ ත්‍රිවිධ බලවතුන්ගේ එක්වීම අසුභ ලකුණකි. එසේම සැලකිය යුතු කරුණක්ද වේ.

මේ අතර බෞද්ධයන්ගේ තත්වය දිනෙන් දිනම පහත බසී. ලෞකික වශයෙන් ධනය ඉපයීමෙහි යෙදී සිටින ඇතැම් හික්මුත් වහන්සේලා, මුළු මහා සංඝයා වහන්සේම අගෞරවයට භාජනය කරවන බවද අපි දනිමු. එය නවතාලිය හැකි මඟක් ඇත්තේද නැත. දුශ්ශීල හික්මුත්ද ශාසනගතව සිටින බව ප්‍රත්‍යක්ෂ කරුණකි. විහෙත් ඒ දුශ්ශීල හික්මුත් ශාසනයෙන් තොරපා දමා ශාසන ශුද්ධියක් ඇතිකිරීමට අවස්ථාවක් ද ඇති නොවීය. කතෝලික සභාව විසින් බෞද්ධයන් වෙත හැම අංශයකින්ම චල්ලකර තිබෙන තර්ජනයට මුහුණපෑමට තරම් ශක්තිය ඇති ඒකාබද්ධ සංවිධානයක් බෞද්ධයන්ට ඇති නොවීය. තත්වය මෙසේ හෙයින් බෞද්ධයන්ගේ උරුමය රැක ගැනීමටත්, බුද්ධ ශාසනය රැක ගැනීමටත් කටයුතු බෞද්ධයන් විසින්ම සංවිධානය කරගැනීම ඔවුන්ගේ පරම යුතුකම වන්නේය.

බෞද්ධ ජනතාව වෙනුවෙන් ආණ්ඩුවෙන් කුමක් ඉටුවේදැයි බෞද්ධයන් බලාපොරොත්තු වන්නේ ඔවුන් වැටී සිටින තත්වයෙන් නිදහස් වීමටය. ඒ සඳහා ආණ්ඩුව විසින් නියත වශයෙන්ම කළ යුතු දෑ කිහිපයක් වෙයි.

1. එයින් පළමුවැන්න නම් අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නයට වහාම උත්තරයක් සැපයීමය. දැන් පවත්නා අධ්‍යාපන ක්‍රමය ධනපති සංවිධාන හිමි ක්‍රිස්තියානීන්ට වැඩි වාසි ලැබෙන පරිද්දෙන් සකස් වී තිබේ. සියලුම දරුවන්ට එක හා සමාන අධ්‍යාපන පහසුකම් සලසාදීම රජයේ පරම යුතුකමක් බැවින්, ඒකාබද්ධ ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇතිකරලීම රජයෙන් ඉටුවිය යුතුය.

2. දෙවැන්න, දුශ්ශීල හික්මුත් ශාසනයෙන් පහකොට ශාසන සංශෝධනයක් කළ හැකි වන සේ ද, බෞද්ධාගම රටේ ජනතාවගේ ශුභ වගාව සඳහා උපයෝගී කරගත හැකිවන සේද, බෞද්ධයන්ට ඔවුන්ගේ ආගම සම්බන්ධ කටයුතු සංවිධානය කරගත හැකිවන සේද, බෞද්ධයන්ට නීතිගත කරන ලද සංස්ථාවක් ඇතිකරලීමද රජයෙන් බලාපොරොත්තු වේ.

3. තුන්වැන්න නම්, නා හා ආගමික, සාමාජිකයා හා වෙළඳ ආයතන විසින් බෞද්ධයන්ට විරුද්ධව ගෙනයන ක්‍රියාමාර්ගයන් ගැන සොයාබලා අධ්‍යාපනයේදීද, රැකී රක්ෂාවලදීද, නඩුහබ වලදීද, වෙනත් අවස්ථාවලදීද සෑම පුරවැසියකුගේම අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට වගබලා ගැනීමය.

අද පවත්නා ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ මගින් කොතෙක් දුරට අපේ මේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට වේද? එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේද ප්‍රකාශනයන්ගෙන් අවබෝධ වන්නේ ඒ පක්ෂ දෙකම ධන උපයන ව්‍යාපාරයන්හි යෙදී සිටින පක්ෂ හා සමග අත්වැල් බැඳගෙන සිටින බවය.

1948 සිටම කරන ලද පරිදි එක්සත් ජාතික පක්ෂය ළඟදී නිකුත් කළ ප්‍රකාශනයෙන් සුළු ජාතීන්ගේ හා සුළු ආගමිකයන්ගේත් අයිතිවාසිකම් සහතික කිරීමට පොරොන්දු දී තිබේ. මෙරට සුළු ජාතීන්ගේ හා සුළු ආගමිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම්වලට තව කොතරම් දුරට රැකවරණය උවමනා දැයි ඉහත සඳහන් කරුණු වලින් ඔබට අවබෝධ වී ඇත. පුදුමයට කරුණ නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් බෞද්ධයන් වෙනුවෙන්ම පෙනී සිටින එකකැයි කියාපෑමය.

සමසමාජ පක්ෂයේ නායකයන් වූ ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහතාගේ හා ආචාර්ය ඇන්.ඇම්. පෙරේරා මහතාගේත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ප්‍රකාශයන් අපි කියවමු. විශේෂයෙන්ම ආචාර්ය පෙරේරා මහතා කලින් කල බෞද්ධයන් නොරිස්සන සුළු ගතිය ගැන බෞද්ධයන්ට දොස් නගන්නේය.

මහියංගණා ගඬොල් කථාවට පසුව ආචාර්ය පෙරේරා මහතා බෞද්ධයන්ට අකමැති බව අපි දනිමු. එහෙත් බෞද්ධයන්ට විරුද්ධව අධ්‍යාපනයේදී හා රැකී රක්ෂාවලදී සිදුවන අසහනය ගැන ආචාර්ය පෙරේරා මහතා යටත් පිරිසෙයින් එක වචනයක්වත් කථා කළේ නම් අපට ඒ මහතාගේ ගඬොල් කථාව විශ්වාස කිරීමට හැකිව තිබුණි. මේ තාක් ලංකා සම සමාජ පක්ෂය අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය ගැන වචනයකුදු නොකියේය. නමුත් දැන් අකමැත්තෙන් වුවද ලංකා සම සමාජ පක්ෂය අධ්‍යාපනය ජාතිය සතුකිරීම පිළිබඳව කථා කරයි. එහෙත් එම පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව ධනපති ආයතනවලට හා පුද්ගලයන්ට පුද්ගලික පාඨශාලා පවත්වාගෙන යෑමට ඉඩදිය යුතුය. (1959 නොවැම්බර් මස 21 වෙනි දින "ඔබ්සර්වර්" පත්‍රයේ පළ වූ ආචාර්ය පෙරේරා මහතාගේ නිවේදනය.)

අපේ ප්‍රශ්න අප විසින්ම විසඳාගැනීමට තවත් අවස්ථාවක් ළඟදීම ලැබේ. දේශපාලනයේදී ජාතික හා ආගමික ප්‍රශ්න ඉස්මතු කිරීමෙන් අවැඩක්ම වන්නේ යැයි දැන් දැන් ඇතැම් අය කියති. එහෙත් යටත් විජිත සමයේදී තිබුණාටත් වඩා පොදු ජීවිතයේ සෑම අංශයකදීම බෞද්ධයන්ට විරුද්ධව කෙරෙන වෙනස්කම් ගැන ඔවුහු නිහඬව සිටිත්. එදා ජාතික නිදහසට විරුද්ධව නැගීසිටි බලවේග දැන් දැන් නිදහසේ එල ප්‍රයෝජන ඔවුන් විසින් පමණක් භුක්ති විඳීමට අර අදී. අප එකමුතු වී සටන් නොකළහොත් මේ ආගමේ නමින් හා ජාතියේ නමින් කෙරෙන වෙනස්කම් නැමති පිළිකාව සමාජ ජීවිතයෙන් දුරින්ම දුරුවන් කිරීමට නම් නොහැක්කේ මැයි.

බෞද්ධයන් වශයෙන් අප බලාපොරොත්තු වන්නේත්, අපේ පරමාර්ථය වන්නේත්, අපට විරුද්ධව අවුරුදු භාරසිය ගණනක් මුළුල්ලේ කරගෙන ආ වෙනස්කම් සහමුලින් ම අප රටින් පිටුදැකීම හා බෞද්ධ වේවා, ක්‍රිස්තියානි වේවා, හින්දු වේවා, මුස්ලිම් වේවා සෑම පුරවැසියකුටම ඔහුට නියමිත අයිතිවාසිකම් ලැබෙන තැනට කටයුතු කිරීමත්ය. අධිරාජ්‍යවාදී පාලකයන් විසින් මෙරට ඇතිකර ගිය ආගම නිසා හෝ ජාතිය නිසා හෝ වෙනස්කම් මුළුමනින්ම නැතිකර දැමීම රටේ වැඩි ජනතාව වූ බෞද්ධ අපගේ යුතුකම වන්නේය.

මහජනතාවට බලය ලබාදීම කළ හැක්කේ කේසේද?

(බර්ම සමාජ පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන් උපුටා ගන්නා ලදී)

1. එක් එක් ගම්මුලාදැනි කොට්ඨාසයක නීතිගත කළ ග්‍රාම මණ්ඩලයක් එනම් ගම් සභාවක් පිහිටුවිය යුතුය. ගම්මුලාදැනි කොට්ඨාස දෙකක් හෝ තුනක් හෝ වැඩි ගණනක් ඇතුළුකොට එක් ගම් සභා මණ්ඩලයක් පිහිටුවිය හැක. ගම්සභාවලට පවරන බලය ක්‍රමයෙන් වැඩි කළ යුතුය. අවසානයේදී ඒවා ස්වාධීන ගැමි ආණ්ඩු බවට පත්වන තෙක් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් බලතල පැවරිය යුතුය. ගම්සභාවලට පවරන බලතල අනුව ඒ ඒ ගම් සභාවන් වර්ග කළ යුතුය.

2. ගම්මුලාදැනි ක්‍රමය අහෝසිකර දැමිය යුතුය. ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිද විසුරුවා හැරිය යුතුය. ගම්මුලාදැනියාගේද, ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතියේද කායසීයන් හා බලතල ද ගම්මුලාදැනි කොට්ඨාසයක් තුළ යම් යම් රාජකාරි කෙරෙන රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල කායසීයන් හා බලතලද මුළුමනින්ම හෝ එසේ නොහැකි නම් කොටස් වශයෙන් හෝ ගම් සභාවලට පැවරිය යුතුය.

ගම් සභාවක් සමන්විත වන්නේ ඡන්දයෙන් පත්වුවන්ගෙන්ද, තෝරා පත්කරනු ලැබුවන්ගෙන්ද, නිලධාරීන්ගෙන්ද උපදේශකයන් වශයෙන් කටයුතු කරන්නන්ගෙන්ද යන අයගෙන්ය. ඡන්දයෙන් පත්වුවන්ට හා තෝරා පත්කරනු ලැබුවන්ට පමණක් රැස්වීම්වලදී ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමේ බලය තිබේ.

4. ඡන්දයෙන් පත්කර ගන්නා සාමාජික සංඛ්‍යාව ඒ ඒ කොට්ඨාසයේ ජනගහනය අනුව විය යුතුයි.

5. ඡන්දයෙන් පත්වූ සාමාජිකයන් විසින් ඒ ඒ කොට්ඨාසයේ ඡන්ද දායකයන් අතුරෙන් පහත සඳහන් අංශයන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට එක්කෙනෙකු හෝ වැඩි ගණනක් හෝ තෝරාගනු ලැබිය යුතුය.

- (අ) කෘෂිකම්ය
- (ආ) වෙළඳ කටයුතු හා කර්මාන්ත
- (ඉ) සෞඛ්‍යය, (ගමේ වෛද්‍යවරයෙකු නම් වඩා මැනවි)
- (ඊ) සමුපකාර ආයතන
- (උ) අනෙක් අවශ්‍ය දේවල්

6. ඡන්දයෙන් පත්වුවන්ගේ හෝ තෝරා පත්කරනු ලැබුවන්ගෙන් හෝ යටත් පිරිසෙයින් කාන්තාවන් දෙදෙනෙකුවත් සිටිය යුතුය.

7. ගම් සභාවේ සාමාජිකත්වයට පත්කළ යුතු සාමාජිකයන් විය යුත්තේ ගම්මුලාදෑනියා වශයෙන් කලින් සේවය කළ තැනැත්තාත් ගම් සභා මණ්ඩලයේ පාඨශාලාවල ප්‍රධානාචාර්‍යවරුන් හා සංවර්ධන නිලධාරීන්ය.

8. දැනට රජයේ හා පළාත් පාලන සේවයේ නියුක්ත ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් (හෙවත් කායනීලවල නොව බැහැර සේවය කරන නිලධාරීන්) අතුරෙන් සුදුසු පුහුණුවක් දී පත්කරනු ලබන්නන් සංවර්ධන නිලධාරීන් වශයෙන් පත්කළ යුතුයි.

9. එක කොට්ඨාසයකට අයත් හැම පන්සලකම විහාරාධිපතින් වහන්සේ හෝ උන්වහන්සේ විසින් නම්කරනු ලබන එකී පන්සලේ වෙනත් හික්කුන් වහන්සේ නමක් හෝ උපදේශක සාමාජිකයෙකු වශයෙන් පත්කළ යුතුය. මෙසේම අනිත් ආගමික ආයතනයක ප්‍රධාන තැන හෝ ඔහු විසින් නම්කරනු ලබන ඒ ආයතනයේ නිවැසි අන් කෙනෙකු හෝ උපදේශක සාමාජිකයෙකු වශයෙන් පත්කළ යුතුය.

10. ගම්මුලාදෑනියා විසින් මේ තාක් කරන ලද රාජකාරි කටයුතු, ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති මගින් කරගෙන යන කටයුතු, ආර්ථික සංවර්ධනයට අවශ්‍ය කටයුතු එනම් ආහාර නිෂ්පාදනය, ආහාර පාලනය, සුළු වාරිමාගී වැඩ, සමුපකාර ආයතන, බඩු අලෙවි කිරීම, නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය අලෙවිකිරීම, පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය බෙදාහැරීම, ගෘහ කම්පන හා වෙනත් කම්පන, ළදරු පාඨශාලා හා ප්‍රාථමික පාඨශාලා, සමාජ සේවා, ළමා ආරක්ෂාව, අනාථ මඩම් හා ළදරු නිවාස, ආයුර්වේද හා බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයන් අනුව පැවැත්වෙන බෙහෙත් ශාලා ආරම්භ කිරීම හා පවත්වා ගෙනයාම, බෙහෙත් පැළ වර්ග වගාකිරීම, සෞඛ්‍ය කටයුතු හා සනීපාරක්ෂක කටයුතු, රැකී රක්ෂා සපයාදීම, විනෝදය පිණිස පවත්වන ක්‍රීඩාවන් ආදිය පිළිබඳ කටයුතු හා සංස්කෘතික කටයුතු,

ගමේ රැකවරණය හා අපරාධ මර්ධනය යන මේ ආදිය ගම් සභාවලට අයත් කටයුතු වෙති.

11. යටත් පිරිසෙයින් තුන් මසකට වරක්වත් ගම් සභාව රැස්විය යුතුය. එය ක්‍රියාකාරී විය යුත්තේ ඊට වැඩි වාර ගණනක් රැස්විය යුතු පහත සඳහන් කාරක සභාවක් මගිනි.

- (අ) ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාව
- (ආ) සුභ සාධක කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාව (සෞඛ්‍ය හා සනීපාරක්ෂක කටයුතු, සමාජ සේවා, විනෝද ක්‍රීඩා ආදිය පිළිබඳ කටයුතු හා සංස්කෘතික කටයුතු)
- (ඉ) අධ්‍යාපන කාරක සභාව
- (ඊ) විධායක මණ්ඩලය (විධායක මණ්ඩලය ගම් සභාවේ සභාපතිගෙන් හා උප සභාපතිගෙන්ද අනෙක් කාරක සභා තුනෙක ප්‍රධානීන්ගෙන්ද යුක්ත විය යුතුය.)

ගම් සභාවේ හා එහි කාරක සභාවල ලේකම් වශයෙන් කටයුතු කිරීමට ස්ථිර නිලධාරියෙකු සිටිය යුතුය.

12. නාගරික ප්‍රදේශයන්හි සුළු නගර සභාවන් හා නාගරික සභාවන් පිහිටුවිය යුත්තේ යටති ගම් සභා ක්‍රමයට අනුකූල වූ ක්‍රමයක් අනුවය.

13. එක් එක් ආදායම් පාලක නිලධාරී කොට්ඨාසයක් තුළ ප්‍රාදේශික සභාවක් පිහිටුවිය යුතුය.

14. ගම්සභාවල සභාපතිවරුන්ගෙන් හා සුළු නගර සභාවලත්, නාගරික සභාවලත් සභාපති වරුන්ගෙන්ද ප්‍රාදේශික සභාව සමන්විත විය යුතුය. එහි විධායක නිලධාරීන් වශයෙන් ආදායම් පාලක නිලධාරී තැනත් රජයේ ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල ප්‍රාදේශික නිලධාරීන් කටයුතු කරනවා ඇත.

15. මහා නගර සභා පවත්නා ප්‍රධාන නගරවල හා මහනගර සභා තත්වය ලබන අනෙක් නගරවලත් යටති ප්‍රාදේශික සභාවල සංවිධානයන්ට සමාන සංවිධානයන් පිහිටුවා ගත යුතුය.

16. කවිචේරි නැති කළ යුතුය. ඒවාට අයත් කටයුතු (අවශ්‍ය වෙනසක් කිරීමට ඉඩ ඇතිව) දිස්ත්‍රික්කයේ ගම් සභා වලටත්, සුළු

නගර සභාවලටත්, නාගරික සභාවලටත්, මහනගර සභාවලටත්, ප්‍රාදේශික සභාවලටත් පැවරිය යුතුය.

17. එක් දිස්ත්‍රික්කයකට (දිස්ත්‍රික්කයේ නියෝජිතයෙකු හෙවත්) පළාත් නියෝජිතයෙකු මහා ආණ්ඩුව විසින් පත්කළ යුතුය. එසේ පත්කරනු ලබන තැනැත්තා රජයේ සේවයෙන් හෝ වයින් පිටතින් හෝ තෝරා ගත හැක. පළාත් පාලන සභාවලට හා ඒ ඒ සභා ආදියට පවරා නැති අවශේෂ කටයුතුන් මහා ආණ්ඩුව මගින් ඔහුට පවරන වෙනත් කටයුතුන් භාරව වැඩකිරීම ඔහුට අයත් කාර්යයයි. පළාත්බද රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල සියලුම ප්‍රධානීන් ඔහු යටතේ ක්‍රියාකළ යුතුය. ඔහු මහා ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයා වන අතර දිස්ත්‍රික්කයේද ප්‍රධානියාය.

18. ගම් සභාවල සුළු නගර සභාවල හා නාගරික සභාවල සේවයන් සමාන තත්ත්වයකට පවත්වා ගෙනයාම හා ඒවායේ කටයුතු පිළිබඳව පරීක්ෂාකාරීවීමද සම්බන්ධයෙන් ප්‍රාදේශික සභා වගබලා ගත යුතුය.

19. ප්‍රාදේශික සභාවලත් මහ නගර සභාවලත් කටයුතු පිළිබඳව පරීක්ෂාකාරීවීමද ඒවායේ සේවයන් සමාන තත්ත්වයකට ගෙන ඒමද සම්බන්ධයෙන් (දිස්ත්‍රික්කයේ නියෝජිතයා හෙවත්) පළාත් නියෝජිතයා වගබලා ගත යුතුය.

20. ආදායම් ලබාගැනීමේ මාර්ගයන් පිළිබඳ තීරණයකට පැමිණීම හා වියදම් පිළිබඳ සංවිධානාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කිරීමද, ගම් සභාවලටත්, සුළු නගර සභාවලටත්, නාගරික සභාවලටත්, ප්‍රාදේශික සභාවලටත් මහ නගර සභාවලටත් අයත් කාර්යයන්ය. මිල මුදල් පාලනය කිරීම හා වියදම් කිරීම පිළිබඳව වගකිව යුත්තේ ස්ථීර නිලධාරීන් විසිනි.

21. මහා ආණ්ඩුවට හා පළාත්බද පාලන මණ්ඩලවලට අයත් විෂයයන් හා කටයුතු පැහැදිලි වශයෙන්ම, අවුලක් ඇති නොවන පරිදි, ඇමතිවරුන්ට හා අතින් දේශපාලකයින්ට ඇඟිලි ගැසීමට ඉඩක් නැති වන පරිදි, වෙන්කර තැබිය යුතුය.

22. හැම ගම් සභා තුනකට හෝ වැඩි ගණනකටත් හැම නාගරික සභා හා මහනගර සභා ප්‍රදේශයකටත් සාම මණ්ඩලයක් තිබිය යුතුය. මහ නගර සභා ප්‍රදේශය තුළ සාම මණ්ඩලයට අයත් වූවන්ගෙන් තුනෙන් දෙකක් මහනගර සභාවේ (දිස්ත්‍රික්කයේ නියෝජිතයා හෙවත්) පළාත්

නියෝජිතයා විසින් පත්කළ යුතුය. අනෙක් ප්‍රදේශයන්හි සාම මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන්ගෙන් තුනෙන් දෙකක් ප්‍රාදේශික සභාවන් මගින්ද, තුනෙන් එකක් පළාත් නියෝජිතයා විසින්ද තෝරාගත යුතුයි.

නිකුත්වහන්සේලා හා අනෙක් ආගමික පූජකවරුද සාම මණ්ඩලවල සාමාජිකයන් වශයෙන් තෝරා ගැනීමට සුදුසුකම් ඇත්තෝය. සාම මණ්ඩලවල සියලුම පත්කිරීම් කළ යුත්තේ පළාත් නියෝජිතයා විසිනි.

ඒ අතරම ගැමි ජනතාවගේ අසරණකමට හේතු වී තිබෙන උසාවිවලට නඩු විසඳීමේ ක්‍රමය දැනට වඩා වියදම් අඩුවන සේ හා නඩු වලට සහභාගි වන්නවුන්ගේ ආත්ම ගෞරවය නොකෙළෙසෙන සේද සංශෝධනය කළ යුතුයි.

23. අයබදු අය කිරීමේ බලතල ගම්සභාවලට හා අනෙක් පළාත් පාලන සභාවලටත් පැවරිය යුතුය. හේ හැර එක් එක් දිස්ත්‍රික්කයට අයත් අක්කර 10 කට වඩා විශාල වතුවලින් හා විශාල වෙළඳ හා කර්මාන්ත ව්‍යාපාර වලින් ඒවායේ ලාභයෙන් කොටසක් අයකර ගැනීමට හා අය කරනු ලබන අයබද්ද දිස්ත්‍රික්කයේ පළාත් පාලන සභාවල වැය පිණිස පාවිච්චි කිරීම සඳහා එක් එක් පාලන සභාවක පදිංචිව සිටින ජනගහනය අනුව එක් එක් පාලන සභාවකට බෙදා දීමටත් නීති පැනවිය යුතුය.

24. ගම් සභාවල හෝ සුළු නගර සභාවල හෝ මන්ත්‍රීන් තෝරන මැතිවරණ වලට දේශපාලන පක්ෂ සහභාගිවීම තහනම් කළ යුතුය. එම මැතිවරණවලට ඉදිරිපත් වන අපේක්ෂකයකු දේශපාලන පක්ෂයක නියෝජිතයකු වශයෙන් ඉදිරිපත්වීම නුසුදුසු කමක් වන සේ නීති පැනවිය යුතුයි.

1960 මාර්තු

ධම් සමාජ පක්ෂයේ කරුණු 12 කින් සමන්විත වැඩ පිළිවෙල

1960 මාර්තු මස පැවැත්වුණු මහ මැතිවරණයේදී එකමුතුව කටයුතු කිරීම සඳහා 1959 දෙසැම්බර් මාසයේදී මහජන එක්සත් පෙරමුණේ නියෝජිතයන් හා ධම් සමාජ පක්ෂයේ නියෝජිතයන් අතර සම්මුතියක් ඇතිකර ගන්නා ලදී.

මේ සම්මුතිය අනුව දෙපක්ෂයේ වෙන් වෙන්ව ඇති සංවිධානයන් විසේම පවත්වාගෙන යාමටත්, දෙපක්ෂයේ අපේක්ෂකයන් මහජන එක්සත් පෙරමුණ නම යටතේ ඉදිරිපත් කිරීමටත් දෙපක්ෂය තීරණය කරගන්නා ලදී.

1. 1956 පෙබරවාරි මස 4 වැනි දින නිකුත් කරනු ලැබූ බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාවේ වාර්තාවේ අන්තර්ගත නිගමනයන් ක්‍රියාත්මක කරවීමට කටයුතු කිරීම.

(දිවංගත ඇස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. ඛණ්ඩාරනායක මහතාගේ නායකත්වයෙන් පැවති මහජන එක්සත් පෙරමුණ බලයට පැමිණීමට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ යටකී බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාවේ යෝජනාවන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඛණ්ඩාරනායක මහතා ප්‍රමුඛ මහජන එක්සත් පෙරමුණ පොරොන්දු වීමය)

2. ඛණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුව විසින් පත්කරන ලද බුද්ධ ශාසන කොමිෂන් සභාවේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරවීමට කටයුතු කිරීම.

3. විදේශීය පාලනය යටතේ බෞද්ධ ජනතාවට කළ ආපදාවන් මඟහරවා ලීමට කටයුතු කිරීම සහ 1948 දී නිදහස ලැබීමෙන් පසුවද විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපනයේදී සහ රැකියා රැකවලදී ද බෞද්ධයන්ට කරන වෙනස්කම් නැති කරවීමට කටයුතු කිරීම.

4. දැන් පවත්නා අධ්‍යාපන ක්‍රමය යටතේ,

- (අ) අධ්‍යාපන ආයතනයන්ගෙන් විශාල කොටසක් පෞද්ගලික ආගමික ආයතන වලට අයත් වනසේ හැඩගැසී තිබෙන හෙයින්ද,
- (ආ) පාඨශාලාවට කොයි කොයි දරුවන් ඇතුළත් කරගත යුත්තේද යන්න තීරණය කිරීමේ අයිතිවාසිකම යටතේ පෞද්ගලික ආගමික ආයතනවලට හිමිවී තිබෙන හෙයින්ද,
- (ඉ) පාඨශාලාවල ගුරුවරුන් වශයෙන් රක්ෂා සැපයීමේ අයිතිවාසිකමද යටතේ පෞද්ගලික ආගමික ආයතනවලට හිමිව තිබෙන හෙයින්ද,

ඊට විරුද්ධව ප්‍රබල මහජන මතයක් ඇති කිරීම.

5.

- (අ) බෞද්ධයන් අනුගමිකවලට හරවාගැනීම සඳහා ද, ඇතැම් පෞද්ගලික ආගමික ආයතනවල ශූන්‍ය සිද්ධිය සඳහාද, ආධාර ලබන පාඨශාලා, අනාථ නිවාස, මහලු මඩම්, දාරක ශූන්‍ය සාධක නිවාස හා රෝහල් ද උපයෝගී කරගන්නා බවට සාධක මහජනයා වෙත ඉදිරිපත් කිරීමද,
- (ආ) රජය විසින් සලසා දෙනු ලබන අධ්‍යාපන පහසුකම්, ආගම හෝ ජාතිය හෝ පංතිය හෝ වශයෙන් වෙනසක් නොසලකා දරුවන්ගේ සහජ දක්ෂකම් ගැන පමණක් සලකා, සියල්ලන්ටම චිකාකාරව බෙදී යන හැටියටද,
- (ඉ) රජය විසින් සලසා දෙනු ලබන අධ්‍යාපනික හා වෙනත් පහසුකම් ඇතැම් ආගමික ආයතනයන්ගේ ඵල ප්‍රයෝජනය හා වැඩි දියුණුව සඳහා යෙදවීමෙන් ආගමික හා ජාතික හේද හින්තතාවන් නිතැතින්ම ඇතිවන බැවින්, විබඳු ක්‍රියාමාර්ග නවැත්වෙන හැටියටද,
- (ඊ) පාසල් දරුවන්, අන්ධයන්, ගොළුවන්, බිහිරන් හා දුප්පත් බෞද්ධයන් මුදල් හදල් දීමෙන් හෝ වෙනත් අයථා මාර්ග වලින් අනුගමිකවලට හරවා ගැනීම වළක්වාලීම සඳහාද,

නීති රීති ඇති කිරීමට හා වෙනත් අවශ්‍ය විධි විධාන සැලැස්වීමට රජයට බලකිරීම.

6. දෙමළ භාෂාවද රාජ්‍ය භාෂාවක් වශයෙන් නීතිගත කරන ලෙස ලංකා සමසමාජ පක්ෂය, කොමියුනිස්ට් පක්ෂය හා පෙඩරල් පක්ෂය

විසින් ඉදිරිපත් කරන යෝජනාව ජාතික සමගියට තර්ජනයක් බව මහජනයාට අවබෝධ කරවීම.

7. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය, කොමියුනිස්ට් පක්ෂය හා පෙඩරල් පක්ෂය විසින් දැනට යෝජනා කෙරෙන අයුරින් ඉන්දියානු චතුරකම්කරුවන්ට පුරවැසිකම් දීමෙන් උඩරට සිංහල ජනතාවට සිදුවෙන හයානක විපත්තිය රටට පැහැදිලි කරදීම.

8. සියලුම චේතිහාසික, පුරා විද්‍යාත්මක හා මානව ධර්ම විද්‍යාත්මක සාධකවලට විරුද්ධව, උතුරු පළාත හා නැගෙනහිර පලාත දෙමළ ජනතාවගේ පරවේණි භූමියයි. පෙඩරල් පක්ෂය විසින් කියන අයිතිවාසිකම නිෂ්ප්‍රභ කරදැමීම හා

- (අ) යම්කිසි ජාතියකට හෝ පක්ෂයකට හෝ පරවේණි වශයෙන් අයිති යයි කියා ලංකාවේ කොටසක් ඔවුන්ට වෙන්කරදීම,
- (ආ) යම්කිසි ජාතියක හෝ පක්ෂයක පමණක් ඵල ප්‍රයෝජනය සඳහා ජනපද ව්‍යාපාර ඇතිකිරීමට ලංකාවේ කෙබඳු ප්‍රදේශයක වුවත් ආණ්ඩුවේ ඉඩම් වෙන්කිරීම හා

(ඉ) ජනපද ව්‍යාපාර ප්‍රාදේශික පාලනයට යටත්කිරීම, යනාදී ජනතා විරෝධී යෝජනාවලට විරෝධය දැක්වීම.

9. යටත් විජිත පාලකයන් විසින් ඔවුන්ගේ ධනවාදී ආර්ථික ක්‍රමය රැකගන්නා අදහසින් ඇතිකරන ලද කවිචේරි ක්‍රමයෙහි තිබෙන අඩුපාඩුකම් ජනතාවට අවබෝධ කිරීමත්, සමාජවාදී ආර්ථික ක්‍රමයක් යටතේ පාලනය කළ ක්‍රමයෙන් ජනතාවට පවරාදීමෙහි වැදගත්කමක් පෙන්වාදීම.

10. රැකී රක්ෂා, හිඟය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳිය හැකි අයුරුද, ආහාර ද්‍රව්‍යවලින් හා අනිකුත් අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යවලින් රට ස්වයං පෝෂිත කළ හැකි අයුරුද, ධනය වඩා සාධාරණව බෙදියන සේ සැලැස්වීමෙන් ජනතාවට ඇතිවන මහත් ශුභසිද්ධිය ද මහජනයාට අවබෝධ කරදීම.

11. බෞද්ධයන්ට බෞද්ධ ජීවන ක්‍රමය අනුව ජීවත්වීමට ඉවහල්වන සමාජ පරිසරයක් ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාව පෙන්වාදීම.

12. සිංහල රජදරුවන්ගේ කාලයෙහි පැවති ගිහි පැවිදි සම්බන්ධය නැවතත් යථා තත්වයට පත්කොට විමසින් ලංකාව නැවතත් ධර්මදේවියක් බවට පත්කිරීම.

1960 මාර්තු

"A FEW DEFT TOUCHES AND YOU'LL LOOK LIKE ONE OF US!"

සුදුහුණු ගෑමක්

RED - TAIL MINSTREL

සංගීත සංදර්ශනයක්

ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ දේශපාලන ප්‍රචාර

මහ මැතිවරණ පූර්ව දේශපාලන ප්‍රචාර

1960 මාර්තු මස 19 වෙනි දින පැවැත්වූ මැතිවරණය හා සම්බන්ධයි

අද අපේ රටේ බලය ඇත්තේ අධර්මයටයි. අධර්මය නැතිකර ධර්මයට මුල්තැනදීම ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ පරමාර්ථයයි. අද පවතින තත්ත්වය ගැන කොයි කවුරුත් දන්නා ඇත්තක් නම් මෙසේයි. බොහෝ දෙනා අධර්මයට වහල්වී අසල්වැසියාට මොනවා වුවත් මට කම් නෑ, රටට මොනවා වුවත් මට කම් නෑ, කොහොම හරි මඩිය තරකර ගන්න ඕනෑයයි අර අඳිමින් තම තමන්ගේ කටයුතු කරගෙන යති. අපට සැබෑ දියුණුවක් ඇති වන්නට නම්, අප ශිෂ්ටාචාර ජනතාවක් වන්නට නම් පොදු යහපත අපේ අරමුණ විය යුතුය. පොදු යහපත නොතකා පෞද්ගලික වාසියට පමණක් වැඩකිරීම අපේ සිත් සතන්හි කාවද්දවා තිබෙන්නේ විදේශීය ආයතන හා ඒවාට ගැතිකම් කරන විපාතික බලවේග මගිනි.

1948 දී දේශපාලන නිදහස අපට ලැබුණේ වී නමුත් අප රට අධර්මය කරා ඇදීයාම වැළැක්වීමට මෙතෙක් පැවති ආණ්ඩුවලට නොපුළුවන් වී තිබේ. මේ පරිභානියට ප්‍රධාන හේතුව නම් යටත් විජිත සමයේදී පැවති අධ්‍යාපන ක්‍රමය වළා මෙන්ම අදත් පැවතීමයි. අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් වී ඇත්තේ ඉහළ පෙළේ පවුල්වල දරුවන්ට සමාජයේ උසස් තැන ලබාදෙන අයුරින්ද, පහළ පෙළේ දරුවන්ට සඳහටම සමාජයේ පහළ පෙළේ සිටින්නට සැලසෙන අයුරින්ද වේ. යටත් විජිත සමයේ දී පරදේශීන්ට ගැතිකම්කොට ඔවුන්ගෙන් විශේෂ අනුග්‍රහ විශේෂ වරප්‍රසාද ලැබූ පක්ෂවල දරුවන්ට කුමාර අධ්‍යාපනයක්ද, පරදේශීන්ගේ පාලනය නොරිස්සූ ජනතාවගේ දරුවන්ට හිඟ අධ්‍යාපනයක්ද තවම ලැබෙන්නේය. මේ නිසාම ඉංජිනේරු, වෛද්‍ය, නවීන විද්‍යා පිළිබඳ පුහුණුව ඉහළ පෙළේ දරුවන්ට පමණකි. උසස් අධ්‍යාපනයට ඇතුල්වන දොර පහළ පෙළේ දරුවන්ට තවම වැසී ඇත්තේය.

තවද අප රටේ විශාල වතු යායවල්ද, වෙළඳ ආයතනද, බැංකු හා ඉන්ෂුරන්ස් සමාගම්ද, කාර්මික ආයතනද තවමත් පාලනය වන්නේ ඉහත කී විදේශීය ආයතන හා විදේශීය බලවේග මගිනි. එබැවින් එකී ධනෝපායන මාර්ගවලට ඇතුල්විය හැක්කේ ද ඉහත කී විශේෂ වරප්‍රසාද ලත් පක්ෂවල දරුවන්ට පමණකි. මේ ආයතන වල රක්ෂා ඉල්ලා සිටින අයගෙන් වළාමෙන් අදද අසන ප්‍රශ්න නම් නුඹ ඉගෙනගත්තේ කවර පාසලකද? නුඹේ ආගම කුමක්ද? යනාදියයි. අයදුම්කරුවන් ඉගෙනගත් පාසලද ඔවුන්ගේ ආගමද "හරි" නැත්නම් ඔවුන්ට රක්ෂාව නොලැබේ. එසේම රජයේ සේවාවන්හි රැකී රක්ෂාවලට පත්කිරීම්වලදීද, ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීම්වලදීද, තනතුරුවලින් උසස් කිරීම්වලදීද, එමෙන්ම විශ්ව විද්‍යාලය වැනි ආයතනවලට ඇතුලත්වීම්වලදීද අතිශයින් බලපාන්නේ "හරි" පාඨශාලාවක ඉගෙනීම ලැබීම හෝ "හරි" ආගමට අයත්වීමයි. "හරි" යන්නෙන් හඳුන්වන්නේ ඉහත කී බලවතුන්ට හරි එකයි. අයදුම්කරුගේ අතින් සුදුසුකම් ඇතිව සිංහල දැනීම ඇතිනම් ඒ බාධාවකි. ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉංග්‍රීසි කාරයෙකු මෙන් උච්චාරණයකොට කථා කරන්නේ නම් විය විශේෂ සුදුසුකමකි. රජයේ ඉහළ නිලතලවලට පත්ව, රාත්‍රී සමාජශාලාවල නිරුවත් නැටුම් නරඹන්නවුන්ද, සුදුවේ යෙදෙන්නන්ද, එසේම විදේශීය තානාපති කාර්යාලවල පැවැත්වෙන කොක්ටේල් පාර්ටිවලට ගොස් මෙරට පිළිබඳව රජයේ රහස් අනාවරණය කරන්නවුන්ද ශිෂ්‍යත්ව ලබති. තනතුරුවලින් උසස් වෙති. රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය හරි විධියට ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඉඩ නොදෙන්නේත්, අප රටට ආවේණික ශිෂ්ටාචාරයේ දියුණුවට හරස් කපන්නේත්, ඔවුන්ගේ සුබෝපභෝගී ජීවිත ගෙනයාම පිණිස තම තමන්ගේ පඩිනඩි වැඩි කරන්නට කියා මුරගා කියන්නේත්, මෙරට දේ හෙළා දැකීමින් පිටරට දේ හුවා දක්වන්නේත්, මේ "හරි" පාඨශාලාවල උගත් "හරි" ආගමට අයත් අයයි.

රජය විසින් අවුරුදු පතා කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් ජාතික සංවර්ධන ව්‍යාපාර උදෙසා වියදම් කරයි. එමෙන්ම පිටරටින් ද යන්ත්‍ර සූත්‍ර හා උපකරණ වලින්ද මේ සඳහා ආධාර ලබයි. එහෙත් මේ වියදම් කරන මුදලින් හා උපකරණ වලින් රටට ලැබුණු ඵල ප්‍රයෝජන ඉතා ස්වල්පය. එකී මුදලින් හා උපකරණ වලින් වැඩි හරියක් නාස්තිවී තිබේ. එසේම මෙරට වාසීන්ට ඉතා පහසුවෙන් කළ හැකි දේ පිටරට කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ලවා කරවාගන්නට යෑමෙන්ද ජාතික ධනය නාස්තිවී යයි. මේ බරපතල නාස්තියට ප්‍රධාන හේතුව නම් ඉහළ පෙළේ බොහෝ නිලධාරීන් තුළ රටේ ජනතාවටත් රටටත් ලැදියාවක් නැතිවීමයි.

තවද ලංකාව සරුසාර වූ රටක් නිසා රටේ සංවර්ධනයට වුවමනා තරම් ධනය මෙහිම නිපදවේ. රටේ සංවර්ධනය පිණිස මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා ගත් පියවර ඔහු විසින් මෙසේ සඳහන් කර තිබේ. "මෙම දිවයිනට

අහසින් කඩා වැටෙන එක වැසිබිඳකුදු ප්‍රයෝජනයට නොගෙන මන මුහුදට ගලායන්ට ඉඩදීම මට තරම් නොවේ" යනුයි. එකල පැවති වුවත් එම සංවර්ධනය හේතුකොටගෙන පිට රටින් මෙරටට ධනය ඇදී ආයේය. අදනම් එසේ නොවේ. අද මෙරට නිපදවන ධනය පිටරට ඇදී යන්නේය. එසේ වන්නේ ඉහළ පෙළේ උදවියගේ සුබ විහරණය උදෙසා සුබෝපභෝගී ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීම සඳහාය. පිටරටට ඇදීයන මේ ධනස්කන්ධය රටේ සංවර්ධන කටයුතුවලට යොදවන්නේ නම් අපේ ජනතාව සුබිත මුද්‍රිත වේ. අපේ ජනතාව සුබිත මුද්‍රිත නොවුවොත් ඔවුන් ලැබූ නිදහස සිහිනයකි. මායාවකි. එහෙයින් සියලු දෙනාම වාම් ජීවිතයට පුරුදු පුහුණුවීම අවශ්‍ය වේ. එහෙත් බොරු ආටෝපයට විදේශීය සිරිත් විරිත් වලට ඇබ්බැහි වී සිටින අය සමාජයේ ඉහළ තැන වැජඹෙන තාක් වාම් ජීවිතයට රට පුරුදු නොවන්නේය.

අද රටේ පාලනය සකස් වී තිබෙන්නේ රජය විසින් දෙන අධ්‍යාපනික පහසුකම්, නිවාස පහසුකම්, සමාජ සේවා ආධාර, සෞඛ්‍ය පහසුකම්, රැකී රක්ෂා ආදී සියල්ලක්ම ඉහත කී විදේශීය ආයතනවලට හා විජාතික බලවේගවලට ගැතිකම් කරන සුළු පිරිසකට වැඩි වශයෙන් ලැබෙන විධියටය. මේ අන්දමට රජයද ජනතාවගෙන් වෙන්වූ ජනතා විරෝධී අතළොස්සක් තවත් බලවත් කරයි.

රටක ඇති ඉතාම මාහැඟි වස්තුව නම් ඒ රටේ ජනතාවයි. රට ඉතා හොඳින් සංවර්ධනය කළ හැක්කේ ජනතාව තුළ රට පිළිබඳව ඇති හැඟීමද, එකිනෙකා කෙරෙහි ඇති ඇල්මද උපයෝගී කර ගැනීමෙනි. මේ අපේ රටය, මේ අපේ ජනතාවය, මේ අපේ ආණ්ඩුවය යන ජාතිමත්ත්වය ඔවුන් හද පත්ලෙහි මුල් බැසගත් විටය. එසේ වන්නටනම් පළමුවෙන්ම කළ යුත්තේ රටේ පාලනය ධනවත් වරප්‍රසාද ලැබූ අතළොස්සකගේ වාසියට නොයොදා පොදු යහපතට යෙදීමය. දෙවනුව කළ යුත්තේ සුළු පක්ෂවලට ලොකු හැන්දෙහුත් වැඩි පක්ෂයට කුඩා හැන්දෙහුත් බෙදන ප්‍රතිපත්තිය අත්හැර රජයෙන් දෙනු ලබන අධ්‍යාපනික පහසුකම්, නිවාස පහසුකම්, සමාජසේවා පහසුකම්, සෞඛ්‍ය පහසුකම්, රැකී රක්ෂා ආදිය සියල්ලක්ම එක හා සමානව සාධාරණව බෙදී යන සේ විධි විධාන සැලැස්වීමයි. එවිට එකිනෙකා කෙරෙහිද හොඳ හිතද, පැහැදීමද, සහයෝගයද ඇතිවන්නේය. යුක්තියට හා සත්‍යයට ජය ලැබෙන්නේය. බොරු ආටෝපයට බොරු තත්වය පිළිබඳ හැඟීම් යටපත් වන්නේය. පංති හේද, ආගම් හේද, ජාති හේද දුරුවන්නේය. ධාර්මික සමාජයක් බිහිවන්නේය.

(ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය තහනම් වුණ කථාවක්)

පූර්ව දේශපාලන ප්‍රචාර - 2

1960 මාර්තු මස 19 වෙනි දින පැවැත්වූ මැතිවරණය හා සම්බන්ධයි

මේ බෞද්ධ රටේ නොයෙක් අවස්ථාවලදී ඔබ බෞද්ධයෙකු වීම ඔබට අවාසියකි.

ඔබ බෞද්ධයකු වීම නිසා ඔබේ දරුවා ඇතුළත් කරගැනීමට හොඳ පාසලක් ඔබට නොලැබේ. නමුත් ඔබේ දරුවා ක්‍රිස්තියානි වූවොත් ඔබට ඉතා පහසුවෙන් ක්‍රිස්තියානි පාසලකට ඇතුළත් කරගත හැක.

ඔබ ආණ්ඩුවේ කාර්යාලයක හෝ බැංකුවක හෝ වෙළඳ ආයතනයක හෝ ඇතිවන පුරප්පාඩුවකට ඉල්ලුම් කළ විට සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ඔබෙන් අසන්නේ ඔබ ඉගෙනගත් පාසල කුමක්ද කියාය. ඔබ බෞද්ධ පාසලක හෝ රජයේ පාසලක ඉගෙන ගත්තෙකු වීම රක්ෂාව ලැබීමට නුසුදුසු කමකි.

ආණ්ඩුවේ රැකී රක්ෂා කාර්යාලයේ මාණ්ඩලික නිලධාරීන් කිහිපදෙනෙක්ම කතෝලිකයෝ වෙති. ඔවුන් රැකී රක්ෂා ලබාදෙන්නේ කතෝලිකයන්ටය. එම නිලධාරීන්ගෙන් එක් අයෙක් කතෝලික රැකී රක්ෂා කාර්යාලයේ ලේකම් පදවියද දැරූ බව දැන් ඔප්පු වී තිබේ.

ඔබ රෝගියෙකු ලෙස කොළඹ මහා රෝහලට ඇතුළු වූ විටක කතෝලික ලෙඩෙක් හොඳ ඇඳුම සැකපෙද්දී ඔබ බෞද්ධයෙකු වීම නිසා ඔබට බිම වලාපු පැදුරක ලගින්නට සිදුවේ.

එසේම බෞද්ධයෙකු වීම නිසා ආණ්ඩුවෙන් ඉඩමක් ලබාගැනීම හෝ ගෙයක් ලබාගැනීම හෝ විශේෂ බලනොපා ඔබට ඉටුකර ගැනීම ඉතාමත් අමාරු දෙයකි. හෙදි වෘත්තියට ඇතුළත් වීමේ විභාගය වැනි විභාගවල තෝරන මණ්ඩලය ක්‍රිස්තියානීන්ගෙන් හා කතෝලිකයන්ගෙන් පිරී තිබෙන හෙයින් බෞද්ධයෙකු වීම නිසා ඔබ කොන්කරයි. එසේම යුද්ධ හමුදාවට හටයන් තෝරන නිලධාරියා කතෝලිකයකු වීම නිසාත්, මුළු ස්ථීර යුද්ධ හමුදාවටම ඇත්තේ එකම එක බෞද්ධ වෛද්‍යවාරිය කෙනෙකු නිසාත් ඔබ බෞද්ධයෙකු වීම ඔබට අවාසියකි.

එසේම ඔබ අලුතෙන් ආණ්ඩුවේ සේවයට බැඳෙන්නෙකු නම් ඔබේ බෞද්ධකම නිසාම ඔබට හොඳ සනීපදායක පලාතක් නොලැබෙන්නේය. ඔබ ආණ්ඩුවේ සේවයෙහි නියුක්තව සිටින කෙනෙකු නම් ඔබ බෞද්ධ සම්භිත නිලතලයක් භාරගත් විගසම ඔබේ මාරුවීම සිදුවේ.

ඇතැම්විට ඔබ බෞද්ධයෙකු වීම මගින් අපරාධයක් සේ සලකන පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන්නෙකු විය හැක. එවැනි අවුරුදු ගණනක් යන තෙක්ම ඔබට විවාහකයන්ට නියමිත නිවාසයක් නොලැබෙන්නේය.

පුරවැසියන්ගෙන් සියයට හත්තෑපහක් බෞද්ධයන් සිටින රටකැයි කියන මේ නිදහස් ලංකාවේ මෙවැනි දේ හා මෙවැනි වෙනත් දහසක් දේ සිදුවෙයි.

මීට හේතුව කුමක්ද?

බෞද්ධයන්ට මේ වෙනස්කම් කරන්නේ ආණ්ඩුවේ හා වෙළඳ ආයතනයන්හි ආණ්ඩු කරන පංතිය විසිනි. මේ ආණ්ඩු කරන පංතිය නම්, අවුරුදු 400 ගණනක් තිස්සේ ලංකාව පාලනය කළ පරදේශීන්ගේ දායාදයයි. පරදේශීහු මෙරට ආණ්ඩු කරන පංතිය වශයෙන් ක්‍රිස්තියානි පිරිසක් මෙහි ඇති කළෝය. පරදේශීන්ට විරුද්ධව නැඟී සිටි බෞද්ධ ජනතාව පාගා තැබීමට පරදේශීහු එම ක්‍රිස්තියානි පිරිස් සහ වෙනත් සුළු ජාතීන් උපයෝගී කරගත්හ. එසේ කළේ අධ්‍යාපනයේදී හා රාජ්‍ය සේවයේදී ක්‍රිස්තියානීන්ට හා වෙනත් සුළු ජාතීන්ට වැඩි සැලකිලි දීමෙනි. එම අධිරාජ්‍යවාදී අධ්‍යාපන ක්‍රමයම එදාමෙන් අදත් එසේම පවතී.

1959 ඔක්තෝබර් මස 30 වැනි දින පාර්ලිමේන්තුවේදී අගමැති හා අධ්‍යාපන ඇමති විජයානන්ද දහනායක මහතාගෙන් අසන ලද ප්‍රශ්නයක් ගැන ඒ මහතා විසින් දුන් පිළිතුරු වලින් ඒ බව මනාව අනාවරණය වූයේය. ඔහු විසින් කියා සිටින ලද ගණන් හිලව් අනුව රෝමානු කතෝලික හා වෙනත් ක්‍රිස්තියානි පාසල්වලට 1958-1959 දී රජය දුන් මුළු ආධාර මුදල රුපියල් භාරකෝටියකි. එසේම බෞද්ධ පාසල්වලට දුන් මුළු ආධාර මුදල රුපියල් දෙකෝටියකි.

ආණ්ඩුව රෝමානු කතෝලික පාඨශාලාවකට යන දරුවෙකුට අවුරුද්දකට රු.123/- ක් හා ක්‍රිස්තියානි පාසලකට යන දරුවෙකුට රු.112/- ක් වියදම් කරන අතර බෞද්ධ පාසලකට යන දරුවෙකුට වියදම් කරන්නේ රු.70/-කි. බෞද්ධයන්ට ඇත්තේ බෞද්ධ පාසල් හා ආණ්ඩුවේ පාසල්ය. ආණ්ඩුවේ පාසලකට යන දරුවෙකුට අවුරුද්දකට ආණ්ඩුව වියදම් කරන්නේ රුපියල් 66/-කි.

මෙයින් හොඳාකාර පෙනීයන්නේ ආණ්ඩුව විසින් බෞද්ධ දරුවෙකුට වියදම් කරන ගණනට වඩා දෙගුණයක් ක්‍රිස්තියානි දරුවෙකුට වියදම් කරන බවය.

බෞද්ධ දරුවන්ට ගුරුවරුන් සම්බන්ධයෙන් හා උපකරණ සම්බන්ධයෙන්ද කරන වෙනස්කම් ඇත.

ආධාර ලබන ඉංග්‍රීසි පාසලකට උපාධිලත් ගුරුවරු සියයට 23කි. රජයේ සිංහල පාසල්වලට උපාධිලත් ගුරුවරු කොහෙත්ම නැත.

මෙරට ආධාර ලබන පාසල් ගණන රජයේ පාසල් ගණනින් දෙකෙන් පංගුවක් වුවත්, උපකරණ පිළිබඳව රජයේ පාසල්වලට වඩා දෙගුණයක් ආධාර පාසල්වලට වියදම් කරයි. එමනිසා සිංහලෙන් ඉගෙනගන්නා දොළොස් ලක්ෂයක් දරුවන්ගෙන් සියයට 90 කට පමණ විද්‍යාව උගන්වන්නේ නැත.

තව ද උසස් අධ්‍යාපනය ලංකාවේ නොයෙක් පළාත්වලට අසාධාරණ ලෙස බෙදාදී තිබේ.

1957 අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂකවරයාගේ පාලන වාර්තාවේ හැටියට උසස් අධ්‍යාපනය පිණිස බස්නාහිර පළාතේ දරුවන් තුන් දෙනෙකුට රජයෙන් කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

එමෙන්ම මධ්‍යම පළාතේ දරුවන් 3 ට කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

එමෙන්ම දකුණු පළාතේ දරුවන් 5 ට කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

එමෙන්ම නැගෙනහිර පළාතේ දරුවන් 2 ට කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

එමෙන්ම වයඹ පළාතේ දරුවන් 4 ට කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

එමෙන්ම උතුරු මධ්‍යම පළාතේ දරුවන් 4 ට කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

එමෙන්ම උභව පළාතේ දරුවන් 5 ට කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

එමෙන්ම සබරගමු පළාතේ දරුවන් 5 ට කරන වියදම උතුරු පළාතේ එක් දරුවෙකුට රජය වියදම් කරයි.

මේ නිසා 1957 දී විශ්ව විද්‍යාලයේ නවීන විද්‍යා හා ඉංජිනේරු අංශයේ බෞද්ධයන් 294 දෙනෙක්ද ක්‍රිස්තියානීන් 222 ක් ද සිටියහ. ක්‍රිස්තියානීන්ගේ ගණන සියයට 9කි.

මේ අන්දමට අපේ ආණ්ඩුව විසින් ක්‍රිස්තියානි පාසල්වලට වැඩි සැලකිලි දක්වන අතර විදේශීය ආණ්ඩු පහක් විසින්ද සිය තානාපති කාර්යාල මගින් ක්‍රිස්තියානි පාසල්වලට මුදලින් හා උපකරණ වලින් විශේෂ ආධාර දෙනු ලැබේ.

ඊට නිදසුනක් නම් "ඇක්විනස්" නම් කතෝලික පෞද්ගලික විද්‍යා පීඨයට ආධාර වශයෙන් 1957 ජුනි මාසයේදී "කොළඹ ක්‍රමය" නම්, ආණ්ඩුවකින් ආණ්ඩුවකට ආධාර දෙන ක්‍රමය යටතේ පීටර් පීල්ලේ පියතුමා විසින් ඉල්ලා සිටි ආධාර වන මහාචාර්යවරුන් දෙදෙනෙක්ද, භෞතික විද්‍යා පර්යේෂණාගාරයට උපකරණ හා පුස්තකාලයට පොත්ද වනම් රුපියල් විසි ලක්ෂයකට වඩා වටිනා ආධාර ඇමති මණ්ඩලයේ අනුමැතිය පවා නොමැතිව එවකට සිටි මුදල් ඇමතිවරයා හා අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා විසින් ලබාදීමයි.

සිංහල භාෂාවෙන් ඉගෙනගන්නා දොළොස් ලක්ෂයක් දරුවන්ගෙන් සියයට 90 කට නවීන විද්‍යා පුහුණුව නොදෙමින් මේ සා විශාලා ආධාරයක් පෞද්ගලික ආයතනයකට විදේශීය රටවලින් ලබාදීම මේ රටේ බෞද්ධ ජනතාවට කර තිබෙන බරපතල වෙනස්කමක් නොවේද?

මෙසේ මෙරට හා පිටරට බලවේගයන්ට මුහුණපාමින් බෞද්ධයන්ට තමන්ගේ රටේ තමන්ට හිමිතැන කෙසේ ලබාගත හැකි වන්නේද?

සියල්ලන්ටම ඒකාකාර අධ්‍යාපන පහසුකම් ලබාදීමේ ප්‍රතිපත්තිය ලෝක සංවිධානයක් වූ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය විසින් පිළිගෙන තිබේ. නමුත් අප රටේ යූ.ඇන්.පී.ය එම ප්‍රතිපත්තිය හෙළා දකිමින් පරදේශීන් ඇතිකළ ක්‍රිස්තියානි අතළොස්සට වැඩි සැලකිලිත්, බෞද්ධ ජනතාවට අඩු සැලකිලිත් දක්වන අසාධාරණ පාසල් ක්‍රමය පෙරසේම ගෙන යා යුතු බව කියයි.

එය පුදුමයක් නොවේ. යූ.ඇන්.පී. ආණ්ඩුව, ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව පවා නොකළ දෙයක් කළේය. වනම් යූ.ඇන්.පී. ආණ්ඩුව නිදහස් ලංකාවට ඔබ්බ අධ්‍යාපනය සංවිධානය කිරීම බාරදුන්නේ පිටරට උග්‍ර "කැතලික් ඇක්ෂන්" කාරයෙක් හැටියට නමගිය හවුස් මහතාටය.

හවුස් මහතා පාසල් උසස් කිරීමේදී බෞද්ධ පාසල්වලට වෙනසක් කොට කතෝලික පාසල්වලට පක්ෂව ක්‍රියාකළ බව, පසුව ආණ්ඩුවද පිළිගත්තේය. එසේම යු.ඇන්.පී ආණ්ඩුව රජයේ සේවය පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨතම බල මණ්ඩලය වූ පොදු සේවා කොමිෂමට කඩදාඩත්ම බෞද්ධයකු පත්නොකළේය. එසේම යු.ඇන්.පී. ආණ්ඩුව නිදහස් ලංකාවේ යුද්ධ හමුදා, නාවුක හමුදා, ගුවන් හමුදා, පොලිස් සේවය පළමුවෙන් සංවිධානය කිරීමේදී ඒවා සියල්ලක්ම කතෝලික බලපෑම් වලට යටත් කළේය. එසේම යු.ඇන්.පී ආණ්ඩුව, ආණ්ඩුක්‍රම පනත යටතේ රෝමානු කතෝලික සභාවට පෙර කිසිකලෙක නොතිබුණු බලතල නීතිගත කළේය.

එම නිසාම යටකී අධිරාජ්‍යවාදී අධ්‍යාපන ක්‍රමය එදා මෙන් අදද වසේම පැවතිය යුතු යයි යු.ඇන්.පීය කියා සිටී. එයින් සිදුවන්නේ පරදේශීන් විසින් බෞද්ධයන් පාභා තැබීම පිණිස යෙදවූ පක්ෂවලට අධ්‍යාපනයේ හා රාජ්‍ය පාලනයේ විශේෂ වරප්‍රසාද තව තවත් ලැබීමය. මේ යු.ඇන්.පී වැඩපිළිවෙල අවස්ථාවාදී එකකි. මේ යු.ඇන්.පී වැඩපිළිවෙල නිසා අපේ රටට ආවේණික ශිෂ්ටාචාරය නැතිවී යයි. බුද්ධාගම වැනසෙයි. රාත්‍රි සමාජශාලාවල පැවතෙන නිරුවත් නැටුම් හා ආලිංගන නැටුම්, අශ්ව රේස්, සුදුව, බේබදුකම හා අසහන පොත්පත් රටපුරා පැතිරෙයි. නුවමනා දේ සඳහා මෙරට ධනය පිටරටට ඇදී යයි. දුප්පත්කම වැඩිවෙයි. අල්ලස්, දූෂණ ක්‍රියා හා අපරාධ බහුල වෙයි. රට පිළිබඳ හැඟීම්, එකිනෙකා කෙරෙහි ඇල්ම අතුරුදහන් වෙයි. පොදු යහපත වෙනුවට අතපොස්සකගේ වාසිය මුල්වෙයි. පරදේශීන්ට ගැතිකම් කරන සිය රටේ අයටත්, සිය රටේ දෙයටත්, නිශා කරන පිරිස රජ වෙයි. මෙය මහජනයාට කරන හෙහෙහුරුකමකි. ධර්ම සමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය නම් වාමී ජීවිතයට රට පුරුදුකර බෞද්ධ වේවා, ක්‍රිස්තියානි වේවා, හින්දු වේවා, මුස්ලිම් වේවා, සෑම පුරවැසියෙකුට නියමිත අයිතිවාසිකම් ලැබෙන තැනට කටයුතු කිරීමය.

(ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය තහනම් වුණ කථාවකි.)

කතෝලික සභාව සහ කොන්ග්‍රෙස්

බටහිර අප්‍රිකාවේ කොන්ග්‍රෙස් ප්‍රදේශය මේ තාක් කල් යටත් විජිතයක් මෙන් පාලනය කළ බෙල්ජියානු අධිරාජ්‍යවාදීන් ඒ ප්‍රදේශයට දේශපාලන නිදහස ලැබීමෙන් පසුවද, ඔවුන්ගේ දේශීය වරප්‍රරූපයන් ලවා, නිදහස් කොංග්‍රෙස්වේ පළමුවන අගමැති වූ පැට්රික් ලුමුම්බා මහතාද, ඔහුගේ අනුගාමිකයන් ගණනක්ද, සිරභාරයට ගෙන කලක් සිරගෙයි දමා සිට පසුව මරාදමා තිබේ. මේ දාමරක ක්‍රියාමාර්ගයේ අරමුණ වූ කලී කොංග්‍රෙස් රටේ පාලනය, බෙල්ජියානු අධිරාජ්‍යවාදීන් වරට ඇතිකර තිබෙන දේශද්‍රෝහී ජනතා ද්‍රෝහී හෙංවයිසලාව අත්පත් කොටදී ඔවුන්ගේ ද අනුග්‍රහය හා සහයෝගය ඇතිව කොංග්‍රෙස් දේශවාසීන් සදාකල්හි වහල්භාවයේ තබාගැනීමයි. සදාකල්ම රට සුරාකෑමේ ප්‍රතිපත්තිය ගෙනයෑමයි.

අප්‍රිකානු මහාද්වීප වාසීන්ගේ ඉරණම සදා වහල්භාවය කරමින් මධ්‍යම යුගයේ විසූ පාප්තුමෙකු විසින් ආඥාවක් නිකුත් කර තිබෙන බව ඉතිහාසගත සත්‍යයකි. පාප්තුමන්ලා ගේ උගැන්වීම් සර්වකාලීන, සර්වතෝහද දිව්‍යමය උගැන්වීම් බැවින් විය අදත් බලපාන බව කිව යුතු නොවේ. අප්‍රිකා මහාද්වීපයේ සොයාගනු ලබන සෑම ප්‍රදේශයක්ම පෘතුගීසීන්ට අයිතිකර දෙමින් පස්වන නිකුලස් පාප්තුමන් විසින් වර්ෂ 1455 ජනවාරි මස 8 වෙනි දින බල පත්‍රයක් නිකුත් කරන ලදී. ඒ බලපත්‍රයේ නිකුලස් පාප්තුමා මෙසේ කියයි. "සියලුම සැරයන්වරුන්ද, (ඉස්ලාමිකයන්ද) කෙබඳු විධියේ අන්‍ය දෘෂ්ටිකයන්ද වෙනත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ හතරන්ද කොතැනක ජීවත්ව සිටියද, ඔවුන්ගේ රටවල් ආක්‍රමණය කොට, ඔවුන් සොයාගෙන අල්වා ගැනීමටද, යටපත් කරගැනීමටද, නතුකර කරගැනීමටද එසේම ඔවුන්ගේ රාජධානි දිශා ප්‍රදේශ හා විජිත ඔවුන් සතු ඉඩ කඩම් හා සියලුම වංචල හා නිශ්චල දේපල අත්පත් කරගැනීමටද එසේම ඔවුන් සදාකල් වහල් මෙහෙවරෙහි යෙදීමටද, එසේම ඔවුන් සතු රාජධානි දිශා ප්‍රදේශ විජිත හා වංචල හා නිශ්චල දේපල යටකී අල්පොන්සෝ රජුගේ හා ඔහුගේ

උරුමක්කාරයන්ගේ ප්‍රයෝජනයට හා ලාභයට යෙදවීමටද සම්පූර්ණ හා නිදහස් අවසරය මෙයින් දෙන්නට යෙදුණා ඇත."

බටහිර අප්‍රිකාව අති විශාල ප්‍රදේශවලින් සමන්විත වූයේය. ඒ ප්‍රදේශවලින් සමහරක් නම් කොංගෝ, ලුන්දා හා ඇංගෝලා යන ප්‍රදේශයි. මේ ප්‍රදේශ රත්රන්, දුර්ලභ ලී, රබර් හා ඇත් දත්වලින් සුලභය. මේ රටවල ජනතාව ගොවි තැනින් ජීවත් වෙමින් ගෝත්‍රවලට බෙදී සිටී, නිදහස්කාමී මිනිසුන් කොටසක් වූහ. මේ රටවල් ආක්‍රමණය කළ පෘතුගීසීහු ඉතා අනර්ඝ වස්තුවක්, රත්තරන් වලටත් වඩා අනර්ඝ වස්තුවක් වනම් "මිනිස් රත්රන්" සොයා ගත්හ. "මිනිස් රත්රන් වෙළඳාම" වනම්, වහල් වෙළඳාම අන් කිසිම ව්‍යාපාරයකට වඩා ලාභ උපදවන එකක් බැව් පෘතුගීසීහු වැඩි කල් නොයව්‍යාම දැනගත්හ. ඔවුන් නිග්‍රෝ ජාතිකයන් දඩයම්කොට, අල්වාගෙන, පිටරටවලට විශේෂයෙන්ම බ්‍රෙසීලයට නැව්වලින් පටවා හැරියෝය. අප්‍රිකාවේ කුරුසිය පැල කිරීමට ගිය රෝමානු කතෝලික පූජකවරු පවා, වහල් වෙළඳාමෙහි නියුක්ත වූහ. ඔවුන් විසින් මේ සඳහා ඔවුන් සතු නැව් තුනක් යෙදවූ බව ඉතිහාසයේ ලේඛණගත වී තිබේ.

1879 ටත් 1885 ටත් අතර දෙවන ලියෝ පෝල්ඩ් රජ අන්ධකාරයෙහි ගැලී සිටී කොංගෝ දේශයේ මිට්‍රා දෘෂ්ටිකයන්ට යුරෝපීය සහත්වයේ ආලෝකය ගෙනදීමේ අදහසින් කොංගෝ රජය ආරම්භ කළේය. යුරෝපීය සහත්‍යය ගෙන ආ ආශීර්වාද වලින් විදේශීන් වඩාත්ම අගය කොට සලකන්නට පුරුදු වූ එක ආශීර්වාදයක් විය. එනම් 'ජින්' නම් බීම වර්ගයකි.

ලියෝපෝල්ඩ් රජු මුලින් ම කළ "කාරුණික" වැඩක් නම්, කොංගෝ ප්‍රදේශයේ සියලුම හිස් බිම් රාජසන්නක කිරීමයි. මේ අයුරින් ඇත්දත් හා රබර් සුලභව තුබූ මහා වනාන්තරය ලියෝපෝල්ඩ් රජුගේ පුද්ගලික දේපල බවට පත්විය. එහෙත් කොංගෝ වාසීහු සිය කැමැත්තෙන් ම වනාන්තරයට ගොස් ඇත්දත් හා රබර් එකතු කොට ලියෝපෝල්ඩ් රජුට ගෙනැවිත් දෙන්නද? අනේ නැත.

මේ නිසා තවත් විශිෂ්ට සම්මත ක්‍රමයක් වනම් අයබදු ගැනීමේ ක්‍රමයක් ආරම්භ කරන ලදී. කොංගෝ යටත් විජිතය තුළ තිබූ සෑම ගමකටම කලින් නියම කරනු ලැබූ ප්‍රමාණයක රබර් හෝ ඇත්දත් සොයාගෙන ඒමට රාජාඥාවක් පනවන ලදී. මේ රාජාඥාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට ස්වදේශිකයන්ගෙන් සමන්විත යුද්ධ හමුදාවක් ද බලයෙන්ම ඇතිකරන ලදී. මේ ක්‍රමය ආරම්භ කරනු ලැබූයේ ක්‍රමක්‍රමයෙන්ය.

යම්කිසි ගමකට නියම කරනු ලැබූ රබර් ප්‍රමාණය, ඒ ගමේ මිනිසුන් නියම කාලය තුළ ගෙන නොආ විට, වරදකරුවන්ට දඩුවම් කිරීම සඳහා ස්වදේශික හේවා හටයන් යැවූහ. නියම කළ අන්දමට දඩුවම් ගෙනැවිත් ඔවුන්ගේ ස්වාමිවරුන්ට පෙන්වූයේය. ඇතැම් දිස්ත්‍රික්කවල ඔවුන් ලවා නිෂාපාදනයෙන් දුර්වල ගම් වනසා දැමීමෝය. (Imperialism and World Politics by P.T. Moon Published by Mc Millan Co., New York Pages 88 and 89).

කොටින්ම කියතොත් "ලියෝපෝල්ඩ් රජු රාජ්‍යය කළ කාලය තුළ එනම් 1885 සිට 1908 දක්වා 50,00,000 ටත් 80,00,000 අතර අප්‍රිකානු, රබර් හා ඇත්දත් සෙවීමෙහි නියුක්තව සිටී යුරෝපීය වෙළෙන්දන් හා පාලකයන් විසින් මරා දමනු ලැබූහ." (African Nationalism by Nadabaningi Sithole, Published by Oxford University).

ළඟදී ඝානා රටට දේශපාලන නිදහස ලැබීමෙන් පසු, මුළු අප්‍රිකා මහාද්වීපයේම ජනතාව තුළ ජාතික හැඟීම් වහ වහා නැඟී එන්නට විය.

පැට්‍රික් ලුමුම්බා විසින් කොංගෝවේ ආරම්භ කරන ලද නිදහස් ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් බෙල්ජියන් ආණ්ඩුවට, කොංගෝ රටට නොකැමැත්තෙන් වුවද නිදහස දීමට සිදුවිය. නිදහස් කොංගෝවේ පළමුවන අග්‍රාමාත්‍යවරයා වශයෙන් ලුමුම්බා පත් වූයේය. එහෙත් නිදහස් ආණ්ඩුව පවත්වාගෙන යා නොහැකි තැනට තත්වයක් බෙල්ජියන් ආණ්ඩුව ඇති කළේය.

වර්ෂ 1957 කොංගෝවේ මධ්‍ය බැංකුවේ ආණ්ඩුව තැන්පත් කර තිබූ අරමුදල ප්‍රෑන්ක් කෝට් 1000 ඉක්මවා තිබුණේ ය. එහෙත් 1960 ජූලි මාසේ නිදහස් දිනයේදී අලුත් ආණ්ඩුව බෙල්ජියානුන් විසින් පාලනය කරනු ලැබූ බැංකුවට ප්‍රෑන්ක් කෝට් 200 ක් ණයගැතිව තිබූ බව පෙනුණේය. මෙය මෙසේ සිදුවූයේ කොංගෝවෙන් අවුරුදු පතා පිටරටට යවන ලද බඩුවල වටිනාකම ප්‍රෑන්ක් කෝට් 139000 ක් පමණ වී තිබියදීය.

කොංගෝ රට බ්‍රිතාන්‍ය මෙන් 11 ගුණයක් විශාලය. එහි ජනගහනය 1,35,000,000 ක් විය. එහෙත් මුළු රටේම සිටියේ උපාධිධරයන් 17 දෙනෙකි. එහි එකම වෛද්‍ය උපාධිධරයෙක් නොවූයේය. මීටත් වඩා දරුණු වූයේ රටේ සියලු ම අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන්, එනම් සංරක්ෂණය, වෛද්‍ය සේවා, සෞඛ්‍ය සේවා, ගමනාගමන සේවා,

කෘෂිකර්ම, අධ්‍යාපනය ආදී සියල්ලක්ම අවුල් ජාලාවක් වී තිබීමයි. තත්වය තවත් නරක් කරවූ දෙයක් නම්, බෙල්ජියන් ජාතික නිලධාරීන් කිසිදු වගකීමකින් තොරව හමුදා සේවය අතහැර ගියෙන් අතරමං වූ එහි කළු හේවායන් විසින් කොංගෝවේ විසූ සුදු මිනිසුන් අතර දූෂණමාන ආරංචි පැතිරවීමෙන් හය පැතිරවන්නට වීමයි. මීට පිළිතුරු වශයෙන් බැල්ජියානු ජාතික ගුවන් හමුදාවේ හේවායෝ ගුවන් නැව් වලින් රටේ නොවක් පලාත්වලට බැස කළු මිනිසුන් අතර දූෂණමාන ආරංචි පතුරුවා හැර ඔවුන්ද බිය ගැන්වූයෝය. (New Statesman and Nation) 1960 දෙසැම්බර් 10 වෙනිදා.

මේ අතරම, බෙල්ජියානු අධි රාජ්‍යවාදීන්ගේ බල කඳවුරක් වූද, දියමන්ති හා තඹ ආකරවලින් ගහණ ප්‍රදේශයක් හැටියට ලෝක ප්‍රසිද්ධියක් උසුලන්නා වූද, කටන් ගා පළාත බෙල්ජියානුන්ගේ පමයෙන් වූද, රෝමානු කතෝලිකයන් වූද, මොයිෂේ ෂොම්බේගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කොංගෝවෙන් වෙන් වූ රාජ්‍යයක් හැටියට ප්‍රකාශයක් කළේය. ෂොම්බේ අලුත් රජයේ ජනාධිපති හැටියට ද පත්විය. එහෙත් කොංගෝවේ ජනාධිපති රෝමානු කතෝලික කසවුඩු මීට වචනයකින් පවා විරුද්ධ නොවී ය. ඔහු කළේ කුමක්ද? තවත් බෙල්ජියානුන්ගේ පමයෙන් වූ රෝමානු කතෝලික ජොෂප් මොඩුටු කොංගෝවේ යුද්ධ හමුදාපති වශයෙන් පත්කිරීමය.

මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේදීය ලුමුම්බා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයෙන් උදව් ඉල්ලා සිටියේ. එහෙත් කොංගෝවේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ වැඩ පිළිවෙල එහි ඇතුළු සිටි කතෝලික ආක්‍රමණිකයන් විසින් මුලසිටම කඩා කප්පල් කරන ලදී.

අවසානයේදී අගමැති ලුමුම්බා හා ඔහුට පාක්ෂික කොංගෝ ජාතික නායකයන් කිහිප දෙනෙක්ම සිරභාරයට ගෙන පසුව සාහසික ලෙස මරා දමා තිබේ.

එහෙත් හේතු ප්‍රත්‍ය ධර්මය ලොව රජ කරයි. තමා ජීවත් ව සිටි අවදියේ ලුමුම්බාට මුදුන් පමුණුවා ගත නොහැකි දේ සත්තකින්ම ඔහුගේ මරණයෙන් මුදුන් පමුණුවා ගන්නවා ඇත.

1961.02.25

මිළග පියවර

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පැවතෙන වර්තමාන ආණ්ඩුවට පිං සිද්ධිවෙන්ට, අවුරුදු භාරසිය ගණනක් තිස්සේ පරදේශීන් තුන්ගොල්ලකගේ තාඩන පීඩනවලින් මිරිකි ගොස් අඳුරේ ගිලී සිටි මෙරට ජනතාව සැබෑ නිදහසේ ආලෝකය ලබාගෙන ඉදිරි ගමනට දැන් පා තබා සිටිති.

පළමුව, සියලුම පාසල් රජයට ගෙන ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් දැන් සංවිධානය කරගෙන යනු ලැබේ. දෙවනුව, බහුතර ජනතාවගේ භාෂාවෙන් රටේ කටයුතු හා රජයේ කටයුතු කරගෙන යෑමට නිසි විධිවිධාන සකස් කරගෙන යනු ලැබේ. තෙවනුව මෙරට නිපදවන ධන සම්භාරය පිටරටට ඇද ගනිමින් මෙරට ජනතාව දිළිඳුකමට පත්කරන විදේශ වෙළඳ ආධිපත්‍යය නැති කිරීම පිණිස යම්කිසි උපක්‍රම හින්සිරුවේ යොදා ගෙන යනු ලැබේ.

එහෙත් මේ තුන් වැදෑරුම් වැඩ පිළිවෙල ආණ්ඩුව විසින් යෙදූ පමණකින් වය නිසැකවම ක්‍රියාත්මක වේ යයි අපට කිව නොහැක. ඒ මක් නිසාද? ඒ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාර්ය භාරව සිටින්නේ ජාති විරෝධී අයය.

දැනට රාජ්‍ය සේවයේ මූලාස්ථානය වන මුදල් භාණ්ඩාගාරයේ රජ කරන්නේ දේශද්‍රෝහී පිරිසකි. ඔවුහු ජාතික උන්නතියට සහමුලින් ම විරුද්ධය. විදේශික බල මහිමය මෙරට රඳවාගෙන විදේශික තාලයට ඉහළ පෙළේ අය පීවත්වෙන පරිදි විධි විධාන සැලැස්වීමය ඔවුන්ගේ පරම අදහස. එවැනි උදවියමය වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල අධ්‍යක්ෂවරුන් හා ඔවුන්ගේ නියෝජිතයන් හැටියටත් පත්වී සිටින්නේ.

මොවුහු සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමට විරුද්ධය. සිංහල භාෂාවේ ප්‍රවීණතාවයක් ඇති නිලධාරීන්ට අවහිරකම් කර ඔවුන් පන්නාගෙන සිංහලෙන් වැඩකරන්නට නුපුළුවනැයි මේ සිංහල විරෝධී පිරිස මුරගා කියති. එමෙන්ම මේ දේශද්‍රෝහී කණ්ඩායම රජයට පාසල් ගෙන ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇතිකොට දිළිඳු දුෂ්ට දරුවන්ට හොඳ අධ්‍යාපනයක් දෙනවාට ද විරුද්ධය. එපරිද්දෙන්ම මොවුන් ස්වදේශික දේවලට විරුද්ධය.

එය පුද්ගලයෙක් නොවේ. පුද්ගලයෙක් නම් මේ දේශප්‍රේමී අයට තවම රාජ්‍ය සේවයේ කේන්ද්‍ර ස්ථාන භාරදී තිබීමය. මහජනයා විසින් නිතරම සිහිපත් කළ යුතු වැදගත් කරුණක් නම් මෙබඳු ඉහළ පෙළේ නිලධාරීන් පරදේශීන් විසින් පුහුණු කරන ලද්දේ මහජනයාගේ දියුණුවට වැඩ කරන්නට නොවේ. ඔවුන් පුහුණු කරන ලද්දේ පරදේශීන්ගේ ආණ්ඩුව මෙරට සඳහාම පවත්වාගෙන යෑම පිණිසය. එමනිසාය මේ අය තමන්ගේ ඔළුව උදුම්මා ගෙන අහසින් බට දෙව් දේවතාවුන් මෙන් පෙන්වා ගෙන මාලිගාවල වෙසෙමින්ද දැවැන්ත මෝටර් රථවල ගමන් කරමින්ද, අවශේෂ ජනයාගෙන් පුළුවන් තරම් අන්වේමින් ද, සිංහලෙන් කථා කරන රෙදි අඳින අය දුටු විට කෝප ගින්නෙන් වෙව්ල වෙව්ලා ජාතික සහයෝගයට නින්දා අපහාස කරමින්ද, තුරුස තරුසුවල ඔට්ටු අල්ලමින්ද, රාත්‍රී සමාජශාලාවල විස්කි බිබි නිරුවතින් නටන ගැහැණුන් නරඹමින්ද කාලය ගතකරන්නේ.

නිදහස් ඉන්දියාවේ සිටි මෙවැනි ජාතිවිරෝධී නිලධාරීන් ඉන්දියාවට නිදහස ලැබුණු හැටියේම රජයේ සේවයෙන් අස්කරන ලදහ. නමුත් නිදහස් ලංකාව ඔවුන් විශ්වාස කොට මහජන දියුණුවට පටන්ගත් වැඩ ඔවුන්ටම භාරකළේය. නමුත් ඔවුන් කළේ කුමක්ද? තමන්ගේ ස්වාමියන් වූ විදේශික තැරැවිකාරයින්ගේ කියුම් බස් අසා ඔවුන් කළේ මහජන දියුණුවට පටන්ගත් වැඩ කඩා කප්පල් කිරීම නොවේද?

එමනිසා මේ ජාති විරෝධී ඉහළ පෙළේ නිලධාරීන්ගෙන් මිනිසුන් ජනතාවගේ ඉදිරි ගමනට කිසිදු පිහිටක් බලාපොරොත්තු නොවිය යුතුය.

මේ දේශප්‍රේමී නිලධාරීන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් තමන්ගේ දරුවන්ට අවශේෂ අයවලුන්ගේ දරුවන් සමඟ භජනය පසුරු පාසනය කරන්නට සිදුවෙන නිසාත්, සිංහලෙන් කථා කරන්නට සිදුවෙන නිසාත් තමන්ගේ අතට පයට වහළින් පහසුවෙන් සොයා ගන්නට බැරවෙන නිසාත් ලංකාව අත්හැර පිටරට පදිංචියට යෑමට සූදානම් වෙන බවද සැලකිය යුතුය.

අනේ සාදු..

විවෘත ජනතාවගේ දියුණුව ජනතාවගේම අතේ බව නිතරම සිහියේ තබාගත යුතුය.

කරුණු මෙසේ හෙයින්, ජනතාවගේ ඉදිරි ගමනේ මිලියන පියවර කුමක් විය යුතුද? මගේ අදහස නම් මිලියන පියවර විය යුත්තේ ආහාර නිෂ්පාදනය අතින් මෙරට ස්වයංපෝෂිත කිරීමය. එය ජාති, කුල, පංති, ආගම් යන නා නි විධි හේදවලින් තොරවූ හුදෙක් මේ මාගේ ජන්ම භූමිය ය, මේ මාගේ ජනතාවය, මේ මාගේ දරු මුණුපුරන්ගේ ශ්‍රී සෞභාග්‍යය යන පරමෝක්තෘෂ්ට වේතනාවෙන් සමන්විත වූ ශක්ති සම්පන්න සමගි සම්පන්න ව්‍යාපාරයක් වන්නේය.

"ලංකා පොළවට කඩා වැටෙන එක වැසි බිත්තුවකුදු ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනයට නොගෙන එය නිදාලේ මහ මුහුදට ගලායන්නට ඉඩදීම මා වැන්නෙකුට තරම් නොවේ යයි" පැවසූ මහා පරාක්‍රමබාහු නර ශ්‍රේෂ්ඨයා ඔබට දැන් සිහිපත් වෙනවා ඇත.

එමෙන්ම සිංහල රජ කාලයේදී පොදු රටවැසියන්ද, නොයක් තරාතිරම්වල ප්‍රභූ ජනයාද, රජයේ නිලධාරීන්ද, මැති ඇමතිවරුන්ද, රජවරුන්ද යන සියලු දෙනාම එක්වී උරෙන් උරෙන් ගැටී වැව් අමුණු වාරිමාර්ග තැනූ හැටිද, කුඹුරු යායවල් සකස් කළ හැටිද, සී සෑම කළ හැටිද, එස් මඟුල් පැවැත්වූ හැටිද ඔබට සිහියට එනවා ඇත.

එම අවස්ථාවන්හිදී කිසිවකුගේ පොද්ගලික වාසියට නොව හුදෙක් මහජන හිත පිණිස මහජන වැඩ පිණිස මහජන සැප පිණිස රටේ ලොකු කුඩා සියලුදෙනාම එකාමෙන් ක්‍රියාකළ බව ඔබට නිරූපනය වෙනවා ඇත. මෙයින් උද්ගත වෙන ජාතික සහයෝගය, ජාතික සමගිය, ජාතික ඒකත්වය හේතුකොට ගෙන සිංහල ආධිපත්‍යය අවුරුදු දෙදහනකට අධික කාලයක් පර සතුරන්ගෙන් ගලවාගත් බව ඔබට මතක් වෙනවාද ඇත.

මෙකී අසහාය ජාතික ගුණ ධර්ම අප අතරෙන් තුරන් වූයේ පර සතුරන්ගේ සධ ප්‍රයෝග නිසාත් දෙපිට කාට්ටුකම් නිසාත්ය. විදේශි පාලනය යටතේ පැවතුණු ඒ මිලේච්ඡ ගති අදත් බලපවත්වන බව සැබෑවකි. ඒ මිලේච්ඡ ගති ඉවතලා නැවතත් ජාතික සහයෝගය, ජාතික සමගිය, ජාතික ඒකත්වය ඉස්මතු කරන දේශානුරාගය අප විසින් පුරුදු පුහුණු කළ යුතුය.

එකී දේශානුරාගය වූ කලී ආහාර නිෂ්පාදනය අතින් අපරට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේදී ඉබේම ඇති වන්නේය.

මෙම ව්‍යාපාරයට සුදුසු අවස්ථාව දැන් එළඹී තිබේ.

පළමුව :- එළා ක්‍රි සිංහලයට අයත් මායා රටේ විශාල ප්‍රදේශයකට ආහාර නිපදවා දුන් මුතුරාජවෙල අද නිසරු භූමියක්ව පවතී. එය ලන්දේසිකාරයා තැනූ ඇල නිසා කරදිය ඇතුල්වීමෙන් ජරාවාස වී තිබේ. දැනට කරන්නට තිබෙන්නේ කරදිය ඇතුල්වෙන තැන්වලට ඇත සිට පස් ගෙනැවිත් ගොඩගසා වේලි බැඳ නැවතත් ඒ වෙල්ගාය සරසාර කෙතක් කිරීමය. ඊට වුවමනා කරන්නේ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනයාගේ ශ්‍රම ශක්තිය පමණකි.

දෙවනුව :- කොළඹ නගර සීමාව තුළත් ඉන් ඔබ්බෙහින් අති විශාල මඩ වගුරු තිබේ. දැන් ඒවායින් කිසි පලක් නැත. ඒ මඩවගුරුවල ඉතා පහත් තැන්වල ඇලවල් තනා අතින් තැන්වල පස් ගොඩ ගසා මුළු මඩවගුරු ප්‍රදේශයම සශ්‍රීක කොට එය ගෙවල් සෑදීම සඳහා ගෙවල් නැති අයට බෙදා දී ඔවුන් වාසනාවන්ත පුරවැසියන් කළ හැක. ඊටද වුවමනා කරන්නේ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනයාගේ ශ්‍රම ශක්තිය පමණකි.

තෙවනුව :- ලංකාවේ ගම්මානවල ජරාවාස වී අභාවයට ගිය දහස් ගණන් කුඩා වැව් පොකුණු තිබේ. ඒ වැව් පොකුණු හාරා වැ කළ අලුත්වැඩියා කොට බොහෝ ගොඩ මඩ ඉඩම්වලට වුවමනා තරම් ජල පහසුව ලබාදිය හැක. එයින් ආහාර නිෂ්පාදනය එකවරට ම ද්විගුණා ත්‍රිගුණා කළ නොහැකිද? ඊටද වුවමනා කරන්නේ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනයාගේ ශ්‍රම ශක්තිය පමණකි.

මේ වැඩවලට පිරිවැටවලින් ණය ගන්නට වුවමනා නැත. ඕනෑ පදම නවීන උපකරණ ලොරි යනාදිය ඉඩේම ලැබේවි. වැඩකරන අයට කෑම බීමද ඉඩේම සැපයේවි. වුවමනා කරන්නේ ලොකු කුඩා ජනතාවගේ ධෛර්යයි - අධිෂ්ඨානයයි - ශ්‍රම ශක්තියයි.

මෙවැනි වැඩ වළා සිංහල රජ කාලයේ කළාක් මෙන් අද වීනයේද කරගෙන යනු ලැබේ. නොබෝදා, වීනයේ හුවායි ගංගා මිටියාවතේ අවුරුදු පනා හටගන්නා විශාල ජල ගැල්මෙන් ලක්ෂ ගණන් ජනයා මරුමුවට පත්වෙන නිසාත්, ජනාකීර්ණ පෙදෙස්වල ධනධාන්‍ය විනාශ වෙන නිසාත් ඒ විපත වළක්වා ගැනීම සඳහා සියල්ලන්ගේ යහපතට සියල්ලෝම සහභාගි වූහ. එසේ සහභාගි වී එකී මිටියාවතේ ජලාශයවල් තනමින්ද, මඩ වගුරු පුරවමින්ද, උස් වේලි බඳිමින් ද මුළු වීනයේ වගා කළ හැකි භූමි භාගයෙන් හතෙන් පංගුවක් සශ්‍රීක කොට මුළු වීනයම ආහාර නිෂ්පාදනය අතින් ස්වයංපෝෂිත කළෝය.

මේ ශ්‍රමදානය නාලන්දා විද්‍යාලයේ ආචාර්යවරුන්ගේ හා ශිෂ්‍යයන්ගේ දුරදර්ශී වැඩ පිළිවෙල නිසා අද ලංකාවේ ප්‍රකට වී තිබේ. දිළිඳු ජනයා වෙසෙන ගම්වලට ගොස් ඔවුන්ගේ සෞඛ්‍ය, ආර්ථික, අධ්‍යාපනික දියුණුව උදෙසා නාලන්දාවේ ගුරුවරුන් හා ශිෂ්‍යයන් විසින් ශ්‍රමදානය දී තිබේ. එමෙන්ම තවත් පින්වතුන් පිරිසක් විසින් දළඳා පෙළහැර, ශ්‍රී පාද ස්ථානය වැනි මහජනයා රොක්වෙන ස්ථානවලට ගොස් සෞඛ්‍ය දානයද දී තිබේ.

ආහාර නිෂ්පාදනය අතින් ලංකාව ස්වයංපෝෂිත කිරීම සියල්ලන්ගේ යහපතයි. සියල්ලන්ගේ යහපතට සියල්ලෝම ශ්‍රමදානය දිය යුතුය. සියල්ලෝම නම් සියලුම ගම් නියමිගම් නගරවල නිවැසි ලොකු කුඩා අයය. සියලුම වෘත්තීය සංගම් හා වෙනත් සමිති සමාගම්වලට බැඳී සිටින අයය. සියලුම පාසල්, ආයතන, විශ්ව විද්‍යාලවලට අයත් අයය. රජයේ සේවයෙහි නියුක්ත අයය. ත්‍රිවිධ හමුදාවලට අයත් අයය. මැති ඇමතිවරුය. අගමැතිනිය හා අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාය යනුයි.

මෙකී සියල්ලෝම මුතුරාජවෙල ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට හෝ කොළඹ වැනි පෙදෙස්වල මඩවගුරු පිරවීමට හෝ ගම්මානවල දහස් ගණන් වැව් පොකුණු අලුත්වැඩියා කිරීමට හෝ පෝය දින ඇතුළුව සතියකට එක දිනක් හෝ දෙදිනක් බැගින් ශ්‍රමදානය දෙන්නම්, ලංකාව අප්‍රමාදව ආහාර නිෂ්පාදනය අතින් ස්වයංපෝෂිත වෙනවා නියතය.

බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ ප්‍රඥප්ති දසකය

1. සමාජයීය වශයෙන් හෝ ආර්ථික වශයෙන් හෝ දේශපාලන වශයෙන් හෝ මිනිසා විසින් මිනිසා පෙළීමේ ස්වභාවයකින් තොරවූ, යුක්තිය සාධාරණත්වය හා සමානාත්මතාවය පදනම්කොට ඇති ලාංකික කැපකරුම්.
2. මගේ පෞද්ගලික හා පොදු ජීවිතය සත්‍යවාදී ලෙසද, පරාර්ථකාමී ලෙසද, අවංක ලෙසද, යහපත් ලෙසද හැඩගසා ගනිමි.
3. සෑම පුද්ගලයෙකුටම තමාගේ කැමැත්ත අනුව ඕනෑම ආගමක් ඇදහීමට ඇති මූලික මානව අයිතිවාසිකමට ගරු කරන, ජාතියක් වශයෙන් අප හැඩගැසීය යුත්තේ ලංකාවට ආවේණික වූ බෞද්ධ සමාජ ක්‍රමය අනුව බව මම තරයේම විශ්වාස කරමි.
4. සුළු ජනතා කොටස් භාවිතා කරන භාෂාවන්ට නිසි තැන දීම යුතු බව පිළිගන්නා අතර ලංකාවේ සියලු ජනතා කොටස් ඒකාබද්ධ කර එකම ජාතියක් ඇතිකිරීමට ඉවහල්වන ප්‍රතිපත්තියක් සේ සැලකිය හැකි වැඩි දෙනාගේ භාෂාව වූ සිංහල භාෂාව එකම රාජ්‍ය භාෂාව විය යුතු බව මම තරයේ විශ්වාස කරමි.
5. මනුෂ්‍ය සමාජයට ප්‍රයෝජනවත් වන සියලුම අන්දමේ සේවාවන්වල ඇති උත්කෘෂ්ඨභාවය අවංකවම පිළිගන්නා අතර යමෙකු කරන රැකියාව නිසා ඔහු උසස් හෝ පහත් හෝ කෙනෙකු හැටියට නොසලකමි.
6. අප රට අධ්‍යාපනයෙහි හා රැකියාවන්හි ලා ඇතැම් ජාතික හා ආගමික කොටස්වලට විදේශීය ආක්‍රමණිකයින් විසින් කරනු ලැබූ වැඩුදු, එමෙන්ම දේශපාලන නිදහස ලැබීමෙන් පසුව දැන්වුවද

පවත්වාගෙන යන්නාවූද අසාධාරණ සහ වෙනස්කම් මඟහරවා ගන්නා තෙක් දැනට පවතින අධ්‍යාපනික පහසුකම් හා රජයේත්, පෞද්ගලික අංශයේත් පත්කිරීම් හා උසස් කිරීම් පුරවැසි ජනගහනය අනුව බෙදාදීමේ ප්‍රතිපත්තියද, වී අසාධාරණ මඟහරවාගත් පසු සියලුම පොදු කටයුතුවලදී යමෙකුගේ සුදුසුකම් අනුව පමණක් ඔහුට සැලකීමේ ප්‍රතිපත්තියද මම පිළිගනිමි.

7. සියලුම දූෂණවලින්, කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියාවලින් හා නාස්තිකාරී ක්‍රියාවලින් වෙන්වී සිටින අතර, ඒවාට විරුද්ධව සැමවිටම සටන් කිරීමට තරයේම ඉටාගනිමි.

8. සත්‍යටත්, ගුණ ධර්මවලටත්, ලංකා මාතාවටත්, ලංකා ජනතාවටත්, බුද්ධ ශාසනයටත් මගේ ඇති බැඳීම හා පක්ෂපාතීත්වය දේශපාලන පක්ෂ ආදිය කෙරෙහි ඇති බැඳීම හා පක්ෂපාතීත්වය අභිබවා සිටිය යුතු බව දිවි හිමි කොටත් සලකමි.

9. බෞද්ධ සමාජයක් ගොඩනැගීම සඳහා ආරම්භකර ඇති මේ සටනේදී කඩාකප්පල්කාරීන් අපේ ව්‍යාපාරවලින් තෙරපී යන සේ සිත, කය, චරිතය යන තුන් චෛරිත්ම සුපරික්ෂාකාරීව කටයුතු කිරීමට මම අදිටන් කරගනිමි.

10. කීර්ති, ප්‍රශංසා පතා හෝ නිලතල බලාපොරොත්තුවෙන් හෝ වෙනත් ආත්මාර්ථකාමී අදහසක් ඉටුකර ගැනීම සඳහා හෝ මේ ව්‍යාපාරය උපයෝගී කරගැනීමක් හෝ පාවාදීමක් හෝ කිසිසේත් නොකරන අතර, හුදු නිශ්ශරණාධ්‍යායයෙන් ලංකා ජනතාවට සේවය කිරීමට අධීෂ්ඨාන කරගනිමි.

1962 -63

බෞද්ධ ජාතික බලවේගය රැස්වීමේදී ඉදිරිපත් කළ යෝජනා

බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ මෙහෙයවීමෙන් අද ආනන්ද මහා විද්‍යාලයේදී පැවැත්වෙන සභා රැස්වීමේදී ඉදිරිපත් කරනු ලබන යෝජනා මේවාය.

කතෝලික ආක්‍රමණය ගැන කොමිසමක්

(ඇල්.වී. මෙත්තානන්ද මහතා විසින් යෝජනා කරනු ලබන අතර ආචාර්ය කේ.ඇන්. ජයතිලක මහතා ස්ථීර කරයි.)

"අවුරුදු ගණනාවක සිටම ගිහි පැවිදි බෞද්ධයන් විසින් රජයේ අවධානය යොමු කරන ජාතික විපතක් වූද, ලංකාවට දේශපාලන නිදහස ලැබුණාට පසු වඩා සීඝ්‍ර හා සුක්ෂ්මව ක්‍රියාත්මක වී ඇත්තා වූද, අද බෞද්ධ ශාසනයටත් දේශීය සංස්කෘතියටත් ජාතික සම්භවයටත් ජනතාවගේ ඉදිරි ගමනටත් හරස් වී ඇති විශාලම බාධකය වූද, ශත වර්ෂ හතර හමාරකට පසු දිනාගත් ජාතික නිදහසට ප්‍රබල තර්ජනයක් වී ඇත්තා වූද, දකුණු විශ්විකාමයේ පැන නැගී ඇති බිහිසුණු තත්වය නිසා වඩාත් පැහැදිලි ව තිබෙනන්නා වූද, ලංකාවේ කතෝලික ආක්‍රමණ ව්‍යාපාරය ගැන පරීක්ෂා කර අවශ්‍ය ප්‍රතිකර්ම නිර්දේශ කිරීම සඳහා සම්පූර්ණ බලතල ඇති කොමිසමක් වහාම පත්කරන ලෙස මේ මහා සභාව රජයෙන් ඉල්ලා සිටී."

අබෞද්ධ ආයතනවල ගණන් හිලව්

යෝජනාව: නිශ්ශංක විජේරත්න මහතා. ස්ථීර කිරීම: සොමි මීගම මහත්මිය.

"1815 දී මහනුවර දී අත්සන් තැබූ ගිවිසුමෙන් පරදේශී ඉංග්‍රීසින් විසින් පවා පිළිගන්නා ලද ප්‍රතිපත්තියට මෙන්ම, 1947 ලංකා ස්වාධීන

ආඥා පනතේ 29 වෙනි වගන්තියටද, පිටුපාමින් නිදහස් ලංකා රජය විසින් බෞද්ධ විහාර හා දේවාල ගම්වලින් වර්ෂයකට දෙවරක් ගණන් හිලව් වාර්තා රජයට සැපයීමට නීතියෙන් බලකර තිබෙන අතර කතෝලික හා ක්‍රිස්තියානි ආයතන වී නීතියෙන් නිදහස් කර තිබීම බෞද්ධ විරෝධී ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ප්‍රතිපත්තියක් බව සලකා මේ මහා සභාව, කතෝලික හා ක්‍රිස්තියානි ආයතනවලටද, ගණන් හිලව් වාර්තා ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා බලකරන විවෘතිය නීතියක් වහාම පනවන මෙන් රජයෙන් ඉල්ලා සිටී."

විශ්වාසයේ බෞද්ධ නිදහස

කේ.වී.ආර්ථි. සුමතිපාල මහතා යෝජනා කරයි. මහිමන් අමරසූරිය මහතා ස්ථිර කරයි.

"කතෝලික අනුශාසකයින් ගේ වැරදි මඟ පෙන්වීමෙන් මුලාවට පත්ව, ඇමරිකන් ආර්ථික හා යුද්ධ ආධාරවල ශක්තියෙන් හා බල කාමයෙන් මත්ව දකුණු විශ්වාසයේ ඩින් ඩියෙම් නැමති කතෝලික සාහසිකයා සහ ඔහුගේ ආයුධ සන්නද්ධ සහවරයින් විසින් බෞද්ධයින්ට විරුද්ධව කරන දරුණු මනුෂ්‍ය ඝාතනය හා තාඩන පීඩන ශිෂ්ට ලෝකයා ගේ නාමයෙන් මේ මහා සභාව හෙළා දකියි. විශ්වාසයේ බෞද්ධ සහෝදර ජනතාව මුහුණ පා ඇති මේ විපත්තිදායක මොහොතේදී ඔවුන් සමඟ ශෝකවන ලාංකික බෞද්ධ ජනතාව වෙනුවෙන් ලක් රජය මේ සම්බන්ධයෙන් ගෙන ඇති පියවර ගැන සතුට ප්‍රකාශ කරන අතර දැනටත් වඩා විචිතරව මේ ප්‍රශ්නයට මැදිහත්ව ක්‍රියාකරන ලෙස මේ මහා සභාව රජයෙන් ඉල්ලා සිටී. ඒ අතරම ඩින් ඩියෙම්ගේ බල පුළුවන්කාරකම් හා ක්‍රෑර ක්‍රියාත් ඇමරිකන් යුද්ධාධාරත් අතර තිබෙන සම්බන්ධය ලෝකයාට රහස්‍ය නොවන බැවින් මේ තත්වය නිරවුල් කිරීමේ වගකීම ඇමරිකාව විසින්ද ඉසිලිය යුතු බව මේ මහා සභාවේ අදහසයි."

ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ වාර්තාව

දේ. පීටර් සිල්වා මහතා විසින් යෝජනා කරනු ලබන අතර ඇල්.පී. හේවගේ මහතා ස්ථිර කරයි.

"ජාතික නිදහසේ නියම ප්‍රතිඵලය ලංකාවේ ප්‍රධාන නගරවල වසන 5% ක පමණ වරප්‍රසාද ලත් පිරිසකට පමණක් භුක්ති විඳීමට තවදුරටත් ඉඩ තිබීම දේශද්‍රෝහී ක්‍රියාවක් බවත්, ජාතියේ සංවර්ධනය ඇතිවිය හැක්කේ බහුතර ග්‍රාමීය ජනතාව පෙරමුණට ගැනීමෙන් බවත්, අපේ රජයට මතක් කරදෙන අතර, ඒ සඳහා පළමු පියවර වශයෙන් ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ යෝජනා වහාම ක්‍රියාවේ යොදවා ගැනීම දරුවා ප්‍රධාන අපේ බාල පුරපුර මේ යල් පැනපු අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් හා යටත් විජිත ක්‍රමයට හැඩගැසුණු අධ්‍යාපන පාලක පිරිසගෙන් බේරා ගන්නා හැටියට මේ මහා සභාව රජයෙන් ඉල්ලා සිටී."

පෝදා නිවාඩු

යෝජනා කරන්නේ, බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ ඩී.පී. ජයසේකර මහතා. ස්ථිර කරන්නේ, වෙලඳ සේවා බෞද්ධ සංගමයේ ලේකම් පී.ඩී. පෙරේරා මහතා.

"දැනට රජයේ නිවාඩු වශයෙන් සැලකෙන සෙනසුරාදා දවස් භාගයන් ඉරිදා මුළු දවසක් වෙනුවට සෑම පොහොය දිනයක් සහ ඊට පසුදා පෙරවරු දවස් භාගයන් රජයේ නිවාඩු ලෙස නියෝග කරන මෙන් රජයෙන් ඉල්ලා සිටිමු."

අද ගමන් කරන පෙරහැරවල ගෙනයාම සඳහා පුරවැවල ලිවීමට අනුමත කර ඇති උදෙසාග පාඨ සමහරක් මෙසේය.

"බුදු සමය ලෝක සාමයට එකම මඟයි" - (ශ්‍රී තේරු) "බුද්ධාගම නැතිදා සිංහල ජාතියක් නැත්තටම නැත" - (පොන්නම්බලම් රාමනාදන් තුමා) සැබෑ සිංහලයා සැබෑ බෞද්ධයෙකි. බුද්ධ ශාසනය රැකීම රජයේ වගකීමයි. බෞද්ධ ජාතික බලවේගය බෞද්ධ චක්‍රත්කමේ සංකේතයයි. කතෝලික ආක්‍රමණයට පිළිතුර බෞද්ධ සමගියයි. බලයට, නිලයට බෞද්ධකම පාවා දෙන්නට එපා. බෞද්ධ ශාසනයේ විනාශය ජාතියේ විනාශයයි. ලාංකිකයාගේ උරුමය බෞද්ධ උරුමයයි. බෞද්ධ ඉවසීම චේතිහාසික සත්‍යයයි. ලංකාවේ සියලු ආගම් රැක්කේ බෞද්ධයායි. බයිනෙන්තුවෙන් ආගම් පැතුරු කාලය ඉවරයි.

ක්හමු වාන්ඩත් හිමියන් මුළු බෞද්ධ ලෝකයම ගැටළු නැගියාය. අද දකුණු ඩයට්නාමය හෙට මුළු ලංකාවද? භාරතයේ ලෝක දායාදය වුදුත් වහන්සේයි. (විනෝතා බාවේ) "ඔබේ අසල් වැසියාට ඔබට මෙන්ම ශ්‍රේම කරන්න." (යේසුස් වහන්සේ) බෞද්ධ සමගිය ජාතියේ ඉදිරි ගමනයි. බෞද්ධයාගේ අභිංසාව බියගුලුකමක් නොවේ. ආගම් පැතිරවීමට වංක මාර්ග ඒවා. බෞද්ධ විරෝධීන්ට මේ රට නුසුදුසුය. අපි ඩයට්නාමි ජනතාව සමඟයි. ඒර ඩයට්නාමි හිමි ආදර්ශයට ගනිමු. සොරාගත් බෞද්ධ අයිතිය ආපසු දෙනු. බෞද්ධයින් සිටින්නේ හොඳ අවධියෙන්. මාර සෙනඟ පළවා හරිවි. 1815 ගිවිසුම නොකඩනු. ධර්මපාල නාමය මතකයට ගනිමු. අප ළඟ යටි කූට්ටු ව්‍යාපාර නැත. බෞද්ධ බලවේගය ජාතික බලවේගයයි. ත්‍රිවිධ හමුදාවේ අබෞද්ධ බලය නැතිකරනු. බෞද්ධයින්ට පොලිසියේ ලොකු තැන් නැද්ද? ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් වාර්තා වහාම ක්‍රියාත්මක කරන්න.

1963.06.29

බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ දර්ශනයන්

සසර දුකෙහි ඇලී ගැලී අතරමංව සිටි ලෝක සත්වයා කෙරෙහි උපන් කරුණාව නිසා තමාගේ අතට පත් නිවන අත්හැර සම්මා සම්බුදු බව ලැබීමට බෝධි සත්වයන් වහන්සේ දස පෙරැම් දම් පිරින. භවයක් භවයක් පාසා සත්ව සංහතියට සේවය කළ චතුරෝ අදට අවුරුදු 2500 කට ඉහතදී ලොව්තුරා බුදුබවට පත්වූ සේක්, මිනිස් ඉතිහාසයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම ලෝක සේවකයා බවට පත්වූහ. "මහණෙනි, ලෝක සත්ත්වයාගේ හිත සුව පිණිස හැසිරෙවු," "පරත්වං පටි" යනාදී ලෝක සේවා ගිහිකා පළමුවෙන්ම ගායනා කළ චතුරෝ කෝටි සංඛ්‍යාත මනුෂ්‍ය සංහතියට යහමඟ හෙළිකළ සංඝ පරම්පරාවක් ලෝකයට බිහිකළහ.

"බෞද්ධ" යන වචනය ලොව ව්‍යවහාර වන තාක් කල් "සේවය" යන වචනයද ඒ හාම බෞද්ධයාගේ සිහියට නැඟිය යුතුය. එමනිසා ශ්‍රී ලංකා ද්වීපයේ බෞද්ධ සමාජ ක්‍රමයක් නැවත ගොඩනැංවීමට ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් කැපවීමට පොරොන්දු දී තිබෙන බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ සාමාජිකයන් වූ අප දිවිහිමිකොට සිහියේ තබාගත යුතු පළමුවන අදහස නම් අප සියලුදෙනාම අපේ මාර්ගෝපදේශක බුදුරජාණන් වහන්සේ සහ ආර්ය සංඝ රත්නය වැඩිම කළ "ලෝක සේවක" මාර්ගයේම ගමන් කරන බෞද්ධ සේවක සේවිකාවන් බවයි.

බොහෝ ව්‍යාපාර අවුල් වියවුල් වී අධිපණ වී යන්නේ නායක-සේවක යන දෙපක්‍ෂයක් එකම ව්‍යාපාරය තුළ ඇතිවීම නිසයි. බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ සියල්ලෝම සේවක සේවිකාවෝ වෙති. නායකත්වය පිරිනමා තිබෙන්නේ බෞද්ධ ධර්මය, ජාතික සංස්කෘතිය සහ වර්තමාන සමාජ තත්වය විග්‍රහකොට ඒ අනුව සකස් කරගත් ප්‍රඥප්ති මාලාවකටයි. මේ ප්‍රතිපත්ති මාලාව පිළිගෙන බෞද්ධ සමාජ ක්‍රමයක් ගොඩනැංවීම පිණිස අප ගෙනයන ක්‍රියාමාර්ගය සඳහා වැඩිම පරිත්‍යාගයක් කරන බෞද්ධ සේවක සේවිකා පරම්පරාවක් ඉක්මණින්ම බෞද්ධ ජාතික

බලවේගය තුළින් බිහිවනු ඇත. ඔවුන්ගේ මූලකතනය අනුව ලංකා ජනතාව බෞද්ධ මාර්ගයට නැවතත් යොමුකරවීමට අප බලාපොරොත්තු විය යුතු අතර මේ ක්‍රියාමාර්ගයේ පිට වායුව ලෙස පෙරමුණේ වැඩිම කරන්නේ බුද්ධ ශාසනය රැකගැනීමේ වේදිකාසික වගකීම පිරිනැමුණු අපේ ගරුතර මහා සංඝයා වහන්සේයි.

බලයක්, නිලයක්, කීර්තියක්, ප්‍රශංසාවක්, ලාභයක් ආදී කිසිදු පෞද්ගලික ප්‍රයෝජනයක් බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ සාමාජිකයන් වන අපි බලාපොරොත්තු නොවෙමු. අපේ එකම අධිෂ්ඨානය විය යුත්තේ දිනෙන් දිනම පිරිහෙමින් බෞද්ධ මාර්ගයෙන් ඉවතට යන, අපේ ජන්ම භූමියේ පීඩත්වන, සහෝදර ජනතාව ඔවුන්ට වේදිකාසිකව හිමිවූ බෞද්ධ මාර්ගයට නැවත යොමු කිරීම සඳහා නිශරණාද්‍රව්‍යයෙන් සේවය කිරීමයි. මෙසේ සේවය කිරීමේදී අපේ චිත්ත සන්තානයන්හි ඇතිවන පවිත්‍රතාවත්, බුද්ධාලම්භන ප්‍රීතියත්, දිරාපත්වන සිරුරකින් නියම ඵලක් ගෙන බුද්ධ ශාසනයට හා ලංකා මාතාවට සේවයක් කළමැයි යන අදහස නිසා ඇතිවන ශ්‍රද්ධා භක්තියත්, අප බලාපොරොත්තු විය යුතු එකම ප්‍රතිලාභය විය යුතුයි.

මේ අනුව සිතා බෞද්ධ ජාතික බලවේගය නැමති නිර්මල බෞද්ධ පවුලේ සාමාජික සේවක සේවිකාවන් වශයෙන් බෞද්ධ ශාසනයේ හා ලංකා මාතාවගේ සේවයට කැපවීමට අපි ප්‍රථමයෙන්ම අධිෂ්ඨාන කරගනිමු.

අධ්‍යාත්මික පාරිශුද්ධතාව අපේ ශක්තියේ පදනමයි

දම් සෝ මහා අධිරජාණන්ගේ ධර්ම විජය, දෙවන පෑතිස් නරතිඳුන්ගේ ශාසන මාමකත්වය, මිහිඳු මාහිමියන්ගේ හා සංඝමිත්තා මෙහෙණින්ගේ පරාර්ථ වර්යාව දුටුගැමුණු වන්ගේ ජාතකාලය සහ විරත්වය, වළගම්බානුවන්ගේ උට්ඨාන විරයය, විහාර මහා දේවියගේ හා සෝමා දේවියගේ බුද්ධි මහිමය, භාතියයන්ගේ කාර්මික ශ්‍රාණය, මහසීළ මහ තිසුන්ගේ ශ්‍රද්ධාව, සිරි සඟබෝවන්ගේ ආත්ම පරිත්‍යාගය, මහ පැරකුම්බාවන්ගේ අර්ථ වර්යාව, විදිය බණ්ඩාරයන්ගේ තේජෝ බලය, පිණ්ඩපාතික සරණංකර සඟරදාණන් වහන්සේගේ සාසන මෙහෙය, වාරියපොළ සුමංගල හිමියන්ගේ සිහල ප්‍රෞඩත්වය, මිගෙට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද හිමියන්ගේ අභිත ධර්ම නාදය, හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල සහ රත්මලානේ ධර්මාලෝක හිමි සඳුවරුන්ගේ ධර්ම ශාස්ත්‍රෝන්තතිකාමය, අනගාරික ධර්මපාල සහ වලිඳිංහ

හරිස්චන්ද්‍රතුමන්ගේ සිංහල බෞද්ධයා පිළිබඳ වූ කාහල නාදය වැනි වේදිකාසික සාධකයන් නිසා අවුරුදු 2370 ක පමණ කාලයක සිට තැබීමේ වගකීම අද රඳා පවතින්නේ අප අතේය. අතීත බෞද්ධ පුරුක අපේ බෞද්ධ ජාතික බලවේගයයි. එමනිසා මේ වේදිකාසික සේවය ඉටුකිරීමට සුදුසු විදියේ පුද්ගලයන් ලෙස පළමුවෙන්ම අපි අපේ පීඨිත බෞද්ධ ධර්මය අනුව හැඩගසා ගනිමු. මුළු ජාතියකටම සේවිකාවන් වූ අපි මුලින්ම අපේ පෞද්ගලික පීඨිතය සිත, කය, වචනය යන තුන්දොරින්ම පිරිසිදු වන සේ අධ්‍යාත්මිකව සකස් කරගනිමු.

**“සබ්බ පාපස්ස අකරණං
තුසලස්ස උප සම්පදා
සචිත්ත පරියෝද පනං
එතං බුද්ධානු සාසනං”**

අධ්‍යාත්මික පාරිශුද්ධතාවකින් තොර නායකත්වයක් අනුව හැඩගැසුණු නොයෙක් දේශපාලන පක්ෂ නිසාත්, ද්‍රව්‍යමය වාසියට මුල්කොට සංවිධානය වූණු හා හා විදියේ ආර්ථික සංවිධාන නිසාත් පසිඳුරන් පිනවමින් කාමසුබල්ලිකානු යෝග්‍යයටම බරවුණු සාමාජික සංඛ්‍යාව නිසාත්, අපේ ලංකා ජනතාව අද වැටී සිටින ප්‍රපාතය අපට දිස්වෙයි. මේවායින් සිදුවන හානියෙන් ජාතිය මුදවා ගැනීමට ක්‍රියාකරන සංවිධානයක් වූ අපි, ඉතාමත්ම දැඩි ආත්ම දමනයකින් යුතුව, අභ්‍යන්තරික පිරිසිදුකමත් ලබාගත යුතුවෙමු.

අප එකිනෙකාගේ අන්තෝන්‍ය සම්බන්ධය අව්‍යාජ දයාව මත ඇතිවිය යුතුය. උතුම් ව්‍යායාමයකට කැපවුණු එකම පවුලක් ලෙස අප සංවිධානය වී ඇති බැවින් වෙනත් සංවිධානවල සාමාජිකයන් අතර දක්නට ලැබෙන තරඟය, ක්‍රෝධය, වෛරය, ඊර්ෂ්‍යාව වැනි අබෞද්ධ දුර්ගුණ අපගේ සම්බන්ධය අතරට කිනම් හේතුවක් නිසාවත් ඇතුල්වීමට ඉඩ නොදිය යුතුය. ආත්ම පරිත්‍යාගය මතම අපේ අන්තෝන්‍ය සම්බන්ධය ඇති වුවහොත් එය පළුදු කිරීමට කිසිදු බලයකට නොහැකිවනු ඇත. පුද්ගලයන් දෙවැනි තැනෙහි තබා පරමාර්ථය, ක්‍රියාමාර්ගයෙහි පිවිතුරු බව සහ නිවැරදි බව අනුවම අප ක්‍රියාකළ යුතුය. මෙවැනි සබැඳියාව ඇතිවන්නේද, අපේ අධ්‍යාත්මික ගුණවගාව මුල්කොට බව මතක තබාගනිමු.

බෞද්ධ ශාසනයටත් සිංහල සංස්කෘතියටත් වරදැඩි අප රටේ මුල් බැසගෙන තිබෙන සතුරු උපද්‍රව ඉතාමත්ම බලවත්ය. දේශීය හා විදේශීය ධන බලය, සංවිධානාත්මක බලය, දුසිරිතට පහසුවෙන් පෘථග්ජන මනුෂ්‍යයා නැමෙන නිසා ඉවහල් කරගත හැකි සදාචාර විරෝධී බලය, දේශපාලන බලය, පාලන බලය, හමුදා බලය ආදියේ පීඩන බෞද්ධයාගේ පිඩිදීමකට විරෝධීව යොදාගත හැකි විධියට දේශද්‍රෝහීන්ගේ ආක්‍රමණවලට යටත් වී තිබේ. විවෘත අප ගෙනයන අහිංසාවාදී මේ ව්‍යායාමයේ, සටන්දී විකී සියලු ප්‍රහාරවලට සාපේක්ෂව මුහුණ දෙන්නට නම් බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ සාමාජිකයන් වූ අපි නොවැනෙන සුළු චිත්ත ශක්තියක් වර්ධනය කරගත යුතුවේ. මේ චිත්ත ශක්තිය අපට ලැබෙන්නේ අපේ අධ්‍යාත්මික දියුණුව අනුවය. අධ්‍යාත්මික පවිත්‍රත්වය ලැබීමේ මාර්ගය ධර්මය ඉගෙනීම සහ පිළිපැදීමයි.

බාහිර බුද්ධිමත්ව සහ විද්‍යානුකූලව සංවිධානය වන අතරම ඇතුළතින් පිරිසිදු වීම සහ නිර්භයභාවය ඇතිකර ගැනීම සඳහා පස් පවිත් වැළකෙමු. දස අකුසල් නොකරමු. දාන, ශීල, භාවනා වඩමු.

අධ්‍යාත්මික දියුණුව වනාහි මුහුණට මුහුණ ලා බෞද්ධාගම සහ ජාතිය රැකගැනීමේ සටනක යෙදීමට වුවද ආධාරයක් මිස බාධකයක් නොවේ. අධ්‍යාත්මිකව පිරිහිණු තැනැත්තා සතුරා කෙරෙහි වෛරයෙන් සටන් කරන අතර, අධ්‍යාත්මිකව දියුණු වූ තැනැත්තා සතුරා කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් සතුරා විසින් වනසන්නට තැත්කරන උතුම් ශිෂ්ටාචාරයකට ඇති වැඩි ආදරය සහ භක්තිය නිසාත් ඔහු යහමඟ ගෙනයාම සඳහාත් සටනට වදියි. ධර්මයෙහි හැසිරෙන තැනැත්තා, සේවයට පීචිතය කැපකළ තැනැත්තා, කිසිවිටෙක බියගුල්ලක් නොවේ. ඔහුගේ අහිංසාවාදය ද බියගුළු අක්‍රියතාවක් නොවේ. ඔහුගේ මෙහිසද පාපය සහ අපරාධය ඉවසීමේ ලක්ෂණයක් නොවේ. මේ අනුව බලන කල බෞද්ධ ඉතිහාසයේ දැක්වෙන බෞද්ධ ශාසනයට සහ සංස්කෘතියට විරුද්ධව නැගී ආ සෑම පරසතුරු ආක්‍රමණයකටම මුහුණදුන් සිංහල බෞද්ධයා අධ්‍යාත්මිකව පිරිසිදු වූ පීචිතයක් ගතකළ විහෙත් නිර්භීතව සිංහලයෙකු මෙන් ආගම හා ජාතිය රැකීමට දිවිදුන් වීරයෙක් විය.

අපිදු ථෙරපුත්තාගය හිමිපාණන් මෙන් පිරිසිදු අධ්‍යාත්මික දියුණුව ඇතිකර ගැනීමට ආර්ය මාර්ගයෙහි ගමන් කරමු. ථෙරපුත්තාගය යෝධයා මෙන් ආර්ය ධර්මයටත් ආර්ය සංඝයාටත් ආර්ය ශිෂ්ටාචාරයටත් විරුද්ධව ප්‍රහාරයන් එල්ල වන විට ඒවාට විරුද්ධව නැගී සිට අභීතව මුහුණ දෙමු. විහෙත් කිසිවිටෙකත් අපේ සිත් සතන්හි

ශාසනාලය මිස කිසිදු පරසතුරෙකු කෙරෙහි වෛර චේතනාවක් නූපදින්නට වගබලා ගනිමු. අධ්‍යාත්මික පාරිශුද්ධතාව අපේ ශක්තියේ පදනම බව නිරතුරු සිතියේ තබාගනිමු.

සොයමු. බලමු. උගනිමු. පිළිපදිමු. පෙරට යමු.

බෞද්ධයා කිසිකලෙක අන්ධානුකරණයෙන් ගමන් කළ පුද්ගලයෙක් නොවේ. බුදුරජාණන්වහන්සේ "චිහි පස්සිකො" "මෙහි අවබෝධකර ගැනීමේ නිදසුන දුන් සේක. බෞද්ධයා ද කුමන සමාගමකට අයිති වුවත් ඒ පිළිබඳ සම්පූර්ණ අවබෝධයක් තමාගේ විචක්ෂණ බුද්ධිය මෙහෙයවා ඇතිකර ගැනීම වැදගත්ය. බෞද්ධ ක්‍රියාමාර්ගය පිළිබඳ සම්පූර්ණ අවබෝධයක් ඇතිකරගත යුතු වෙමු. සෑම කෙනෙක්ම බලවේගයේ ප්‍රතිමූර්තියක් විය යුතු තරමට මේ අවබෝධයෙන් යුක්ත විය යුතුය. විය ඉටුකරගත හැක්කේ අධ්‍යයනට බරවූ මනසක් ඇතිකර ගැනීමෙනි.

අධ්‍යයනය යනු පාසල් ශිෂ්‍යයන්ට හෝ විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ට හෝ සීමා වූ විෂය මාලාවක් ඉගෙනගැනීම නොවේ. අධ්‍යයනය යනු ජීවිතයේ පටන්ගැන්මේ සිට අවසානය දක්වා, ජීවිතය තුළින්ම ලබන අත්දැකීම් අනුව, ජීවත්වීම සඳහා ලබන අත්‍යාසයන් යැයි කිවයුතුය. මේ අනුව කිසිවෙකුට තමා වයස්ගතවූ පලියට හෝ තමා උසස් විභාග සමත් වී සිටි පලියට හෝ "මම ඉගෙනීම අවසාන කර ඇත්තෙමි" යි කිව නොහැකිය. අප ජීවත්වන සෑම මොහොතක්ම අධ්‍යාපනික අත්දැකීමක් බවට පත්කරගැනීමට තරම් අපි සිතියෙන් පැවතිය යුතුවෙමු.

බෞද්ධ දර්ශනය මෙන්ම බෞද්ධ ඉතිහාසයද ජාතික භාෂාව හා සංස්කෘතිය මෙන්ම ජාතික සිරිත් විරිත් ද මිථ්‍යා දෘෂ්ටියෙන් හා පර සිරිතෙන් වෙන්කොට හඳුනාගැනීමට අප පුරුදු විය යුතුය. සමෘක් දෘෂ්ටිය අමු අමුවේ මරා දමා මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය හා නොයෙක් නින්දිත මාර්ගවලින් අසරණ බෞද්ධ මහජනතාව තුළ රෝපණය කරන්නට ඉඩහැර බලාසිටීම මෙහිසක් නොවේ. විය පාපයට හවුල්වීමකි. ජාතික අපරාධයකි. "සම්මා දිට්ඨිය" ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ පළමුවන හිණිපෙත්තයි. හරි දැකීම පළුදු වූ විට නිවැරදි කල්පනා, නිවැරදි චර්‍යා, නිවැරදි ක්‍රියා, නිවැරදි පීචනෝපාය, නිවැරදි ව්‍යයම, නිවැරදි සිතිය සහ නිවැරදි සමාධිය යන සියලු ම සෙසු අවස්ථා සත්‍ය සොයන්නාට අහිමි වේ.

අපේ උගත්යැයි සම්මත බොහෝ දෙනාට ප්‍රභවයාපනයක “නැවත ඉගැන්වීමක්” අවශ්‍ය වන තරමට හරි දැකීමෙන් ඔවුහු ඇත්වී සිටිති. මෙය බෞද්ධ සමාජ ක්‍රමයක් ගොඩ නැංවීම සඳහා තිබෙන විශාලම බාධකයයි. එමනිසා අපිම පුනර්ධ්‍යාපනයක් ලැබීමට අධීක්ෂා කරගත යුතුවේ. අපේ විදිනෙදා ජීවිතයේ - ඇඳුම් පැළඳුම්, ගෙවල් දොරවල් ආදී පාරිභෝගික දේවල් මෙන්ම අපේ සිරිත් විරිත්, කතා බහ ආදී මනුෂ්‍ය සම්බන්ධතාවන් අතින්ද බොදු පරිසරයට අනුව හැඩගැසිය යුතුවේ. බෞද්ධ චරිතාකම් නැවත අප සිත් තුළ තැන්පත් කරගත යුතුය.

බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ දර්ශනය, පරමාර්ථ, අරමුණු, සංවිධානය, ප්‍රතිපත්ති, ක්‍රියාමාර්ග යන සෑම අංශයක් ගැනම සෑම සේවක සේවිකාවක්ම නිවැරදි පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබාගත යුතුය. ඒ අනුව ම ක්‍රියාකළ යුතුය. සැක තැන් නිරවුල් කරගැනීමට, අලුත් ප්‍රශ්නවලට මුහුණදෙන අන්දම තීරණය කරගැනීමට, ඒ ඒ අවස්ථාවල ක්‍රියාකළ යුතු අන්දම දැන ගැනීමට සංවිධානයේ මාර්ගයෙන් ඉඩ සැලසෙයි. කොටින් කියතොත් මුළු බලවේගයම එකම ඒකකයක් ලෙස දැඩි විනයකින් යුතුව ක්‍රියා කරයි.

අපේ පරමාර්ථ අපේ ක්‍රියාමාර්ගයේම ගැබ්වී තිබේ.

බොහෝ සංවිධානවලට බැඳෙන අය යම් යම් බලාපොරොත්තු වහ වහා ඉටුකරගැනීමේ චේතනාවෙන් එසේ බැඳෙයි. මෙයින් සමහර බලාපොරොත්තු ආත්මාර්ථය මුල්වූ බලාපොරොත්තු විය හැකිය. සමහර ඒවා පරාර්ථය මුල්වූ ඒවා විය හැකිය. ඒ කෙසේ වෙතත් බලාපොරොත්තු ඉටුකර ගැනීමේ අභිලාෂය ඔවුන් තුළ බලපවත්වයි. යම් යම් හේතූන් නිසා ඒ බලාපොරොත්තු කඩ වුවහොත් නැතිනම් ඒවා ඉටුකර ගැනීමට කල්ගතවන බව දැනුණොත් ඔවුන් එකිනෙකා පසුබැස අවසානයේදී මුළු සංවිධානයම නැතිවී යයි.

බෞද්ධ ජාතික බලවේගය එවැනි සංවිධානයක් නොවේ. තනි තනිවත් සාමූහිකවත් අප බලාපොරොත්තු වන සියලු පරමාර්ථ වනාහි පරාර්ථය, ශාසනයේ විරස්ථිතිය, සංස්කෘතියේ පැවැත්ම සහ ජාතියේ ප්‍රගතිය සඳහා යොමු කළ ඒවාය. එමෙන්ම ආත්මාර්ථකාමී බලාපොරොත්තු අප තුළ නොමැති නිසා අපට පසුතැවිලි වීමට කිනම් අවස්ථාවකදීවත් හේතුවක් නැත. මෙතෙක් අපගත් හැමපියවරක් ම සාර්ථකවීමේ රහස් මේ නිශ්ශරණධ්‍යාය මුල්වූ සේවා පරමාර්ථයයි.

අප ව්‍යාපාරයේද බෞද්ධ සමාජ ක්‍රමයක් සඳහා අප විසින් සැබෑ කරගැනීමට වැර වඩන අරමුණ තිබේ. මේ අරමුණ ඉක්මනින් සාර්ථක කරගැනීමට අප නොගන්නා වෙනෙසක් නැත. එහෙත් අප බලාපොරොත්තු වන තරම් ඉක්මනට ප්‍රතිඵල නොලැබුණහොත් එය අධෛර්යයමත් වීමට හේතුවක් නොවිය යුතුය. ඒ මන්දැයි කිවහොත් අපට තෝරාගැනීමට පුළුවන් හොඳම විද්‍යානුකූල ක්‍රියාමාර්ගය කරගැනීමට ගන්නා ව්‍යායාමය අංග සම්පූර්ණ වන බැවිනි. ඒ ව්‍යායාමය කිසිසේත් ප්‍රතිඵල රහිත නොවන්නේය. පහතෙන් පහතක් දැල්වී පැවති බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ ඉදිරි ගමනට අප ගන්නා හැම ව්‍යායාමයක්ම උදව් වන්නේය. එමනිසා අපේ පරමාර්ථ අපේ අංග සම්පූර්ණව මුළු වැර යොදා කරමු.

අවවාදයට වඩා ආදර්ශය උතුම්ය.

“ඔවා දෙනු පරහට - තමා සම්මතෙහි පිහිටා සිට
දුසිරිත දහන් දෙන - ඔවා වැද්දන් කියන බණ වැනි”

යන පඬු වදන සිහිකරමු. බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ සේවක සේවිකාවන් වූ අපි පිළිගත් යට දැක්වූ මඟ සලකුණු ගැන සිතන විට නමින් යමෙකු බෞද්ධයෙකු වූ පලියට ඔහුට මේ ව්‍යාපාරයේ ඉඩක් නොමැති බව අපට අවබෝධ වේ. එහෙත් අතීතයේදී කෙසේ වුවත් වර්තමානයේදී බෞද්ධ මාර්ගයට හෙතෙම පිවිසියේ නම් ඔහු මෙහි සේවය සඳහා අවස්ථාවක් ලැබෙනු ඇත.

විස්කි, පින්, ෂැම්පේන් බොන නාමික බෞද්ධයා සමඟ එක්ව අපට “කසිප්පු” මර්දනය කිරීමේ සටනක යෙදිය නොහැකිය. බටහිර සංකර සිරිතට ඇලී ගැලී සිටින තෙමිපරාදු නාමික බෞද්ධයා සමඟ ගොස් අපට වාමි ජීවිතයකට පුහුණුවන ලෙස මහජනතාවට අනුශාසනා කළ නොහැකිය. රාත්‍රියේ සමාජ ශාලාවල හොල්මන් කරන, වේදිකාවේදී සමාජ සේවකයෙකු ලෙස පෙනී සිටින, රීතියා අබෞද්ධ බෞද්ධයා සමඟ එක්ව අපට සමාජ සේවාවෙහි යෙදිය නොහැකිය. මේ හැමෙකකින්ම පෙනීයන්නේ නියම බෞද්ධයා බෞද්ධ නාමධාරීන්ගෙන් වෙන්කර හඳුනාගැනීම අවශ්‍ය බවයි. හැරත් නොමඟ ගොස් සිටින මේ බෞද්ධ නාමධාරීන් ඔවුන්ගේ දුශ්චරිත වලින් මුදාගෙන නියම බෞද්ධ ජීවිතයකට

යොමු කිරීම අපේ පරිශ්‍රමය විය යුතුයි. මේ කාර්යය අපට සාර්ථකව කළ හැක්කේ කිසිවකුට ප්‍රශ්න කළ නොහැකි අන්දමට අපේ චරිත ඉරියව් ආදිය හැඩගස්වා ගැනීමෙනි. සදාචාර ආත්මිකය ඉතා බලසම්පන්නව අපේ රට විනාශය කරා ගෙන යන නිසා මේ අංශයෙන් අපි අවංකවම ආත්ම දමනයක් ඇති කරගෙන ආදර්ශමත් වෙමු. අවවාදයට වඩා ආදර්ශය උතුම්ය. "අනුන්ගේ ගවයන් රකින්නා කිරි ආදි පස්ගේ රසයට හිමියෙක් නොවෙයි, එමෙන් අනුන්ට බණ කියතත් තමා ඒ ධර්මයෙහි නොහැසිරෙයි නම් හෙතෙම මාර්ග ඵල නොලබයි." - ධම්මපද -

සාමූහික වශයෙන් ක්‍රියාකිරීමේදී සජ්ත අපරිහානිය ධර්ම අනුව අපේ ක්‍රියාමාර්ග හසුරුවා ගනිමු.

1. නිතර එක් රැස්වෙමු.
2. සමගිව රැස්ව, සමගිව කටයුතු කොට, සමගිව විසිර යමු.
3. නොපැණවුවත් නොපැණවා, පැන වූ දෑ නොසිතා, පනවා ඇති සියලු අණ පනත් නොපිරිහෙලා රකිමු.
4. වැඩිමහල්ලන්ට ගරු සරු ඇතිව සුවච්ච හැසිරෙමු.
5. කුල ස්ත්‍රීන් හා කුල කුමරියන්ගේ ගෞරවය ආරක්ෂා කරදෙමු.
6. වාරිත්‍රානුකූලව පුරුදු පුහුණු කරගෙන ආ පින්කම් ආගමික උත්සව ඒ හැටියටම පවත්වා ගෙනයමු.
7. මහා සංඝයාවහන්සේගේ ආරක්ෂාවත් සැපයත් ගැන උනන්දු වෙමු.

බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ සාමාජික සාමාජිකාවන් විසින් මේ බලවේගයට බැඳීමෙන් ධාරගත් චේතිහාසික වගකීම ඉටුකිරීම සඳහා මෙහි විස්තර කළ මඟ සලකුණු පහ අනුව හැසිරී ආත්ම දමනයක් ඇති කරගතහොත් වියම සැහේ. එහෙත් ඒ අනුව අප අතරෙන් යමෙක් හැඩගැසීමට දිරි නොගන්නේ නම්, ඒ නිසා බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ ඉදිරි ගමනට හානියක් වේ නම් එවැනි අවස්ථාවකදී මධ්‍ය විධායක සභාවට ක්‍රියාකිරීමට සිදුවන නිසා මතු සඳහන් විනය මාලාව විශේෂයෙන් පිළිපදිමු.

1. සත්‍යවාදීන්, අභිංසාවාදීන්, පරාර්ථකාමීන්, අපේ අනෙත්‍ය සම්බන්ධය පවත්වමු.
2. වාමි, නිහතමානි, ජාතික උග්‍රච සහ බෞද්ධ සංස්කෘතිය අනුව හැඩ ගැසුණු ජීවිතයකට පුරුදු වෙමු.
3. ව්‍යාපාරයේ පිරිසිදුවත්, ගෞරවයත් රැකගැනීම සඳහා ක්‍රියාකාරී සාමාජිකයන් හැටියට පක්ෂ දේශපාලන සම්බන්ධකම් වලින් සම්පූර්ණයෙන් ඇත්වෙමු.
4. ව්‍යාපාරයේ අරමුණු ඉටුකරගැනීම සඳහා යහපත් හා පිරිසිදු මාර්ගයන් පමණක් උපයෝගී කරගනිමු.
5. පෞද්ගලික අභිමතාර්ථයන් ඉෂ්ට කරගැනීම සඳහා ව්‍යාපාරය දඩම්මා කරගැනීමට ප්‍රයත්න දැරීම අපේ උතුම් පරමාර්ථවලට විරුද්ධව කරන බලවත් ද්‍රෝහිකමත් බව සිහියේ තබාගනිමු.
6. බෞද්ධ සමාජයක් ගොඩනැංවීමටත් ජනතාවගේ ප්‍රගතිය ඇතිකිරීමටත් විරුද්ධව ක්‍රියාකරන සංවිධාන හා පුද්ගලයන්ගේ වැරදි ක්‍රියාමාර්ගයට විරුද්ධව එතිතර ලෙස ක්‍රියාකරනු විනා, පෞද්ගලිකව ඔවුන්ට විරුද්ධව ද්වේශ සහගත ක්‍රියාමාර්ග වල යෙදීම අපේ ප්‍රතිපත්තිය නොවන බව සිහියේ තබාගනිමු.
7. ව්‍යාපාරයේ පොදු තීරණ සහ වැඩ පිළිවෙළවල් වලට පෞද්ගලික හැඟීම්වලට වඩා ගරුකොට එක්සිත්ව වැඩ කිරීම ව්‍යාපාරයේ ශක්තිය ස්ථිරවීමට හේතුවන බව සලකමු.
8. සාමාජික සාමාජිකාවන් අතර කිසිදු පෞද්ගලික විරෝධයක්, තරඟයත්, ඊර්ෂ්‍යාවත් ආදී දුර්ගුණ ඇති නොවීමට වගබලා ගත යුතු අතර, එවැනි හේතුවක් නිසා කිසිසේත් අප ව්‍යාපාරයට පහරක් වැදීමට ඉඩ නොතබමු.
9. ඇතිවිය හැකි යම් සැක හා මතභේද ඇතොත් ඒවා කෙළින්ම කමිටුවේදී හෝ රැස්වීමේදී සාකච්ඡාකොට නිරාකරණය කරගත යුතු අතර ඉන් පිටතදී පෞද්ගලිකව හෝ කණ්ඩායම් වශයෙන් හෝ එකිනෙකා විවේචනය කිරීම අප ව්‍යාපාරයට කරන වරදක් බව මතක තබා ගනිමු.

10. බලවේගයේ සාමාජිකත්වය තමා කරන රැකියාව පටා දක්ෂවත්, ජාත්‍යන්තරයෙන්, අවිංකවත් කිරීම ආධාරයක් විය යුතු අතර තමාගේ වැරදි වර්ග වසා ගැනීමට එය ආවරණයක් ලෙස යොදා ගැනීම වංක ක්‍රියාවක් බව සලකමු.

11. බලවේගයේ සාමාජිකයෙක් ලෙස යම් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශයක් කිරීමේදී ඒ සඳහා අවශ්‍ය අවසරය ව්‍යවස්ථානුකූලව ලබාගනිමු. සෙසු ප්‍රකාශයක් නිකුත් කිරීමේ වගකීම මධ්‍ය විධායක සභාවේ අනුමැතිය ලෙස නිලධාරීවරුන්ට පවරා ඇත්තෙමු.

12. බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ දර්ශනයත්, සංවිධානයත්, ක්‍රියාමාර්ගයත්, දැඩි විනයත් අනුව ක්‍රියාකිරීමට යම් අවස්ථාවකදී අප දුර්වල බව හැඟුණහොත් මේ උතුම් ව්‍යාපාරයට අපට කළ හැකි ලොකුම සේවය එය අවුල් නොකොට සාමාජිකත්වයෙන් ඉල්ලා අස්වීම බව අවිංකව සලකමු.

1963

විද්‍යාව සිංහලෙන් බැරි ඇයි?

මෙතෙක් කල් ගණිත හා විද්‍යා විෂයයන් ජාතික භාෂා මාධ්‍යයෙන් සාර්ථක ලෙස උගැන්වූ රජයේ පාසල්වල හදිසියෙන්ම ඒ පුරුද්ද අත්හැරදමා මුලින් තුඩු තත්වයට නැවත බසිමින්, පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨ පංතියේ සිට ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ඒ විෂයයන් උගැන්වීමට ඒ පාසල් වල ප්‍රධානාචාර්යවරුන්ට කැමති පරිදි ඉඩදීමට අධ්‍යාපන නිලධාරීන් විසින් ගෙන ඇති තීරණය ජාතිය මහා විපතකට හෙළන සුළු පියවරක් සේ මම සලකමි.

අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විශේෂ කාරක සභාව (1943) විසින් කරන ලද යෝජනා, "රටේ අනාගත සංවර්ධනය ගැන සලකා බැලීමෙන් පසුව" පිළිගනු ලැබූයේ සර්වජන ඡන්දයෙන් තෝරාගනු ලැබ රාජ්‍ය මන්ත්‍රී සභාව විසිනි. ප්‍රාථමික පාසලේ සිට විශ්ව විද්‍යාලය දක්වා වූ සියලුම උගැන්වීම් සිංහල හා දෙමළ භාෂාවලින් කිරීම ඒ කාරක සභාවේ අරමුණ වූයේය.

වර්ෂ 1945 දී අවුරුද්දකට එක පන්තිය බැගින් ජාතික භාෂා මාධ්‍යයට වෙනස් කිරීමට ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් උගැන්වූ ප්‍රාථමික පාසල්වලට නියම කරන ලදී. 1951 අධ්‍යාපන පනතේ 5 (3) දරණ රෙගුලාසියෙන් මේ වෙනස් කිරීම උසස් පන්තියේ (පශ්චාත් ප්‍රාථමික) පාසල්වලට දික්කිරීමට බලය අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට දෙන ලදී. ඇතැම් ප්‍රධානාචාර්යවරු රජයේ මේ අලුත් ප්‍රතිපත්තිය ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් පැහැර ගැනීමකැයි කියා ඊට විරුද්ධ වූහ.

එසේ වුවද යටකි රෙගුලාසිය යටතේ 1951 ඇමතිතුමා විසින් දෙනු ලැබූ විධි විධාන අනුව, හයවෙනි, හත්වෙනි හා අටවෙනි පන්තිවලට පිළිවෙලින් 1953, 1954 හා 1955 යන අවුරුද්දවලදී වෙනස් කිරීම දික් කරන ලදී. එහෙත් මේ වෙනස කිරීමට විරෝධය දැක්වූ ප්‍රධානාචාර්ය වරුන්ගේ සිත් සතුටු කරන අදහසින් ජාතික භාෂා මාධ්‍යයෙන් ගණිත හා විද්‍යා විෂයයන් උගැන්වීම සඳහා සතුටුදායක ලෙස කටයුතු

සැලැස්වීමට ඔවුන් අපොහොසත් බව අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාට ඒත්තු යන අයුරින් ඔප්පු කළහොත් ඒ විෂයයන් ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් උගැන්වීමට ඔවුන්ට අවසර දෙන ලදී.

එසේම, 1955 දී ඇමතිතුමා විසින් දෙන ලද විධි විධාන අනුව, භාෂා මාධ්‍යය වෙනස් කිරීම පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨ හා ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තිවලට පිළිවෙලින් 1956 සහ 1957 යන අවුරුදුවලදී දික් කරන ලදී. එහෙත්, 1951 විධි විධානයන්, මේ විධි විධානයන් අතර එක් වැදගත් වෙනසක් විය. එනම්, 1955 විධි විධානය අනුව, ගණිතය හා විද්‍යාව ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් උගැන්වීම සඳහා ප්‍රධානාචාර්යවරුන්ට අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාගේ අවසරය ලබාගැනීම අනවශ්‍ය විය. එය ඔවුන්ගේ කැමැත්ත අනුව ඔවුන් විසින් ම නිශ්චය කළ යුත්තක් විය.

මාධ්‍යය

උසස් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ කොමිසමේ වැඩි පක්ෂයේ චාරිතාව (1956) ප්‍රධානාචාර්යවරුන්ගේ කැමැත්ත අනුව ගණිත හා විද්‍යා විෂයයන් උගැන්වීමේ මාධ්‍යය තෝරා ගැනීමට ඔවුන්ට ඉඩදීමේ ප්‍රඥාප්තියටත් වඩා ගැන සැක පහළ කළේය. එය මෙසේ ද කියේය.

"නිසැකයෙන්ම අපේ පාඨශාලාචාර්යවරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා ගුරු වෘත්තියට බැසීමට පෙර තම තමන් ගේ ඉගෙනීම ලබාගත්තේ මේ රට යටත් විජිතයක්ව පැවති සමයේදී අධ්‍යාපනය ස්වකීය තනි උරුමයක් කොට සැලකූ ගුරු පරම්පරාවකිනි. එවැනි ගුරුවරුන්ට ඉංග්‍රීසි භාෂාව ව්‍යවහාර නොකරන සමාජය ප්‍රියමනාප නොවූද, අලංකාරයක් නැත්තාවූද, ශූන්‍ය වූද සමාජයක් වශයෙන් පෙනෙන්නට පුළුවන. ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම බිඳ වැටුණත් බොහෝ හැඟීම් අනුව ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය තෝරාගන්නා බැව් ඇතැම් සාක්ෂිකාරයෝ චෝදනා කළහ. මේ චෝදනාවෙහි එක්තරා සත්‍යයක්ද තිබේ. පසු පසින් සිටගෙන එවැනි ගුරුවරුන්ට ආණ්ඩුවේ නව ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධව කටයුතු කිරීමට අවස්ථාවක් දීම වූකලී නොමඟට යෑමට ඔවුන්ට ප්‍රමාණයට වඩා ලොකු ඉඩපහසුවක් සැලසීමකි. ප්‍රධානාචාර්යවරයාගේ මනාපය පරිදි ක්‍රියාකිරීමට ඔහුට ඇති බලය හැකිතාක් ඉක්මනින් ඉවත් කළ යුතුය කියාත්, ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යය සම්බන්ධයෙන් යම් වෙනසක් කළ යුතුද නැද්ද යනුවෙන් පැන නැගී නැතහොත් ප්‍රශ්නයක්ම ඇමතිතුමා විසින් ම තීරණය කළ යුතුය කියාත්, අප නිර්දේශ කරමු. ඉංග්‍රීසි පාඨශාලාවල ප්‍රධානාචාර්යවරුන්ට තම තමන්

කැමති හැටියට ක්‍රියාකිරීමට ඉඩදීමෙන් සිදුවන්නේ ආණ්ඩුවේ පිළිගත් භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සීමාවක් නැතිව කල්යෑම පමණක් යයි මෙරට බොහෝ දෙනා අතර පවතින බියද මෙයින් දුරුවේ." (පේද 171,172)

එහෙත්, මේ අනතුරු හැඟවීම ආණ්ඩුව විසින් නොසලකා හරින ලදී. ජාතික භාෂා මාධ්‍යය උසස් අධ්‍යාපනයටත් දික්කිරීම පහසු කරනු සඳහා එම කොමිසම විසින් 1954 අගෝස්තු මස 18 වෙනි දින දරණ අන්තර් චාරිතාවෙන් පහත සඳහන් ඒකමතික නිර්දේශය ඉදිරිපත් කරන ලදී.

අනතුර

අධ්‍යාපන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගයේ දී සිංහල මාධ්‍යයෙන් විද්‍යා විෂයයන් ගත් ශිෂ්‍යයන් දහස් ගණනින් අවුරුදු පතා සාමාර්ථය ලබාදීම, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ බලධාරීන් විසින් කළ යුතුව තිබුණේ මේ තාක් ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් විද්‍යාව හැදෑරූ ශිෂ්‍යයන්ට තිබෙන පහසුකම් ජාතික භාෂා මාධ්‍යයෙන් මේ විෂයයන් හදාළ ශිෂ්‍යයන්ටත් අත්පත්කර දීමය.

එහෙත් ඔවුන් එබඳු කිසිවක් කළේ නැත. උදාහරණයක් වශයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විසින් පාලනය කරනු ලබන විභාග දෙපාර්තමේන්තුව පවත්වන ඇපෝතිකර් විභාගයට තවම පෙනී සිටිය හැක්කේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සාමාර්ථය ලැබූ අයටය. මෙහිලා සඳහන් කළ යුත්තේ ඒ ඉංග්‍රීසි ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගය අවලංගු වී දැන් කලක් ගොස් ඇති බවයි. 1962 ඇපෝතිකර් විභාගයෙන් සාමාර්ථය ලැබූ අපේක්ෂකයන් අතර සිංහලයන් 8 දෙනෙක් ද ද්‍රවිඩයන් 47 දෙනෙක්ද මුස්ලිම්වරුන් 9 දෙනෙක්ද වූහ.

රජය

ආණ්ඩුවේ භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සාර්ථක කරන අවිශේෂ, විද්‍යාව ජාතික භාෂා මාධ්‍යයෙන් උගැන්වීම සඳහා ජාතික භාෂා මාධ්‍යයන් උගැන්විය හැකි කට්ඨාචාර්යවරුන් පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා අංශයට පත්කර තිබෙන බව අපි දනිමු. එහෙත් ජාතික භාෂා මාධ්‍යයෙන් විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයෙන් සාමාර්ථය ලැබූ අපේක්ෂකයාට දැන් විශ්ව විද්‍යාලයේදී ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් උගෙනීමට බලකරනු ලැබේ.

මේ බාධක වලින් හා බලාපොරොත්තු යුක්තව පවතින සිංහල මාධ්‍යයෙන් විද්‍යාව උගන්වන ගුරුවරු හා උගෙනගන්නා ශිෂ්‍යයෝ විද්‍යා විෂයයන් සිංහලෙන් උගැන්වීම හා උගෙනීම නොනැවත කරගෙන යත්. අද සියලුම අධ්‍යාපන පොදු සහතික පන්තිවලට සෑහෙන තරම් විද්‍යාව පිළිබඳ සිංහල පොත් හා සිංහල මාධ්‍යයෙන් විද්‍යාව උගැන්විය හැකි ගුරුවරුන් ඇත. රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස්තුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුව කියා සිටින හැටියට විශ්ව විද්‍යාලයේදී සිංහල මාධ්‍යයෙන් පළමුවන අවුරුද්දේ සියලුම විද්‍යා විෂයන් සිංහල මාධ්‍යයෙන් උගැන්වීමට සුදුසු විද්‍යා පොත් සෑහෙන තරමට සිංහලෙන් පළවී ඇත. ඉතිරි අවුරුදු වලදී උගැන්වීමට සුදුසු පොත් දැන් සකස් කරගෙන යනු ලැබේ. වඩාත්, දැන් හිඟව පවත්නේ, පොත් හෝ ගුරුවරුන් හෝ නොවේ. අඩුව තිබෙන්නේ මේ පිළිබඳව බලධාරීන්ගේ ඕනෑකමයි.

ස්වාභාවික වශයෙන්ම මෑත සිටකම සිදුවීගෙන යන වෙනස්වීම් ගැන ඉංග්‍රීසි කථා කරන, වරප්‍රසාද ලත් කොටස් සතුවූ විය නොහැක. මුරණ්ඩු මුල් ගුරුවරුන් දිගටම ගෙනගිය ව්‍යාපාරයෙන් ඇතිවූ මානසික ස්වභාවය නිසා, තත්වය තවත් නරක අතට හැරී ඇත. මේ නිසාම වරප්‍රසාද ලත් කොටස්වල හැඟීම වූයේ මේ තීව්‍රතාව කොමිසම සහ ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසම ඇතුළත් විවිධ කොමිෂන් සභාවන් විසින් අනුමත කරන ලද්දේ වුවද රජයේ ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රගතශීලී අන්දමින් ක්‍රියාත්මකවීම කෙසේ හෝ වැළැක්විය යුතු බවයි. භාෂා පරිවර්තනයෙන් ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් ඉටුවීමත්, ජාතික සංවර්ධනය සහතික වීමත්, විදේශීය ඉංජිනේරුවන්ගේද ඉමහත් ප්‍රශංසාවට ලක්වූ කාර්මික දස්කම් ඇති සාමාන්‍ය මිනිසාගේ සමාජ තත්වය දියුණු වීමත්, පුළුල් ලෙස පතල වූ අධ්‍යාපනයේ විවිධත්වයෙන් සහ සංකීර්ණභාවයෙන් පූර්ණ වූ සහජ හැකියාවන් ප්‍රදර්ශනය වීමත් සිදුවිය හැක. එහෙත්, අනුමානයක් නැතිවම අධ්‍යාපනයෙහි භාෂා පරිවර්තනය මුල් ගුරුවරුන්ගේ අයිතිවාසිකම් පැහැර ගැනීමකි. ප්‍රතිඵල නොතකා මුල් ගුරුවරුන්ගේ අයිතිවාසිකම් රැකිය යුතුය. විද්‍යාව සහ ගණිත ශාස්ත්‍රය ඉගැන්වීමෙහිදී මුල් ගුරුවරුන්ගේ මනාපය අනුව ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යය පාවිච්චි කිරීමට තිබුණු බලය නැතිකිරීමට තරම් උසස් අධ්‍යාපන කොමිසමේ වැඩිදෙනාත් මෝඩවිය.

අභ්‍යන්තර

මෙතෙක් කල් ජාතික භාෂා මාධ්‍යය පාවිච්චි කළ රජයේ පාසල්වල මුල් ගුරුවරුන්ට ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයට පරිවර්තනය වන ලෙස අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය නියෝග කළ යුතුය. එම පාසල් රජයේ පාසල් විමට පෙරද කොමිෂන් සභාව මගින් යොජනා ඉදිරිපත් විය හැක. එහෙත් ඒවා ගැන ප්‍රතිපත්ති පැනවුවද, පාලනය කිරීමේ දිව්‍යමය අයිතිවාසිකම හිමිවන්නේ සිවිල් සේවා ආධිපත්‍යයටය. ඔවුනට ඒකාබද්ධ ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ පදනම වශයෙන් වැටහෙන්නේ වරප්‍රසාද ලත් පාසල්වල වරප්‍රසාද ලත් අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සිවිල් සේවා ආධිපත්‍යය යටත් විජිත බැටළුවන් වැටුවන්ගෙන් වෙන් කළ යුතුය. බ්‍රිතාන්‍ය රජය වරප්‍රසාදලත් අයට ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයත්, වරප්‍රසාද හිනගන්ට ස්වභාෂා අධ්‍යාපනයත් දී ඉංග්‍රීසි කථාකරන සහ ස්වභාෂා කථා කරන යන අන්දමින් ජාති දෙකක් ඇති කළාක් මෙන්ම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ද වරප්‍රසාද හිනගන්ට කලා පිළිබඳව ස්වභාෂා අධ්‍යාපනයද, වරප්‍රසාද ලද්දවුන්ට විද්‍යාව පිළිබඳව ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ද දීමෙන් එම ජාති දෙකටම ඉංග්‍රීසි කථා කරන සහ ස්වභාෂා කථා කරන ජාති දෙකට නැවත පණදීමට බලාපොරොත්තු වෙයි. ලංකාවේ ඒකාබද්ධ ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමය ඇති කිරීමේ සිවිල් සේවා මාර්ගය මෙයයි.

අපේ ඉමහත් අභ්‍යන්තර නම්, රජය එක අතක යෑමත්, පාලකයින් තවත් අතක යෑමත්ය. රජයේ ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳින් නංවා සිටීමට අධ්‍යාපනය දීමයි. එහෙත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳින් සඳහටම වහල්ව තබාගැනීමයි.

1963

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය එපානම් පාඩුවේ ගෙදර ඉන්න

ඔබ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට කැමති නැත්නම් මහජනයා ඉදිරියට නැවිත් ගෙදර ඉඳගෙන සැපයේ නිස්කලංකව ඔබේ ඉදිරිකාලය ගෙවන්න, නැතිනම් ඔබට සැපදායක වෙන රටකට යන්න ටැයි මාවනැල්ල මහා විද්‍යාලයේ විලිමහන් වේදිකාවේ පැවති බෞද්ධ ජාතික ධර්මවේශයේ ප්‍රචාරක රැස්වීමක් ඇමතු වහි සභාපති ඇල්.වී. මෙත්තානන්ද මහතා කිය.

'වේදිහාසික භූමියක් වූ මේ ගල්බොඩ කෝරළයේ දී කතා කිරීමට ලැබීම ගැන මම අතිශයින් ප්‍රීතියට පත්වෙමි. සතර කෝරළය වනාහි අන්තිම සිංහල රාජධානියේ ප්‍රධානතම පලාත විය. ලෙවිකේ, දිසාපතිතුමා වන තෙක්ම පදිංචිව සිටි සිංහල සෙබළු සිංහල ජාතිය බුද්ධ ශාසනය උදෙසා තම ජීවිතය පූජා කළෝය. මීට නුදුරුව පිහිටි දෙවනගල පර්වතයේ පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ කීර්ති නම් මහසෙනවියාගේ අමරණීය නාමය කොටා ඇත.

ඊට ගතවර්ෂ ගණනකට පසුව පෘතුගීසි කතෝලික ආක්‍රමණයන්ගෙන්ද ධර්මපාල නම් රූකඩ රජු වටා රොක්වී සිටි වන්දිහට්ට මුදලිවරුන්ගෙන්ද රට බේරා ගැනීම සඳහා සිංහල බෞද්ධයන් අතර කාහලනාදය නැංවූ දෙවනගල රත්නාලංකාර ස්වාමීන් වහන්සේ ජනිත වූයේත් මේ ගමේය. ඊට ගතවර්ෂ පහකට අනතුරුව එනම් මේ විසිවන ශත වර්ෂයේ අපේ සංස්කෘතියද අපේ චාරිත්‍ර චාරිත්‍රද අපේ භාෂාවද අපේ ආගමද පාවාදෙන්නට මාන ධර්ම අලුත් වෙස් මුණු බැඳගෙන සිටින පරණ මුදලි පරම්පරාවල අයට විරුද්ධව කරන සටනේ පෙරමුණ මේ පලාතේ ජාති හිතෙහින් විසින් දුන් බව ඉතිහාසගතවේවා.

ජාතික උරුමය

සතර කෝරළයේ ලාංඡනය ඉරහඳය. බුද්ධාගම හා සිංහල ජාතිය රැකගැනීමට ගෙනයන උදාර සටනේදී සතර කෝරළයේ ජනතාව ඉර හඳ පවත්නාතෙක් ම පෙරමුණ ගනිත්වායි අපි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

මෙරටේ බෞද්ධ ජනතාව අවුරුදු 450 ක් තිස්සේ ක්‍රිස්තියානි ජාතිකයන් තුන්ගොල්ලක් විසින් පාගා දමන ලදී. එයින් අපට නැතිවී ගියේ දේශපාලන නිදහස පමණක් නොවේ. අපේ ජාතික ස්වරූපයද අපට නැති වුණේය. අපේ මුතුන් මිත්තෝ අප්‍රමාණ පීඩනවලින් මිරිකුනාහුය. ඒ පීඩනවලින් බේරෙන්නට පුළුවන් වුණේ තම ජාතික උරුමය බත් ගොට්ටකට විකුණූ අයට පමණකි.

වර්ෂ 1948 දී අපට නිදහස ලැබුණේය. නමුත් කටින් පමණක් බෞද්ධ වූ රට ජාතිය ආගම විදේශීන්ට පාවාදුන් කොටසක් බලය අත්පත් කරගත්හ. එහෙයින් රටේ ජාතික ලක්ෂණය පිළිබිඹු කරන බෞද්ධයින්ට නිදහස පුස්සක් මෙන් විය. බෞද්ධ විරෝධී කොටස් තම තමන්ගේ ශක්තිය එන්ට එන්ටම වැඩිකරගත්හ. ඔවුහු කුට ප්‍රයෝගවලින් ක්‍රමානුකූලව බෞද්ධයින් රවටාගත්හ. ඔවුහු බෞද්ධයාගේ ඉවසීම වැනි විශිෂ්ඨ ගතිගුණ තමන්ගේ වාසියට ඉතා දීන ලෙස උපයෝගී කරගත්හ. එබැවින් මේ බෞද්ධ විරෝධී කොටස් තමන් විසින් අයුතු අන්දමින් ලබාගත් ලාබ ප්‍රයෝජන හා වරප්‍රසාද සදහාටම රැකගැනීමටත් බෞද්ධ ජනතාව සදහාටම වහල් තත්වයේ තබාගැනීමටත් වෙර වැයම් කළහ. වර්ෂ 1956 දී ජාතියේ සැමදා කුලදේවතාවන් හැටියට සිටින මහා සංඝයාගේ පිහිට ඇතිව සාමකාමී විප්ලවයක් හටගත්තේය. නමුත් අලුත් සංවිධානය තුළට බෞද්ධ විරෝධී ජාති විරෝධී අය රිංගා ගත්හ. බෞද්ධයාගේ විමුක්තිය සඳහා ඇරඹූ වැඩ පිළිවෙළට ඒ අය හරස් කැපුහ. අවසාන ජවනිකාව හිටපු අගමැති නින්දිත ලෙස මරාදැමීමය. එම ඝාතනය පෑගුණු ජනතා විමුක්තියේ සංකේතයක් වූ ජනනායකයා අහෝසිවීම පමණක් නොවේ. එය ඊට වඩා බරපතල ඊට වඩා ත්‍රස්ථදායී දෙයක්ද විය. එනම් විරාගත නිර්මල බුද්ධ ධර්මය රැකගත් හෙයින් ලෝකවාසීන් විසින් ගෞරව කරනු ලැබූ මේ රටේ බුද්ධ ශාසනය අහෝසි කරන්නට හෝ දීන තත්ත්වයකට ඇද දමන්නට හෝ තැත්කිරීමක්ද විය. මේ සිද්ධියෙන් පශ්චාත් නිදහස් යුගයේ දෙවෙනි පරිච්ඡේදය අවසන් විය.

දෙබිඩි වත

ඉක්බිති සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණිය ඉදිරිපත් වීමෙන් බෞද්ධයෝ නැවතත් බලාපොරොත්තු ඇති කරගත්හ. නමුත් බෞද්ධාගමට විරුද්ධව ගෙනගිය කුමන්ත්‍රණය ඉවර නැත. අපේ ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් ගැන කිසිම අවබෝධයක් නැතිව සිටි පිරිසක් ඊට පසුව ඒ අය විශාල බලතල ලබාගෙන 1956 සාමකාමී විප්ලවය නොමගට හරවන්ටද, පෙළෙමින් සිටි බෞද්ධයන්ට විරුද්ධව බලවත් ලෙස වෙනස්කම් කරන්නටද පටන් ගත්හ.

ඇතැමෙක් හිටපු අගමැති සිංහලයන්ගේ ඇඳුමත් සිංහලයන්ගේ ආගමත් අනුගමනය කළාට දොස් පැවරීමේ ඉඟියාවක්ද කර තිබේ. ඊටත් වඩා නපුරු දෙයක්ද කර තිබේ. ආණ්ඩු පක්ෂය තුළද හේද වපුරන්නට පටන්ගෙන ඇත. එතෙත් මේ සියල්ලම කරන්නේ බෞද්ධයන්ට සාධාරණය හා යුක්තිය ඉටුකරන බව ව්‍යාප්ත ලෙස පෙන්වා සිටිමින්ය. මේ දෙබිඩි ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරන බෞද්ධ විරෝධී කණ්ඩායම්වලින් ත්‍රිවිධ හමුදා සේවයද පොලිස් සේවයද පරිපාලන සේවයද පුරවාගෙනයති. ඒ නිසා අද පරිපාලන තන්ත්‍රයේ තත්වය එක්දහස් නවසිය හැටදෙකේ ජනවාරි මාසේ තිබුණු තත්ව බෞද්ධ විරෝධී පිරිස තමන් බෞද්ධයන්ගේ මිත්‍රයන් යැයි හැඳින්වීමක්ද කර තිබේ. එසේ වුවත් ඒ අයට වඩා නරකය. මේ කාරණා ගැන බෞද්ධයන් කිසිම හැල හොල්මනක් නැතිව සිටී යයි කාහට බලාපොරොත්තු විය හැකිද? බෞද්ධ වූ අපට ආර්ථික නිදහස නැත. සංස්කෘතික නිදහස නැත. එසේම බෞද්ධ විරෝධී ආඥාදායකයෙකුට යටත් වුවහොත් අපගේ දේශපාලන නිදහසද නැතිවිය හැක. දකුණු වියට්නාමයේ සිදු වූ දේ හෙට ලංකාවේ සිදුවිය හැක. නිදහසේ නාමයෙන් මෙරට ජනතාවගේ නාමයෙන් බුද්ධශාසනයේ නාමයෙන් ත්‍රිවිධ හමුදා සේවයේ හා පොලිස් සේවයේ සංශෝධනයක් වහාම ඇතිකරන ලෙස අපි ඉල්ලා සිටිමු.

මෙක් බෞද්ධ විරෝධී කොටස්වල අවසානය ශීඝ්‍ර ලෙස කිට්ටුවේගෙන එන බව දැනගෙන මිනිසිට ඇති කිසිම බලයකට එය නැවැත්විය නොහැකියයි බියට පත්වී අපට පහර දෙන්නට පුළුවන. මෙරට සම්ප්‍රදායෙන්ද සංස්කෘතියෙන්ද වේදිහාසිකවද බෞද්ධ වූ රටකි. මතු පරම්පරාවල යහපත උදෙසාද මිනිස් සංහතියේ යහපත උදෙසාද එය එසේම පවතිනවා ඇතැයි අපි අපේක්ෂා කරමු.

බෞද්ධ වූ අපට ඕනෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවකි. වෙන මොනවත් අපට කොහෙත්ම ඕනෑ නැත. නොබෝදා ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් ගැනත් පොඩිපහේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් ගැනත් ලේ වැගිරීමෙන් යුක්ත විප්ලවයක් ගැනත් කතාකළ තැනැත්තන් එය සිතේ තබාගත යුතුයි. මේ නර්නාටක මෙරට බෞද්ධයෝ බොහෝ කාලයක් ඉවසිල්ලෙන් හා විමසිල්ලෙන් බලාගෙන සිටියාහුය. අප ජනතාවට නුවමනා දේ දොඩවන අයට අප කිව යුත්තේ මේ සෙප්පඩ විජ්ජා ඉවතලනු අපේ ජනතාව හෝ දරුවන් හෝ මේ උතුම් අපේ රටේ සුභ සිද්ධිය හෝ පාචා දෙන්නට එපා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඔබ කැමති නැත්නම් මහජනයා ඉදිරියට නැවිත් ගෙදර ඉඳගෙන සැපසේ නිස්කලංකව ඔබේ ඉදිරි කාලය ගතකරනු. නැත්නම් ඔබට සැපදායක වෙන රටකට සංක්‍රමණය කරනු.

මා ගැන මට කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි. 'මම දැන් මහලු වයසට පැමිණ සිටිමි. ඒ බලලෝහි බෞද්ධ විරෝධී දේශපාලනඥයන් හා ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයන් සුදානම් කරගෙන යන මාංවු පිළිගැනීමට මගේ දෑත දැන් ලෑස්තියි. මම ඉතා සන්තෝෂයෙන් හිරගෙට යමි. ඇත්තටම යමෙකුගේ අවසාන කාලය ගතකිරීමට සිය ආගමට හා සියරට වෙනුවෙන් ජීවිතය පූජා කිරීමට වඩා වෙන හොඳ දෙයක් නැත. එසේ වුවත් මෙහිදී හා සියලු තැන්වලදී මා කියා සිටින්නේ 'බෞද්ධ ජාතික බලවේගය' කියන්නේ මෙත්තානන්ද නොවේ. ඒ බව මෙරට සියලුම බෞද්ධ විරෝධී ජාති විරෝධී කණ්ඩායම් සිතේ තබාගත යුතුයි.

1963.11.04

**බෞද්ධ නිදහස නසන්නට හෙවරක්
කුමන්ත්‍රණය කළා**

සෑම රටකම ඉතා උසස් නීතිය නම් ඒ රටේ ආරක්ෂාවයි. ඒ නීතිය අප රටේ කෙසේ ක්‍රියාත්මක වන්නේදැයි අපි සොයා බලමු. වර්ෂ 1956 සිට අප පොලිස් සේවයේ හා ත්‍රිවිධ හමුදා සේවාවල දේශද්‍රෝහී කණ්ඩායම් බෞද්ධ ජනතාවට ලැබී තිබෙන නිදහස අහෝසි කිරීම සඳහා ආණ්ඩු බලය අල්ලා ගැනීමට තුන්වරක් කුමන්ත්‍රණය කළහ. නමුත් තුන්වරම එය අසාර්ථක වී යැයි බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ සභාපති ඇල්.වී. මෙත්තානන්ද මහතා විසින් නිකුත් කොට ඇති ප්‍රකාශයක සඳහන් වෙයි.

එහි තව දුරටත් මෙසේද සඳහන් වේ.

අන්තිම වතාවේ බයිබල් නාම ඇති ඇතැම් අයවලුන් විසින් කළ අසාර්ථක කුමන්ත්‍රණය පිළිබඳව පිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක ඇමතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවේදී කථාකරන අවස්ථාවේදී "මේ කුමන්ත්‍රණය ගැන කරන ලද පරීක්ෂාවේදී හෙළි වුණු කරුණු නිසා රටට අතහැරිය වී තිබෙන පොලිස් සේවයේ හා හමුදා සේවාවලත් සම්පූර්ණයෙන් මුලික සංශෝධනයක් ඇති කිරීමට" රජය වෙනුවෙන් ප්‍රතිඥා දුන්නේය.

තරුණියෝ

ඒ ප්‍රතිඥාව ක්‍රියාත්මක කළ හැටි දැන් අපි පරීක්ෂා කර බලමු. දියතලාවේ හමුදා අභ්‍යාස මධ්‍යස්ථානය රෝමානු කතෝලිකයකුගේ නායකත්වය පිට පවතී. එහි පුහුණුව දෙන නිලධාරීන් සියල්ලෝම පාහේ රෝමානු කතෝලිකයෝය. එක් කෙනෙක් කලින් රෝමානු කතෝලික පූජකයෙකු වූ කෙනෙකි. තවත් කෙනෙක් හමුදාවට බැඳෙන විට පුරවැසිකම් නොතිබුණු කෙනෙකි. මේ හැර රාහු සමාජශාලාවල ගැවසෙන කතෝලික තරුණියෝ බෞද්ධ නිලධාරීන් නොමග යවා ප්‍රේම පිපාශයෙන් බැඳගනිති.

freesri@vindex.com

දේශපාලකයා ගේ ගුප්ත වැඩ පිළිවෙළේ මුල් පියවර බවයි. මේ විදියටය දකුණු වියට්නාමයේ බොද්ධ පීඩනය ආරම්භ වූයේ. එකී බලලෝභී ක්‍රියාකාරීත්වය දේශපාලක තැනට තොර රහස් උදව් දෙන නූ භාමිනේලා තුන් දෙනෙක් සිටිති. ඔවුන්ගෙන් එක්කෙනෙක් ඔහුගේ බිරිඳය. අනික් දෙදෙනා ප්‍රධාන දේශපාලකයන් දෙදෙනෙකුගේ බිරින්දෝය. දකුණු වියට්නාමයේ බොද්ධ පීඩනයට සිටියේ එක නූ භාමිනේ කෙනෙකි. ලංකාවේ බොද්ධ පීඩනයට නූ භාමිනේලා තුන්දෙනෙක් සිටිති. ඒ තුන්දෙනාම මිෂනාරි විසින් තෙමිපරාදු කරන ලද අයයි. ඔවුහු බොද්ධ ඉල්ලීම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අගමැතිණිය හා වෙනත් ඇමතිවරුන් ගන්නා උත්සාහ අඩපණ කිරීමට හෝ නැතිකිරීමට හෝ හොල්මන් කරති.

නූ භාමිනේලා

අගමැතිණිය වෛතසික සිරකරුවෙක් මෙන් තබාගැනීමටත් ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් වලින් මුදවා ගැනීමටත් මහජනයාගෙන් ඉවත්කර ගැනීමටත් ක්‍රිස්තියානි දේශපාලකයාගේ හා නූ භාමිනේලා තුන්දෙනාගේ ගුප්ත වැඩ ගැන ප්‍රවේසම් විය යුතු යයි අපි අගමැතිණිය ගෙන් ඉල්ලා සිටිමු. එමෙන්ම ඔවුන් ගැන අවදි වී සිටිය යුතු යැයිද ගෙන් ඉල්ලා සිටිමු. එමෙන්ම ඔවුන් ගැන අවදි වී සිටිය යුතු යැයිද විශේෂයෙන් 1956 ඇතිවූ විපර්යාසය සමාජ වාදයට හේතු වූ එකක් පමණක් නොව බුද්ධ ශාසනයට හා සිංහල භාෂාවටත් රෙද්ද බැනියමටත් සම්බන්ධ වූ එකක් බව තවම වටහා නොගත් අය ගැනද අවදි වී සිටිය යුතු යයි අපි මහා සංඝයා වහන්සේ ඇතුළු බොද්ධ ජනතාවගෙන් හා හිතවතුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිමු.

21.10.63

ප්‍රගතිශීලීන් හා බොද්ධ උතුමන් රජයට ඇතුළත් කරනු.

අද අප රට දේශපාලන තත්වය අවදානමීය. අවදානම සහ දහිස්වීරතාවය අප ජනතාවගේ ඉදිරි ගමනට බාධාවකි.

ප්‍රතිගාමී කණ්ඩායම් අවදානම් තත්වයකට බොහෝ කැමතිය. එක් අතකින් තම තමන්ගේ සංවිධාන තරකර ගැනීමටත් අනික් අතින් රටේ නොසන්සුන්කම හා කැළඹීම ඇවිස්සීමටත් ඔවුන්ට ඉඩ ප්‍රස්ථා ලැබෙති.

මේ කාරණය කල්තියා දැනගත් බොද්ධ ජාතික බලවේගය මාසයකට පෙර අගමැතිණිය හමුවී ඒ පිළිබඳව උපදෙස් දුන්නේය. රටේ වැදගත් ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා ආණ්ඩුව තුළ හෝ පිටස්තර වූ හෝ සිටින ප්‍රතිගාමීන්ට කිසිසේත් බියනොවී බොද්ධයන්ට විරුද්ධ නැති ප්‍රගතිශීලීන් එක්කර ගෙන ආණ්ඩුව ශක්තිමත් කරගන්නට යයි අවවාද දුන්නේය.

කටකටා

නොයෙක් කට කටා රටේ පැතිරෙයි. එයින් සමහරක් පරස්පර විරෝධී කටා වෙති. හැම අංශයකම වැඩ කටයුතු ප්‍රමාද වෙයි. අනිස්ථීරතාවය හැමතැනම පැතිරෙයි. මෙය අප්‍රමාදව වැළැක්විය යුතුය.

බොද්ධ වූ අපි ප්‍රගතිගාමීන්ට පැහැදිලිවම කියා සිටින්නේ මෙයයි. ජනතාවගේ ඉදිරි ගමනට බාධා නොකරනු. අපට විනය අත්‍යවශ්‍යයි. විනය ගරුක නොවූ දේශපාලකයන් කොපමණ උසස් වූවත් අපට වුවමනා නැත. කැබිනට් මණ්ඩලය තුළ සිටින රහස් පිටට දෙන, දේශපාලකයන්ට අප කැමති නැත. කැබිනට් මණ්ඩලය තුළ සිටින තමන්ගේ ආණ්ඩුව වැනසීමට උත්සාහ කරන දේශපාලකයන්ට විශේෂයෙන් බොද්ධයන් වන අප කැමති නැත. ලාභ ප්‍රයෝජන බලාපොරොත්තුවෙන් පමණක් මහා සංඝයා පස්සේ දුවන හෝ පිංකම් සුදානම් කරන හෝ අවස්ථාවාදී දේශපාලකයන්ට අප කැමති නැත.

බොද්ධ සිද්ධස්ථාන අවට පිහිටි ආණ්ඩුවේ ඉඩම් අබොද්ධයින්ට බෙදා දෙනවාට අප විරුද්ධය. හිඟරක්ගොඩ දිඹුලාගල වැනි චේතිනාසික

පෙදෙස්වල අක්කර දහස් ගණන් විශාල කතෝලික විප්ලවයන් පිහිටුවනවාට අප විරුද්ධය.

වහිකානු නියෝජිතයන් ගේ ගැහිම පිණිස විධිමත් ප්‍රමාණවලින් ක්‍රියාකාරී දේශප්‍රේමී බෞද්ධ නිලධාරීන් මාරුකර තිබීම ගැන අපි දනිමු. මේ කාරණා ආශ්චර්යමත් පිහිටීමක් ඇති ත්‍රිකුණාමල වරායට නුදුරුව වහිකානු බලකොටු තැනීමට ගන්නා මුල් පියවර බව අපට ඉඳුරාම වැටහේ.

විසේ රාජ්‍ය භාෂා පනත මොහොතකටවත් අවුල් කරනවාට අප විරුද්ධය. ව්‍යවස්ථාපිත ම අපේ අලුත් කර්මාන්ත ලියාපදිංචි කළ පුරවැසියන්ටත් සම්මාන පුරවැසියන්ටත් කතෝලික ආක්‍රමණිකයන්ටත් පවරා දීමට අප විරුද්ධය. අපේ අලුත් කර්මාන්ත විධිමත් ජාති විරෝධී බෞද්ධ විරෝධී අයට භාරදෙනවාට අප කැමති නැත.

කර්මාන්ත

වුවමනා තරමට මුදල් තිබෙන දේශප්‍රේමී පුරවැසියන් අලුත් කර්මාන්ත පිහිටුවන්නට නැත්නම් ඒවා රජය මගින්ම පිහිටු විය යුතුය.

අප රටේ ආර්ථික බලය විදේශීන්ට අයිතිකර දෙමින් අප ජනතාව තව තවත් පෙළන්නට ඔවුන්ට ඉඩ සැලසෙන අයුරු රජයේ ප්‍රතිපත්ති සකස් නොකළ යුතුය. අද අපේ වැදගත් අලුත් කර්මාන්ත හිමියෝ මෙකී ජාති විරෝධී බෞද්ධ විරෝධී අයයි.

මෙරට ජනතාවගේ නාමයෙන් මෙකී චෝදනා පරීක්ෂා කරන ලෙස වහාම කොමිසමක් පත්කළ යුතු යයි අපි ඉල්ලා සිටිමු. පරීක්ෂා කිරීම පමණක් මදි. අක්‍රමිකතා හරිගැස්සිය යුතුය.

වරදකරුවන්ට තදින් දඬුවම් කළ යුතුය.

මෙකී දේශපාලනයේ ආණ්ඩුවෙන් ඉවත්ව යන්නේ නම්, යෙහෙකි. ඔවුන් සියල්ලෝම ප්‍රතිගාමීහු වෙති. ප්‍රගතිශීලී අයට ඔවුන් සමඟ එකට වැඩකළ නොහැක. අපේ පැරණි පිරුළක් තිබේ.

**‘යා දෙක නොරන රත
සමඟ පැහිමක් නැත’**

ප්‍රගතිශීලී පනත් ක්‍රියාත්මක කිරීම වැළැක්වීමට ඇමතිවරුන් කළ නින්දිත වැඩ වර්ජන අපට නැවතත් අසන්නට නොලැබේවා. බෞද්ධ වූ අපට විවැනි නොහොඳිනාකම් දැන් වසා වී ඇත්තේය. එහෙත් වඩි ප්‍රතිගාමීන් අයිත්තකොට ආණ්ඩුව සුද්ද කිරීම පමණක් මදිය.

රටේ දුර්වල ආර්ථික තත්වය සුමගට හරවා විය යුත්තක් බවට සඳහා සමාජවාදයට කැපවූ දේශපාලනයන්ද අපට බොහෝ කල් නැතිව ගොස් තිබෙන බෞද්ධ සංස්කෘතිය නැවතත් යථා තත්ත්වයට නගා සිටුවීම සඳහා මනා සේ පුහුණු වූ සම්භාවනීය උතුම්ම ආණ්ඩුවක් ඇතුළත්කොට විය බල සම්පන්න කළ යුතුය.

පොදු ජනතාවගේ සුභ සිද්ධියට තම පවිත්‍ර කැපකළ ප්‍රගතිශීලී නායකයන් අප අතර සිටින බව අපි දනිමු. ඔවුන්ට දශකමිදු කාර්යක්ෂමතාවයද ඇත.

අඩුපාඩුව

ඔවුන්ට රටට හරිහැටි සේවයක් කරන්නට තවම ඉඩ ප්‍රස්ථාව නොලැබුණේ ආර්ථික ප්‍රශ්නවලින් ජාතික ප්‍රශ්න වන ආගම භාෂාව හා සංස්කෘතිය ඔවුන් විසින් වෙන්කර තැබීම නිසාය. එම අඩුපාඩුව දන්නවුන් වටහාගෙන තිබෙන බව අපට සතුටට කරුණකි.

රටට වසාවී තිබෙන ඉහත කී ප්‍රතිගාමීන්ගේ පුරස්පාඩු පිරවීමට මෙකී සමාජවාදී නායකයෝ ඉතාම සුදුසුය. එහෙත් අප විසින් කිව යුතු දෙයක් ඇත. එනම් මෙකී ප්‍රගතිශීලී නායකයන් අතරේ තවම අප ජනතාවගේ ආගම, භාෂාව හා සංස්කෘතිය හෙළා දකින ලේ වගුරවන විප්ලව ඕනෑයයි කියන ජාති විරෝධී බෞද්ධ විරෝධී අය සිටිති.

එමනිසා අපි සමාජවාදී නායකයින්ගෙන් මේ අන්තරාදායක පුද්ගලයින් ඉවත්කරන්නට කියා ඉල්ලා සිටිමු. ව්‍යවස්ථාපිත අපි අගමැතිවරයාගෙන් ප්‍රතිගාමීන් හා මන්ද බුද්ධිකයන් ආණ්ඩුවෙන් අයිත්ත කරන්න යයි ඉල්ලා සිටිමු.

සියලුම ප්‍රතිගාමී ධනවාදී හා බෞද්ධ විරෝධී කණ්ඩායම් විදේශී බලවතුන් හා ව්‍යාපාරිකයන් සමඟ නපුරු සම්මුතියකටද එළඹී සිටින බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබේ.

බෞද්ධයෝ

ඔවුහු දැන් සිඝ්‍ර ලෙස සංවිධානය වෙමින් ද, දශ ලක්ෂ ගණන් මුදල් එකතු කරමින්ද, රහස් කිසිවෙකුට නොදැනෙන්නට ලංකාව දකුණු ඩයට්නාමයකට පෙරළන මාර්ගය සලසමින්ද සිටිති. තමන්ගේ අභිප්‍රාය ඉටුකර ගැනීම සඳහා මේ අය නොකරන දෙයක් නැත.

ඇතැම් විට ප්‍රගතිශීලී නායකයන් අතරේ වුවත් හේද ඇතිකොට බෞද්ධයින්ගේ දියුණුව සඳහා කලක් තිස්සේ උනන්දුව දැක්වූවා වූද,

පරිපාලන දක්ෂතාවය මත කාලයේ පෙන්නුම් වූද, කාර්යයට අවංක නායකයන් යෝජිත චක්‍රලේඛයෙන් අයිති කරවා ගැනීමට ගුප්ත ව්‍යාපාරයක් මේ මොහොතේදී ගෙනයනවා ඇත.

යෝජිත චක්‍රලේඛයෙන් බොද්ධයන්ගේ සුභ සිද්ධිය සඳහා අවංක ලෙස උනන්දුව දැක්වූ ප්‍රගතිශීලී නායකයින් අයිති කළහොත් එවැනි චක්‍රලේඛයකට බොද්ධයෝ කිසිසේත් ආශීර්වාද නොකරන බව දැනගත යුත්තෝ දැනගනිත්වා!

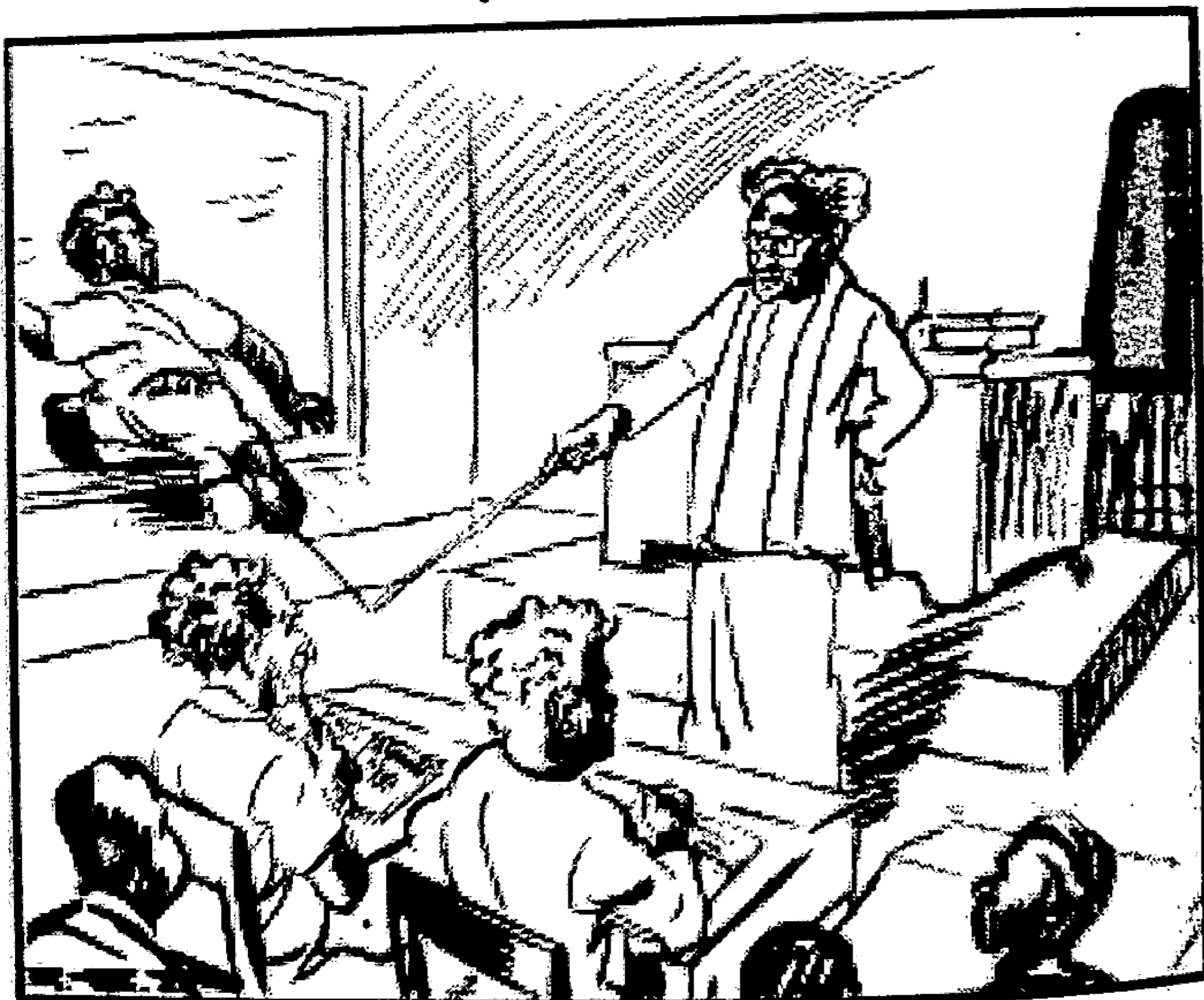
තවද ජාති විරෝධී බොද්ධ විරෝධී අය තමන්ගේ අභිප්‍රාය ඉටුකරවා ගැනීමට බොරු ආරංචි මැවීමෙහි වුවද යෙදෙනවා ඇත.

ආණ්ඩුව ඇතුළත හෝ පිටත සිටින මේ අයට ඔවුන් බලයට ආවේ බොද්ධ ජන්දයෙන් බව අපි මතක්කර දෙන්නෙමු. ජාතියේ ඉරණම සමග පන්දු ගසන්නට ඔවුන්ට පුළුවන් යයි ඔවුහු සිතන්නෝද?

බොද්ධයන්ට විරුද්ධව ඔවුහු ක්‍රියාකරත් නම් අපි ඔවුන්ට කියන්නේ නැවතත් බොද්ධ ජන්ද ඉල්ලන්නට එන්නට එපා එක් වතාවකට වඩා බොද්ධයෝ රැවටුණා. නැවතත් බොද්ධයෝ නොරැවටෙන බව සිතට ගන්න!

1964.04.27

ගුරුන්ට ගුරුකම්

ගුරුන්ට කියා දෙයි පාඩම් තවත්
ගුරුකම් ගන්න අකමැති වී දුවති

ගුරෙක්
කෙනෙක්

සදාචාරයද? දුරාචාරයද?

ආණ්ඩුව බලය වේ. ඇත්තෙන් සාමාන්‍ය සුප්‍රසිද්ධ කියමන අනුව "බලය මිනිසා දූෂණ කරයි. අසීමිත බලය ඔහු අසීමිත ලෙස දූෂණ කරයි." මේ කියමනේ සත්‍යය වටහාගත්, සර්වජන ජන්දයෙන් තෝරාපත් කරගන්නා ලද අපේ පළමුවන ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රී සභාව, යම් යම් මන්ත්‍රීවරුන්ට විරුද්ධව දූෂණය පිළිබඳ චෝදනා ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ විට, ඒ චෝදනා ගැන නොපමාව අවධානයක් කටයුතු කළාය. එසේ කිරීමෙන් ඒ මන්ත්‍රී සභාව නොනැසෙන කිරිකියක් ලබාගත්තාය.

එහෙත් ඊට පසුව ඇතිවූ ආණ්ඩු, ජන පීඨයෙන් දූෂණ තුරන් කිරීම සඳහා එබඳු විධිතරභාවයක් හෝ උනන්දුවක් හෝ නොදැක්වූහ. ධීවර යාත්‍රා මිලට ගැනීම, ගම්මිරිස් විකිණීම හා යුද්ධ කාලයේදී ගවයන් මිලට ගැනීම සම්බන්ධව ඇතිවූ දැන් කොයි කවුරුත් දන්නා දූෂිත ජාවාරම් ගැනද, ගණන් පරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නැගූ ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු නොදී පැහැර හැරීම් ගැනද වෙනත් එබඳු දූෂණ හා හොර මැරකම් දහසක් ගැනද, ඒ ආණ්ඩුව දැක්වූයේ පුදුමාකාර මොන ව්‍යුහයකි. "නිකම්ම ශීලිභාවයකි."

නිදහසින් පසු ඇති වූ දේශපාලන නායකයන්ගෙන් සැලකිය යුතු ගණනක් දූෂිත දේශපාලනඥයන්ට හොර රහස් තරවටු කිරීමෙන් දේශපාලන වාසි ලබාගැනීමට මැලි නොවූහ. "මගේ යෝජනාවට එකඟ වුවොත් මම නුඹ කළ දූෂණ වැඩ වසන් කරන්නෙමි. ඊට එකඟ නොවුවොත් නුඹේ දූෂණ ගැන වග විභාග කිරීමට කොමිසමක් පත් කරන්නෙමි. එවිට නුඹට සිදුවන්නේ නුඹේ දේශපාලන පීඨය කෙළවර කරන්නටයි." යනාදී වශයෙන් දූෂිත දේශපාලකයන් තුළ බිය ඇතිකොට, ඒ නියායෙන් නායකයන්ට ඕනෑ විදියට ඔවුන් නම්මවා ගත්තෝය.

මෙසේ පුද්ගලික වාසිය ජාතික යහපත අහිමිවා සිටියේය.

මේ රටේ දූෂණය කෙතරම් දුරට රජ කරන්නේදැයි, යන්න 1962 ජුනි මස 16 වෙනි දින පළවූ "බෞද්ධ පෙරමුණ" පත්‍රයේ කතුවැකියෙන් උපුටා පහත දක්වන කොටස්වලින් මනාව අනාවරණය වෙයි.

"අප රටට දේශපාලන නිදහස ලැබූ දා සිට මේ දක්වා ඇති වූ ආණ්ඩු විසින් ඉඩම් සංවර්ධනය, කෘෂි කර්මාන්තය, වාරිමාර්ග සංවර්ධනය ආදී කටයුතු සඳහා වියදම් කරන ලද ධනස්කන්දය ගැන සලකා බැලුවහොත්, විය ආහාර ද්‍රව්‍ය අතින් මුළු රටට ස්වයං පෝෂිත කිරීමට තරම් වුවා නිසැකය." එහෙත් අපි තවම අපේ ආහාර ද්‍රව්‍ය පිළිබඳව ගෙනයන්නේ "නැවෙන්න බා කටින් කෑමේ" ක්‍රියා මාර්ගයයි.

"එමෙන්ම, ඒ කාලසීමාව තුළ ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීම සඳහා, වියදම් කළ ධනස්කන්දය ගැන සලකා බලන විට, අප රටේ ජනතාවට වුවමනා මාලු සියල්ලම සපයා ඉතිරිවා ටින්වල අහුරා හෝ වේලා හෝ පිටරට යැවීමට තරම් වන අයුරින් දැන් ඒ කර්මාන්තය දියුණු වී තිබිය යුතුය. එහෙත් අද කරවල ප්‍රශ්නය ගඳ ගසන ප්‍රශ්නයක් වී ඇත."

"එසේම ආරෝග්‍යශාලා, පාඨශාලා, කාර්යාල, නිවාස, මහාමාර්ග, පාලම් ආදිය සඳහා වියදම් කර ඇති ධනස්කන්දය ගැන සලකා බැලුවහොත්, අපේ ලෙඩුන්ට ඇඳන්යට ලගින්ට සිදුනොවනවා ඇත. ලක්ෂ ගණන් දරුවන් පාසල් නැතිව නොසිටිනවා ඇත. කාර්යාලවල ඉඩකඩ මදිකම හා නිවාස හිඟකම පිළිබඳ ප්‍රශ්න පැන නොනගිනවා ඇත. මහා මාර්ග හා ගමනා ගමන පහසුකම් අතින් ලංකාව වෙන කිසිම රටකට දෙවැනි නොවනවා ඇත."

"කර්මාන්ත, ගෘහ කර්මාන්ත ආදිය පිළිබඳව තත්වයද මෙසේමැයි."

"ආණ්ඩුව වියදම් කළ මුදල යථා විදියෙන් නියමිත වැඩෙහි යොදවන ලද්දේ නම් අද ලංකාව කිරෙන් පැණියෙන් පිරී ඉතිරෙන රටකි."

එහෙත් අද ලංකාව මහත් ආර්ථික පීඩනයකට මුහුණ පා සිටියි.

ඊට හේතුව වෙනකක් නොව, මේ අවුරුදු දහහතර තුළ ආණ්ඩුව විසින් වියදම් කළ මුදල් සම්භාරය තරමට සංවර්ධනය ඇති නූතන බැවිනි. ආණ්ඩුව විසින් වෙන් කරන ලද මුදලින් වැඩි කොටසක්, රට සංවර්ධනය නිසා නොව, නිලලත් නිල නොලත් ලොකු ලොක්කන්ගේ බැංකු ගිණුම් තරකිරීමට ගොස් තිබෙන බැවිනි.

වෙනත රටවලද, අල්ලස් ගැනීම, මහජන මුදල් හොරෙන්ම ගරා ගැනීම ආදී දූෂණ වැඩ සිදුවේ. එහෙත් දූෂකයන්ට සමාජයේ ඉහළ තැනක් ලැබෙන, ඔවුන්ට ගරු සත්කාර කරන, ලංකාව වැනි තවත් රටක් ඇත්තේ දැයි කීම උගහටය.

"තමා විසින් නිකුත් කරන ලද රුපියල් දහයේ චෙක්පත, තමන්ගේ ගිණුමේ මුදල් නැති නිසා බැංකුව විසින් අගරු කරන ලද අය, සමාජශාලාවල බාර් වලින් ණයට බී, ඒ මුදල් නොගෙවූ නිසා සමාජශාලාවලින් තෙරපා දමනු ලැබූ අය, දේශපාලන පක්ෂයක ඒළඹ, එක්කෝ ලොකු තනතුරක් ලබාගනී. එක්කෝ මැතිවරණයකදී ඡන්දාපේක්ෂකයන් මෙන් ඉදිරිපත්ව, කෙසේ හෝ අසුනක් දිනාගෙන උප ඇමතිවරයෙක් හෝ ඇමතිවරයෙක් වෙයි. එසේ තනතුරු ලැබූ නොබෝ කලකින් ඔහු දැවැන්ත කාරයකින් ඔබ්බෙනොබ දුවයි. මහා ප්‍රාසාදයක ජීවත් වෙයි. සුබෝපහෝගී ජීවිතයක් ගතකරයි. තේ වතු, රබර් වතු මිලට ගනී. හිස්ව තිබූ බැංකු ගිණුම් තරවෙයි. ඇතැම්විට පිටරට බැංකු වලද ඔහු නමින් මුදල් තැන්පත් වෙයි."

මාසයකට රුපියල් 75 කට වැඩිනොවූ වැටුපක් ලබමින් සිටි, මැතිවරණ වියදම් සඳහා ඔහු සතුව තිබූ දේපල සියල්ලක්ම උකස්කොට ණයගැතිව සිටි පුද්ගලයෙකු පාර්ලිමේන්තුවට ඇතුළත් වී වැඩිකල් යන්න පෙර මහා ධනවතෙක් වී සියලු නවීන පහසුකම් ඇති මහ මන්දිර සාදාගෙන මර්සිඩස් බෙන්ස් මෝටර් රථවලින් ඔබ්බෙනොව යමින් කුමාර සැප විඳිමින් වැප්ඹෙන්නේ කෙසේද, කුමන අයුරකින්ද, එක් විදියකින් හෝ අනික් විදියකින් හෝ අල්ලස් ගැනීමෙන්ය.

මෑත කාලය තුළ ඇතිවූ මහත්ම වංචාව නම් ටෙලිෆෝන් වංචාවයි.

දැන් අපට ලැබෙන ටැලිෆෝන් සේවයේ දුර්වලතම්වලට මුල් හේතුව නම් එහි ඇති යල් පැනපු උපකරණයි. වැරදි අංක ලැබීම, බිල් පත්‍ර වල වැඩියෙන් ගණන් වැටීම, වැරදි සම්බන්ධකම් ඇතිවීම, අනික් අය කරන කථා ඇසීම, ඇමතිමක් ලබාගැනීමේදී ඇතිවන කුපිත කරවන සුළු ප්‍රමාදයන් මේ සියල්ලටම හේතුව වෙනකක් නොව දැන් තිබෙන යල්පැනපු උපකරණයි. අප රටේ පාවිච්චි කරනු ලබන මේ යල්පැනපු ටෙලිෆෝන් උපකරණ නිෂ්පාදනය කරන කර්මාන්තශාලා තිබෙන රටවල් පවා දැන් ඒවා පාවිච්චි කිරීම අත්හැර තිබෙන බව සුපරීක්ෂාකාරීව සොයා බැලුවොත් දැනගන්නට පිළිවන. කොළඹ-අලුත් ටෙලිෆෝන් හුවමාරු ස්ථානය ආරම්භ කරද්දී, දැන් බොහෝ දියුණු රටවල පවත්නා

ඉතාම අලුත් මාදිලියේ ටෙලිෆෝන් ක්‍රමයක් අප රටටද ගෙන්වීමට ඉතා අහඹි අවස්ථාවක් ලැබුණි. එහෙත් මේ අවස්ථාවෙන් අපේ ආණ්ඩුව ප්‍රයෝජන ලබානොගත්තේය. ඊට හේතුව විදුලි සංදේශ දෙපාර්තමේන්තුවේ හා වැඩ හා තැපැල් අමාත්‍යාංශයේ ඇතැම් උසස් නිලධාරීන්ට මේ සඳහා ලෝක ව්‍යාප්ත ටෙන්ඩර් කැඳවීමට උවමනා නොවීමයි. ලෝකයේ පවත්නා හොඳම, නවීනතම ටෙලිෆෝන් ක්‍රමය ලබාගන්නවා වෙනුවට මොවුහු එංගලන්තයේ නිෂ්පාදනය කරනු ලබන යල් පැනපු පරණ මාදිලියේ ටැලිෆෝන් ක්‍රමයේ උපකරණ ඒ රටින් ලබාගැනීම සඳහා එරට වෙළඳ ආයතන කිහිපයක් සමග හොර රහස්‍ය ගිවිසුමකට ඇතුළත් වීමට එවක සිටි වැඩ හා තැපැල් ඇමතිතුමා පොළඹවා ගත්ත. මොවුන්ගේ මේ ක්‍රියා කලාපය නිසා තව අවුරුදු පහකටත් වැඩි කලක් අප රටට මේ යල්පැනපු ටෙලිෆෝන් ක්‍රමය බඩ බැඳගෙන සිටින්නට සිදුවනවා ඇත.

මේ හොර රහස්‍ය අත්සන් කරන ලද ගිවිසුම නිසා රජයට හා මහජනතාවට මහත් පාඩුවක් විඳින්නට සිදුවුවත්, එය පුද්ගලයන් ස්වල්පදෙනෙකුට මහත් වාසිගෙන දෙන ගනුදෙනුවක් වූයේය. මේ ගනුදෙනුව සම්බන්ධයෙන් පහත සඳහන් කරුණු ගවේෂණයට භාජන විය යුතුවේ.

1. මේ කොන්ත්‍රාත්තුව අත්සන් කිරීමෙන් පසු යම් යම් පුද්ගලයන් අතර රහස් ගනුදෙනු ඇතිවූයේද?

2. ඉහත කී රහස් ගිවිසුම සාර්ථක කරගැනීම සඳහා ඉතා උනන්දුවෙන් ක්‍රියාකළ විදුලි සන්දේශ දෙපාර්තමේන්තුවේ එක්තරා උසස් නිලධාරියෙක් මේ ටෙලිෆෝන් උපකරණ සපයන එක් බ්‍රිතාන්‍ය සමාගමක් නියෝජනය කරන දේශීය වෙළඳ සමාගමක උසස් තනතුරක් ලබා නොගත්තේද? ඉහත සඳහන් කරනු ලැබූ වැඩ හා තැපැල් අමාත්‍යාංශයේ උසස් නිලධාරියාගේ මාමා (බිරියගේ පියා) තාමත් එබඳු දේශීය වෙළඳ ව්‍යාපාරයක අධ්‍යක්ෂ තනතුරක් නොදරන්නේද?

3. මේ සඳහා අපේ මහා වැදගත් ලොක්කකු විසින් එංගලන්තයේ රන් පවුම් වලින් ගන්නා ලද විශාල අල්ලසකින් කොටසක් ලන්ඩනයේ සිටින එක්තරා ලාංකික වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයකු භාරයේ නොතිබුණේද? මේ ව්‍යාපාරිකයා විසින් දැන් එංගලන්තයේ පදිංචිව සිටින එක්තරා තවත් මහා වැදගත් ලාංකික ලොක්කකුට ගෙවීමට තිබූ ණයක් මේ මුදලින් බේරුණේ නැද්ද? ඒ ලාංකික ව්‍යාපාරිකයාට මෙසේ හඳුසියෙන්ම

ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් ලැබුණේ කෙසේ දැයි අපේ මහ ව්‍යාගත් ලොක්කා ප්‍රශ්න කළ විට මේ අසවල් දේශපාලනඥයාට ටෙලිෆෝන් ගනුදෙනුවෙන් ලැබුණ අල්ලසින් කොටසක් ගැන පාපොච්චාරණය නොකළේද?

4. නවීනතම ටෙලිෆෝන් ක්‍රම නිෂ්පාදනය කිරීමෙහි ලා මහත් කීර්තියක් ලබා ඇති වෙනත් රටක් මීට වඩා වාසිවන අයුරින් නවීනතම ටෙලිෆෝන් උපකරණ ලංකාවට දීමට ඉදිරිපත් නොවූයේද? ඒ විස්තර මේ රටේ දීමනාව ප්‍රතික්ෂේප කළේ කුමක් නිසාද?

මේ ටෙලිෆෝන් වංචාව 1961 මැයි මස පළමු "බුඩිස්ට් ඔපිනියන්" පත්‍රයෙන් අනාවරණය කරන ලදී. නැවත 1961 ජුනි මස 5 වෙනි දා මේ වංචාව පිළිබඳ කරුණු මම අගමැතිතුමාට පුද්ගලිකව ඉදිරිපත් කළෙමි. එහෙත් පුද්ගලිකව, යටත් පිරිසෙයින් මගේ ලිපිය ලැබුණ බව කියාමත් පිළිතුරක් අගමැතිතුමාගෙන් නොලැබුණි.

ලන්ඩනයේ රන්පවුම් තැන්පත් මුදලක් ඇතිකරගැනීමට ඕනෑකම් දැක්වූ උසස්ම පෙළේ පුද්ගලයෙක් වරක් කොළඹ කුරුඳුවත්තේ ගෙයක් කුලියට දීමට විදේශීය ආයතනයන් කීපයක් සමග සාකච්ඡා කළේය. ගේ කුලියට දීමට ඔහු ඉදිරිපත් වුණේ එක් කොන්දේසියක් උඩයි. එනම් සල්ලි ගෙවිය යුත්තේ එංගලන්තයේදීය. මෙය විනිමය නීති කලින්ම කඩකිරීමකි.

කොන්ත්‍රාත්තුවලට ගෙවන කොමිස් මුදල් කොන්ත්‍රාත්කරුවන් විසින් විශේෂයෙන් ස්විස්ටර්ලන්තයේ බැංකුවලට යවන්නේ යයි කියන්නේ සත්‍යයක්ද? මේ බැංකු, මුදල් තැන්පත් කරන්නන්ගේ චතූශාසන හෙළි නොකරයි. බැංකුවල තැන්පත් කරන මේ මුදලේ අයිතිකරුවන්ට මේ නිසා ඡන්දෙන් පැරදුණු පසු විදේශ රටවලට ගොස් පදිංචි විය හැක. බොහෝ විට මෙය ඉතා පහසුකාරියකි. අල්ලස් වශයෙන් විදේශී රටවල විශාල ගොඩනැගිලි පවා දී තිබෙන හෙයිනි.

කොමිස් මුදල විදේශීය බැංකුවලට ගෙවන්නේ විදේශීය කොන්ත්‍රාත්කරුවන් පමණක් නොවේ. මෙරට ව්‍යාපාරිකයෝද උපන්දින තැනි වශයෙන් සල්ලි විදේශීය බැංකුවලට යවති. තම ව්‍යාපාරය ජනසතු කිරීම වළක්වාගැනීමට වහා සල්ලිකාර ව්‍යාපාරිකයෙකු දෙලක්ෂයක් වටිනා දියමන්ති මාලයක් අවශ්‍ය පුද්ගලයාට දුන්නොත් එය හැඳින්විය හැක්කේ අල්ලසක් හැටියටද? නැත්නම් උපන්දින තැන්ගත් හැටියටද?

අලුත් ව්‍යාපාර හෝ කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමට අවසරපත් ලබාගන්නා වාසනාවන්ත පුද්ගලයන් ලක්ෂ ගණන් වටිනා තැනි රාශියක්

ඒ වැඩේ කරදුන් පුද්ගලයාට ඔහුගේ මඟුල් දවසේ දුන්නොත් ඒවා හඳුන්වන්නේ මඟුල් තෑගි වශයෙන්ද නැත්නම් අල්ලස් වශයෙන්ද?

පුද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට අලුත් ව්‍යාපාර සඳහා අවසර හා පහසුකම් ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් මම පසුගියදා මේ ප්‍රකාශය කළෙමි.

"නියම වශයෙන් අලුත් කර්මාන්ත අතටගෙන සිටින පුද්ගලයන් ගැන පරීක්ෂාකර බැලුවොත් පෙනීයන එක් කරුණකි. එනම් ජාතිද්‍රෝහී බෞද්ධ විරෝධී අයත්, විශේෂයෙන්ම විශාල මුදල් ගෙවා පුරවැසිකම් ලබාගත් අයත් මේ රටේ කර්මාන්ත අල්ලාගෙන සිටින අන්දමය." උදාහරණයක් වශයෙන් කියතොත් මෙරට ජනයාට අවශ්‍ය රෙදි පිළි නිපදවීමේ කර්මාන්ත එහෙමිපිටින්ම වාගේ කරගෙන යන්නේ ලියාපදිංචි වූ පුරවැසියන්ද සම්මාන පුරවැසිකම් ලැබුවන්ද ජාතිද්‍රෝහීන්ද විසිනි.

කර්මාන්ත පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කළ බෞද්ධයන්ට ඒවා ලැබුණු බවටත් දන්වා ලිපියක් පවා නොලැබුණි. යන්ත්‍ර හා අමු ද්‍රව්‍ය පිටරටින් ගෙන්වන මුලාවෙන් ඒවායේ නියම වටිනාකමට වඩා වටිනාකම් දමා ලක්ෂ ගණන් සල්ලි පිටරට යැවීමට මේ රටට කිසිම ආදරයක් නැති අයට පුළුවන් වී තිබේ. අලුත් යන්ත්‍ර ගෙන්වන බව කියවමින්ද වෙළඳ ලකුණු සඳහා මුදල් ගෙවන මුලාවෙන්ද සල්ලි යවති. අලුත් යන්ත්‍ර වෙනුවට ගෙන්වන්නේ පරණ යන්ත්‍රයි. කර්මාන්ත පටන් ගන්නකොටම නිෂ්පාදන වියදම් නගියි. ජීවන වියදම ඉහළ යාමටත් මෙරට සල්ලි පිටරට ඇදීයාමටත් ප්‍රධාන හේතුව මේ දූෂණ වැඩ පිළිවෙළයි.

උවමනා කරන තැනැත්තා ගෙයක් හඳුන්න පටන් ගත්විට එක් ආයතනයක් ගොඩනැගිලි උපකරණ සපයයි. තවත් ආයතනයක් මගින් අවශ්‍ය තවත් උපකරණ සපයයි. ආණ්ඩුවේ තවත් ආයතනයක් කම්කරුවන් සපයයි. ඕවර්සියර්වරු නොමිලේම ගේ හැදීමට උදව් දෙති. තවත් ආයතනයක් බෙන්ස් කාරයක් තෑගිකරයි. ඉතින් මහරාජා කෙනෙකුට සිහිනෙන්වත් සිතන්නට බැරි තරමේ මාළිගාවක් මේ පුද්ගලයාට ලැබෙන්නේය.

තවත් දූෂණයක් නම් උසස් පෙළේ පුද්ගලයෙක් විසින් පිටරටින් ගෙනෙන බඩු සඟවාගෙන යාමයි. මේ උසස් පෙළේ පුද්ගලයෙක් ගුවන් යානයෙන් බහිනකොටම වෑන් පේළියක් එතැනටම ඇවිත් පිටරටින් ඔහු ගේ බඩු පොදි පුරවාගෙන ඒවා ඔහුගේ නිවසට කෙළින්ම ගෙනයති. තීරු බදු අය කිරීමක් මෙතන නැත.

තවත් දූෂණයක් නම් රැලිගෝනියෙන් කරන කතාවලට හොඳින් ඇහුම්කන් දීමයි.

වවැනි රැලිගෝන් කතා වේජ් රෙකෝඩරයකට ගනු ලැබූ අගමැතිනිය ඉදිරියේ පවා වාදනය කරන ලදැයි පිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහතා කී බවක් 1964 ජූලි 9 වෙනිදා ලංකාදීප පත්‍රයේ පළවිය.

දේශපාලකයින් අල්ලස් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් හිටපු කථානායක හියු ප්‍රනාන්දු මහතා විසින් කරන ලද බලගතු ප්‍රකාශයක් 1965 මාර්තු මාසයේ 2 වෙනිදා ලංකාදීප පත්‍රයේ පළවිය. කථානායක වශයෙන් තමා අවසාන වරට කළ රාජකාරිය, එක් ඇමතිවරයෙකුට හා එක් මන්ත්‍රීවරයෙකුට විරුද්ධව නඟා තිබුණු අල්ලස් චෝදනා ගැන පරීක්ෂා කිරීමට අල්ලස් කොමිසමට බලය පවරන ලිපියකට අත්සන් තැබීම යයි හියු ප්‍රනාන්දු මහතා කියයි. කෙසේ වෙතත් වග කිවයුතු අය මේ ගැන ක්‍රියාකළේ නැත. එහෙත් පුද්ගලයන් නම් මේ පුද්ගලයින් දෙන්නා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් එන මැතිවරණයේදී තරඟ කිරීමයි. දැනටමත් සිය ගණනකට විරුද්ධව අල්ලස් කොමිසම ඉදිරියේ සැහෙන තරම් සාක්ෂි ලැබී තිබේ. එහෙත් එක්කෙනෙකුටත් විරුද්ධව තවම නඩු පවරා නැත. අවුරුදු දෙකකට පමණ පෙර දැනට පවත්නා අල්ලස් නීතියේ දුර්වලකම් කීපයක් අපේ විනිශ්චයකාරවරුන් විසින් පෙන්නා දෙන ලදී. මේ දුර්වලකම් වසා වැරදිකරුවන්ට දඬුවම් දීමට තාම කිසි පියවරක් ගෙන නැත. උදාහරණයක් වශයෙන් 1962 දී තැපැල් සහ විදුලි පණිවුඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් දෙන්නෙකු රුපියල් 800 ක අල්ලසක් ගන්නකොටම රහස් පොලීසිය විසින් අල්ලා ගන්නා ලදී. එහෙත් කිසිවක් කළේ නැත. නිලධාරීන් දෙන්නා තවම චිතනම් සේවය කරති. එසේ වුවත් තල්ගොඩපිටිය අල්ලස් කොමිසම ඉදිරියේ වැරදිකරු බවට ඔප්පු වූ උසස් මන්ත්‍රීවරයෙකු කැනඩාවේ පවත්වන ලද අන්තර් ජාතික සාකච්ඡා සභාවකට ලංකාවේ නියෝජිතයෙක් වශයෙන් ගොස් අපට කීර්තියක් ලබාදුන් සැටි මතකය.

ඒකාධිපතිවාදී මාක්ස්වාදය බලාපොරොත්තුවෙන් කටයුතු කරන ඇතැම් හිතැසුන් වහන්සේලා මෙරටින් පිටවීමේ නියෝගයක් ලැබ සිටින ඉන්දියානු කල්ලතෝනීන්ට පුරවැසිකම් ලබාදීමට දරණ ඉමහත් වෑයම කාගේත් අවඥාවට භාජනය වන්නකි. මේ පරිශ්‍රමයේ පරමාර්ථය විස්තර නොකළාට මැනවින් අවබෝධ වන්නේය.

සතොස දැන් හොර ගුනාවකි. අත් ඔරලෝසු, උණුවතූර බෝතල ආදී වූ හිඟ පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යයන් නියමිත මිලට මිලදී ගැනීම් වස්

පළමුවෙන්ම පෝලිමට වන්නේත්, මේ සතොසේ සේවක පිරිස් අතර වෙති. නියමිත මිලට ලබාගන්නා එම පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යයන් ගත් ඔවුහු දිගටම නාඩාර් කඩේට යති. ලොකු ලාබයක් තබාගෙන විකුණා ගනිත්. මෙන්න මෙහෙමයි සතොස මගින් කලකඩේ තරවෙන්නේ.

රටේ විනය තත්වය පිරිහියයි. සිනි හැඳීමට ගල්ඔයත්, කන්තලේත් ආරම්භ කළ කම්හල් වලින් දැන් නිෂ්පාදනය කෙරෙන්නේ අරක්කු, රම්, මුන්ඩි වැනි මත්පැන්ය. ලක්ෂ 45 ක මහජන බැංකු ණයකින්, බිර කම්හලක් විවෘත විය. එපමණක් නොවේ. රටේ ආදරය දිනාගත් මහ දානපතියෙකුගේ නිවාසය වී තිබුණු ශ්‍රාවස්ථිය අද දූෂණ ගුහාවකි. මේවායින් පෙනීයන්නේ දූෂණ වගාවේ වාතාවරණයන් හා නීතිගරුක නොවීමේ අප්‍රසන්නතාවයනුත් රටේ ඉහළම පැතිරෙන ආකාරයකි.

"රාජා භවතු ධම්මිකො" මේ අපේ පැතුමයි. ධාර්මිකත්වය රටේ පදනමයි. පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට මේ ආමුඛ ධර්මයත්, සම්ප්‍රදායත් පිළිගැනීමට මේ රටේ ජනතාව පුරුදු පුහුණුව සිටිති.

එහෙත් මාක්ස්වාදීන්ට එය අවශ්‍ය නොවේ. අපේ විරාගත සම්ප්‍රදායයන් වෙනස් කිරීමට ඔවුන්ට අවශ්‍යව ඇත. ඒවා සුණු විසුණු කරදමා රටේ කලබලකාරී තත්වයක් උදාකොට ඒකාධිපතිවාදයක් ගොඩනැංවීම ඔවුන්ගේ පරමාර්ථයයි.

මේ රටේ සදාචාරශීලී උරුමයන් පොඩිකර දැමීමේ පළමුවන ප්‍රයත්නය වූයේ ඔවුන්ගේ යෝජිත රා වරමයි. රාවරම පසුපසින් ගණිකා නිවාස යෝජනාවකුත් එතැයි බියක්ද විය. රාවරම් යෝජනාවේ මහ බලකණු හැටියට පෙනුණු ඇතැම්මු කුකුල් කොටුවේ සදාචාරය පුරුදු පුහුණුව සිටියේද වූ නිසා මේ බිය වඩාත්ම දැඩිවිය.

ජන්දය දා ජන්දදායකයින් ගෙන යන කාර්වලට ගල් ගැහීමේ අණක් ගැන දැන් මාක්ස්වාදී නායකයෙකු ගෙන් ඇසේ. කාර් වලට එල්ලවන ගල් මහා සංඝයා වහන්සේටත් එල්ලවීමට ඉඩ තිබේ. එබඳු ගල් මහජනයා වෙතද එල්ලවීමටත් ඒ සමගම පහරදීම් හා තර්ජන ගර්ජනත් නැඟීමට ඉඩ තිබේ. මේවායින් නිතැතින්ම හැරෙන්නේ සමාජයේ නොසන්සුන්කමටය. සිවිල් යුද්ධයකටය. මේ මාක්ස්වාදී ඒකාධිපතියන්ගේ හත්වන දිව්‍යලෝකයයි. ඔවුන්ගේ යටිකුට්ටු ප්‍රයත්නයත් පසුගිය අවුරුදු 30 මුළුල්ලේම සුන්වී ගියේය. දැන් ඉතින් ඔවුන්ට ජයග්‍රහණය කළ හැක්කේද?

මුදුන්වහන්සේ විසින් වදාරන ලද නිර්මල ධර්මයේ ආභාෂයෙන් මෙරට ජනතාව වෙත ලබාදී ඇති සදාචාරයත් විනිතත්වයත් එතරම්

ලෙහෙස්සෙහිම අඬා මඬා දැමිය නොහැක්කේය. නැතිව තනතුරු දුම් හා වෙනත් දූෂණත්, අක්‍රමිකතා හා දුර්දානන ක්‍රියාත් දැක් නොහැකිව පටන්ගෙන තිබේ.

අවසානයේදී යුක්තිය ජයග්‍රහණය වනු ඒකාන්තය. ඒ නිසා මෙරට ජන්දදායකයා බැඳුණු යුතුකමක් වෙයි. රටේ සදාචාරයත්, විනයත් රැකීමේ කාර්යය සඳහා මුදුන් වහන්සේ වදාළ ධර්ම ප්‍රතිපත්ති අනුව, දූෂණය පිටුදැකීමේත්, ධර්මානුකූල පැවැත්මේත් විරස්ථිතිය සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂයකට ජන්දය දීම ඒ යුතුකම වෙයි. මේ ගැන හෙළිකළ යුතු කරුණු තවත් බොහෝ වෙතත්, ඒවා තවත් අවස්ථාවක් සඳහා පසෙක තබමි.

"යස්මිං සමයෙ රාජානො අධම්මිකා භොන්ති
රාජයුත්තාපි තස්මිං සමයෙ අධම්මිකා භොන්ති
රාජ සුතෙත්තසු අධම්මිකේසු බ්‍රාහ්මණ ගහපතිතාපි
තස්මිං සමයෙ අධම්මිකා භොන්ති
බ්‍රාහ්මණ ගහපතිකෙසු අධම්මිකෙසු
නෙගම ජානපදාපි තස්මිං සමයෙ අධම්මිකා භොන්ති"

කිසි විටෙක රජු දූෂිත වූවොත්, ඇමතිවරුන් නිතැතින්ම දූෂිත වෙති. ඇමතිවරු දූෂිත වූවොත් නිලදරුවෝ දූෂිත වෙති. නිල දරුවෝ දූෂිත වූ විට රටේ ජනතාව දූෂිත වන්නේය.

"යස්මිං සමයෙ රාජානො ධම්මිකා භොන්ති
රාජ යුත්තාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මිකා භොන්ති
රාජ සුතෙත්තසු ධම්මිකේසු බ්‍රාහ්මණ ගහපතිතාපි
තස්මිං සමයෙ ධම්මිකා භොන්ති
බ්‍රාහ්මණ ගහපතිකෙසු ධම්මිකෙසු
නෙගම ජානපදාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මිකා භොන්ති"

කිසිවිටෙක රජු ධාර්මික වූවොත්, ඇමතිවරුන් ධාර්මික වෙති. ඇමතිවරුන් ධාර්මික වූ විට නිලධාරීන් ධාර්මික වෙති. නිලධාරීන් ධාර්මික වූ විට රටේ ජනතාවත් ධාර්මික වෙති.

1965.03.07

අන්තවාදය

"මා අන්තවාදියකු හැටියට හංවඩු ගැසීම ගැන විරුද්ධ නොවෙමි. ලංකාවේ පුරවැසි ජනතාවගෙන් සියයට අසූවකගේ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ සටනට මම හවුල් වූයෙමි. ඒ නිසා මම අන්තවාදියෙක් වෙමි. අපේ දරුවන්ගේ භාෂාවෙන්ම උසස් අධ්‍යාපනය දිය යුතුය යන සටනට මම හවුල් වූයෙමි. ඒ නිසා මම අන්තවාදියෙක් වෙමි. එමෙන්ම රජයට පාසල් ගෙන ඒකාබද්ධ ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇතිකළ යුතුය යන සටනටද මම හවුල් වූයෙමි. ඒ නිසාද මම අන්තවාදියෙක් වෙමි. මෙසේ කිරීමට මගේ අදහස නම් මේවා ශතවර්ෂ ගණනක් පරාදීනව සිට ලඟදී නිදහස ලබාගත් මජනතාවගේ සුභ සිද්ධියට අදාළ වන බවය. මහජනයා කියන්නේ සිංහල බෞද්ධයන් පමණක් නොවේ. අනිත් ආගමිකයන්ද ඊට ඇතුළත්ය. අපේ අන්තවාදී වැඩපිළිවෙල ඇතැම් අයට පිළිකුල් වුවත් සිහි බුද්ධිය ඇති අනිත් ආගමිකයන් විසින් සම්පූර්ණයෙන් අනුගමනය කරනු ලැබේ."

පත්තර මංකොල්ලයට බෞද්ධ ජාතික බලවේගය විරුද්ධයි

පුවත්පත් රජය විසින් පාලනය කිරීමට හෝ රජය සතු කිරීමට බෞද්ධ ජාතික බලවේගය මුල සිටම විරුද්ධ වූ බව බෞද්ධ ජාතික බලවේග මගින් නිකුත් කරන ලද ප්‍රකාශනයක සඳහන් වෙයි.

ඇතැම් පුවත්පත්වල පවත්නා බෞද්ධ විරෝධී හා ජාති විරෝධී ක්‍රියාමාර්ගයන්ට පිළියම් කිරීම ඒවා ජනසතු කිරීම නොව දේශපාලන බලපෑම් වලින් තොරවූ නිදහස් පත්‍ර මණ්ඩලයක් මගින් ඒවා විනයෙහි පිහිටුවීම බෞද්ධ ජාතික බලවේගයේ ඉල්ලීම බව එම ප්‍රකාශනයෙහි වැඩි දුරටත් සඳහන් වෙයි. එහි මෙසේද සඳහන් වේ.

"රජය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද පුවත්පත් මණ්ඩලය පිළිබඳ පනත හා පුවත්පත් ජනතා සතු කිරීමේ පනත ගැන බෞද්ධ ජාතික බලවේගය විසින් අනුගමනය කරන ලද ප්‍රතිපත්තිය ගැන අපේ ඇතැම් සාමාජිකයින් අතර වැරදි හැඟීම් ඇතිවී තිබෙන බව පෙනේ."

පුවත්පත් කොමිසම පත්කළ අවදියේ මේ රටේ පුවත්පත් වියට විරුද්ධව ගෙන ගිය බලවත් උද්ඝෝෂණය නිසා ඒ කොමිසම ඉදිරියේ පෙනී සිට සාකඡි දීමට කිසිම පුද්ගලයෙක් හෝ සමිති සමාගමක් හෝ මොනම දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ මැළිවූයේය. එහෙත් බෞද්ධ ජාතික බලවේගය පුවත්පත් කොමිසම ඉදිරියට ගොස් පුවත්පත් විශේෂයෙන්ම ඉංග්‍රීසි පුවත්පත් දැන් කලක් තිස්සේම ගෙනයන ජාති විරෝධී වූත් බෞද්ධ විරෝධී වූත් ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැන සාකඡි සහිතව කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලදී. අප ඒ කොමිසම ඉදිරියේ කියා සිටියේ පුවත්පත් ගෙනයන මේ ජාතිවිරෝධී බෞද්ධ විරෝධී ක්‍රියා කලාපයට මූලික හේතුව වනුයේ ඒවා තුළට රිංගාගෙන සිටින කතෝලික ආක්‍රමණිකයන් බවයි. පුවත්පත් කොමිසම විසින් නිකුත්කර තිබෙන වාර්තා දෙක කියවීමෙන් අවබෝධ වන්නේ අපේ සාකඡි ඒ කොමිසම විසින් සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිගෙන තිබෙන බවයි.

පිළියම නොවේ.

මුල සිටම අපි පුවත් පත් රජය විසින් පාලනය කිරීමට හෝ රජය සතු කිරීමට හෝ විරුද්ධ වූයෙමු. අප කියා සිටියේ ඇතැම් පුවත්පත් දැන් ගෙනයන බෞද්ධ විරෝධී හා ජාති විරෝධී ක්‍රියාමාර්ගයකට පිළියම ඒවා ජනසතු කිරීම නොව මොනම දේශපාලන බලපෑමකින් වුව නිදහස් පුවත්පත් මණ්ඩලයක් ලවා ඒවා විනයෙහි පිහිටුවීමයි. මූලික වශයෙන් පුවත්පතේ නිදහස ජනතාවගේ නිදහසේම අංගයක් වන බැවින්, පුවත් පත්වල අක්‍රමිකතා ඇතහොත් ඒ ගැන පුවත්පත් මණ්ඩලයට පැමිණිලි කිරීමට හැකිවන සේ නීති රීති සකස් කළ යුතු බවද කියා සිටියෙමු. පුවත්පත්වල අයිතිය සම්බන්ධයෙන් අප කියා සිටියේ ඒවා පවුල් කිහිපයකට සතුව තිබීමෙන්, මහජන මතය ඔවුන්ට රිසිසේ හැඩගැස්වීමටත්, ආණ්ඩු ඇති කිරීමටත්, ආණ්ඩු නැති කිරීමටත්, ඉඩ ප්‍රස්ථා ලැබෙන බවයි. මේ තත්වය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අනුකූල නොවන බැවින් ඒවායේ අයිතිය පුළුල් කරන ලෙසද අපි කියා සිටියෙමු.

වර්ෂ 1964 ජූලි මස 13 වැනි දින බෞද්ධ ජාතික බලවේගය විසින් බෞද්ධ මහජනතාව ඉදිරියේ තබන ලද යෝජනා 20 න් පුවත්පත් පිළිබඳ යෝජනාව මෙසේ කියැවිණි. "ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල දැන් පවත්නා ඒකාධිපති අයිතිය හා දූෂිත පාලනය අහෝසි කර ඒවා මහජනතාව ගේ අදහස් උදහස් පිළිබිඹු වන අයුරින්ද, රටේ ප්‍රගතියට අදාළවන අයුරින්ද, පොදු ජනතාවගේ හිත වැඩ සෑදෙන අයුරින්ද, ඒවායේ අයිතිය පුළුල් කර පාලනය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කළ යුතුය."

එහෙත් ආණ්ඩුව විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද පළමුවන පුවත්පත් මණ්ඩල පනතින් පුවත් පත්වලට මුකවාඩකම් බැඳීමක් විනා ඒවා මහජනයාගේ අදහස් උදහස් පිළිබිඹු වන පරිද්දෙන් සකස් කිරීමේ අදහසින් නොවීය. ඒ මුල් පනතින් කියා සිටියේ බොරු හෝ බොරු යයි හැඟෙන හෝ යම්කිසි ප්‍රවෘත්තියක් පළකිරීම නීතිවිරෝධී හා දඬුවම් ලැබිය යුතු ක්‍රියාවක් බවයි. බොරු හෝ බොරු යයි හැඟෙන ප්‍රවෘත්ති පළකිරීම වරදක් බව අපද පිළිගනිමු. එහෙත් සෑම පුවත්පතකටම අප රටේ සෑම ප්‍රදේශයකින්ම ගලාවන දහසක් ප්‍රවෘත්තිවල ඇත්ත නැත්ත විසඳීම කිසිම පුවත්පතකට කළ නොහැකි ක්‍රියාවක් බව කානට වුවත් සක් සුදක් සේ පැහැදිලිය. එමෙන්ම මේ යෝජිත ආඥා පනත දැන් ඒ පුවත්පත් ආයතන තුළට රිංගාගෙන සිටින කතෝලික ආක්‍රමණිකයන් හා වෙනත් බෞද්ධ විරෝධීන් බෞද්ධ ප්‍රබෝධයට තුඩුදෙන ප්‍රවෘත්ති "බොරුය" යි කියා යටපත් කරවීමට

උපකරණයක් කරගන්නවා නිසැකය. මේ හේතුව නිසා බෞද්ධ ජාතික බලවේගය ඒ පළමුවන පුවත්පත් මණ්ඩල පනතට විරුද්ධ වූයේ මේ ආණ්ඩුවද අපේ ඒ විරෝධය පිළිගෙන තිබෙන බව පෙනේ.

පුවත්පත් ජනසතු කිරීමේ මුඛාවෙන් ඒවා ආණ්ඩුව සතු කරගෙන ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවක හෝ ආණ්ඩුව විසින් පත්කරන ලද සංයුක්ත මණ්ඩලයක හෝ පාලනයට යටත් කිරීම ඉදිරාම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විරෝධී ක්‍රියාවක් වන්නේය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුක්‍රමය අනුව විපක්ෂයක් ඇතිවීම මෙන් ම නිදහස් පුවත්පත් තිබීමද අවශ්‍යය. "බලය මිනිසා දූෂිත කෙරෙයි. අසීමිත බලය ඔහු අසීමිත ලෙස දූෂණය කෙරෙයි." නිතැතයෙන්ම ඇතිවන මේ දූෂණය වළක්වාලීම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමය අනුව විපක්ෂයක් අවශ්‍ය වන්නේය. විපක්ෂයේ ප්‍රධාන කටයුත්ත වන්නේ ආණ්ඩු කරන පක්ෂය විවේචනය කිරීමයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මගින් ඉවත්වන්නට නොදීමය. සිතීමේ නිදහස, රැස්වීමේ නිදහස, ආගමික නිදහස ආදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස් රැකගැනීම සඳහා පුවත්පතේ නිදහස මහජනයාට අත්‍යවශ්‍යය. ආණ්ඩුව විසින් අනුගමනය කරන මහජනයාගේ සුභ සිද්ධියට අදාළ නොවන ප්‍රතිපත්ති හා ක්‍රියාමාර්ග විවේචනය කිරීමට මහජනයාට ඇති එකම මාර්ගය නම් පුවත්පතයි. පුවත්පතද රජය සතු වූ විට රජය විසින් ගන්නා අයථා ප්‍රතිපත්ති හා අදුරදර්ශී ක්‍රියාමාර්ග, රජයේ බලවතුන් අතර කෙරෙන අල්ලස හා දූෂණ, ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් අතර කෙරෙන කඩා කප්පල්කාරී ක්‍රියා හා වෙනත් වැරදි වැඩ මහජනයාට අනාවරණය කිරීමේ එකම උපකරණය නැති වී යයි. එයින් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඒකාධිපති පාලනයකට මඟපෑදෙයි. ලංකා ගුවන් විදුලි සේවය ආණ්ඩුව සතු ආයතනයකි. ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් මෙය ආණ්ඩුව හා ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන් හුවා දක්වනවා මිස විවේචනය නොකරයි. පුවත්පත්ද ආණ්ඩුව සතු වූ විට ඒවා ද ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් කරනුයේ ආණ්ඩුව හා ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන් හුවා දැක්වීම මිස විවේචනය නොකිරීමයි. මෙයින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික අංගයක් වූ සාකච්ඡාව හා විවේචනය වැළලීයයි.

ආණ්ඩුවේ අදහස වූයේ ලේක්ෂ්‍යවූ පත්‍ර පමණක් ජනසතු කර අනෙක් ඒවා එසේම තිබෙන්නට ඉඩහැරීම යනු පුවත්පත් ජනසතු කිරීමට පක්ෂ වූ ඇතැම් අය ඇදහන තර්කයකි. එක් පුවත්පත් ආයතනයක් පමණක් ජනසතුකොට අනෙක් පුවත්පත් ආයතන පුද්ගලයින් කිහිපදෙනෙකුගේ පාලනයේ තබාගැනීමට ඉඩදීමෙන් නිතැතයෙන්ම සිදුවන්නේ පුද්ගලයින් සතුවූ පුවත්පත් මගින් ආණ්ඩුව දිගට හරහට

විවේචනය කිරීමයි. ආණ්ඩුවට නිර්දේශ ලෙස පහර ගැසීමයි. එවිට විවේචනය හුරුකරන ආණ්ඩුවකට සිදුවන්නේ ඒ ප්‍රචන්ද්‍රයේ ජනසතු කිරීමයි. ඒ අතරම ආණ්ඩුවේ පාලනය යටතේ පවත්නා ප්‍රචන්ද්‍රය දිනෙන් දිනම පිරිහීමට හා ජනප්‍රියතාවයෙන් තොරවන අතර පුද්ගලයින්ගේ පාලනය යටතේ තිබෙන ප්‍රචන්ද්‍රවල අලෙවිය දිනෙන් දිනම වැඩිවීම නොවැළැක්විය හැකිවනවා ඇත. ඒ කරුණු සලකා බලන විට කොයි අතින් බැලුවත් ප්‍රචන්ද්‍ර පත්‍ර ආණ්ඩුවේ පාලනයට ගැනීම හුවනාට හුරු ක්‍රියාවක් නොවන බව පෙනීයයි. එමෙන්ම එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවක්ද නොවේ. සැබවින්ම කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩු පවත්නා රටවලින් බැහැර මොනම රටකවත් ප්‍රචන්ද්‍ර ආණ්ඩුවේ පාලනයට ගෙන නොමැත.

ප්‍රචන්ද්‍රයේ නිදහස වූ කලී මහජනතාවගේ නිදහසයි. එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහසයි. ප්‍රචන්ද්‍රයේ නිදහසට පහරදීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට පහරදීමකි. මහජන නිදහසට පහරදීමකි. මේ ආදී කරුණු නිසා බෞද්ධ ජාතික බලවේගය ප්‍රචන්ද්‍ර මුකවාඩමටත් ප්‍රචන්ද්‍ර කොල්ලයටත් විරුද්ධ වනුයේ.

පත්‍ර නිදහස

ප්‍රචන්ද්‍රයේ නිදහසක් තිබිය යුතුය. එසේම ප්‍රචන්ද්‍රයේ පතල වගකීමක් ඇතිව ක්‍රියාකළ යුතුය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස් රටක ආණ්ඩුවක් කළ යුත්තේ ප්‍රචන්ද්‍රයේ ජනසතු කිරීම හෝ ඒවාට මුකවාඩම් බැඳීම හෝ නොවේ. ඒවා මහජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් හා අදහස් උදහස් පිළිබිඹු කරන උපකරණයක් කරවීමය. මේ අදහස ඉටුකිරීම සඳහා කළ යුත්තේ ප්‍රචන්ද්‍රවලට මගපෙන්වීම හා ඒවා හැසිරවීම සඳහා නිදහස් ප්‍රචන්ද්‍ර මණ්ඩලයක් පත්කිරීමයි. එබඳු ප්‍රචන්ද්‍ර මණ්ඩලයක් ඇති කරන ලද නම් ප්‍රචන්ද්‍රයේ වගකීමෙන් තොරව දුර්දාන්තව ජාති විරෝධීව කටයුතු කරන විට ප්‍රචන්ද්‍ර විකෘතිකොට දක්වන විට යම් යම් අයගේ චරිතය මරා දැමීමේ චේතනාවෙන් ලිපි පළකරන විට මහජනයාට ප්‍රචන්ද්‍ර මණ්ඩලය ඉදිරියට ගොස් පැමිණිලි කළ හැකිවනවා ඇත.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක ඉහළම දෙය වූ කලී මහජන මතයයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක ආණ්ඩුව මෙන්ම ප්‍රචන්ද්‍ර පත්‍රද මහජන මතයට ගරුකළ යුතුය. නිස නැමිය යුතුය. නිතුවක්කාර ප්‍රචන්ද්‍ර පත්‍රයක් මෙන් නිතුවක්කාර ආණ්ඩුවක්ද මහජනයාට සාපයකි.

1965.01.07

ජන්දයේදී බෞද්ධයන් ගතයුතු එකම මග

මිනිස් නිදහස අගේ කරන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක ජනතාවට හිමිවන උත්තරීතර බලය නම් ජන්දය පාවිච්චි කිරීමෙන් රටේ පාලනය පිළිබඳ වගකීම පැවරෙන ආණ්ඩුවක් තෝරාපත්කර ගැනීමයි. එබඳු අවස්ථාවකට දැන් අප මුහුණ පා සිටිමු. ලබන මාර්තු මාසයේදී පවත්වන මැතිවරණය වූ කලී මේ රටේ පොදු ජනතාවට සර්ව ජන ජන්ද බලය ලැබීමෙන් පසු ඇතිවූ ඉතාමත් වැදගත්වූ, ඉතාමත් තීරණාත්මකවූත් මැතිවරණයයි. මීට පෙර පවත්වන ලද කිසිම මහා මැතිවරණයකටත් වඩා මේ මහා මැතිවරණයෙන් ඔබේ ඉරණම පමණක් නොව ඔබේ අනාගත පරම්පරාවේ ඉරණම පමණක් නොව, අපේ මේ ශ්‍රී ලංකාද්වීපයේත් සිංහල ජාතියේත්, බුද්ධ ශාසනයේත්, ඉරණම විසඳෙන බව ජාතිමාමක ශාසනමාමක ඔබට දන්වා සිටිනු කැමැත්තෙනමු.

ලබන මහ මැතිවරණයේදී අප බෞද්ධ ජනතාවට ගත හැකි මාර්ග තුනක් ඇත. ඒ මාර්ග තුනෙන් කුමන මාර්ගයක් අප ජනතාව විසින් තෝරා ගන්නේදැයි යන්න මෙම මැතිවරණයේදී නිශ්චය වනු ඇත.

ඒ මාර්ග තුන නම්:- 1. යටත් විජිත වාදී, ධනවාදී මාර්ගය 2. මාක්ස්වාදී ආඥාදායක මාර්ගය හා 3. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී මාර්ගය වේ.

අධ්‍යාපනය

අප රටට දේශපාලන නිදහස ලැබී අවුරුදු 16 ක් ඉකුත්ව ගොස් ඇති නමුත් තවම අප රට යටත් විජිත බැඳී වලින් බැඳී ඇත. නූතන ලෝකයේ දේශීය සංවර්ධනයට අත්‍යවශ්‍ය වූ යාන්ත්‍රික කාර්මික හා විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපනයට නියමිත තැන අප අධ්‍යාපනයේ තවම ලැබී නැත. අප රට සංවර්ධනය සඳහා කාර්මිකයින් ඉංජිනේරුවන්, ගණකාධිකාරීන්, වෛද්‍යවරුන් හා විද්‍යාඥයින් දහස් ගණනින් අවශ්‍යවන

හමුදා තවම අපේ අධ්‍යාපනය බෝ කරන්නේ ලිපිකරුවන් වැනි අයයි. සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගෙනගන්නා අපේ දරුවන්ට යටකි වෘත්තීන්ට ඇතුලත්වීම සඳහා තවම ඉඩ ප්‍රස්ථා සැලසී නැත.

වැඩි වශයෙන් අබෞද්ධ වූ අප රටේ ධනේශ්වර පන්තිය එක් අතකින් ඇමෙරිකානු ධනවාදීන් සමඟත්, අනෙක් අතින් ජාත්‍යන්තර කතෝලික ආක්‍රමණය සමඟත් අත්වැල් බැඳගෙන සිටිති. එබැවින් ලබන මහා මැතිවරණයේදී අප ජනතාව විසින් යටත් විජිතවාදී ධනවාදී මාර්ගයන්ට ගැතිවන පක්ෂයක් තෝරාගතහොත් නිතැතයෙන්ම සිදුවන්නේ අපේ මේ ශ්‍රී ලංකා ද්වීපය අධිරාජ්‍යවාදී ධනවාදී පිළිවෙත් අපේ මේ අධිරාජ්‍යවාදී පිළිවෙත් වික්වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අපේ මේ කුඩා දිවයින සියැටෝව නම් අධිරාජ්‍යවාදී සංවිධානයට ගැතිවනවා ඇත. ත්‍රිකුණාමලය වරාය කටුනායක ගුවන් තොටුපළ සියැටෝවේ කඳවුරු වෙතවා ඇත. එවිට නුදුරු අනාගතයේදී ලෝක බලවතුන් අතර ඇතිවිය හැකි මහා යුද්ධයකදී අප ලංකාව පරමාණු හා ජලකර ආදී බෝම්බවලට හා රොකට් වෙඩි බෝම්බවලට ඉලක්කයක් වෙතවා ඇත.

මාක්ස්වාදය

මේ භයානක විපතක් අප රට මුදවා ගැනීමට නම් අපේ සැළැහවතුන් බෞද්ධ ජනතාව ඔවුන්ගේ අගනා ජන්දය නැණා නුවණ මෙහෙයවා පාවිච්චි කළ යුතුය.

මාක්ස්වාදී ආඥාදායක මාර්ගය

අප ජනතාවට ගත හැකි දෙවන මාර්ගය නම් මාක්ස්වාදී, ආඥාදායක මාර්ගයයි. බෞද්ධයින් වශයෙන් අපි කොයි පැත්තෙන් වුවද එන හොඳ දේ පිළිගැනීමට කැමැත්තෙමු. එසේ වුවත් අපේ පොදු ජනතාවගේ නිදහසට හෝ අපේ සංස්කෘතියට හෝ මුද්ධ ශාසනයට හෝ තර්ජනයක් වන දේ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පමණක් නොව ඒවාට විරුද්ධව සටන් කිරීමද අපේ පරම යුතුකමකි. මාක්ස්වාදය කොටස් දෙකකට බෙදිය හැක. එක් කොටසකින් විය ලෝකය හා ජීවිතය පිළිබඳ දර්ශනයක් ගෙනහැරපායි. අනෙක් කොටසින් ආර්ථික පරිසරය පමණක් මිනිසාගේ ඉරණම විසඳන බවට මත ප්‍රකාශයක් කෙරෙයි. එහෙත් මේ දෙකොටසම වෙන් නොකළ හැකිසේ එකිනෙකට බැඳී ඇත. දර්ශනයක් වශයෙන් මාක්ස්වාදය භෞතික වාදයකි. උච්ඡේද වාදයකි. කාර්ල් මාර්ක්ගේ උගැන්වීම් අනුව පරලොවක් නැත. කර්මානුරූපව උපදනා

පුද්ගලයෙක් නැත. මෙසේ විය උච්ඡේදවාදීන් බැවින් කාමසුඛල්ලිකාදායෝගයට නැඹුරු වේ. එබැවින් විය අප මුදුන් වහන්සේ විසින් නිකාය, ග්‍රාමයය, අනාර්යය, අනර්ථ සංහිතය යනාදී වශයෙන් හඳුන්වා දෙන ලද උච්ඡේදවාදී දෘෂ්ටි ගණයට ඇතුළත් වේ.

කාර්ල් මාක්ස් විසින් ආගම ජනතාවගේ අඩංගු යයි හඳුන්වා දී ඇත. ඔට්ටර රටවල ආගමේ නාමයෙන් පොදු ජනතාව සාමාජිකයෙක් සිටි නිසාය බලන විට ආගමේ නාමයෙන් මුළු මහත් යුරෝපයේම අවිද්‍යා අන්ධකාරයක් මවා ඒ අනුසාරයෙන් මිනිසුන්ගේ සිත් පාලනය කළ නිසාව සලකා බලන විට ආගමේ ආයතන වහල් වෙළඳාමට දුන් සහයෝගය හා අනුබලය ගැන සලකා බලන විට එමෙන්ම ආගමේ නාමයෙන් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ගැහැණුන්ට හා පිරිමින්ට කරන ලද තාඩන පීඩන හා වද කිංසා ගැන සලකා බලන විට යටකි කාර්ල් මාක්ස්ගේ කියමන හේතු සහිත වන බව පෙනේ. මෙවැනි දේ අවුරුදු 2500 කට වැඩි මුද්ධ ශාසන ඉතිහාසයේ කවර කලෙකවත් සිදුනොවී ඇති බැවින් කාර්ල් මාක්ස් ආගමට කළ පරිභවය මුද්ධාගමට කිසිසේත් අදාළ නොවේ. ඔහු මුද්ධ ධර්මය ගැන හෝ මුද්ධ ශාසනයේ ඉතිහාසය ගැන හෝ අල්ප මාත්‍රයක් පමණක් දැන නොසිටි බව ඔහුගේ ලියකියවිලි වලින් පැහැදිලි වේ.

නිදහස

මිනිසාට සිතීමේ නිදහස දී ඔහුගේ මුද්ධිය දියුණුකර ගැනීමට මග පෙන්වා දී ඔහු තුළ ශීල සමාධි ප්‍රඥා යන ගුණ වගාවන් ඇතිකොට ඒ නිසායෙන් ඔහුට මෙලොව හා පරලොව යන දෙකේහිම වැඩ සදාදීම මුදුන් වහන්සේගේ ධර්මයේ අරමුණ වේ. මුද්ධාගම කිසි කලෙක පරලොව පතා මෙලොව කැප කළේ නැත. මෙලොව නිසා පරලොව කැප කළේත් නැත. ආගම් විවේචනය කරන කාර්ල් මාක්ස් ඔහුගේ "ඉන්ට්‍රොඩක්ෂන් ටු ට්‍රීට්ස් ඔෆ් භීගල්ස් පිලොසොෆි ඔෆ් ලෝ" (හීගල්ගේ න්‍යාය දර්ශනයේ විවේචනය) යන ලිපියේ කියන පරිද්දෙන් "ආගම විවේචනය වනාහි මිනිසා මායාවෙන් මුදවා ඒ නිසායෙන් ඔහුට නිදහස්ව සිතීමටද, ක්‍රියාකිරීමටද, ඔහුගේ යථා භූතත්වය හැඩ ගැස්සීමටද උපකාරී වන්නකි. ඔහු මායාවෙන් මිදී සුර්ණ අවබෝධය කරා පැමිණි කල්හි ඔහු ඔහුගේම අක්ෂය වටා කැරකෙන ඔහුගේම සුර්යය වෙයි. මිනිසා ආත්මාවබෝධයෙන් තොරව සිටිනා තාක් ඔහු වටා කැරකෙන ව්‍යාප්ත සුර්යයා නම් ආගමයි."

බෞද්ධයින් වශයෙන් කාර්ල් මාක්ස්ගේ මේ අදහසට අපට කිසිසේත් විරුද්ධ විය නොහැක. යථාභූතත්වය පිළිබඳ තත්ත්වාවබෝධය ඇත්ත ඇති සැටියට වටහා ගැනීම මෙලොව පරලොව දෙකේහිම වැඩ පිණිස වන බව ලෝක ඉතිහාසයේ පළමුවරට පෙන්වා දුන්නේ අප බුදුරජාණන් වහන්සේ විසිනි. මිනිසාට නිදහස්ව සිතීමට අනුබල දුන් එකම ශාස්තෘවරයාත්, එමෙන්ම ඇත්ත සඟවා තබන මායාව දුරලීමට මඟපෙන්වූ එකම ශාස්තෘවරයාත් උන්වහන්සේය. වෙනකක් තබා උන්වහන්සේ විසින් දේශනා කළ ශ්‍රී සද්ධර්මයම අන්ධානුකාරයෙන් පිළිනොගෙන නැණ නුවණ මෙහෙයවා පිළිගත යුතු බවට උගැන් වූ එකම ශාස්තෘන් වහන්සේත් බුදුරජාණන් වහන්සේමය.

උන්වහන්සේ දෙසූ ධර්මය ගවේෂණය කිරීම 'ධර්ම විජය සම්බෝජ්ජංග' නමින් උසස් තැන තබා හඳුන්වා ඇත. කාර්ල් මාක්ස් "මිනිසා මිනිසාටම සුරියයෙක් විය යුතුය." යි කීමට අවුරුදු 2500 කට පෙර අප බුදුන් වහන්සේ "මිනිසා මිනිසාටම ආලෝකය විය යුතුය." යි වදාළ සේක. එහෙත් කාර්ල් මාක්ස් සර්වඥත්වයේ ලා අදහන අපේ ඇතැම් මාක්ස්වාදීහු බුද්ධ ධර්මය පිළිබඳව ඔවුන්ගේ නොදැනීම නිසාදෝ ඔවුන්ගේ දැනීම මාක්ස්වාදී පොත්පත්වලටම සීමිත වූ නිසාදෝ බුද්ධාගමද ජනතාවගේ අධිං යයි කියා ප්‍රකාශ කරති. ලාබාලයන්ටත් එසේ උගන්වති. එසේ ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීමට හෝ උගැන්වීමට හෝ වඩිතරකමක් නැති ඇතැම් මාක්ස්වාදීහු බුද්ධාගම අධිං යයි සලකා ක්‍රියාකරති. තවත් ඇතැම් මාක්ස්වාදීහු ගරුතර මහා සංඝරත්නයට 'කහ උවදුරය' යි කියා පරිභව කෙරෙති.

කාර්ල් මාක්ස් ආගම ධනවාදයේ උපකරණයකැයි කියා උගැන්වූයේය. ඒ නිසාම ආගම නැතිකර දැමිය යුතු යයි ඔහුගේ මතය විය. කාර්ල් මාක්ස්ගේ මෙම උගැන්වීම අවිචාරවත් ලෙස පිළිගන්නා අපේ ඇතැම් මාක්ස්වාදීහු බුද්ධාගම මෙරට ධනවාදීන්ගේ උපකරණයකැයි කියා සිටිති. බුද්ධ ශාසනය මෙරටින් තුරන් කිරීමට හින් සිරුවේ කටයුතු කරති. බෞද්ධයන්ගේ බෞද්ධකම අහෝසිකරවන සුළු සුරාව වැනි දේ රටේ සුලභ කිරීමට තැත් කරති. ආගමට කෙළින්ම පහර නොදී එහි මුල් යටින් කපා දමන ලෙස ලෙහින් උගන්වා ඇත. ඒ අනුව මොවුහු බුද්ධාගමේද මුල් කැපීමට සැරසෙති. එහෙත් බුද්ධාගම ධනවාදයේ උපකරණයක් වී නැත. බොරුකීමේ සිට මිනීමැරුම දක්වා සියලුම අපරාධවලට මුල් හේතුව ධනපතියන් විසින් ගෙනයන අධර්මිෂ්ඨ ක්‍රියාමාර්ගය බව අප තර්ථාගතයන් වහන්සේ 'චක්‍රවර්ති සිහනාද' සූත්‍රයේ පෙන්වා දී ඇත. එහෙත් අපේ මාක්ස්වාදීහු මේවා නොදනිති.

දර්ශන

බුද්ධ ධර්මය කරුණාව, මෛත්‍රිය හා අවිහිංසාව පෙරළැරි නොවී ඇති ධර්මයකි. අනෙක් අතට මාක්ස්වාදය ද්වේශය, වෛරය හා හිංසාව පෙරළැරි කොටගත් දර්ශනයකි. මාක්ස්වාදයේ ක්‍රියාමාර්ගය පත්ති සටන දියුණු කියුණු කිරීමය. ඒ අදහසින් ඔවුහු වැඩකරන ජනතාවගේ සිත් තුළ ඊර්ෂ්‍යාව ද්වේශය හා වෛරය ඇති කරවති. මාක්ස්වාදයේ අරමුණ හැටියට 'කම්කරුවන්ගේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක්' පිහිටුවාලීමයි. ලෙහින් කියන ගෙනයන සටනකි. පැරණි සමාජයේ සම්ප්‍රදායයන්ට හා බලවේගයන්ට විරුද්ධව කරන ඒ සටන ලේ වැගිරීමෙන් යුක්ත වූ හෝ නොවූ හෝ කරන සටනකි. ආර්ථික අංශයෙන් කරන සටනකි. එසේම වය අධ්‍යාපනය හා පරිපාලනය තුළ කරන සටනකි.

(ලෙහින්ගේ තෝරාගත් ලිපි)

සමූහ ගොවිපළවල් පිහිටුවීම සඳහා ආඥාදායක ස්ථාලින් විසින් ආරම්භ කරන ලද ව්‍යාපාරයට විරුද්ධව නැඟී සිටි යුක්තේන්ද්‍රියාවේ කුලකේ නම් ගොවියන් කෝටියකට වැඩි ගණනක් 1929-30 යන අවුරුදු දෙක ඇතුළත රුසියාවේ කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුව විසින් සමූල ඝාතනය කරන ලදී. ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ගොවියෝ සයිබීරියාවේ දරුණු ශීත කාන්තාරවල පිහිටි හිර කඳවුරු වලට යවන ලදුව එහිදී මරුමුවට පත්වූහ. තවත් ඇතැම් ගොවියෝ අමු අමුවේ මරාදමනු ලැබූහ. ඉතිරි කොටස සාගින්නෙන් පෙළෙන්නට හැරීම නිසා දරුණු දුක් වේදනා විඳ මිය ගියහ.

දියුණුව

මාක්ස්වාදීන් ඔවුන්ගේ අභිප්‍රායන් ඉෂ්ට කරගැනීම සඳහා ඕනෑම දරුණු කෲරතර හිංසාවාදී ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනීමට පසුබට නොවෙත්. මීට හේතුව වෙනකක් නොව ඔවුන් පරලොවක් නොඅදහන ගුණ දහම් විශ්වාස නොකරන පිරිසක් වීමය. බඩගින්නේ සිටින මිනිසාට ධර්මය කියාදීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැතැයි වදාළේ අපේ බුදුන් වහන්සේය. ආර්ථික දියුණුව මිනිසාට අත්‍යවශ්‍යය. එහෙත් මිනිසාගේ ජීවිතයේ පරමාර්ථය බඩ වඩාගැනීමට පමණක් සීමිත නොවේ. මිනිසාට ආර්ථිකයත් ධර්මයත් දෙකම අවශ්‍යය. මීට වඩා යමක් කාර්ල් මාක්ස්ගේ ආර්ථික දර්ශනය පිළිබඳව නොකියමු.

මෙරටේ පාලන බලය ආඥාදායක මාක්ස්වාදී පක්ෂයකට හියහොත් අපට ඒකාන්තයෙන්ම සිදුවන්නේ ජාත්‍යන්තර කොමියුනිස්ට් පිළිට ගැනීමයි. විශ්වාසයෙන් දැන් සිදුවන්නාක් මෙන් රටේ ජනතාව දෙපිළක් වී සිටිල් යුද්ධ පවා ඇතිවීමයි. එපමණක් නොව නුදුරු අනාගතයේදී ධනවාදී කොමියුනිස්ට් දෙපිළ අතර ඇතිවිය හැකි ලෝක මහා යුද්ධයකදී අප ලංකාව පරමාණු ජලකර ආදී බෝම්බවලට සහ බිහිසුණු රොකට් වෙඩි බෝම්බවලටද ඉලක්කයක් වනු ඇත.

'ඔබ ලබන මැතිවරණයේදී ඔබේ ඡන්දය දෙනවිට මේ හයානක අන්තරායන් ගැන සිතියට නොගෙන ඡන්දය දී ආඥාදායකත්වයට කැසකවන පක්ෂයක් බලයට පත්කළහොත් ඔබ මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වළලා දැමීමට උදව්කාරයක් වනවා ඇත. මුද්ධ ශාසනය දුර්වලකොට නැතිකර දැමීමට හවුල්කාරයක් වනවා ඇත. එසේ කළහොත් මතු ඇතිවන ඔබේ දරු පරම්පරාව ඔබට ශාප කරනවා ඇත.

බෞද්ධයන් වශයෙන් අපට ගතහැකි තුන්වැනි මාර්ගය නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී මාර්ගයයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් වශයෙන් හඳුන්වන්නේ මහ ජනතාවගේ නිදහස් ඡන්දයෙන් තෝරාපත්කර ගන්නා ලද නියෝජිතයන් මගින් පාලනය වන ආණ්ඩුවකි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක ස්වදීර් බලය පවත්නේ මහජනතාව වෙතය. එබැවින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් විසින් රටේ පාලනය ගෙන යා යුත්තේ මහජනයාගේ කැමැත්ත අනුවය. සිතූම් පැතුම් අනුවය. වැඩිදෙනා ගේ කැමැත්ත පිළිබිඹු කරන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුව රටේ වැඩිම සංඛ්‍යාවකගේ වැඩිම යහපත සඳහා ක්‍රියාකිරීමට බැඳී සිටී. සිතීමේ නිදහස කපා කිරීමේ නිදහස රැස්වීමේ නිදහස ප්‍රචිත්පතේ නිදහස ආගම ඇදහීමේ නිදහස ආදී මූලික මානව නිදහස් රැකීමට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුව බැඳී සිටී.

කෙබඳු පාලන තන්ත්‍රයක වුවද ඇතිවිය හැකි දූෂණ වළක්වාලීම සඳහාත්, මහජන ඡන්දයෙන් පාලන බලය අත්පත් කරගෙන සිටින අයවලුන්ගේ හිතුවක්කාර ක්‍රියා මැඩලීම සඳහාත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක ජනතාව නිරතුරුව අවදි වී සිටිය යුතුය. නොඑසේ නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දුබල වේ. ආඥාදායකත්වයට මඟ පෑදේ. එබැවින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රටක මනාව ක්‍රියාත්මක කරනු සඳහා විවේචනය අවශ්‍යය. ප්‍රචිත්පතේ සහ රැස්වීමේ නිදහස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටකට අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් වන්නේ ඒ නිසාය.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමය අප තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පසස්නා ලද බව මෙහිලා ප්‍රකාශ කළ යුත්තේ මහා පරිනිබ්බාණ සූත්‍රයේ

'සජ්ත අපරිහානි' ධර්මයෙන් උත්චිතයේ සාමකාමීව සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසු ගත් තීරණ අනුව ආගමෙන් තොරව යැයි වදාළ සේක.

ලෝක ඉතිහාසයේ පළමු වරට ඇති වූ සමාජවාදී ආයතනය නම් අප තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පිහිටුවා වදාරන ලද සංඝ සමාජයයි. සංඝයා වහන්සේට පූජා කරන ලද දේ 'සාංඝික' යන නාමයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි අදහස නම් ඒ දේ කිසිම පුද්ගලයකුට නොව මුළු මහත් සංඝ පරම්පරාව සතුවන බවයි. සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් විසින් ජනසතු කරන ලද ව්‍යාපාරද එසේම මුළු මහත් ජනතාවට අයිතිය.

අවතිර

පසුගිය ආණ්ඩු විසින් සමාජවාදී පියවරවල් කිහිපයක්ම ගන්නා ලදී. බස් ව්‍යාපාරය ජනසතු කිරීම, වරායේ බඩු බෑම සහ පැටවීම ජනසතු කිරීම, රක්ෂණ ව්‍යාපාර ජනසතු කිරීම, බනිප තෙල් බෙදාහැරීම ජනසතු කිරීම හා ආධාර ලබන පාසල් රජයට ගැනීම ඉන් සමහරකි. මේ සියලුම පියවරවල්වලට අප රටේ පොදු ජනතාවගේ නොමසුරු සහයෝගය ලැබුණේය. මෙයින් පෙනෙන්නේ බහුතර ජනතාවගේ හිත වැඩ පිණිස ආණ්ඩුව විසින් ගන්නා ඕනෑම සමාජවාදී ක්‍රියාමාර්ගයකටම කවර දා හෝ පොදු ජනතාවගෙන් කිසිම අවතිරයක් නොවූ බවය. ඔවුන්ගෙන් සෑම සහයෝගයක්ම ලැබූ බවය. එබැවින් සමාජවාදී සැලැස්මක් මෙරටේ ක්‍රියාත්මක කිරීමට දඩබ්බර හිංසාවාදී ක්‍රියාමාර්ගයක් කිසිසේත් අවශ්‍ය නොවන්නේය.

ජනසතු කරන ලද ව්‍යාපාරවල යම් යම් දුර්වලකම් ඇතහොත්, ඒවායේ දූෂණ හා කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියා සිදු වෙතොත් එය ජනසතු වේ වරද නොවේ. ජනතාව වෙනුවෙන් ඒවා පාලනය කිරීමට පත්වී සිටින ආත්මාර්ථකාමී ජාති විරෝධී, ජනතා විරෝධී පුද්ගලයින්ගේ වරදයි.

අපේ ජනතාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට හා සමාජවාදයට දුරාතීතයේ සිටම හුරු පුරුදු වී ඇත. අපේ පැරණි ගම් සභාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආයතනයක් වූයේය. මෙසේ වූ ජනතාවක් උඩ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් පැටවීමට සිතීම පවා ශාසනාරක්ෂක දෙවියන්ගේ ඉමහත් කෝපයට භාජනය වන කරුණකි. එබැවින් අප බෞද්ධ මහජනතාවගෙන් උදක්ම ඉල්ලා සිටින්නේ ආඥාදායකත්වයක් ඇති කිරීමට දශලන දේශපාලනඥයින් අතුගා දැමීමටය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා සමාජවාදය

ගරුකරන හා ඒ අගයයන් රකින්නට බැඳී සිටින පුද්ගලයන්ට හා පක්ෂවලට තම ඡන්දය දීමය.

අනාගතය

ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතා අතින් බලන විට අප මේ තාක් ගෙනගිය පරිදි ලෝක බලවතුන් දෙපිළිම සමඟම මිත්‍රත්වයෙන් සිටිය යුතුය. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය වැනි උත්තරීතර සංවිධානයක් අප මේ කුඩා රටට ගරු කරන්නේ අප ගෙනගිය මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය නිසාය. ඊටත් වඩා ලෝක මහා සංග්‍රාමයක් ඇති වුවහොත් කුඩා ස්විට්සර්ලන්තය රැකෙනා සේ අප කුඩා රටක් දෙපිළෙන්නම රැකෙනු ඇත.

අප මෙහිලා මේ අධිරාජ්‍යවාදී, ධනවාදී පක්ෂය, මේ මාක්ස්වාදී ආඥාදායක පක්ෂය, මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී පක්ෂය යනාදී වශයෙන් හඳුන්වා දීමට ඉදිරිපත් නොවෙමු. එහෙත් මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේදී අප තථාගතයන් වහන්සේ කාලාම සුත්‍රයෙන් පෙන්වා වදාළ පරිදි තම තමන්ගේම නැණ නුවණ මෙහෙයවා පිටතින් එන බලපෑම් ගැන නොසලකා රටේ, ජාතියේ හා බුද්ධ ශාසනයේ අනාගත අභිවෘද්ධිය පමණක් සලකා බලා ඔබේ වටිනා ඡන්දය පාවිච්චි කිරීම ඔබට භාරය.

මෙහිදී බෞද්ධයන්ට මුහුණ පෑමට ඇති ප්‍රශ්න පිළිබඳවද යමක් කිව යුතුය. බෞද්ධ ප්‍රශ්න බුද්ධාගම රජයේ ආගම කිරීමේ ප්‍රශ්නයක් නොවේ. බුද්ධාගමට ඊනියා නිසි තැන දීමේදී ප්‍රශ්නයක් නොවේ. මෙරටේ බෞද්ධ ප්‍රශ්නය නම් අවුරුදු 400කට වැඩි කලක් මුළුල්ලේ යුරෝපීය, ක්‍රිස්තියානි අධිරාජ්‍යවාදී තුන්ගොල්ලකගෙන් තාඛන පීඩන ලැබූ බෞද්ධයන් තවමත් යටත් විජිතවාදී බැම්බලට හසුවී සිටීමේ ප්‍රශ්නයයි. යටත් විජිත සමයේදී අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් වරප්‍රසාද අනුග්‍රහ හා සම්මාන ලැබූ ක්‍රිස්තියානි, කතෝලික හා වෙනත් බෞද්ධ විරෝධීන් අතින් බෞද්ධයන්ට සිදුවන වෙනස්කම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් බෞද්ධයන් අබල දුබල කිරීමේ අදහසින් පනවන ලද නීතිරීති තවමත් බලපෑමේ ප්‍රශ්නයයි. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ අනුගාමිකයින් හා වන්දි හට්ටියන් තවමත් රජයේ හා පෞද්ගලික ආයතනවල කේන්ද්‍රස්ථානවල මහේශාක්ෂ ලීලාවෙන් වැජඹෙමින් බෞද්ධයන්ට හිස එසවීමට ඉඩ නොදීමේ ප්‍රශ්නයයි. බුද්ධාගම රාජ්‍ය ආගම කිරීමෙන් හෝ බුද්ධාගමට වචන මාත්‍රයෙන් නිසි තැන දීමෙන් හෝ බෞද්ධයන් බැඳී සිටින මේ යටත් විජිතවාදී වහල් බැම්බ නොකැඩෙයි. නොබිඳෙයි. බෞද්ධයන්ට අවශ්‍ය වන්නේ නිදහසේ ජායාව නොවේ. නිදහසේ නියම ඵලය, බෞද්ධ දරුවාට

උසස් අධ්‍යාපනයේදී සිදුවන වෙනස්කම් රජයේ හා පුද්ගලික ආයතනවල බෞද්ධ සේවකයන්ට කතෝලික ආක්‍රමණිකයන්ගෙන් හා වෙනත් බෞද්ධ විරෝධීන්ගෙන් සිදුවන වෙනස්කම්, යුරෝපීයයන් හා වෙනත් විදේශීය සතු වෙළඳ ව්‍යාපාරවලින් සිංහල බෞද්ධයන් කොන් කිරීම, සිංහල ව්‍යාපාරිකයන්ගෙන් හා ඔවුන්ගේ දේශීය තැරැවිකාරයින්ගෙන් සිදුවන වෙනස්කම් හා එක් අතකින් බෞද්ධ විහාර දේවාලගම් සතු දේපොළ හා ආදායම් ආණ්ඩුව විසින් දැඩිව පාලනය කරමින් අනික් ක්‍රිස්තියානි හා කතෝලික ආගම් සතු දේපළ හා ආදායම් සියලුම විදිගේ පාලනයන්ගෙන් නිදහස් කරමින් නීතියෙන් කෙරෙන වෙනස්කම් සදහටම නැතිකරලීම සියයට හැත්තෑ පහක් පුරවැසියන් බෞද්ධ වන රටක ආණ්ඩුවේ පරම යුතුකමක් වන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යයි කියාගන්නා ආණ්ඩුවක බලවත් වගකීම වන්නේය. මේ වෙනස්කම් එසේම තිබියදී බුද්ධාගමට ගරු නම්වූ ප්‍රදානය කිරීම හෝ පුද සත්කාර කිරීම හෝ ඉමහත් රැවටිල්ලකි.

අවසාන වශයෙන් මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේදී අප ගරුතර මහා සංඝයා වහන්සේටද වැඳ නමස්කාරකොට මතක් කළ යුතු කරුණක් ඇත. අප තථාගතයන් වහන්සේ පස්වග මහණුන් වහන්සේලා ආදීකොට ඇති හික්ෂු පරම්පරාව බහු ජනතාවගේ හිත වැඩ පිණිසම පැවතියේය. වෙනත් ආගම්වල පූජකයන් මෙන් අපේ හික්ෂුන් වහන්සේලා කවරදා හෝ ගිහියන්ගේ සිත් පාලනය කිරීමට හෝ ආණ්ඩු බලය අතට ගැනීමට හෝ ඉදිරිපත් නොවූහ. අප රටේ පමණක් නොව සෑම බෞද්ධ රටකම හික්ෂුන් වහන්සේ රාජ බලයට හෝ රදළ බලයට හෝ ධන බලයට හෝ නොනැමුණු සේක. එහෙත් අප හික්ෂුන් වහන්සේ රාජ බලයත්, රදළ බලයත්, ධන බලයත් පොදු ජනතාවගේ හිත වැඩ සැලසෙන සේ උපයෝගී කොට ක්‍රියාකළ සේක. පොදු ජනතාවගෙන් බිහිවූ පොදු ජනතාව ඇසුරු කරන අපේ සංඝයා වහන්සේ සැමවිටම පොදු ජනතාවගේ පැත්ත ගෙන දේශීය හා විදේශීය හතුරන්ට විරුද්ධව නැඟී සිටියහ.

එමනිසා ධනවාදී, කොමියුනිස්ට්වාදී යන දෙපැත්තෙන්ම රටට, ජාතියට හා ආගමට තර්ජනයක්ම තිබෙන මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේදී බෞද්ධ ගිහි අපට ඔබ වහන්සේලාගේ මාර්ගෝපදේශකත්වය අත්‍යවශ්‍යය. එහෙත් යම්කිසි අයුරකින් ඔබවහන්සේලා දෙපිළකට බෙදුණහොත් අප බෞද්ධ ජනතාවට සිදුවන්නේ මහත් අකරතැබ්බයකි. දැනුදු ඔවුහු අන්දන්කුන්දන් වී සිටිති.

8. මහා සංඝයාවහන්සේ පිළිබඳ ප්‍රශ්න මහා සංඝයාවහන්සේ විසින්ම විසඳා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තිය හිස් මුදුනින් පිළිගන්නා අතර ඒ ප්‍රතිපත්තියේ අවශ්‍ය අංගයක් වශයෙන්, සාංඝික දේපළ, විනය කර්ම ආදිය පිළිබඳ සංඝයා වහන්සේලා අතර ඇතිවන මතභේද නිරාකරණය කිරීමේ බලය හිතියන් ගෙන් ඉවත්කොට ධර්ම විනයානුකූලව නීතිගත කරන ලද සංඝාධිකරණයකට පැවරිය යුතුය.

9. බුද්ධ ශාසනය පිළිබඳ ඇතිවන ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා මහා සංඝයාවහන්සේ විසින් පිළිගැනෙන අන්දමින් සකස් කරන ලද උන්වහන්සේලාගෙන් සමන්විත බලතල ඇති ශාසන මණ්ඩලයක් පිහිටුවා විය නීතිගත කළ යුතුය.

පනත්

10. රජයක් නොමැති යයි කියන ඉන්දියානු වතු කම්කරුවන්ද තාවකාලික බලපත්‍ර ගෙන මෙහි පදිංචි වී නොවක් රැකී රක්ෂාවල සහ වෙළඳපොළවල යෙදී සිටින විදේශීන්ද, මෙරටට හොරෙන් ඇතුල් වී සිටින විදේශීන්ද, ඔවුනොවුන්ගේ රටවලට යැවීමට විධි විධාන සැලැස්විය යුතුය. හොරෙන් පැමිණෙන විදේශීන් සඟවාගෙන සිටින හා ඔවුන්ට රැකී රක්ෂා දෙන ලාංකිකයෝ වෙත් නම්, ඔවුන්ට තදබල දඬුවම් පමුණුවන සේ නීතිරීති සකස් කළ යුතුය.

11. ඇතැම් දේශපාලන පක්ෂවල භාණ්ඩාගාර කර කළ හේතුවෙන් ඊනියා සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා සිටින රටට හෝ ජනතාවට හෝ යම් ද්‍රෝහිකමක් කළහොත් ඒ වරදට ඔහුගේ පුරවැසිකම් අවලංගු කළ හැකිවන සේ නීතියක් පැනවිය යුතුය. විදේශීන්ට පුරවැසිකම් ප්‍රදාන කිරීමේදී වෙනත් ස්වාධීන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල මෙන් පුරවැසිකම් අපේක්ෂා කරන අය තුළ මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව, ඉතිහාසය හා සංස්කෘතිය ගැන මනා දැනීමක් තිබෙන බවට පරීක්ෂා කළ යුතුය. එමෙන්ම ජාතික ලියාපදිංචි කිරීමේ පනත වහාම නීතිගත කළ යුතුය.

12. දැන් වැඩි වශයෙන් ලාංකික නොවන වෙළඳුන් සතුව තිබෙන පිරිසට බඩු පැටවීම, පිරිසට බඩු ගෙන්වීම, තොග වෙළඳාම හා සිල්ලර වෙළඳුන් අතර බඩු බෙදාහැරීම ලාංකික කිරීමට වහ වහා පියවර ගත යුතුය. මහජනයාගේ පාරිභෝගයට අවශ්‍ය වන බඩුගෙන්වීම ජනසතු කළ යුතුය.

13. කර්මාන්ත සඳහා දැන් බලපත්‍ර වැඩි වශයෙන් විදේශීන්ට දී තිබීම ලංකාවේ ආර්ථික නිදහසට මෙන්ම දේශපාලන නිදහසටද ලැබෙන අයුරින් නැවත බෙදා දිය යුතුයි. මීට පසු ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් පරම්පරාවෙන් ලාංකික වූ අයට පමණක් අලුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමේ වරප්‍රසාදය දිය යුතුයි. එසේ කිරීමට නොහැකි නම් අලුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම රජය විසින් නිත්‍යානුකූලව පිහිටුවන ලද කර්මාන්ත මණ්ඩලයකට පැවරිය යුතුය.

14. ආහාර ද්‍රව්‍ය අතින්, විශේෂයෙන්ම අප ජනතාවගේ දිනපතා ආහාරය වූ සහල් අතින් රට ස්වයංපෝෂිත කළ යුතුය. මේ සඳහා වහාම විද්‍යානුකූල කෘෂිකර්මාන්ත සැලැස්මක් සම්පාදනය කළ යුතුය.

15. පාලන තන්ත්‍රයෙහි දැන් පවත්නා අල්ලස්, දූෂණ, කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියා ආදී ජනතා විරෝධී ක්‍රියා නැවැත්වීමට විශේෂ නීති රීති පනවා ඒ ගැන විභාග කිරීමට විශේෂ උසාවි ඇතිකළ යුතුය.

16. දැනට රජය විසින් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමට අදහස් කර ඇති දිස්ත්‍රික් සභා පනත වගින් නිරාකරණය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන ප්‍රශ්නවලට වඩා උග්‍ර ප්‍රශ්න ඇතිකිරීමට මහජනදිය හැකි බැවින් විය වහාම නතර කර ප්‍රාදේශීය පාලනය වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ස්වරූපයක් ගැන්වීමටත්, පලාත් පාලන ක්‍රමය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමටත් සුදුසු යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා බලතල ඇති පුළුල් කොමිෂන් සභාවක් පත්කළ යුතුය.

වරප්‍රසාද

17. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල දැන් පවත්නා ඒකාධිපති අයිතිය හා දූෂිත පාලනය අහෝසිකර ඒවා මහජනතාවගේ උදහස් උදහස් පිළිබිඹුවන අයුරින්ද, රටේ යහපතට හා ප්‍රගතියට අදාළ වන අයුරින්ද, පොදු ජනතාවගේ හිත වැඩ සෑදෙන අයුරින්ද ඒවායේ අයිතිය පුළුල් කර පාලනය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කළ යුතුය.

18. අවුරුදු 400 ට වැඩි කලක් මුළුල්ලේ ක්‍රිස්තියානි අධිරාජ්‍යවාදීන් තුන්ගොල්ලන් විසින් අධ්‍යාපනයෙන්, රැකී රක්ෂාවලින් හා නිලතල වලින් කොන් කරන ලදී. ඒ නිසාම වරප්‍රසාද හිතවි සිටින බෞද්ධයන්ටත්,

යටත් විජිත සමයේදී වරප්‍රසාද හා අනුග්‍රහ ලත් සුළු ජන කොටස් විසින් දැන් සතුව තිබෙන අධ්‍යාපන පහසුකම් ලැබෙන තෙක්, විදේශ ආර්ථිකයට ගොදුරුව සිටි ළමයින් නිදහස ලැබූ වෙනත් රටවල කෙරෙන අයුරු මේ රටේදී ඒ ඒ කොටස්වල ජනගහනය අනුව වෘත්තීයවලට පුහුණු කිරීම, ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදාන කිරීම, රජයේ සේවාවල හා පුද්ගලික ආයතනවල රැකී රක්ෂාදීම කෙරෙන සේ නීති පැනවිය යුතුය.

19. මත්පැන් පෙරීම විකිණීම හා භාවිතයට විරුද්ධව ප්‍රබල මහජන මතයක් රටේ ඇතිකළ යුතුය.

20. යටත් විජිත ආණ්ඩු කාලයේ දී ක්‍රිස්තියානි හා කතෝලික පූජකවරුන්ට විවාහ ලියාපදිංචි කිරීම් පිළිබඳව දී ඇති විශේෂ වරප්‍රසාද අවලංගු කොට, සියලුම සාමාන්‍ය විවාහ සිදුකිරීම ඒ ඒ පළාත්වල විවාහ ලේකම්වරුන් වෙත පැවරිය යුතුය. විවාහ පිළිබඳ පල්ලිවල කෙරෙන ආගමික වතාවත්වලට අත නොතබන අතරම විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ කාර්යාල වශයෙන් පල්ලි ලියා පදිංචි කිරීම නැවැත්විය යුතුය.

1965.01.10

රුසියාවේ විසම සමාජය

විප්ලවයකින් පසුව මාර්ක්ස්වාදීන් විසින් බලය අල්වා ගන්නා ලද ලෝකයේ පළමුවන රට වූ සෝවියට් රුසියාවේ පාලනය දැන් අවුරුදු මාර්ක්ස්වාදීන් විසින් ගෙනයනු ලැබී ඇත. මේ කාලය තුළ පරම්පරා තුනක්ම මාර්ක්ස්වාදයේ ආභාසය ලබා ඇත. ඒ ඇසුරෙන් හැඩගැසී ඇත. අප රටේ මාර්ක්ස්වාදීන්ද, ඔවුන්ගේ රහස් ගුහාවලදී අපේ හැඳුනු කරුණ පරම්පරාවට මාර්ක්ස්වාදය පොවා, ඔවුන්ගේ සිත් සතන් ඒ අනුව හැඩගැසීමේ ව්‍යාපාරයක දැන් කලක සිටම යෙදී සිටින බැවින් පසුගිය අවුරුදු 48 ඇතුළත රුසියාවේ මාර්ක්ස්වාදය ක්‍රියාත්මක වූ නිසාව මේ ලිපියෙන් පෙන්වාදීමට අදහස් කරමි.

මාර්ක්ස්වාදයේ මූලධර්ම මෙසේයි:-

1. නිෂ්පාදන දියුණුවේ එක් එක් වේගිකාසික කාල පරිච්ඡේදයක් සමඟ විවිධ පංතිවල පැවැත්ම සම්බන්ධ වී ඇත.
2. නිතැතයෙන්ම පංතීන් අතර සිදුවන සටන කම්කරුවන්ගේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවකට මඟ පෑදෙයි.
3. කම්කරුවන්ගේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවද, පරිවර්තන යුගයට පමණක් සීමාවෙයි. ක්‍රමයෙන් එය සියලුම පංති අහෝසිකර දමා, පංති විරහිත සමාජයක් ගොඩනංවයි.

මෙම මූලධර්මයන්ගෙන් පෙන්වා දෙන පරමාර්ථ, සෝවියට් රුසියාව විසින් අවුරුදු 30 ක් පමණ වූ ආඥාදායක ස්ථාලිකයේ පාලන කාලය තුළදී කෙතරම් දුරට ඉෂ්ට කරගන්නා ලද්දේදැයි, ස්ථාලිකයේ මරණින් පසු 1953 දී පවත්වන ලද කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ විසිවන සම්මේලනයේදී කෘෂේප් විසින් කරන ලද කථාවෙන් හොඳින් අනාවරණය වෙයි.

කෘෂ්ණයාගේ ඔහුගේ කථාවේදී මෙසේ කියේ :-

"ස්ථාලිත් ක්‍රියාකළේ ජනතාවට කාරණා කාරණා තේරුම් කරදී, ඔවුන් කැමති කරවාගෙන, ඉවසිලිවත්තව ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබාගෙන නොවේ. ඔහු ක්‍රියාකළේ ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ අවනතවීම අපේක්ෂා කරමිනි. ඔහුට විරුද්ධ වූයේ යමෙක්ද, ඒ තැනැත්තා තනතුරින් ඉවත්කරනු ලැබීමට ඒකාන්තයෙන්ම භාෂන වූයේය. ඉන් පසුව ඔහු චරිතය අතින් මෙන්ම ශාරීරික වශයෙන්ද මරා දැමීමටද භාෂන වූයේය."

මෙහිදී අපගේ සැලකිල්ලට යොමුවිය යුතු කරුණක් නම්, ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්, සිනොවිව්වාදීන්, බ්‍රුකරින්වාදීන් හා වෙනත් අයට විරුද්ධව කරන ලද සුප්‍රසිද්ධ වාග් සංග්‍රාමවලදී ඔවුන්ට විරුද්ධව සීමාන්තික වූ මර්දනකාරී ක්‍රියාමාර්ගයක් නොගන්නා ලද බවයි. අවුරුදු කිහිපයකට පසුව මූලික වශයෙන් සමාජවාදය අප රටේ ගොඩනංවා තැබූ අවස්ථාවේදී, යම් යම් මතයේද උඩ අපේ පක්ෂයට විරුද්ධව සිටි අය දේශපාලන වශයෙන් අන්ත පරාජයකට පත්ව සිටි අවදියේ දී, විප්ලවය මෙවිට ජයග්‍රහණය කර තිබූ බැවින්, අනවශ්‍ය වූ අවස්ථාවකදී, ස්ථාලිත් ඔවුන්ට විරුද්ධව මර්දනකාරී ක්‍රියාමාර්ගයක් ආරම්භ කළ බව මතක්කර දිය යුතුය.

"ජනතාවගේ හතරෝ" යන පාඨය ස්ථාලිත් විසින් මවන ලද්දකි. විවාදයක විලක්ෂි සිටින කෙනෙකු තුළ විද්‍යාමාන, දාර්ශනික මතවල වරද ඔහුට ඔප්පු කිරීම, මේ පාඨයෙන් අනවශ්‍ය කරන ලදී. වරද ඔප්පු කිරීමට ගන්නා ලද චක්‍රය පියවර නම් විත්තිකාරයාගේම, "පාපොච්චාරණයක්" උසාවියට ඉදිරිපත් කිරීමය. බෙහෙවින් මෙන්ම, සැබවින්ම ද පාවිච්චි කරන ලද මේ ක්‍රමය වූ කලී, දැන් පවත්නා නීති විද්‍යාවේ සියලුම න්‍යායන්ට විරුද්ධව පාවිච්චි කරන ලද්දකි. පසුව කරන ලද ගවේෂණවලින් ඔප්පු වූයේ මේ පාපොච්චාරණය විත්තිකරු කෙරෙහි ශාරීරික බලපෑම්කොට ලබාගන්නා ලද ඒවා බවයි.

"ජනතාවගේ හතරෝ" යන සුත්තය විශේෂයෙන්ම ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ එවැනි පුද්ගලයන් ශාරීරික වශයෙන් නැතිකර දැමීමේ අදහසිනි.

සාමාන්‍යයෙන් කෙරෙන පරීක්ෂණයක් නොපවත්වා, කිසිම නඩු විභාගයක් නොකර, මිනිසුන් සමූහ වශයෙන් සිරභාරයට ගැනීමද, රටින් පිටුවහල් කිරීමද නිසා රටේ ජනතාව තුළ මහත් භයක් හා චකිතයක් මෙන්ම, බලාපොරොත්තු සුන්වූ ස්වභාවයක්ද ඇති කළේය.

තමා විසින් නොකරන ලද අපරාධයක් කළ බවට කෙනෙකු පාපොච්චාරණය කරන්නේ කුමක් නිසාද? එක් හේතුවක් නිසාය. එනම්

ඔහුට වධ දීම, සිහිසන් නැතිවන තැනට ගෙනීම, ඔහුගේ කාරණා කාරණා දැනීමේ බුද්ධිය නැතිකිරීම, ඔහුගේ ආත්ම ගෞරවය නැති කිරීම ආදී අයථා බලපෑම් පාවිච්චි කිරීම නිසාය. කවදාවත් හතරන් සැමවිටම අවංක කොමියුනිස්ට්වාදීන් වූ අය, මේ මිලේට්ස් වධහිංසා විඳීමට බැර නිසා සෑම විදියකම බරපතල හා සිහිය නොනැති වීරු අපරාධ වුවත් තමන් විසින් කළ බව කියා පාපොච්චාරණය කළේය.

"දහහත්වැනි සම්මේලනයේදී, මධ්‍යම කාරක සභාවට තෝරාගන්නා ලද සාමාජිකයන් 139 දෙනා අතුරින්, 98 දෙනෙක් එනම් සියයට හැත්තෑවක් සිරභාරයට ගෙන වෙඩි තබා මරණ ලද්දෝය. 1934 දී එම සම්මේලනයට තෝරාගන්නා ලද නියෝජිතයන් 1,966 දෙනා අතුරින් 1,108 දෙනෙක් ම පසුව සිරභාරයට ගෙන, විප්ලව විරෝධී අපරාධකාරී ක්‍රියාකිරීමේ චෝදනාව උඩ සිරභාරයට ගන්නා ලද්දෝය. එනම්, නියෝජිතයන්ගෙන් වැඩි සංඛ්‍යාවක් සිරභාරයට ගනු ලැබූහ.

ස්ථාලිත් විසින් කරන ලද චෝදනාවල පරස්පර විරෝධතාය, අක්‍රමිකතාය සාමාන්‍ය බුද්ධියට පවා අනුකූල නොවන බව, මේ සංඛ්‍යාවලින්ම මනාව ඔප්පු වේ. එහෙත් සමාජවාදයට ළංවත්ම, ළංවත්ම අපට හතරන්ද වැඩිවන බව ස්ථාලිත් තරයේම විශ්වාස කළේය." (ජෝන් ගන්තර්ගේ "අද රුසියාව ඇතුළත" නම් පොතේ 244 - 246 වෙනි පිටු)

1905 තරම් ඈතදී පක්ෂයට බැඳුණා වූ පැරණි බෝල්ෂෙවික් කාරයෙක් වූ ද "පොලිට් බියුරෝවේ" අපේක්ෂක සාමාජිකයෙක් වූද, රොබට් අයි. චයිකේ සහෝදරයා පිළිබඳව කථාව කෘෂ්ණේ මීට පසු කීමට පටන්ගත්තේය. චයිකේට විරුද්ධව කවුදෝ විසින් කියන ලද කේළාම් වගයක් උඩ ඔහු 1938 අප්‍රේල් මස 12 වෙනි දින, රුසියාවේ එක්සත් සෝවියට් ජනරජයේ පොදු පැමිණිලිකාරයාගෙන් (ලංකාවේ ඇටර්නි ජනරාල්තුමාට සමාන නිලධාරියෙක්) අනුමැතිය ලබානොගෙනම සිරභාරයට ගනු ලැබීය. ඊට පසුව ඔහුට නොයෙක් වධ දී, ඔහුත් තවත් කිහිපදෙනෙකුත්, සෝවියට් විරෝධී ක්‍රියාවන්වලට යෙදුණු බවට පාපොච්චාරණයක් ඔහුගෙන් බලෙන් ලබාගන්නා ලදී. මෙය පිළිකුල් කටයුතු හොර වැඩක් විය.

"1940 පෙබරවාරි මස 2 වෙනි දින චයිකේ උසාවියට ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවේය. එහිදී ඔහු කිසිම වරදක් කළ බවට පාපොච්චාරණය නොකළේය. ඔහු මෙසේ කියා සිටියේය. ප්‍රථම සටහන්වල ඇති මගේ අත්සන හැර, මව්සින් ලියන ලදැයි කියන ඊනියා පාපොච්චාරණවල එකම අකුරක්වත් මව්සින් නොලියන ලදී."

පෙබරවාරි මස 4 වන දින විශ්වවිද්‍යාලීය වෙඩි තබා මරණ ලදී.

විශ්වවිද්‍යාලීය විරුද්ධව ඉදිරිපත් කරන ලද චෝදනා ගොතන ලද, අමුලික බොරු චෝදනා බව දැන් නිත්‍යවශයෙන්ම තහවුරු කොට ඇත. ඔහු නිවැරදිකරු බවට මරණින් පසු ප්‍රකාශයන් දැන් කර ඇත.

විශ්වවිද්‍යාලීය සිද්ධිය වැනි තවත් සිද්ධීන්ට ස්ථාලීන් පුද්ගලිකව වගකිවයුතු බව කියා සිටි කෘෂේප්, විවැනි උසස් තරාතිරම්වල පුද්ගලයන් ස්ථාලීන්ගේ දැනීමක් නොමැතිව පොලීසිය විසින් සිරබාරයට ගැනීම විය නොහැකි දෙයක් බව කීයේය. රහස් පොලීසිය ලවා යම් යම් පුද්ගලයන්ගේ නම් ලැයිස්තුවක් පිළියෙළකොට, ඒ අයට දෙන දඬුවම් ද කල්තියාම නියම කිරීමේ නපුරු පුරුද්දට ස්ථාලීන් අනුබල දුන්නේය.

(රහස් පොලීසියේ ප්‍රධානියා වූ) යෙෂොව් මේ නම් ලැයිස්තුවල සඳහන් වූ එක් එක් අයට දියයුතු දඬුවම් එහි සටහන් කොට, එය ස්ථාලීන් ට පුද්ගලිකව යැවූවේය. අවුරුදු දෙකක් ඇතුළත විවැනි ලැයිස්තු 383 ක් විය. ඒ සියලුම ලැයිස්තුවල සඳහන් කරන ලද දඬුවම් ස්ථාලීන් අනුමත කළේය. 1954 පටන් ගන්නා ලද ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ යුද්ධ අංශය විසින් මෙසේ ස්ථාලීන් විසින් දෙන ලද දඬුවම් එකක් බැගින් ප්‍රතිසංශෝධනයට භාජනය කරනු ලබන බවට කියා සිටි කෘෂේප් දැන්මම නිවැරද්දේ දඬුවමට භාජනය කරනු ලැබූ අහිංසකයන් 7,679 දෙනෙකුගේ නම් ශුද්ධ කර ඇතැයිද කීයේය. එහෙත් මොවුන් සියලුම දැන් මිය ගොස් ඇති බැවින් ඔවුන්ගේ නම් ශුද්ධ කිරීමෙන් වැඩක් සිදුනොවී ඇත.

එක් පුද්ගලයෙකු එනම් ස්ථාර්ලින්, අත බලය රාශිගත වී තිබීමේ හේතුව නිසා දෙවන මහා ලෝක යුද්ධයේදී සිදුවූ බරපතල හානිය කෘෂේප් මින් පසු සභාවට කියා සිටියේය. කෘෂේප් කියන හැටියට හිරිලර් සෝවියට් රුසියාවට පහරදීමට සුදානම් වී සිටින බවට තතු දන්නන් විසින් නිතරම කරන ලද අනතුරු හැඟවීම් ගණනකටවත් නොගත් ස්ථාලීන් ආරක්ෂාව පිළිබඳ වැඩ කටයුතු සංවිධාන කිරීමට අවසරදීම ප්‍රතික්ෂේප කළේය. සතුරු උවදුරට මුණදීමට සුදානම් නොවී සිටීමේ හේතුවෙන් යුද්ධයේ මුල් අවධියේදී රුසියාවේ කර්මාන්තවලින් අඩක්ම නැතිවිය. ඊටත් වඩා ස්ථාලීන් විසින් කරන ලද "පවිත්‍ර කිරීම්" නිසා යුද්ධ හමුදාව අඩපණවී තිබුණේය. හමුදාවේ කොම්පැණිවල අණදෙන නිලධාරීන් හා බැටෑලියන්වල අණදෙන නිලධාරීන් සිට උසස් හමුදා මධ්‍යස්ථාන දක්වාද, ස්පාඤ්ඤයේ හා ඇත පෙරදිග යුද පුහුණුව ලැබූ නායක කණ්ඩායම් දක්වාද, සියලුම

යුද්ධ නිලධාරීන් ඔහු විසින් සමූල ඝාතනය කරනු ලැබූ ලැබූ යුද්ධ පෙරමුණේදී ලැබූ පළමුවෙනි විනාශාත්මක පරාජයේදී ස්ථාලීන් විය අවසාන යැයි කල්පනා කළේය. "ලෙනින් නිර්මාණය කළ සියල්ලක්ම අපට සඳහටම නැතිවී යැ" යි ස්ථාලීන් දුක්වූ බව කෘෂේප් කියා සිටියේය. (එහිම 247-248 වෙනි පිටුව)

"රුසියාව තුළ සිටි විවිධ ජාතීන් පිළිබඳව ලෙනින් ගෙනගිය සාධාරණ ප්‍රතිපත්තිය ස්ථාලීන් විසින් බිහිසුණු ලෙස කඩාකප්පල් කළ ආකාරය පිළිබඳ තතු කෘෂේප් ඊළඟට ගෙනහැර දැක්වූයේය. රටේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ හේතූන් උඩ නොව වෙනත් හේතූන් නිසා වෙවෙන්න ඉන්ගුෂ් ජනතාව සහ වෙනත් ජනතා කොටස් රටින් පිටුවහල් කළ හැටි ද ඔහු පෙන්වා දුන්නේය." (247-248 පිටුව)

"ඉස්ලාම් ආගම ඇදහූ වෙවෙන්න - ඉන්ගුෂ්වරු වූ කලී අතිමානවත්, රණකාමී, ඔවුන්ගේ කඳුකර නිදහස් සම්ප්‍රදාය ගැන පොඩ වූ ජනතාවක් වූහ. රුසියානු ආක්‍රමණයට පෙර ඔවුහු, ඔවුන්ගේ රජවරුන් විසින් පාලනය කරනු ලැබූහ." වෙවෙන්න ඉන්ගුෂ්වරු සමූහ ගොවිපළවල් ඇති කිරීම ගැන විරෝධය දැක්වූ නිසා (ස්ථාලීන්) පාලන ඒකකයක් මෙන් පැවති වෙවෙන්න ඉන්ගුෂ් ජනරජය අහෝසිකර දැමූයේය. ඊටත් වඩා සෑම වෙවෙන්න හා ඉන්ගුෂ් ජාතිකයෙක්ම අල්වා පිටුවහල් කරන ලදී. නැතහොත් වහල් වැඩගන්නා සිර කඳවුරුවලට යවන ලදී. මෙසේ 5,00,000 කින් සමන්විත වූ මුළු මහත් ජාතියක්ම නැත්තටම නැතිකර දමන ලදී. (ජෝන් ගන්තර්ගේ "අද රුසියාව ඇතුළත" 214-5 පිටුව)

1,30,000 ක් පුරවැසියන්ගෙන් සමන්විත ව තිබූ කැල්මක්වරුන්ගේ ජනරජය, කැස්පියන් මුහුද අසබඩ පහළ චොල්ගා ප්‍රදේශයේ පිහිටියේය. මොංගොල්වරුන්ගෙන් පැවත ආ ඔවුහු ආගමින් බෞද්ධයෝ වූහ. සෝවියට් පාලකයෝ ඔවුන් තුළ පැවති බුද්ධාගම කෙරෙහි ලැදියාව බිඳලීමට තැත් කළෝය. විචේර වෘත්තියෙන් ජීවත් වූ ඔවුන්ට, සමූහ ගොවිපළවල් ඇති කිරීමේ ක්‍රමය යටතේ ඔවුන්ගේ ජංගම ජීවිතය ගෙනයාම කළ නොහැකි විය. පුරුදු විදියටම සාමූහික වශයෙන් කැල්මක්වරුන්ට (ස්ථාලීන් විසින්) දඬුවම් පමුණුවන ලදී. ඔවුන්ගේ රජය විනාශ කර දමන ලදී. ඔවුන්ගේ නම පවා සෝවියට් විශ්ව කෝෂයෙහි දැන් සඳහන් නොවේ. කැල්මක්වරුන් කොයි ප්‍රදේශයට පිටවහල් කරන ලද්දේ දැයි කවුරු හෝ නිශ්චය වශයෙන් නොදනිති. ඇතැම්විට ඔවුන් බටහිර සයිබීරියාවට යවන්නට ඇත. (217 වෙනි පිටුව)

"සමූහ ගොවිපලවල් බලෙන් ඇති කිරීමේදී විශේෂයෙන් යුද්ධානුකූලව පනතා කාරක වධ නිසාවලට භාජන කරන ලදී. එහි බලය නම් ගොවියන් කෝටි ගණනක් සාගින්නෙන් මරණයට පත්වූහ. තවත් කෝටි ගණනක් වෙනත් ප්‍රදේශවලට පිටවහල් කරනු ලැබූහ." (29 වෙනි පිටුව)

ක්‍රිමියා ප්‍රදේශයේ ටාර්ටර් ජාතිකයෝද වොල්ගා ප්‍රදේශයේ ජර්මන් ජාතිකයෝද ස්ටාලින් අතින් මෙබඳුම ඉරණමකට භාජන වූහ. ස්ටාලින් විසින් සමූලඝාතනය කරනු ලැබූ වොල්ගා ජර්මන්වරුන්ගේ සංඛ්‍යාව 4,00,000 ක් පමණ යැයි ගන්නර් කියයි.

රුසියානු කෘෂේප් පොලිස්පතිව සිටි බෙරියා ලෙහින්ග්‍රාඩ් නඩුවේදී බොරු සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ ආකාරය ගැන නිර්දය ලෙස විවේචනය කළේය. ස්ටාලින් තුළ පැවති සීමාන්තික වූද අහේතුක වූද, බිය හා සැකවලින් අයථා ප්‍රයෝජනය ලබාගත් බෙරියා දහස් සංඛ්‍යාත කොමියුනිස්ට්වැද්දන් හා පක්ෂපාති සෝවියට් පුරවැසියන් මරාදැමූ නියාව කෘෂේප් විස්තර කළේය.

යුගෝස්ලාවියාව හා සමඟ වූ අරගලය ගැන සැකෙවින් සඳහන් කළ කෘෂේප් ස්ටාලින්ගේ "නින්දිත පාලනය" ගැන මෙසේ කියේය.

"සහෝදර පක්ෂ නියෝජිතයන්ගේ සාකච්ඡාවලින් සමථය කරගත නොහැකි කිසිම ප්‍රශ්නයක් යුගෝස්ලාවියා සිද්ධියේ නොවූයේය. රටවල් දෙක අතර ඇති සම්බන්ධකම් කඩා බිඳී යාම සෑම අතින්ම වැළැක්විය හැකි වූයේය. මෙයින් අදහස් කරන්නේ යුගෝස්ලාවියානු නායකයන් කිසිම වරදක් නොකළ බවක් හෝ ඔවුන් තුළ අඩු ලුහුඬුකම් නොතිබූ බවක් හෝ නොවේ. එහෙත් මේවා ස්ටාලින් විසින් ඉතා භයානක ලෙස ලොකුකොට පෙන්වා දෙනලදී. ඒ හේතුවෙන් මිත්‍ර රටවල් දෙකක් අතර ඇති සම්බන්ධය කැඩී බිඳී ගියේය." (250 වෙනි පිටුව)

යටකී කරුණුවලින් ඔප්පු වන්නේ ස්ටාලින්ගේ ආඥාදායකත්වය, ඊනියා කම්කරුවන්ගේ ආඥාදායකත්වයක් නොවූ බවත් එය හුදෙක් ලොක්කන් කීපදෙනෙකුගේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් වූ බවත්ය.

"අලුත් පංතිය" නම් පොතේ කතෘ වූද යුගෝස්ලාවියාවේ කොමියුනිස්ට් නායකයෙක් වූද මිලෝවාන් ඩිජිල්ලාස් විසින් කර ඇති පහත සඳහන් ප්‍රකාශයේ සත්‍යයක් ඇත:-

"ඉඩම් හිමියන් ගේ හා ධනවතුන්ගේ පැරණි කෘෂාරතර පාලනය පෙරළා දමන කොමියුනිස්ට් බලය එය නිදහස් කිරීමට අදහස් කරන ජනතාව කරපිට ලොකු ලොක්කන්ගේ ආඥාදායකත්වයන් නිසැකයෙන්ම පටවති."

කොමියුනිස්ට් පක්ෂයාලෙ දැන් පවත්නා සමාජයේ ඉතා ස්වභාවික හා පන්ති හේදයට හොඳම සාක්ෂිය නම් එහි විවිධ කොටස් වල වැදගත් පරතරය අතර බරපතල විසමතාවයයි.

සෝවියට් රුසියාවේ විවිධ කොටස් වලට අයත් ප්‍රදේශයන් විසින් ලබන වැටුප් පහත සඳහන් වේ. මේ තොරතුරු උපුටා ගන්නා ලද්දේ ඉහත කී පෝන් ගන්නර් ගේ පොතෙනි.

තත්වය	මාසික වැටුප	
	රුබල් වලින්	රුසියල් වලින්
	(රුබලයක්, රු: 1.25 කට සමාන)	
රජයේ ඇමතිවරයෙක්	30,600(අ)	38,250(අ)
විද්‍යා පීඨයේ සභාපති	15,000	18,750
වැදගත් විශ්ව විද්‍යාලයක ප්‍රධානියා	9,000-12,000	10,000-16,000
ජ්‍යෙෂ්ඨ ආණ්ඩුවේ නිලධාරියෙක්	6,000	7,500
විශ්ව විද්‍යාලයක මහාචාර්යවරයෙක්	5,500(අ)	6,875(අ)
හමුදාවේ කර්නල් කෙනෙක්	4,000	5,000
විශ්ව විද්‍යාලයක ආචාර්යවරයෙක්	3,000	4,125
පශ්චාත් උපාධිධාරී විද්‍යාඥයෙක්	3,000(අ)	3,750(අ)
කර්මාන්තශාලාවක කළමනාකාරයෙක්	3,000	3,750
උපාධිධාරී විද්‍යාඥයෙක්	2,000(අ)	2,750
දක්ෂ කාර්මිකයෙක්	1,200-1,600	1,500-2,000
කර්මාන්තශාලා සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට්	1,200-1,600	1,500-2,000
ගම්බද වෛද්‍යාචාර්යයෙක්	1,400	1,750
පෝර්මන් කෙනෙක්	1,200	1,500
පාසල් ගුරුවරයෙක්-උසස් පෙළේ	700(අ)	875
සමූහ ගොවිපලක වැඩකරුවෙක්	700(අ)	875
කාර්මික වැඩකරුවෙක්	650(අ)	812
පාසල් ගුරුවරයෙක් පහළ පෙළේ	300(අ)	375
හෙදියෙක්	300	375

(අ) - අඩුම වැටුප

රුසියාවේ ඉතිහාසයේ පළමු වරට අඩුම වැටුප් තිබියත් 1957 ජනවාරි මස 1 වෙනි දින සම්මත කරන ලදී. ගන්නර් කියන හැටියට, කර්මාන්තශාලා තිබෙන තැනක හා කර්මාන්තයේ විධිය අනුව සාමාන්‍යයෙන් මසකට රුබල් 300-350 දක්වා වැටුප් ගෙවනු ලැබේ. මේ මුදලින් කම්කරුවකුට ජීවිතය ගෙනයාම කළ හැක්කේ ඉතා අමාරුවෙනි. ඇතැම්විට ඔහුට යන්තමින් ජීවත්වීමට සිදුවේ. එහෙත් වය රුසියාවක් නැතිව සිටිනවාට වඩා හොඳය. සෝවියට් රුසියාවේ කම්කරුවන්ට වැඩ වර්ජන කිරීම තහනම්ය.

රුසියාවෙන් පිට කවුරුත් නොදන්නා කරුණක් නම්, සෝවියට් පුරවැසියන් අතුරින් සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් විශාල පඩි නඩි ලබන බවය. එහි දැන් කෝට්පතියන් යැයි කිව හැකි පංතියක් ඇතිවී තිබේ.

පොත්වලින් ආදායම් ලබාගන්නා ලේඛකයන්, සංගීතඥයන්, විද්‍යාඥයන් හා නිර්මාතෘයන් මේ ගණයට ඇතුළත් වේ. රුසියාවේ ඉතාම ධනවත් තැනැත්තා ජනප්‍රිය සංගීතඥයකු බවද ඔහුගේ වාර්ෂික ආදායම රුබල් 1,000,000 (පවුම් 90,000) පමණ බවද කියනු ලැබේ. සුප්‍රසිද්ධ මුද්‍රා නාට්‍යාංගනාවක් වූ ගලිනා උලනෝවාට සහ නවකතා කරුවෙක් වූ කොන්ස්තන්ටින් සීමනොවිට සීමාරහිත බැංකු ගිණුම් තිබෙන බවද, මේ බැංකු ගිණුම් කෙතරම් විශාලද කිවහොත් ඔවුන්ට සීමාවක් නොමැතිව මුදල් ලබාගැනීමට පිළිවන් බවද කියනු ලැබේ. (ගන්නර් 70 වෙනි පිටුව)

රුසියාවේ උපරිම ආදායම් බදු ගෙවන කාණ්ඩය සියයට 13 බැගින් ගෙවති. අඩුම ගෙවීම සියයට 5 කි. ලංකාවේ උපරිම ආදායම් බදු ගෙවන අය සියයට 80 බැගින් ගෙවති. මෙහි අඩුම ගෙවීම සියයට 5 කි.

මෙසේ ධනපතියන් කොටසක් සෝවියට් රුසියාවේ ඇතිවීමේ හේතුවෙන්, වරප්‍රසාද සහිත හා වරප්‍රසාද හීන යන පංති දෙකකට රුසියන් ජනතාව දැන් බෙදී ඇත. වරප්‍රසාද සහිත ප්‍රභූ පංතිය "සිස්" හා "සිම්" යන වර්ගවලට අයත් දැවැන්ත මෝටෝ රථවලින් එහා මෙහා දුවන අතර, වරප්‍රසාද හීන කම්කරු, ගොවීන් ආදී පංතිවල අය, පයින් හෝ පොදු වාහන වලින් හෝ සිය වැඩපලට යති. එහි වරප්‍රසාද ලත් ධනපතියන් සියලුම නූතන පහසුකම් ඇති ලක්ෂණ මන්දිරවල සුබෝපහෝගීව වැජඹෙන අතර, වරප්‍රසාද හීන ගොවීන් හා කම්කරුවන් පැල්පත්වල හෝ තට්ටුගෙවල්වල හෝ එක් කාමරයක තිදෙනා, හතරෙදෙනා, පස්දෙනා හා ඊටත් වැඩිදෙනා තදබදව අමාරුවෙන් ජීවත් වෙති.

මෙසේ තදබදව ජීවත්වීම නිසා සමාජවාදී වශයෙන් විනාශ කරනු ලබන ප්‍රතිඵල ඇතිවී තිබේ." යයි පෝන් ගන්නර් කියයි. "පදිංචියට තැනක් නැදැයිත් සමූහයක් එකට පදිංචි නොවී සිටින ගෙයක් සතු සෝවියට් පවුලක් හොයා ගැනීම පවා දුෂ්කරය. එමෙන්ම පුද්ගලික නෑය කාර්යයක් හෝ කුස්සියක් හෝ සතු පවුලක් සොයාගැනීම ද දුෂ්කරය. ඒවා පාරිච්ඡි කරනුයේ පවුල් කිහිපයක් විසින් පොදුවේය." (63 වෙනි පිටුව)

සියලුම පංති අහෝසි වේ යැයි කාර්ල් මාර්ක්ස් බලාපොරොත්තු වූ අවදියේ, ඔහු සිතූයේ පීඩිත ජනතාවගේ ඕනෑ විපාකම් කම්කරු ජනතාව විසින් පමණක් සපුරාලිය හැකි බවය. එහෙත් සමකාලීන ආසියාතික හා අප්‍රිකානු ජාතිවාත්සලය කාර්ල් මාර්ක්ස් ගේ ඒ තර්කය බිඳදමයි. කාර්ල් මාර්ක්ස් ජාති වාත්සලයේ ඇති බලය බෙහෙවින් පහත්කොට සැලකූයේය. පංති විදිරිය හීන වනවාත් සමඟම, ජාතින් අතර ඇති විදිරිවාදිකම් ද අඩුවන බව ඔහු විශ්වාස කළේය. එසේම අර්බුද ඇතිවූ අවස්ථාවලදී, ලෝකයේ සියලුම කම්කරුවන් එක්වෙයැයි ඔහු සිතුවේය. එහෙත් ඔහුගේ මේ අනාවැකි ඉෂ්ට වී නොමැත. උදාහරණයක් වශයෙන් දෙවන මහා ලෝක යුද්ධයේදී ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජර්මන් කම්කරුවෝ රුසියන් කම්කරුවන්ට විරුද්ධව සටන් කළේය. යම්කිසි සදාකාලික න්‍යායයක් අනුව වැටුප් සැමවිටම අඩුවන සුළු බව මාර්ක්ස් කියා සිටියේය. එහෙත් වැටුප් ක්‍රමානුකූලව වැඩිවී ඇත. එසේම ඔහු පොදු අයිතිය උඩ පවත්නා සංයුක්ත මණ්ඩල ඇතිවීමත්, දැන් සැමදෙනාම විසින් පිළිගෙන ඇති පරිදි රජය විසින් සම්පූර්ණ රැකී රක්ෂා සපයාදීම සහතික කරනු ලැබීමත් ඔහු අපේක්ෂා නොකළේය. උදාහරණයක් වශයෙන් ස්කැන්ඩිනේවියාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදය අනාගතයේදී ක්‍රියාත්මක වන අයුරු ඔහු නොදැන සිටියේය. "භූත සාධක රජය" වැනි අදහස් ඔහු මවිත කරවන සුළු වනවා පමණක් නොව ඔහු කෝප කරවන සුළු ද වනවා ඇත. අවසාන වශයෙන්, ඔහු රජය නැමති උපකරණය කොමියුනිස්ට් වාදය යටතේ "මලානික වී, නැතිවී යයි" යැයි සිතුවේය. සත්තකින්ම එය නම් සෝවියට් රුසියාවේ සිදුවන බවට ලකුණක් වත් තවම පහළ වී නොමැත.

සෝවියට් රුසියාවේ දැන් 50 අවුරුද්දක් පමණ පැවති මාර්ක්ස්වාදී පාලනයෙන් අපට පෙන්වා දෙන්නේ මෙයයි.

පළමුව කාර්ල් මාර්ක්ස් කියා ඇති පරිද්දෙන් ඒ රටේ කම්කරුවන්ගේ ආශ්‍රාදායක ආණ්ඩුවක් ඇති නොවී තිබෙන බවත්, ඒ

වෙනුවට එහි ඇතිවී තිබෙන්නේ කෲරතර පාලකයන් ස්වල්ප දෙනෙකුගේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් බවත්ය.

දෙවනුව, කාර්ල් මාර්ක්ස් අනාවැකි කී පරිදි පංති විරහිත සමාජයක් රුසියාවේ ඇති නොවී තිබෙන බවත් පීඩිත පංතියට අයිති කම්කරු, ගොවි ජනතාවගේ ශ්‍රම ශක්තියෙන් නිපදවන ධනය උපයෝගී කරගෙන, එමගින් වරප්‍රසාද සහිත සුබෝපහෝගී ජීවිත ගතකරන අලුත් පංතියක් එහි ඇතිවී තිබෙන බවත්ය.

තුන්වෙනුව, කාර්ල් මාර්ක්ස් කියා ඇති පරිද්දෙන් කොමියුනිස්ට් වාදය යටතේ රජය මලානික වී, නැතිවී යනු වෙනුවට, කොමියුනිස්ට් රුසියාවේ රජය, රටේ ධනය නිෂ්පාදනය කරන සියලුම ක්‍රමවල එකම අයිතිකාරයා වීමේ හේතුවෙන් එහි පාලනය වඩාත්ම මධ්‍යගත වීමද, වඩාත්ම ආඥාදායකවීමද, කිසිම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයකට වඩා අසහාය බලයක් ඊට අයිතිවීමද එසේම මුළු මහත් රුසියානු ජනතාවගේ ඉරණම විසඳන එකම සංවිධානය වීමද සිදුවී ඇති බවත්ය.

1965.02.13

හේදකාරයන් හට දිය යුතු පිළිතුර

ආගම් හේද හා ජාති හේද වපුරා, ඒ මගින් මහජනයා අතර සට්ටනා ඇතිකොට රටේ සාමය කඩ කරන්නාවුන්ගේ දේපල රාජ සන්නක කළ හැකිවන අයුරින්ද, ඔවුනට වෙනත් දඩුවම් පැමිණිය හැකිවන අයුරින්ද කෙටුම්පත් කරන ලද ආඥා පනතක් ලගදීම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කොට සම්මත කරවා ගැනීමට ජාතික ආණ්ඩුව තීරණය කර තිබෙන බව පසුගිය දිනවල පළවූ පුවත් පත්වල සඳහන්විය.

ජාතිහේද

අවුරුදු ගණනක් මුළුල්ලේ වැඩකරන ජනතාව අතර ජාති හේදය වපුරා ඒ මගින් රටේ පාලන බලය අල්වා ගෙන ඊනියා පීඩිත පන්තියේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීමට දැරූ ප්‍රයත්නය ස්ථ ප්‍රකාරයෙන්ම ව්‍යර්ථ වී ඇති හෙයින්, දැන් ජාතික හා ආගමික වෙස් මුහුණු ලාගෙන ජනතාව අතර ජාතිහේද හා ආගම් හේද උත්සන්නකොට ඔවුනතර සට්ටනා සහ කල කෝලාහල ඇතිකොට, ඒ මගින්වත් බලය අල්වා ගැනීමට ඇතැම් අවස්ථාවලදී මාක්ස්වාදීන් දරන පිළිකුල් සහගත ප්‍රයත්නය නිෂ්ප්‍රභ කිරීමේ අදහසින් මේ ආඥා පනත අපේ නීති පොත්වලට ඇතුල් කිරීමට ජාතික ආණ්ඩුව අදහස් කරන බව නිසැකය. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී ආණ්ඩුව විසින් යෝජනා කර ඇති ප්‍රතිකාරය ලෙඩ්ටන් වඩා දරුණු වන්නට පිළිවන් බවට සාධාරණ සැකයක් සහ බියක් බෞද්ධයන් තුළ පහළ වී ඇත.

යෝජිත ආඥා පනත මාක්ස්වාදීන් මෙල්ල කරනවා වෙනුවට ඔවුන් මහජනයාගේ ඇස් හමුවේ විරයන් හා මහා පුරුෂයන් කරනවා ඇත.

ගත වර්ෂ විසි ගණනක් මුළුල්ලේ බුද්ධ ධර්මයේ ආභාසයෙන් සහ සංඝයා වහන්සේගේ ආශ්‍රයෙන් හැඩගැසී ඇති අපේ සිංහල බෞද්ධයා ජාතිමාමකය. එහෙත් ඔහු අන්‍ය ජාතීන් නුරුස්සන උග්‍ර ජාතිවාදියෙක් නොවේ. ඔහු ආගම් මාමකය. එහෙත් ඔහු අන්‍ය ආගම්

පුරුස්සන, අන්‍ය ආගම් පහත්කොට සලකන ආගමොන්මාදයෙන් පෙළෙන්නේ නොවේ. ඉපැරණි ඉතිහාසයක් ඇති ඔහු ඒ මුළු කාලය තුළම ජාතිය මුල් කරගෙන අන්‍ය ජාතිකයන් පෙළීමෙහි නොයෙදුණේය. තමන්ගේ මාතෘ භූමිය ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහා ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් සටන් කළ සිංහල බෞද්ධයා ඒ සටන අවසන් වූ විහාම, ඒ සතුරන් වුවද මිතුරන් ලෙස සැලකූයේය. ඔවුන්ට අහය දානය දුන්නේය. උදාහරණයක් වශයෙන් දහසය වැනි ශත වර්ෂයේදී ශ්‍රී ලංකා ආක්‍රමණයකොට, මුහුදුබඩ පලාත් නතු කරගත් පෘතුගීසි ආක්‍රමණිකයෝ ඒ පලාත්වල පිහිටි විහාරාරාම පන්සල්, පිරිවෙන් ආදිය ගලක් උඩ ගලක් නොසිටින සේ බිඳ දමා සමතලා කළහ. ඒවායේ වැඩසිටි තිත්‍යන්වහන්සේලා සමූල ඝාතනය කළහ. මේ කුඩාවුන්ය. මේ මහළුන්ය. මේ ස්ත්‍රීන්ය, මේ පුරුෂයන්ය නොතකා අහිංසක සිංහල බෞද්ධයන්ට දහසක් වඩ දී මරා දැමූහ. වහෙන් වඩඳු දරුණු අමනුෂ්‍ය දේ කළ පෘතුගීසීන්ට ඊළඟ ශත වර්ෂයේදී ලන්දේසීන් ගෙන් හය පැමිණි විට අපේ සිංහල බෞද්ධ රජ දරුවෝ ඔවුන්ට සිංහල රාජධානිය තුළ අහයස්ථාන දුන්නා පමණක් නොව, ඔවුන්ගේ ආගම ඔවුන්ට රිසි සේ අදහගත හැකිවන පරිදි දේවස්ථාන ඉදිකර ගැනීමට ඉඩකඩදී සලසා දුන්හ. ලන්දේසීන් අතින් තාඩන පීඩන ලැබූ පෘතුගීසීන්ගේ ආගම වැළඳගත් සිංහලයන්ට විය වසේම අහයස්ථාන සහ ගම්වර දුන්හ.

අද වුවද ඕනෑම අසිංහලයකුට, අබෞද්ධයකුට, ඕනෑම සිංහල බෞද්ධ ගම්මානයකට ගොස් පදිංචි වී තමන්ට රිසි අයුරින් ගොවිතැනක් හෝ වෙළඳාමක් හෝ වෙනත් රැකියාවක් හෝ කරගෙන කිසිම බාධාවක් නොමැතිව, නිදහසේ යෙහෙන් සුවෙන් ජීවිකාව ගෙනගිය හැකිය. සිංහල බෞද්ධයන් අතර පවත්නා මේ ඉවසන සුළු ගතිය, සුහදතාවය සහ ආගන්තුක සන්තාරයට දක්වන කැමැත්ත විදේශීය දේශ සංචාරකයන් විසින් මෙන්ම මෙහි පරිපාලන කටයුතුවල යෙදී සිටි ඉංග්‍රීසි නිලධාරීන් විසින්ද නොවක් විට සඳහන් කර ඇත.

අපේ බෞද්ධ කම්කරුවා ද සැබවින්ම ගැමියෙකි. ඔහු තුළද ඉහත යහපත් ගතිගුණ විද්‍යමානය. ඔහුද අන්‍ය ආගමිකයන් සහ අන්‍ය ජාතිකයන් සමඟ සාමකාමී සහජීවනයට කැමැත්තේය.

ඉදින් මෙබඳු ජනතාවක් අතර ජාතිභේද වලට හා ආගම් භේද වලට තුඩුදෙන අදහස් පැතිරෙන්නේ නම්, ඔවුන් විවැනි භේදකාරී ප්‍රචාරවලට කන් දෙන්නේ නම්, කන්දී කල කෝලාහල කිරීමට පවා පෙළඹෙන්නේ නම් ඊට යම්කිසි හේතුවක් තිබිය යුතුය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී

ආණ්ඩුවක් විසින් කළ යුත්තේ ඒ හේතුව සොයාබලා ඊට අවශ්‍ය ප්‍රතිකාර කිරීමයි. එසේ නොකොට මුළු මහත් ජනතාවගේම මුඛ වාච්ඡි බැඳෙන්න අයුරින් අණ පනත් පැනවීම ආඥාදායක ආණ්ඩුවකට සරිලන නමුත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවකට නම් කිසි සේත් සාරාප්‍ය නොවේ.

නිදහස

සිතීමේ නිදහස, කථා කිරීමේ නිදහස හා ප්‍රචන්දනේ නිදහස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස්ය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් විසින් රැකීමට බැඳී ඇති නිදහස්ය. ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස් වලින් ඇතැම් දේශපාලනඥයන් හා දේශපාලන පක්ෂ අයුතු ප්‍රයෝජන ලබාගෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයම නැතිකර දැමීමට තැත් කරන්නේ නම් ඊට නිසි පිලිතුර ඔවුනට විරුද්ධව රටේ ප්‍රබල මහජන මතයක් ඇතිකිරීමය. එසේ නොකොට ඇතැම් අය ජාති, ආගම් හා කුලභේද අවුස්සන්නේය කියා සිතීමේ නිදහස, කථා කිරීමේ නිදහස හා ප්‍රචන්දනේ නිදහස ආදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස් අවලංගු වන අයුරින් අණ පනත් පැනවීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට කෙළින්ම පහර ගැසීමකි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව අශිෂ්ට අදහස් මහජනයා අතර පැතිරයාම වැළැක්විය හැක්කේ ශිෂ්ට අදහස් ඔවුනතර පැතිරවීමෙනි. රටේ දරුණු අදහස් පැතිරීම් වැළැක්විය හැක්කේ දැනැම් අදහස් පැතිරවීමෙනි. රටේ බොරුව පැතිරයාම වැළැක්විය හැක්කේ ඇත්ත කියා සිටීමෙනි. රටේ විප්ලවකාරී අදහස් පැතිරවීම වැළැක්විය හැක්කේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී අදහස් පැතිරවීමෙනි. ඒ සියල්ලටමත් වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුව විසින් ජාති, ආගම් ආදී කිසිම භේදයක් නොසලකා සියලුම පුරවැසියන් එක හා සමානව, සාධාරණ යුක්ති සහගතව ක්‍රියාකරන්නේ ය යන විශ්වාසය මහජනයා අතර තහවුරු වූ විට මේ භේද කරන්නවුන්ගේ සහ කඩාකප්පල්කාරීන්ගේ ප්‍රයත්නය නිසැකයෙන්ම ව්‍යර්ථ වන්නේය.

අප රටට දේශපාලන නිදහස ලැබීමෙන් පසුව ඇති වූ ජාති භේද සහ ආගම් භේද මුල් කොටගත් නොසන්සුන්තාවයන් ගැන පරීක්ෂා කර බලන විට, ඒ නොසන්සුන්තාවයන් ආරම්භ වූයේ ගැමි ජනතාව අතර හෝ කම්කරු ජනතාව අතර හෝ නොවන බව පැහැදිලිව පෙනෙයි. එමෙන්ම සමාජයේ උසස් තැන වැජඹෙන ප්‍රභූ පක්ෂය අතර නොවන බවද, පැහැදිලිවම පෙනේ. ඒ ආරම්භ වූයේ මධ්‍යම පන්තියට අයත් අය අතරය. විශේෂයෙන්ම පොදු හා පුද්ගලික ආයතන වල

සේවය කරන බුද්ධිමත් අය අතරය. මධ්‍යම පන්තියේ බුද්ධිමත් ජනයා අතර මුලින්ම මේ නොසන්සුන්තාවය ඇතිවීමට හේතු වූයේ අධ්‍යාපනයේදී හා රැකී රක්ෂා වලදී ඇතැම් සුළු ජාතීන් සහ සුළු ආගමිකයන් විසින් රටේ වැඩි ජනතාව වූ බෞද්ධයන්ට වෙනස්කම් කරනු ලැබේ යැයි යන හැඟීමයි.

අධ්‍යාපනයේදී හා රැකී රක්ෂාවලදී අසිංහලයන් විසින් සිංහලයන්ටද, අබෞද්ධයන් විසින් බෞද්ධයන්ටද වෙනස්කම් කරනු ලැබේ යයි යන හැඟීම යටත් විජිත සමයේ සිටම සිංහල බෞද්ධයන් අතර පවතින්නකි. ඒ හැඟීම වූ කලී හේතු සහගත වකි. පෘතුගීසි, ලන්දේසි යන ආණ්ඩුවලට වඩා ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව බොහෝ අතින් සාධාරණ වුවත්, එහි අවසාන කාලය වනතෙක් ම එය අධ්‍යාපනයේදී සහ රැකී රක්ෂාවලදී සිංහල බෞද්ධයන්ට වෙනස්කම් කළේය. ඉංග්‍රීසි යුගයේදී ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳෙනාගෙන ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනයක් ලබාගැනීමට නුපුළුවන් වූ බවත්, ඉංග්‍රීසි දැනීමක් නැතිව ආණ්ඩුව රක්ෂාවක් ලබාගැනීමට නුපුළුවන් වූ බවත් ඇස්.පේ. පෙරේරා පියතුමා කියයි. දේශපාලන නිදහස ලැබීමෙන් පසුව මේ වෙනස්කම් මඟහැරේය යනු සිංහල බෞද්ධයෝ බලපොරොත්තු වූහ. එහෙත් ඔවුන්ගේ ඒ බලපොරොත්තුව ඉෂ්ඨ නොවීය. අතින් අතට යටත් විජිත සමයේදී විශේෂ වරප්‍රසාද සහ විශේෂ අනුග්‍රහ ලැබූ සුළු ජාතිකයන් හා සුළු ආගමිකයන් පෙරටත් වඩා මැනවින් සංවිධානව බෞද්ධයන්ට වෙනස්කම් කරන බවට ඒත්තු යන කරුණු රාශියක්ම අනාවරණය විය.

ලඟදී දේශපාලන නිදහස ලැබූ රටවල මේ විදියට කරුණු සිදුවන බව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයද පිළිගෙන ඇත. එකී සංවිධානය විසින් වර්ෂ 1949 දී නිකුත් කරන ලද "The main types and causes of Discrimination" නම් පොත් පිටුවේ මෙසේ කියැවේ.

'සාමාන්‍ය වශයෙන් වෙනස්කම්වලට භාජනවන පක්ෂය රටේ සුළු ජන කොටසය. වෙනස්කම් කරන පක්ෂය වැඩි ජනතාවය. එහෙත් සුළු ජන කොටසක් වැඩි ජනතාව වෙනස්කම්වලට භාජන කරනු ලබන අවස්ථාද ඇතිවන්නට පිළිවන. ඇත්තෙන්ම එවැනි අවස්ථා එමට දක්නා ලැබේ. උදාහරණ වශයෙන් මෙවැනි දේ යටත් විජිත ආණ්ඩු පවත්නා රටවල හෝ යටත් විජිත සිරිත් පවත්නා රටවලද සිදුවන්නට පිළිවන.'

වෙනස්කම්

අප රටේ වැඩි ජනතාව වූ බෞද්ධයන්ට දෙවිවාසයක් ඇතැයි කිව හැකිය. පළමුව යටත් විජිත සමයෙහි බෞද්ධයන් යටත් කර තිබීමේ අදහසින් අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් පනවන ලද අනා පාත් අවලංගු නොකිරීම නිසා හෝ සංශෝධනය නොකිරීම නිසා හෝ බෞද්ධයන්ට ශ්‍රීතියෙන් කෙරෙන වෙනස්කම්ය.

දෙවනුව රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල මෙන්ම පුද්ගලික ආයතනවල කේන්ද්‍රස්ථානවල වැජඹෙන අබෞද්ධ උසස් නිලධාරීන් විසින් පරිපාලනයේදී බෞද්ධයන්ට කරනු ලබන වෙනස්කම්ය.

මෙහිදී පළමුව කී වෙනස්කම්වලට බෞද්ධ විහාර දේවාලයම් පනත කදිම නිදසුනකි. මේ පනත අනුව බෞද්ධ විහාරයම් වලට අයත් දේපල පිළිබඳ ආදායම සහ වියදම ආණ්ඩුව විසින් දැඩි පාලනයට භාජනය කරනු ලබන නමුත් අබෞද්ධ සිද්ධස්ථාන වලට අයත් දේපල පිළිබඳ ආදායම සහ වියදම සෑම විදියේ පාලනයකින්ම නිදහස් වෙයි.

මෙය බෞද්ධයන්ට කරන බරපතල වෙනස්කමක් නොවේද? අසාධාරණයක් නොවේද?

යුක්තිය

රජයේ ආයතනවල මෙන්ම පුද්ගලික ආයතන වල පරිපාලනයේදී බෞද්ධයන්ට කරන වෙනස්කම් අප්‍රමාණය. අප රටේ බෞද්ධයන් ගෙන්ම ධනය උපයාගන්නා ඇතැම් අබෞද්ධ ආයතන පුරුද්දක් වශයෙන් සේවයට නොගනිති.

පුද්ගලික ආයතන කෙසේ වෙතත් ආණ්ඩුවේ ආයතන ආගම නිසා හෝ ජාතිය නිසා හෝ කිසිවකුට කිසිම වෙනස්කමක් නොකිරීමටත් සියල්ලටම යුක්තිය හා සාධාරණය ඉටු කිරීමටත් බැඳී සිටියි. එහෙත් බේදයට මෙන් ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවල කේන්ද්‍රස්ථානයන්හි වැජඹෙන අබෞද්ධ උසස් නිලධාරීහු එළිපිටම නොබියවම බෞද්ධයන්ට වෙනස්කම් කරති. හිරිහැර කරති.

පොදු හා පුද්ගලික ආයතන වල කේන්ද්‍රස්ථානවලට රිංගා ඒවා 'ක්‍රිස්තියානි' කිරීම පරමාර්ථය කරගත්, කතෝලික ආක්‍රමණය වැනි ජාත්‍යන්තර ආගමික සංවිධානයක් අප අතර ඇතිවීම, ආගම් හේදයට මුල් හේතුවක් වී තිබේ. 'ආයතන පිළිබඳ අපොසිල කණ්ඩායම' නැමති

වෙනම කණ්ඩායමක් පොදු හා පුද්ගලික ආයතන අල්ලා ගැනීම සඳහා කතෝලික ආක්‍රමණය යටතේ සංවිධාන වී ඇත.

අනන්‍යාගමිකයන් සමග සුහදකාමය ඇතිකර ගැනීමට දැන් සිටින හයවෙනි පාච්චපෝල් පාප්තුමා දරණ ප්‍රයත්නය නිසා මේ කුමන්ත්‍රණකාරී කතෝලික ආක්‍රමණය නැමති සංවිධානය විසුරුවා හරිනු ලබන්නේ යැයි අපි සිතුවෙමු. එහෙත් අපට ලැබ ඇති තොරතුරු අනුව ජාතික ආණ්ඩුව බලයට පත්වීමෙන් පසු ඒ සංවිධානය එහි ජනතා විරෝධී, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී බෞද්ධ විරෝධී ක්‍රියාපිළිවෙල වඩාත් දෘශ්‍යමත්ව හා වඩාත් සංවිධානාත්මකව ගෙනයන බව පෙනේ.

කරදර

කම්කරු අමාත්‍යාංශයේ වැඩ, තැපැල් හා විදුලි සන්නිවේදන පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේත්, සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශයේත් උසස් කතෝලික නිලධාරීන්ගෙන් බොදු නිලධාරීන්ට සිදුවන කරදර හිරිහැර සහ අතවර ගැන ගරු අගමැතිතුමාට බෞද්ධ ජාතික බලවේගය විසින් සන්නිවේදන ගැන ගරු අගමැතිතුමාට බෞද්ධ ජාතික බලවේගය විසින් සන්නිවේදන කිහිපයක්ම දැන් ඉදිරිපත් කර ඇත. ඒවා ගැන අගමැතිතුමා ක්‍රියාකරගෙන යන යන බවද මෙහිලා කිව යුතුව ඇත.

බෞද්ධයන්ට මෙසේ නීතියෙන්ද, පරිපාලනයෙන්ද වෙනස්කම් කෙරෙද්දී ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ දුක් ගැනවිලිවත් මහජනයාට කියා නොසිටිය හැකිවන පරිද්දෙන් ආඥා පනත් පැනවීම ඔවුන්ට කරන බලවත් අසාධාරණයකි. අකටයුත්තකි.

ආගමිකේද හා ජාතිකේද ඇති කරන්නවුන් මැඩලීම සඳහා නීතිරීති පැනවීම ගැන බෞද්ධයෝ විරුද්ධ නොවෙති. ඒ නීති රීති පැනවීමට පෙර සිංහලයන්ට ඔවුන්ගේ ජාතිය නිසා, බෞද්ධයන්ට ඔවුන්ගේ ආගම නිසා අබෞද්ධයන් අතින් සිදුවන වෙනස්කම් නැතිකිරීමට ක්‍රියා මාර්ගයක් ආණ්ඩුව විසින් ගත යුතුව තිබේ.

වබඳු ක්‍රියාමාර්ගයක් නොගත්තොත් කිසිම බියක් පැතිලීමක් නැතිව, බෞද්ධයන්ට තව තවත් වෙනස්කම් කිරීමට මේ ආඥා පනත බෞද්ධයන් පොළඹවනවා ඇති. එසේ වුවොත් ජාතියේ ආරක්ෂාව සඳහා පනවන මේ ආඥා පනත ජාතියේ නස්පැත්තියට හේතුවනවා ඇත.

1966.02.15

රණවිරුවකුගේ දින පොතෙහි

“1915 දී හටගත් සිංහල මුස්ලිම් කැරැල්ලේදී කොළඹ ගුරු අනන්‍ය විදුහලේ ශිෂ්‍යයකු වී සිටි 21 හැවිරිදි එල්. එච්. මෙත්තානන්ද ස්වේච්ඡා බලකායට බැඳී සේවය කළ අවදියේදී, ඉංග්‍රීසි බසින් සටහන් කර තිබුණ අත්දැකීම් වල පරිවර්තනයකි”

1915 ජුනි මස පළවෙනිදා

මෙදින මම දෙවෙනි වරටද ස්වේච්ඡා බලකායට බැඳුණෙමි. මීට හේතුව කොළඹ නගරය පුරා කල කෝලාහල උද්ගත වී තිබීමය.

අනිකුත් ශිෂ්‍යයින් සමඟ මම විදුහලෙන් පිටවී හමුදා මුලස්ථානයට ගියෙමි. සවස 5.30 ට පමණ විය. CTG & CPRL හමුදාව එකතු වී සිටි මිලිටරි බැරැක් එකට ඉන්පසු ගියෙමු.

එහිදී සෙන්පතිතුමාගේ අණ පරිදි අප නගරයේ නොයෙකුත් ස්ථාන වෙත යවන්න පටන් ගත්හ. නගරය ආරක්ෂා කිරීමට සහ මංකොල්ලකෑම පැතිර යෑම නතර කරන්න අපට අණ දී තිබුණි.

සවස 7ට පමණ මා සිටි බලඇණිය, ලොකු ලොරියකින් යැව්වේ වික්ටෝරියා පාලම අසලටය. කැරලිකරුවන් පාලම හරහා නගරයට ඇතුල්වීම වළක්වන්න අපේ සහයට නගර ආරක්ෂක භටයින් ද (Town guards) අප සමඟ එක්වූහ.

කිසිම දවසක දැක නැති, නාඳුනන මිනිසුන් කණ්ඩායමක් සමඟ මම මුර වැඩෙහි යෙදුණෙමි.

මුළු රාත්‍රී කාලයේම වෙඩි උණ්ඩ පිරි තුවක්කු රැගෙන අපි පාලම ආරක්ෂා කළෙමු. පාලම ඇත කෙළවර මුරකළ පොලිස් නිලධාරීන් දෙදෙනා මුදාහැර, ඔවුන්ගේ රාජකාරිය අපි භාරගත්තෙමු. එම වේලාවේ අප සමඟ සිටි සෙබළුන් දෙදෙනෙක් කැරලිකරුවන් විසින් පැහැරගෙන ගිය බවද ආපසු අප කණ්ඩායමට එක් නොවූ බවටද කට කටාවක් පැතිර ගියේය.

සාලම් අසලට ඒමට තැන් කළ කැරලිකරුවන් පලවාහැරීමට අප සමත්වූහ. මුළු රාත්‍රියම අපට සෑහෙන වැඩ කොටසක් තිබුණ නිසා ආහාර ගැනීමටද අමතක වුණි. හමුදා මුලස්ථානයෙන් ආහාර විවයි කියා සිතුවට එසේ ලැබුණේ නැත.

වේලාව මැදියම් රැ 12 ට පමණ විය. අසල නිවසක කාරුණික මහතෙක් සිය වාහනය කොළඹ හෝටලයකට යවා, අපට කෑම ගෙන්වා දුන්නේය. පාන් සහ සිසිල් ඩීම අපට ලැබුණි. එතුමා අපට කළ උපකාරය මට කිසිදා අමතක නොවනවාට කිසිම සැකයක් නැත.

පසුදා උදේ අධික කුසගින්න සහ නිදිමතවීම නිසා තෙහෙට්ටු ගතියක් දැනුණි. උදේ 7ට පමණ පාගමනින් පිටත් වුණේ සැතැප්ම 5 ක් පමණ අත වූ හමුදා මුලස්ථානයටය.

මඟ දෙපස විනාශ වූ ගොඩනැගිලිද, මංකොල්ල කා කුඩු කරන ලද කඩ සාප්පුද අපට දැකගත හැකිවිය. සිය ගණන් මිනිස්සු මඟ දෙපස සැරි සරනවා දැක්හ. සමහරු පලිගැනීමේ අදහසින් සිටින බව අපට දැනිණි. සාගින්නේ පෙළෙන මිනිසුන්ගේ ස්වරූපය ඔවුන්ට තිබුණි.

එක් පුද්ගලයෙක් ඉතා කණගාටුවෙන් අපගේ පිහිට පැතු වේ ඔහුගේ නිවස කරා යාමටය. නැතහොත්, කැරලිකරුවන්ගේ තාඩන පීඩනවලට මුහුණදීමට සිදුවෙනවාට කිසිදු සැකයක් නැති බව ඔහු දැන සිටියේය. අපි ඔහුව ආරක්ෂිත ස්ථානයකට රැගෙන ගියෙමු. රථවාහන හෝ ඊක්සෝ රථ දක්නට ලැබුණේ නැත.

නගරයේ රමණීය විදි මෙදා, ඉතා දුක්බර දර්ශනයක් වූහ. විනාශ වූ දේපළ විස්තර කරන්න බැරි තරම්ය.

ග්‍රෑන්ඩ්පාස් විදිය ඔස්සේ ගමන් ගත් අපි හමුදා මුලස්ථානයට ළඟා වුණෙමු. ලෙමනේඩ් වලින් අපගේ අධික පිපාසය සංසිඳවා ගත්හ.

මිල්ටර් බැරෑක් එකට ගොස් මඳ වේලාවක් විවේකීව සිටින්නට ලැබුණි. එහිදී අපට ලැබුණු ආරංචි අනුව, බොරැල්ල සහ වැල්ලවත්ත ප්‍රදේශවල ඉතා දරුණු සටන් පැවතිණ.

CPRC සහ නගර ආරක්ෂක හටයින් මෝටර් රථ වල සහ ලොරිවල නැඟී ආරක්ෂක කටයුතු සඳහා වැල නොකැඩී පිටත් වෙනවා දක්නට ලැබුණි.

රාත්‍රී 9 ට පමණ විවේකීව සිටි CLI හටයින් නැවත ක්‍රියාකාරී වූහ. අප සියලුදෙනාම ලොකු ලොරියක නැඟී පිටත්ව ගියේ, අප පා ගමනින් ආ මාර්ගය ඔස්සේය.

මුරකාවල් වල සිටි හටයින් මාරු විය. දෙසැන් ගණන් කැරලිකරුවන් දක්නට ලැබුණි. ග්‍රෑන්ඩ්පාස් මංසන්ධියේදී අපට පහරදුන සංග්‍රහයක් ලැබුණි. තුවක්කු සහ බයිනෙල්තු අප අත තිබුණ දොර උණ්ඩ 5 බැගින් අප සියලුදෙනාටම ලැබුණි. නොවැලැක්විය හැකි හේතුවක් ඇරෙන්න වෙඩි තියන්න එපා කියා අපට අණ ලැබුණි.

අපි සේදවත්ත පාර දිගේ ඉදිරියට ගමන් ගතිමු. කැළණි ගඟේ වම් ඉවුරේ තැනින් තැන මුරකාවල් තිබුණි. ගඟ හරහා බෝට්ටු පැදවීම තහනම් කර තිබුණි. ගඟේ ඇත බෝට්ටුවක් පදවනවා දැක වෙඩි තබා පළවා හැරියෙමු.

සේදවත්ත පාරම මුර කරන්න C.A.V. සහ RGA රෙජිමේන්තුවල හටයින් සිටියහ. ඔවුන්ට මැවින් තුවක්කුවක්ද තිබුණි. දකුණු ඉවුරේ සිට වම් ඉවුරට, පාරම දිගේ ගමන් කිරීම තහනම් විය. රාත්‍රී කාලයේ කිසිවකුට යෑමට ඉඩ නොදුන්හ.

අප කණ්ඩායමේ කීපදෙනෙකුට පාරම මුරකරන අයට සහය දීමට අණ ලැබුණි. මා සමඟ තවත් සෙබළුන් කීපදෙනෙක්, පාරමට ඇතින් මුර වැඩ ආරම්භ කරන ලදී.

සේදවත්ත සහ අවට ගම්වලින් ආ කැරලිකරුවන් කොටුව සහ ග්‍රෑන්ඩ්පාස් ප්‍රදේශවල විශාල විනාසයක් කර තිබුණි. එබැවින් සැලකිය යුතු හමුදාවක් මේ පාරම ළඟ මුරකරන්නට සිටියේය.

එහි විදිවල සක්මන් කළ මිනිසුන් කැති, පොරෝ, කඩු, යකඩ පොලු ආදිය රැගෙන සිටි නිසා අපි තුවක්කු පාවිච්චි කරන්න සූදානමින් සිටියෙමු. බැලු බැල්මට ඔවුන් අහිංසක මිනිසුන් මෙන් පෙනුණි. එහෙත් අප විමසිල්ලෙන් සිටි නිසා, ආයුධ සඟවා ගෙන යන විදිය අපට දක්නට ලැබුණි.

සුළු පිරිසක් වූ අප මේ ජනකාය සමඟ සටනට වදින්නේ කෙසේද? ඔවුන් පරාජය කිරීම අපට බැරි තරම්ය. ඔවුන් අප සිටි තැන කිසිදු වරදක් කළේ නැත. එකම තැනක රැස්වී සිටියේද නැත.

ඔවුන් කීපදෙනෙකුට කටාකර, කියා සිටියා අප මෙහි පැමිණ සිටින්නේ ඔවුන් ආරක්ෂා කරන්නට බව එය අසා සතුටට පත්වූහ.

අප කණ්ඩායමේ වැඩිදෙනා ඔවුන්ගේ ජන කොටසට අයිති වූහ. එබැවින්, සිය අත තිබූ ආයුධ පසෙක දමා එතනින් පිටවී ගියහ. තවද, කට කටා විශ්වාස කරන්න එපා කියා අවවාද දුන්හ. සිංහල ජාතියට අගෞරව වෙන නීති විරෝධී වැඩ කරන්න එපා කියා අවවාද දුන්හ.

මේ අන්දමට එහි සිටි මිනිසුන් මෙල්ල කිරීමට අපි උත්සාහ කළෙමු.

අප මෙහි රාජකාරියට එනවිට දවල් 1.30 ට පමණ විය. උදේ සිට කිසිම ආහාරයක් ලැබුණේ නැත. සවස තුනට පමණ, එහි සිටි කරන්න කාරයෙක් අපට කෑම ලබාදීමට අවසර පැතුන. එතෙත් අපි ඔහුට කරදර කරන්න අකමැති වුණෙමු. ඊක වේලාවකට පසු කෑම ගොඩක් අපට ගෙනත් දුන්හ.

එම වේලාවේ හැටියට විය අපට ලොකු සහනයක් වූ නිසා අපි සතුටින් කෑම පිළිගතිමු. තවත් කෙනෙක් අපට තේපැන් වලින් සංග්‍රහ කළේය.

රාත්‍රී කාලය එළඹිණ. අපව මුදවා හැර ආරක්‍ෂක කටයුතු භාරගන්න කිසිම උපකාරයක් නොලැබිණ. අසල තිබූ නිවසකින් රාත්‍රී කෑම ඉල්ලා ගත්හ. තවද විඩාවට පත්වූ සෙබලන් කීපදෙනෙක් එම ගෙදර ඉස්තෝප්පුවේ දිග ඇරී විවේක ගත්හ.

෧෦ 10 ට පමණ ඇත. අපගේ නායකයා ඇවිත් සේදවත්ත පාලම මුර කරන්න මට අණ දුන්නේය. පැය දෙකකට පසු මට විවේක ගන්න ලැබුණි. උදේ 6 වන තෙක් එම නිවසේ නිදාගත්හ.

උදේ 8.30 ට පමණ තවත් හට කණ්ඩායමක් ඇවිත් අප මුදවා හරින ලදී. එම ලොරියේම නැඟී අප ගියේ පොලිස් මුලස්ථානයටය. මේ වන විට Marshall Law ඇඳිරී තිබිය පනවා තිබුණි.

මුලස්ථානයට පැමිණ මිනිත්තු 10 ක් පමණ ගත වුණි. නැවතත් විදි මුරකරන්න අණ ලැබුණි. (Lock gate) ලොක් ගේට් එක අසලට ගොස් එහි වූ කලබලකාරී තත්ත්වය සංසිදුවන්නට අපට නියමව තිබුණි.

අතිශය වෙහෙස වී සිටියද අප ඔවුන්ගේ අණට කිකරු වී එහි ගොස් විදිවල සැරිසරමින් සිටි අය පළවා හැර, තම ගෙවල් ඇතුලට වී සිටීමට තවත් අයට බලකර සිටියහ. අපේ බයිනෙන්තු වලින් ඔවුන් බියගන්වා අන් සමහර අයට අවවාද කළහ.

දවල් 2 ට පමණ ආපසු මුලස්ථානයට ගිය විට අපට ආහාර නොලැබුණි. අවසර ගෙන නැවත පිටවී ගොස් කෑම සොයාගත්හ.

පැයකට පසු නැවතත් කැරලි පවතින තැන්වලට යාමට අණ ලැබුණි. අනාට් වුවන් ආරක්‍ෂිත ස්ථානවලට ගෙනයන්නට සමහර අයට නියම වූහ. අනාට්ගින් මරදාන පිහිටි මුස්ලිම් දේවස්ථානයේ ලැගුම් ගත්හ.

සවස 6 ට පමණ නාරන්පිටියට යාමට අපට නියෝග ලැබුණි. එහි ගොස් පාරවල් 4 ක් මුර කරන්නට වුණි. අවට ගිවිලිවී එන කැරලි කරුවන් මේ පාරවල් ඔස්සේ හගරයට පිවිසි, කොල්ලුපිටියට සහ වැල්ලවත්තට ගොස් කඩ සාප්පු විනාශ කර ඇත.

සවස 7 ට පමණ අපි නාරන්පිටියට ගොස් මුර වැඩ ඇරඹින කළෙමු. කුඹුරු යායක් මැදින් යන පාරක් මුරකරන්න පටන් ගත්හ. අයහපත් කාලගුණයක් පැවතිණ. වැස්ස පටන් ගත්විට අප සියලුදෙනාම ඉතා අසරණ තත්ත්වයක සිටියහ. වැස්සට අදින ඇඳුම් අපට තිබුණේ නැත. සමහරු පොල් කොළ වලින් හිස් වසාගෙන තිබුණි. වැසිදෙනා විදි සංචාරය කරමින් ආරක්‍ෂක කටයුතුවල යෙදුණි. සුළු පිරිසක් තෙත පොළවේ ලැගුම් ගත්හ.

ආරක්‍ෂක කටයුතුවලට සහභාගි වෙන්න මගේ වාරය එළඹුණා පමණයි ඇතින් යම්කිසි චිළියක් දීස්වුණි. ටෝව් චිළියක් වගේ පෙනුණි. සටනකට මුණදීමට අපි සැරසුණෙමු. චිළිය ළඟටම එනකොට, අප අතර යම්කිසි කලබලකාරී තත්ත්වයක් ඇතිවුණි. අප බලාපොරොත්තු වුණේ විශාල සෙනඟක් එක්ක සටනක් ආරම්භ කරන්නය.

Halt !! නවතිනු කියා අප කෑ ගැසුහ.

අප ළඟට ඇවිත් සිටියේ ඉතා අසරණ වූ මිනිසුන් කණ්ඩායමකි. කාන්තාවන් කීපදෙනෙක් ද වූහ. දෙදෙනෙක්, දවස් 6 ක් පමණ වයස ඇති කිරි දරුවන් දෙදෙනෙකු වසාගෙන සිටියහ.

ඉතා ශෝකජනක අවස්ථාවකි. දින කීපයකට පෙර මරණීය තර්ජනයක් තිබුණා බවද, කුසගින්නේ කැලේක සැඟවී සිටි බවද අපට දැන්වූහ. ඔවුන්ගේ සියලුම දේපළ නැතිවී තිබුණි. එහි තිබුණ රජයේ ගොඩනැඟිල්ලක රාත්‍රිය ගත කළ ඔවුන් පසුදා නගරයේ ආරක්‍ෂිත ස්ථානයකට පිටත් කරන ලදී. පසුදා උදේ ගසක් යට විවේක ගත්තේ හදිසි අවස්ථාවක් එළඹුනොත් වියට සහය දීමට බලාපොරොත්තුවෙහි.

අප සිටි තැනට ඉදිරිපස වන රක්‍ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති විශාල ඉඩමකි. වැල්ලවත්ත මෝලේ දුම පිටවෙන කුළුණ ඇතින් පෙනුණි. කැරලිකරුවන් මෙයටද හානි කරන්න සැරසී තිබේ.

උදේ ආහාරයට යම්කිසි දෙයක් ලැබුණි. එය වහා ගිලගත් අපි ලොරියකින් පොලිස් බැරැක් (Barrack) එකට ගියෙමු. මුස්ලිම් දේවස්ථානය අවට දහස් ගණන් මිනිසුන් සිටින බව පෙනුණි. සිකුරාදා දවල් 12 ට පමණ විය. සිවිල් ඇඳුමින් සිට තුවක්කු රැගත් හටයින් එහි සිටිනවා දැක අපි පුදුම වුණෙමු.

එක හටියෙකුට වෙඩි උණ්ඩ 80 බැගින් බෙදන ලදී. දවල් 1.30 ට පමණ පිටකොටුවට ගමන් ගත්හ. ඩාර්ලි පාර ඔස්සේ ගමන් ගත් අපි දුම්රිය වැඩපොළ (Railway Yard) අසලට ආවෙමු. පිටකොටුවෙන් පැන යන කැරලිකරුවන්ට වෙඩි තැබීමට සහ බයිනෙක්තු පාවිච්චි කිරීමට අපට අණ ලැබුණි.

CLI හමුදාව විසින් පිටකොටුව වටකර තිබුණි. සියලුම ගොඩනැගිලි සෝදිසි කර තිබේ. යකඩ පොලු සහ අනිකුත් ආයුධ විශාල තොගයක් රැගත් කරත්ත පොලිසියට ගෙන තිබේ. පැනයන්න තැත්කළ කැරලිකරුවන් විශාල පිරිසක් වෙඩි තබා මරන්න ඇත.

සවස් වන විට නැවතත් පොලිසියට පැමිණ රාත්‍රී 10 ට වගේ රාත්‍රී ආහාරගත් අපි නින්දට ගියෙමු. දින කීපයකට පසු සැපයේ නිදාගන්න ලැබුණි. මැදියම් රෑ කඩා වැටුණු ධාරානිපාත වර්ෂාව නිසා අප නිදාසිටී තැන වතුරට යටවිය. නින්දෙන් අවදි වූ අප උස ඉස්තෝප්පුවකට ගොස් නැවත නිදන්නට වූහ. සියලුදෙනාටම එහි ඉඩ තිබුණේ නැත. සුළු වේලාවක් වුව එසේ නිදාගන්න ලැබීම ලොකු සැනසිල්ලක් විය. පසුදා අපට උණු තේ බොන්න ලැබුණි.

දියතලාව යන්න සුදානම් වෙන්න කියා අණ ලැබුණු විට අපි සියලුදෙනාම මවිතයට පත් වුණෙමු.

freesri@yandex.com